

Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle

Aikamme harhoista Kristuksen sovituskuoleman näkökulmasta

Tämä tuote on sähköinen kirja, jota saa **sellaisenaan mitään muuttamatta** kopioida, polttaa CD:lle tai lähettää sähköpostissa. Samoin siitä saa lainata osia **lähde mainiten**. Muuhun mahdolliseen käyttöön tulee kysyä lupa.

Tässä kirjassa ei ole pelkkää ”asiaa”. Tulen myös tekijänä tutuksi. Moni muu on tehnyt hienoja kotisivuja, mutta minä en koe sitä omaksi tavakseni tuoda ajatuksiani mukaan keskusteluun. Ehkä tämän kirjan jotkut aiheet saattavat antaa tietoa esim. foorumikeskustelujen pohjaksi tai yksityisiin pohdintoihin läheisten ja ystävien kanssa. Erityisesti toivoisin sen leviävän julistajien ja teologien käsiin.

Sanaa *harha* en ehkä käytä teologian sille rajaamassa merkityksessä. Tarkoitan yleisemmin kaikkea sitä, mikä voi johdattaa ihmistä pois uskon keskuksesta, Kristuksen sovitustyöstä. Tällöin käsittelen myös aidosti kristillisiä järjestöjä enkä tahdo leimata niitä silti harhaoppisiksi. Kyse on hengellisten asioiden arvioinnista ja halusta nostaa olennainen esiin, ettei vain kukaan joutuisi *harhaan*.

Vain harva jaksanee lukea tätä kirjaa perinteisellä tavalla. Voit aivan hyvin lukea vaikka runoja iloksesi ja säilyttää kirjaa joskus myöhemmin tarvittavana lähdekirjana.

Yksityisten ystävien nimiä en tahdo ottaa esille. Kiitän teitä kaikkia, jotka olette auttaneet minua tämän kirjan valmistumisessa. Teitä on noin kymmenen ihmistä, jotka olette tutustuneet keskeneräiseen työhöni. Pienikin myönteinen mukanaolo projektissa on ollut minulle tärkeää, ei pelkästään palautteen antaminen.

Mainitsen tässä seuraavaksi yhdistyksen, jonka yhteydessä olen todellakin saanut keskustella ja opiskella kristinuskon sanomaa ja Kristuksen tuntemista.

Kyseessä on **EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS** tai **SUOMEN EVANKELIUMIKOULU** <http://www.evank.org> Se julkaisee kahta lehteä. Toinen on *Armo riittää* ja toinen *Ajankohtainen teologia*. Olen saanut myös avustaa lehtikirjoituksissa. Ensimmäinen keskustelufoorumi, jolle uskaltauduin, oli juuri tämän järjestön forumi. Sittenmin olen keskustellut myös muualla. Yhdistys on järjestänyt *Kristus-päiviä* jo kuuden vuoden ajan.

Kristityn Foorumin kirjoituksista koen oppineeni paljon, myös avoimuutta ja rohkeutta. <http://www.kristitynfoorumi.fi> Sen sivuille olen saanut esille joitain omiakin kirjoituksia.

12.12.2009 Ceta Lehtniemi

ceta.lehtniemi@fimnet.fi

11.6.2013 vähäisin osin tarkistettu versio

Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle

Aikamme harhoista Kristuksen sovituskuoleman näkökulmasta

Lukijalleni	s.7 tästä
1. Hengellisen kentän muutokset	s.7
2. Henkilökohtainen näkemys taustalla	s.9

Sisällysluettelo

1. RAKKAUTTA DOGMATIIKAN HYLLYLTÄ	s.11 tästä
1.1. Kirja ”Rakkauden parantava voima”	s.11
1.1.1. Energiaa koskevat perusväittämät New Agen piirissä	s.12
1.1.2. Hengellinen tie parantajaksi	s.12
1.1.3. Miten Pyhä Henki toimii	s.13
1.1.4. ”Mustissansa ilmeinen mykkin, paheksuvin mielialoin”	s.14
1.1.5. Energiahoidoista ja reikistä	s.15
1.2. Uususkonnollisuus ja henkinen kehitys	s.16
1.3. Rakkauden katse	s.17
2. ELÄMÄN TÄRKEIMMÄT KYSYMYKSET	s.20 tästä
2.1. Kuka on Isä Jumala?	s.20
2.2. Jeesus Kristus	s.22
2.2.1. Jeesus Kristus, Jumalan Poika	s.22
2.2.2. Totinen Jumala ja totinen ihminen	s.23
2.2.3. Alennustilaan kätkeyty Kristus	s.24
2.2.4. Ristin pahennus, hullutus ja viisaus	s.24
2.3. Kuka minä olen?	s.25
2.3.1. Kaikki alkaa luomisesta	s.26
2.3.2. Ihminen synnin turmelemana	s.27
2.3.3. Ainoa pelastustie	s.28
2.3.4. Joitain vääriä pelastusteitä	s.28
2.3.5. Yksin Kristus	s.29
2.3.6. Ihmiskuvaa hahmottamassa	s.29
2.4. Miksi olen täällä?	s.30
2.5. Kuinka pääsen uskoon?	s.32
3. NAURUHERÄTYS, TORONTOLAISSUUS	s.33 tästä
3.1. Lisää, lisää!	s.33
3.2. Torontoilmiö	s.34
3.3. Omakohtaisesti koettua	s.36
3.4. Torontolaisuuden taustaopeista	s.38
3.4.1. Väärien oppien ”äiti”, restauraatio-oppi	s.40
3.5. Lähdeihmiset John Wimber ja Rodney Howard-Browne	s.41
3.6. Kirjoitukseni syksyiltä 1996	s.42
3.7. Niin kuin kirjoitettu on	s.44

3.8. Kahdenlaista informaation vastaanottoa	s.46
4. MENESTYSTELOGIA, VALTATEOLOGIA	s.48 tästä
4.1. Pirstaloitunut menestysteologia	s.48
4.2. Epäraamatulliset opit	s.50
4.2.1. JDS -oppi	s.51
4.2.2. Uskovan auktoriteetti	s.52
4.2.3. Virheellinen oppi syntiinlankeemuksesta ja uudestisyntymisestä	s.52
4.2.4. Moninkertainen sovituspoppi	s.53
4.2.5. Väärä oppi johtaa väärin tulkintoihin	s.54
4.2.6. Uskon kouluja ja henkien ulosajoa	s.57
5. SISÄISEN PARANEMISEN KYSYMYKSET	s.59 tästä
5.1. Isän sylissä, Kristian Sand	s.59
5.2. Isän sydän	s.62
5.3. Jumalasta Taivaallisena Isänä	s.64
5.3.1. Isä Vanhassa testamentissa	s.64
5.3.2. Isä Uudessa testamentissa	s.65
5.3.3. Omakohtaista Isän turvallisesta sylistä	s.66
5.4. Palaan hetkeksi demoneihin	s.67
5.5. Sisäisen parantamisen taustoista	s.68
5.6. Oma tutustumiseni Agnes Sanfordin ajatuksiin	s.69
5.7. Positiivisuudesta, luovuudesta ja mielikuvista	s.72
5.8. Vielä eheytymisestä	s.73
5.9. Sielunhoitoterapian nykylinjoista ja raamatullisuudesta	s.76
6. MEDITATIIVISUUS, KONTEMPLAATIO JA HILJAISUUS	s.79 tästä
6.1. Uusmeditatiivisuus ja uusmystisyys	s.79
6.1.1. Pyhitetyt paikat ja hengelliset käytännöt	s.79
6.1.2. Terapiat hiljaisuuden liikkeen tukena	s.80
6.2. Richard Rohr, eräs hengellinen vaikuttaja	s.81
6.3. Mantra -messut	s.83
6.4. Ortodoksisuudesta ja Jeesuksen rukouksesta	s.85
6.4.1. Hiljaisuuden perintö Idän kirkossa ja ortodoksisen kirkon oppi	s.85
6.4.2. Paula Tuomikosken kirja rukouksesta	s.86
6.4.3. Kulttuurikeskus Sofia	s.88
6.5. Retriitti, tie hiljaisuuteen	s.90 tästä
6.5.1. Perusteltu kaipaus hiljaisuuteen	s.90
6.5.2. Usko Jumalan hyvyyteen ja läsnäoloon	s.90
6.5.3. Kontemplaatio ja jakamattoman ykseyden tila	s.90
6.5.4. Kristillinen uskonnollinen viitekehys	s.91
6.5.5. Retriittitoiminnan ekumeeniset yhteydet	s.92
6.6. Ilmestykset ja kokemukset tulisi arvioida	s.93
6.6.1. Viestejä henkimaailmasta	s.93
6.6.2. Arvioinnin merkityksestä ja vaikeudesta	s.94
6.6.3. Hiljaisuudenliikkeen ja katolisuuden kritiikkiä	s.94
6.6.4. Taivaan Kuningattaren ilmestyksiä	s.94
6.6.5. Suosittelisitko seurakunnassasi meditointia ja mystiikkaa?	s.95
6.6.6. Raittiuteen tulisi pyrkiä	s.96

7. UUSKARISMAATTISUUDESTA KOKEMISEN JA KERRONNAN NÄKÖKULMASTA	s.98 tästä
7.1. Artikkelin liittyen uskon kokemuskerrontaan	s.98
7.2. Tuija Hovin väitöskirjan nostamia ajatuksia	s.100
8. ÄÄRIKARISMAATTISUUDEN ERIKOISUUKSIA	s.104 tästä
8.1. Enkeleistä	s.104
8.2. Kultapölyä ja taloudellista siunausta	s.105
8.3. Jumalan valtakunnan armeija	s.106
8.4. Eheytynyt ja tahraton morsian	s.107
8.5. Lyhyt mediaherätys	s.108
8.6. Kuolleistaherättäjiä ja ihmeparantajia liikkeellä	s.110
8.6.1. Charles Ndifon	s.110
8.6.2. Tutkimus ihmeparanemisista	s.111
8.7. Huutakaa: Synergiaa!	s.112
8.8. Tärkeimpään keskittyminen	s.113
9. PARANORMAALI MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA	s.114 tästä
9.1. Keskeiset näkemykset	s.114
9.2. Paranormaalit ilmiöt ja parapsykologia	s.114
9.3. Spiritualismi	s.115
9.3.1. Liikkeen taustoista	s.115
9.3.2. Voitto Viron ajatuksia	s.116
9.3.3. Spiritualismin opillisia näkemyksiä	s.117
9.3.3.1. Helmi Krohn kirjoittaa	s.117
9.3.3.2. Spiritualistinen maailmankatsomus ja ihmiskäsitys	s.118
9.3.3.3. Spiritualistin ajatuksia Jeesuksesta, sovituksista ja ikuisesta elämästä	s.118
9.3.3.4. Sovituksen merkitys spiritualistille	s.119
9.3.3.5. Spiritualistien lähimmäisen rakastaminen	s.119
9.3.3.6. Spiritualistien parantamistehtävä	s.119
9.3.3.7. Rukouksesta spiritualistit kirjoittavat	s.120
9.3.4. Epäjumalanpalveluksesta ja yhteydestä henkiin	s.121
9.4. Teosofia	s.122 tästä
9.4.1. Yleistä teosofiasta	s.122
9.4.2. Ajatuksia Pekka Ervastian kirjoista	s.123
9.4.2.1. Mitä teosofia sanoo Jeesuksesta?	s.123
9.4.2.2. Ajatuksia jälleensyntymästä	s.124
9.4.2.3. Teosofisen seuran perustaja Blavatsky ja kosminen Kristus	s.124
9.4.2.4. Mitä ovat Mestarit?	s.124
9.4.2.5. Salatieteen harjoittajia	s.124
9.4.2.6. Uudestisyntyminen teosofin kuvaamana	s.125
9.4.2.7. Syntiinlankeemuskertomus teosofien tapaan	s.125
9.4.2.8. Joitain kysymyksiä ja vastauksia kirjasta Pieni Ruusu-Risti-Katekismus	s.126
9.4.2.9. Ajatuksia lunastuksesta ja sovituskuolemasta Ruusu-Risti-Katekismuksessa	s.127
9.4.2.10. Teosofian vertailua kristinuskoon	s.127
9.4.3. Antroposofia	s.129 tästä
9.5. Erikoisia kiinnostuksen kohteita	s.130
9.5.1. Ufot	s.130
9.5.2. Ruumiistapoistumiskokemukset	s.131
9.5.3. Ennustaminen ja astrologia	s.131
9.5.4. Ihmeiden oppikurssi	s.132

9.5.5. Enkelikurssit ja enkeliterapia	s.134
9.5.6. Hengellistä allergiaa vai armolahja?	s.134
9.5.7.	
10. MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA	s.136 tästä
10.1. Ykseys ja tietoisuus	s.136
10.1.1. Perusteista	s.136
10.1.2. Tietoisuuden muutoksista	s.137
10.1.3. Tietoisuuden retriitistä	s.138
10.2. Zen-buddhalaisuus	s.139
10.2.1. Zen periaatteet	s.139
10.2.2. Zen-mietiskely tai –meditaatio	s.140
10.3. Jooga	s.141
10.4. TM	s.142
10.5. Äiti Amma	s.144
10.6. Henkinen tie	s.144
10.7. Kristus-impulssi ja Kristus-tietoisuus	s.146
10.8. Kristillisen meditaation rajoista	s.147
11. UUDEN AJAN PSYKOLOGIA JA HUMANISMI MAAILMANKATSOMUSTA MUOKKAAMASSA	s.149 tästä
11.1. Psykologinen pohja	s.149
11.2. NLP	s.150
11.3. Wayne Dyer	s.150
11.4. Humanismin sanoma	s.151
11.5. Enneagrammi	s.152
11.5.1. Enneagrammin taustoista	s.152
11.5.2. Enneagrammin yhteydet New Age -liikkeeseen	s.153
11.5.3. Enneagrammin käyttö kristillisissä yhteyksissä	s.154
11.5.4. Katolisen kirkon syntiopetus ja sielunmessu	s.155
12. UUSUSKONNOLLISISTA TERAPIOISTA	s.156 tästä
12.1. Useita ajatuksia lähtökohdiksi	s.156
12.2. Vyöhyketerapian eri variaatioista	s.157
12.3. Luontaishoitoloita ja hyvinolonkeskuksia	s.158
12.4. Pseudotieteellisiä uskomushoitoja	s.159
13. MUITA OPPEJA JA ILMIÖITÄ	s.161 tästä
13.1. Kaiken siunaaminen	s.161
13.2. Jehovan todistajat	s.162
13.3. Urantia-kirjan uskonnosta, Robert Crickett	s.165
13.3.1 Urantia-kirjan uskonnollisuus	s.165
13.3.2. Robert Crickettin taustoista	s.167
13.4. Paranormaaleista uskonnollisista ilmiöistä	s.169
13.5. Esoteerisen Kabbalan nousu	s.170
13.6. Median suuri rooli	s.171
13.6.1. Media uususkonnollisuuden tukena	s.171
13.6.2. Metallimessu puhuttaa	s.172
13.7. Ateismin ja agnostismin esiinmarssi	s.173

14. JUMALASSA ON TURVAMME	s.175 tästä
14.1. Kenen käsissä on tulevaisuutemme?	s.175
14.2. Hengellisestä arvioinnista	s.175
14.2.1. Hengellisen arvioinnin perusteista	s.175
14.2.2. Omista tuntemuksista	s.178
14.3. Kristus puolestamme ja Kristus meissä	s.178

LIITTEET

Liite 1. Healing Rooms taustoista -kriittinen kirjoitus	s.182 tästä
Liite 2. Olli Valtosen kirjan kritiikki -uhrikuolema ilman sovituserkitystä	s.187 tästä
Liite 3. Richard Rohrin kirjan <i>Suostu elämään</i> kriittinen arvio	s.194 tästä
Liite 4. Sama meditatiivinen musiikki uushenkisyydessä ja seurakunnissa	s.198 tästä
Liite 5. Peter Youngren, Siunaava yhteys, -kriittinen kirjoitus	s.203 tästä
Liite 6. Clara M. Codd, Elämän ajaton viisaus, -vertailua kristinuskoon	s.205 tästä
Liite 7. Pekka Ervast, Gnostikot, -vertailua kristinuskoon	s.212 tästä
Liite 8. Zen-periaatteista -vertailua kristinuskoon	s.219 tästä
Liite 9. Kirjoitukseni Ajankohtainen teologia lehteen <i>Näkökulmia aikamme harhoihin</i> s.224	tästä
Liite 10. Kirjoitukseni Armo riittää lehteen <i>Varoitus ja rohkaisu Raamatussa</i>	s.231 tästä

RUNONI

1. Sydämeni kaipaus s.10 [tästä](#)
2. Ajan iltahämyssä s.17 [tästä](#)
3. Monin silmin s.19 [tästä](#)
4. Isän sydäntä vasten s.29 [tästä](#)
5. Kyynelkin on timantti s.31 [tästä](#)
6. Katso Jeesuksen ristiä s.44 [tästä](#)
7. Sielun kotilaitumilla s.47 [tästä](#)
8. Edessäsi, Isä s.66 [tästä](#)
9. Tulit kallioksi s.73 [tästä](#)
10. Jeesuksen läheisyydessä s.76 [tästä](#)
11. Kerro murheesi s.78 [tästä](#)
12. Isän kädessä, Isän lohduttelussa s.89 [tästä](#)
13. Yksi katse Jeesukselta s.97 [tästä](#)
14. Pyhän edessä s.103 [tästä](#)
15. Minun Kuninkaani tulee s.107 [tästä](#)
16. Kumpi valosi löytäisi s.113 [tästä](#)
17. Kärsivällisyyteen viet s.138 [tästä](#)
18. Ajattelen erämaata s.148 [tästä](#)
19. Hänen haavoissaan s.160 [tästä](#)

LÄHDELUETTELO s.234 [tästä](#)

HAKEMISTO s.238 [tästä](#)

Ajatukseni on, että hakemisto täydentäisi sisällysluetteloa ja auttaisi löytämään tietoa haetusta aiheesta.

Hakemisto on kirjan lopussa lähdeluettelon jälkeen käytön helpottamiseksi.

1. Hengellisen kentän muutokset

Ehkä herättää ihmetystä otsake *Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle*. Tällä tahdon jo heti aluksi tuoda esille seuraavan ajatuksen: ellei kristinuskon keskus, ristin sovitustyö, ole uskon tärkein sisältö, tapahtuu kuin sivuraiteella ajautumista. Usko ei ole enää kirkasta Kristuksen evankeliumia. Uskomme päämääräkään ei silloin ole iankaikkisuus Taivaan kirkkaudessa.

Alaotsake kuuluu *Aikamme harhoista Kristuksen sovitustyön näkökulmasta*. Tahdon tässä sähköiseen muotoon tekemässäni kirjassa painottaa nimenomaan kristinuskon keskusta, Kristuksen sovitustyötä. Sen vuoksi kuin peilaan kaikkea sanottavaani juuri tähän ydinasiaan.

Elimme vielä jokin vuosikymmen sitten Suomessa melko yhteneväisessä hengellisessä ilmastossa. Koulun uskonnonopetus, pyhäkoulut ja lastenlehdet sisälsivät sanomaa Jeesuksesta. Kirkollisissa toimituksissa heijastui vakava kristillinen ihmis- ja jumalakäsitys. Toki aina on ollut ristiriitojakin kirkon ja erilaisten herätysliikkeiden sekä niin sanottujen vapaiden suuntien välillä. Kuitenkin nykyisestä aikamme sekavuudesta käsin tarkasteltaessa uskon yhteneväisyyden huomaa selkeämmin kuin erot. Jeesusta pidettiin Jumalana ja syntien Sovittajana. Raamattua arvostettiin ja kunnioitettiin Jumalan ilmoituksena. Perusta oli kohdallaan. Armolahjojen runsaampi ilmeneminen monissa eri 1900-luvun liikkeissä ja herätyksissä on raamatullista ja itsessään hyvä asia. Pyhä Henki osoittaa aina ihmisen syntisyyden ja näyttää pelastusta Kristuksessa. Kuitenkin juuri karismaattisuuden sisällä, sen ääripäässä, löydän paljon kritisoitavaa.

Hiljaisuuden liike ja Tuomasyhteisö saivat aluksi minut varauksettomasti innostumaan asiasta. Näidenkin suhteen kantani muuttui vähitellen. Tämä vaikeakin asia selviää vasta kirjani lehdiltä, jos vain on voimia ja haluja ennakkoluulottomasti paneutua ajatuksiini. On aivan luonnollista, että laajimmin kirjoitan juuri niiltä alueilta, joissa oma ajatteluni on joutunut kuin murtumaan pala palalta ja löytämään yhä vain uudenlaista yksinkertaisuutta ristin sovituksesta ja Jeesuksen Kristuksen persoonasta. Uuden ajan uskonnollisuus on noussut monessa muodossa esille ja kaikkien ulottuville. Voimme puhua New Age -liikkeestä tai uushenkisyydestä tai idän uskonnollisuudesta. Sillä tarkoitamme ennen muuta, että ihmiskäsitys, maailmanselitys, ajatukset synnistä ja iankaikkisuudesta sekä jumalakuva ovat aivan erilaiset kuin mitä olemme oppineet tietämään kristinuskon mukaan. Nyt on tavallista puhua jälleensyntyimisestä, maapallon kehitysjaksoista tai kosmisesta Kristuksesta.

Seuratessani tämän ajan kristillisiäkin ilmiöitä, näyttää siltä kuin uushenkisyys ikään kuin peilautuisi kaiken lävitse. Äärikarismaattisuudessa ja hiljaisuuden liikkeessä sekä myös katolisuuudessa on tavattoman paljon uushenkisyyden vivahteita mukana. Näihin kiinnitän kirjassani huomiota. Tänä aikana voidaan puhua myös synkretismistä eli uskontojen ja uskomusten sekoittumisesta keskenään. On oikeutettua todeta, että sitähan on ollut aina. Nyt sitä kuitenkin on eri tavoin enemmän kuin koskaan. Toisaalta sitä myös aktiivisesti edistetään monin yhteisin tilaisuuksin, tiedotusvälineiden ja vaikkapa messujen kautta. Myös monet konsulttifirmat tarjoavat uushenkisesti väritettyjä kursseja firmoille ja kunnille tarkoituksenaan edistää työssä jaksamista ja kunnon ylläpitoa.

Ajan henki on sellainen, että se hyväksyy herkästi kaiken erilaisen, mutta tuomitsee jyrkästi uskon, joka sanoo perustuvansa yhteen pyhään kirjaan, Raamattuun. Nykyisin puhutaan mieluummin ihmiskunnan yhteisestä viisauksperimästä ja kauhistutaan usein muunlaista ajattelua. Uskonto on myös eräällä tavalla privatisoitunut, muuttunut henkilön omaksi yksilölliseksi maailmankatsomukseksi. Tähän saattaa liittyä aineksia niin kristillisestä uskosta kuin uushenkisyydestä. Ja silti on myös olemassa tiiviitä uskonyhteisöjä, jotka määrittelevät jokaisen yksilön puolesta hyvinkin tarkasti oikean tavan uskoa ja elää sitä todeksi.

Laitoin sähköiselle kirjalleni otsakkeen *Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle, Aikamme harhoista Kristuksen sovitustyön näkökulmasta*. Voimme kuitenkin esittää kysymyksen: Tarvitaanko tietoa harhoista vai riittäisikö päättäväinen keskittyminen itse Kristuksen sovitustyöhön? Luotsi voisi sanoa, että hän tuntee väylän ja on turha tietää millaisia kareja väylän ulkopuolella on. Pankkivirkailija vakuuttaa tuntevansa aidon rahan ja hänen ei tarvitse tuntea väärennöksiä. Varmasti aina on tärkein tieto tuntea Kristus henkilökohtaisena Vapahtajana. Iloitsen siitä, että tämä on totta todella monen kohdalla. Kristukseen keskittyminen on tärkeintä, mitä voimme tehdä. Silti olen varma, että tämä aika tarvitsee meitäkin, jotka varoitamme väärästä suunnasta.

Olen tätä kirjoittaessani meren saarella. Pari kolme kilometriä ulompana kulkee ulkosaaristoväylä ja saman verran sisempänä on sisäväylä. Mihin tahansa liikummekin veneellä, on tärkeää tuntea nimenomaan karit. On tietysti hyvä, että päämäärä on tiedossa ja ilma on kirkas ja sumuton. Mutta silloinkaan ei voisi iloita turvallisesta vesillä olost, ellei tunne kareja. Mielestäni on hyvä yhä vain kaivata kirkkautta ja selkeyttä Kristuksen ja Hänen työnsä tuntemisessa ja oppia samalla myös näkemään missä on vaara joutua harhaan. On tärkeää tietää, missä on jo menty aivan kuin sivureitille, joka tuskin johtaa kaivattuun päämäärään.

Kirjassa vuorottelee paikoin ehkä liialliseltakin tuntuva tietomäärä henkilökohtaisen ja herkän sanoman kanssa. Tunsin kutsua tämänkaltaiseen ”matkantekoon” kanssasi siitä yksinkertaisesta syystä, että itsekin olen ollut monella tavoin eksyksissä, epäilevä ja kyselevä. Hyvä Jumala ja Hänen yhteydessään elävät lähimmäiseni ovat auttaneet minut uskossani Kristuksen tukevalle ja kestäväälle kalliopohjalle. Tämä kirjoittaminen on puolestaan tapa, jolla minä luulen voivani olla avuksi edes joillekin ihmisille.

Joitain tekstejäni laitan liitetiedostoina loppuun. Nämä ovat pääosaltaan kirjareferaatteja. Pari artikkelin luonteista kirjoitusta on myös ajankohtaisista aiheista. Pidän kirjaani sellaisena teoksena, jota voi lukea vaikka vain joltain alueelta tai ainakin hypäten yli kiinnostamattomat aiheet. Niihin voi palata myöhemmin toisessa elämäntilanteessa.

Arvelen, että kirjani voisi osaltaan palvella henkilöitä, jotka käyvät näistä asioista keskustelua tai tahtovat niitä muuten miettiä omalla kohdallaan. Tämänkin vuoksi tein selkeän hakemiston sisällysluettelon lisäksi. Kun hakusana ei esiinny otsakkeessa, se on kursivilla löytämisen helpottamiseksi. Lainaukset merkitsen tummanpunaisella. Niitäkään ei aina kannata lukea, koska pyrin ottamaan niistä ulos varsinaisen ydinasian lainauksen loppuun tai osoitan sen alleviivauksella, johon katse kohdistuu helposti. Kirja säilyy niin pienenä, että sitä voi levittää myös sähköpostissa tai polttaa yhdelle CD:lle. En tule vaatimaan mitään rahallista korvausta. Edellytän kuitenkin, että mitään kirjassani ei muuteta ja muulloinkin osia lainattaessa mainitaan lähde.

2. Henkilökohtainen näkemys taustalla

Tänäkin aamuna herään tuntien uskoni yksinkertaisuuden. Olen ollut kymmeniä vuosia uskossa ja soperran aamulla puoliunisena: ”Isä, kiitos Golgatan veren puhdistuksesta, kiitos sovituksesta, kiitos Jeesuksesta.” Osa kristityistä ystäväistäni keskustelufoorumilla sanoisivat, että en ole päässyt perustusta pidemmälle. Olkoon vaikka näinkin. Itse koen, että tahdon alkaa jokaisen lahjana saamani päivän muistaen ensimmäiseksi Jeesuksen ristin sovitustyötä.

Olen hyvin tavallinen kristitty. Luen tässä elämänvaiheessa lähes kaikkea hengellistä kirjallisuutta. Se on tätä kirjaa kirjoittaessani melko helppoa. Itsekin mietin, miksi asia on näin. Joskus kymmenenkin vuotta sitten en ostanut kirpputorilta ainuttakaan kirjaa lukematta siitä pätkän jostain sisältä. Tahdoin kuin maistella kirjan henkeä. Näin minulle kertyi joitain hyllymetrejä vanhaa ja arvokasta hengellistä kirjallisuutta. Tämä varmasti vaikutti minuun. Luin nimittäin nämä kirjat enkä pitänyt niitä vain niiden arvon vuoksi. Joitain kirjoja olen lukenut useaan kertaan. Uskon, että tämä kirjallisuus yhdessä Raamatun 1933/38 kanssa muodostaa kuin pohjan hengellisyyteeni.

Voin tässä vaiheessa löysätä ja lukea hengellisesti tästä perustasta poikkeavaa kirjallisuutta. Luen jopa sellaista mitä tulee kutsua uushenkisyydeksi tai New Age -hengellisyydeksi. Hämmästykseni on ollut melkoinen, kun voin todeta kaiken uskonnollisuuden, joka on luistanut sovituksen perustalta, muistuttavan joiltain osin toisiaan. Hiljaisuuden viljelyn kirjallisuus, spiritualismi, teosofia, idän filosofiset uskonnot ja eheytymisliike ovat kuin kietoutuneet yhteisen ytimen ympärille. Näin tapahtuu siltä osin, kun ne hylkäävät Jeesuksen ristin sovitustyön kaiken keskuksena. Tämä harhojen ydin on sanoista tyhjentyvä, kontemplatiivinen, sisäänpäin kääntyvä hengellisyys. Siihen liitetään usein sana ”kokemus” ja ”läsnäolo”. Toinen keskeinen piirre on käsitys ihmisen kehityksestä ja jumalallistumisesta.

Uudesta karismaattisuudesta kirjoitan paljon, koska se on koskettanut tavalla tai toisella jokaista uskovaa viimeisen 15 vuoden aikana. On käsittämätöntä miten nopeasti parantumiset, ihmeet ja merkit ovat saaneet paikan uskon keskuksena.

Se, että näen koko uskonnollisen kentän jakautuman Kristuksen sovituksesta käsin, ei tarkoita sitä, että jaottelisin ihmisiä mielessäni. En voi toimia ikään kuin tietäisin kunkin henkilön uskon perustan tai harhautumisen määrän. Jätän tämän osuuden mielihyvin Jumalalle. Hän tuntee sydämet. Hän tietää myös tilapäiset harhapolut itse kunkin kohdalla. Olen päinvastoin pahoillani, jos loukkaan tarpeettomasti ihmisiä tällä omaksumallani tavalla katsoa hengellistä maailmaa. Kuitenkin tämä jaotteluni on tullut sisimpääni jäädäkseen. Minulle on vain oikeaa hengellisyyttä, jossa Kristuksen ristin sovitustyö on keskuksessa ja väärää hengellisyyttä, jossa keskuksessa on jotain muuta.

Kun luen kirjoja, niin huomaan suunnattoman paljon samoja ilmauksia erityyppisten uskonnollisuuksien sisällä. Parin viime viikon aikana olen saanut huomata, että olemme ”Jumalan poikia ja tyttäriä” erään kontemplatiivisen kirjan, Pekka Ervastian teosofian, Urantia-kirjan ja äärikarismaattisuuden mukaan. Tuota sanontaa en ole tavoittanut lainkaan oman vanhan hengellisen kirjallisuuteni parista. Tällä sanonnalla pyritään kaikissa näissä uusissa yhteyksissä vakuuttamaan sitä, miten lähellä Jumalaa ihminen on ominaisuuksiensa puolesta. **Uudessa hengellisyydessä on tärkeää nähdä hyvä ja jumalallinen meissä itsessämme.**

Vanha kirjallisuus puhuu kyllä siitä, että olemme Jumalan lapsia ja Jumala on Isämme. Näin Jeesus opetti ja näin opetti myös Paavali. Tällä korostetaan riippuvaisuuttamme Jumalasta ja luottavaista lapsen asemaa. Perustana tälle on ainoastaan ja vain se, että ollessamme uskossa Jeesukseen, Hänen Henkensä asuu meissä. Kristuksen Henki on juuri lapseuden Henki. Kysymys on siis koko ajan

läheisestä suhteesta Isään eikä Jumalan ominaisuuksien omistamisesta.

Saamme olla myös lapsen kaltaisia. Tässä maailmassa vaaditaan usein tavattoman paljon. Pitkä aika erilaisissa vaativissa tehtävissä aiheuttaa meissä sen, että on välillä vaikea asettua Jumalan lapsenkaan asemaan. Kerron itsestäni hieman. Olin jo stressin, unettomuuden ja ahdistustenkin herkistämä. Parkkeerasin autoni keskikaupungilla ja olin aikeissa poistua asioilleni. Samassa lensikin varpunen kuskin puoleiselle sivupeilille. Se oli minusta vain metrin päässä. En uskaltanut liikahtakaan. Muistin Raamatun sanan: *”Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut.”* Jumala muistaa halpa-arvoiset varpuset. Varpunen oli päättänyt jäädä esille ja kääntyili peilin syrjässä ja katsoi minuun. Aivan kuin se olisi ymmärtänyt tärkeän tehtävänsä pitää saarnaa minulle. *”Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.”* (Luuk. 12:6-7)

Vaikka kirjani tietopuolinen materiaali on runsas, niin silti säilytän uskon henkilökohtaisuuden ja yksinkertaisuuden. Mielelläni säilyttäisin myös uskoni lapsekkuuden, koska se on hyvä kontrasti sellaiseen uskonnollisuuteen nähden, joka puhuu kehityksestä ja ihmisen erinomaisista ominaisuuksista. ”Isän sydäntä vasten” mikään ei myöskään pelota pientä ihmistä.

Sydämeni kaipaus

Kointähti, kirkas aamutähti
tule pimeyden taivaanrantaan!
Isä, puhu minulle pienelle
turvallisesti ajan merkit!

Tahdon elää odotuksen sekunnit
mahdollisimman lähellä Sinua
ja kuulla sydämenlyöntisi
kaikkien hälyääntenkin läpi.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

1. RAKKAUTTA DOGMATIIKAN HYLLYLTA

Huomasin jo edellisellä paikkakunnalla, että kirjasto käsittää dogmatiikan täysin epäperinteisesti. Hyllyltä nimittäin löytyy melkein mitä tahansa. Nyt poimin hyllystä kaksi kirjaa, jotka puhuvat rakkaudesta. Ensimmäinen kirja on jo vuosikymmenten takaisen henkiparantaja *Marja-Leena Ahon* kirjoittama *Rakkauden parantava voima*. Toinen mukaani tuleva kirja on *Henri J. M. Nouwenin* *Rakkauden katse*. Aion siis tutkia hieman ”rakkauden dogmatiikkaa”.

1.1. Kirja *Rakkauden parantava voima*

Kirjaston aineistohaussa Ahon kirja oli luokiteltu kategoriaan ihmeparannus, armolahjat, muistelmat. Ja oli siis laitettu dogmatiikan otsikon alle. *Dogmatiikkahan* on [teologinen](#) oppiaine, joka järjestelmällisesti käsittelee kristinuskon oppia eli [dogmaa](#). Tässä Ahon kirjassa on kyse lähinnä henkiparantamisesta tai vielä oikeammin uususkonnollisuuteen liitetystä ”energialla” parantamisesta. Kirjassa Marja-Leena katsoo taaksepäin ja selvittää tietään parantajaksi. Hän uskoo itse saaneensa johdatusta ja parantavansa Pyhän Hengen voimalla. Hän kertoo olevansa kanava parantaville voimille. Jotta saamme käsityksen mistä on kysymys, kannattaa seurata hänen yhteyksiään *New Age* -kenttään ja paranormaaleihin ilmiöihin. Samoin on syytä kuunnella hänen uskonnollisia ajatuksiaan.

Marja-Leena Ahon kirjassa näkee parantajan ominaisuuksien esille tulon vähittäin. Ensimmäinen kirjassa mainittu *New Age* -yhteys tapahtui, kun Aho kävi selvänäkijä Aino Kassisen vastaanotolla. Seuraavaksi hän sai ystävän, Sailan, jonka kanssa henkinen matka jatkui. He kävivät vuonna 1985 Helsingissä meediatilaisuudessa. Siellä Aho sai itselleen viestin, jossa vakuutettiin, että hänestä tulee parantaja. Syksyllä ystävykset Saila ja Marja-Leena osallistuivat *Hengen ja Tiedon messuille* (=rajatiedon tapahtuma). Kirjassa mainitaankin, että messuilla oli esillä vanhoja järjestöjä kuten Teosofinen Seura ja muutamat muut, mutta suuri osa oli erilaisia uusia *New Age* -näkemysten omaavia ryhmiä.

Messujen yhteydessä oli luokahuoneessa *auran puhdistusta*. Kyseessä oli ryhmätilaisuus, johon Marja-Leena osallistui. Hän kuvaa tilannetta kirjassaan näin: ”*Kun vuoroni sitten tuli, viehättävä nainen antoi käteeni vaaleanpunaisen kiven pideltäväksi ja pyysi minua ajattelemaan valkoista valoa. Suljin silmäni, keskityin ja ajattelin valkoista valoa. Aluksi tunsin rauhan ja hiljaisuuden täyttävän mieleni, sitten tunsin kuinka suloinen lämpö virtasi hartioihini. Olin kuin taivaallisessa ihanuudessa, en koskaan ollut tuntenut mitään vastaavaa aikaisemmin.*” Tuon tapahtuman jälkeen hän alkoi kokea käsissään poltteen tuntoa. Samoin Aho alkoi harjoitella parantamista työtovereillaan ja ystävillään. Samoin hän kävi itse myös *käsilläparantajalla*.

Eletään vuotta 1985. Marja-Leena Aho alkoi saada tekstiä *automaattikirjoituksella*. Eräs viesti oli seuraava: ”*Energia on jumalallista voimaa ja sinut on valittu sitä välittämään. Rukous on osa parantamista. Rukoile Jumalalta apua ja Hän auttaa.*”. Lähettäjinä mainittiin Noah ja Abraham. Tästä ajasta Aho kertoo, että se oli hänen etsikkoajakaansa ja hän sai näiden yöllisten viestien kautta vahvistuksen omille ajatuksilleen ja tunteilleen. Hän tiesi sisässään, että hänen sielunsa oli kertonut totuuden. Näin hän koki olevansa vahvassa johdatuksessa.

Edelleen Aho tapaa ihmisiä, joilla on *mediaalisia kykyjä*. Eräs heistä ”näki” enkelit Marja-Leenan kummallakin puolella. Aho osallistui kerran myös hengelliseen tilaisuuteen ja sai siellä näyn, että hän oli nunna. Ahon tulkinta oli, että välähdys oli hänen entisestä elämästään. Seuraavana oli vuorossa *bioenergiakurssi* ja tutustuminen uusiin samoista asioista kiinnostuneisiin

henkilöihin. Pirkko oli yksi tällainen uusi ystävä. Hän oli opiskellut paranormaaleja ja henkisiä asioita. Hänellä oli oma *henkiopas* ja hän sai automaattikirjoituksella viestejä. Myöhemmässä vaiheessa kerrotaan miten ystävä tuli *henkiruumiissaan* tervehtimään Marja-Leenaa.

Jo syksyllä 1986 Marja-Leena Aho aloitti parantamisvastaanoton lääkäriasemalla. Myöhemmin hän vaihtoi vielä Helsingin keskustassa toimivaan erikoislääkärikeskukseen. Sittemmin parantaminen siirtyi tiloihin, joissa oli ainoastaan näitä vastaavia terapeutteja kuin Ahokin on. Samoin hän alkoi toimia joukkoparantamistilaisuuksissa. Hän antoi myös kaukoparannusta ja kävi ulkomaita myöten antamassa hoitoja. Aho vieraili myös amerikkalaisessa ”kristillisessä” seurakunnassa.

Henkilölle saattaa avautua erilaisia sielunkykyjä. Jossain käytettiin käsitettä *tietoisuuden muutos*. Viime mainittuun vaikutetaan okkultismin, New Age -psykoteknikoin, tietyin psykoterapioin, joogalla tai meditoinnilla. Ahon kohdalla selvästikin rajatiedon tapahtumilla ja henkiparannustilaisuuksissa potilaana ololla oli suuri merkitys. Itse ajattelenkin, että lukuisilla alan messuilla on tavaton vaikutus tämän uushenkisen uskonnollisuuden leviämiseen. Toinen levittävä tekijä on nykyisin internet. Marja-Leena Aho ymmärsi bioenergiakurssin yhteydessä, että hänen hoitonsa perustuu siihen, että se poistaa energian virtaamista estävät tukokset ja saa aikaan kehossa tasapainoa. Nykyisin puhutaan myös paljon *energialla parantamisesta*. Energia esiintyy eri nimillä: *Logos, Ki, Chi, Pyhä Henki, Prana, kosminen energia, universaalienergia, Jumalan energia* jne. Ja hoidoilla lienee jo satoja eri nimiä. Joitakin mainitakseni: *reikihoito, shiatsuhoito, rosentherapie, kristallikulhohoito, magneettihoito, enkeliterapia* jne.

1.1.1. Energiaa koskevat perusväittämät New Agen piirissä

- Energian sanotaan olevan kaiken näkyväisen ja näkymättömän perusta maailmankaikkeudessa.
- Kun **universaalienergia** virrassa ruumiin läpi tulee tukoksia tai virtaus häiriintyy, seurauksena on sairaus.
- Parantaja aktivoi ja kanavoi universaalienergiaa.
- Muutokset universaalienergiassa selittävät kaikki ne tapahtumat, joita aikaisemmin kutsuttiin yliluonnollisiksi tai ihmeiksi.
- Universaalienergia on sama mitä uskonnot ovat kutsuneet jumalaksi.

Kaikki ne hoitomenetelmät, joiden sanotaan perustuvan *kosmiseen voimaan* ja *elämänenergiaan* (*universaalienergiaan*), sisältävät myös hengelliset periaatteet. Ne eivät ole vain hoitomenetelmiä, vaan ne sisältävät aina pyrkimyksen päästä tasapainoon maailmankaikkeuden kanssa, joka siis myös käsitetään energiaksi. Syntyy vakava virhepäätelmä: New Age -uskova ei tarvitse Pelastajaa, saati syntien Sovittajaa.

Wayne Dyerin ajatuksiin universaalienergiasta [tästä](#)

Myös tässä yhteydessä käytetty uskonnollinen termi *energia* ei vastaa lainkaan fysiikan käsitteitä. Toivon, että kirjani yhteydessä vähitellen hahmottuu tähän kätkeytyvä hengellinen valheellisuus ja vaara joutua pimeyden voimien kanssa tekemisiin. Se mikä näyttää hyvältä, pehmeältä, kokonaisvaltaiselta ja uudella tavoin tieteelliseltä, osoittautuu lopulta asiaksi, joka vie meiltä yhteyden Jumalaan ja pelastuksen.

1.1.2. Hengellinen tie parantajaksi

Tahdon miettiä vielä Marja-Leena Ahon hengellistä kehitystä hänen oman kertomuksensa kautta. Hän kertoo saaneensa samassa mielessä luterilaisen kasvatuksen kuin useimmat tuon ajan

suomalaiset. Etenkin kouluopetus on merkinnyt paljon.

Kirjassaan hän sanoo: *"Minulla on aina ollut lapsen usko ja on edelleenkin, mutta käsitykseni Jumalasta on kypsynyt. Olen löytänyt Jumalan Valtakunnan ja se on sisäisesti itsessäni. Se riittää minulle."* Työnsä hengellistä luonnetta Aho korostaa sanoessaan: *"Aloitan jokaisen päivän pyytämällä Pyhän Hengen läsnäoloa ja voimaa tekemään työtään kauttani ja varmistan 'kanavan auki pysymisen' usein päivän mittaan pienellä rukouksella."* Onkin hyvin tavallista, että kaltaisessamme "jälkikristillisessä" maassa kuin mitä Suomi on, käytetään energia- ja henkiparannuksen yhteydessä kristillisiä termejä. Näitä on juuri rukous ja Pyhä Henki.

Marja-Leena Aho kertoo myös vaiheesta, jolloin hän kyseli, onko voima parantaa Jumalasta. Tällöin hän sai rohkaisua asiakkailtaan. Eräs heistä oli teologi ja hän sanoi Marja-Leenalle, että tämä on lähempänä Jumalaa kuin hän koskaan uskaltasi toivoa pääsevänsäkään. Tässä selvästi erehdytään ajattelemaan, että Jumala on tietty rakkaudellinen voimavaikutus ihmisen kehossa. Samoin ajatellaan ehkä, ettei ole väliä mistä on kyse, kunhan se tuntuu hyvältä ja ehkä myös toimii. Kaikki edellä oleva kertoo siitä miten kauaksi on edetty loogisesta ajattelusta. Lääkärit ovat antaneet henkiparantajan pitää vastaanottoa erikoislääkärikeskuksessa. Erikoislääkärin koulutus on kestänyt ehkä 7 vuotta. Parantajan osaaminen nousi esille moninaisten New Age -yhteyksien avulla ja yhdestä lyhyestä kurssista myös kerrotaan kirjassa. Minkä kuvan tämä antaa? Hoitoja antava terapeutti Aho pukeutui valkoiseen vaatteeseen ja hoidot ohjattiin yhteisen keskuksen kautta. Minusta tämä on hirveää.

Se, että tämä yksi mainittu pappi ja monet muut seurakuntien työntekijät käyvät uushenkisissä hoidoissa, kertoo ennen muuta siitä, että he eivät ole kenties uudestisyntyneitä Jumalan lapsia. Toinen selitys voisi olla siinä, että heillä ei ole minkäänlaista hengellistä erottelukykä näissä asioissa. Marja-Leena Aho sai työnsä vastustusta lähinnä *fundamentalististen* kristittyjen taholta. Kirjassa käytettiin nimenomaan tuota sanaa. Eli vain tietty nimettävä ryhmä kristittyjä olisi työtä vastaan, muut kenties puolesta. Itse uskon, että raja vastustuksen suhteen ei ollut noin jyrkkä, vaan tässä tahdotaan leimata vastustajat ahdasmielisiksi. On nimittäin niin, että terve kristillinen usko, jossa Jeesus on syntien Sovittaja ja Vapahtaja, ei sovi yhteen New Age -uskovaisuuden kanssa, jossa puhutaan mm. *karmasta* ja *sielunvaelluksesta*. Samoin Jumalaa ei voi ilmentää New Age -uskonnollisuuden tapaan energiaksi tai tietoisuudeksi. Kristittyjen Jumala on jotain aivan muuta.

Jumalan uskovalle lahjoittama Pyhä Henki ei myöskään tarkoita samaa kuin tässä Ahon käyttämässä merkityksessä. Kuten tuossa aiemmin kirjoitin, niin uushenkisyydessä ja sen eri hoidoissa käytetään monia nimiä rinnakkain samasta asiasta, jolla tarkoitetaan energiaa. Pyhä Henkikin on heillä yleensä energiaan liitetty termi eikä Jumalan kolmas persoona.

1.1.3. Miten Pyhä Henki toimii

Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki. Pyhä Henki on Jumalan kolmas persoona. Hän avaa ymmärryksellemme Jumalan Sanan, Raamatun ja muistuttaa meitä siitä. Hän näyttää todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Pyhä Henki kirkastaa Kristusta ja ristin sovitustyön merkitystä. Samoin Pyhä Henki rakentaa seurakuntaa armolahjoillaan. Kyse on hyvin moninaisista asioista, kun puhumme Hengen lahjoista. Mainitsen vain muutamia: profetoiminen, kielillä puhuminen ja sen selitys, parantaminen, avustaminen ja opetus. Kaikki suuntautuu kristillisen seurakunnan rakentumiseen ja evankeliumin sanoman etenemiseen.

Urho Muroma oli [suomalainen](#) herätysliikejohtaja ja [Suomen Raamattuopiston](#) perustaja. Hän vaikutti voimallisena puhujana 1960-luvulla. Iäkäs ystäväni tiesi kertoa, että heillä laitettiin

kyläkauppa kiinni, kun Muroma tuli puhumaan naapurikaupunkiin. Kaikki lähtivät sanankuuloon jopa matkankin päähän. Lainaen lyhyesti **Urho Muroman opetuksia Pyhästä Hengestä**:

- *Pyhä Henki ei koskaan asetu Jeesuksen yläpuolelle*
 - *jos Pyhä Henki korotetaan Jeesuksen yläpuolelle joudutaan aina väärän hengen valtaan*
 - *siellä missä puhutaan paljon hengestä, siellä mennään helposti harhaan*
 - *on väärin ruveta vaatimaan Hengeltä ihmeellisyyksiä. Kristillisyyks on ihmettä kokonaan*
 - *Pyhä Henki ei ole mukana sellaisessa julistuksessa missä ei ole Jeesuksen ristiä*
 - *jos tavoitellaan Pyhän Hengen kohdalla ihmeellisyyksiä, joudutaan aina väärän hengen valtaan*
- Ihmisiä tuli paljon uskoon ja silloista hengellistä lehteä *Herää valvomaan* oli parhaimmillaan niinkin iso painos kuin 40000. Tällaista vaikuttaa Pyhä Henki.

Olen sekä kirjallisuuden että henkilökohtaisten yhteyksieni kautta kuullut useammasta parantumisesta. Ne ovat tapahtuneet lähinnä yhden tai muutaman uskovan rukoillessa. Joskus on ollut suuri joukko esirukoukijoina taustalla. Eräs ystävä parani ehtoollispöydässä käsien ihottumasta. Minua on rohkaissut kymmeniä kertoja armolahjoilla palvelevien ystävien rukoukset. He saattavat rukoilla hetken kielillä ja saavat sitten sanoja ja kuvia, joita he rakkaudellisesti ja nöyrästi välittävät rukoiltavalle. Samoin puhujalle annetaan todella usein sanoma ”suoraan Isän sydämeltä”. Kaiken tulee olla sopusoinnussa Raamatun kanssa.

1.1.4. ”Mustissansa ilmein mykin, paheksuvin mielialoin”

Erään lääkärin kirjoittama kriittinen kirja oli järkyttänyt Marja-Leena Ahoa. Hän tarvitsi rohkaisua työlleen ja etsi sitä asiakkailtaan. Eräs opettaja antoi hänelle *Oiva Paloheimon* runon:

Jeesus Kristus, poika Herran
kulki metsätietä kerran
hymyhuulin, avojaloin
-linnunpoika kämmenellään

Siinä kulki kristittykin
mustissansa, ilmein mykin,
paheksuvin mielialoin
-seudun synnit sydämellään

Kohtasivat
ohi astuissaan
tuntematta toistaan kumpikaan.

Aho kertoo runon osuneen kohdalleen ja huudahti: ”Niinhän se on, heillä on koko kulmakunnan synnit mielessään, mutta ei omiaan.” Monet asiakkaat ja ystävät rohkaisivat siis eri tavoin Ahoa uskomaan siihen, että hän toimii Jumalan välikappaleena. Kristityt, jotka varottavat, ovatkin kenties vain toisten synnit näkeviä fariseuksia. Itse uskon, että tuo mainittu lääkärin New Age -hoidoista tekemä varoittava kirja oli hyvin vilpittömin mielin kirjoitettu ja sisälsi hyvää asiaa. Silti Paloheimon runokin on puhutteleva. Meille tarjotaan mahdollisuutta huolettomuuteen, rauhaan ja lepoon. Saamme heittää murheemme Jumalan päälle. 1Piet.5:7: ”*heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen*”. Tällainen huoleton tila nousee välillä kuin itsellään luonnon keskellä tai lapsia tarkatessa. Usein täytyy todeta, että se on lahjaa.

Jumala antaa omilleen monenlaisia armolahjoja kuten jo edellä kerroin. Yksi erikoisimmista on henkien erottamisen lahja. Minulla on ympärilläni ystäväjoukko. Meillä toimii tämä lahja kuin toisiamme täydentävällä tavalla. En ole yksin kirjoittaessani, vaan jaan kaiken juuri arviota varten. Kysymys ei ole lainkaan toisten ihmisten syntien tonkimisesta. Tahtoisin vain mahdollisimman monen ymmärtävän evankeliumin. Samalla kun julistetaan mitä se on, julistetaan myös mitä se ei ole. Kristityillä on välillä muiden synnit sydämellään, kuten runokin sanoo. Näin oli jo Vanhan testamentin profeetoilla. Kun nämä asiat ovat Jumalan mieliimme laskemia, niin kaikki on aivan oikein. Mutta seuraava ei saisi olla totta: *"mustissansa, ilmein mykin, paheksuvin mielialoin"*. Eiköhän varottajaankin voisi soveltaa samaa kuin paastoajaan. Matt.6:17: *"Vaan kun sinä paastoot, niin voitele pääsi ja pese kasvosi."* Ulospäin ei tarvitse näyttää sitä mitä on saanut sydämelleen Herralta. Jumala yksin tuntee sisimpämme ja motiivimme. Tämä koskee myös tätä pientä kirjaa ja oman sydämeni tilaa.

1.1.5. Energiahoidoista ja reikistä

Kirjoitan vielä lyhyesti **energiahoidoista** ja **reikistä**, niin kuin olen asian ymmärtänyt reikiä markkinoivilta nettisivuilta. Erityisesti kysymyspalstat ovat olleet valaisevat. Pientä kertausta en voi välttää. Tässä ilmoitan suoraan mielipiteeni. Se on näkemys, johon minulla on oikeus. Se on suuresti ristiriidassa hoitoja antavien ajatusten kanssa. Jos olisin jotain muuta mieltä kuin olen, ei minulla olisi mitään syytä kirjoittaa tästä asiasta. Energiahoidoissa sanotaan siis välittyvän **kosmisia energioita (elämänenergiaa)** ihmiseen tai pyritään energioitten tasapainotukseen.

Usein esim. reikihoitoja antava henkilö on saanut vain kahden päivän koulutuksen. Siinä yhteydessä henkilö saa viritykset ja näin kanavat voimien välittämiseen avautuvat. **Viritys/vihkimys** on rituaali, jonka reikiopettaja tekee oppilaalle. Rituaaliin kuuluu, että oppilas pitää silmät suljettuna ja kääntyy näin sisäänpäin. Näissä hoidoissa niin sanottu **reiki-sukupuu** eli katkeamaton opettaja-oppilaslinja on tärkeä. Myös symbolit ovat käytössä etenkin virityksiä annettaessa. Hoito voi olla myös ns. **kaukohoitoa**. Se on menetelmä, jonka avulla voi lähettää hoitoa eri paikoissa ja ajoissa oleviin ihmisiin ja asioihin. Menetelmä opitaan Reiki 2 -kursilla. Näissä niin sanotuissa energiahoidoissa voidaan käyttää mukana jotain hierontaa tai kosketusta, kuuntelua, musiikkia ja esimerkiksi ikonin kuvaa.

Kaikissa näissä hoidoissa altistutaan todellisille pahan voimille, vaikka sen ymmärtäminen on vaikeaa. Kyse ei ole siis vain siitä onko hoidolla vaikutusta ihmisen terveyteen. On aina kyse myös hengellisestä kosketuksesta hoidon taustalla olevaan **okkultistiseen** maailmaan. Reikiyhdistyksissä kuitenkin sanotaan, että hoidossa ei ole mitään kristinuskon vastaista. Perusteluna käytetään mm. sitä, että edellinen paavi Johannes Paavali II sai reikihoitoja puolalaiselta nunnalta. Paavilta on olemassa kirjallinen lausunto reikin positiivisista ominaisuuksista ja se on esillä erään puolalaisen katedraalin seinällä. Näin sanottiin reikisivulla.

Valitettavan moni yhtyy reikiä markkinoivan yhdistyksen käsitykseen, että reiki hoitomuotona ei ole sidoksissa mihinkään uskontoon. Siinä ei monen kristitynkään mielestä voi olla uskon vastaista, koska molemmissa on kyse auttamisesta ja lähimmäisenrakkaudesta. Käy niin, että kristityt yhä heikommin ovat harjaantuneet erottamaan okkultismin siteitä. On myös erittäin valitettavaa, että nämä täysin näyttöön perustumattomat maksulliset energiahoidot yleistyvät vapaasti. Nyt kuitenkin puuttuu kaikki ohjeet ja säännöt näistä hoitomuodoista ja sen vuoksi ne kulkeutuvat niin moneen yhteyteen hyvinvoinnin tai virkistuksen nimissä. Tätä kirjoitettaessa on valmisteilla vaihtoehtohoitoja käsittelevä laki. En usko sen kuitenkaan tuovan selkeyttä näille alueille. Toivon toki näin tapahtuvan. Koska tässä yhteydessä tuli puhe myös laajemmin New Age -liikkeestä,

uushenkisyydestä, uususkonnollisuudesta, otan vielä hiukan asiatietoa näkyviin.

1.2. Uususkonnollisuus ja henkinen kehitys

Alkuun laitan kappaleen, jossa selvitetään uususkonnollisuuden ajattelevan, että kaikkien uskontojen ydin on yhteinen. Sen vuoksi nähdään melkein minkä tahansa soveltuvan heidän **henkisen kehityksen** tielleen. Siihen sopivat eri meditaatiot, energiahoidot, Äiti Amma, shamanismi, uushenkiset retriitit, astrologia ym., loputon määrä eri asioita ja tekniikoita. Enkeleistä puhutaan herkästi. Samoin eri uskontojen kirjallisuus ja musiikkikin on käyttökelpoista, mutta sitä voi tulkita ja valita vapaasti omista lähtökohdista käsin. Uushenkisyydessä ei puhuta useinkaan *okkultismista*. Sillä on ehkä negatiivinen vivahde. Teosofia sen sijaan käyttää okkultisti termiä. Yksi yleinen spiritualistien sanonta on henkinen kehitys. Siihen liitetään myös usko **sielunvaellukseen** ja useisiin ”ruumistuksiin” tai elämiin.

Lainaan *Håkan Arlebrandin* kirjasta *Aura, karma, kabbala* joitain kiteytettyjä ajatuksia **uushenkisyydestä**:

”Saksalainen filosofi Gottfried Wilhelm von Leibniz (1646-1716) loi ilmaisun *Philosophia Perennis*, ”katoamaton filosofia” tai ”ajaton viisaus”. Leibniz piti eri uskontoja toisiaan täydentävinä ja opetti, että ”ajaton viisaus” on niiden yhteinen nimittäjä. Paranormaalit ilmiöt ja maagiset tekniikat ovat useimmille uskonnollisille traditioille yhteisiä, minkä esoteerikot katsovat tukevan käsitystä salaisen opin universaalisuudesta. Heidän mukaansa uskontojen pyhään alkuperään sisältyy yhteinen esoteerinen sanoma. Hengellisesti valistuneet ihmiset, jotka ovat saaneet vihkimyksen salaisuuksiin, käsittävät kirjoitusten tekstin taakse kätkeytyvän symboliikan. Ajatus eri uskontojen yhteisestä ytimestä on hyväksytty aikamme uususkonnollisuuden (*New Age*, uushenkisyys) piirissä jokseenkin ehdottomana totuutena.”

”Useat okkultismin henkiset tekniikat tähtäävät vapauttavaan psyykkiseen kokemukseen, jonka välittämän viestin mukaan ihminen on sisimmältä minuudeltaan jumalallinen.”

”Monet hindulaiset traditiot pyrkivät vapautukseen ruumiillisesta, mutta okkultismi käyttää ihmiskehoa sisäiseen valaistukseen pääsemisen välineenä. Tien jumaluuteen katsotaan kulkevan aineen kautta, ei irrallaan siitä.”

”Henkistä ymmärrystä kehittävien tekniikoiden katsotaan kehittävän jumalallista voimaa siten, että okkultisti saa vallan luonnonlakeihin, sairauksiin, toisiin ihmisiin jne.”

”Joka on kokenut kätkeytyä todellisuuksia, ”tietää”, että okkultismi on totta, koska kokemus on välittänyt hänelle korkeampaa tietoa (gnosis). Siksi usko käsitteenä menettää merkityksensä, mikä sopii yhteen sen kanssa, että tämä uskonnollisuus esiintyy tieteellisenä.”

Lisään loppuun vielä, että nimenomaan tahdon varottaa edellä kuvaamastani uususkonnollisuudesta, uushenkisyydestä. Se vie pois päin aidosta kristinuskosta ja aiheuttaa sidoksia pimeyden voimiin. Vaikka ymmärrän monien uushenkisten kilvoittelijoiden ja parantajien vilpittömyyden, en voi yhtyä lainkaan heidän uskonnolliseen taustaansa. Kirjoitin edellä, että ajatus eri uskontojen yhteisestä ytimestä on hyväksytty aikamme uususkonnollisuuden piirissä jokseenkin ehdottomana totuutena. Näin ei ole vain noissa piireissä, vaan myös eräissä kristillisissä yhteyksissä ajatellaan samoin. Siitä kuitenkin kirjoitan myöhemmin.

Opit ihmisen kehityksestä ovat viime kädessä suoritusta. Intiassa vallitsee panteistinen käsitys.

Siellä erityisesti ns. brahmalaisessa filosofiassa puhutaan synnistä ihmisen oman kehityksen esteenä. Jos yleensäkin puhutaan syyllisyydestä, niin siitä puhutaan siinä mielessä, että ihminen vaikuttaa omaan karmaansa. Hän rikkoo lähinnä itseään vastaan turmellessaan tulevaisuutensa ja vaikuttaessaan jälleensyntymisen huonompaan tilaan. Juuri edellä olevan kaltaiseen ajatteluun johtaa henkisen kehityksen opit. Vain kristinusko tarjoaa *armoa*, joka on *syntien anteeksiantoa Kristuksen ristinkuoleman tähden*.

Ajan iltahämyssä

Sumu on laskeutunut.
Se sokaisee monen silmät
vaan rakkauttasi se ei peitä.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Jokaisen etsit eksyneen,
joka avuksi huutaa nimeäsi,
kaipaa syliin, joka armahtaa.

1.3. Rakkauden katse

Toinen dogmatiikan hyllyltä ottamani kirja oli *Henri J. M. Nouwenin Rakkauden katse*. Kirjan idea on siinä, että kirjailija ystävystyi melko nuoren miehen kanssa. Tämä pyysi ystäväänsä Nouwenia kirjoittamaan kristillisyydestä täysin maallistuneille kiireisille ihmisille. Kirjan sisältöön vaikuttaa myös se, että tässä vaiheessa Nouwen toimi pastorina kehitysvammaisten yhteisössä. Meistä useimmat tietävät Henri Nouwenin valtavat kirjoittajanlahjat. Oli siinä mielessä ilo lukea kirjaa. Kuinka paljon merkitseekään elävä, hyvä kerronta ja Anna-Maija Raittilan upea suomennos.

Kirjaa lukiessa minua vaivasi koko ajan siinä eräs puutos, mutta paljastan vasta myöhemmin mitä ajattelin. Otan mukaan paljon lainauksia juuri miellyttävän kirjoitustyylin vuoksi:

”Rakas ystävä, mitä on olla rakastettu? Se on Hengen elämän alku ja täyttymys meissä. Mitä on tulla rakastetuksi? Se on suuri hengellinen matka, joka meidän on kuljettava.” Nouwen valitsee teemaksi olemisen *valittuna, siunattuna, murrettuna ja annettuna*. Hän kertoo *valittuna* olosta: ”Ikiajoista saakka, paljon ennen kuin olit syntynyt ja tullut osaksi historiaa, sinä olit jo olemassa Jumalan sydämessä.”... ”Rakkauden katse oli jo nähnyt sinut arvokkaana, rajattoman kauniina, ikuisena.”... ”Valituksi tulo ei tarkoita, että toiset hylätään.”... ”Kun meidät valitaan Jumalan rakastetuiksi, on tilanne radikaalilla tavalla erilainen kuin kilpailuhenkisessä yhteiskunnassamme. Siinä ei ketään suljeta ulkopuolelle, vaan päinvastoin: toiset suljetaan samaan syliin.”

Siunattuna olosta Nouwen kirjoittaa: ”Siunauksen antaminen toiselle on kaikkein merkittävin vahvistus mitä voimme antaa toiselle”. Nouwen kuvaa miten kehitysvammaisten yhteisössä eräs nainen, Janet, pyysi häneltä siunausta. Ensin hän aikoi hoitaa sen rutiinilla tekemällä ristinmerkin otsaan. Kuitenkin tuo nainen ilmaisi, että hän tarkoitti aivan muuta. Oli alkamassa yhteinen hartaus. Sen loputtua Nouwen sanoi, että Janet on kertonut tarvitsevansa erityistä siunausta ja samassa Janet menikin jo eteen ja painoi päänsä Nouwenin rintaa vasten ja laittoi kädet hänen ympärilleen. Janet sai seuraavan siunauksen: ”Janet, haluan sinun tietävän, että sinä olet Jumalan rakas tytär. Sinä olet kallisarvoinen Jumalan silmissä. Sinun kaunis hymysi, se miten ystävällinen olet kaikkia talosi asukkaita kohtaan ja kaikki hyvä mitä sinussa on, osoittaa meille, miten kaunis ihminen sinä olet. Tiedän, että olet näinä päivinä vähän allapäin ja että sydämessäsi on jokin mielihäily, mutta haluan sinun muistavan, kuka sinä olet: olet aivan erityislaatuinen henkilö, jota Jumala syvästi rakastaa, ja

samoin kaikki ihmiset, jotka ovat täällä kansasi, rakastavat sinua.”

Murrettuna olosta Nouwen kirjoittaa. Hän osaa kirjoittaa hyvin elämiseen liittyvistä kivuista, jotka murtavat meitä ihmisinä. ”*Vaistomaisesti tiedämme, että elämän ilo nousee yhdessä elämisestä ja että elämän tuska johtuu siitä, että epäonnistumme yrittäessämme elää hyvin tätä yhteistä elämää.*”... ”Juuri niillä alueilla, joilla tarpeemme ovat syvimmät ja olemme kaikkein arimmin haavoittuvia, koemme myös särkyneisyytemme syvimmin.”... ”Kuitenkin oma kipuni on opettanut, että ensimmäinen askel kohti paranemista ei ole askel pois päin kivusta, vaan sitä kohti.”... ”Tarvitsen jonkun, joka pitelee minua ahdistuksen keskellä pystyssä, vakuuttaa minulle, että ahdistuksen tuolla puolen on rauha, kuoleman takana on elämä ja pelon takana rakkaus.” Nyt en voi olla jo Nouwenin tekstiin lisäämättä, että Jeesus Kristus on kärsinyt, kuollut ja ylösnoussut. Hän on ristillä haavoitettuna, Hän on läsnä sydämessäni ja Hän on ympärilläni tukena, Hän on ylösnousseena kuoleman voittajana taivaassa. Rakastava seurakunta ja ihanat ystävät ja läheiset vahvistavat minua. He ovat Kristuksen käsivarsina täällä ajassa.

Mitä on olla annettuna Nouwenin mukaan: ”*Tosi ilo, onni ja sisäinen rauha tulevat siitä, että annamme itsemme toisillemme. Onnellinen elämä on elämää toisia varten.*”... ”*Jumalan rakastettuna meidän suurin täyttymyksemme on tulla leiväksi maailmalle.*” Eikö tähän yhteyteen kuuluisi se, että Jeesus on elämän leipä. Joh.6:33: ”*Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän.*” Nouwen selittää, että kuollessaan ihminen vielä lahjoittaa itsensä jäljelle jääville. Hän kertoo ystävästään tämän kuoltua: ”*luotan siihen, että hänen henkensä, joka oli niin täynnä huumoria ja rukousta, jatkuvasti ohjaa meitä.*” Samoin Franciscus Assisilaisesta Nouwen kirjoittaa: ”*Hänen elämänsä kantaa edelleen yhä uutta hedelmää ympäri maailman. Hänen henkensä laskeutuu yhä uudelleen päällemme.*”

Noihin kahteen viimeiseen lainaukseen en voi yhtyä. Jeesus on voittanut kuoleman ja Hänen Henkensä on meissä ja yllämme. Vainajien kanssa meillä ei ole kuvatun kaltaista yhteyttä. Varmasti rakkaitten edesmenneitten läheistemme monet opetukset ja elämän hedelmät ovat vaikuttamassa silti hyvinkin pitkään. Joskus katoliset kirjoittavat vainajista tavalla, joka on altis väärinkäsityksille. Näin uushenkisyyden aikana mielestäni voin olla tarkka ja nostaa esille tämänkin asian. Nouwenin ystävä, Fred, ei voinut ottaa vastaan Nouwenin ajatuksia. Hän sanoi, että jo paljon ennen kuin alat puhua siitä, mitä on olla rakastettu ja miten tullaan rakastetuksi, olisi syytä vastata perustaviin kysymyksiin, jotka ovat seuraavat:

Kuka on Jumala?

Kuka minä olen?

Miksi olen täällä?

Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?

Kuinka pääsen uskoon?

”*Ellet auta meitä vastaamaan näihin kysymyksiin, sinun kauniit mietteesi siitä mitä on olla rakastettu ja miten sellaiseksi tullaan, jäävät meille haaveeksi*”, sanoi Fred.

Nouwen oli lähettänyt käsikirjoituksen tutkittavaksi myös kristillisiin yhteisöihin ja niissä kirja-aiho otettiin lämmöllä vastaan. Jossakin tahdottiin aloittaa kurssi ”Mitä on elää rakastettuna?” Kirja, jonka piti olla täysin maallistuneille, olikin lopulta uskoville. Nouwen kokee, että on Jumalan mysteeriä, että Hän käyttää maallistuneita ystäviään opettamaan opetuslapsiaan. Lupasin kertoa lopussa mikä asia oli mielessäni alusta lähtien. Se liittyy myös Fredin kokemukseen kirjasta. Ajattelin, että pitäisi olla viisi tärkeää sanaa neljän sijasta. Keskeisimmän niistä kuuluisi olla alussa. Nämä sanat olisivat sovitettuna, valittuna, siunattuna, murrettuna ja annettuna.

Sovitettuna oleminen on kristinuskon keskus. Tuolla aikaisemmin tuli runon muodossa esille, se

että näemme helposti toisten synnit. Sovituksen ymmärtämiseksi ei tarvita tuota tietoa. Ainoa mitä tarvitaan, on tieto oman sydämen synnistä ja petollisuudesta. Tämä johtaa edes jollakin tavoin ymmärtämään Jumalan pelastustekoa Kristuksessa. On vaikea selittää asiaa lyhyesti. Sen sydän ymmärtää jossain vaiheessa. Saamme elää Kristuksen täytetyn työn varassa ja Jumalan armossa. Oikeastaan koko Raamatun sanoma osoittaa tähän kristinuskon keskukseen ja jäämme toisaalta iloitsemaan armosta, mutta silti olemme loppuelämämme armon opetuslapsia. Kol. 1:14: *"Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen."*

Varmasti opiskelemme myös noita Henri J.M. Nouwenin esiin tuomia asioita. Niihin katsomme Jumalan sovittamina ja armahtamina lapsina. Kristuksessa voimme olla sovitettuja, valittuja, siunattuja, murrettuja ja toisillemme annettuja, mielestäni vain Hänessä. 2 Tess.1:12: *"että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan."* Yhteys Kristuksen kanssa on myös suuri salaisuus ja suurta armoa. Koen, että ilman tätä yhteyttä ei voi toteutua Hengen hedelmien kasvu eikä Nouwenin kauniisti kuvaama Jumalan rakastettuna oleminen.

Laitan loppuun runoni Jumalan katseesta. Se sopii otsakkeen ***Rakkauden katse*** yhteyteen.

Monin silmin

Minua on katsottu monin silmin
elämäni eri vaiheissa.
Isän silmin, äidin silmin,
veljen ja siskon silmin.

Vielä itsekin arvioin,
ystävät ja työtoverit mittaavat:
Hyvää ja huonoa, rumaa ja kaunista.
Katseiden alla olen.

Isä, vasta nyt ymmärrän:
Tärkeimmät katseet luot Sinä
ja olet aina luonut
sekä pintaan että herkkään syvyyteen.

Isä, saanhan pysähtyä eteesi.
Myös minä olen Sinulle tuttu
jo idustani alkaen.
Isä, Sinä katsot ja rakastat.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

2. ELÄMÄN TÄRKEIMMÄT KYSYMYKSET

Kävin edellä läpi Henri J. M. Nouwenin kirjan *Rakkauden katse* herättämiä ajatuksia. Kirja oli tarkoitettu avuksi ystävälle, Fredille. Hän sanoi kuitenkin, että olisi kaivannut vastauksia uskoon liittyviin perustaviin kysymyksiin ja juuri ne puuttuivat kirjasta.

Fredin esittämät kysymykset kuuluivat:

Kuka on Jumala?

Kuka minä olen?

Miksi olen täällä?

Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?

Kuinka pääsen uskoon?

Nuo kysymykset ovat peruskysymyksiä, joita ihminen esittää koko elämän ajan. Toki on niin, että annetaan myös aikoja, jolloin ne nousevat erilaisella painotuksella esiin. Kuitenkin voi todeta, että lapsi jo pohtii niitä. Pikkuinen saattaa kesken iloisen leikin tulla vanhempansa tai isovanhempansa luokse ja kysyä kirkkaalla äänellä: ”Ovatko kuolleet taivaassa?” tai ”Voiko Jumalaa rukoilla omin sanoin?” Nämä ovat kysymyksiä, johon tulee vastata lämmöllä ja vakavuudella. Ne osoittavat myös sen, että ihminen tavoittelee ja kaipaa yhteyttä Luojaansa ja Taivaalliseen Isäänsä. Ja lapsille nämä kysymykset ovat hyvin luonnollisia.

Jo lapset muodostavat mielipiteitä ihmisen elosta ja kuolemasta. Niissä voi olla jo omaperäisyyttä ja huumoria mukana. Aikuisenkin on ikään kuin helpompi lähestyä vakavia kysymyksiä lasten toteamuksien kautta: ”On tyhmää että täytyy kuolla. Minusta ei ihmisiä tarvitsisi vaihtaa koko ajan. Minä olen sitä mieltä, että jos täällä kerran ollaan, niin ollaan sitten”, sanoi Johannes 8v. ”Lapsena oleminen on ihan hauskaa, kun on jo neljä vuotta siihen tottunut”, Sohvi 4v.

2.1. Kuka on Isä Jumala?

Kun lähden pohtimaan kuka Jumala on, niin voisin valita hyvin monta tapaa esittää asiani. Koen, että paras tapa olisi sellainen, että tavallaan puhun nämä asiat jollekin minulle läheiselle ihmiselle. Viime kuukausina jostain syystä mielessäni on lukuisia kertoja käynyt sanat: ”Tunnen suurta Jumalaa niin vähän”. Tämä kertoo jostain sydämen kyltymättömästä kaipauksesta. Viimeisen vuoden ajan minulla on ollut muistiinpanovälineet mukana hengellisissä kokouksissa, joissa hyvin tavalliset ihmiset puhuvat, eivät siis mitkään asiantuntijat. Kaikkialla missä ollaan tekemisissä Raamatun kanssa, voi oppia Jumalasta uusia asioita. Näin on, vaikka olisi ollut vuosikymmeniä uskossa. Olen nyt lähestyessäni 60 ikävuotta janoisempi tuntemaan Jumalaa kuin koskaan aikaisemmin.

Ajattelen ensin Isää Jumalaa, kolminaisuuden ensimmäistä persoonaa.

Jumala on *pyhä Jumala*. Hän on *Majesteetti*. Hän on jotain aivan suurenmoista, häikäisevää, kirkasta. Juopa ihmisen ja Jumalan välillä on ylitsepääsemätön. Jumala on aivan toisenlainen kuin mitä me kaavailemme, hän ei sovi ollenkaan meidän suunnittelemiimme rajoihin. Me emme omien aistiemme ja kokemuspiirimme tai tietomme avulla pysty ’ottamaan haltuumme’ Jumalaa. Jumala on Raamatun mukaan ”kuluttavainen tuli”. Profeetat lankesivat maahan kohdatessaan Jumalan pyhyiden. Itse Jumalan kasvoja ei kukaan kykene näkemään kuolematta.

Jumalan edessä joutuu ihminen kokemaan kaikenpuolisen vajavaisuutensa. ”Herra, meidän

isiemme Jumala... Sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi” (2 Aikak.20: 6). Huomaamme, että Jumalaa kutsutaan tässä Herraksi.

Kuitenkin Jeesus kutsui Jumalaa **Isäksi**. Jeesus oli samaa alkuperää, samaa olemusta kuin Isä. Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan: *”Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi”* (Matt.6:9). On tarkoitettu, että meitä muistutetaan jatkuvasti Jumalan nimen pyhyydestä. Sitä emme saa edes turhaan lausua.

Jumala on **Kaikkivaltias**. Juuri tuota sanaa käytetään Jumalasta varmaan kaikissa teologisissa oppikirjoissakin. Jumalan suuruus ja teot ylittävät ihmisen ymmärryksen. Näin todetaan Raamatussa ehkä useimmiten luonnon ihmeiden äärellä. Samoin puhumme Jumalasta **Luojana**. Olen huomannut, että juuri sanaa Luoja on myös uskosta vieraantuneenkin helppo käyttää. Jokainen kokee pyhyiden tunteen vaikkapa tähtitaivaan äärellä, johon ei ainutkaan ihmisen tuoma valo yllä. Psalminkirjoittaja ihastelee: *”Jumala, sinun vanhurskautesi ulottuu hamaan korkeuksiin, sinun, joka teet niin suuria. Jumala, kuka on sinun vertaisesi?”* (Ps.71:19)

Uskolle on kaikki, mitä se kokee, yhtä ainoata Jumalan ihmettä. Jokaiselle päivälle riittää ihasteltavaa ja kiitettävää. Ajattelepa vaikka pientä perhosta, vaikkapa kultasiipeä. Tai muistele miltä tuntuu keväällä ensimmäinen peipon laulu tai sinivuokko tunkeutumassa esiin muutoin vielä ruskeaan ja karuun maahan? On jälleen helppo yhtyä psalminkirjoittajan sanoihin: *”Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä hän on ihmeitä tehnyt”* (Ps.98:1)

Jumalasta jää käsityksemme aina vajaaksi. Kuitenkin Hänen kaikkivaltaansa liittyy myös se, että Jumalalle on kaikki mahdollista. Kaikki on mahdollista. Juuri tässä kohdin huomaa oman uskon heiveröisyyden. Juuri tässä kohdin jään kaipaamaan lisää ymmärrystä siitä kuka ja millainen tämä Kaikkivaltias on. Suuri lohtuni on silloin huomata Raamatusta, että pyhyiden ja **vanhurskauden** (oikeamielisyyden) ohessa Jumala on **Rakkaus**. Hänessä ilmenee aina armo totuuden rinnalla. Jumala on näin ollen Kaikkivaltias, jonka turviin voimme jäädä turvallisesti lepäämään. Häneltä saamme ottaa vastaan aivan kaiken elämässämme.

Jumalan ajatukset ja tuomiot eivät ole ihmisen tutkittavissa. Vaikka Jumala on pyhä, korkea, salattu ja tutkimaton, koetetaan hänet selittää järjellä tajuttavaksi ja ymmärrettäväksi. Raamattu sen sijaan sanoo: *”Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitän, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.”* (Jes.55:8-9)

Kun tapahtuu järkyttävä onnettomuus, niin kysytään miten Jumala antoi tämän tapahtua ja miksi. Jo Jeesuksen aikalaiset esittivät tämän kysymyksen. Jeesus käänsi hienovaraisesti kysymyksen kohdentumaan läsnä olevien ihmisten omaan tilanteeseen ja mielenlaatuun. Ihmiselle on toivotonta yrittää selvittää ulkopuolellaan tapahtuvien suurten ja järkyttävien tapahtumien oikeudellisuutta tai tarkoitusta. Sen sijaan on syytä kääntää huomio ihan käytännöllisesti oman sisimmän tuntoihin ja omien arvojen tarkasteluun.

Vaikka ihminen on usein hyvin ymmällään elämänsä ja maailmantapahtumien edessä, niin Raamattu ilmoittaa, että elävä persoonallinen Jumala **ohjaa** ja **ylläpitää** sekä luonnon että historian kulkua sekä ihmiskohtaloita. Emme voi puhua sokeasta sattumasta sen pohjalta, että emme ymmärrä asioita. Raamattu on tulvillaan kuvausta **persoonallisesta** Jumalasta, jonka kädestä tulee niin hyvä kuin pahakin.

Ps.71:20: *”Sinä, joka olet antanut meidän kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta, sinä virvoitat meidät jälleen henkiin, ja maan syvyyksistä sinä tuot meidät takaisin.”* Ps.68:6-7: *”Hän on orpojen isä ja leskien puolustaja, Jumala pyhässä asunnossansa, Jumala, joka antaa hyljätyille kodin ja*

johtaa vangitut onneen.”

Vanhassa testamentissa puhutaan usein siitä, että Jumala asuu nöyrän ihmisen luona. Itse asiassa Raamattu ilmoittaa, että Jumalan pelastava rakkaus etsii jokaista ihmistä. Tämän ymmärrämme paremmin, kun puhumme Jeesuksesta myöhemmin. Kuitenkin voidaan todeta, että Vanha testamentti puhuu hyvin paljon armosta, johon ihmisen tulee tarttua avuttomuudessaan ja kaipaavan sydämen vetämänä. Samoin siellä on jo noin 300 ennustusta, jotka osoittavat Jeesukseen ja Hänen tehtäväänsä välimiehenä ja syntien sovittajana. Vanha ja Uusi testamentti eivät ole erillisiä kirjoja, vaan liittyvät aivan olennaisesti toisiinsa.

Jumala on **Kaitsija**. Vanhastaan puhuttiinkin Kaitselmuksesta. Tällä tarkoitettiin Jumalan varjelusta ja johdatusta elämässä. Voisin valita myös sanan **Paimen**. Ehkä se on läheisempi. Vanhan testamentin nimi, joka kirjoitetaan muotoon JHVH-Raah, tarkoittaa, että Hän on se, joka paimentaa (*"Herra on minun paimeneni"*, sanoo suomalainen Raamattu). Kaikkein tunnetuin psalmi taitaa olla Ps.23 ja siitä jakeet 1-4: *"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Viheriäisille niityille hän vie minut lepäämään; virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa. Hän virvoittaa minun sieluni. Hän ohjaa minut oikealle tielle nimensä tähden. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat."*

Itse sain tuon psalmin sanat muistona rippikoulusta. Äitini kuoli juuri tuossa vaiheessa elämääni ja halusin kuolinilmoitukseenkin nuo sanat: "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu". Puuttui paljon, kun äitiä ei enää ollut. Kuitenkin nuo psalmin sanat ovat jääneet kuin elämäni taustasäveleksi. Ei ole puuttunut surua, ei iloa, kaikki on tullut hyvältä Jumalalta, joka on Paimeneni.

2.2. Jeesus Kristus

2.2.1. Jeesus Kristus, Jumalan Poika

Tulen seuraavassa turvautumaan hyvin paljon *Olavi Tarvaisen* ajatuksiin. Hänen kirjansa *Salattu Jumala* on minulle hyvin mieluinen. Kun nyt siirrymme jumaluuden toiseen persoonaan, niin voimme todeta jo alussa, että olemme tekemisissä uskontotuuden kanssa, joka ei avaudu järjelle ja se on luonnolliselle ihmiselle kätkeyty. Nyt varmaan ihmettelet kuka on *luonnollinen ihminen*? Tätä nimitystä käytetään yleisesti henkilöstä, joka ei ole henkilökohtaisessa uskossa. *Uudestisyntynyt* Jumalan lapsi on siis tässä asiassa vastakohta.

Kristus on Jumalan **salaisuus**. Silti Raamatun mukaan juuri Kristuksessa ovat kaikki **viisauden ja tiedon aarteet** kätkeytyinä (Kol.2:2-3). Emme ole siis vähäisen asian kanssa tekemisissä. Miksi tämä salaisuus on niin vaikea, että sitä ei voi noin vain käsittää? Tähän tuskin kukaan pystyy vastaamaan. Sen sijaan monen kokemus on, että Jumalan Pyhä Henki avaa kirjoitetun tai puhutun sanan niin, että Kristuksen salaisuus tulee vastaanotettavaksi. Tämän vuoksi julistajat pyytävät usein *esirukouksia*. He kokevat avuttomuutta ja pienuutta tämän suuren asian edessä. Itse Paavalikin pyysi esirukouksia puolestaan. Kol. 4:2-3: *"Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa, rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna"*. Edellä olevasta käy myös ilmi, että Paavali oli tuolloin evankeliumin tähden vankina, niin kuin hyvin moni on nykyisinkin.

Voisimme ajatella, että tie Jumalan tuntemiseen kävisi ikään kuin helpommasta vaikeampaan eli

ensin olisi Isän tunteminen ja sitten Pojan. Nyt kuitenkin Raamatun ilmoituksen ja lukuisten ihmisten kokemuksen mukaan asia on juuri päinvastoin. Vasta Kristuksessa opitaan tuntemaan Isä. Luuk. 10:22: *"Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."* Vielä Joh.1:18: *"Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut"*. Kertaan vielä: Isää ei voi tuntea yksinään eikä edes pelastuksen alkukohtana, ellei ensin ole päästy Kristuksen yhteyteen, joka sitten ilmoittaa Isän. Myös sen tahdon jo näin alkuun sanoa, että meitä ei pelasta kristillisyyys, vaan Kristus.

On turha pyrkiä Jumalan yhteyteen meditoimalla ja kääntymään sisäänpäin tyhjentyen ajatuksista ja mielikuvista. Ihminen saattaa saada näin kaikille uskonnoille yhteisiä kokemuksia ja hiljentymisen hedelmänä itsetuntemusta, mutta tie Jumalan yhteyteen käy Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän on Raamatun mukaan **portti** ja **ovi**. *"Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi."*(Joh.10:7) On siis tärkeää keskittyä siihen kuka Kristus on ja minkä tehtävän Hän tuli täyttämään ollessaan maan päällä ihmisenä. Saamme luonnollisesti pyytää, että voisimme kuulla Pyhän Hengen puhetta ja saada asiaan ymmärrystä.

Päästäkseni eteenpäin Kristuksen kuvaamisessa, täytyy minun muistuttaa Raamatun alkukertomuksista. Luomisen jälkeen kaikki oli ehyessä ja harmonisessa yhteydessä keskenään ja suhteessa Jumalaan. Kuitenkin tapahtui niin sanottu syntiinlankeemus. Tästä kerron myöhemmin lisää. Kuitenkin olennainen asia on se, että langenneessa tilassaan ihminen on kääntynyt pois Jumalasta, ainoasta ja muuttumattomasta hyvästä. Ihmisen elämään astui synti ja jopa jumalanvastaisuus sekä kuolema.

Aadamissa tapahtui katastrofi, ja ihminen irtaantui hyvän Jumalan yhteydestä. **Kristuksessa puolestaan toteutuu Jumalan pelastussuunnitelma**, joka palauttaa ihmisen Jumalan yhteyteen ja tuo ikuisen elämän. Room.5:12: *"Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet"* ja Room.5: 17-18: *"Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta. - Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden ihmisen vanhurskauden teko koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi."*

Huomaan ottavani paljon lainauksia Raamatusta. Tähän on selityksenä juuri se, että kristinuskon on kirjan ja sanan uskonto. Myös Jeesusta sanotaan **eläväksi Sanaksi**. Kristus on **ikuista alkuperää** kuten Isäkin. Jo luomisessa oli Kristus läsnä. Ja nyt Hän on Isän oikealla puolella kirkkaudessa. Tähän väliin jää jakso, jolloin Jeesus eli maan päällä ihmisen elämän ollen samalla myös **Jumala**. Tähän ajanjaksoon tahdon paneutua seuraavaksi.

2.2.2. Totinen Jumala ja totinen ihminen

Jeesus syntyi tänne maailmaan ihmiseksi, tosin yliluonnollisen sikiämisen kautta. Hän eli ja kasvoi kuin kuka tahansa meistä. Kuitenkin korostetaan, että Hän eli ihmisen elämän ilman syntiä.

Jeesus itse ilmoittaa useassa yhteydessä olevansa Jumala ja **Jumalan Poika**. Hän käyttää itsestään nimeä **"Minä Olen"**, joka on JHVH, Vanhan testamentin Jumalan nimi. Tätä pyhää Jumalan nimeä "Minä Olen" käyttää myös eräs uushenkinen (New Age) lehti ja samannimiset messut ovat aina helmikuussa Espoon Dipolissa. Minusta tämä tuntuu todella pahalta. Se lienee yksi ajan merkkejä.

Hengelliset asiat hämärtyvät kaiken aikaa.

Jeesus käytti Isästä myös läheistä nimeä ”*Abba*”. Samoin hän käytti itsestään myös nimiä ”*Ihmisen Poika*” tai ”*Poika*”. ”*Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin - hän sanoi halvatulle - nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.*” (Matt.9:6) Jeesus sekä paransi sairaita että antoi syntejä anteeksi.

Jeesus joutui kärsimystiellään vastaamaan kysymyksiin sillä seurauksella, että Hänet tuomittiin jumalanpilkasta. Tässä Hän on ylipapin kuulustelussa:

”*Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?" Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä."* Niin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: ”*Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Te kuulitte hänen pilkkaamisensa. Mitä arvelette?*” Niin he kaikki tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan.” (Mark. 14: 61—64)

Tuossa käytettiin sanaa **Kristus**. Kristus (=kreik. Khristos) tarkoittaa Vanhan testamentin lupaamaa **pelastajaa** eli **Messiasta**. Samoin edellä käytettiin jälleen sanaa Poika. Jeesus näin kertoi olevansa sekä Poika että Messias. Tämän suurempaa jumalanpilkkua eivät juutalaiset jumaloppineet voineet kuvitella.

Tähän mennessä tärkein asia on ollut tuoda selkeästi esiin se, että Jeesus itse sanoi olevansa lähtöisin Taivaasta, ylhäältä. Hän kertoo myös olleensa olemassa ennen Aabrahamia. Muista Raamatun kohdista käy hyvin ilmi se, että Jeesus osallistui luomistapahtumaan ja on ikuinen Jumala samoin kuin Isä on. Jeesus myös kertoo, että Isä oli Hänessä ja Hän tuntee Isän. Jeesus eli täysin **synnittömän** elämän.

2.2.3. Alennustilaan kätkeyty Kristus

Lainaan Olavi Tarvaisen tekstiä kirjasta ”Salattu Jumala”:

”Kristuksen alennustila oli niin perinpohjainen, että luonnollisen ihmisen on mahdotonta nähdä ristin kärsijässä muuta kuin häpeällisen rangaistuksen alainen, nöyryytetty ihminen. Jokainen sai mielin määrin häväistä ja sylkeä alennustilaan kätkeytyä Jumalan Poikaa. Hänessä ei tässä tilanteessa näkynyt mitään jumalallista, ei valtaa, voimaa eikä kunniaa. Päinvastoin näytti siltä, että hänessä aikaisemmin ilmennyt voimavaikutus oli nyt perin pohjin ja lopullisesti poispyyhkäisty. Kristuksen jumalallinen muoto pimeni täysin sekä hänen ystäviensä että vihamiestensä silmissä.

Suurimpaan ja pelottavimpaan syvyyteen joutuu hän tuntiessaan yhteyden taivaalliseen Isäänkin katkeavan. Jumalan hylkäämänä olemisen kauhu valtaa mielen: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?”- Näissä sanoissa purkautuu esiin syvin hätä, mitä koskaan on koettu maan päällä. Näin alas, syvimpään pimeyteen, epätoivon ja ahdistuksen kuiluun johti Kristuksen tie. Kaikki yhteys ylöspäin näytti täydellisesti ja iäisiksi ajoiksi katkenneen.

Kuultaessa Jeesuksen valittavan tuskissansa Jumalan hylkäämäksi joutumista, ei kenelläkään enää ollut uskoa hänen yhteyteensä taivaallisen Isän kanssa. Hän oli vain halveksittu, tuomittu ja kirottu hylkiö, jonka ainoa hyväntekijä oli polttavat tuskat täyttävä kuolema.

Salaisuuksien salaisuus on siinä, että hän juuri tässä syvimmässä alennustilassaan suorittaa sen työn, johon koko kristinuskon sanoma perustuu.”

2.2.4. Ristin pahennus, hullutus ja viisaus

Jeesuksen ristinkuoleman sanoma on *syntien anteeksisaaminen* ja *voitto pimeyden voimista*. Se liittää meidät *Jumalan yhteyteen* ja *iankaikkiseen elämään*. Tämä sisältö toistuu niin Pietarin, Paavalin kuin Jeesuksenkin sanoissa eli ei ole kyse mistään myöhemmästä teologiasta. Koko Vanha testamentti osoittaa Jeesukseen ja erityisesti hänen kuolemaansa.

Nykyinen teologia karttaa usein ajatusta *sijaiskärsimyksestä*. Kuitenkin Raamattu puhuu juuri tästä asiasta Jeesuksen kohdalla. Esim. 1 Piet.3:18 kuuluu: *"Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö..."*

Jos Jeesus ei olisi noussut ylös kolmantena päivänä, niin hän olisi kuollut ristillä kuin mikä tahansa pahantekijä ja häipynyt vähitellen unohduksiin. Jeesus nousi kuolleista ja ilmestyi sadoille ihmisille ennen kohoamistaan taivaan kirkkauteen. Juuri opetuslapset tarvitsivat tätä aikaa, jolloin Jeesus oli heidän kanssaan *ylösnousseena Herrana ja kuoleman voittaneena Vapahtajana*. Hän joutui kuin kädestä pitäen opettamaan opetuslapsiaan ja rohkaisemaan heitä.

Lääkäri Luukas kirjoittaa: *"Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa." Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemissa."*(Luuk.24: 43-47)

Paavali käytti hyvin rikasta ja rohkeaa kieltä kuvatessaan *ristin salaisuutta*. Hän oli entinen *fariseus*, joka tunsu täysin juutalaisen ajattelun ja kaikesta päätellen myös kreikkalaisen. Paavali toteaa, että sana rististä on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus. Ristinkuolema puhui juutalaisille pelkkää häpeää ja häviötä, mikä ei sopinut heidän messiasajatukseensa. Tuohon aikaan pakanamaailma edusti kreikkalaista ehkä hienostunuttakin uskonnollisfilosofista ajattelua. Siinä tavoiteltiin järjen hyväksymää viisautta. Voi hyvin ymmärtää, että nämä pakanat kokivat sanan rististä ala-arvoiseksi. Meille, joiden sydän on taipunut ottamaan vastaan Kristuksen, sanoma rististä on Jumalan viisaus ja voima.

Emmekö siis jo ihmettele miksi tällainen evankeliumi levisi ympäri läntistä maailmaa ja ajanlaskukin aloitettiin Jeesuksen syntymästä. Itse olen löytänyt vain sen selityksen, että Jumalan omilleen lupaama Pyhä Henki teki Jeesuksen opetuslapset rohkeiksi ja varmoiksi ristin sanomasta. Ensimmäinen *helluntai* ei ole vain seurakunnan syntymäpäivä, vaan siitä alkoi kuin vyöryten Pyhän Hengen vaikutuksesta kirkastua Jeesuksen ristin työ ihmisille. Samoin pyhä kirja **Raamattu** syntyi kylläkin ihmisten kautta, mutta Pyhän Hengen ohjaamana.

Pyhä Henki on jokaiselle Jumalan omalle vieläkin todellisuutta. Toisille se on kuin vieno tuulen henkäys. Joillakin on vahvoja kokemuksia Hengellä täyttymisestä. Kaikkialla kristikunnassa on arvostettu mm. runoja, lauluja ja virsiä, jotka ovat syntyneet herkässä Pyhän Hengen ohjauksessa.

Seuraava virsi on soinnut viime vuosina monen rakkaan uskonystäväni mielessä. Samoin sitä on laulettu poikkeuksellisen usein. Se on virsi 318:

"Jeesus sä ainoa, heikkojen auttaja,
anteeksiantaja uupumaton!
Pyhyys ja puhtaus, rakkaus, virvoitus,
totuus ja armahdus sinussa on."

2.3. Kuka minä olen?

Fredin kysymykset:

Kuka on Jumala?

Kuka minä olen?

Miksi olen täällä?

Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?

Kuinka pääsen uskoon?

Olemme päässeet vasta Fredin toiseen kysymykseen. On luonnollista, että pyrin vastaamaan tuohon Raamatun sanan avulla. Näin oli myös Fred tarkoittanut pyytäessään Henri J.M. Nouwenia kertomaan maallistuneille mitä kristinusko on. Vaistomaisesti hän oletti, että tähän sisältyy totuus Jumalasta ja totuus ihmisestä. Yritän siis vastata kysymykseen. Vastaan kuitenkin laajemmin kuin vastatessani ainoastaan hänelle, joka on vieraantunut uskosta ja Raamatusta. Olen aina itse lukiessani luottanut taitooni harpata yli, kun jokin on liian vaikeaa tai ei juuri nyt ajankohtaista. Näin on hyvä tehdä, jos olen nyt liian runsasanainen. On myös ilmeistä, että vastaan jo jossain määrin muihinkin Fredin kysymyksiin.

2.3.1. Kaikki alkaa luomisesta

Kuvaan ihmistä alkuperäisessä tilassaan. Tähän liittyy ilo siitä, että meidät on luotu **Jumalan kuvaksi**: Jumala loi ihmisen kuten myös muun luomakunnan. Ihminen luotiin Jumalan kuvaksi. (1Moos.1:27). Sana kuva (=tselem) viittaa kouriintuntuvasti ulkoisen hahmon samankaltaisuuteen. Tällä ei kuitenkaan tarkoiteta pelkästään fyysistä olemusta vaan koko ihmisen sisäistä rakennetta. 1 Moos.2:7:

”Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.”

Vanhassa testamentissa ruumiilla ja sielulla on irrottamaton yhteys. Ihminen on kokonaisuutena elävä sielu.

Jumala kirjoitti ihmisen sydämeen oman täydellisen **rakkaudenlakinsa**. Ihminen kykeni elämään oikeassa rakastavassa ja vastuullisessa suhteessa Jumalaan, toiseen ihmiseen ja luomakuntaan. Ihminen luotiin tietoiseksi itsestään ja ympäröivästä maailmasta tehtävänään **viljeleminen ja varjeleminen**.

1 Moos.2:15

”Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.”

Ihminen luotiin sanalla, ja ihmisen olemukseen kuuluu **kyky kielellisesti ilmaista itseään** puhumalla ja ollen näin yhteydessä Luojaansa sekä lähimmäisensä kanssa. Ihminen pystyi nimeämään Jumalan luomakunnan eri osat (1 Moos.2:20).

Sielullisten toimintojen kyvyt -tunne, tahto, ymmärrys, vuorovaikutus, asioiden hallinta, ovat erityisen laajat ja erityisen inhimilliset.

Syvä minän ja sinän suhde Jumalaan ja lähimmäiseen on ihmiselle ainutlaatuinen piirre.

Ihmisen ruumiillinen pysty asento on tavallaan myös symbolisoimassa ihmisen asemaa.

Ihminen sai luomisensa perusteella itsekkin **kyvyn luoda** kauneutta ja kehittää itsessään uusia taitoja. Tähän liittyy myös **halu tutkia** ja kasvaa tiedossa ja ymmärryksessä. Kaikki tämä on yhä havaittavissa esim. pienen lapsen kehityksessä. Sama nähdään myös taiteen ja tieteen saavutuksina.

Hengellisesti voisi alkutilassa olevaa ihmistä luonnehtia seuraavalla tavalla. Ihminen oli lapsellisessa luottamuksessa, nöyryydessä ja rakkaudessa kääntynyt Jumalaan ja oli kokonaan riippuvainen hänestä.

Raamatun mukaan paratiisillista tilaa hallitsi **kuolemattomuus**. Vasta **syntiinlankeemus toi kuoleman**.

Room.5:17:

”Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut yhden kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen Kristuksen, kautta.”

Voidaan sanoa, että ihmisen on ymmärrettävä ”jalo” alkuperänsä voidakseen ymmärtää itseään. Niin suuresti ihminen poikkeaa muusta elollisesta luonnosta vielä langenneessakin tilassa.

Luomisen näkökulmaa on myös hyvä tuoda esille, kun puhutaan Jumalan ihmiselle antamasta arvosta, joka koskee samanlaisena jokaista ihmistä. Sanoma luomisesta on tavattoman riemullinen, mutta se tuo esille myös ihmisenä olemisen vastuun.

2.3.2. Ihminen synnin turmelemana

Jumala oli sanallisesti antanut ihmiselle ohjeet miten tässä luodussa paratiisissa tulisi elää. Ihminen rikkoi Jumalan käskyn syömällä hyvän- ja pahantiedon puusta (1 Moos.:3). Langenneen ihmisen hengellistä tilaa voidaan luonnehtia sanomalla, että hän on kääntynyt pois Jumalasta.

Ihmisen on aina syytä ymmärtää **suunnaton välimatkansa pyhään Jumalaan nähden**. Useassa Raamatun paikassa muistutetaan, että ihminen ei pysty näkemään Jumalan kasvoja ja jäämään eloon (Tuom.13:22; 1 Tim.6:15-16; 2 Moos.33:18-23).

Syntiinlankeemuksella oli vakavat seuraukset koko ihmiskunnalle. Kuolema on synnin seuraus, eikä ainoastaan seuraus, vaan myös synnin rangaistus (Room.1:32; Room.5:12 ss.)

Voidaan sanoa, että yhden ihmisen kautta on synty tullut maailmaan ja aiheuttanut kuoleman.

Toisaalta kuolema on tullut kaikkiin ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet.

Ihminen on yhteydessä edeltäjiinsä ja esivanhempiansa. Samoin hän on yhteydessä ympäröivään maailmankaikkeuteen, kosmokseen. Synti kokonaistilana hallitsee koko ihmiskuntaa ja pitää muutakin luotua järjestystä katoavaisuuden alla.

Room. 8:18-21:

”Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä. Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.”

Raamatussa puhutaan Jumalan vihasta ja vanhurskaasta tuomiosta. Liikumme alueella, jota on hyvin vaikea ymmärtää. Ydinasia on, että Jumala loi ihmisen elämään kuuliaisuudessa edessään. Moosekselle annettu laki toi ilmi ihmisen täydellisen vastahakoisuuden Jumalaa kohtaan. Jumalan ja ihmisen välisestä suhteesta, jonka tuli olla kuuliaisuuden ja rakkauden suhde, oli tullut vihan suhde ja ihmisestä oli tullut **”tottelemattomuuden lapsi”**. Jumalan vihalla tarkoitetaan juuri Jumalan vanhurskasta tuomiota synnin tähden.

Room. 2:4-5: *”Vai halveksitko hänen hyvytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen? Kovuudellasi ja sydämesi*

katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi.”

Seuraavien jakeiden edellä puhutaan vakavasta synninharjoituksesta. Niissä mainitaan selkeästi Jumalan viha.

Kol.3:6: *”sillä niiden tähden tulee Jumalan viha.”*

Ef.5:6: *”Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia.”*

Ihminen on synnin turmelema ja olemukseltaan jumalanvastainen. Vielä uskovanakin ihminen joutuu taistelemaan saman kysymyksen kanssa. Puhumme silloin ”lihasta”, joka on hengellinen termi ja tarkoittaa synnin prinssiä eli tavallaan ihmisen taipumusta vaikkapa omahyväisyyteen ja toisten laiminlyömiseen. On toki uskovia, jotka silmin kirkkain sanovat elävänsä ilman syntiä. Kuitenkin totuus on, että ***ainoastaan Jeesuksen elämä oli synnitön.***

2.3.3. Ainoa pelastustie

Jo tuolla aikaisemmin kerroin selkeästi Kristuksen merkityksen, mutta se kuuluu myös tähän kokonaisuuteen.

Jumala itse valmisti ihmiselle pelastuksen. Tämä ***Jumalan pelastusteko on tapahtunut Jeesuksessa Kristuksessa, nimenomaan hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan.*** Kristuksen ristissä ja veressä on tapahtunut vapautuminen synnin syyllisyydestä ja synnin tuomasta tuomiosta.

Paavali julistaa iloisen uutisen.

Room. 8:1-2:

”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat. Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.”

Pelastettu ihminen ei ole enää synnin ja kuoleman lain alainen. Hän ei ole enää etäällä Jumalasta vaan elävässä yhteydessä häneen. Salattu Jumala on paljastanut sydämensä laadun Jeesuksessa Kristuksessa.

Näin ***Jumala rakastaa syntistä ihmistä ja vanhurskauttaa jumalattoman.***

Room.5:6: *”Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.”*

2.3.4. Joitain vääriä pelastustietoja

Ensimmäinen väärä pelastustie on sellainen, missä ***risti esitetään tarpeettomana.***

Tahdon tässä yhteydessä puuttua aika ajoin esitettyyn väitteeseen, että sovitus ei muka ole tarpeen. Moni väittää, että Jumala ilman muuta rakastaa syntistä ihmistä ja ottaa hänet yhteyteensä. Vain ihmisten väkivalta vei hänet ristille. Tueksi esitetään tuttu ja rakas vertaus tuhlaajapoja (Luuk. 15:11-32).

Vertauksien tulkinnan avain on ajatus, että kussakin vertauksessa on vain yksi kohokohta eli tähtäyspiste. Se ei tuhlaajapoika -vertauksessa voi olla ajatus: Jumala antaa anteeksi ilman välittäjää. Vertauksen aiheena on syytös: *”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan”* (Luuk.15:2).

Jeesus tahtoo sanoa vertauksessa: ”Te erehdytte syytöksissänne. Jumala itse ottaa vastaan syntisiä, sellainen on Jumala”. Kuitenkin Jumalan armoon liittyy olennaisesti syntien sovitus. Sitä tämä vertaus ei tahdo olla pois pyyhkimässä, vaikka ilmoittaakin Isän rakkauden syntistä ihmistä

kohtaan.

Toinen väärä pelastusajatus on siinä, että *ihmisen ominaisuuksia ja tekoja pidetään pelastusteinä*. Yksi virheellinen ajatus on usko, että ihmisolennon ydin on peruslaadultaan hyvä, jopa samaa olemusta kuin Jumala. Tuodaan esiin ajatus, että on vain päästävä irti tämän aineellisen ja katoavan maailman moninaisuudesta, levottomuudesta ja harhasta. Keskittymällä oman olemuksensa uumeniin, ihminen löytää tämän ajattelutavan mukaan Jumalan tai jumaluuden. Tätä voisimme kutsua mystis-idealistikseksi tieksi.

Toinen virhekäsitys, joka myös perustuu ihmisen hyvyyteen ja ihmisen mahdollisuuksiin, on lainomainen ja moralistinen tie. Siinä pelastus riippuu viime kädessä sarjasta ihmisen suorituksia.

Edellisissä ”pelastusteissa” ihminen joko on tai tekee jotakin, johon hänen pelastuksensa perustuu. Ihmisen alkusynti, ylpeys ja itseriittoisuus ovat edellisissä esimerkeissä hiipineet uskonnon keskeisimpään asiaan, sielun pelastukseen.

Jumalan täytyy saada olla Jumala, ihmisen täytyy aina, jatkuvasti tyytyä olemaan ihminen. Luotu ja langennut olento ei milloinkaan saa itse ylittää sitä kuilua, joka on hänen ja Jumalan välillä. Mitä ovat kaikki vanhat ja uudet uskonnonkorvikkeet muuta kuin yrityksiä kieltää ja kiertää tämä tosiasia, tehdä ihmisestä oma vapahtajansa ja siten tehdä Jumalan puuttuminen asioihin tarpeettomaksi.

2.3.5. Yksin Kristus

Kristus oli Jumalan vastaus - ei mikään muu. Yksin Kristus. Hän ristiinnaulittuna ja ylösnousseena. Jumala saa olla Jumala, ihminen pysyy omissa rajoissaan, ihmisenä vain siten, että Jumala saa jatkuvasti olla antajana, lahjoittajana elämässämme ja että meillä on tähän tuhlailevaan hyvyyteen vain yksi vastaus: vastaanottavaisuus ja kiitollisuus.

Mutkikkaalta tuntuva teologia sulaa levon löytäneessä muotoon:

Isän sydäntä vasten

Kristuksen tähden Isä pitää
pienensä sydäntään vasten,
kyselemättä, vaatimatta mitään.
Päinvastoin lahjoittaen kaiken.
Sitä on olla armahdettu syntinen.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

2.3.6. Ihmiskuvaa hahmottamassa

Paavali käyttää hyvin rikasta ja moninaista kieltä kuvatessaan ihmistä. Kuitenkin vanhatestamentillinen kokonaiskuva oli aina hallitsevana. Hänen mukaansa ihminen – ruumis, sielu, henki, sydän, ymmärrys, omatunto mukaan luettuina – on Jumalan edessä erottamattomana kokonaisuutena. Ihminen on Jumalan luomisteko, ehyt kokonaisuus ja Jumalalle vastuunalainen.

Raamatussa tunteita, ajatuksia, tahtoa ja persoonallisuutta voidaan hahmottaa ekspressionistisella tavalla sitomalla ne joko ”sieluun” tai ”sydämeen” tai ”henkeen” tai joskus jopa johonkin seuraavista sisäelimistä: munuasiin, maksaan, sappeen.

Usein käsite voidaan vaihtaa toiseen ja korvata toisella merkityksen olennaisesti muuttumatta. Ihmiskuvan osa-alueita ei määritellä terävästi eikä rajata suhteessa toisiinsa. Sanat kattavat toistensa merkityksiä.

Meidän kielenkäyttöömme on piintynyt ihmisen jako kolmeen osaan: *henki, sielu ja ruumis*. Se esiintyy näin puhtaasti vain yhdessä Raamatun kohdassa. Siinä Paavali korostaa nimenomaan, että ihmisen osat eivät ole eriarvoisia. Henki kuuluu siihen, mikä pyhitetään, samoin ruumis.

1 Tess.5:23: ”Mutta itse rauhan Jumala pyhittääköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.”

Virhe tähän ajatteluun tulee silloin, kun päätelemme, että ihminen on henki, jolla on sielu ja joka asuu ruumiissa. Tähän puolestaan heijastuu ihmisen jako varhaisen kreikkalaisen ja gnostilaisen tavan mukaan hengelliseen, joka on arvokasta ja ruumiilliseen, joka on vähemmän arvokasta. Juuri tämä ajattelu johtaa siihen, että joskus uskova pitää itseään henkenä. Näin karkeasti eriarvoisiksi ymmärtävät ihmisen osa-alueet nykyisin vain äärimmäinen karismaattisuus ja menestysteologia (Kenneth Hagin, josta kirjoitan myöhemmin) *Takaisin spiritualistien ihmiskäsitykseen sivulle 118 [tästä](#)*

Uskovina puhumme paljon hengellisistä asioista ja ne ovat meille rakkaita. On kuitenkin hyvä nähdä, että olemme juuri tällaisina tavallisina ihmisinä uusia luomuksia. Olemme osallisia lunastuksesta ja pyhityksestä, jos olemme vastaanottaneet pelastuksen Kristuksessa. Ja tämä Jumalan hyvä työ kohtaa meidät kokonaan, kuten 1 Tess.5:23 edellä ilmaisi selkeästi. Olemme edelleen juuri ”heikkoina saviastioina” *Pyhän Hengen temppeleitä*. Puhumme kyllä vastakkaisista tavoista elää tätä elämää. Toinen on *lihan* mukaan elämistä. Toinen on elämää Pyhässä Hengessä. Kun tulemme uskoon, niin elämämme koko ”etumerkki” muuttuu toiseksi. Se muuttuu elämiseksi *Hengen* mukaan. Käytämme jopa ilmaisua, että ”Hengellä kuoletamme ruumiin teot” ja se tarkoittaa juuri sitä, että annamme Pyhän Hengen hallita elämäämme.

Kristillinen ihmiskuva ei ole mutkikas, vaan hyvin selkeä. Ihminen on ennen muuta Jumalan lapsi ja kokonaisuus. Viittaa jo nyt myöhemmin esille tulevaan *antroposofian ihmiskäsitykseen*. Se on äärimmäisen mutkikas ja tähtää nimenomaan ihmisen kehitykseen ja jumalallistumiseen. Samoin jo tässä yhteydessä tahdon korostaa, että ihmisen henki tai sielu kuuluu tunnistettavalla tavalla juuri tietylle yhdelle ihmisyksilölle. Raamatussa ei mikään puolla sielunvaellukseen liitettyä ajatusta, että ihminen voisi syntyä uudelleen toiseen kehoon. Ihminen on toki iankaikkisuusolento, mutta aina juuri oma yksilönsä. Elämän ainutkertaisuus ja sen aikana tehdyt ratkaisut korostuvat. Ennen muuta suhteemme Jeesukseen on elämämme tärkein asia.

Pääset antroposofiseen ihmiskäsitykseen [tästä](#)

2.4. Miksi olen täällä?

Fredin kysymykset:

Kuka on Jumala?

Kuka minä olen?

Miksi olen täällä?

Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?

Kuinka pääsen uskoon?

On hyvä esittää itselle tuo kysymys: ”Miksi olen täällä?” Hyvin samansuuntainen on kysymys: ”Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?” Aivan aluksi tulee mieleeni, että en osaa vastata näihin kysymyksiin.

Olimme juuri lintujärvellä seuraamassa keväistä muuttoa ja katsomassa vesilintuja. On huhtikuun 25. päivä. Kaunis ilma. Näimme toki monia uusia viime tarkkailukerran jälkeen muuttaneita lajeja. Samoin näimme nokkosperhosen ja neitoperhosen. Palaillessamme kohti autoa poimin vielä kimpun valkovuokkoja. Miten hyvältä ja mielekkäältä tuntuukaan olo tällaisena päivänä! Ajaessamme autolla kotia kohti näimme onnettomuuden. Junaradalla oli tapahtunut jotain. Juna oli autotien suuntaisena pienen matkan päässä ja näytti, että jotain olisi sen alla. Autoko? Tiellä oli paloauto ja ambulanssi ja henkilöautoja. Oliko jonkun elämä päättynyt juuri? Luultavasti näin oli käynyt. Huomasin ajattelevani olikohan autossa useita ihmisiä ja minkähän ikäisiä. Ajattelen niin ihmisen tavoin. Kuin olisi niin, että vanha joutaa pois ennen nuorta. Jos lapsi menehtyy, niin usein liikutun kyyneliin.

Itse uskon niin, että täällä ei ole ainuttakaan tarkoituksetonta elämää. Usein ihmisen elämän suuri arvo tajutaan suuren menetyksen hetkellä. Sureva näkee kuin enemmän. Hän toivoisi, että rakas ihminen olisi yhä siinä. Välillä hän puhuu vielä ääneen kuin toinen olisi läsnä. Tuo läsnäolon tunne häipyy hiljakseen, ja sitä alkaa vähitellen löytyä päiviin hetkiä, jolloin menetetty rakas ei ole mielessä. Joskus surutyö käynnistyy ajallaan, joskus kymmenien vuosien päästä. Olisi onnellista, jos ihminen saisi elää uskossa ja elämänyhteydessä Jumalan kanssa. Silloin toteutuu elämän kaikkein syvin tarkoitus. Olen ajatellut, että me tiedämme hyvin vähän edes kaikkein läheisimmistä ihmisistä. Emme aina tiedä onko toinen Jumalan lähellä vai etäällä. Uskon asioista on usein vaikea puhua. Kun äitini sairasti syöpää yli vuoden ajan ja kuoli, en voinut tietää mitään hänen hengellisyydestään. Myöhemmin löysin kuitenkin sängyn läheltä hyllystä luetun ja alleviivatun Raamatun.

Muistan, kuinka kesälukiossa tuli puhe äidistäni. Eräs vahva nuori uskova sanoi: ”Eihän äitisi voinut uskossa olla, jos hän ei puhunut mitään Jeesuksesta.” Tuollainen puhe loukkasi syvästi. Ajattelin, että haluan kyllä uskoa, mutta uskovaiseksi en halua, jos se on tuollaista. Uskovainen minusta tuli kuitenkin. Jumala on ihmeellinen. Hän luo heikkouksistamme vahvuuksia. Noin vuosikymmen sitten tutustuin aivan yllättäen erääseen ihmiseen. Kutsun häntä Tuulaksi. Eräässä tilaisuudessa meidät oli kuin ohimennen esitelty. Joitain viikkoja myöhemmin istuin kirkossa hengellisessä tilaisuudessa ja kuulin aivan kuin sanoina: ”Mene Tuulan luo, hän itkee.” Huomasin Tuulan kirkon penkissä ja menin hänen viereensä, ettei hänen tarvinnut olla yksin. Tuosta alkoikin yhteinen matka. Ystäväni sairasti syöpää, joka oli levinnyt pitkälle. Minusta tuli hänelle saattohoitoystävänsä. Kirjoitimme, ja kävin hänen luonaan sairaalassa.

Keskustelimme ja rukoilimme. Annoin hänelle hyvin kauniin silkkikortin vielä kuoleman lähestyessä. Kuolevalle saa myös antaa jotain kaunista. Siinä se oli hänelle lohtuna ja varmasti myös hoitajille. Tuulan pojat olisivat kutsuneet minut myös hautajaisiin, mutta silloin oli meillä jo kesämökkikausi alkanut. Olen hyvin kiitollinen tästä ystävästä, Tuulasta. Hän nimittäin antoi minulle vähintään yhtä paljon, kuin mitä minä pystyin antamaan hänelle. Sairaalavuoteella oli Kristuksen läsnäoloa ja kirkkautta. Elämän tarkoitus oli läsnä kuoleman äärellä. Ja kuolema ei ollut muuta kuin siirtymistä Elämään, iankaikkiseen Elämään.

Joskus olen miettinyt sitäkin oliko äidin varhainen kuolema enemmän lahja kuin menetys. Se oli molempia. Uskon, että olen saanut elämän rohkeutta ja taiteellisuutta myös tuota kautta. Olisikohan, Fred, tässä jo jotain vastausta sinulle elämän tarkoituksesta? Juuri tässä hetkessä en osaa muuta. On enemmän tarkoitusta sillä, että jaamme tunteja keskenämme, kuin jos jättäisimme niin tekemättä. On enemmän tarkoitusta siinä, että autamme toisiamme, kuin jos jättäisimme sen tekemättä. On tarkoitusta sillä, että elämme ihmisinä omana itsenämme, kuin jos yrittäisimme olla jotain muuta.

Kyynelkin on timantti

Isä, kyllä sen nyt tiedän,
että ei pelkkä vuosien määrä
voi vanhaa kipua hoitaa.

Kiitos, että nyt on aikaa
ja uudenlaista kypsyyttä
surra mikä on surematta jäänyt.

En häpeä kyyneleitä poskellani.
Voin itkeä ja kiittää yhtäikaa.
Ylistyksellä on monta muotoa.

Sade ropisee mökin kattoon
ja kyyneleet sänkypeitteelle.
Isä, elän luontososi tahtiin.

Elämäni rytmin tiedät.
Suvantopaikat itse asetit.
Silloin kyynelkin on timantti.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

2.5. Kuinka pääsen uskoon?

Fredin kysymykset:
Kuka on Jumala?
Kuka minä olen?
Miksi olen täällä?
Kuinka voin antaa elämälleni tarkoituksen?
Kuinka pääsen uskoon?

Mitenkähän tähän nyt osaisin vastata? Ensinnäkin on hienoa kuulla tuo kysymys. Jos ihmisen sydän on valmistunut uskolle, niin varsinaisen uskoontulon tapahtuman muodot voivat olla hyvinkin erilaiset. Jotkut tulevat uskoon yksin Sanan äärellä. Toiset tulevat uskoon hengellisessä tilaisuudessa. Jotkut osaavat määritellä paikan, hetken ja tuntemukset hyvinkin tarkasti. Toinen taas vain voi todeta, että noihin aikoihin usko astui minuun.

Kun sydän on valmis uskoon, niin silloin sanat voivat olla hyvin arkiset ja yksinkertaiset. Sitä voi sanoa vaikkapa näin: ”Jumala, tulen Sinun eteesi. Olen elämässäni joutunut kauaksi Sinusta ja olen tehnyt syntiä. Pyydän, että annat minulle anteeksi Jeesuksen nimessä. Tahdon kuulua Sinulle ja pyydän, että Jeesus tulee elämäni. Aamen.”

Jos et ole vielä valmis tähän, niin neuvon jatkamaan etsimistä. Raamatun lukeminen kannattaa aina. Itse ehdottaisin Johanneksen evankeliumin lukemista. Ainakin Jeesuksen kärsimyksen ja ristinkuoleman kohdalla olisi hyvä lukea myös viitteenä olevat raamatunpaikat. Juuri Johannes sitoo tapahtumat erityisellä tavalla Vanhan testamentin ennustuksiin. Psalmi ovat myös sellaista luettavaa, joka ei varmastikaan tunnu kovin vaikealta.

Raamatussa on lupaus, että etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan. Monella on myös ikäviä

kokemuksia uskovista ja seurakunnasta. Näistä asioista kannattaisi rohkeasti puhua. Joku voi myös rukoilla kanssasi. Ja aina voi keskustella hengellisistä asioista kahden kesken, vaikka ei olisi vielä valmis yhteiseen rukoukseen.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

3. NAURUHERÄTYS, TORONTOLAISUUS

3.1. Lisää, lisää!

Ihminen on joskus hyvin halukas saamaan ”jotain”. Kunhan saan saman kuin tuo ystävä tai naapuriseurakunnan pastori. Kunhan saan, se vain merkitsee. On kova kiire. Ei ehditä tutkia mistä on kyse. Parasta mennä ainakin mukaan katsomaan ja arvioimaan paikan päällä. Sitä paitsi Jumalan työ tarvitsee uutta voimaa ja siunausta. Ihmiset vaikuttavat hyvin iloisilta. He ovat kohdanneet jotain todellista. Näinkö mahdollisesti tuumitaan, kun lähdetään mukaan erikoiseen ja vaaralliseen hengellisyyteen.

Kevättalvella 2008 netin sivustoilla alkoi olla kummallisia uutisia. *Lakelandissa Floridassa* oli kuulemma alkanut valtaisa herätys nuoren *Todd Bentley*n kautta. Itse tutkin rauhallisesti tekstit ja videopätkät. Ilman pienintäkään epäilystä näin ilmiön olevan okkultistisen. En käy kovin tarkkaan erittelemään mistä sen näin, koska toiset pitävät juuri samoja asioita Pyhän Hengen ilmentyminä. Kuitenkin oli kyse epämiellyttävästä ääntelystä ja liikehtimisestä lattialla. Tilaisuuksissa oli 1,5 tunnin ylistysjakso alussa. Omilla sivustoillaan Todd kertoi erikoisista enkelikontakteistaan, jopa taivaassa käynneistään. Videoissa oli valopilareita ja valoilmiöitä. Kaiken kaikkiaan asia oli hyvin erikoinen ja Raamatun ilmoituksesta poikkeava.

Eräällä kristillisellä nettisivulla oli keväällä 2008 *Toronto Airport Christian Fellowshipin* (TACF) pastori *John Arnottin* kirje: ”*John Arnottilta Todd Bentleylle Lakelandiin, Floridaan, vapaasti käännettynä: Todd sinun tulee jatkaa niissä kokouksissa niin kauan kuin Jumala liikkuu. Tunnen, että tämä on profeetallinen merkki siitä, että toinen herätyksen aalto on tulossa Pohjois-Amerikkaan. Jos muistat, nauruherätys vapautui Lakelandissä Rodney Howard-Brownen kautta. Randy Clark meni Rodney kokoukseen marraskuussa 1993 Tulsassa ja tuli Torontoon Tammikuussa 1994 ja kaikki murtui läpi täällä. Niinpä kokousten alkaminen Lakelandissä voi merkitä sitä, että herätys saa toisen tuoreen alun yli koko maailman! John Arnott Toronton Airport Christian Fellowship.*”

John Arnott oli keulahahmo, kun ns. *Toronton siunaus* murtautui läpi. Tuosta edellä olevasta tekstistä käy selvästi ilmi, että hän tunnistaa liikkeen hengen samaksi kuin torontolaisuudessa eli nauruherätyksessä oli 1994 alkaen. Hän otti ilolla vastaan uuden ”herätyksen” ja rohkaisee Bentleyä jatkamaan samalla linjalla. Samoin hän toivoo tästä maailmanherätyksen uutta alkua. Kävi tällä kertaa niin, että Bentley ”herätys” kesti kolme kuukautta. Se sammui moraaliseen lankeemukseen. Tämän kolmen kuukauden aikana paikalla kävi siunattavana jo iso joukko hengellisiä johtajia. Mm. *Markku Koivisto Nokia Missiosta* kävi Lakelandissa.

Nokia Mission yhteydet 1990-luvun torontolaisuuteen eli nauruherätykseen ovat selkeät. Keväällä 2009 Koiviston vieraana oli itse *John Arnott*. Kesällä vieraaksi tulee argentiinalainen *Claudio Freidzon*, joka oli myös keskeisessä roolissa torontolaisuuden alkuvaiheissa. Jotkut sanovat, että torontolaisuus oli ja meni. Nyt kuitenkin juuri *John Arnottin* ja *Markku Koiviston* reagointi *Todd Bentleyhin* kertoo aivan muusta. Samoin huomasin, että juuri torontolaistaustaiset seurakunnat ja yhteisöt ottivat *Todd Bentley*n välittömästi omille nettisivuilleen valtaisine kehuineen ja ylistyksineen.

Ihmiset todella huutavat: ”Lisää, lisää”, kuten *Veikko Pekin* kirja torontolaisuudesta kertoo nimellään. Torontossa uuden liikkeen ”läpimurto” tapahtui tammikuussa 1994 ja Suomessa se tapahtui maaliskuun taitteessa 1995 *Marc Dupontin* vieraillessa *Jyväskylän Vapaaseurakunnassa*. Hyvin tyypillistä näille tilaisuuksille oli myös se, että pastoreille järjestettiin

erityinen tilaisuus tulla ”voidelluiksi” tällä uuden ”herätyksen” hengellä. Vuonna 1995 meillä oli jo ainakin neljä torontolaisuuteen myönteisesti suhtautuvaa suomenkielistä kirjaa. Laitan kirjojen nimet näkyviin, koska ne kuvaavat osaltaan asiaa: ”*Tuli on irti*”, Dave Roberts; ”*Sateet tulevat*”, Guy Chevreau; ”*Siunauksia ylhäältä*”, Rob Warner; ”*Lisää, lisää!*”, Veikko Pekki. Minusta meidän on syytä tutkia hieman lähemmin ”Toronton siunausta” eli ”torontolaisuutta” eli ”nauruherätystä”. Nimet jäävät hyvin mieleen alitajuntaan. Nyt syksyllä 2009 kristittyjen yhteisen *Kristus-päivän* jatkona on yhteiskristillisiä rukoustapahtumia eri puolilla Suomea. Niille tilaisuuksille on näköjään annettu tämä Dave Robertsin kirjan nimi *Tuli on irti*. Huomautan tässä yhteydessä, että nimeä Kristus-päivä on jo 6 vuotta käyttänyt *Evangeliumin opintoyhdistys* omista tilaisuuksistaan. Tämä on muistettava erottaa vuonna 2008 alkaneesta yhteiskristillisestä Kristus-päivä toiminnasta.

3.2. Torontoilmiö

Valitsin otsakkeen *Paavo Hiltusen* kirjan mukaan ja aion kirjoituksessani jossain määrin tukeutua tähän kirjan esittämään laajaan aineistoon. Toki minulla on myös omia ajatuksia ja kokemuksia aiheesta. Jo alkuun sanon uskovani, että liikkeessä mukana olevat ovat enimmäkseen vilpittömiä, jopa osin kypsiä kristittyjä. Torontolaisuus on muuntunut näiden 14 vuoden aikana alkuperäisestä rajuudesta melkoisesti, mutta kuitenkin taustalla on sama henki, joka pyrkii vetämään ja sitomaan tietentyyppeihin asioihin. Monikaan ei edes tajua olevansa missään siteissä, koska he vilpittömästi uskovat Jeesuksen ristintyöhön. Useilla henkilöillä toimivat myös armolahjat monin tavoin. Samoin rikkaat ystävyys-suhteet pitävät tässä jälkitorontolaisessa kristillisyydessä mukana. Voiko oikeasti olla niin, että niin valtavan moni on erehtynyt?

Tähän rinnalle nousee useamman ystävän kokemus, että yhä vielä käy sielunhoidossa ihmisiä, joiden mieli on vahingoittunut 1990 -luvun torontolaisuuden seurauksena. Samoin voidaan perustellusti puhua ”jälkitorontolaisuuden” vahingoista ihmisen henkiseen ja hengelliseen elämään. Aivan ydinkysymys on se voidaanko ilmiötä pitää raamatullisena. Toronton ”siunaus” näkyi siinä, että ihmiset makasivat lattialla usein pitkiäkin aikoja huutaen, karjuen, nauraen. Heillä oli pakkoliikkeitä. He vispasivat raajojaan tai jopa kierivät lattialla. Kun luin vielä uudelleen tuon ajan Torontolle myönteisiä kirjoja, niin jokseenkin kaikissa ensivaikutelma oli jotain kummeksunnan ja järkytyksen väliltä. Mutta kun tilaisuuksissa oli järjestään todistuksia, missä kerrottiin valtavista siunauksista ja rakkauden tunteista, jopa armolahjojen avautumisista, niin kummastus vaihtui kaipaukseksi. Miten minä voin saada ”*Sen*”.

Guy Chevreau tuns John Arnottin ja tuon pienen Toronton seurakunnan, mistä kaikki lähti liikkeelle. Hän kertoo kirjassaan *Sateet tulevat* miten Arnottin oli vaikeaa saada ”siunaus” itselleen. Hän oli niin kriittinen eikä osannut antautua voimalle. Chevreau kuvaa värikkäästi miten jo vuonna 1993 Arnottit kävivät **Rodney Howard-Brownen** kokouksessa, koska juuri hänen toimintaansa liittyi niin sanottu ”*pyhä nauru*”. Kokouksessa oli pari sataa pastoria ja heidän vaimojaan eteen pyydettyinä. Chevreau kertoo:

”Rodney kulki jonon viertä rukoillen: ’Täyty. Täyty. Täyty’, ja kun savu hälveni, seisaallaan ei ollut muita kuin John ja eräs toinen mies. Niin oli tapahtunut monesti ennenkin Hinnin kokouksissa ja muissa tilanteissa - John oli jäänyt seisomaan muiden kaatuessa ’Jumalan voimasta’. Näissä tilanteissa John mietti: ’Herra, mikä minun sydäntäni vaivaa?’”

Chevreau jatkaa: ”Merkittävä läpimurto tapahtui saman vuoden marraskuussa, kun John ja Carol menivät sielunhoitotiimin kanssa Argentiinaan. Siellä he tapasivat merkittävän helluntailaisjohtajan Claudio Freidzonin. Tämä oli käynyt Benny Hinnin kokouksessa ja saanut voimallisen voitelun, juuri sellaisen mitä myös John oli toivonut. Claudio teki työtä espanjaa puhuvien parissa, mutta eräässä konferenssissa, jossa Arnottit olivat mukana, hän rukoili ensin

vieraiden puolesta. John ja Carol menivät hänen luokseen, ja Johnin sanojen mukaan 'Carol lähti lentoon'. Hän itse kaatui, mutta alkoi välittömästi analysoida tilannetta: 'Herra, onko tämä tosiaan sinusta, vai kaaduinko vain siksi, että haluan niin kovasti läheisempää yhteyttä sinuun? Mitä minun pitäisi tehdä? En tiedä, pitäisikö minun seistä, kaatua, kieriskellä vai unohtaa koko juttu.'

"Johnin noustua ylös Claudio tuli hänen luokseen. John seisoi kädet koholla merkinä avoimuudesta Jumalalle. Claudio katsoi häntä ja kysyi: 'Haluatko sinä sen?' John vastasi: 'Haluan, kovasti.' Silloin Claudio sanoi: 'Ota se sitten!' ja läimäytti Johnia molemmille käsille. John kaatui taas. Mutta tällä kerralla hän unohti analyysit ja sanoi: 'Olkoon, nyt otan vastaan sen, mitä Jumala haluaa antaa.'

Chevreau jatkaa myöhemmin kertoen **Vineyard** kattojärjestön kokouksesta. Randy Clark oli erään Vineyard seurakunnan perustaja. Linaan edelleen kirjasta *Sateet tulevat*: "Randy oli toiminut vuosikausia näkemättä juurikaan tuloksia ja merkkejä voimasta, ja lopulta Jumalan nälkä oli käynyt melkein sietämättömäksi. Kuultuaan Jumalan läsnäolon poikkeuksellisista osoituksista Rodney Howard-Brownen työn välityksellä, Randy osallistui yhteen Rodney kokoukseen Oklahoman Tulsassa. Randy pyrki sitkeästi saamaan Jumalalta uudistusta ja meni monta kertaa rukousjonoon. Viisi kuukautta myöhemmin Randy oli taas Brownen kokouksessa Floridan Lakelandissa. Siellä Rodneylle selvisi, että Jumala oli valmis antamaan Randyille voimallisen voitelun. Hän meni tämän luokse ja sanoi: 'Tämä on Jumalan tuli sinun käsissäsi'; mene kotiin ja rukoile kaikkien seurakuntalaistesi puolesta."

Tammikuussa John Arnott pyysi Randy Clarkin pitämään kokoussarjaa omaan seurakuntaansa. Kuitenkin lopulta Randy palveli seurakunnassa maaliskuun puoleenväliin. "Siunaus" lähti näin liikkeelle. Toronton seurakunnassa alkoi käydä paljon pastoreita ympäri maailmaa. Erityisesti brittiläisiä vastuunkantajia ja pastoreita virtasi Torontoon. Kaksi lontolaisseurakuntaa, *Holy Trinity Brompton* ja *SouthWest London Vineyard*, omaksuivat torontolaisuuden voiman ja ilmiöt saadessaan "siunauksen" paikan päällä. Nämä Lontoon seurakunnat vaikuttivat puolestaan liikkeen leviämisessä. Olihan Lontooseen paljon Torontoa lyhyempi matka Suomestakin. Mm. *Kansan Raamattuseuralle* läheiset henkilöt järjestivät matkoja Lontooseen.

Olli Valtoselta julkaistiin vuonna 1994 kirja **Tuulet tulevat**, johon ennätti myös kommentit Lontoon "torontolaisesta" seurakunnasta. Hänelle oli vahva kokemus vierailu Lontoon *Holy Trinityn eli Pyhän Kolminaisuuden anglikaaniseurakunnassa Bromptonissa*. Valtosen käynnin aikaan oli Lontoon *Holy Trinity* seurakunnassa Toronton seurakunnan vetäjä pastori *John Arnott* vierailevana julistajana. Kirkkoherra *Sandy Millarin* rukoillessa Olli Valtonen sai sellaisen hengen kosketuksen mitä nyt näissä yhteyksissä yleensä kuvataan rakkaudessa likoamisena. Valtonen kuva: "*Tuule tuuli ja hengitä minuun voimasi ja Isän rakkautesi*". Saman kirjan loppupuolella Valtonen kertoo miten voimakas kokemus hänelle oli ensimmäinen hiljaisuuden retriitti. Se oli käänteentekevä kokemus hengellisyydelle. Olli Valtonen ei juuri esittelyjä tarvitse. Hän vaikuttaa monessa paikassa, ainakin *HelsinkiMissiossa*, *Tuomasmessussa*, *Askel-lehdessä* ja *Hiljaisuuden liikkeessä* ja niin sanotussa aamupiirissä.

Olen miettinyt, että Toronton "siunaus" ja retriitin meditaatio ovat tavallaan molemmat mystisiä kokemuksia. Kummassakin mennään jonnekin sanojen ja ajattelun tuolle puolelle. Sivulla 163 Valtonen kirjoittaa *Tuulet tulevat* kirjassaan seuraavasti tulevaisuuden hengellisyydestä: "*Elämä on suuri kokonaisuus. Siksi tätä aikakautta kuvaa parhaiten huono suomenkielinen sana kokonaisvaltainen. Kokonaisvaltaisuus on 1900-luvun lopun suuri teema. Tässä merkityksessä maallistuminen on out. Hengellisyys on in. Todellisuus on saamassa ihan uuden järjestyksen. Pelkkään järkeen perustuva todistelu ja argumentointi, samoin kuin sanat itsessään ovat menettämässä merkitystään. Niiden tilan ottavat vähitellen rituaalit, kokemus, symbolit, merkit ja*

suuret kertomukset. ”

Bill Randles sanoo: ”Toronto on mystinen herätys. Hengen työ on siinä pudotettu aistillisen manifestaation tasolle. Ihmiset yrittävät kokea Jumalan, mutta heidät näpäytetään johonkin muuhun.” Mystisyys, kokonaisvaltaisuus, holismi ja yleisuskonnollisuus liittyvät aikaamme ja kirjoitan varmaan näistä asioista myöhemmin lisää. Tahdon vain jo nyt liittää myös torontolaisuuden tähän yhteyteen.

Guy Chevreau kerronnassa näki hyvin sen, että ihmisten ei ollut helppo antautua ”siunaukselle”. Kokouksen alussa oli yleensä pitkä ylistysjakso ja jo tämän *Toronto-kokemuksen* saaneiden kuvauksia tapahtumasta. Tämä kaikki herkistää ja tekee vastaanottavaiseksi. Silti oleellista oli rukouspalvelu ja käsien alle meno. Näissä Toronto-ilmioille myönteisissä kirjoissa kerrotaan hyvin avoimesti miten ”siunaus” välittyi kuin ketjuna pastorilta toiselle. Kyse on hyvin samanlaisesta tapahtumasta kuin kuvasin aiemmin reikihoidon ehyttä sukupolviketjua. Pakanallista vihkimystä, viritystä välitetään lähes samalla menetelmällä kuin Toronton ”siunausta”. Kun aikoinaan oli televisiossa Marja-Leena Ahon joukkoparantamistilanteesta ohjelma, niin siinä ihmiset vispasivat raajojaan ja tilanne muistutti ulkoisesti torontolaista hengellistä tilaisuutta.

Nämä ulkoiset yhtäläisyydet eivät välttämättä vielä merkitse mitään. Sen sijaan sillä on merkitystä, että näitä ilmiöitä ei esiinny Raamatussa. Kun alkuseurakunnassa rukoiltiin Hengen täyteyttä, niin toki kutsuttiin usein apostoli paikalle rukoilemaan. Kuitenkin tilanne oli oleellisesti toinen. Mitään katkeamatonta rukoilijoiden ketjua Pyhän Hengen siirtämiseksi tai välittämiseksi ei todellakaan löydy Raamatusta. Eikä siellä maattu maassa tai lattialla äännellen, karjuen ja nauraen, saati sitten oltu pakkoliikkeitten vallassa. Pyhä Henki on aina raittiuden ja hyvän käytöksen Henki. Hän on hienotunteinen ja hän osoittaa aina Kristukseen ja hänen työhönsä puolestamme. Jumala on äärettömän pyhä ja kaikkivaltias. Hänen omansa ovat tästä hyvin tietoisia, kun Pyhä Henki tätä totuutta yhä kirkastaa. Tämän pyhyyden ymmärtävä ei voi mennä mukaan mihinkään epäpyhään ja raamatunvastaiseen.

3.3 Omakohtaisesti koettua torontolaisuudesta

Torontolaisuudesta odotettiin suurta maailmanherätystä. Kuinka kävikään. Tästä uudesta jutusta innostuivat nimenomaan uskovat. Kaikkialla Toronton ”siunauksen” kokeneet liittoutuivat yhteen ja syntyi suuri juopa tavallisiin uskoviin. Jokseenkin kaikki voimallisesti torontolaisuuden kokeneet seurakunnat jakautuivat kahtia tai sitten niistä vain poistuivat henkilöt, jotka eivät torontolaisuutta hyväksyneet. Varottajat leimattiin suvaitsemattomiksi ja alemman tason kristityiksi. Heitä jopa uhattiin, koska he puuttuvat arvioinneissaan ”*Jumalan voideltuihin*”. Yhä vielä pilkataan meitä, jotka tahdomme ennen kaikkea muuta pitää esillä sanomaa Jeesuksen rististä ja pysyä erossa kaikesta Raamatun vastaisesta. Meillä kaikilla Jumalan omilla on sama *Pyhän Hengen voitelu*. Emme ole kahden eri tason kristittyjä. Juuri niitä, jotka näyttävät vähäisiltä, tulee nostaa ja rohkaista.

Itse olin mukana hyvin monenlaisessa toiminnassa seurakunnassa tuohon aikaan, kun torontolaisuus levisi maassamme. Mielessäni liitän näin jälkikäteen menestysteologian ja torontolaisuuden yhteen kuin aisaparina. Luimme ystäväni kanssa *Kenneth Haginin* kirjoja. Niitä oli mm. *Uskovan auktoriteetti*, *Voittava rukous*, *Toimiva usko* ja *Ihminen: Henki, sielu ja ruumis*. En miettinyt lainkaan kuinka suuren osan ajatuksista omaksuin ja mitä hylkäsin. En lukenut niitä kovin kriittisesti. Minusta näitä kirjoja oli hyllyssäni jo 1980-luvulla. En silloin ajatellut koko käsitettä ”menestysteologia”.

Torontolaisuuden ensimmäiset piirteet havaitsin jo aika pian *Jyväskylän Vapaaseurakunnan* kokouksen jälkeen, siis *Marc Dupontin* vierailun jälkeen. Meillä oli yhteiskristillisiä rukoustilaisuuksia ja vapaakirkollinen pastori alkoi rukoilla: ”Lisää!” ”Lisää!”. Ja jokunen taisi mennä myös nurin. Sitten eräässä toisessa tilanteessa oli pieni ryhmä ”näitä uudistuneita”. He olivat kovin halukkaita siunaamaan meitä tilaisuuden vastuunkantajia ja jollain tavoin sen sitten tekivätkin. Siinä vaiheessa, kun eräs nuori mies alkoi ryömiä penkkirivien välissä, tilaisuus keskeytettiin näiltä osin. Myös *Kansan Raamattuseuran* keskuksessa *Oronmyllyllä* oli erääseen aikaan Lontoon ”torontolaisia” vieraita ja taisi silloinen paikan isäntäkin olla liikkeessä mukana. Noissakin tilaisuuksissa ymmärtääkseni rukouspalvelijat siunattiin. Koin itse ilmapiirin vaikeana. Samoin näin tutun nuoren naisen lattialla vispaamassa itseään, kun lontoolainen pariskunta rukoili hänen puolestaan.

Tapahtui myös merkillisiä yhteensattumia. Eräs ystäväni oli jalkahoitajansa ehdotuksesta ottanut häneltä reikihoidon. Meidän omalla sohvalla hän sitten kuvasi ihmeellisiä, ihania tuntemuksiaan. Vain vähän tämän jälkeen uskovat ystäväni kertoivat melkein samoin sanoin torontolaisesta hengellisestä kokemuksestaan, jonka lontoolaisvieraat tarjosivat heille. Asuin syrjässä varsinaisista Suomen torontolaisista seurakunnista. Olin tavallaan myös täynnä epäilyksiä ja jotenkin silti utelias kaikkea uutta kohtaan. Olisin varmaan jatkanut näin eteenpäin, mutta minulla alkoi olla jonkinlainen hengellinen vaikea olo, joka vei voimiani. Ajattelin sen liittyvän siihen, että Jumala tahtoi minua eheyttää jostain menneestä. Minun oli vaikea ymmärtää, että se voisi olla mitään muuta.

Näin hyvin erikoisen unen, jonka näin aamulla valveilla kuin uudestaan. Siinä oli oma pihamaa ja siitä nousi mustaa kitkerää savua. Katsoin pihaa ja ajattelin: ”Siinä seisovat tukevat puut ja myös koristepensaat. Ja savua vain nousee kaiken läpi.” Tiesin, että tämä tarkoittaa jotain mitä en nyt ymmärrä. Kerron selityksen tähän kohtaan, vaikka käsitin sen itse parin päivän päästä sielunhoitopäivillä. Musta savu merkitsi epäpuhdasta hengellisyyttä: torontolaisuutta ja menestysteologiaa. Puut olivat ajatuksissani sitä hyvää ja asiallista mitä tässäkin hengellisyydessä ajattelin olevan ja koristepensaat sitten edustivat sitä mitä pidin sielullisena ja vähän lapsekkaanakin. Hengellisiä valhevoimia en tuolloin pystynyt näkemään.

Menin sielunhoitopäiville ja tahdoin rukousta puolestani. Yllätyin, että minulle sanottiin, että pitäisi sanoutua irti torontolaisuudesta ja menestysteologiasta. En toki voi tehdä tätä, koska en ole mukanakaan missään ihmeellisessä, ainakaan varsinaisesti. Seuraavana yönä Jumala ilmoitti minulle, mikä henki on kaiken tämän takana. Joka sen kokee, niin tietää varmasti. Myös ystäväni seurakunnan työntekijä, joka oli kanssani päivillä, ymmärsi täysin mistä oli kysymys. Oli siis aivan selvää, että seuraavana iltana sanouduin irti menestysteologiasta ja torontolaisuudesta. Raamatusta en löydä selkeää kehotusta irtisanoutumiseen, mutta kuitenkin irrottautuminen harhaopeista ja epäjumalanpalveluksesta tulee ilmi useassakin yhteydessä. Tällöin saattoi asiaan liittyä myös materiaalin polttaminen tai muu hävitys.

Ymmärrän, että sielunhoitajani oli täsmällisessä Jumalan johdatuksessa. Hän ei suinkaan mekaanisesti käskenyt ihmisiä sanoutumaan irti, vaan juuri minä olin siihen jo valmistautunut, vaikka ajatus ensin yllättikin. Moni kohtasi torontolaisuuden jyrkät ilmiöt omassa seurakunnassaan. He eivät alun alkaenkaan menneet mukaan. Silti he kokivat raskaita vaiheita joutuessaan eroamaan usein kymmeniä vuosia kestäneestä seurakuntayhteydestään. Usein seurasi myös ero monista ystäväistä, jotka liittyivät torontolaisuuteen. Juopa syntyi välille, vaikka sitä ei olisi kukaan toivonutkaan.

Minä en oikeastaan joutunut tämän kaltaisten kysymysten eteen, en ainakaan heti alussa. Koin silti hengellisesti hyvin voimakkaasti irtisanoutumiseni torontolaisuudesta ja menestysteologiasta. Muistan vieläkin muutaman viikon kestäneen terävöityneen kokemuksen tuosta harhasta. Mielessäni vertasin sitä gnostilaisuuteen. Samoin vertasin asiaa myös New Agen ilmiöihin. Juuri pakonomaista naurua tiesin löytyvän okkultismin yhteydestä. Tässä saattoi olla kyse myös siitä vaikutelmasta mikä mielessäni syntyi ollessani hengellisesti kiusattuna. Kaikki tuntemukset ja ensimmäiset ajatukset eivät ole automaattisesti oikeita.

Irtisanoutumisen jälkeen luin uudelleen hengellisiä kirjojani ja lehtiäni. Minulla oli tunne kuin näkisin kaiken kirkkaammin. Moni harha näkyi nyt aivan ilmiselvänä. Vähitellen katsoin mitä talletan ja mitä hävitän. Torontolaishenkiset ja menestysteologiset kirjat taisin hävittää kokonaan jonkin ajan kuluessa. Näihin aikoihin varmaan alkoi myös kiinnostukseni vanhaan ja vakaaseen hengelliseen kirjallisuuteen. Myöhemmin olen kyllä lukenut kirjastosta tai ostanut kirppiksiltä ja antikvariaateista juuri tarkoituksella näitä harhoja sisältäviä kirjoja. Olen tarkistellut asioita ja vertaillut niitä mm. Raamatun sanomaan.

Yllätyksekseni ja ilokseni aloin saada hengellistä erotuskykyä liittyen uushenkisyyteen eli New Ageen. Aloin hitaaseen tahtiin kerätä ja laittaa talteen siihen liittyvää aineistoa. Juuri näihin asioihin liittyen jouduin luopumaan joistain harrastuksistani tilapäisesti. Nykyisin liitetään niin herkästi mukaan uushenkisiä asioita lähes kaikkeen. Niitä liitetään kristillisiin yhteyksiin, työhyvinvointiin, taiteisiin tai liikuntaan. Kun itse on hyvin herkkä näillä alueilla, niin joutuu eroamaan joistain harraste- ja ystäväpiireistä jo oman hengellisen hyvinvoinnin takia. Toisaalta olen huomannut, että myöhemmin olen uudelleen löytänyt aivan raittiita ja innostavia harrastuspiirejä.

Tilaamani lehdet menivät vähitellen uuteen uskoon. Niissä oli niin paljon uushenkisyyttä ja torontolaisuutta sekä menestysteologiaa. Ennen jonkin lehden lopettamista yritin kyllä varoittaa milloin mistäkin asiasta. Tein sen mielestäni aina hyvin perustellusti ja asiallisesti. En saanut vastauksia päätoimittajilta tai kristillisten järjestöjen johtajilta. Olin aivan liian mitätön omine pikku ajatuksinani. Kuitenkin varoitin sitkeästi aina, kun havaitsin kristillisissä yhteyksissä New Age -toimintaa tai muuta harhaa. Kerran ilokseni eräs kirkkoherra otti yhteyttä, kun olin kirjeitse kertonut, että heillä seurakuntatalossa kokoontuu uushenkinen ryhmä *Kaariporttiystävät*. Pari muutakin positiivista reaktiota on tullut vastaan. Joko ilman vastausta jääminen tai kielteinen reagointi on kuitenkin se tavallinen tapa ottaa vastaan varoitus.

3.4. Torontolaisuuden taustaopeista

Tahtoisin hieman ottaa esiin ilmiöitä ja asioita, jotka vaikuttivat hengellisessä kentässä ennen torontolaisuutta. Nämä tekivät varmasti pohjustavaa työtä ennen nauruherätyksen eli torontolaisuuden puhkeamista. Näihin liittäisin **väärän opin, kokemuksellisuuden ja ilmestystiedon lisääntymisen, sekä voimakkaan profetian nostamisen Raamatun profetian rinnalle**. Myös menestysteologia kuuluu tietenkin mukaan yhtenä vääränä oppina, vaikka yritän kirjoittaa siitä jotain vähän myöhemmin. Näitten edellisten asioiden lisäksi on syytä puhua **lähdeihmisistä**, joiden kautta näyttäisi voiman virranneen. Tässä yhteydessä käytän sanaa voima, koska nämä lähdeihmiset itse käyttävät sanoja ”*uskon voima*” tai ”*armon voima*”.

Tahtoisin rajoittaa minimiin henkilöiden ja paikkojen nimet ja aikamäärät. On usein raskasta lukea aina vain samoista vanhoista hengellisistä harha-askelista. Ensimmäinen harhaoppi, minkä mainitsen, on **Latter Rain**. Raamattu mainitsee syyssateen (former rain = edellinen sade) ja kevätsateen (latter rain = myöhempi sade). Erityisesti Joel 2:23 sanoo sateista: ”*Ja te, Siionin*

lapset, iloitkaa ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen, vanhurskauden mukaan, vuodattaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, niinkuin entisaikaan.” Sade kuvaa Jumalan siunauksia. Luonnollisesti sateella oli merkitys maanviljelylle. Kevätsade oli vieläkin voimakkaampi ja tärkeämpi viljan kypsymiselle kuin syyssade.

Perinteinen allegorinen tulkinta sateista on ollut se, että syyssade kuvasi lain antamista Siinailla. Kevätsade kuvasi ensimmäisenä helluntaina tapahtunutta ***Pyhän Hengen vuodattamista***. Raamattu itse vahvistaa ensimmäisen helluntain merkityksen sanomalla Apt. 2:16-17: ”*Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta: 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.*”

Lainaan Paavo Hiltusen tekstiä kirjasta *Toronto-ilmiö läpivalaisussa*: ”*Latter Rainin väki, Branham ja Kansas Cityn profeetat Paul Cain, Bob Jones ja Mike Bickle antoivat tälle allegorialle uuden, poikkeavan tulkinnan. He katsoivat, että aikaisempi pienempi sade onkin helluntai eikä Siinain lainanto. Myöhempi kevätsade, Latter Rain, on siirrettävä tulevaisuudessa tapahtuvaksi. Jumalan oletetaan viimeisinä päivinä vuodattavan Henkensä sellaisella voimalla, että kokonaiset kansat kääntyvät Jumalan puoleen yhden ainoan päivän aikana. Eikä se tapahdu sen jälkeen, kun Jeesus Kristus ruumiillisesti näkyvällä tavalla saapuu maan päälle, vaan sitä ennen.*”

Seuraava erikoisuus on nimeltään ***Jumalan ilmestyspojat***, *The Manifested Sons of God* (=MSOG). Tämä on keksitty Room.8:19:n mukaan, löydetty sille aivan uusi tulkinta. Lyhyesti jae kuuluu: ”*Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä*”. Näillä ilmestyspojilla on sitten kuulemma tehtävänä tajuta mitä he jo ovat Kristuksessa ja panna kaikki Jumalan viholliset jalkojensa alle. Raamatun paikka laajemmin otettuna kertoo selkeästi, että on kyse ajasta, jolloin Herra palaa ja Jumalan valtakunta astuu voimaan. Me muutomme ja myös koko luomakunta pääsee pois katoavaisuuden alta. Juuri tämän tahtoisivat ”ilmestyspojat” itse saada aikaan jo ennen Herran paluuta. ***Joelin armeija*** on myös näitä uuden äärikarismaattisuuden termejä. Idea voittamattomien pyhien armeijasta nousee juuri MSOG ja Latter Rain opeista.

Yhä eriskummallisempiin asioihin törmää. Latter Rain opetus on USA:ssa johtanut ekumeenisen sotilaallisen järjestön luomiseen. Sitä kutsutaan nimellä ***Promise Keepers*** (Lupauksen pitäjät). Järjestön perustamiskirjassa sanotaan, että järjestö on kirkkokuntiin kuulumaton, ylikirkollinen organisaatio, jonka tavoitteena on kunnioittaa raamatullista miehisyyttä ja motivoida miehiä Kristus-kaltaiseen miehisyyteen.

Lopun ajan seurakuntaan on liitetty myös täysin Raamatulle vieraita ajatuksia. Yksi tällainen käsite on ***Kollektiivinen Kristus***. Siinä puhutaan Jeesuksen syntymisestä ”yhteisölliseksi” (corporate), kaikki Ruumiin jäsenet käsittäväksi, kollektiiviseksi Kristukseksi. *Näin päädytään siihen, että seurakunta on Kristus*. Se ei siis ole enää Kristuksen ruumis kuten Raamattu asian esittää. Tällä tahdotaan luoda vaikutelma, että tähän mennessä Kristus ei olekaan ollut seurakuntansa keskellä sitä hoitamassa ja ohjaamassa, vaan jossakin sen ulkopuolella. Itse asiassa tämä uusi äärikarismaattinen ajattelu myötäilee jossain määrin uushenkisyyden ajattelua henkisestä, esoteerisesta Kristuksesta. Kuitenkin New Agessa puhutaan useimmin tässä yhteydessä *Maitreyasta* tai *Kristus Maitreyasta*. Toinen vika tässä ajattelussa on siinä, että Kristusta ei odoteta fyysisenä saapuvaksi kuten Raamattu Jeesuksen toisen tulemuksen esittää. Apt.1:11: ”*ja nämä sanoivat: 'Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän.*”

Toinen täysin erilainen lopun ajan seurakuntaan liitetty harha on siinä, että ***ajatellaan seurakunnan***

ensin yltävän täydellisyyteen, ja vasta sitten on mahdollista Jeesuksen paluu. Tällöin yleensä puhutaan morsiusseurakunnasta ilman tahraa ja ryppyä. Eli vasta seurakunnan täysi pyhyys voi vastaanottaa Jeesuksen. Mutta tähän on täysin mahdotonta, koska ainoa täydellinen, ainoa synnitön on Jeesus itse. Tämä erikoinen pyhitetyn morsiusseurakunnan oppi oli olemassa jo ennen torontolaisuutta, mutta se liittyy läheisesti sen yhteyksiin ja juuriin. Sain päähani etsiä Kouvolan kirjastosta haun sanalle *eskatologia* (= [uskontoihin](#) liittyvä oppi maailman viimeisistä tapahtumista). Haku antoi 65 kirjaa. Kustantajista yleisin oli *Kuva ja Sana*.

Luin vain pari eskatologista kirjaa. Tutkin sen sijaan hyvin monen viimeaikaisen kirjan nimiä ja joidenkin esittelyjä, ja päädyin seuraaviin ajatuksiin. Eniten minua näissä uusissa eskatologisissa kirjoissa kiinnittää huomiota juuri ehtoosadeoppi (=Latter Rain) ja käsitys pyhittyneestä morsiusseurakunnasta kuin ehtona *Jeesuksen paluulle*. Mielestäni se juuri vie ajatukset pois kaikkein tärkeimmästä, Jeesuksesta. Lisäksi tulee tunne, että Jeesuksen sovitustyö ei riitä. Miksi ajatukset askartelisivat jatkuvasti morsiamen ominaisuuksissa ja pyhyudessa, kun odotetaan kaikkein pyhintä, Jeesusta? Pyhittynyt seurakunta ei voi olla missään mielessä edellytys Jeesuksen paluulle. Raamattu ei myöskään lupaa voimakasta Hengen vuodatusta lopun aikana. Ajatukseni palaavat yhä uudelleen kaiken keskukseen eli Kristuksen täytettyyn työhön. Parasta odottamista ja valvomista on oppia tuntemaan yhä paremmin Jeesusta. On levollinen mieli, kun saa kuulua Hyvän Paimenen pikkuiseen laumaan. Hän, joka on aloittanut meissä hyvän työnsä, on sen päättäväkin Kristuksen päivään mennessä. Onko niin, että armo ja syntien anteeksiantamus on jo vierasta äärikarismaattisuudessa? Niin vähän siihen kiinnitetään huomiota. Uskalletaanko enää oikeasti olla syntisiä? Ja tällä en missään nimessä tarkoita tahallista synnissä elämistä, vaan aitoutta ja rehellisyyttä.

Lainaan lohdukseni Olavi Peltolaa hänen kotisivuiltaan:

”Kuvitellaan Pyhä Hengen olevan uskovaan vuodatettua pyhää voimaa, joka karkottaa ja muuttaa uskovan olemuksellisestikin puhtaaksi ja synnittömäksi. Pyhä Henki kuitenkin vain paljastaa uskovalle hänen syntinsä ja kirkastaa Kristuksen. Hän kyllä kasvattaa, mutta se on kasvua ’meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa’ (2 Piet 3:18) ja yhä suurempaan riippuvuuteen Herrasta (Joh 15:4-5).”

3.4.1. Väärien oppien ”äiti”, restauraatio-oppi

Kansas Cityn profeetat *Paul Cain*, *Bob Jones* ja *Mike Bickle* tulivat jo kerran mainituiksi. *John Wimber* otti tämän profeettaliikkeen suojiinsa vuonna 1990. Wimber oli koko viinitarhaliikkeen johdossa. Profetioista valtaosa tuki **Latter Rain** ajattelua, vaikka Wimber yritti vakuuttaa profeettaliikkeen puhdistuksesta. Kuitenkaan tässä liikkeessä Uuden testamentin ”*profeetoilta*” ei vaadittu kovin korkeaa onnistumisprosenttia. Seurakunnat alkoivat näin yhä enemmän arvostaa **profetioita ja ilmestystietoa** Raamatun Sanan kustannuksella. Tämä hengellinen ilmasto vaikutti luonnollisesti torontolaisuuteen, joka puhkesi juuri viinitarhaliikkeen sisällä.

Kaikkien edellä lueteltujen väärien oppien ”äitinä” ja yhteisenä nimittäjänä voitaneen pitää oppia **restauraatiosta**. Lainaan aluksi jälleen Paavo Hiltusta. Seuraava yhteenveto on tehty osittain hänen kirjansa *Toronto-ilmiö läpivalaisussa* pohjalta. Restauraatioon liittyy erheellinen käsitys, että seurakunta olisi kadottanut kristillisyyteen oleellisesti liittyviä asioita, kuten vanhurskauttamisen uskosta, pyhityksen, jumalallisen parantamisen, kielilläpuhumisen ja apostoliset virat. **Martti Luther** liitetään vanhurskauttamisen palauttamiseen, **John Wesley** pyhityksen ymmärtämiseen, **Asuza-kadun herätys** (Los Angelesissa 1906) henkikasteeseen ja kielilläpuhumiseen jne.

Latter Rain opettajat sanovat, että restauraatio on pahasti kesken ja Jeesus ei voi tulla takaisin ennen kuin seurakunta on täyttänyt viisi apostolista virkaansa ja muutenkin tullut täydelliseksi etenkin keskinäisessä yhteydessä. Nämä seurakuntavirat ovat Ef.4:11:n mukaan: *”Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi.”* Eniten ”Toronton siunausta” edeltävässä profeettaliikkeessä kiinnitettiin huomio ***apostolin ja profeetan virkoihin***. Henkilökohtainen profetointi nostettiin myös suureen arvoon ja tähän koulutettiin ihmisiä. Kätten päälle pano tuli yleiseksi.

Kirkkojen tunnustuksellisuus nähtiin ”Babylonian vankeutena”. Osaltaan tästä johtuu, että Latter Rain -opetuksen vastaanottaneet seurakunnat irrottautuivat kirkkokunnistaan ja järjestyivät itsenäisiksi seurakunniksi ja kirkoiksi. Sama jatkui varsinaisen torontolaisuuden aikana. Toisaalta itse uskon, että näissä uusissa liikkeissä vaikuttava henki poikkesi niin paljon perinteisestä kristinuskosta, ettei yhteyttä voitu löytää.

Jos hyväksyt restauraatio-ajatuksen, hyväksyt samalla myös kehittyvän, täydelliseksi tulevan seurakunnan mallin. Kun torontolaisuudesta ei tullutkaan suurta lopun ajan herätystä, niin se saattoi lohduttautua restauraation kaltaisilla unelmilla.

Takaisin sivulle 59 [tästä](#)

Kun ajattelen torontolaisuuden taustaoppeja, niin huomaa, että ne kaikki ovat sittenkin samalla pohjalla. Ne puhuvat täydellistyvistä kristityistä, täydellistyvistä seurakuntaviroista, täydellistyvistä seurakunnasta, täydellisestä viimeisestä herätyksestä. Ne askartelevat maallisissa kysymyksissä. Samankaltaista *jatkuvan kehityksen oppia* on syntynyt jo *Charles Darwinin evoluutioteorian* jatkeeksi. Kaikki kehittyy kohti täydellisempää. Samaa jatkuvaa kehitystä markkinoi koko New Age kenttä monine haaroineen. Siksi spiritualistit puhuvat henkisestä kehityksestä.

Meille on kuitenkin tarjolla usko, jossa on lepo. Saamme olla juuri sitä mitä tällä hetkellä olemme. Joskus vaatii suurta uskoa nähdä se, että meillä on jo kaikki Kristuksessa. Kaikki täyteys on Hänessä, kaikki tiedon ja viisauden aarteetkin. Ei tarvitse pinnistellä ja ponnistella aina vain johonkin enempään. Tämä lepo on oikealla tavalla lapsen lepoa. Juuri Jeesuksen sovitustyön kautta pääsimme lapsen asemaan ja siinä saamme pysyä tänä kovana ja vaativana aikana. Kun opimme tuntemaan Jumalaa, niin lepo kasvaa. Tällä tuntemisella tarkoitan aivan muuta kuin fyysinen kokeminen on. Kokeminen nousee mystiikan ja yleisuskonnollisuuden pohjalta, mutta tuntemiseen vaikuttaa elämänyhteys Vapahtajan kanssa ja Sanan kautta opittu tieto. Lahjoittakoon hyvä Jumala meille myös kokemuksia. Niitä voi saada aivan normaalin arkisen elämän keskellä ja tavallisissa seurakuntakokouksissa.

3.5. Lähdeihmiset John Wimber ja Rodney Howard-Browne

Vineyard seurakuntien johtajalla ***John Wimberillä*** on ollut suuri merkitys torontolaisen nauruherätyksen maaperän muokkauksessa. Samoin hän vaikutti suurelta osin Kansas Cityn profeettojen hyväksyntään maailmalla. Tahdon tuoda jälleen kriittisiä näkökantoja esille Wimberin opeista. Paavo Hiltunen on hyvin jäsentänyt asiat lainaten mm. Bill Randlesin tekstejä. Näistä otan ajatuksia seuraavaan yhteenvetoon. Toki tuon esille samalla omia ajatuksiani.

Ensimmäisenä voimme puhua ***paradigman vaihdosta***. Tämä tarkoittaa kutsua uuteen maailmankuvaan, siirtoa objektiivisesta suhtautumisesta Jumalan totuuteen miltei kokonaan kokemukselliseen lähestymistapaan. Wimber puhuu opetuskasetillaan: *”Kaikki, mikä on Raamatussa on totta, mutta ei kaikki totuus ole Raamatussa.”* *”Älkää olko rajoittuneita ja ahtaita!*

Menkäämme etsimään totuutta myös kirjoitusten takaa. Yhdistetään sitten kaikki mitä löydämme kokemuksissamme.”

Toinen asia Wimberillä on **opin ja teologian nujertaminen**. Se on jatkuvaa ”pään tiedon ja teologian” alasajoa. Raamatun todellista opetusta aliarvioidaan ja siihen liitetään käsitteet: ahdasmielisyys, farisealaisuus ja jopa kriittisen ajattelun synty.

Kolmantena mainitaan räikeä **mystisismi** eli mystiikkaan perustuva katsomustapa. Wimber on opettanut ihmisiä katsomaan voiteluun, ”uskon ja armon voimaan”, parantavaan voimaan ja Jumalan aktiivisuuteen fyysisten aistimusten ja manifestaatioiden välityksellä. Nyt on sitten suunnattomat joukot kristittyjä, jotka ovat selvillä pistelyistä, poltteluista, ”säteilyn hehkusta” ja sähköisyydestä ja jotka odottavat vapinaa ja kaatumista ja muita ”manifestaatioita”.

Neljäntenä mainitaan **arvostelun laiminlyönti**. Wimberin synkretistinen suhtautumistapa on erikoinen. Hänelle jokainen lähestymistapa on yhtä pätevä, laillinen, käsien päälle panemisesta roomalaiskatolisen kirkon pyhäinjäännöksiin. Hänelle *George Fox, Jonathan Edwards, Ignatius Loyola* ja *Avilan Teresa* sopivat kaikki samaan kategoriaan. Arvelen, että kyse onkin aina hyvin samankaltaisesta mystisestä kohtaamisesta, sisäisestä tilasta. Voidaan miettiä missä mennään tiettyyn rajattomuuteen ja miten vaikutetaan ihmisen tietoisuuden tasoon. Onko tässä kenties jokin merkitys ihmisen uskolla ja omaksutulla Raamatun sanalla? Vai onko kokemus pohjimmiltaan yleisuskonnollinen ja kaikille sama?

Perustyö oli tehty mystistä herätystä varten: *kveekarit, William Branham, Kansas Cityn profeetat, John Wimber ja Viinitarhaliike*. Tarvittiin enää vain rohkea, riittävän julkea, uusi karismaattinen katalysaattori, tulensytyttäjä. Hän saapui Amerikkaan vuonna 1987 – *Rodney Howard-Browne*. Jatkan edelleen lainaten Paavo Hiltusta ja kirjaa *Toronto-ilmiö läpivalaisussa*. Siinä hän lainaa Rodney Howard-Brownen omaa kirjaa *Jumalan kosketus*. Rodney syntyi vuonna 1961 Port Elizabethissa, Etelä-Afrikassa. Hänen vanhempansa olivat hartaita helluntailiikkeen jäseniä. Hän antoi itsensä Kristukselle 5 vuotta vanhana ja sai kahdeksanvuotiaana Pyhän Hengen kokemuksen. Rodney kaipasi Jumalalta voittoa vuonna 1979 niin, että hän huusi silkasta epätoivosta sanoen: ”*Miksi et anna sitä minulle? Olen palvellut sinua koko elämäni. Olen ollut hyvä ihminen. En ole tehnyt sitä ja sitä, kuten muut tekevät. Herra, olen ansainnut sen.*” Myöhemmin eräässä rukouskokouksessa hän huusi suoraa huutoa kahdenkymmenen minuutin ajan. Rodney kertoo: ”*Äkkiä Jumalan tuli lankesi päälleni. Se alkoi pääni päältä ja kulki suoraan ruumiini läpi jalkoihini. Jumalan voima paloi ruumiissani yhtä väkevänä kolmen päivän ajan. Koko ruumiini oli tulella päin päältä jalkapohjiin asti. Vatsassani alkoi virrata elävän veden virta. Aloin nauraa kontrolloimattomasti. Sitten aloin itkeä ja puhua uusilla kielillä. Olin niin juopunut Pyhän Hengen viinistä, että kirjaimellisesti olin itseni ulkopuolella. Jumalan tuli kulki koko olemukseni läpi enkä päässyt siitä irti.*”

Myöhemmin Rodney toteaa: ”*Tämän Jumalan kanssa kohtaamisen tähden elämäni muuttui radikaalisti. Minut liitettiin taivaan ’sähkövoimakeskukseen’. Sen jälkeen haluni on ollut matkustaa ympäri ja kytkeä muita tähän voimakeskukseen.*” Jossain vaiheessa ”Herra kehotti” Rodneytä vain panemaan oikean käden etusormen ihmisen otsalle ja sanomaan: ”Jeesuksen nimessä”. RHB ehti tuskin sanoa tämän, kun ihmiset lakosivat lattiaan. Hänen kutsumukseksi tuli viedä tätä **voitelua** kaikkialle. Hän itse sanoi olevansa Jumalan baarimikko, joka jakaa uutta viiniä ’Joelin baarista’. Se on hänen lähetystehtävänsä.

RHB lupaa, että jos sinäkin saat tällaisen kosketuksen Jumalalta, saat kokea Jumalan kouriintuntuvalla tavalla. Koet tulta, sähköisyyttä, lämpöä ja saat juoda viiniä. Sinä naurat, hoiput

kuin juopunut, romahdat lattialle. Yleisesti ottaen sinulla on tiedossa 'hyvät fiilikset'. Näissä kokouksissa ei ollut hiljaista edes saarnan aikana tai alttarikutsun hetkellä. Moni on kertonut, että nauru vain yltyi, kun saarna alkoi. Tällaisen *voitelunsiirtäjän* torontolaisuus sai sytykkeekseen. Aloin kirjoitukseni torontolaisuudesta lainaamalla John Arnottin sanoja Todd Bentleylle keväällä 2008: *"Todd sinun tulee jatkaa niissä kokouksissa niin kauan kuin Jumala liikkuu. Tunnen, että tämä on profeetallinen merkki siitä, että toinen herätyksen aalto on tulossa Pohjois Amerikkaan. Jos muistat, nauruherätys vapautui Lakelandissä Rodney Howard-Brownen kautta. Randy Clark meni Rodney'n kokoukseen marraskuussa 1993 Tulsassa ja tuli Torontoon Tammikuussa 1994 ja kaikki murtui läpi täällä. Niinpä kokousten alkaminen Lakelandissä voi merkitä sitä, että herätys saa toisen tuoreen alun yli koko maailman!"*

Mikään oleellinen ei ole muuttunut torontolaisuuden eli nauruherätyksen pohjalla olevissa opeissa ja uskomuksissa eikä sen hengessä näiden 15 vuoden aikana. Kaikki on kuin tulitikun raapaisua vailla valmiina. Missä vain ilmeneekin Rodney Howard-Brownen tai Todd Bentley'n kaltainen voimansiirtäjä, niin sinne vaeltaa välittömästi karismaattisten johtajien kaarti saamaan osansa voitelusta.

3.6. Kirjoitukseni syksyllä 1996

Vapauduttuani menestysteologiasta ja torontolaisuudesta kirjoitin ylös jotain pientä ja olen säilyttänyt kirjoitukseni tallessa parin muutonkin yli.

22.10.1996 kirjoitin seuraavaa:

"Käsittelen *Veikko Pekin* kirjaa *Lisää, Lisää! Pyhän Hengen uudistus koskettaa!* Käsittelyn kohteena on *Toronton siunaus*. Esitän runsaasti omia ajatuksia, jotka nousevat kirjan pohjalta."

"*Suur-Helsingin seurakunnasta Rauno Kokkola* arvelee Hengen ilmiöiden puhkeamiseen löytyvän syytä myös seurakunnan rukoustyöstä. Oppi on saatu ruotsalaiselta *Kjell Sjöbergiltä*. Opetuksen mukaisesti seurakunnassa on rukoiltu sellaisten alueiden kuin kansallisten kompleksien, alemmuudentuntojen, venäläisvihan ja muunlaisten vihantunteiden voittamiseksi. Tähän liittyy myös niin sanottua *"henkivaltakartoitusta"*. Ideana on tunnistaa kansalle ja ympäristölle tyypillisiä sidonnaisuuksia ja harjoittaa sitten esirukousta näiden kansallisten kirousten, kuten juoppouden, synkkyyden, kielteisyyden ja muun pimeyden vallan murtamiseksi. Tämän tyyppistä rukoustoimintaa SHS:ssa oli harjoitettu jo pitkään (s.95)."

"Olen itsekin viime vuoden aikana huomannut jälleen lisääntyvää rukousta, jossa hyökätään merkittävästi esim. juoppouden henkeä vastaan. Samantapaista on ollut jo aikaisemminkin liittyen Haginin opetuksiin. Tämä liittyy jonkinlaiseen taistelurukoukseen ja auktoriteettiajatteluun, myös väärään opetukseen varustautumisesta henkivaltoja vastaan."

"On sinänsä melkoista harhauttamista pitää kaikkea negatiivista ja selvää syntiä henkivaltoina tai demoneina, joita vastaan taistellaan yhteisin rukouksin. Ja vastapainona lienee myös menestysteologian painotus kaikesta uskon tuomasta hyvästä: *pelastus, parantuminen ja menestys*."

"Ikävintä on, että käsitys synnistä, parannuksenteosta ja armosta hämärtyy. Muistamme myös miten vanhan testamentin profeetat lankesivat maahan Pyhän Jumalan edessä ja sanoivat: 'Me olemme syntiä tehneet'. Näin he samastuivat kansaan, joka oli kääntynyt palvelemaan epäjumalia. He näyttivät mallia katumukselle ja parannuksenteolle."

"Edellä kuvaamani rukoustapa henkivaltakartoituksineen on paljossa yhteneväinen Valonkantajien (New Age) lehdessä esitettyyn positiivinen ajatus/rukous rakennelmaan. Siinä yhdessä vahvistetaan hyvää ja alas painetaan pahaa. Samoin näin voidaan kuulemma vaikuttaa jopa ajatuskenttään ympäristössämme."

”Pekin kirjassa s.50 on myös hyvin erikoista tekstiä. Saarnaaja Jukka Mononen kertoo kokemuksistaan työntekijäpäivillä saarnaaja Matti Vuorisen raamattutunnin aikana: *’Puhe käsitteli Galatalaiskirjeen teemaa: ’Vapauteen Kristus vapautti meidät’. Matti puhui hyvin perinteiseen tapaan: vapaus synnistä, vapaus laista jne. Tein siinä samalla muistiinpanoja, kunnes Matti tuli huipennukseen: vapaus uskonnollisuudesta! -Silloin käsitin, että koko puhe olikin tähdännyt tähän: uskonnollisuuden henki on vallinnut meitä niin tiukasti, ettemme ole tohtineet nostaa edes kättämme ylistääksemme Herraamme!’*

... ’Puhe jatkuu: ’Tärkeintä ilmiöiden tapahtuessa on katsoa niiden lähteeseen eikä ilmiöihin.’ - Yhtäkkiä mieleeni iskeytyi, mikä se lähde on: Jeesus! Silloin käteni alkoi täristä. Minun piti kirjoittaa: ’ei ilmiöihin’, mutta ilmiö -sanalla kohdalla tärinä iskeytyi käteen niin, että en kyennyt enää kirjoittamaan tuota sanaa. – Samalla valtavan ihana olo laskeutui koko olemukseeni, aina jalkoihin saakka. Se oli siunattua, sanoin kuvaamattoman hyvää oloa.’ ’Minun kohdallani julistettu sana oli virikkeenä uudelle siunaukselle’, Jukka Mononen iloitsee.”

Oma kirjoitukseni jatkui: ”Minusta tämä on jo holtitonta. Taas tarjotaan vaihtoehtoisiksi uskonnollisuuden linja ja toisaalta vapaus kaikesta ja uusi siunaus Jeesuksessa, vieläpä katsomatta lainkaan ilmiöihin. Puhe siis tähtäsi siihen, että vapaudutaan uskonnollisuuden hengestä ottamaan vastaan kaikki uudet asiat Jeesus-nimessä arvioimatta mitenkään ilmiöitä. Uskon, että juuri henkivaltakartoitukset ja rukouksissa keskittyminen henkivaltoihin toi ajatuksiin myös uskonnollisuuden hengen. Lisäksi Mononen sai välähdyksenomaisen vahvistuksen, että tästähän tässä on kysymys. Myös vielä tärinä kädessä puhui sen puolesta, että asiat ovat oikealla tolalla. Lopullinen vahvistus oli se ihana olo, joka seurasi tärinää. Tapahtuiko tässä nyt sitten vapautuminen uskonnollisuuden hengestä? Miten tähän liittyy seurakunnan käsitys demoneista, käsitys synnistä, käsitys armosta?”

Olin kerännyt myös rinnalle ilmiöitä New Agen puolelta. *Valonkantajien* lehdestä olin löytänyt ajatuksen toisilleen hengellisesti läheisistä veljistä. Nämä muodostavat eräänlaisen erityisryhmän. He ovat pioneereja, uuden ajan rakentajia, joita ”Veljeyden apostoli Carmen” tervehtii. Samoin heillä oli ”Isän Jumalan siunaushenki” antamassa siunauksia ja energiaa. ”Henkiopas Gildas” tarjoutui johdattamaan. Lisäksi löysin lukemattomia erilaisia tekniikoita, rukouksia ja ajatuksenvahvistamistapoja. Ajatuksen mahtikin on aivan ihmeellinen Valonkantajien kirjoituksen mukaan: negatiivisuus haisee pahalle ja positiivisuus tuo miellyttäviä tuoksua. Torontolaisuuteen liitetään myös nämä tuoksutkin.

Jatkan edelleen kirjoitustani vuonna 1996: ”Kannattaa ottaa vakavasti todelliset demonit. Yksi varustautumistapa olisi arvioida Raamatun sanalla jokainen puhe ja jokainen profetia. Ei ilmiöitäkään saisi arvioida sen pohjalta tuntuuko hyvältä tai pahalta tai saako jonkin välähdystiedon tai ilmestyksen.”

Kaiken tämän merkillisen vastapainona tahdon ajatella Jeesuksen ristiä. Siinä, sen sanomassa on minulla syvä lepo ja vapaus. On sisimmässä hyvä olla. Saan unohtaa hetkeksi kaiken muun. En todellakaan koe mitään lämpöä tai vapinaa fyysisesti, mutta rauha on todellinen ja aito ja aivan ihana asia.

Katso Jeesuksen ristiä

Katso ristiä! Se on levitetty syli.
Se on armoa. Mutta se on tuskaa.

Se on kärsimystä. Se on osallisuutta.

Siinä ei ole vain eilinen vaan myös nykyinen.

Ei ole iloa ilman ristiä.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Ei sovitusta. Ei vapautusta. Ei ylösnousemusta.

Risti on rakkaus, Jumalan armo ja laupeus.

3.7. Niin kuin kirjoitettu on

Raamattu tuo ilmi hyvin vakuuttavasti otsikkoni periaatteen. Jeesus eli kahdentoista *opetuslapsensa* kanssa kolme ja puoli vuotta. Hän kertoi etukäteen kärsimisestään ja kuolemastaan, joka oli ennustettu kirjoituksissa. Jeesus viittasi mm. Mooseksen kirjoihin ja sanoi: *"Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista? Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa. Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä."* (Joh.3:12-16)

Tuo viittaa kohtaan neljännessä Mooseksen kirjassa, jolloin Israelin kansa oli rikkonut Jumalaa vastaan ja pelastui rangaistuksesta ja vitsauksesta katsomalla tankoon ripustettua vaskikäärmettä.

Opetuslapset tunsivat kyllä kirjoitukset, mutta eivät kuitenkaan pystyneet käsittämään asiaa tuossa vaiheessa ja ottamaan vastaan sanomaa Jeesuksen ristin tiestä ja syntien sovituksesta. Näin ymmärtämättömiä he olivat, vaikka Jeesus oli avoimesti puhunut tulevasta kuolemastaan ja poismenostaan sekä sanonut myös: *"Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Sentähden minä sanoin teille, että te kuulette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuulette synteihinne"*. (Joh.8:23-24)

Luukas kertoo miten Jeesus noustuaan kuolleista ja ilmestyessään opetuslapsilleen palasi aiheeseen ja sanoi mm. näin: *"Ja hän otti ja söi heidän nähtensä. Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa."* Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. Ja hän sanoi heille: *"Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita."* (Luuk.24: 43-47)

Tuo edellä oleva teksti kertoo hyvin selkeästi, että nimenomaan **parannusta syntien anteeksisaamiseksi** on saarnattava kaikille kansoille. Juuri ristin puulle ripustettuna Jeesus sovitti syntimme ja tämä on se voittosanoma, jonka tulisi mennä eteenpäin. Jos Jeesus olisi jäänyt hautaan, niin opetuslapsetkin olisivat kätkeytyneet peloissaan ja olleet huolissaan lähinnä omasta hengestään. He tarvitsivat sekä ylösnousseen Mestarinsa kohtaamisen, että helluntain Pyhän Hengen vuodatuksen. Onkin aivan selvää, että **ensimmäisen helluntain jälkeen kristillisen alkukirkon elämä oli täysin Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen läpitunkemaa**. Myös se seikka, että ajanlaskumme alkaa Jeesuksen syntymästä kertoo jotain tapahtumien merkityksestä. Raamatun lisäksi Jeesuksesta puhuvat myös eräät muut historialliset lähteet kuten juutalaisten historiasta kirjoittanut *Josephus* jo ensimmäisellä vuosisadalla.

Helluntain jälkeen **Pietari** julisti kirkkaasti Jeesuksesta ristinkuoleman ja ylösnousemuksen

sanomaa. Hän viittasi jokseenkin säännöllisesti taaksepäin kirjoituksiin. Esimerkiksi seuraavalla tavalla Pietari puhui Korneliuksen perhevälle, Apostolien teot 10: 38-43:

”te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa. Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat. Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä, ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista noussut. Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

Yksi ihania Raamatun paikkoja on se, missä Jumala lähetti Filippuksen Etiopian kuningattaren hoviherran luo selittämään Jesajan kirjan kirjoitusta, tarkemmin sanoen sen lukua 53, jota tämä korkea-arvoinen mies oli juuri lukemassa. Filippus juoksi vaunujen luo ja kysyi: *”Ymmärrätkö myös, mitä luet?”* Tähän hoviherra vastasi: *”Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?”* Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: *”Niinkuin lammakka hänet viehän teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hänkään suutansa avaa. Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä.”* Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.

Arvelen, että tavallisen suomalaisen, joka ei ole henkilökohtaisessa uskossa ja ei lue Raamattua, on hyvin vaikeaa ajatella, että kyseessä on todella aivan erilainen kirja kuin muut kirjat. Pitkään uskossa olleelle tämän kirjan tulisi olla hyvin kallisarvoinen aarre. Kirjan syntyyn on ollut vaikuttamassa Jumalan Pyhä Henki, joka myös avaa sen sisällön lukijalleen. Sanoma on äärettömän syvä, ja vaikka kirjoittajia on lukematon määrä eri aikakausilta, niin kyse on ehjistä kokonaisuudesta.

Raamattua tuleekin arvostaa siten, että kaikkea hengellistä puhetta ja profetiaa tulee arvioida Raamatun sanaan verraten. Mikään ei saa mennä ohi sanan eikä poiketa siitä. Tuntuu siltä, että tämä periaate hyväksytään myös nykyisin, ainakin teoriassa. Kuitenkin tapaa sellaista, että yksittäisen raamatunlauseen pohjalta tehdään kokonaan uusi oppi. Toinen virhe on siinä, että otetaan vastaan erikoisia kokemuksia ja siinä vaiheessa lähdetään oikein etsimään voisiko jokin Raamatun jae tarkoittaa kuitenkin juuri tätä. Jos uskova karjuu lattialla, niin se selitetään vaikka Juudan leijonaksi. Niitä on lukuisia aivan hulluja tulkintoja, mutta en lähde niitä tähän keräilemään. Se ei olisi rakentavaa.

3.8. Kahdenlaista informaation vastaanottoa

Luin lääkäreitten lehdestä *Duodecim* mielenkiintoisen artikkelin. Kirjoittaja oli dosentti Marjaana Lindeman. Artikkelin nimi oli *Intuitio ja usko yliluonnolliseen vaihtoehtolääkinnän suosion selittäjänä*. Se kertoo siitä miten informaatio otetaan vastaan pääasiassa kahdella eri tavalla. On *analyttinen, järjellinen tapa* sekä *intuitiivinen tapa*. Linaan kirjoituksen ajatuksia soveltaen niitä laajempaan asiayhteyteen.

Analyttinen ajattelu on tietoista ja kielellistä ajattelua, joka kehittyy iän ja koulutuksen myötä. Automaattinen, intuitiivinen tai tiedostamaton informaation vastaanotto toimii toisin. Usein olemme kuin tietoisia lopputuloksesta, mutta emme sen taustalla olevista päättelyprosesseista. Erityisesti

vaihtoehtohoitojen käyttäjät saavat informaatiossa välitöntä, kokemuksellista kautta. Nämä hoidot operoivat henkilökohtaisilla kokemuksilla, minkä vuoksi todistajanlausunnot loistavista hoidoista tekevät intuitiiviseen ajattelijaan suuremman vaikutuksen, kuin analyttistä ajattelua edellyttävät todennäköisyydet ja suhdeluvut.

Juuri edellisen kaltaiseen ajatteluun törmää myös äärikarismaattisuudessa ja etenkin torontolaisuudessa. Tulee mieleen *Veikko Pekki* kirjassaan: *Lisää, Lisää!* Oudoksuttuaan ensin Toronton ”siunauksen” erikoisia kuvauksia ja ilmiöitä, hän saa yhtäkkiä tiedon sisäänsä: *”Mutta tässä se nyt oli: Eheytymisherätys! Hätkähdin tätä yllättävää ja selkeää tietoisuutta. Tuo käsitys ei syntynyt sisimpääni minkäänlaisen pohdinnan tai johtopäätösten teon kautta. Se oli kuin salaman aikaansaama välähdys, jonka valossa silmänräpäyksen ajan voi nähdä.”* Toronto-liikkeen tilaisuuksissa oli hyvin tyypillistä, että näitä erikoisia ilmiöitä ja tunteja kokeneet todistivat ja kuvasivat tapahtumia omalta kannaltaan. Intuitiivisesti ajattelevaan näillä on todella suuri merkitys.

Kun törmäämme uusiin ja outoihin asioihin, ajattelemme yleensä *analogisesti*: sovellamme niihin tiedostamatta tietoa, joka meillä on tutuista asioista. Etsimme alitajuisesti jotain ennen elettyä tai tuttua kaikesta, jotain mistä meillä on kokemusta tai vaikka luettua tietoa. Tähänkin löydän yhtymäkohdan torontolaisesta tilaisuudesta. Pekki kuvaa tilaisuutta: *”Sitten alkoivat tutut ilmiöt spontaanisti yksi toisensa jälkeen: Naurua, ulvahduksia, outoa liikehdintää, kaatumisia - inhimillisestä näkökulmasta katsoen täysi kaaos. Silmäni osuivat kaiken keskellä seurakunnan johtajaan, arvokkaaseen virkaveljeen, joka touhusi autuaan näköisenä rukouspalvelussa. Jos tuokin veli on tässä noin täysipainoisena mukana, elämme todella historiallisia aikoja! huomasin ajattelevani.”* Torontolaisissa tilaisuuksissa oli juuri tyypilliset ilmiöt, jotka sitten koettiin tavallaan normaaleiksi ja tutuiksi, koska ne esiintyivät kaikkialla maailmassa samanlaisina. Jos tilaisuudessa oli vielä tuttu pastori hoitamassa rukouspalvelua, niin luotettavuushan kasvoi kovasti. Mitähän tuollaisen tilaisuuden rukouspalvelu on?

Palaan hetkeksi Marjaana Lindemanin kirjoituksen aiheeseen. Kun vaihtoehtolääkinnässä puhutaan **energiasta tai voimasta**, niitä ei kuvata jouleilla tai newtoneilla. Voiman ja energian uskotaan pikemminkin olevan itsenäistä ainetta, joka kiertää kehossa eräänlaista putkistoa (esim. *meridiaaneja*) pitkin, ja aineella voidaan uskoa olevan myös parantavia ja psyykkisiä ominaisuuksia. Ajatus, että energialla tai voimalla on elollisuuden lisäksi myös henkisiä ominaisuuksia, on mm. kaukoparannuksen ja terapeutin kosketuksen perusta. Yhteistä näille on käsitys, että sairaudet poistuvat henkisen energian avulla. Reiki-opin mukaan energia virtaa jokaisen ihmisen kautta, ja sairauden hoidossa henkiparantaja kanavoi asiakkaaseen rakkaudellista voimaa. **Kaikki tiedemiesten yritykset edellä kuvatun elämänvoiman, vitaalivoiman olemassaolon todistamiseksi epäonnistuivat.**

On aivan selvää, että sekä vaihtoehtohoidoissa ja torontolaisuudessa on siirrytty ilmiöihin, joita ei voi selittää luonnollisella tavalla. Yliluonnollisuus on tuttua Raamatun tuntevalle kristitylle. Kuitenkin **Pyhä Henki**, joka saa aikaan myös yliluonnollisia ilmiöitä, on persoona eikä voima tai energiaa. Useammassa kohdassa puhutaan Hengestä persoonapronominilla ”Hän”. Pyhää Henkeä kuvataan näin: *”Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.”* (2 Tim.1:7) Jumalan Henki vaikuttaa sen ”voiman”, joka auttaa meitä käyttämään viisaasti meissä olevaa armolahjaa. *”Raittius (sèfronismos)”* tarkoittaa tervejärkisyyttä ja itsekuria. Näin kertoo Diginovum.

On aina pyrittävä huolellisesti tutkimaan onko kyse Jumalan Hengestä vai eksyttävästä hengestä. Molemmilla on havaittavia vaikutuksia. Raamattu antaa tähän tutkimiseen runsaasti materiaalia.

Dosentti *Marjaana Lindeman* sanoi kirjoituksessaan: ”*On analyttinen, järjellinen tapa sekä intuitiivinen tapa*”. **Raamattu näyttäisi selvästi tukevan sitä, että analyttisesti ja järjestelmällisesti tutkisimme, mikä on oikeaa Hengen vaikutusta. Torontolaisuudessa sisällä olevat näyttäisivät sen sijaan kuvaavan ilmiötä yksipuolisen intuitiivisesti.**

Torontolaiset ilmiöt eivät kyllä mitenkään kestä Raamatun valoa. Olemme yhä vielä erikoisessa tilanteessa seurakunnissa, kun torontolaisuus jakaa meidät kahteen ryhmään, vaikka ääri-ilmiöt lienevät loppuneet jo ajat sitten.

Entä miten suhtaudun yleensä kokemuksellisuuteen uskonasioissa? En ole sitä mieltä, että usko otetaan vastaan vain opillisesti ja järjestelmällisesti. Linaan ajatuksia *Riitta ja Seppo Teinosen* kirjasta *Keskustelua mystiikasta*. Varhaiskirkon mystikko *Osuna* varoittaa etenemästä pelkällä älyllä. Hän sanoi, että se on kuin uimista yhdellä kädellä, soutamista yhdellä airolla ja lentämistä yhdellä siivellä. Tuon vielä ymmärrän hyvin.

”*Älä luule saavasi lepoa ymmärtämällä, vaan maistamalla*”. Tuossa mielestäni jätetään nyt se toinen airo pois käytöstä. On totta, että Raamattu puhuu maistamisesta: ”*Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!*” (Ps.34:8). Kuitenkin Raamattu puhuu myös ymmärryksestä ja tiedosta todella monessa kohdassa.

Järjellinen ymmärtäminen ja sisäinen tunteminen, ”maistaminen”, kuuluvat molemmat ihmisen elämään. Uskossa tulee alistaa sekä ymmärryksen että kokemuksen alueet Jumalan Sanalla arvioitaviksi. Kokeminen ja maistaminen syntyvät usein juuri Raamatun Sanan vaikutuksesta, sen äärellä yhteisvaikutuksena, tunteena. Siinä ei tarvita fyysisesti koettua lämpöä tai muutakaan reaktiota. Usein kokeminen on vain lepoa ja Taivaan Isän tai Jeesuksen läheisyyttä. Oma ”maistamiseni” kuulostaa tältä:

Sielun kotilaitumilla

Isän syvähiljaisuudessa
sydämeni löytää taivaan.
Pysähdyn Sanan valkeudessa;
levottomuuteni taipuu rauhaan.

Jeesuksen läheisyydessä
sisimpäni kohtaa Paimenen.
Rukouksessa, rakkaussylissä
kaukokaipuuni löytää laitumen.

Näin minun silmäni avautuvat.
Sisimpäni näkökyky palautuu.

Kulkijan maisemat yhä vaihtuvat
vaan taivas yli kaiken kaareutuu.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

4. MENESTYSTELOGIA, VALTATEOLOGIA

4.1. Pirstaloitunut menestysteologia

Minulla on hyllylläni kirjat: *Superuskovat*, Paavo Hiltunen, 1986 ja *Me olemme Kristus*, Matti Pyykkönen, 2003. Jälkimmäinen kirja on aiemmin ilmestynyt vuonna 1991 nimellä *Jumala juoksupoikana*. Olen jo aikaisemmin lukenut molemmat kirjat. Nyt luin Hiltusen kirjan uudelleen ja siinä iloitsin valtavan perusteellisesta *Kenneth Haginin* oppien arvioinneista. Matti Pyykkösen kirjassa iloitsin joistain oppeihin liittyvistä selvennyksistä. Minun oli nimittäin todella vaikea ymmärtää menestysteologian taustalla olevia oppeja. Yritin niitä rukoillen miettiä ja välillä taas luin ne näistä kirjoista. Toivon, että voin esittää nämä asiat edes jollakin tavoin johdonmukaisesti ja oikein.

Torontolaisuuden esitin lähinnä mystisenä liikkeenä. Menestysteologiaa, jota sanotaan ainakin Paavo Hiltusen kirjoissa myös valtateologiaksi, luonnehdin kahdella pääperiaatteella. Ensinnäkin siinä on pohjalla **väärä oppi kristinuskon keskeisimmistä asioista**. Tuon jo heti nämä harhaan menneet seikat niminä esiin: 1. JDS-oppi, 2. Uskovan auktoriteetti, 3. Virheellinen oppi syntiinlankeemuksesta, 4. Ihmisen uudestisyntyminen käsittäen vain ihmisen hengen, 5. Moninkertainen sovitusoppi. Toiseksi menestysteologia on ottanut käyttöönsä **sen sanomaa tukevat psykologiset ja okkultistiset opit ja tekniikat**.

Katsoin lyhyesti **valtateologiasta** käytävää keskustelua internetissä. Sana esiintyy vielä menestysteologian rinnalla. Kuitenkin sillä näyttäisi olevan myös muita merkityksiä. Sillä tarkoitetaan oppeja, joissa Jumalan valtakuntaa rakennetaan maan päälle kristittyjen toimin ennen Kristuksen toista tulemistä. Näistä tärkein lienee **Kingdom Now** -liike. Seurakunnan valta-asema ilmenee tällöin myös maallisissa elimissä. On myös oppeja siitä miten kristityt muodostavat mielestään hengellisen Israelin ja ottavat omalle kohdalleen Israelille kirjoitettuja lopun ajan profetioita. He kieltävät näin Israelin profeettallisen merkityksen. Näiden valtateologisten oppien juuret näyttäisivät olevan vanhassa **korvausteologiassa**, joka opettaa kirkon korvanneen Israelin Jumalan kansana, sekä menestysteologiassa yhdistettynä torontolaisuuden opeilla. Latter Rain, MSOG (The Manifested Sons of God) ja Joelin armeija näyttäytyvät nyt myös uudessa muodossa.

Pirstaloitumista kuvaa se, että menestysteologiset periaatteet ilmenevät lähellä nykyistä kirkollista kristillisyyttä sekä toisaalta äärimmäisessä karismaattisuudessa, jossa puhutaan erittäin paljon armolahjoista ja Pyhän Hengen työstä. Ne ilmenevät mm. Sisäisen parantamisen liikkeessä. Erityisesti Kristian Sandin ja Agnes Sanfordin kirjojen vääriä ajatuksia on vaikea nähdä ilman menestysteologisten oppien läpikäymistä. Kristitty, joka opiskelee Tuomasyhteisössä NLP:n pohjalta kasvuaan kristittynä, ei herkästi näe sen läheisyyttä menestysteologiaan ja New Age -liikkeeseen.

Nykyiseen menestysteologiaan on tullut myös hyvin paljon perinteisestä Haginin opista poikkeavia ajatuksia. Nuo jo edellä mainitsemani pohjaopit on kuitenkin hyvä tuoda yksinkertaisesti esille, koska ne vaikuttavat taustalla Raamatun väärää ymmärtämistä. Tässä vaiheessa saattaa tuntua kaukaa haetulta esittää vanhoja oppeja, mutta uskon, että selvitykseni vielä näyttää sen hyödyllisyyden.

On olemassa kuuluisia johtavia menestysteologeja, jotka tuovat esille hyvin raittiita ajatuksia joistain kysymyksistä ja toisissa asioissa menevät harhaan. Yksi tällainen julistaja on **Yonggi Cho**. Häneltä on selkeitä menestysteologisia kirjoja *Luova usko*, *Pelastus*, *parantuminen*, *menestys* ja *Menestyvä elämä*. Kuitenkin hän kritisoi raittiisti niitä valtateologeja, joilla uskovan

auktoriteettiajattelu on johtanut saatanan sitomiseen ja demonien karkotukseen jopa uskovien kohdalla. Cho sanoo: ”Jumalan sana ei kehota meitä taistelemaan paholaista vastaan, vaan vastustamaan häntä.” Samoin olen lukenut häneltä sanomaa Jeesuksen ristin sovitustyöstä kirjasta *Pyhä Henki ja sinä*.

Yonggi Cho liikkui mielellään äärimmäisen amerikkalaisen menestysteologi Robert H. Schullerin matkassa yhteisissä evankeliumitapahtumissa. Tuota kautta Cho sai luonnollisesti vaikutteita. Positiivisen ajattelun tekniikat saattoivat olla noilta ajoilta peräisin. Toisaalta jo vuonna 1952 pastori Norman Vincent Peak julkaisi tunnetun kirjan *Positiivisen ajattelun voima*. Sillä oli ilman muuta myös vaikutuksia menestysteologiseen liikkeeseen.

Pyykkösen kirjassa *Me olemme Kristus* kerrotaan sivulta 66 alkaen Paul Yonggi Cho:sta. Hän sai ilmestyksessä opetusta visualisoinnista. Vähän lyhentäen Cho opettaa: ”Sinun täytyy muuttaa mielikuvasi ja ajatuksesi. Muuta näkysi ja unelmasi, sillä ainoa tie toteuttaa valtaasi aineellisen maailman ylitse on sinun mielikuvituksesi, sinun näkyjesi ja unelmiesi kautta. Pidä selväpiirteinen, elävä ja havainnollinen kuva mielessäsi jatkuvasti. Silloin Pyhä Henki voi käyttää sinua.”... ”Mielikuvien ja unelmien luomisen kautta me voimme potkaista tiehensä rajoittavat muurit ja voimme kurottautua maailmankaikkeuteen.”

Cho puhuu paljon ihmisen neljännessä ulottuvuudesta aineellisen maailman yläpuolella. Hän ylistää okkultistisia kultteja siitä, että ne tekevät ihmeitä, ”he piirtävät kuvan menestyksestä, toistaen lauseita yhä uudelleen ja uudelleen, pyrkien kehittämään ihmishengen neljättä ulottuvuutta; ja näin nämä ihmiset luovat jotain (erikoista). (Tuo kultti) on soveltanut neljännessä ulottuvuuden lakia, ja on tehnyt ihmeitä, mutta kristillisyydessä puhutaan vain teologiasta ja uskosta”. Sen vuoksi, koska me olemme luodut Jumalan kuvaksi, ”on sinun vastuullasi tuottaa ihmeitä näille ihmisille... Toteuta oma unelmasi ja näkysi, ja luo”. Myöhemmin sivulla 126 tuodaan esille Yonggi Chon sanomana, että ihmeissä on kysymys metodiikasta, jota kuka tahansa voi käyttää, jopa okkultistit.

Otin tämän alueen näin laajasti esiin, koska sisäisessä parantamisessa ja **NLP**:ssä (Neuro Linguistic Programming) käytetään **visualisointia**. Juuri näillä alueilla pyritään kristillistä uskoa yhdistämään okkultistisiin psykotekniikoihin. On varmasti monen mieltä sekoittavaa, kun NLP esiintyy kristillisissä yhteyksissä mm. Helsingin Tuomas-yhteisössä. Visualisointitekniikka sisäisen parantamisen yhteydessä vie myös hyvin lähelle okkultistista *regressioterapiaa*. Molemmissa siirrytään mielikuvin varhaisempiin elämän vaiheisiin ja pyritään tuomaan niihin parantavaa hoitoa ja uutta ymmärrystä nykyhetkeen. Tekniikan valheellisuus paljastuu viimeistään siinä, että regressioterapia vie ”hoidettavan” menneisiin elämiin, ”ruumistuksiin”. Itse näen NLP:n ja menestysteologian sukulaisuuden tätä kautta selvänä.

Myös **positiivisen tunnustamisen tekniikat** liittyvät menestysteologiaan hyvin selvästi. Otan Matti Pyykkösen esimerkkejä ja suomennoksia Uskon liikkeen julistajien kirjojen nimistä: *Voima on sinussa, Kuinka vapautat Jumalan voiman, Suussasi on ihme, Jumalan kyvyn vapauttaminen, Jumalan luova voima toimii hyväksesi, Kieli - luova voima, Näkyvän muuttaminen ja näkymättömän muokkaaminen, Kielen luova voima, Kuinka aktivoit ihmeet, Saat sen mitä sanot*. Näiden opettajien mukaan kun ”uskot omaan uskoosi”, seuraava askel on: sinun täytyy käyttää ääneen lausuttuja sanoja.

Samoin otan esimerkiksi lainauksen **T.L. Osbornin** kasetilta *Yltäkylläinen elämä*. Se on Hiltusen kirjasta *Superuskovat* sivulta 23. ”Älä syytä itseäsi siitä, että haluat menestyä. Se on Jumalan sinulle antama halu. Menestyminen on sinun jumalallinen perintösi. Sinun Isäsi tahtoo sinulle rajattomasti hyvää, ei kurjaa, vähäpätöistä elämää. Raamattu puhuu kaikkein eniten juuri menestymisestä. Jumala tahtoo, että hänen kansansa on miljonäärejä. On väärin, että olet köyhä.

Tohtori Deventy, yksi tämän vuosisadan menestymisen pioneereista, sanoo: 'Et voi olla todella onnellinen, jos olet köyhä. Sinun ei tarvitse olla köyhä. Se on synty. Köyhyys on helvetin muoto, joka aiheuttaa sokeutta Jumalan suhteen.' Köyhyys on epämurkava, masentava, alentava kokemus. Se on sairauden muoto. Menestyksesi voi olla yhtä suuri kuin Jumala on suuri. Puhu siitä, tunnusta se. Sano se mitä Jumala sanoo ja ole sitten valmis ottamaan vastaan mitä Jumalalla on sinua varten.'

Sanot ehkä, ettei kukaan välitä nykyisin Osbornin ajatuksista. Mutta miksihän hänen kirjojaan yhä myydään ja mainostetaan *Healing Rooms*-järjestön (kansainvälinen rukousklinikatoiminta) keskuspaikassa *Spokanessa*? Olen kirjoittanut artikkelin *Healing Rooms -rukousklinikoiden taustoista* ja se on kirjan lopussa sivulla 182 Liite n:ro 1 [tästä](#). Muuten yhdyn oman artikkelini sanomaan, mutta nyt näen *Healing Rooms* -toiminnassa enemmän menestysteologisia lähtökohtia kuin aiheesta kirjoittaessani keväällä 2008. Spokane keskuksessa myydään myös *E.W. Kenyonin* ja *Kenneth E. Haginin* kirjoja.

Ensimmäinen menestysteologinen psykologinen sanoma on: ***rakasta ja hemmottele itseäsi***. Jumalakin tahtoo vain koko ajan parastasi ja rakastaa sinua suunnattomalla Isän rakkaudella, jonka voit kokea ihan fyysisestikin. Edellisen kaltaiseen ajatteluun johdattaa Paavo Hiltusen mukaan jo *Wayne W. Dyerin* klassikkoteos *Rakasta itseäsi*. Suomeksi löysin internetin kautta lukuisia samanaikaisia kirjoja Dyeriltä ja monilta muilta kirjailijoilta, mutta en mitään juuri tuolla nimellä. Löysin häneltä kuitenkin ruotsinkielellä kirjan *Älska dig själv* ja painovuosi oli 1982.

Toinen tällainen hengellinen ja psykologinen sanoma on siinä, että ihminen julistetaan ***Jumalan lapseksi ja lähes jumalolennoksi***. Tähän negatiivisen vaihtumiseen positiiviseksi ei aina tarvita edes sovitusta vaan pikemminkin vain asian oikein oivaltamista. Samoin menestysteologi, pastori *Robert H. Schuller* sanoo: *"Ihmisen voittamiseksi Jumalalle ei ole puhuttava hänen synnistään, vaan hänen tulee saada tietää kuka hän oikeastaan on: Jumalan lapsi, joka on luotu Jumalan kaltaiseksi. Pelastus merkitsee sitä, että negatiivinen käsitys itsestä vaihdetaan positiiviseen."*

Schullerin mukaan ihminen voitetaan Jumalalle kertomalla, että hän on jo Jumalan lapsi ja Jumalan kaltainen. Hieman samansuuntaista teologiaa edustaa seuraava kirja. Tunnettu Tuomasyhteisön johtohahmo ja Citypastori *Olli Valtonen* kirjoitti nimittäin vuonna 2006 kirjan *Kirjoituksia eksyville KAIKKI KÄÄNTYY HYVÄKSI*. Siinä ratkaisu ihmisen ongelmaan on ymmärtää, että Jumala kaiken aikaa rakastaa ja ihminen on Jumalan lapsi. Valtonen selittää syntiinlankeemuskertomuksen uudella tavalla: Pääkysymykseksi syntiinlankeemuksessa muodostuu se, että ihmisen kuva rakastavasta ja armollisesta Jumalasta muuttui vihamieliseksi ja kostavaksi. Siis kuva Jumalasta muuttui. *"Ihminen ajoi itse itsensä pois paratiisista"*, sanoo Valtonen. Kääntyminen tarkoittaa Valtosenkin mukaan mielenmuutosta. Mutta minkälaista? Hän kertoo kirjassaan mitä se on: *"Mielenmuutos on jumalakuvan muutos."*

Jeesuksen ristinkuolema ei ollut tässä ajattelussa sovituskuolema tai sijaiskärsimystä. Jeesus oli uhri vain siinä mielessä, että ihmiset tappoivat hänet. Tästä aiheesta kirjoitan lisää sivulla 187 Liitteessä 2 [tästä](#). Muuten Valtosta tuskin voi mitenkään yhdistää menestysteologiaan. Tämä asia nousi vain mieleeni kirjoittaessani Schullerista, jolla pelastus merkitsi ihmiskuvan muutosta. Valtosella pelastus merkitsi lähinnä jumalakuvan muutosta.

On kyllä rehellisesti nähtävä myös se, että tällä hetkellä Suomessa monikaan ei tunnusta omakseen menestysteologiaa maallista menestystä ja aineellista rikkautta suosivassa muodossa. Varsinkin köyhän halveksiminen on suorastaan tyrmistyttävää useimpien mielestä, samoin sairaan syyttäminen uskon vähyydestä. En toki halua mitenkään kertoa, että löytäisin Suomesta tällaista

järkyttävää ajattelua ainakaan runsain mitoin. Samoin ristin sovitussanoma on useimmiten esillä aivan oikein. **Kuitenkin menestysteologian taustalla olevat aatteet ja henki ovat salakavalasti yhä vaikuttamassa.** Pian siirryn *menestysteologian oppeihin Kenyonin ja Haginin mukaan* ja se jos mikä osoittaa, että jopa ristin sanomassa voidaan eksyä kauaksi totuudesta.

4.2. Epäraamatulliset opit

Edellisessä luvussa totesin, että tämän aiheen ymmärtämiseksi olen joutunut turvaamaan muiden tutkimuksiin. Kun nyt siirryn enemmän oppiin kuin edellisessä luvussa, niin vielä tiiviimpää on tukeutuminen *Paavo Hiltusen* kirjaan *Superuskovat*. Äskeisessä kappaleessa oli sentään hyvin paljon minun omaa pohdiskeluani. Ja eiköhän tähänkin sitä jossain määrin löydy. Kuitenkin sanon jo nyt alussa, että nämä opit ovat äärimmäisen mutkikkaita ja jopa ahdistavia. Kirjan alkupuolella Hiltunen toteaa, että tämä oppi lähentelee kristillistä antropologiaa. Se askartelee sen kysymyksen parissa, mikä ihminen oli alussa ennen lankeemusta, ja mikä hänestä lunastettuna voi tulla tässä maailmassa.

Ruotsalainen pastori *Fred Nilsson* kirjoittaa *Haginin* opista: *”Menestysteologia uskottelee, että Jumalan valta on laadultaan samanlaista kuin saatanan ja ihmisten valta ja vain määrältään suurempi. Ylösnousemus ja voitto on irroitettu ristiinnaulitsemisen todellisuudesta tulkittaessa Jumalan vallan sisällystä.”* On myös hyvä muistuttaa jo aluksi, että ***Kenneth Haginin opit ovat peräisin E.W. Kenyonilta.***

4.2.1. JDS-oppi

On johdonmukaista aloittaa tämän opin selvittämisestä. Lyhennys tulee sanoista ***Jesus died spiritually, Jeesus kuoli hengellisesti.*** Tämä hengellinen kuolema tämän opin mukaan tapahtui, kun Jeesus huusi ristillä: Jumalani, miksi minut hylkäsit? JDS-opin mukaan ***Jeesuksen voitto saatana ei tapahtunutkaan ristillä, vaan helvetissä.*** Miksi sitten Jeesus sanoi ristillä: Se on täytetty. Kuulemma siksi, että Jeesus ihmisenä täytti lain.

Oppi jatkuu niin, että fyysisen kuoleman jälkeen Jeesuksen henki vietiin helvettiin, jossa Hän kärsi sanoin kuvaamattomasti kolme päivää. Jeesus esiintyy siellä syntisten edustajana ja Hänet on tehty synniksi ja Hän on *ottanut saatanan luonnon itselleen*. Tämän jälkeen Jeesus syntyi uudesti ja Hänet vanhurskautettiin. Jeesus tarttui perkeleeseen ja heitti hänet maahan ja laski jalkansa hänen päälleen ja otti häneltä kuoleman, kuoleman valtakunnan ja haudan avaimet. Kristus voitti saatanan helvetissä ja Hänestä tuli näin ensimmäinen ihminen, joka vapautti itsensä saatanan vankeudesta ja voitti hänet. Näin opettivat varhaiset valtateologit.

Eräs tuon opin kannattajista, *Billheimer*, kertoo ajatuksenaan, että Jeesus tuli lihaksi käydäkseen *saatanan kanssa kaksintaistelun helvetissä ja voittaakseen tämän ikään kuin lankeamattomana ihmisolentona* mikä voitaneen lukea myös uudestisyntyneenä ja vanhurskautettuna ihmisenä. Siksi uskovaiset ovat *paholaisen herroja ja heillä on valta komentaa häntä.*

Niin punoksissa nämä opit ovat keskenään, että joudun tässä yhteydessä jo viittaamaan siihen, että herrat *Hagin* ja *Kenyon* käsittivät, että *syntiinlangenneen ihmisen olemukseen on tullut saatanan luonto*. Jeesus siis meni heidän mukaansa helvettiin kärsimään saatanan luonnossa ja se merkitsi langenneen ihmisen tilassa. Kolmen päivän jälkeen Jeesus oli kuin ensimmäinen uudestisyntynyt ihminen ja saatanan voittanut sankari ja esikuva nykyisille saatanaa vastaan käyville ”taistelijoille”.

Näihin ajatuksiin on ehkä jossain määrin vaikuttanut 2 Kor.5:21: *”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän*

meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi” sekä Gal.3:13: ”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: ”Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu”. Merkitys on kuitenkin sama kuin 1 Piet.2:24:ssa: ”joka ’itse kantoi meidän syntimme’ ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen ’haavainsa kautta te olette paratut’.”

Tähän Raamatun kuvaamaan sovitustapahtumaan ei liity mitään Kristuksen luonnon muuttumista niin kuin menestysteologit sanovat. Kantaessaan meidän syntimme ristille Kristus oli yhä pyhä ja synnitön Jumalan Karitsa. Hän oli myös yhä sekä ihminen että Jumala. Syntien sovitus, voitto ja lunastus tapahtuivat nimenomaan juuri ristillä, kuten olemme oppineet ja ymmärtäneet nämä lähes 2000 vuotta.

Takaisin sivulle 60 [tästä](#)

4.2.2. Uskovan auktoriteetti

Uskovan auktoriteetista kirjoittaessani ymmärrän, että juuri tässä näkyy menestysteologian pyrkimys valtaan ja voittoon. Hagin on sanonut, että edellä kirjoitettu oppi Jeesuksen hengellisestä kuolemasta ja saatanan voittamisesta helvetissä on ymmärrettävä ennen kuin voi kokonaan käsittää uskovan auktoriteetin. Joudun kyllä koko ajan kysymään itseltäni, pysynkö vielä kärryillä, niin sotkuista ja mutkikasta kaikki on.

Nyt lainaan suoraan Hiltusen kirjasta *Superuskovat* alkaen sivulta 129: *”Hagin väittää, että jokainen uskova saa auktoriteetin uudestisyntymisessä. Uskova perii Jeesuksen nimen ja voi käyttää sitä rukouksessa vihollista vastaan. Auktoriteetti merkitsee delegoitua, siirrettyä valtaa. Kristus siirsi saamansa auktoriteetin heti seurakunnalle. Auktoriteetin lähde on ylösnousemus.”* Haginin mielestä Ef. 2:5-6 osoittaa, että me istumme Kristuksen kanssa valtaistuimella. Jakeet kuuluvat seuraavasti: *”on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut - ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa.”* Hagin sanoo: *”Me olemme Kristuksen kanssa. Me olemme Kristus. Kaikki on alistettu meidän jalkojemme alle.”* Valtaistuimen jakaminen tarkoittaa auktoriteettiopin mukaan osallistumista siihen auktoriteettiin, jota valtaistuimella edustaa. Muualla *Hagin kirjoittaa*, että Kristus ei ole enää maan päällä. Kaikki valta täällä toimii hänen mukaansa seurakunnan kautta. *Rukous paholaista vastaan on sen käskemistä ja sitomista.* Voimme *vaatia* näin kuulemma saatanalta *oikeuksiamme*, joihin luetaan todella paljon asioita, mm. *terveys ja vauraus* kuuluvat näihin.

Auktoriteettioppi on johtanut myös vääränlaiseen *riivaajien karkotukseen*. Kenyon kirjoitti jo vuonna 1916: *”Me ajamme riivaajia ulos ihmisten ruumiista ja murramme niiden vallan ruumiiseen, siehuun ja henkeen. Me murramme niiden vallan kokouksiimme, koteihimme ja yhteiskuntaamme.”* Eikö tästä tule mieleen myös se aiemmin mainitsemani suomalainen seurakunta, missä rukoiltiin käyttäen ”henkivaltakartoitusta”. Kenyonin ajatukset elävät yhä. Kun kuuntelee muutaman äärikarismaatikon puheen, niin on kyllä ihme, jos niissä ei karkoteta sairauden henkeä tai jotain muuta henkeä. Olen itse kuunnellut netistä näitä puheita ja tiedän sen vuoksi kirjoittaa näin.

Takaisin sivulle 59 [tästä](#)

4.2.3. Virheellinen oppi syntiinlankeemuksesta ja uudestisyntymästä

Tahtoisin esittää hyvin lyhyesti sen, mitä Hagin opetti ihmisen lankeemuksesta. Täydennän

myöhemmin tätä kohtaa, jos se näyttää tarpeelliselta. Syntiinlankeemus paloiteltiin kuin kahteen osaan. Ensimmäinen tapahtuma oli **hengellinen kuolema, jossa ihmiseen siirtyi saatanan luonne**. Uudestisyntyminen ymmärretään tässä erikoisessa opissa käänteisenä asiana eli **Jumalan luonteen vastaanottamisena**. Sanan luonne tilalla käytetään myös sanaa luonto. Fyysinen kuolema on kuulemma seurausta ”synnin ja kuoleman laista”.

Olennaista tässä merkillisessä opissa on se, että ihminen, joka on riippuvainen korkeammasta voimasta, on kokonaan joko saatanan tai Jumalan luontoa. Hengellinen kuolema, saatanan luonto hallitsee opin mukaan ihmisen hengessä ennen tämän uudestisyntymistä eli uskon tuloa. Samoin nämä tämän opin omaksuneet väittävät, että Adam antoi koko maailman vallan saatanalle. Se on syntiinlankeemuksen toinen päätapahtuma. Tämä kyllä jättää huomiotta ihmisen oman luonteen ja persoonan kaikkine eri vivahteineen sekä Jumalan luoman ihanan maailmankaikkeuden koskettavine ja kauniine asioineen.

Syntiinlankeemus tosin tapahtui ja sen seurauksena oli ero Jumalasta ja kuolema sekä iankaikkinen kadotus ilman Jeesuksen ristin työn vastaanottamista. Kuitenkin tämä maailma ei ole tämän opin kuvaamalla tavalla saatanan hallussa. Pyhä kaikkivaltias Jumala ei ole antanut maailmaa eikä yhtään luomaansa olentoa vihollisen haltuun. 5 Moos.10:14: *”Katso, taivaat ja taivasten taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, ovat Herran, sinun Jumalasi.”*

Ihmisen ihana kirkas yhteys Luojaansa, Jumalaan, kärsi suuren vahingon ja vaurioitui syntiinlankeemuksessa niin paljon, että ilman Jumalan Pyhän Hengen apua ihminen ei voi edes ymmärtää pelastuksen salaisuutta. Kuitenkin jokainen ihminen on langenneenakin yhä ”**Jumalan kuva**”. Turmelus vaikuttaa langenneen ihmisen olemuksessa ja myös laajemmin koko luomakunnassa. Myös me jo uskon omaksuneet, uudestisyntyneet Jumalan lapset, huokaamme ja odotamme lopullista lunastusta. Tässä suhteessa aito usko kurkottelee vielä eteenpäin ja taistelee myös ”vanhan luonnon” tai ”vanhan Aatun” kanssa.

Menestysteologian opissa pelastus koskee ihmisen henkeä. Siihen asettuu Jumalan luonto saatanan luonnon tilalle. Pidemmälle vietyinä menestysteologi sanoo, että ihminen itse asiassa on henki, jolla on sielu ja joka asuu ruumiissa. Nyt uudestisyntyneenä Pyhä Henki on täyttänyt hänen henkensä, siis vallannut hänet kokonaan. Näin hengellistetty ja jumalallistettu ihminen ei siten enää joutuisikaan tekemisiin synnin ja lihan kanssa. Hän ei ainakaan omassa elämässään pysty näkemään mitään pimeyttä. Kaikki paha on ehkä maailmassa ja uskosta osattomissa? Siellähän vallitsee tämän opin mukaan saatana ja saatanan luonto. Ja toki joku heikko kristitty lankeaa välillä myös menestysteologin mukaan.

Miten toisin minä ajattelenkaan. Saan juuri tällaisena tavallisena puutteellisena ja syntiin taipuvaisena ihmisenä olla Kristukseen kätkeytyneenä. Saan olla Hänen Henkensä asumus ja samalla heikko saviastia. Uudestisyntymässä olen kääntynyt Jumalan puoleen tuntien syntini ja eroni Jumalasta. Saan Jeesuksen ristinkuoleman tähden astua uuteen elämään, jossa kaipaen Jumalan tahdon toteutumista sekä Jumalan tuntemista. Kristuksen Henki sisimmässäni vaikuttaa synnin ja armon tuntoa ja kirkastaa Raamatun sanaa. Saan myös rukoilla Pyhän Hengen täyteyttä elämäni.

Jokaisessa ihmisessä asuu ”**liha**”, joka on synnin prinsippi, ”**vanha Aatu**”. Juuri uskova on ristiriidassa ja taistelussa lihaa vastaan, koska hänessä olevan Jumalan Hengen tulee nyt hallita häntä. Itse asiassa Jumalan Henki on vaikuttamassa omassaan pyhitystä ja Hengen Hedelmää. Kyseessä on vähittäinen tapahtuma.

Kristuksen hallinta täyttyy vielä täydellisenä Häneen paluussaan ja uudessa vanhurskauden valtakunnassa. Minusta näyttää siltä, että valtateologian harhassa elävät katsovat sitä, mitä ihminen pystyy niin sanotun auktoriteettinsa ja valtansa kautta aikaansaamaan täällä maan päällä. Me tavallisemmat kristityt katsomme kiitollisena täytettyyn ristin työhön ja odotamme ruumiimme ja koko maailman lopullista ja täydellistä lunastusta.

4.2.4. Moninkertainen sovitusoppi

Menestysteologiassa puhutaan kaksin- tai kolminkertaisesta sovituksesta. Näin Jeesus olisi hankkinut pelastuksen synnin lisäksi sairaudesta ja köyhyydestä. Tästä aiheesta *mitä Jeesus sovitti ristillä* kertoo Matti Pyykkönen kirjassaan *Me olemme Kristus* sivulta 127 alkaen. Usein kuulee sanottavan sairaalle: *"Jos vain uskot, niin sinun ei tarvitse kantaa sairauttasi. Jeesus on kantanut ne ruumiissaan ristin puulle jo 2000 vuotta sitten."*

Pietari kirjoittaa 1 Piet.2: 24-25:ssa seuraavasti: *"joka 'itse kantoi meidän syntimme' ruumiissansa ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen 'haavainsa kautta te olette paratut.' Sillä te olitte 'eksyksissä niinkuin lampaat', mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö."* Pietarin lainaus kohdistui Jes.53:5:een ja käyttää sanaa *paratut*, joka on hepreaksi *rapa*. Alkukielen asiantuntijoiden mukaan tuota sanaa käytetään paljon laajemmalti kuin sairaudesta parantumisesta. Esimerkiksi Jer. 3:22 sanoo *"parannan teidän luopumuksenne"* ja Ps.147:3 kertoo, että Jumala parantaa ne, joilla on särjetty sydän. Otan tähän vielä Jes.6:10:n, koska sitä lainataan useassa kohdin Uudessa testamentissa: *"Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillaan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi."* Kyse on aivan selvästi hengellisestä parantumisesta, siitä että päästään Jumalan yhteyteen. Tähänhän myös Pietari viittasi sanoessaan: *"mutta nyt te olette palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö."*

Jesaja ennusti myös, että *"meidän sairautemme Hän kantoi"*. Kun evankelista Matteus näki, kuinka Jeesus paransi sairaita, hän toteaa, että nyt toteutuu Jesajan ennustuksen ensimmäinen osa: *Jeesus "otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme"*. Tämän voimme lukea Matt.8:17:sta.

Lainaan nyt suoraan Pyykkösen kirjasta sivulta 129: *"Jumalan edessä koko maailman synty on sovitettu. Omalla kohdallamme se toteutuu uskon kautta; meidät "parannetaan". Mitä taas tulee ruumiin parantumiseen, synnin aiheuttamista seurauksista vapautumiseen, tämä lunastus, vapautus, astuu voimaan 'aikojen täytyessä'. Sitä koetaan siellä missä Jeesus vielä tänäkin päivänä ilmestyessään 'kantaa, poisottaa' sairauden ja näin kirkastaa nimensä. Se toteutuu enenevässä määrin, kun Messias tulee ja perustaa valtakuntansa maan päälle, ja sen täyttymys on kerran, kun ruumiin lunastus täydellisenä astuu voimaan: me saamme uuden ylösnousemusruumiin. Tässä toivossa me elämme, ja 'odotamme sitä kärsivällisyydellä'."*

"Raamattu ei kerro kaksin- tai kolminkertaisesta sovituksesta. Synty, rikkomus sovitettiin ja tämän sovituksen seurauksena lunastus astuu voimaan 'aikojen täytyessä'. Ruumiin lunastus on vielä edessäpäin. Room.8:23: eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta."

a

Takaisin sivulle 59 [tästä](#)

Maailma pursuu mitä kummallisimpia oppeja. Saan kuitenkin paneutua hyvään, raamatulliseen opetukseen omalla äidinkielelläni. Saan jopa keskustella ongelmakohtista luotettujen ihmisten kanssa. Samoin minulla on ystäviä, jotka nytkin rukoillen tukevat minua tässä työskentelyssäni.

Luonnollisesti myös vanhat hengelliset kirjat ovat opettaneet minulle tavallista yksinkertaista kristinuskoa. Ne ovat kyllä todella kalliita helmiä ja suosittelen niiden lukemista, jos vain saatte käsiinne.

4.2.5. Väärä oppi johtaa vääriin tulkintoihin

Otan esiin joitain raamatunkohtia. Joissakin asioissa turvaudun jälleen Hiltusen kirjaan. Jotain pyrin päättämään itse menestysteologisen opin ja keskustelufoorumeilla saamani kokemuksen pohjalta.

Gal.5:17: *"Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte."* Tuon kohdan menestysteologit ymmärtävät niin, että ihmisen henki (jossa siis asuu Pyhä Henki) taistelee ihmisen fyysistä ruumista vastaan. Ja ilmeisesti henki pyrkii vähitellen ottamaan muut ihmisen alueet hallintaansa. Kyse on oikeasti kuitenkin siitä, että liha ja Henki ovat toisilleen vastakkaisia periaatteita. Uuden ihmisen tulee vaeltaa Hengessä eikä lihassa, koska liha houkuttelee syntiin. Se on synnin periaate. Ihmisessä ja sitä ei Hengen valtaama uskova halua enää noudattaa. Ei siis ole kysymys lainkaan ihmisen eri osien keskinäisestä kamppailusta, vaan siitä minkä "etumerkin" alla koko ihminen on, Hengen vai lihan.

2 Kor.5:17: *"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut."* Tuon menestysteologit tulkitsevat niin, että ihmisen vanha luonto korvataan uudella Jeesuksen luonnolla. Samasta syystä he eivät voi tulkita Room.7:tä lukua muuten kuin niin, että siinä puhuu vanha Paavali ennen uskon tuloa ja kahdeksannessa luvussa puhuu uudestisyntynyt Paavali. Roomalaiskirjeen seitsemäs luku kuvaa nimittäin Paavalin taistelua syntiä vastaan ja kahdeksas luku elämää Hengessä. Kuinka voisikaan tämän teologian omaksuneella olla mitään taisteluita syntiä vastaan, jos ihmisen koko luonto on hävinnyt ja Jeesuksen luonto ottanut paikan? Kuitenkaan Raamatun mukaan ihmisen oma luonto ei häviä uudestisyntymässä. Tämän vahvistaa myös jokaisen uskovan oma kokemus. Lihan periaatteen ja Hengen periaatteen taistelu tapahtuu jokaisessa uskovassa. Liha kuvaa myös ihmisen omaa luontoa ilman Jumalaa.

Room.6:6: *"kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi."* Sana "kukistaa" on kreikkaksi *katargeo* ja se tarkoittaa tehdä vaikutusta vailla olevaksi. Sama sana esiintyy Hebr.2:14:ssa: *"Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen."* Samoin kuin perkelettäkään ei ole hävitetty, niin meidän vanhaa ihmistäkään ei ole hävitetty. Ei perkeleellä tosin enää ole valtaa meihin Kristuksen ristintyön tähden. Samoin tahdomme pitää vanhan ihmisemme siinä mielessä kuolleena ja ilman valtaa olevana, että emme halua sen hallitsevan meitä. Emmehän enää tahdo syntiä palvella. Kuitenkin vanha ihmisemme ja lihamme on yhä vaikuttamassa niin kauan kuin olemme tässä ruumiissa.

Menestysteologi sanoo, että uskovan "vanha minä" on kuollut ristillä, kun hän vain vahvasti uskoo niin tapahtuneen. Itse evankeliumiin tahdotaan näin yhdistää sekä syntien anteeksiantamus että vanhan minän kuolema ristillä uskon kautta. Tämä johtaa heidät oman uskonsa mukaan sanomaan, että "elän ilman syntiä", "en tee enää syntiä", "olen synnitön". Näin osa erään foorumin kirjoittajista sanoo. Me uskovat jakaannuimme niihin, jotka ovat syntisiä ja synnittömiin sen mukaan miten me ymmärsimme evankeliumin ja tuon raamatunpaikan.

Moni kärsii sisäisten syntien tähden, tai kaikkikin ajoittain. Uskon, että Kristuksen ristiin turvautuminen ja eräällä tavalla itsensä katsominenkin Kristukseen yhdistyneenä ristillä, täysin

Hänen pelastuksensa varassa, kuolleena, on oikein. Se on myös suuri lohtu. Kristuksen työn varassa on synnin väistyminen ja voittaminen. Kuitenkin se totuus, että olemme syntisiä, ei väisty. Olemme armahdettuja ja Kristuksen apuun turvautuvia. Silti yhä sanomme: ”Ole minulle syntiselle armollinen”.

Takaisin sivulle 60 [tästä](#)

2 Kor.5:21: *”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.”* Tämän Kenyon ja Hagin ottavat kirjaimellisesti. Ihminen uudestisyntyy vain hengessään ja se tehdään täydelliseksi ja vanhurskaaksi. Tämä johtaa ajatukseen, että uskova on todellisesti vanhurskas heti uudestisyntyttyään. Hän ei voi siis tämänkään opinkohdan mukaisesti olla samanaikaisesti syntinen. Tällaisen uskovan päätä ei käännä mikään näkemään, että hän yhä tekee syntiä elämässään.

Samoin **luettu vanhurskaus** on menestysteologille kuin kirosana. Meille syntimme tunteville *forenssinen*, luettu vanhurskaus on ainoa mahdollisuus ja suurin kuviteltavissa oleva lohtu.

Room.3:23-24: *”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.”*

Room.4:5-6: *”mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi niinkuin myös Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja.”* Olemme syntisiä ja samalla kuitenkin Kristuksen tähden vanhurskaita. Tätä on lahjavanhurskaus ja tätä on armo.

Room. 12:1-2: *”Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne. Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.”* Tämä on niin helposti ymmärrettävää, ettei siinä luulisi olevan ongelmia. Hagin kuitenkin sanoo, että Jumalalla on jo henkemme, ja nyt meidän täytyy itse tehdä jotain ruumiillemme ja mielellemme. Taas tulee esiin ihmisen pilkkominen osiin. Hän ei siis osaa ajatella, että uskovan mieli on uudistunut, ja häntä kehoitetaan koko olemuksellaan ja koko elämällään palvelemaan Jumalaa ja kuulumaan yksin Hänelle.

Tämä Haginin menestysteologinen ajattelu johtaa viimein siihen, että siinä olemuksemme osassa, joka ei ole Hengen hallinnassa, voi asua demoneita. Silloin nämä onnettomat kristityt ajavat toisistaan tai itsestään henkiä ja puhuvat *vapauttamisesta*. Tämä ajattelu on saanut kovasti uutta suosiota ja kirjoitankin myöhemmin aiheesta lisää.

1 Kor. 6:19-20: *”Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka Henki teissä on ja jonka te olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat? Sillä te olette kalliisti ostetut. Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.”* Hagin ajattelee, että tämä toteutuu vain niin, että ruumiistamme tulee meidän henkemme temppeli, koska Pyhä Henki asuu valtateologin mukaan ainoastaan ihmisen hengessä. Tämä on taas perin kummallista ja käsittämätöntä ajattelua. Miten lohduttava ja ihana asia on se, että me saamme juuri tällaisina ja kokonaisina omina persooninamme olla Jumalan Pyhän Hengen temppeleitä ja asumuksia. Jumala myös pyhittää meidät tällaisina hengen, sielun ja ruumiin kokonaisuuksina. 1 Tess.5:23: *”Mutta itse rauhan Jumala pyhittääkään teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen.”*

Tämä perusteellisuus saattoi pitkästytää sinua. Koin vain niin, että joku saattoi hyötyä näiden Raamatun jakeiden käsittelystä. Nyt, kun olen käynyt jo näinkin paljon läpi menestysteologiaa, niin itselleni tulee voimakkaasti mieleen ajatus, että nämä opit eivät anna ihmiselle minkäänlaista lepoa.

Ne heijastavat kovuutta ja suorittamista. Sen vuoksi laitan tähän perään *Charlotte Elliotin* kirjoittamat vanhan hymnin sanat. Kerrotaan, että Charlotte oli voimakkaasti syntinsä tunteva nuori nainen, joka oli epävarma voiko hän tällaisena vastaanottaa uskoa Jeesukseen. Vanha kokenut julistaja sanoi, että Jeesus on tullut juuri syntisiä varten. Nämä tunnot vaikuttivat pohjalla, kun Charlotte sai nämä kauniit sanat.

Juur' tällaisna

Juur' tällaisna käyn eteesi,
vuotihan tähtein veresi;
ja koska kutsuu äänesi,
voin tulla luokses', Karitsa!

Juur' tällaisna mä luokses' saan,
synneistäin vapaaks' tahdon vaan.
Sä puhdistaa voit kokonaan,
siks' tulen luokses', Karitsa.

Juur' tällaisna mä horjuen,
epäilyksissä taistellen –
mutt' Sinuun, Herra turvaten
käyn luokses', pyhä Karitsa.

Juur' tällaisna käyn, köyhänä,
sokeena, mutta toivossa,
ett' puutteheni täytät Sä,
Jumalan pyhä Karitsa.

Juur' tällaisna mun tahdot vaan,
anteeksiannon Sulta saan.
Mä lupauksiis' luotan vaan
ja tulen luokses', Karitsa.

Juur' tällaisna, kun rakastain
pois poistit esteet tieltäin vain,
mä tulen ollakseni ain
Sun omas', pyhä Karitsa.

4.2.6. Uskon kouluja ja henkien ulosajoa

Menestysteologiaan perustuvia kouluja alkoi tulla vähitellen maailmalle. Ensimmäinen oli *Kenneth Haginin* v.1974 perustama *Rhema Bible Training Center*. *Uppsalaan* Ruotsiin perustettiin *Livets Ord Bibelcenter* vuonna 1983. Osloon perustettiin *Ny Visjon -troskole* v.1984. Johannesburgiin Etelä-Afrikkaan ja Perthiin Australiaan syntyi uskon koulut. Tanska sai myös oman uskon yliopiston *Rhema Bibelcenterin*. Raamattukouluja on myös mm. Venäjällä, Israelissa ja Intiassa.

Koko kansan raamattukoulu aloittaa ensimmäisen lukuvuotensa *Helsingissä 3. syyskuuta 2009*. Raamattukoulussa, joka on yksivuotinen, pidetään kolme oppituntia aamupäivisin maanantaista perjantaihin. *Håkan Westergård* on vastuussa raamattukoulusta, ja hän toimii myös pääopettajana.

Muita opettajia ovat mm. Seppo Pehkonen, Katariina Salmi, Peter Hackzell ja Jonathan Westergård. Koulu liittyy juuri maaliskuussa toimintansa aloittaneeseen kahdesta seurakunnasta muodostettuun *Elämän Sana City seurakuntaan*. Seppo Pehkonen tuo seurakuntaan selvästikin torontolaisuuden vaikutteet ja Håkan Westergård puolestaan menestysteologisen, ”uskonsanalaisen” Elämän Sana-liikkeen näkemyksen.

Aivan hiukan laitan tähän vielä historiaa. Håkan Westergård, joka asui vaimonsa Pian ja lasten kanssa Ruotsissa, opiskeli Livets Ordin raamattukoulussa Uppsalassa lukuvuoden 1985-86 eli heti koulun perustamisen jälkeen. Tämän jälkeen hän teki tiuhaan tahtiin matkoja Suomeen, usein tiimin kanssa. Myöhemmin Håkan ja Pia muuttivat kahden nuorimman lapsensa kanssa Suomeen aloittaakseen *Elämän Sana -seurakunnan Turussa*, yhdessä avustaja- ja ystäväryhmän kanssa. Seurakunta perustettiin yhteisymmärryksessä pastori *Ulf Ekmanin* kanssa, Uppsalan Livets Ordin ”istutuksena” 26. elokuuta 1990. Håkan ja Pia Westergård pitivät nykyisin raamattukoulutilaisuuksia ja kokouksia Helsingissä, Oulussa, Kemissä, Pohjanmaalla ja muilla paikkakunnilla Suomessa ja ulkomailla.

Wikipedian mukaan Elämän Sana on osa ns. [uskonliikettä](#), jonka taustalla vaikuttaa yhdysvaltalaisperäinen [menestysteologia](#). 2000-luvulla Elämän Sana -liike on kuitenkin pitänyt matalaa profiilia menestysteologisista kytköksistään ja pyrkinyt luomaan yhteiskristillistä imagoa. Luin juuri hiljattain *Tormud Engelsvikin* kirjan *Vapaaksi Paholaisen vallasta*. Se on alunperin kirjoitettu vuonna 1978. Kuitenkin esipuhe uudempaan painokseen on vuodelta 1994. Tuosta esipuheesta tahdon ottaa tähän lainauksen: ”jos olisin kirjoittanut kirjan vasta nyt, olisin ottanut selvemmin etäisyyttä epäraamatullisiin ja epäterveisiin pahojen henkien karkottamiskäytäntöihin. Tähän olisi ollut tarvetta, koska tästä alueesta on tullut menestysteologien temmelyskenttä. Mainittu suuntaus on saanut jalansijaa Norjassakin, ja sillä on läheiset yhteydet Ruotsissa toimivaan Livets ord -liikkeeseen.”

Tapani Suonto on kirjoittanut julkisesti internetissä aiheesta *Karismaattisuuden harharetket*. Otan kirjoituksesta näkyviin neljä aivan erillistä kappaletta:

”Olen tehnyt 20 vuotta työtä seurakunnista syrjäytyneiden, hengellisesti kodittomien ihmisten auttamiseksi. Yksi kodittomuuden aiheuttaja on ollut epäraamatullinen karismaattisuus, joka tuottaa pelkoa ja turvattomuutta ihmisissä ja saa heidät vetäytymään seurakuntayhteydestään.” ...

”Eräs mies osallistui jokaviikkoisiin karismaattisiin kokouksiin. Hänestä oli ihana käydä joka viikko puhdistautumassa erilaisista hengistä, joita hänestä ajettiin säännöllisesti ulos. Meidän ei tarvitse joka viikko juosta puhdistautumassa hengistä, kun uskomme totuuden Raamatusta. Kun me olemme vilpittömästi Kristuksessa, olemme täysin turvassa.” ...

”Perkele on kyllä olemassa. Sitä tulee myös vastustaa, mutta olennaista on, miten se tapahtuu. Jeesus ei sanonut, että menkää kaikkeen maailmaan ja sitokaa kaikki henkivallat. Hän sanoi: 'Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.’ Perkele on jo voitettu Golgatalla. Sen pää on murskattu. Kun me korotamme Kristuksen voittoa ja ylistämme Jeesusta, perkele pakenee. Raitista sodankäyntiä on julistaa Kristuksen voittoa ja ylistää Jumalaa.” ...

”Jumala ei ole koskaan hyljännyt minua siksi, että rakastan Raamattua ja pyrin olemaan sille uskollinen hintaa kysymättä. Olen niin pieni ja yksinkertainen ihminen, että en kykene lähtemään kaikkiin aikamme erilaisiin virtauksiin mukaan, jos en löydä niitä Raamatusta. Minulle ei riitä se, että joku ulkomainen julistaja on vakuuttunut näkyjensä aitoudesta. Elämä on opettanut erään karun tosiasian: kaikki mikä kiiltää, ei ole kultaa. Kaikki, mikä ei ole raamatullista, raukeaa lopulta tyhjiin.”

On varmasti syytä seurata hengellistä julistusta ja arvioida sitä Raamatun pohjalta. On lupa jättää pois arveluttava opetus ja myös sanoutua siitä irti. Asia on kyllä sikäli mutkallinen, että saman

järjestön tai seurakunnan sisälläkin vaikuttaisi olevan monensuuntaista hengellisyyttä, oikeaa ja väärää opetusta. Mistä siis löytyy uskon lepo? Missä on seurakuntakoti?

Kenenkään yksittäisen puhujan tai kirjoittajan perässä ei voi kulkea. Moneenkaan tilaisuuteen ei voi mennä etukäteen kyselemättä Isän edessä sen raittiutta. On rukoiltava omalle kohdalle tilannekohtaista johdatusta.

Apt.5:38 kuuluu: *"...jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa."* Tapani Suonto sanoo: *"Kaikki, mikä ei ole raamatullista, raukeaa lopulta tyhjiin."* Minusta asia ei ole näissä lauseissa sama, jos Suonto nyt edes tähän kohtaan viittasikaan. Epäraamatullista julistusta ei voi pitää harmittomana asiana. Siinä ovat taustalla henkivallat ja *eksytys*, jonka Jumala on lähettänyt tälle lopun ajalle. 2 Tess.2:11 sanoo: *"Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen..."*. Toki on niin, että Sana on ikuista ja Raamatun ilmoitus täyttyy lopulta viimeistä piirtoa myöten. Ehkä Suonto viittasi juuri tähän. Kuitenkin näen vaaran siellä, missä ajatellaan väärin tässä ajassa kuin itsellään raukeavan tyhjiin.

Toiset valitsevat tänä aikana **yhteyden** ja **ykseyden** mihin hintaan hyvänsä. He eivät tällöin kysele osapuolten raamatullisuutta. He perustelevat sitä kyllä juuri Raamatulla: *"että he yhtä olisivat"*. Itse en voisi etsiä tai rakentaa tämän kaltaista yhteyttä. Oikea yhteys on siellä, missä Kristuksen Henki on sen jo luonut ja vaikuttanut omiensa välillä. Siitä iloitsen ja siitä kiitän.

Nykyiset yhteiskristilliset järjestöt ovat siinä mielessä vaikeita, että niissä on usein mukana koko seurakunta- ja järjestökirjo. Tämä koskee myös *Suomen Evankelista Allianssia (SEA)*, jossa on mukana niin *Elävä Sana* -seurakunta kuin vaikkapa *Suomen Ev.lut. Kansanlähetys* tai *Suomen Raamattuopiston Säätiö*. Elävä Sana oli ensimmäisiä uuskarismaattisen liikehdinnän synnyttämiä seurakuntia Suomessa *Suur-Helsingin seurakunnan* ohella. Ymmärtäisin vapaamman yhteistyön kristillisten arvojen esillä pitämiseksi joissain tietyissä tilanteissa. Kuuluminen jäsenenä samaan järjestöön ja säännöllinen yhteistoiminta ovat mielestäni hengellisesti vaikeasti perusteltavia asioita. Vuonna 2008 SEA:n edeltäjä MESK (Maailmanevankelioimisen Suomen keskus ry) järjesti *Rakas rukous* -teemavuoden, joka huipentui *Kristus-päivään*. Toiminta jatkuu nykyisin mm. yhteiskristillisinä rukoustilaisuuksina.

Itse olen tehnyt selvän jaon sen suhteen mitä julistusta tahdon olla tukemassa minulle jäljellä olevan ajan. Se sanoma on armon ja syntien sovituksen sanomaa, jossa Kristuksen risti on keskuksessa. Samoin olen tehnyt valinnat sen suhteen missä järjestöissä ja missä seurakunnassa toimin. Perustana on jälleen pääasia: Kristuksen on oltava keskuksessa. Kuitenkin raamatullisen arvioinnin on oltava avointa näissä yhteyksissäni, ja tämä kyllä rajoittaa minun menemisiäni.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

5. SISÄISEN PARANEMISEN KYSYMYKSET

5.1. Isän sylissä, Kristian Sand

Tämä otsake *Isän sylissä* on nykyisin hyvin yleinen. Sanotaan, että nyt on sen aika. Näemme jatkuvasti sen nimisiä tapahtumia ja myös nimellä ”Isän sydän”. Tämän kirjoitustyöni aikaan alkukesästä 2009 on **Lahden Joutjärven seurakunnassa seminaari**, jonka nimi on *Isän sylissä särkyneen turva*. **Karkun Evankelinen Opisto** on toinen yhteistyökumppani. Osanottajia kehoitetaan tutustumaan etukäteen *Ritva ja Kristian Sandin* kirjaan *Isän sylissä*. Viimemainittu luennoi seminaarissa.

Koen luonnollisesti iloa Kristian Sandin löytämästä eheytymisestä ja siitä, että he ovat monien vaihteitten jälkeen kotiutuneet juuri Suomeen. Samoin heidän kirjassaan ilmaisema rakkaus Suomea kohtaan on varmasti vilpitöntä ja aitoa. En käykään nyt arvioimaan heitä ihmisinä, enhän voi yhden kirjan perusteella heitä mitenkään tuntea. Kirja on kuitenkin pohjimmiltaan valta- eli menestysteologian tausta-ajatuksista nouseva. Näin siitä huolimatta, että Sand kirjassaan torjuu pinnalliset menestys- ja voittosaarnat. Menestysteologiset opit ja taistelu henkivaltoja vastaan toistuvat kuitenkin kirjassa useampaan kertaan.

Käyn asiaan melko suoraan. Kirjassa on jo loppupuolella sivulla 171 ilmaistu hyvin selkeästi, että Jeesuksen kuoltua ristillä puolestamme, Jumalan päämäärä meille on ollut **vapaus, parantuminen ja siunaus**. Nämä kolme tekijää juuri omistetaan menestysteologian mukaan sovituksen myötä. Tästä kirjoitin sivulla 53 otsakkeella **Moninkertainen sovitusoppi tästä**. Sandien kirjan kokonaisuudessa on näkyvissä myös perinteinen menestysteologinen ajatus siitä, että henkemme on Pyhän Hengen hallinnassa ja sielumme ja kehomme voi olla henkien sitomaa aluetta. Tämä sitten johtaa ”vapauttamiseen”, jota voi harjoittaa toiselle tai jopa itselle. Tätä menestysteologista oppia yritin tuolla jo aiemmin selvittää sivulla 55 käsitellessäni raamatunpaikkaa Room. 12:1-2.

Kristian Sand kertoo toipumisensa alkaneen, kun hän ryhtyi hengelliseen sodankäyntiin. Sivulla 120 hän sanoo, että se *kallio*, jolla hän seisoo tänään ja jonka olemassaolosta hän ei edes tiennyt joitain vuosia sitten, on **ilmestystieto**. Nyt on etua, että olen jo lukenut koko kirjan. Sand sanoo nimittäin, että ensin täytyy nousta *esiin profeettoja*, ja sitten alkaa toimiminen *hengellisessä auktoriteetissa*. Viimeisen 15-20 vuoden aikana Jumala on kuulemma *palauttanut ymmärrystä profeettojen palvelutyöstä* (s.194). Hän pitää selvästi itseään Jumalan antamana ”näkijänä” eli profeettana. Hän on saanut näyn suomalaisia sitovista hengistä, joita hän luetteli varsin paljon kirjassaan. Sivulla 218 Sand sanoo, että *profeetallinen voitelu* oli toiminnassa, kun Jumala antoi hänelle ilmestykset suomalaisten perheiden ennalleen asettamisesta. Tämä on helppo yhdistää Latter Rain-oppiin ja restauraatioajatteluun, joista kirjoitin jo sivulla 40 *tästä*.

Uskovan auktoriteetti selvitetään valtateologisella tavalla. Sivulla 190 saamme lukea, että auktoriteetin käyttäminen ei koske vain Jeesusta. Hän antoi meille vallan. Kirjassa kerrotaan, että lukuisat suomalaiset perheet elävät kirousten alla. Jumala haluaa kirjan mukaan, että sinä seisot vahvana heitä vaivannutta vihollista vastassa. ”*On aika haastaa riitaa tämän vihollisen kanssa ja pelastaa ne, jotka ovat sidottuja. Nouse ja astu sinne, minne kukaan ei ole mennyt aikaisemmin: vapauden, jumalallisen järjestyksen, yhteyden ja voiton luvattuun maahan!*” Myöhemmin Sand kehottaa sivulla 202: ”*Voiman, siteiden katkaisemisen ja kirouksen vapauttamisen voitelu on tullut – ota se vastaan Jeesuksen nimessä: sinä olet tämän päivän Joosua!*” Auktoriteettiasiaa kirjoitin jo aiemmin sivulla 52 *tästä*.

Sandia mainostetaan hengelliseksi opettajaksi. Siksi hänen sanomaansa pitää yrittää selvittää. Sivulla 162 hän sanoo syntiinlankeemuksesta: *"joutuessaan eroon Luojustaan ihminen joutui eroon myös maan herruudesta, koska hänestä tuli synnin ja saatanan orja. Kuuntelemalla saatanan ääntä ihminen joutui hänen herrautensa alle ja menetti paikkansa ja tehtävänsä Jumalan alaisuudessa."* Tämä on tavallaan totta, mutta menee kyllä jälleen lähelle valtateologista ajatusta, että ihminen menetti saamansa maan valta-aseman saatanalle ja näin Jumalakin menetti maan saatanalle. Menestys- ja valtateologisen opin mukaan tuosta hetkestä alkaen Jumala on etsinyt ja valmistanut liiton kansaa, joka toimii Hänen ruumiinaan ja *valtaa maan takaisin saatanalta*. Sand sanookin Kristuksessa ennalleen asetetusta elämästä seuraavasti sivulla 166: *"Hän antoi meille hallitsevan aseman Kristuksessa ja auktoriteetin yli synnin, sairauden ja saatanan. Hän antoi meille myös vallan tuoda Jumalan valtakunnan maan päälle siellä, minne Hän meidät laittaa."* Voimme miettiä miten lähelle nämä ajatukset tulevat menestysteologian käsityksiä. Näistähän jo kirjoitin ainakin sivulla 52.

Sivulla 165 Sand sanoo: *"Ristillä Jeesus otti päälleen hengellisen kuoleman eli eron Jumalasta. Hän tuli synniksi ja kuoli meidän hengellisen kuolemamme joutuessaan eroon Isästä."* Jeesus kuoli Sandin mukaan hengellisesti. Tämä on mielestäni käytännössä **JDS (Jesus died spiritually)** oppia. Tosin menestysteologinen oppi helvetissä kärsimisestä ja voitosta Jumalan uudestisyntyttämisen kautta jätettiin pois tässä yhteydessä.

Sen sijaan sivulla 166 saamme lukea Sandin kirjoittavan seuraavaa. Ensimmäin kerrotaan, että ihmisestä tuli synnin orja. Tämä on vielä aivan oikein. Sitten voimme lukea: *"Jeesus otti syntisen tilamme päälleen ja sen tähden Hän oli hetken alamainen pahalaisen vallalle ottaa Hänen elämänsä. Hän antautui synnin alle ja tuli orjaksi meidän puolestamme, joten meidän ei enää tarvitse olla orjuudessa synnille ja saatanalle."*

Ja juuri tämä **Jeesuksen alistuminen olemaan hetken synnin alla ja saatanan orjana** puolestamme toi kirjan mukaan meille vallan eli auktoriteetin saatanan ja hänen aikaansaamansa synnin ja sairauden yli. Tämä menee melkoisen lähelle menestysteologian oppia, jossa Jeesus oli saatanan vankina helvetissä ja voitti siellä saatanan ja mahdollisti näin meille voittoiset taistelut saatanaa vastaan. Voimme itse verrata miten lähelle nämä ajatukset menevät JDS-oppia, josta kirjoitin sivulla 51 [tästä](#).

Jeesus kyllä kantoi kaikki syntimme Golgatan keskimmaisella ristillä ja otti päälleen syntitaakkamme ja tästä saamme suuren lohdutuksen. Kuitenkaan Hänen tilansa ei ollut hetkeäkään se, mikä se on syntisellä ihmisellä. Sandin mukaanhan juuri Jeesuksen syntinen tila mahdollisti sen, että pahalaisella oli valta ottaa Jeesuksen elämä. Herramme oli ristilläkin synnitön niinkuin koko elämänsä maan päällä, kuin ikuisuudessaakin.

Jeesus oli täydellisen viaton koko lunastustyönsä ajankin. Hän jätti elämänsä Isän käsiin eikä siinä ollut kyse pahalaisen vallasta Häneen nähden. Kärsiessään ristillä kuoleman Jeesus voitti kaikki pimeyden voimat.

Joh.10:17-18 sanoo: *"Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin. Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni."*

Hepr.9:14 kuuluu seuraavasti: *"kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!"*

Näistä kirjan edellä esitetyistä kohdista huomaa, että sanoina kaikki on lähes oikein. Kirjassa

kuitenkin edeltävissäkin kohdissa puhuttiin hengellisestä sodankäynnistä, niinkuin niin monessa muussakin paikassa. Saatetaan saada näin mielikuva, että maa on saatanan hallussa ja Jumalan omat sitten hengellisellä sodankäynnillä valloittavat sitä Jumalalle. Tähän voin vain sanoa, että Jumala on ollut, Hän on ja Hän on oleva aina ylin, niin maan päällä kuin taivaassa.

Jumalan valtakunta murtautui esiin Jeesuksen alennustien kautta. Voitto saavutettiin ristillä. Jumalan valtakunta on sisäisesti meissä. Se on rauhan, rakkauden ja oikeudenmukaisuuden valtakunta. Lasillinen vettä ojennettuna oikeaan aikaan ilmentää tätä valtakuntaa. Hyvä sana sanottuna lohdutukseksi kertoo siitä myös. Laupiaan samarialaisen esimerkki kuvaa Jumalan valtakuntaa. Eikö siihen kuulukaan ihmeet ja merkit? Kyllä nekin kuuluvat. Jeesus paransi sokeat ja rannat. Tämä oli Raamatun mukaan Johannes Kastajalle merkki siitä, että Jeesus oli ”se luvattu”, että Hän oli luvattu Messias. Vieläkin jatkuu Jumalan suuret teot. Kiitetään niistä, mutta keskitytään Kristukseen.

Raamatussa ei ole mutkikkaita filosofioita ristin tapahtumista. Jeesuksen Kristuksen veriuhri tydyttää Jumalan vanhurskauden vaatimukset, riistää saatanalta sen ihmisen suhteen anastaman vallan ja ottaa pois tuomion ja puhdistaa ihmisen omantunnon. Jeesus kantoi kyllä syntimme, koko syntitaakkamme, mutta Hän oli vielä ristilläkin pyhä ja täydellinen uhri syntiemme tähden. Jeesuksen luonto ei muuttunut synniksi kuten menestysteologit sanovat. Jeesuksen tila ei myöskään missään vaiheessa muuttunut vastaamaan tavallisen syntisen ihmisen tilaa. Tuota Raamatun rikas kuvakieli ei tarkoita sanoessaan, että Jeesus tuli synniksi.

Meille toki tulee tässä yhteydessä mieleen 2 Kor.5:21, joka sanoo: *”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.”* Jumala ei kuitenkaan tehnyt Jeesusta syntiseksi, vaan ”synniksi”. Hän teki hänestä vihansa ja tuomionsa kohteen. On kuunneltava Raamatun kokonaisuutta. Mm. Jesaja 53:5-6 sanoo: *”mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.”* Syntien sovitus ja ristin voitto liitetään Jeesuksen verihaavoihin.

Mikään muu kuin virheetön ja synnitön uhrikaritsa ei olisikaan sopinut tähän tehtävään. Hebr.7: 26-27: *”Juuri tällaisen ylipapin me tarvitsimme. Hän on pyhä, viaton ja tahraton, hänet on erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.”* Jeesus antoi myös elämänsä Isän käsiin, Luuk.23:46 kertoo: *”Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: ’Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni.’ Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.”* Miten tähän sopii Sandin ajatus: *”Hän oli hetken alamainen paholaisen vallalle ottaa Hänen elämänsä.”*

Palaan jälleen Sandin kirjaan.

Siellä todetaan sivulla 167, että meillä on nyt perintö taivaassa, mutta meidät on myös **”vapautettu köyhyyden hengestä tässä elämässä, niin että voimme elää ja palvella täysillä”**. Meidät on siunattu Abrahamin siunauksella (s.169) ja olemme nyt osallisia Pyhään Henkeen. Siltä perustukselta Sandin kirjan mukaan voimme *”uskoa ja kokea täyden parantamisen, vapautuksen ja siunauksen.”*

Mitä ristillä tapahtui? Useimmat kristityt tuntevat Sandin kirjan mukaan vain *”puoli evankeliumia:*

Kristus kuoli puolestani.” Kirjassa kerrotaan, että Kristuksen veri ”*käsittellee*” vain menneet, tehdyt synnit. Se ratkaisee kuulemma vain menneisyytemme ongelman. Entä nykyisen ja tulevan elämämme ongelma? Kun Kristus kuoli ristillä, sinä ja minä kuolimme Hänessä. Kirjassa puhutaan syntisestä luonnosta ja sanotaan, että ”*meidän täytyy kuolla sille ennen kuin voimme kokea yhteyden Kristuksen kanssa*” (ss. 67-68). Tämä vanhan ihmisen kuolema evankeliumin toisena puoliskona on menestysteologinen oppi, josta heikonlaisesti yritin kertoa sivulla 55 käsitellessäni raamatunpaikkaa Room.6:6 [tästä](#). Minulla asia on juuri päinvastoin kuin Sandilla: yhteys Kristukseen ja Hänen ristin työhönsä tuottaa syntisen luontoni ja vanhan ihmiseni kuolemaa. Edellisessä yhteydessä puhutaan Roomalaiskirjeen kuudennen luvun jakeista 3-6: ”*Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;*”

Itse olen ajatellut paljon näitä sanoja. Minusta tässä korostuu kaikkalainen yhteys Herraamme Jeesukseen Kristukseen. On oikeastaan niin päin, että yhteys Jeesukseen ja Hänen Henkensä vaikutus elämämme vaiheissa vaikuttaa meissä kuolemaa itsellemme ja elämää Hengessä. On aivan kuin väärin päin sanoa, että yhteys syntyy vasta, kun olemme kuolleet syntiselle luonnollemme. Tuolla aiemmin selitin, että tässä yhteydessä kuolemastamme ristillä käytettiin sanaa ”kukistaa”, joka on kreikaksi *katargeo* ja se tarkoittaa, että vanhan ihmisen ristiinnaulitsemisen päämäärä on tehdä synnin ruumis vaikutusta vailla olevaksi. On tärkeää ymmärtää, että meissä on yhä vanha ihminen ja sen monet piirteet ja ikävät ominaisuudet. Tällöin emme selitä tavallisia lihallisia asioita demonien aikaansaannoksiksi.

Kirjassa on todella runsaasti **demonologiaa** eli oppia pahoista hengistä. Sen toistelu on minusta paljon ikävämpää kuin muiden opillisten näkemysten esiin kaivaminen. Käy ilmi monessa kohtaa, että tavallista uskovaa voi hallita monen nimiset henget. Hallinta ei kuulemma uskovan kohdalla ole yleensä sentään 100%:sta. Sivulla 145 sanotaan kirjassa: ”*On tärkeää, että kaikki minäkuvansa kanssa kamppailevat tietävät tarpeeksi paholaisesta ja hänen demoneistaan, niin että he voivat erottaa niiden työn ja vapautua niistä.*”

Sivulla 86 Sand uskoo, että Jumala käyttää hänen kirjaansa ”*vapauttaakseen profeetallisessa hengessä sisäänpäin näkemisen Suomessa*”. Uuden testamentin vapautumista tarvinneet olivat kirjan mukaan hyvin tavallisia ihmisiä: kalastajia, perheenäitejä, sukulaisia, lapsia ja synagoogassa kävijöitä. ”*Kuka tahansa tavallinen ihminen voi tarvita vapautumista – eivät vain hullut, okkultistit tai epäjumalanpalvojat.*” (s.146) En pidä näistä lauseista. En näe niitä Raamatun mukaisina. Viimeisin virke on hyvin ikävä, koska minusta ei pitäisi käyttää kenestäkään sanaa ”hullu”. Okkultistit ja epäjumalanpalvojat eivät hyödy henkien ajosta, vaan siitä, että saavat syntyä uudesti ylhäältä ja saada syntinsä anteeksi. Heidän tulee sanoutua irti kaikesta entisestä okkultismista ja epäjumalanpalvomisestaan.

Jeesuksen ristin sovitustyö on lopultakin yksinkertainen asia. Kaikki on täytetty, kaikki on sovitettu, kaikki on voitettu – ristillä. Wilhelmi Malmivaara on sanonut: ”*Ystäväni! Ala pyrkiä alaspäin, pieneksi, lapsen kaltaiseksi. Lapsen yksinkertaisuudessa Herra tulee vastaan. Vika on siinä, että me olemme liian hyviä, liian suuria, liian taitavia. Meidän pitäisi päästä lasten kouluun.*” Sekä menestysteologille, että minulle sen kritisoijana, tekisi hyvää löytää lapsen yksinkertaisuus. Se on tärkeää meille jokaiselle.

Tahdon tässä yhteydessä esittää *Sisäisen parantumisen liikkeen* opettajille ihmettelyni siitä, että Sandin kirja on nostettu ikään kuin oppikirjaksi, johon paneudutaan ennen kurssia. Samoin tahdon avoimesti kysyä *Karkun Evankelisen Opiston* sekä *Joutjärven seurakunnan* vastuunkantajilta ja työntekijöiltä: ”**Tämäkö on aikamme sielunhoidon ja julistuksen linja?**”

Loppuun Lars T. Nybergin virrestä 202 muutama rivi:

*Paina meitä paremmin
alas yksinkertaisuuteen,
tutustumaan syvemmin
ristin suureen salaisuuteen.
Anna valo nähdäksemme
turmeltusta sydämemme.*

5.2. Isän sydän

Edellisen luvun otsakkeena oli Isän sylissä. Minusta kyllä siinä koulutettiin sotilaita taistelemaan henkiä vastaan. Itselleni Sandien opetus ei tuo lepoa ja turvallista Isän syliä. Olen monesti ajatellut aikamme kummallisuuksia tuumaillessa, että tuo ei kyllä ole minun Isäni sydämen ääni. Näin ajattelin mm. silloin, kun puhuttiin *kultahipuista*. Jotain hippuja tippui kyllä ihan oikeasti. Kerran pitkäaikainen hengellinen tuttavani kertoi, että sanan- ja rukouksen illan jäljiltä oli hippuja lattialla. Hän kuvaili miten valtavaa lapsen iloa hän koki niistä. Selityksenä tälle erikoiselle siunaukselle hän piti sitä, että oli rukoillut säännöllisesti ”*Jabesin rukousta*”. Koin niin selvästi sisälläni, että minun Isäni ei lähetä jotain kultahippuja, jotka sitten häviävät tyhjyyteen. Isäni, joka on tehnyt kaiken aidon ja ihmeellisen kauniin tänne maan päälle, ei tarvitse lähettää jotain epäaitoa kultahippua lastensa iloksi.

Jabesin rukous on taas aivan kummallinen juttu, johon liittyy valtava liiketoiminta USA:ssa. Se perustuu *Bruce Wilkinsonin* kirjaan. Idea on yksinkertainen. Siinä toistetaan päivittäin Jabesin rukousta, joka on seuraavan virkkeen keskellä oleva Jabesin huuto Jumalalle, 1.Aik.4:9-10: ”*Mutta Jabes oli suuremmassa arvossa pidetty kuin hänen veljensä; ja hänen äitinsä oli antanut hänelle nimen Jabes sanoen: 'Olen synnyttänyt hänet kipuja kärsien.' Ja Jabes huusi Israelin Jumalaa, sanoen: 'Jospa sinä siunaisit minua ja laajentaisit minun alueeni; jospa sinun kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit pahasta, niin että minä pääsisin kipuja kärsimästä!'*” Ja Jumala antoi hänen pyyntönsä toteutua. Wilkinsonin mukaan voit ”kokeilla” rukousta 30 päivän ajan ja tuo aika osoittaa menetelmän toimivaksi, Jumala tulee tekemään ihmeitä. Ja tätä Jabesin rukousta tuttuni oli rukoillut joitain viikkoja ja sai kokea kultahippuihmeen. Täytyy sanoa, että minun Isäni on kyllä toisenlainen. Minun ei tämän jälkeen tehnyt mieli mennä noihin sanan- ja rukouksen iltoihin. Nykyisin järjestetään ”**Isän sydän**” **kouluja**. Niitä on ollut ainakin vuosina 2005, 2006 ja 2008. Ja tulossa on myös tälle vuodelle 2009. Tapahtumien opetuksesta vastaa maailmanlaajuisesti tunnettu *Father Heart Ministries* -järjestö.

Järjestön johtaja *James Jordan* sanoo: ”*Uskomme, että näinä aikoina Jumala on paljastamassa itsensä Isänä, ja uskomme, että tämä ilmestys ja ymmärrys Isästä ovat suuri profetaalinen sana seurakunnalle ja maailmalle näinä päivinä. Tämä 'Isän rakkauden kokeminen' -koulu tähtää siihen että sinä saisit vastaanottaa henkilökohtaisen ilmestyksen ja ymmärryksen Jumalasta Isänäsi.*”
”*Tämän koulun aikana tulet vastaanottamaan Raamatullista opetusta Jumalasta Isänäsi. Olemme huomanneet että suurin osa seurakuntien ja kirkkojen vaelluksesta, perustuu kahden*

ilmestyksen/ymmärryksen ympärille. Jeesus Kristus Herrana ja Pelastajana, Sulhasena ja Kuningaana - Pyhä Henki meissä olevana voimana. Nämä kaksi ilmestystä ovat välttämättömiä, ihmeellisiä ja jatkuvasti paljastumassa lisää syvyydessään ja tärkeydessään. Mutta nyt Jumala on paljastamassaan itsensä Isänä. Tänä on Hänen ajoituksensa. Ja niin kuin muutkin suuret ilmestykset Jumalasta, tämäkin ennalleen asettaa perustuksia, ja saa aikaan Pyhän Hengen maanjärityksiä henkilökohtaisessa ymmärryksessämme Raamatusta. Tämän koulun aikana haluamme jakaa sinulle perustavaa laatuaan olevan ilmestyksen kautta raamatullisen näkökulman kristillisyydestä, Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä." Näin kirjoitti Isän sylissä, James Jordan ja Father Heart Ministries -tiimi.

Ei tunnu kovin lupaavalta, että Jeesuksesta ei puhuta syntien sovittajana ja armon tuojana. Hän on Herra, Pelastaja, Sulhanen ja Kuningas. Pyhä Henki muistetaan voimana, meissä olevana voimana. Nyt on Suomessa ja maailmalla **"Isän Sydän" -seurakuntia**, "Church of Father's Heart", jotka liittyvät näihin Isän sydän -kouluihin. Tausta on Toronton nauruherätyksessä. Uskon näissä olevan mukana nuorta väkeä, joiden vanhemmat ovat jo löytäneet taustansa äärikarismaattisuudessa ja etenkin Toronton nauruherätyksessä. He ovat kasvaneet tähän yhteyteen, eivätkä ehkä muuta osaa ajatellakaan itselleen. Yhtenä työmuotona on **"soukkaus"** eli "likoaminen" Pyhän Hengen läsnäolossa.

Näitä uusia samanhenkisiä (juuret torontolaisuudessa) seurakuntia on jo runsaasti Suomessa, noin kaksikymmentä. Ne muodostavat **Seurakuntien yhteys ry:n**. Jäsenseurakunnissa on yhteensä noin 1300 jäsentä. *Celebraatiot* näyttävät olevan soukkauksen lisäksi yksi työmuoto. Siitä kirjoittaa Kääntöpiiri Seurakunta seuraavasti: *"Elämä kääntöpiirillä on vapaan rentoa mutta voimakasta. Celebraatiot kestävät yleensä useita tunteja. Haluamme antaa Jumalalle täyden vapauden toimia ja tehdä mitä Hän tahtoo, siksi emme noudata kaavoja tai aikatauluja, vaan pyrimme kulkemaan Hänen johdatuksessaan. Jumalan Pyhän Hengen läsnäolo, jota olemme saaneet kokea käsinkosketeltavasti, ei ole meille itsestään selvyys vaan lahja, jota janoamme koko olemuksestamme."* Hyvä Taivaallinen Isä tuntee nämä ihmiset. Tahdon olla heitä siunaamassa. Kuitenkin tuosta taustaopista ja taustahengestä, torontolaisuudesta, olen irtisanoutunut.

5.3. Jumalasta taivaallisena Isänäni

5.3.1. Isä Vanhassa testamentissa

Nimeä Isä ei käytetä kovin yleisesti Vanhassa testamentissa tarkoittamassa Jumalaa. Suomenkielisessä Raamatussa puhutaan Herrasta tai yksinkertaisesti Jumalasta. Jumala on täydellisesti kaiken sen yläpuolella, mitä me ajattelussamme omin päin voimme yhdistää esim. aikaan, paikkaan, pyhyyteen, puhtauteen, vihaan, hyvyteen ja rakkauteen. Kun hän ilmoittaa itsensä, se merkitsee, että hän itse ilmoittaa tuonpuoleisuutensa, paljastaa salaisuuden ja tulee luoksemme, puhuu meille, toimii historiassa, näyttäytyy luonnossa, niin että voimme tuntea Hänet hänen Sanastaan ja teoistaan. Jumala on aina persoonallinen. Hän käyttää itsestään muotoa minä.

Vanhassa testamentissa kuvataan Isää Jumalaa Israelin kansan vaiheissa. Raamatussa kiinnitetään jatkuvasti huomiota siihen, toimiiko esimerkiksi hallitsija tehden sitä mikä on hyvää Herran silmissä vai suosiiiko hän epäjumalanpalvontaa. Samoin käskyt antavat tiedon siitä mikä on oikein. Jumala edellyttää Hänen johdatuksessaan pysymistä ja Hänen palvontaansa ainoana Jumalana.

Uuden Aikakauden uskonto ja filosofia antoivat mielestäni tilaa luonnolliselle ja mystiselle Jumalan tuntemiselle ohi Raamatun ilmoituksen. He voivat sanoa, että Jumala on persoonaton

voima, energiaa tai tietoisuus. Erikoista oli lukea arkkipiispa *Aleksi Lehtosen Paimenkirje 1945*. Hän luonnehtii hengellistä tilaa maailmansodan jälkeen seuraavasti: ”On havaittavissa taipumusta panteismiin. Luultavaa on, että äskeisen miljoonien hengen vaatineen sodan jälkeen kysymykset kuolemanjälkeisestä elämästä tulevat polttaviksi. Myös on huomattava, ettei olevaisuuden peruslaatua enää yritetä selittää materiaksi, aineeksi, vaan voimaksi, energiaksi.” Nuo termit eivät sovi mitenkään Raamatun Jumalalle. Tämä on sellainen perustieto, joka on hyvä pitää aina mielessä. **Jumalamme ei ole voima, energia tai tietoisuus.**

Jumalasta voimme käyttää monia adjektiiveja. Hän on elävä, toimiva, persoonallinen, äärettömän älykäs, voimakas, ja vanhurskas. Hän sanoo vakavasti kaikesta vääryydestä ja synnistä: ”Älä tee sitä”. **Jumala kutsuu aina ihmistä *parannukseen ja uskoon*, jonka Hän on itse valmistanut ihmiselle. Ainoastaan syntien tunnustaminen ja armo Jeesuksen sovitustyön kautta pelastaa.**

Usein vasta suhtautuminen Jeesukseen paljastaa, onko Jumalamme, Isämme, Raamatun Jumala. Nyt on nimittäin niin, että myös spiritualistit eli henkiseen kehitykseen uskovat, uushenkisyyteen liittyvät ihmiset, voivat puhua jumalasta isänään. Tällöin he ymmärtävät maapallon kaikki ihmiset jumalan lapsiksi ja keskenään sisaruksiksi. He uskovat silti myös jälleensyntymiseen, joka on peräisin idän uskonnoista.

Samoin ”kristillisyyteen” on tullut viime vuosina mukaan sellainen ajatus, että Jumala on rakastava Isä joka tapauksessa. Jeesuksen ristinkuolema selitetään uhriksi ainoastaan siinä mielessä, että Jeesus joutui väkivallan uhriksi. Golgatan työtä ei täten liitetäkään sovitukseen ja syntien anteeksiantamiseen. Uskonnollisuus osittain kristillisin termein korvaa näin aidon Jumalan vaikuttaman uskon.

Ainoastaan Jeesus ilmoittaa meille Isän, Raamatun Jumalan. Vain *uudestisyntymällä* Jumalan lapseksi Jeesuksen sovitustyön kautta, meillä on Isä Taivaassa. Saamme lapseuden Hengen sisimpäämme. Kuitenkin kutsuessamme Jumalaa läheisesti Isäksi, muistamme samalla Hänen äärettömät ja meille täysin käsittämättömät ominaisuutensa. Pyhyydessä ja vanhurskaudessa Jumala on kaukana meistä ja silti Hän on astunut meitä niin lähelle, että Jeesuksessa tuli ihmiseksi, yhdeksi meistä.

Kuinka käsittämätöntä onkaan se, että meille Kristuksen sovitustyön kautta lahjoitetaan täydellinen vanhurskaus. Nämä ovat pienelle ihmiselle niin suuria ja ihmeellisiä asioita. Nyt markkinoidaan joka käänteessä niin sanottua *Isän rakkauskirjettä*. On tärkeää tietää, että Jumala on rakastava Isä. Kuitenkin mennään hyvin lähelle harhojen ilmoittamaa jumalakuvaa, jos vaietaan siitä, että ihmistä kutsutaan *parannukseen*. Kukaan ei kestä pyhän Jumalan edessä ilman syntien sovitusta, ei yksikään ihminen.

5.3.2. Isä Uudessa testamentissa

Kirjeiden tervehdyksissä on useinkin: *Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!* Tuo jae esiintyy tuossa muodossaan seuraavien kirjeiden alkupuolella:

Room.; 1Kor.; 2 Kor.; Gal.; Ef.; Fil.; Filem.

Näkee helposti, että on kyse nimenomaan alkutervehdyksestä. Tästä on varmaan tullut tuttu puhujan aloitus: ”Armoa ja rauhaa!” Sanonkin sen nyt täydellisenä myös teille lukijoilleni: ”Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!” Tuo

kuulosti melko juhmalliselta. Kuitenkin meillä esiintyy Raamatussa hyvin läheinen sana tarkoittaen Isää. Se sana on *ABBA*. Se on aramean kieltä ja ilmaisee likeistä jumalasuhdetta, jolla ei ole vastaavuutta VT:ssa. Jeesus käytti tätä Abba-sanaa. Kerään tähän yhteyteen joitain näistä kohdista.

Jeesuksen opettamassa rukouksessa aloitamme: *"Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi."* (Matt. 6:9)

Matt.11:25 kuuluu: *"Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: 'Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille'."*

Getsemanessa Jeesus rukoili ja sanoi: *"Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"* (Mark.14:36).

Golgatan ristillä Jeesus huusi: *"Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni".* (Luuk.23:46).

"Abba" sanaa voidaan käyttää, kun on kyseessä lapseussuhde Jumalaan, johon uskova on päässyt Kristuksen kautta. Paavalilla se esiintyy joissain kirjeissä:

Room.8:15:

"Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

Gal. 4:6:

"Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

Paavali liittyy myös kreikan "isää" merkitsevän sanan aramealaisen ABBA sanan perään: *"Abba! Isä!"*

5.3.3. Omakohtaista Isän turvallisesta sylistä

Olen saanut vähitellen opetella kuinka voin sulaa pois jostakin aivan liian raskaasta ja suorittavasta tavasta elää. Löytöni on ollut se, että saan olla pieni ja tavallinen ihminen, jota Jumala rakastaa Jeesuksen tähden. Tämä lepo on kuin turvallinen Isän syli. Saan olla heikko ja luottaa yhä enemmän Jumalan mahdollisuuksiin.

On lahjaa, kun saa nähdä Jumalan suuruutta pienissä asioissa. Miksi kaipaankaan jotain inhimillisesti suurta tai erikoista! Isän siunaus kätkeytyy usein huomaamattomiin asioihin. Se löytyy lähimmäisen ystävällisestä sanasta tai yllättävältä taholta tullessa hymyssä. Isän rakkaus tulee lähelle Hänen omassa kirjassaan, joka avautuu juuri minua varten aivan tähän hetkeen. Miten Isä tiesikin taas antaa niin puhuttelevan ja rohkaisevan sanan?

Isän hyvyyteen kätkeytyminen vapauttaa suunnattoman määrän voimia. Silti tuntuu, että opettelen vasta edellä olevia ajatuksia. Ehkä tämä opetus kestää koko elämän ajan. Näin varmasti onkin. Ihminen pyrkii aina itse isoksi ja käyttämään omaa ymmärrystään. Kuitenkin Raamattu kertoo, että monet ihmeelliset hengelliset asiat ilmoitetaan juuri lapsenmielisille.

Isä on hoitanut minua luonnon viehättävissä ja uskomattomissa yksityiskohdissa. Ajattele vaikka perhosta. Tunnet varmaan nokkosperhosen ja olet nähnyt niitä? Huomasitko sen kauneuden? Entä oletko katsellut kukkia ja lintuja? Miten sulavaa onkaan pääskysen lento? Ja miten herkän kaunis onkaan vaikkapa kielo?

Muistan vielä kielokimpun, jonka poimin maljakkoon äitini hautajaispäiväksi. Muistan myös

auroraperhosen lentäneen vierelläni, kun arkkuja kannettiin hautausmaalle. Muuta en pysty muistamaan tuosta päivästä. Hautajaiset olivat inhimillisesti ajatellen liian varhain, liian raskas asia. Kuitenkin Taivaan Isä tiesi kaiken ja on pitänyt minusta huolen.

Odotan aina loppukesän kuulaita iltoja, jolloin koko tähtitaivas avautuu katseltavakseni. Niin suuri on Taivaallinen Isäni. Kaikkialle ulottuu Hänen kätensä jälki. Hän on suuressa ja Hän on pienessä. Hän on suruissa ja Hän on iloissa. Sanankin mukaan Hänellä on käsi, joka pitää kiinni kaikissa elämän myrskyissä. Mutta tämä käsi ei hellitä otettaan myöskään tyynessä.

Joh.10:27-30 kuuluu: *”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä.”*

Saan tänään aavistella kanssasi, mitä Isämme rakkaus on ja janota Hänen lepoaan ja rauhaansa.

Edessäsi, Isä

Eteesi pysähdyn,
Isä, odottaen Sinulta.
Olenhan lapseksesi otettu.

Haluan nähdä
ja kuin varmistaa
mitä tietä minua kuljetat.

Luottamus kasvaa.
Ei kaikkea tarvitse tietää,
kun vain käsi on kädessäsi.

Tunnet täysin
miten sisimpäni rakentuu.
Sen lait ovat Sinun laatimasi.

Henkesi avulla
tutkit herkimmätkin alueet.
Ei sitä tarvitse pelätä.

Kaikesta huolehdit.
Kesken et jätä mitään
mikä on valmiiksi tarkoitettu.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

5.4. Palaan hetkeksi demoneihin

Luin jo jonkin aikaa sitten *Tormod Engelsvikenin* kirjoittaman kirjan *Vapaaksi Paholaisen vallasta*. Kirja vaikutti hyvin luotettavalta ja oli samalla helppolukuinen ja selkeä. Minulla jäi vain mielikuvia, jotka nousevat esiin kuukausien jälkeen. Ensinnäkin kristityssä ei ole pahoja henkiä. Muutoinkin Raamatussa kehoitetaan vastustamaan perkelettä niin se pakenee. Jaak.4:7 sanoo: *”Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.”* Demoneita ei käsketä vastustamaan. Minun muistikuvani mukaan kirjassa kerrottiin, että jos ihmisessä on

demoni tai demoneja, niin ne ilmaisevat itsensä juuri tilanteessa, jossa on esillä sanoma Jeesuksesta. Tällöin riivattu paljastaa pakonomaisiin liikkeihin, erikoisella äänellä ja puheella sekä mahdollisesti yliluonnollisin voimin riivaustilansa. Hengellisesti kokenut henkilö puhuu hengelle hyvin lyhyesti kysyen sen nimen, ja ehkä milloin se on mennyt henkilöön. Henki käsketään Jeesuksen nimessä poistumaan riivatusta, ja tämä muuttuu tilanteessa täysin. Yleensäkin Raamatussa askarrellaan hyvin vähän koko demonikysymyksen kanssa. Missään ei ajeta henkiä Jeesuksen vastaanottaneista henkilöistä.

Itse olen ollut kerran tilanteessa, missä henkilö on ollut pahojen henkien vallassa. Olin viettämässä kristillisessä keskuksessa parin päivän hengellistä tilaisuutta 1980-luvulla. Olin yksin ja yövyin siellä. Nautin myös vapaudestani ja ajattelin ottaa viikonlopun myös levon kannalta. Jo päivällä aterian yhteydessä kiinnitin huomioni erääseen naiseen. Hän näytti aivan tavalliselta, eikä käyttäytynytkään mitenkään oudosti. Kuitenkin koin hänet erilaisena ja jollain tavoin välteltävänä.

Iltatilaisuuden jälkeen ”Ville” rukoili ihmisten puolesta. Hän rukoili erään selvästikin henkisesti sairaan nuoren miehen puolesta. Ja silloin tuo nainen lähti hyvin onnokkaasti ja määrätietoisesti rukoustilanteeseen. Ajattelin jotain tuon tapaista: ”Voi ei, ei kai hän luule olevansa joku ’parantaja’ tai jotain erikoista.” Siinä kävi niin, että tuo nainen sai ehdittyään rukoiltavan luo voimakkaita pakkoliikkeitä ja äänteli oudosti. Koin tilanteen hyvin vastenmielisenä ja epämiellyttävänä. Niinpä minä päätin lähteä nukkumaan. Illalla omassa huoneessani kuitenkin tilanne oli mielessäni, ja pyysin aivan yksinkertaisesti Jumalaa kertomaan mistä oli kyse. Näin täysin selvästi kolme sanaa ja ymmärsin, että oli kyse sen nimisistä hengistä. Aivan yksinkertaisesti kirjoitin nämä kolme sanaa paperille ja nukuin.

Seuraavana aamuna näin Villen ja menin hänen luokseen sanoen: ”Minulla olisi aamukahvin jälkeen kahdenkeskinen asia, joka ei vie paljon aikaa.” Sitten kerroin ajallaan hänelle nämä kolme hengen nimeä. Hän oli todella kiitollinen, koska hän oli ajanut naisesta täsmälleen nuo tuon nimiset demonit. Tilanne oli ollut Villellekin hyvin outo ja harvinaisen. Minulla tämä asia painui sitten unohduksiin ja en ole sitä sen kummemmin ajatellut. Kristian Sandin kirja, jossa puhuttiin paljon demoneista, nosti kuitenkin muiston mieleeni elävänä.

5.5. Sisäisen parantamisen taustoista

Kirjoitukseni pohjaa Ari Puontin kirjaan *Lepo sinussa Sielunhoidon teologisia perusteita ja nykysuuntauksia*, Päivä Oy, 2005. Lyhennän ja muokkaan tekstiä tiiviimmäksi ja lisään mukaan omia kommentteja.

Sisäisen parantumisen liike (engl. Inner healing movement) syntyi vanhojen kirkkokuntien keskellä alkaneen karismaattisen liikkeen piiristä 1960-luvulla. Se opetti kipeiden menneisyydenmuistojen kohtaamista parantavassa rukouksessa.

Sisäisen parantumisen pioneerinä pidetään *Agnes Sanfordia* (1897-1982).

Sisäisen parantumisen ajatukset rantautuivat Suomeen 1970-luvulla kirjojen kautta. Näkemykset saivat kannatusta erityisesti luterilaisen kirkon karismaatikkojen piirissä.

Kirjojen ja kurssien nimissä esiintyi seuraavia nimiä:

John ja Paula Sandford, Francis McNutt, Ruth Carter Stapleton, Rita Bennet, Mary Pythes, Leanne Payne, Mario Bergner, Andrew Comiskey.

Sisäisen parantumisen edustajia Suomessa:

Teologian tohtori Erik Ewalds, terapeutti Tommy Hellsten, pastori-terapeutti Seppo Jokinen.

Sisäisen parantumisen liikkeen opetukset ovat tulleet laajempaan tietoisuuteen *Kansan Raamattuseuran (KRS), Aslan ry:n, Kristillisen tervehtymiskeskuksen (CHC ry) ja Suomen Eljahin* kautta.

Verrattuna muihin kirkon järjestöihin KRS on ollut eniten avoin karismaattisuudelle ja sisäisen parantumisen liikkeelle. Yhteydet Englannin anglikaanikirkossa vaikuttavaan karismaattiseen liikkeeseen ovat tutustuttaneet KRS:n sisäiseen parantamiseen. Lisään itse tähän vielä, että Toronton ”siunauksen” aikoihin ja sen jälkeen näitä yhteyksiä vaalittiin tiiviisti molemmipuolisten vierailujen kautta.

Aslanin vaikutus sielunhoitoon on näkynyt viime vuosina *Andrew Comiskeyn Elävät vedet* -eheytymisryhmien leviämisen kautta. Leanne Paynen sielunhoitonäkemyksellä on merkitystä toiminnassa. Payne opettaa mielikuvien käytöstä sielunhoidossa laajemmin kuin kukaan muu.

Sisäisen parantumisen liikettä on Ari Puontin mukaan arvosteltu mielikuvamatkojen käytöstä rukouksen yhteydessä. Arvostelijat – usein *fundamentalistikristityt* – ovat nähneet tämän okkultistisena parantamismenetelmänä. Arvostelua on herättänyt myös käsitys, jonka mukaan kristittyä uskovaa voi vaivata paha henki.

John ja Paula Sandfordin työstä sisäisen ihmisen uudistumisen parissa ja *Elijah House* -toiminnasta Puontilla on kirjassa kokonainen luku. Heidän työnsä pohjaa paljolti *Agnes Sanfordin* oppeihin. John ja Paula Sanford ovat kirjoittaneet kymmeniä kirjoja sisäisestä parantumisesta ja profeetallisuudesta. Esim. *Prophets, Healers and the Emerging Church* (2003) eli *Profeetat, parantajat ja esiin tuleva kirkko*. Tässä kohdin muistutan yhtymäkohdista ajan äärikarismaattiseen liikkeeseen. Ymmärtääkseni *Dan Kimball* kirjoitti kirjan *Emerging Church: Vintage Christianity for New Generation* (Esiintuleva kirkko: Valiokristinuskoa uudelle sukupolvelle). Sen jälkeen termiä viljellään niin hiljaisuudenliikkeessä, johtajakoulutuksissa, sisäisen parantamisen liikkeessä kuin äärikarismaattisuudessakin.

Kirjan mukaan *fundamentalistit* ovat leimanneet Agnes Sanfordin sekä John ja Paula Sandfordin okkultisteiksi ja New Age -ajatusten suosijoiksi. Sandfordit mainitsevat siihen syyksi mm. sen, että heidän työnsä on samaistettu Ruth Carter Stapletoniin, joka käytti parantamistyössään paljon mielikuvamatkoja. Toinen syy on kuulemma se, että kristillisen uskon puolustajat Yhdysvalloissa alkoivat etsiä harhaoppeja kristillisistä piireistä 1980-luvulla. *Elijah House ja Agnes Sanfordin työ joutuivat heidän mukaansa väärin syytösten kohteeksi ilman, että niiden alkuperää olisi tarkistettu asianomaisilta itseltään.*

Ari Puontin taustat ovat *Vineyard*-liikkeessä. Se vaikuttaa kirjassa sen, että varsinaista karismaattisen liikkeen mukanaan tuomaa vahingollista oppia tai toimintaa ei nähdä. Liikkeen sisällä olevalla on aito luottamus äärikarismaattiseen rukoustoimintaan sekä uskoon ja visualisointiin perustuviin tekniikoihin, joihin mm. menestysteologia on totuttanut. Katsomme asioita omien silmälasiemme läpi.

Minulta luottamus äärikarismaattisuuteen mureni samoihin aikoihin, kun muutenkin irrottauduin Toronto -ilmiöstä ja menestysteologiasta. Silti olen tutustunut lähes kaikkeen Puontin kirjassa mainittuun sisäisen paranemisen materiaaliin tuon irrottautumiseni jälkeen. On ollut kovin vaikea mennä yksityiskohdissaan erottamaan väärää oikeasta juuri näillä herkillä sisäisen paranemisen

alueilla. Siihen en ole kyennyt ja vieläkin olen monessa kohdin kyselevällä mielellä. Suomessa on minusta ollut monia yksityisiä henkilöitä tekemässä näillä alueilla työtä hyvin persoonallisista lähtökohdista käsin ja heitä on vaikea suoraan liittää kansainväliseen parantamisliikkeeseen. Tosin juuri oma aikamme pyrkii yhdistämään keskenään kaiken parantamistoiminnan. Tästä on esimerkkinä monet seminaarit.

Agnes Sanfordin työn kritiikkiä löytyy mm. *Kristityn Foorumin* sivuilta. *Juhani Aitomaa* on paneutunut aiheeseen perusteellisesti kirjoituksessa *Outoja yhteyksiä*. Hän löytää selvän New Age -yhteyden. Erityisen paha asia on Jumalan kuvaaminen energiavirtana. Samoin visualisointi Sanfordin kirjassa on selkeää uushenkistä, okkultistista oppia. Myös Uskon Sanaan löytyy yhtymäkohtia. Sen lisäksi lunastus kuvataan virheellisesti ihmisen mielessä tapahtuvana asiana. Seuraava teksti on lyhentäen poimittu tästä Aitomaan kirjoituksesta.

Sanfordille Jumala oli "energiavirta", "pääenergialähde". Hänen opetuksensa mielen voimasta on, että voimme muuttaa toista ihmistä visualisoinnin kautta, parantaa sairaita matkojen päässä ja jopa antaa syntejä anteeksi mieleemme voimalla. Parantamistapahtuman keskeinen osa on mielikuvitus. Sanfordin mukaan "jos alitajuinen mielesi ei todella usko toisen tulevan terveeksi... niin vain pahennat hänen sairauttaan. Kun rukoilet toisen puolesta, sinun tulee oppia näkemään hänet terveenä." Sanfordin pakanallinen opetus keskittyy siis ihmismielen ihmeitä aikaansaavaan voimaan.

Kirjassaan Sanford opettaa sisäisen parantumisen edellytyksenä olevan mielikuvituskuvien käytön. Pahat muistikuvat jostakin ihmisestä parantuvat, kun ajattelemme tätä ihmistä (huolimatta siitä mikä hän nyt on ja mitä hän on tehnyt/tekee) Jumalan pyhänä. Näin tehden muutamme samalla tämän ihmisen. "Tämä on lunastus", sanoo Agnes Sanford.

5.6. Oma tutustumiseni Agnes Sanfordin ajatuksiin

Lainasin kirjastosta *Agnes Sanfordin* kirjan *Parantava valo*. Ensimmäinen painos siitä on julkaistu vuonna 1947. Tämä käsilläni oleva painos on ilmestynyt kirkkoherra *Voitto Viron* suomentamana vuonna 1992. Mielestäni tällainen omakohtainen paneutuminen on tärkeää, varsinkin koska kriittisiä syytetään juuri sen puutteesta.

Agnes Sanford kasvoi papin perheen tyttärenä ja oli myös naimisissa papin kanssa. Tämä tekee helpoksi lainata sopivissa kohdissa Raamatun sanaa. Kuitenkin kirjaa lukiessa tulee esiin, että Raamattua käytetään lähinnä selittämään parantamisen ilmiöitä sopivaksi katsotulla tavalla.

Jo kirjan alussa selviää, että Sanford on opiskellut ja kokeillut kaikkia tunnettuja parantamisen menetelmiä. Näitä on mm. *uskon voima*, *suggestio*, *meditaatio* ja *visualisointi* eli mielikuvatekniikka. Nämä ovat näkyvissä läpi koko kirjan. Nämä uushenkiset New Age-liikkeen tekniikat tulevat myöhemmin esiin kirjassani ainakin luvussa *Henkinen tie*.

Koska Sanfordia pidetään Ari Puontinkin mukaan parantamisliikkeen pioneerinä ja John ja Paula Sandfordin esikuvana, niin otan kirjasta paljon lainauksia sekä alleviivaan erikoisuuksia. Näin luulen niiden osuvan jokaisen kirjani selailijankin silmiin.

Kirjan *Parantava valo* loppupuolella hetkeksi heräsi toivoni, että ristin sanoma saisi oman paikkansa teoksessa. Agnes koki nimittäin voimakkaasti synnintunnustuksen ja ripin omalla kohdallaan. Jeesuksen Golgatan työ sai kuitenkin vain nopeasti ohitetun maininnan kirjassa.

Sanford ajattelee kaiken valitettavasti parantamisen näkökulmasta. Ripinkin vaikutusta hän kuvaa: *"Tiesin sisäisestä lämmöstä ja pistelyn tunteesta, että hermoni ja rauhaseni olivat parantuneet liikarastituksesta ja heikkoudesta."* Rippikin merkitsi viime kädessä fyysistä huojennusta. Vain kuin välähdyksen tavoin hänelle tuli mieleen kysymys *"mikä minä olin vaatiakseni ja käyttäkseni Jumalan voimaa"* (s.189). Hän päätyi kuitenkin siihen, että on Jumalan tahto jatkaa edelleen samalla hänen omaksumallaan tiellä. Tämän päätöksen jälkeen hän kykeni jälleen *"lähettämään matkaan synnittämyyden ajatuksia, jotka ovat samalla voiman ajatuksia"*.

Oppikysymykset on selitetty kirjassa vallan erikoisesti. Jeesuksen sovituksen teologia muuntui kirjassa seuraavaksi: *"Jeesus yritti pelastaa ihmisiä vain opetuksiensa kautta, mutta niin ei käynyt. Meidän Herramme otti Getsemanen puutarhassa suorittaakseen sen suuren työn, jota me kutsumme sovituksiksi – sen yhdeksitulemisen, joka jälleen yhdisti ihmisen Jumalaan. Hän kirjaimellisesti sanoen alensi ajatusvärähtelyjään ihmiskunnan ajatusvärähtelyjen tasolle ja otti vastaan omaan olemukseensa ihmisen synnin ja sairauden, kivun ja kuoleman ajatukset. Ja koska Hän oli Jumalan Poika ja kykeni siksi ylittämään ajan, Hän otti itseensä kaikki koko ihmiskunnan ajatusvärähtelyt, menneet, nykyiset ja tulevaiset."* (s.173).

Jotta tuo edellä kirjoitettu tulee mitenkään tajuttavaksi, lisää tähän, että Sanfordin teologiaan kuuluu myös seuraava toteamus: *"Tämän syntisen ja kärsivän maailman kielteinen ajatusvärähtely pimensi Jumalan rakkauden ihmisessä."*

Näyttää siltä, että ihmisellä on myös osuutensa maailman syntien sovituksesta. Vai miten seuraava lainaus sivulta 239 tulisi ymmärtää: *"Kun kannamme osuuttamme maailman syntien taakasta ja kannamme sen ristin juurelle, saamme siellä kauttamme anteeksiantamuksen maailmalle."*

Paavalin kehoitus vaeltaa valkeuden lapsina ymmärrettiin kirjan hengen mukaisesti siten, että kristityn tulee elää ikään kuin hänet olisi tehty *"elävästä, liikkuvasta valon kaltaisesta energiasta"* (s. 35). Herran päivä toteutuu näiden valon lasten kautta: *"Vain meidän, valon lasten, kautta voi toteutua Herran päivä"* (s. 94). Herran päivän tulo on riippuvainen ihmisen osuudesta. Näin Jumalan suunnitelmista yksittäisen ihmisen ja maailman tulevaisuuden suhteen tehdään kirjassa hyvin ahtaita ja pieniä.

Sanford puhuu Jumalan luovan **energian** valon välittämisestä sivulla 35. Minusta ajatusta on vaikea näillä tiedoilla erottaa New Agen *violetti liekki*-käsitteestä, josta kirjoitan myöhemmin. Jumalasta ja ihmisestä puhutaan kirjassa monessa kohtaa *energiana ja ajatusvärähtelynä*. Parantamisesta hän sanoo, että se on vain sitä, että *"Jumalan olemuksen energiavirtaa kanavoidaan ihmisen olemuksen välityksellä"* (s.122). *"Hengellinen valovärähtely läpäisee ja täyttää ruumiin jokaisen solun. Me olemme toisin sanoen yhtä huokoisia kuin sieni ja täynnä Jumalaa"* (s.98). *"Me voimme imeä itseemme enemmän tai vähemmän hänen elämänvoimaansa, henkemme vastaanottavaisuudesta riippuen"* (s.96). Tässä kohdin tulee mieleeni uustorontolaiset (termi taitaa olla minulta) seurakunnat, jotka puhuvat "soukkauksesta" ja "marinoitumisesta" Jumalan "läsnäolossa". Samoin kaikki edellä sanottu sopii täysin uushenkisiin energia-ajatuksiin. Entä mitenkä tulee suhtautua seuraavaan virkkeeseen: *"Ruumis ei ole olennaisesti tehty aineesta vaan energiasta, joka kulkee vapaasti kaiken läpi. Auringon valo läpäisee ne ruumiin osat, joita ei ole peitetty"* (s.94). *Takaisin spiritualistien rukoukseen ja kaukoparannukseen tästä*

Sanford kertoo kirjassaan *ajatusvärähtelyistä* sivulla 47: *"Kun me viritämme ja mukaudumme ajatusvärähtelyissämme Jumalan ajatusvärähtelyihin, me ikäänkuin asetamme olemuksemme alttiiksi Jumalan ikuiselle loisteelle ja saamme siten Hänen kuvansa olemukseemme."* Kuvatessaan parantamistilannetta hän kertoo näkymättömästä **voimasta** seuraavaa: *"Ja minä koin, että minun kätteni ja käsivarsieni kautta virtasi tuo näkymätön voima, joka aiheutti lämpöä"* (s.38). Sanford

kertoo, että lapsen sydämen parantaminen on niin helppoa, että hänen ei ole sen asian vuoksi tarvinnut rukoilla kahta kertaa (s.33).

Rukouksen vaikutus perustuu Sanfordin mukaan osaksi **suggestion**. Toisaalta se on hänen mukaansa sisäisen jumalallisen olemuksen puhetta ruumiin muodostamalle kehykselle, mikä ajatus on myös lähellä itesuggestion käsitettä. Sivulla 46 hän sanoo, että *"valmistautuminen rukoukseen soveltaa tietysti suggestion lakia"*. *"Rukous on kuitenkin paljon enemmän kuin itesuggestiona. Siinä se sisäinen olemus, joka on osa Jumalaa, puhuu ruumiin muodostamalle rakenteelle, kehykselle."* Tässä esiintyy myös ajatus ihmisen sisäisen olemuksen jumalallisuudesta ja fyysisen olemuksen toisarvoisuudesta. Tämä ajatus on tavattoman lähellä *gnostilaisuutta*. Ihminen on toki kokonaisuudessaan Pyhän Hengen temppeli ja toisaalta myös halpa saviastia. Terveys tulee Jumalta. Saamme sitä anoa Kristuksen nimessä. Meillä on Jumala, joka tekee suuria. **Rukous ei kuitenkaan ole koskaan jokin metodi tai ihmisen suoritus.**

Näin raskaita väitteitä suggestionista esittää Sanford: *"Kuka tahansa pappi, ystävä, äiti, lapsi voi avata toisen ihmisen sielun ovien lukot avoimiksi Jumalalle, jos avaaminen suoritetaan suggestion voimalla eikä yrittäen vaikuttaa järkisyillä ja jos tämä suggestio vahvistetaan Jeesuksen Kristuksen väkevällä nimellä"* (s. 155).

Suggestion lisäksi Sanford puhuu **mielikuvien käytöstä**: *"Mitä hyvänsä haluatkin tehdä, sinun on ensin nähtävä se mielessäsi"* (s. 42). Sivulla 118 kirjoitetaan: *"Luokaamme mieleemme kuva täydellisestä terveydestä, jota me toivomme ja ottakaamme se etukäteen vastaan uskon kautta"*. Tässä on siis kyse visualisoimisesta ja **rukoilijan uskosta**, joka saa toteutumaan tavoitellun terveyden.

Sanford ilmaisee useasti, että sairaus on poikkeamista Jumalan tahdosta, jopa häpeää. Hän kertoo lyhyesti Nooasta, Mooseksesta ja Daavidista. Sivulla 60 hän kertoo edellisiin miehiin viitaten: *"Nuo maahan saakka kumartaneet pyhät miehet kokivat sairauden suurena häpeänä ja pitivät sitä merkinä siitä, että heidät oli irroitettu Jumalan rakkaudesta ja erotettu hänen läsnäolostaan."* Tässä kohdin mietin miten tämän kohdan lukee esimerkiksi äiti, jolla on vaikeasti sairas lapsi. Tai miltä tämä tuntuu ylipäättänsä sairaasta henkilöstä? Entä voisiko enää ikävämmin kirjoittaa sairaasta lapsesta? Sivulla 29 Sanford sanoo: *"Hänellä oli ollut yhdeksänvuotisen elämänsä aikana joukko useita toivottomia sairauksia, ja hänen tietoisuutensa oli jo invalidisoitunut, mikä on suurin mahdollinen parantumisen este."*

Agnes Sanford näkee terveyden ja sen toteuttamisen millä keinolla hyvänsä Jumalan tahdoksi ja siis vastakohta eli sairaus on poikkeamista Jumalan tahdosta ja irtautumista Hänen läheisyydestään. Sivulla 27 hän toteaa: *"Me näemme, ettei onnistumisen puuttuminen paranemisen osalta johdu Jumalan tahdosta meitä kohtaan, vaan siitä, että me olemme epäonnistuneet pyrkimyksissämme elää kyllin lähellä Jumalaa, jotta Hän voisi toteuttaa tahtonsa meissä."*

Näin Jumala tehdään läpi kirjan niin pieneksi, että Hän ei voi tehdä mitään ilman ihmisen luovaa toimintaa paranemisen tekniikoitten välityksellä. Koko usko on nähty parantamisen perspektiivistä. Jumala ja ihminen kuvataan yksinomaan okkultismin ja New Agen termin.

On yleisesti hyväksytty ajatus, että fundamentalistikristityt kritisoivat Agnes Sanfordia. Tämä ajatushan esiintyi kahdesti Ari Puontin kirjasta tekemässäni referaatissa. **Miten voi lukea kirjan Parantava valo ja tehdä siitä jonkun muun johtopäätöksen kuin, että se on pahasti harhassa olevaa opetusta?** Yksi vaihtoehto on siinä, että ei vaivauduta lukemaan kunnolla ajatuksella yhtäkään Sanfordin kirjoista. Toinen mahdollisuus on paha hengellinen sokeus. Kolmas mahdollisuus on molemmat yhtä aikaa. Sanfordin kirja oli kamala. Polttaisin sen ellei se olisi

kirjaston kirja. Tuo kirja kuohuttaa tunteitani ja koen sen okkultismina.

5.7. Positiivisuudesta, luovuudesta ja mielikuvista

Istun mökin pihakeinussa. Koko paikka on täynnä muistoja. Silmieni edessä on rantasauna, joka valmistui 40 vuotta sitten. Se oli isäni ja minun yhteinen terapiatyö. Äitini kuoli vuonna 1965 ja sitä seurasi isälläni ja minulla hyvin raskashenkiset vuodet. Isälläni oli muistaakseni piirrettynä jo mökin sauna tuossa vaiheessa. Aloin vähitellen puhua, että jospa kuitenkin rakennettaisiin sauna. ”Sinulla on isä kolme lasta ja joskus lastenlapsia mökillä. Kyllä siellä sauna olisi tarpeen.” Näin aloimme vähitellen puhua saunan rakentamisesta. Isäni oli sellainen mies, että hän osasi tehdä kaikkea itse. Mutta innostamisessa ja apuna minä voisin olla rinnalla koko ajan. Ja kaikessa todella olinkin mukana aina tukkimetsää myöten. Samoin järjestin kirjaston kautta isälle muurausta käsittelevän teoksen. Niin meillä oli sitten kesälomatyönä valmistunut sauna valmiina vuonna 1969.

Tuossa meillä oli elävä mielikuva siitä, että elämä kesämökillä jatkuu lasten ja lastenlasten kautta. Tämä on sellaista vaistomaista eteenpäin katsomista ja hyvien mielikuvien antamaa voimaa. Tuo saunaprosessi on ollut antamassa sitkeyttä ja johdonmukaisuutta erityisesti hengellisiin kysymyksiini. Jos koen jonkin aiheen annetuksi itselleni, jotta siihen perehtyisin, niin etenen yhtä johdonmukaisesti ja pitkäjänteisesti kuin mitä me isän kanssa teimme saunan kohdalla. En edellyttä, että keskeneräinen näyttäisi valmiilta, vaan näen vähäisenkin etenemisen oikeaan suuntaan rohkaisevana. On tärkeää saada työskennellä ja levätä nimenomaan Isän kanssa. Voin luottaa, että Hän osaa saattaa projektin valmiiksi, vaikka väliin tulee pitkiäkin taukoja monesta eri syystä. Saunan rakentaminenkin keskeytyi talven ajaksi, mutta silloinkin tapahtui valmistautumista seuraavaan työvaiheeseen. Minulla on usein ollut tunne Isän antamien tehtävien kohdalla, että olen saanut jonkinlaisen piirustuksen eteeni, minkä mukaan olen voinut turvallisesti edetä.

Olen perinyt isältäni taiteellisuutta ja käden taitoja. Jokaista seinälläni riippuvaa taideteosta on edeltänyt vaihe, jolloin olen nähnyt sen valmiina ”sieluni silmin”. Uskon, että ei ole kysymys pelkästä taiteellisuudesta. Suvussa on aina luettu paljon lapsille satuja ja tarinoita. Arvelen, että ihmisellä kehittyy myös tätä kautta luovaa näkemistä. Tarvitaan vain annos rohkeutta ja tiettyä innostusta, jotta voi toteuttaa sen mikä on jo ihmisen sisällä kaipaamassa ulos tuloaan.

Meillä on luonnostaan monenlaisia lahjoja Taivaalliselta Isältä. Tämän lisäksi meille on annettu armolahjoja. Rukoustilanteessa saatamme nähdä myös kuvia. Miten monta rohkaisua olenkaan saanut tätä kautta. Samoin voimme välittää rohkaisun ja kehotuksen sanoja toisillemme. Pyhä Henki on antanut uskoville ihania säveliä ja sanoja kaikkina aikoina. Eikö tämäkin ole ihmeellistä!

Jo se, että saamme kiittää joka päivä Jumalan suuresta lahjasta Jeesuksessa, syntien anteeksiannosta ja armosta, täyttää mielen ilolla ja kiitollisuudella. Entä miten koemme sen, että meillä on Isä taivaassa? Eikö se ole turvallista!

Jumalan luulisi meille suomalaisille ilmenevän erityisellä tavalla Luojana. Meillä on neljä erilaista vuodenaikaa. Juuri keväisin saamme odottaa muuttolintuja pesimään koti-Suomeemme. Moni harrastaa ”bongausta”. Mekin käytämme keväisin aikaamme lintutorneissa tähyilyyn. Samoin seuraamme täällä mökillä onko uusia lintulajeja ilmestynyt. Jokainen toukka ja turilas tutkitaan myös. Samoin saamme seurata nelijalkaisia eläimiä. Tänään olemme nähneet jo kauriita ja kauniin ketun kanalintu suussaan.

Jumalan sana, Raamattu, on täynnä ihmeellisiä lupauksia lapsilleen. ”*Rauhan minä jätän teille:*

minun rauhani -sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö” (Joh.14:27). ”Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne” (Matt. 11:29).

Kuinka turvassa jokainen Jeesuksen oma onkaan! Isän käsi pitää kiinni. ”Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä” (Joh.10:29).

On suuri ilo, kun on Jeesuksen ristin työn kautta pääsy tähän lapsen asemaan. Jokaiseen päivään kuuluu Vapahtajan läheisyys. Hän on itse tie, jota myöten pääsemme kerran perille. Hän on totuus; sen sydän tuntee ja tietää. Hän on Elämä. Jeesus on tukeva kallio elämämme perustuksena.

Tulit kallioksi

Olen tarvinnut paljon Kristusta
ja kaivannut suunnattomasti taivasta.

Jostain syvältä ja horjuvalta pelastuin.
Sisälleni vahvistui uusi maailma.

Niin paljon olen pelännyt hylkäämistä
pimeyden ja suoritusten paineissa.

Sinä, Kristus, tulit Valkeudeksi,
todelliseksi, kestäväksi Kallioksi.

Olen kuin pienet ruukun palat.
Niistä kokosit uuden astian.

Lähdin tuntemattomaan kanssasi
tietämättä, mihin polullani päädyn.

Olenkin kulkemassa päivän matkaa
seuranani Tie, Totuus ja Elämä.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

5.8. Vielä eheytymisestä

Olen lukenut vuosien kuluessa monia niin sanottuja eheyty miskirjoja ja -kertomuksia. Samoin netissä on ollut helppo seurata kirjoituksia ja sitäkin, miten eri sielunhoitoterapeutit tai RE (rikotusta eheä)-terapeutit esittelevät työtään. On joitain ajatuksia, jotka tuntuvat toistuvan ja jollakin tavoin lähenevän muuta tämän ajan eheyty misajattelua. Niitä pyrin nyt ottamaan aivan lyhykäisesti esille.

Joskus puhutaan siitä, että keholla on muisti. Tavallaan se on tottakin siinä mielessä, että olemme kokonaisuuksia. Kuitenkin ajatus viedään usein huomattavasti pidemmälle eikä jätetä sitä yleisluontoiseksi. Uushenkisyydessä energioihin liitetyissä terapioissa tällä ajattelulla on suuri merkitys, ja arvelen sen siirtyneen sitä kautta hengelliseen eheyty misajatteluun ja terminologiaan.

Toinen ajatus liittyy siihen, että eheytyminen saavutetaan Jumalan "läsnäolon kokemuksessa", joku sanoisi sen "Shalomissa". Fyysisesti lämpönä tai rauhana koettu tila toisi tämän mukaan parantumisen. Tuon tilan saavuttamiseen pyritään pitkäkestoisella ylistyksellä tai meditatiivisella rukouksella. En sano tässä, että emme saisi kokea hyvää tunnetta ja mieltää sitä Jumalan läsnäoloksi. Kuitenkin paraneminen ja eheytyminen eivät tarvitse näitä kokemuksia. Kristus asuu Henkensä kautta meissä. Voisiko Hän enää lähempänä olla. Jumala voi parantaa myös nopeasti ilman mitään lämmön tai muunkaan tilan kokemista. Tunteilla reagointi seuraa kyllä Jumalan hyvää työtä.

On vallon yleistä, että seurakunnissa ja etenkin hiljaisuuden liikkeessä *puhutaan Jumalan asumisesta ihmisen sisimmässä, "rakkauden ytimessä"*. Kun käännyimme itseemme, sisimpäämme päin, kuulemme siellä hiljaisen Jumalan äänen, sanovat meditatiivisen laulun opettajat ja parantamislääkäreiden terapeutit. Kyllä on totta, että Kristuksen Henki, Pyhä Henki, asuu Jumalan uudestisyntyneen lapsen sisimmässä. Ja Jumala asuu nöyrän luona, särjettyssä hengessä. Kuitenkin Pyhän Jumalan asumus on taivaitten taivaissa. Hän asuu korkeudessa ja pyhydessä. Jes.57:15: *"Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi."* Sisimpään kääntyminen ilman parannusta, uskoa ja jonkinasteista Sanan "pääomaa", on kyllä vailla aitoa sisältöä. Se vie myös harhaan, jos sillä tiellä etenee.

Tietty rajattomuuden ajattelu on myös huolettanut minua. Erikoisesti tämä tulee vastaan vaikkapa mielikuvatekniikoitten kautta. Se vaara ilmenee myös psykodraamassa. Liittyneekö tähän myös väärää ajattelua Pyhästä Hengestä? **Ajatellaan voitavan valjastaa Jumalan Henki toimimaan ihmisten luomissa puitteissa ja tekniikoissa. Pyhä Henki ei kuitenkaan toimi erillisenä voimavaikutuksena vaan Jumalan Henkenä, Kristuksen Henkenä, Totuuden Henkenä ja kiinteässä yhteydessä Sanaan. Sama rajojen ylitys ilmenee syvässä mielen tyhjentävässä meditaatiossa, jossa ajatellaan Jumalan olevan kohdattavissa tyhjyydessä.**

Synti ymmärretään nykyisin hyvin monin eri tavoin. Usein se ajatellaan joko pinnallisesti tai aivan väärin. Olli Valtonen kääntää synnin nykykielelle puhumalla hairautumisesta: synti on epäonnistunut yritys saavuttaa päämäärä. Enneagrammiopetus on, että jokaisella tyypillä on luonteenomainen syntinsä, joka häiritsee matkaa kohti eheyttä ja saa ampumaan ohi elämässä, "maalin" ollessa psykologinen ja hengellinen eheys. Ymmärtämällä ja muuntamalla peruspakkomielteemme, voimme kokea "olemuksemme", kohottaa tietoisuutemme ja kokea Jumalan armon. Katolisessa perinteessä on 7 "kuolemansyntiä", enneagrammi lisää kaksi uutta, petoksen ja pelon synnit, jotka tulevat itämaisestä uskonnollisesta traditiosta.

Tämä ajattelu johtaa siihen, että ihminen enneagrammin kautta vapautuisi joistain kuolemansynneiksi nimetyistä piirteistään, jotka estävät Jumalan kokemista ja eheyttä. Tätä ei tarkoita Jeesuksen ristillä tuoma sovitus ja syntien anteeksianto. **Jeesuksen Golgatan työ johtaa jumalattoman Jumalan yhteyteen. Se puhdistaa armon vastaanottajan kaikesta synnistä välittömästi. Pääsemme pimeydestä valoon. Saamme olla kätkeyt Kristukseen ja Hänen vanhurskautensa luetaan meidän hyväksemme.**

Arvostamani hengellinen opettaja Fredrik Wislöff sanoo kirjassaan *Minä uskon Pyhään Henkeen* vuodelta 1946 seuraavaa:

Sivulta 32 alkaen: *"Juuri synti-näkemyks koettelee kirkkokuntien, herätysliikkeen tai jokapäiväisen julistuksen arvon. Pinnallinen synti-näkemyks johtaa väistämättä pinnalliseen uskonnolliseen elämykseen. Synnin sisimmän olemuksen syvä tuntemus johtaa väistämättä sovituksen armon*

syvälliseen kokemukseen. Milloin sana ”synti” luisuu pois julistuksesta, ollaan siirtymässä kristillisestä yleisuskonnolliseen. Ja milloin Jeesuksen ristiä julistetaan ilman, että taustana on ihmisen syntinen ja perin pohjin turmeltu luonto, tulee risti-sanasta pelkkä merkityksetön ja tyhjä sana - pelkkä iskusana ilman iskuvoimaa.”

”Monet piirit pitävät nykyään syntiä joko onnettomuutena tai sairautena.”

”Kuvitta puhuen: Ihminen on sisimmältään hyvä. Hän on vain onnettomuudekseen joutunut pahan ylivoimaisen hyökkäyksen kohteeksi. Mutta jos tuon pahan seuraukset jälleen korjataan, tointuu hän synnin kovista iskuista. Kuinka toisin puhuukaan Jumalan Sana: ’Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on, minun lihassani, asu mitään hyvää.’ (Room. 7:18)”

s. 37: ”Eräs pelastusarmeijan suunnanmäärittelijöistä 1900-luvun alussa puhui siitä, että jokaisessa ihmisessä on ’hitunen jumaluutta, joka isoa ja janoaa päästäkseen ilmoille’. Jumala on tämän mukaan sisimmässämme, mutta hän on pahan lannistama. Siksi on paha saatava tieltä pois, niin että se, mikä ihmisessä on jumalallista, pääsisi vapautumaan.”

”Juuri tällä alueella nykypäivien kristinuskko käy kovaa taistelua pakanallista näkemystä vastaan, joka kaikkialla pyrkii vallalle. Ihminen ei ole jumalallinen. Sydämessäni, sellaisena kuin se on luonnostaan, ei asu Jumala. Jotta Jumala siihen pääsisi, on Hänen tultava ulkoapäin. Ihmisessä asuu synti, viettejä, himoja, itsekkyyttä. Sitä, joka saa katsahtaa sisimpäänsä, inhottaa oma itsensä. Hän ei näe Jumalaa, vaan synnin.”

Lohdullinen jae loppuun: ”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” (2 Kor.5.21)

Yksi nykyään yleistynyt termi on ”ennalleen asettaa”. Ajatellaan, että ihminen voidaan eheyttää siihen tilaan kuin mitä ihminen oli paratiisissa tai siihen olemukseen, joka hänellä olisi ilman synnin tuomaa vauriota. Uskon, että Jumala Pyhän Hengen uudistuksen ja hyvän seurakuntayhteyden kautta tekee ihmisessä hyvää työtänsä. Myös asiallinen terapia tai sielunhoito on usein suureksi avuksi.

Silti ennalleen asettaminen vie ajatuksen jälleen siihen, että synti on ennen muuta sairautta ja sen lääkkeenä on eheytyminen. Jumala asetti suhteemme Häneen ennalleen Jeesuksen ristin työn kautta. Tämä tärkein asia on korjaantunut. Moni fyysinen ja henkinen sairaus jää meihin koko tälle maalliselle matkallemme. Kerran perillä olemme jotain muuta. Siellä ei enää ole sairautta, murhetta ja kipua.

Ennalleen asettamisen ajatus ilmeni jo uusplatonilaisesti ajatelleilla *mystikoilla*. He näkivät hengellisen kasvun paluuna syntiinlankeemusta edeltäneeseen paratiisilliseen harmoniaan (Maija Lehmijoki-Gardner, Kristillinen mystiikka).

Ortodoksisen kirkon sivuilta voin tutustua *bysanttilaiseen hengellisen kehittymisen teologiaan*. Siihen liittyy ajatus, että ihmisen on mahdotonta omistaa Jumala sisimmässään tai yhdistyä Hänen käsittämättömään valkeuteensa, *ellei ihminen puhdistu hyveen kautta ja nouse itsensä yläpuolelle*. Syntiinlankeemus oli Jumalasta pois kääntymistä. Se merkitsi erottautumista Jumalan eläväksi tekevästä ja valistavasta armosta. Bysanttilaiset hyväksyivät ihmisen langenneen tilan tosiasiana. He kohdistivat mielenkiintonsa ongelmaan, *kuinka ihmisluonto voidaan palauttaa alkuperäiseen, luonnolliseen tilaansa*, kuinka ihmisen kyvyt voidaan saattaa toimimaan normaalisti. Ihminen pääsee heidän käsityksensä mukaan luonnolliseen alkuperäiseen tilaan hyveen viitoittamaa tietä pitkin.

Bysantin kirkossa hyve oli tie ennalleen asettamiseen. Sisäisen parantamisen liikkeissä

puhutaan eheytyksestä tänä tienä. Silloin oikeastaan mennään harhaan, jos ei nähdä, että Jumala ottaa vastaan jumalattoman. Jumala armahtaa syntisen. Armo ja elävä yhteys Jumalaan ei kysy ihmisen olemuksen erinomaista laatua, vaan se lahjoittaa meille Kristuksessa rikkauksiaan ja aarteitaan. Kaikki hyvä mitä ihmisessä tapahtuu, on Jumalan suurta lahjaa. Kristuksen kautta ja vain Hänessä olemme puutteinemmekin täydelliset. Vain lahjavanhurskaus antaa levon.

Jeesuksen läheisyydessä

Jeesus, läheisyytesi muuttaa
enemmän kuin vaatimalla,
pakon voimalla voi tapahtua.

Tahdon Sinua niin rakastaa
ja yhä vaan oppia Sinusta.
Anna leposi, ota paha oloni.

Kiitos sylistä, missä itkeä saan.
Kiitos syvästä hiljaisuudesta,
jossa kuulen rakkauden sanoja

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

5.9. Sielunhoitoterapian nykylinjoista ja raamatullisuudesta

Ensinnä on sanottava, että alue on herkkä ja hyvin laaja. Katsotaan tarpeelliseksi, että on koulutettuja ihmisiä työskentelemässä alalla. Suomeen onkin perustettu yhteistyöelin keräämään alan toimijoita yhteisen kattojärjestön alle. **Suomen ACC ry** perustettiin Vivamossa 13.8.2005. Järjestö on osa Euroopassa toimivaa ACC-Europe -verkostoa (Association of Christian Counsellors). Suomen ACC ry:n perustivat *RE-sielunhoitoterapeutit ry, CHC ry (Kristillinen tervehtymiskeskus), Soteria ry, Suomen Elijah ry, Aslan ry*, RE-terapeuttisen sielunhoidon kouluttajat sekä joukko yksittäisiä sielunhoitajia ja terapeutteja.

John ja Paula Sandford ovat maailmanlaajan "*Elijah House*" -liikkeen johtajat. He sanovat itse, että opetus pohjautuu paljolti Agnes Sanfordin ajatuksiin. Näinhän totesi mm. Ari Puonti esityksessään, jota lainasin tuolla aiemmin. Sanfordin kirja tuntui kyllä niin pahalta, että on vaikea uskoa, että Sanfordin ajatukset ovat minkään nykyisen järjestön pohjana.

On helppo huomata, että sielunhoito on liikahtanut perinteisiltä uomiltaan uuteen ajatteluun, vaikka se sanookin seisovansa Raamatun pohjalla. *Uuskarismaattisuus* on viime aikoina ottanut muotoaan hengellisyydessä ja sen tapa hahmottaa ihmistä, Jumalaa ja tätä maailmaa, heijastuu myös sielunhoitoon. Tämä tuli tuolla edellä esiin mm. siinä miten helposti Kristian Sandin kirja otettiin vastaan ACC järjestön tukipilarin, CHC ry:n toimesta. Samoin Lahden Joutjärven seurakunta sekä Karkun Evankelinen opisto koulutuksen vastuutahoina olivat mukana suosittamassa Sandin kirjaa *Isän sylissä*. Elävät vedet ohjelman kehittänyt Andrew Comiskey liitetään kuuluvaksi Vineyard -liikkeeseen. Tämän taas puolestaan katsotaan kuuluvan uuskarismaattisuuteen.

C.A.R.E-lehti on sisäisen paranemisen erikoislehti ja se ilmestyy kerran vuodessa. Lehti toimitetaan kolmen yhdistyksen yhteistyönä: Aslan ry, CHC ry sekä Suomen Elijah ry käsittelevät sisäisen paranemisen teemaa omasta näkökulmastaan sekä tiedottavat ajankohtaisista tapahtumistaan. Tutustuin vuoden 2008 lehteen. Siinä oli suuri määrä mainoksia ilmeisesti kulujenkin peittämiseksi.

Yksi kurssien mainostajista oli *Rauhan majatalo*. Heillä on ollut kouluttajina selkeitä uuskarismaatikkoja kuten *Anne Miettinen* ja *Michael Howard*.

Tänä aikana luonnollisesti sekoittuvat monet vaikutteet toisiinsa. Tämä tapahtuu tietenkin sekä sielunhoitokurssien pitäjien että osallistujien kautta. Samoin järjestöjen kirjatarjonta edustaa kyllä paljolti uudempaa karismaattista linjaa. Eli mielestäni sisäisen parantamisen liike kulkee paljolti samassa hengessä kuin aikamme uuskarismaattisuus ja parantamiskokouksetkin. Mikään ei voi pysyä kuin erillisenä saarekkeena, varsinkin kun kaikkea pyritäänkin juuri yhdistämään. Armolahjojen käyttö paranemisen alueella on ollut jollain tavoin kiehtovaa, samoin kuin oman sisimmän mielenliikkeisiin paneutuminen. Tietämyksen ja armolahjojen yhdistäminen vaikuttaa hyvältä käytännöltä, mutta tuskin on ongelmatonta sekään. Joskus suuri tietokin voi viedä turhan etälle evankeliumin ja uskonvanhurskauden yksinkertaisuudesta.

Sisäisen eheyden kannalta kaikkein suurin asia on syntien sovitus ja tätä kautta vaikuttava yhteys Jumalaan. Jo Vanhassa testamentissa parantuminen liitettiin Jumalan yhteyteen tuloon. Esimerkiksi Jer. 3:22: *"Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset, niin minä parannan teidän luopumuksenne."* Tai Ps. 147: 3: *"Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa."* Samaa sanaa "rapa" käyttää Pietari puhuessaan Jesaja 53:5:stä *"mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut."* Tämä oli osittain jo kertausta ja lainausta *Matti Pyykkösen* kirjasta *Me olemme Kristus*.

Edellä oleva hyvä asia käännetään usein väärin päin. Vaaditaan ihmisen oma usko sovitukseen sisältyvään paranemiseen ja sen omistamiseen. Tuota kautta sitten päästäisiin kokemaan terveyttä. Kuitenkin Raamattu korostaa, että uudestisyntyminen, sovituksen vastaanottaminen, on parantumista jokaisen Jumalan oman kohdalla. Siinä parannutaan luopumuksesta, jumalanvastaisuudesta ja synnistä. Saamme anteeksi syntimme ja uusi asemamme on "Jumalan lapsi". Olemme näin Kristuksen yhteydessä.

Raamattu muistuttaa myös: *"Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi"* (Room.15:7). Kristus ottaa omansa hoiviinsa. Meillä on Raamatussa kuvaus Hyvästä Paimenesta, joka vie lampaansa vihreille niityille ja virvoittavien vesien äärelle. Jeesus sanoo, että Hänessä meillä on lepo: *"Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon"* (Matt. 11:28).

Raamattu puhuu myös keskinäisestä jakamisesta, yhteydestä ja luottamuksesta. Jumala on luvannut olla läsnä, missä kaksi tai kolme on koolla Hänen nimessään. Samoin rukousaiheista voi sopia yhdessä. Voi tunnustaa toiselle syntinsä, jos tuntuu vaikealta puhua suoraan Taivaalliselle Isälle. Uskonystävä tai seurakunnan työntekijä saa **julistaa synnin anteeksi**. Jokaisella Jumalan omalla on kokemusta synnistä ja sen tunnustamisen ja poislaittamisen tärkeydestä: *"Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä"* (1Joh.1:8-9). On hyvä myös muistaa Raamatun vakava kehoitus **antaa anteeksi toinen toisillemme**.

Meillä on turvallinen Jumala. Saamme puhua Hänelle ja luovuttaa murheitamme Hänen päälleen. 1Piet.5:7: ja *"heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen"*. Hebr.2:6: *"Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että pidät hänestä huolen?"*

Jumalamme ei hylkää eikä jätä meitä. Voimme ottaa myös Vanhasta testamentista Sanaa

kohdallemme. 5 Moos.31: 6: *"Olkaa lujat ja rohkeat, älkää peljätkö älkääkä säikähtykö heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun kanssasi; hän ei jätä eikä hylkää sinua."*

Kiitollisuus on myös hyvin tärkeää. Moni laulu, virsi tai psalmi johdattaa näihin tärkeisiin tunteisiin kohottamaan kiitosta Jumalallemme. Ps.35: 9: *"Mutta minun sieluni iloitkoon Herrassa, riemuitkoon hänen avustansa."* Ps.30: 11-13: *"Kuule, Herra, ja armahda minua, Herra, ole minun auttajani. Sinä muutit minun murheeni ilokarkeloksi, sinä riisuit minun surupukuni ja vyötit minut riemulla, että minun sieluni veisaisi sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, sinua minä ylistän iankaikkisesti."*

Jeesus itse on omiensa esirukoilija ja pyyhkii kerran perillä kyyneleet poskeltamme. Room.8:34: *"Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme."* Ilm.21: 4: *"ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."*

Kerro murheesi

Katselen tyyntä veden pintaa.
Kuulen äänen sanovan hiljaa:

Puhu minulle, kerro murheesi.
Näin opit kaikessa luottamaan.

Älä katso siihen mikä satuttaa
ja saa sinut kahleisiinsa

Tahdon vapauttaa ajatuksesi
sekä tunteittesi maailman.

Kaikki on tehty puolestasi,
kannettu jo ristin puulle.

Sinne voit jättää kuormasi,
luovuttaa kipeän kantamuksesi.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

6. MEDITATIIVISUUS, KONTEMPLAATIO JA HILJAISUUS

6.1. Uusmeditatiivisuus ja uusmystisyys

Uudesta testamentista saamme lukea, että Jeesus vetäytyi opetuslapsineen välillä hiljaisuuteen pois väen tungoksesta. Samoin Jeesus oli myös yksinäisyydessä erämaassa ennen maanpäällisen tehtävänsä suorittamista. Mooseksella oli oma valmistautumisaikansa kuin syrjään sysättynä, peräti 40 vuotta, ennen tehtäväänsä Israelin kansan vapauttajana Egyptin orjuudesta. Varhaiset niin sanotut erämaaisat vetäytyivät ihmisten yhteydestä askeettiseen ja yksinäiseen elämään kuulemaan Jumalan ääntä. Hyvin moni Jumalan ihminen kokee myös nykyisin tarvetta välttää ainakin ajoittain liiallisia ihmiskontakteja, tapaamisia ja hälinää voidakseen paremmin syventyä Raamatun sanaan ja rukoukseen. Myös Jumala antaa omilleen kokemuksia sisäisistä erämaa-ajoista, jolloin usein pelkistyy ristin sanoma tai kirkastuu oma tehtävä evankeliumin palveluksessa.

Itselläni on ollut viime vuosina tilaisuuksia olla ajoittain täysin yksin. Välillä olen ollut merellä saarella 4-5 päivää näkemättä ainoatakaan ihmistä. En ole silloin avannut myöskään radiota tai televisiota, ja lehtiä ei ole saareen tullut. Toki olen saattanut puhua pari lyhyttä puhelua noidenkin päivien aikana. Osan ajasta olen käyttänyt Raamatun lukemiseen ja rukoukseen. Suurempi osa ajasta on kulunut työn merkeissä. Joskus se on merkinnyt maalausremonttia, joskus sadonkorjuuta. Ei pelkkä hiljaisuuteen vetäytyminen todellakaan merkitse meditatiivisuutta tai mystiikkaa. Sitä se ei merkitse kaikessa vanhassa kristillisessä traditiossa eikä myöskään nykyisin. Voidaan kuitenkin sanoa, että juuri kristilliseen mystiikkaan ja meditatiivisuuteen on aina vaikuttanut ympäröivät uskonnolliset ja mystiset perinteet. *Mystiikan teologia* on yksinkertaisimmillaan kokemuksen välityksellä saatua tietoa Jumalasta. ”*Se syntyy yhteyttä luovan rakkauden syleilyssä*”, sanoo *Teresa Avilalainen*.

Filosofia oli antiikissa elämäntapa ja tämä antoi mallia mm. luostarilaitokselle. Tämä **filosofinen elämäntapa ja mysteeriuskonnoista peritty hurmoksellisuus** olivat vaikuttamassa mystisyyden ja meditatiivisuuden kehityksessä kristinuskon sisällä.

Filosofiaan nimenomaan liitettiin antiikin aikana käsitys Jumalasta todellisuuden takaisena pysyvänä voimana ja usko sielun täydellisyyteen. ”Käsitys Hyvä, Kaunis, Ykseys, Oleva jätti uusplatonilaisuuden välityksellä lähtemättömän jäljen kristinuskon käsitykseen Jumalasta todellisuuden takaisena hyvänä Ykseytenä”, sanoo *Lehmijoki-Gardner* kirjassaan *Kristillinen mystiikka Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle*.

Juutalaisuuden suunta, **essealaisuus**, oli askeettinen ryhmittymä, luostarielämää muistuttava yhteisö. Jumala oli heidän käsityksensä mukaan läsnä siellä missä askeettisesti valmistautuneet ihmiset olivat valmiit ottamaan hänet vastaan.

6.1.1. Pyhitetyt paikat ja hengelliset käytännöt

Edellä olevat seikat nostivat arvoon **pyhitetyt paikat** ja hengelliset traditiot, joissa vaikutti **mysteeriuskontojen hurmoksellisuus ja luostarilaitoksen filosofinen elämäntapa**. Juuri tähän viittaa *Lehmijoki-Gardner* kirjassaan: ”*Näiden traditioiden vuorovaikutuksessa kehittynyt kristinuskko liitti pyhyiden yhtäältä tiettyihin pyhitettyihin paikkoihin ja toisaalta tietynlaisiin hengellisiin käytäntöihin.*”

Hengellisiin käytäntöihin voidaan tietenkin lukea esimerkiksi meditaation menetöt. Onko itse asiassa mikään ihme, että sekä varhaiseen että nykyiseen meditatiivisuuteen liitetään aivan samat

piirteet kaikkialla maailmassa. Sanaton sisäänpäin kääntyminen eri vaiheineen tunnetaan kaikissa suurissa uskonnoissa. **Puhutaan puhdistautumisesta, valaistumisesta ja välittömästä yhteydestä Jumalaan.** Katolinen kirkko on jo aikojen sitten hyväksynyt piiriinsä idän meditatiiviset menetelmät. Erilaisten paikkojen pyhyys ja **pyhiinvaellukset** eivät merkitse ainoastaan liikuntaa, hiljaisuutta ja pyhyiden elämystä. Ne liittyvät katolisen tai ortodoksisen kirkon uskon perinteisiin. Paikka, jossa joku henkilö on saanut mystisen kokemuksen Jumalasta, julistettiin pyhäksi. Myös jokin esine, *reliikki*, saattoi läsnäolollaan tuottaa pyhyyttä ja arvostusta kohteelleen, esim. kirkkorakennukselle. Itse asiassa pyhiinvaellukset harvoin käytännössä merkitsivät hiljaisuutta, vaan ehkä aivan päinvastaista eli ihmishälinää. Tämä ajatus hiljaisuudesta liittyyneen ehkä kuitenkin erämaaisien vetäytymiseen pois tavallisesta elämänpiiristä.

6.1.2. Terapiat hiljaisuuden liikkeen tukena

Hiljaisuuden liike on vaikuttanut Suomessa 20-30 vuotta. Siihen on liittynyt mukaan erilaisia terapioita ja uuden ajan hengellisyyden piirteitä. Katolisuus puolestaan on siinä mukana jo sen lähtökohtien perusteella. Itsensä tunteminen, itsensä rakastaminen ja hoitaminen kirjoittaen, terapeuttisin ääniin ja maalaten on yleistä retriitti- ja hiljaisuuspainotteisissa seurakunnissa. Kaikella tällä oheistoiminnolla ymmärtääkseni pyritään kääntymään sisäänpäin ja kuulemaan hiljaisia mielenliikkeitä ja mahdollisia Jumalan ääniä omasta itsestä.

Laitan esimerkin ***Kallion seurakunnan kurssitarjonnasta keväällä 2009.*** Tämä on otettu seurakunnan kirkollisista ilmoituksista internetistä:

- [Kuka minä olen - työssäni ja yksityisesti?](#)
- [Minäkö rakastettava?](#)
- [Elämän voimaa etsimässä - ryhmä](#)
- [Lähesty kirjoittamista luovasti](#)
- [Maalataan surun värejä](#)
- [Gregoriaaninen eli hiljainen rukouslaulu](#)
- [Unien viisaus avautuu ryhmässä](#)
- [Retriitit](#)
- [Leikkiä, luovuutta ja teatterin taikaa - Nuorten aikuisten näytelmäkurssi](#)
- [Oma päivä](#)
- [Luova laulu - Pyhän kosketus](#)
- [Ääni ja keho rentoutuskurssi](#)
- [Hoitava ääni](#)

Otan samasta lähteestä lähemmin pari kuvausta kursseista:

”Oma päivä, lauantaina 28.3 klo 12-17, seurakuntakodissa:

Tee elämäsi matka itseesi ja siihen mitä sinulle kuuluu. Miten voit? Mikä tuo elämääsi iloa ja voimaa? Kurssilla teemme erilaisia rentoutumis- ja ns. onnellisuusharjoituksia, pidämme minipäiväkirjaa, etsimme omia vahvuuksiamme ja voimavarojamme. Ei tarvitse osata eikä suorittaa. Ohj. viestinnän kouluttaja, työnohjaaja, rentoutusohjaaja Marko Bäckström.”

”Unien viisaus avautuu ryhmässä, torstaisin to 22.1., 5.2., 19.2., 5.3. ja 19.3. klo 17-20, seurakuntakodissa:

Ryhmässä tutkitaan yhdessä osanottajien unia. Tavoitteena on oppia ymmärtämään omaa unikieltä ja lisätä itsetuntemusta. Usein unista löytyy myös ratkaisuvihjeitä arkielämän ongelmiin. Uniryhmä ei ole terapiaryhmä, mutta unien käsittely on silti hoitavaa. Ryhmään otetaan max. 10 osanottajaa, paikat täytetään ohjaajan puhelinhaastattelun perusteella. Ohj. uniryhmäohjaaja, ryhmäpsykoterapeutti Riitta Pöysä. Hinta 80e.”

*”**Ääni ja keho rentoutuskurssi**, lauantaina 7.3.2009 klo 10-16 seurakuntakodissa:
Haemme rentoa ja tasapainoista oloa niin mieleen kuin kehoonkin. Välineinä oma ääni ja fyysinen toiminta. Ääniharjoitteina käytetään helppoja vokaaliäänteitä, jotka rentouttavat ja eheyttävät, voimaääniä, jotka aktivoivat ja vapauttavat. Samoin vaikuttavat myös fyysiset harjoitteet kuten kehon tietoisien jännittämisen ja rentouttamisen vuorottelu, hengitysharjoitukset sekä hoitavat venyttelyt. Ohj. äänipedagogi Pia Skibdahl ja kehoterapeutti Topi Suhonen. Hinta 38e.”*

Katolisuuteen ja uuden ajan hengellisyyteen liittyvät kokonaisuudet jäävät hahmottamatta henkilöltä, joka osallistuu kirkolliseen hiljaisuuden retiriittiin tai pyhiinvaellukseen. Samoin moni kokee kauneusarvoja meditatiivisen musiikin parissa (kirjoitan lähemmin meditatiivisen musiikin taustoista sivulla 198 Liitteessä 4 [tästä](#) tai rentoutuu kehoterapiassa seurakunnan kurssilla, mutta ei edes aavista mitään suuremmasta kokonaisuudesta, johon kaikki nämä asiat liittyvät.

En suinkaan ilkeyttäni liitä tätä kaikkea kirjoittamaani kokonaisuudeksi. Hengellisiä asioita tulee mielestäni aina tutkia yhdistäen ne juuriinsa ja lähtökohtiinsa, samoin laajempaan yhteyteensä. On tarkoin harkittava mihin osallistuu, muuten herkkyyks kyllä häviää. On mielestäni myös hyvä tutkia testaamalla jotakin yksityiskohtaa. Olen esimerkiksi kuunnellut internetissä ”hoitavien äänien” ääninäytteitä. Tunnen aina jotakin todella kammottavaa. **Minulle on täysin käsittämätöntä, että seurakunnassa opetetaan ”eheyttäviä ja vapauttavia voimaääniä”. Miten tämä oikeastaan liittyy evankeliumiin? Eikö kukaan näe miten syrjässä evankeliumista tässä ollaan?** Itse olen siis hyvin kiintynyt hiljaisuuden kokemiseen, mutta täysin erilläni nykyisestä **hiljaisuuden jystävien** kirkollisesta liikkeestä. Oikeastaan nämä asiat ovat vieraannuttaneet minut kirkosta vielä suuremmassa määrin kuin liberalisoitunut teologia on koskaan voinut tehdä.

6.2. Richard Rohr, eräs hengellinen vaikuttaja

Richard Rohr on maailman tunnetuimpia hengellisiä opettajia, kirjailija, fransiskaanioppi ja erakkomunkki, joka on perustanut New Mexicoon *Center for Action and Contemplation* nimisen keskuksen. Rohr on suosittu puhuja myös kansainvälisissä *enneagrammikongressseissa*. Hän on Hiljaisuuden liikkeen keskuudessa ehdottomia aikamme guruja, josta on kirjoitettu nimenomaan kirkollisissa lehdissä.

Lainauksia *Richard Rohrin* kirjasta *Suostu elämään, Rukoilijan matka kehältä keskukseen*, Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja 2007

”Valaistuminen tarkoittaa suuren mysteerin näkemistä ja koskettamista. Kosketamme suurta kertomusta, näemme tosiolevaisen. Jeesus kutsuu sitä taivasten valtakunnaksi ja Buddha valaistumiseksi. Sekä buddhalaiset että hindut puhuvat nirvanasta. Filosofit saattaisivat kutsua sitä Totuudeksi. Useimmat meistä kutsuvat sitä yksinkertaisesti rakkaudeksi.” Rohr pitää kaikkien **uskontojen ydintä** yhteisenä.

”Kun kiinnymme ja kun rakastumme, asetumme samalla alttiiksi kivulle ja kärsimykselle. Ei risti ole se hinta, joka Jeesuksen täytyi maksaa suostutellakseen Jumalaa rakastamaan meitä. Risti on yksinkertaisesti se paikka, johon rakkaus johdattaa meidät. Jeesus näyttää tässä esimerkkiä. Jos rakastamme ja jos suostumme tuntemaan maailman kivun, maailma ristiinnaulitsee meidät. Tämä tulkinta ristiinnaulitsemisesta on parempi kuin se, jossa Jeesus nähdään jonkinlaisena vihaisen ja kaukaisen Jumalan lepyttäjänä.” Kirjassa tehdään oikeastaan lähes pilkkaa perinteisestä kristinuskon näkemyksestä, että Jeesus sovitti meidän syntimme ristillä ja valmisti meille voiton pahasta ja yhteyden Isään. Kun sijaiskärsimyksellä ja luetulla vanhurskaudella on syvä merkitys,

niin tällainen kirjoittaminen tuottaa kipua.

"Kun käsitämme anteeksiannon, käsitämme kaiken muunkin. Englannin kielessä rakastua -verbiin liittyy ajatus putoamisesta: 'fall in love'. Anteeksianto on melkein sama juttu: putoamme Jumalan rakkauden mysteeriin." Anteeksiannon piiriin ei liitetä Rohrin ajattelussa ihmisen syntisyyttä ja tarvetta parannukseen ja sovitukseen.

"Rukouksen tulee johdattaa meidät mielen, sanojen ja ajatusten tuolle puolen - niin avaraan paikkaan, että Jumalalla on mahdollisuus astua sisään." Autammeko me rukouksillamme Jumalan sisäämme? Eikö päinvastoin Jumalan Henki sisässämme auta meitä rukoillessamme?

Kirjan lopussa selvitetään ristin teologiaa **kontemplatiivisen rukouksen** näkökulmasta. Asiaa on useita sivuja. Kyse on hyvin keskeisestä ja samalla paradoksaalisesta ristin mysteeristä, jota rationaalinen, laskelmoiva mieli ei itsessään kykene tavoittamaan, sanoo Rohr.

Lainaan kirjaa: *"Ristin oppi, ristin hullutus ja risti kuvana kirkastavat hienosti totuutta ihmiskunnan historiasta. Voimme hyvällä syyllä sanoa, että risti pelastaa meidät. Ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus on yhtä kuin elämä. Hänessä näemme koko ihmiselämän kulun, muodon ja lupauksen. Jos voimme vastata myöntävästi näille Jumalan haavoittuville kasvoille, hämmennys lakkaa eikä uhreja enää tarvita."*

Rohr edustaa käsitystä, että Jeesus tuli julistamaan kaikenkattavaa sanomaa ihmiskunnan haavoittuvuudesta ja alkuperäisestä ykseydestä, jota kaikki uskonnot ja ihmiset tarvitsevat selviytyäkseen hengissä. Sanoma syntien sovituksesta on aivan vieras Rohrin tavalle esittää kristinuskko.

Kirjasta näkee, että kontemplatiivisen rukoilijan on mahdollista pitää kiinni ristin ja ehtoollisen mysteereistä ja samalla kieltää ristin merkitys uhrina syntien sovitukseksi. Samoin kontemplaatio mahdollistaa ristin sanomaan luottamisen omalla tavallaan ja samalla kertaa se näkee kaikki uskonnot osoittamassa samaa totuutta kohti ja pitää uskontojen perustaa yhteisenä.

Maailmalla ja Suomessa on yhä lisääntyvässä määrin kontemplatiivisen rukouksen tapahtumia, keskuksia ja luostareita. [Taizé](#) yhteisö on kansainvälisesti tunnetuin. Kaikkia näitä leimaa ekumeenisuus, usein käsittäen myös muut maailmanuskonnot ja uushenkisyyden, koska syvä meditatiivinen ja kontemplatiivinen pohja löytyy kaikista.

Mysteerien ja sanattoman syvän rukouksen alueilla löytyy oikeasti ainoastaan sellainen ykseys, joka on lopulta yhteen sovittamaton Kristuksen ristin sovitustyön kanssa. Ei turhaan Jeesusta sanota eläväksi Sanaksi. Aito kristinuskko on ollut ja tulee pysymään sanan uskontona pitäen Jeesuksen ristin sovitusta uskon keskeisenä totuutena.

Lisää aiheesta, Liite 3: Richard Rohrin kirjan *Suostu elämään* kriittinen arvio sivulla 194

[tästä](#)

6.3. Mantra-messut

Helsingissä Kaapelitehtaalla oli 23.–24.5.2009 messut, jotka mainostivat itseään vuoden edistyksellisimpänä messutapahtumana. *"Mantra Helsinki on uusi henkisen hyvinvoinnin eri elementteihin keskittyvä tapahtuma. Messuilla on helppo tutustua erilaisiin terveellisen ja tasapainoisen elämän osa-alueisiin. Mantran näytteilleasettajat tarjoavat sinulle muun muassa seuraavia aineksia: meditaatio • jooga • henkinen kasvu • meditatiivinen liikunta •*

luontaistuotteet • itsehoito • itämainen lääketiede • stressin hallinta • kasvis- ja luomuruoka • ekologia • sosiaalinen hyvinvointi • alan kirjallisuus ja lehdet. ”

Pienellä silmäilyllä näkee, että joogalla, meditaatiolla ja itämaisella lääketieteellä on suuri osuus messuilla. Messuyhteistyössä olikin mukana [Suomen perinteisen kiinalaisen lääketieteen yhdistys ry \(FinnAcu\)](#), Suomen Joogaliitto ry ja Suomen Chi-Kung Yhdistys. Kristilliseen mystiikkaan, ekumeniaan ja henkiseen kasvuun liittyen oli mukana seuraavia kristillisiin yhteyksiin liitettyjä järjestöjä:

Kompassio ry oli mukana messuilla. Sen kuvauksena oli *henkinen kasvu, kristillinen mystiikka, ekumenia*. Kompassio ry on oman ilmoituksensa mukaan pieni, mutta sitkeä yhdistys, joka on olemassa erilaisten elämäntapojen välistä *dialogia* varten. Yhdistyksessä on paneuduttu erityisesti kristillisen uskon sekä länsimaissa vaikuttavien hindulaisuuden ja buddhalaisuuden muotojen välisiin kysymyksiin.

Messuilla Pekka Y. Hiltunen yhdistyksestä opetti **kristillistä meditaatiota** ja toisessa työpajassa **keskittävää rukousta**. ”*Harjoitus toimii ’rukoussanan’ avulla. Sanalla haetaan keskittynyttä tilaa. Rukoussana tukee avautumista Jumalan läsnäololle ja omien hajanaisten ajatusten keskittämistä kaikkein oleellisimpaan. Usein omimmalta tuntuva rukoussana on käyttäjälleen itsestään selvä, mutta tarvittaessa työpajan vetäjällä on tarjolla useita rukoussanoja.*” Hiltusen esitysten välissä oli [Via ry](#):stä Terttu Seppäsen ajatusjooga-työpaja, josta luki seuraavaa: ”*Perustuu rajajoogaan: ajatusjoogalla opit puhdistamaan tunteitasi ja energioitasi sekä pystyt katkaisemaan mielessäsi kehää kiertävät ajatukset*”.

Hiltusen esittelemässä harjoituksessa rukoussanaa käytetään ilmeisesti samoin kuin mantraa useimmissa meditaatioissa. Näin ihmisiä, jotka eivät ole uskossa, opetetaan samankaltaiseen hengellisyyteen, mihin he ovat tottuneet, mutta tarjotaan vaihtoehtoina kristillistä terminologiaa, rukoussanaa mantran tilalle. Oma ymmärrykseni on se, että jonkin uushenkisen meditaation piiristä vapautunut ja elävässä uskossa oleva henkilö ei voi harjoittaa kristillistä meditaatiota eikä käydä näillä messuilla.

Taizé oli mukana kuvauksenaan henkinen kasvu ja kristillinen mystiikka. ”*Voisiko jumalanpalvelus olla jotain, jossa pappi ei kerro miten asioiden pitäisi olla? Voisiko hiljaisuudessa kohdata Jumalan ilman valmiita vastauksia? Voisiko rukous antaa voimaa globaalin hädän lievittämiseen? Tämä on Taizé-messu: hiljaisuutta ja yhteisöllisyyttä korostava jumalanpalvelus. Taizé-messussa on tilaa kaipaukselle ja luottamukselle. Saarnaa ei ole vaan tilalla on hiljaista mietiskelyä. Messussa lauletaan ranskalaisen Taizén ekumeenisen luostariyhteisön lauluja. Niiden sanat ovat lyhyitä säkeitä, joita toistetaan useita kertoja. Niitä voi myös meditoida. Lauluja lauletaan moniäänisesti huilun ja kitaran säestyksellä, jolloin niistä muodostuu kaunis ja harmoninen sointumatto.*” Pastori Hannu Varkki esittelee Taizé-messua MANTRA-messuilla. Ainakin yksi New Age-liikkeen lehti on tehnyt lukijamatkoja Taizé-keskukseen. He kokevat tämän ykseyden ja tämältyyppisen kristillisen mystiikan sopivan heidänkin ideologiaansa.

Poimin Taizé-yhteisön suomenkielisiltä sivuilta muutama vuosi sitten seuraavan tekstin. Se oli päivätty perjantaina 19. kesäkuuta 2005. Puhuessaan eri kristillisten tunnustuskuntien edustajille Maailman nuorten päivillä Kölnissä, Saksassa, paavi Benedictus XVI sanoi:

”... Haluaisin myös tässä yhteydessä muistaa suurta ykseyden tienraivaajaa, veli Roger Schützia, joka niin traagisesti menetti elämänsä. Olin tuntenut hänet henkilökohtaisesti jo pitkän aikaa ja minulla oli häneen hyvä ystävyssuhde.

Hän tuli usein vierailemaan luonani ja, kuten jo sanoin, sain Roomassa häneltä kirjeen samana

päivänä kun hänet murhattiin. Se kosketi sydäntäni koska hän painotti siinä kulkevasa samalla polulla kanssani ja haluavansa tulla minua tapaamaan. Nyt hän vierailee luonamme ja puhuu kanssamme ylhäältä päin. Mielestäni meidän täytyy kuunnella häntä, syvällä sisällämme meidän täytyy kuunnella hänen hengellisesti elettyä ekumeenisuuttaan ja antaa hänen esimerkinsä johtaa meidät kohti sisäistettyä ja hengellistä ekumeenisuutta.” Ekumeenisissa piireissä sanan **ykseys** käyttö on tullut hyvin yleiseksi ja se alkujaan tarkoittaa monismia, kaiken ykseyttä. Aiheesta kirjoitan luvussa 10.1. **Ykseys ja tietoisuus.** Katolisten suhtautuminen yhteyteen, joka on vainajien kanssa, poikkeaa mielestäni evankelisten kristittyjen ajatuksista. Se lähenee joiltain osin spiritualistien käsityksiä.

Ekumeeninen Karmeliittaluostariyhteisö oli messuilla kuvauksenaan kristillinen mystiikka ja ekumenia. ”Ekumeenisen Karmeliittaluostariyhteisön tarkoituksena on tehdä tunnetuksi ja edistää kontemplatiivista rukouselämää Suomessa. Tämä tapahtuu evankelisluterilaisen kirkon tunnustuksen pohjalta sekä ekumeenisen kohtaamisen, karmeliittaspiritualiteetin ja uskontojen välisen dialogin hengessä. Järjestämme hiljaisuuden päiviä ja erilaisia spiritualiteettiin sekä kontemplatiiviseen elämäntapaan liittyviä kursseja, retriittejä ja matkoja.” Viimeinen tieto Iltalehden artikkelin mukaan on, että myös kristillinen jooga otetaan yhdeksi välineeksi järjestön toimintaan. Karmeliittaluostariyhteisön sivuilta löytyy tieto, että TT. karmeliittaisa Fransisco Javier Sancho Fermin O.C.D, Avilan Mystiikan Yliopiston rehtori, on Suomen Ekumeenisen Karmeliittaluostariyhteisön hengellinen avustaja sääntökunnassa.

Tuomasmessu / Tuomasyhteisö ry osallistui messuille kuvauksenaan henkinen kasvu ja kristillinen mystiikka. ”Tuomasmessu on avaraa hengellisyyttä kaipaavien ja epäilijöiden moderni jumalanpalvelus, jota vietetään joka sunnuntai Mikael Agricolan kirkossa. Ensimmäinen Tuomasmessu vietettiin Helsingissä vuonna 1988, ja muutamassa vuodessa se levisi ympäri maailmaa. Meditaatio ja kontemplaatio ovat Tuomasmessun voimanlähteitä. Vapauttavan mystiikan kokemiselle annetaan messussa paljon tilaa. Laaturiteijöitä ovat myös korkeatasoinen musiikki erilaisine soittimineen, elävä rukousjakso ja vapaaehtoisten suuri määrä.”

Keho & Ääni osallistui messuille kuvauksenaan **äänihoidot ja kehoterapia.** Äänihoitoja antoi Pia Skibdahl, mus.maisteri, laulaja, äänipedagogi, jooga- ja retriittinohjaaja. Hänellä oli hoitavaan ääneen keskittyvä työpaja. ”Tutustumme äänen hoitaviin ja eheyttäviin värähtelyihin yksinkertaisten ja helppojen vokaaliäänien avulla. Laulutaito ei ole välttämätön” Toinen työpaja keskittyi hiljaiseen rukouslauluun. ”Ääni on silta hiljaisuuteen. Hiljainen rukouslaulu avaa yhteyden omaan itseen, kanssaihmiisiin ja Luojaan. Ääni myös hoitaa resonanssillaan. Äänessä, hiljaisuudessa ja keskiaikaisissa rukouksissa voi levätä. Ei tarvitse osata laulaa.” Topi Suhonen esitteli kehoterapiaa. Jostain syystä meditatiivinen ääni ja myös kehoterapia on liitetty kiinteästi monen retriittikeskuksen ja seurakunnan ohjelmaan. Erityisesti tässä mielessä tulee mainita Heponiemi ja Kallion seurakunta.

Hoitavassa, meditatiivisessa äänessä ja rukouslaulussa on kyse Iogór Reznikoffin opettamasta laulutavasta. Siitä minulla on kirjoitus, joka on Liite 4 **tästä.** Juuri ennen Skibdahlin esitystä oli samassa tilassa **Sahaja Yoga** meditaatiotyöpaja. ”Sahaja Yoga -meditaation esittely ja kaikille sopiva harjoitus. Sahaja Yoga on yksinkertainen ja luonnollinen tapa sisäiseen hiljaisuuteen eli itsetuntemukseen.” Pidetään mielessä, että myös Pia Skibdahl on joogaohjaaja, vaikka onkin seurakunnissa suosittu opettaja.

Kaikkia edellisiä Mantra-messuille osallistuneita kristillisiä tahoja yhdisti meditatiivisuus, kontemplatiivinen(sanaton) sisään kääntyvä rukous, ekumeenisuus, kristillinen mystiikka ja henkinen kasvu. Näistä asioista kirjoitin jo hiukan Richard Rohrin yhteydessä.

Oman erillisen tiensä kulkija **Healing Rooms** oli myös messuilla. ”*Healing Rooms Finlandilla on Merikaapelihallissa käytössään erillinen huone, 'HR-rukousklinikka'. Siellä järjestetään noin 30–40 minuutin pituisia tietoiskuja ja demonstraatioita siitä, kuinka ihmiset voivat vastaanottaa Jumalan parantavan voiman.*” Näyttää siltä, että järjestö on ottanut linjakseen osallistua Hengen- ja Tiedon (rajatieto) messuille sekä Mantra-messuille. En voi lyhyistä esittelyistä vielä päätellä mitä tämä merkitsee käytännössä. Kuitenkin jo tuo esittelyteksti kiinnittää painotuksen Jumalan parantavaan voimaan eikä evankeliumiin Kristuksesta. Healing Roomsin taustoja pohdin perusteellisesti Liite 1:ssä [tästä](#).

Minulla on se käsitys, että rajatietoon, henkiseen kasvuun ja meditaatioon syventyvät ihmiset ovat kiinnostuneet kaikesta hengellisestä. Useimmat heistä pitävät itseään kristittyinä ja tavallisesti he kuuluvat evankelisluterilaiseen kirkkoon. Ydinkysymys on siinä miten kristinuskoa voi messuilla tuoda esiin uskottavasti oman ainutlaatuisuutensa varassa. Ei mitenkään, on vastaus silloin, kun kristilliset tahot esittelevät aivan samaa meditatiivista pohjaa kuin muut järjestöt tai tuovat esiin ulkoisia hartauden ilmenemisiä. Tällöinhän pysytään yleisuskonnollisuudessa.

Niin vaikeaa kuin onkin puhua syntien sovituksista ja Jeesuksen rististä, niin se jää lopulta ainoaksi mahdollisuudeksi. Ehkä kristilliset järjestöt ajattelevat ensin houkutella miedommalla sanomalla ihmisiä yhteyteensä? Mystiikka, kynttilät, ikonit, sanaton hiljentyminen sekä miellyttävä rauhoittava musiikki vetävät kiireistä ihmistä puoleensa. Hyvä näin, mutta onko enää lainkaan ristin sovituksen sanoma kirkkaana esillä järjestöissä, jotka ovat Mantra-messuilla? Mielestäni ei ole, valitettavasti.

6.4. Ortodoksisuudesta ja Jeesuksen rukouksesta

6.4.1. Hiljaisuuden perintö Idän kirkossa ja ortodoksinen oppi

Ortodoksinen kirkko ei ole ollut mitenkään esillä millään messuilla tai muissa tapahtumissa, mutta se on kuitenkin liittynyt yhä selkeämmin yleiseen hiljaisuuden liikkeeseen ja meditaatioajatteluun. Juuri tällä kirkolla on ehkä yhtenäisin ja pisin hiljaisuuden perintö vaalittavanaan. Nyt se tarjoaa myös dialogia muiden suurten uskontojen kanssa.

Professori *Kaarlo Arffman* sanoo kirjassaan *Kristinuskon historia*, että varsinainen *hesykasmin* eli hiljaisuuden perintö alkoi Idän kirkossa, Bysantissa, 1000-luvulla. Sen mukaan kilvoittelijan tuli pyrkiä jumalallisen valon näkemiseen ruumiinhallinnan, keskittymisen ja Jeesus-rukouksen toistamisen avulla. Varsinkin *Athoksen luostariyhteisö* vaalii tätä perintöä, mutta se lienee hyvin tunnettu koko ortodoksisessa maailmassa.

Otan aivan lyhyesti joitain ajatuksia filosofian tohtori *Paula Tuomikosken* kirjasta *Rukouksesta*. Jos tyytyisin vain sen kuvaukseen, niin hahmottuisi todella suppea kuva tästä monelle suomalaiselle läheisestä kirkkokunnasta. Tätä tahdon välttää, vaikka oma kiinnostukseni tällä kertaa on juuri syvyyksiin menevässä rukouksessa, jota voidaan kutsua myös meditatiiviseksi.

Ortodoksinen Katekismus arvostaa Raamattua, mutta ei ainoana auktoriteettina. Minun Katekismukseni on vuodelta 1955. Siinä on selitettynä käskyt ja ns. Herran rukous, jota useimmat varmaan kutsuvat Isä meidän rukoukseksi. Selvä ero useaan muuhun kirkkoon on siinä, että ortodoksit nostavat perimäopin Raamatun rinnalle katolisten tapaan.

Lainausta Ortodoksisen Katekismuksen johdannosta:

”Mihin sisältyy Jumalan ilmoittama uskonoppi?

V: *Se sisältyy pyhään perimäoppiin ja pyhään Raamattuun.*

Mikä on pyhä perimäoppi?

V: Pyhä perimäoppi on uskonoppi, jonka hurskaat ihmiset ovat saaneet Jumalalta ja jonka he ovat puheensa ja esimerkinsä kautta jättäneet toisilleen”

Samoin yleensä sanomme, että usko Kristuksen sovituskoulemahan riittää pelastukseen.

Ortodoksinen Katekismus sanoo:

”Mikä on kristitylle tarpeellista keltakseen Jumalalle ja saadakseen itselleen pelastuksen?

V: *Oikea usko Jumalaan, rukous ja uskonmukaiset hyvät teot.*

Pyhässä Raamatussa sanotaan: Ilman uskoa on mahdoton olla otollinen (Jumalalle). Hebr.11:6.

Rukoilkaa lakkaamatta. 1 Tess.5:17. Matt. 6:9-13

Niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut. Jaak.2:26.

Jaak.2:20”

Näin siis myös rukous ja hyvät teot liitetään pelastukseen ortodoksisessa uskossa.

Tuossa edellä otetaan esille lakkaamaton rukous. Juuri tämä ajatus liittyy ortodoksisen rukousperintöön. He opettavat ”Jeesuksen rukousta”.

6.4.2. Paula Tuomikosken kirja rukouksesta

Paula Tuomikoski keskittyy kirjassaan *Rukouksesta* juuri ”Jeesuksen rukoukseen”. Kirjan on kustantanut *Valamon luostari* ja ilmestymisvuosi on 1985.

Jeesuksen rukous kuuluu lyhykäisyydessään ”Jeesus Kristus, Jumalan Poika, armahda minua syntistä”. Voisi sanoa, että tämä on sanoiltaan kaunein mahdollinen rukous. Sitä voi käyttää myös lyhyessä muodossa: ”Jeesus”.

Tätä rukousta kuvataan Tuomikosken kirjassa mm. näin:

”*Jeesuksen rukousta voidaan luonnehtia kontemplatiiviseksi mietiskelymenetelmäksi. Sillä on paljon sekä menetelmällistä yhdenkaltaisuutta että samankaltaisia havaittavia vaikutuksia rukoilijaan, kuin monien eri uskontojen ja filosofisten järjestelmien meditaatiomenetelmillä on.*”

”*Harjaantunut rukouskilvoittelija etenee rukouksen tietä siten, että samalla kun hänen mielensä toistaa rukouksen sanoja, tajunta alkaa lähestyä syväosia. Tällaisessa vaiheessa rukoilijan aistihavainnollinen yhteys ulkoiseen maailmaan katkeaa. Hän on keskittynyt rukoukseen, joka on nyt tajunnan syväosissa olevaa liikettä.*”

Kirja pyrkii antamaan tieteellisen fysiologisen selityksen sisäänpäin, syvyyteen, ajattomuuteen ja paikattomuuteen menevästä rukouksesta. Hengellistä sanomaa ainoastaan sivuttiin parissa kohtaa. Otankin tähän kohtaan lainauksia aivan kirjan lopusta:

”*Loogisesti ajatellen on ymmärrettävissä, että ihmisessä, joka on tottunut työskentelemään tajuntansa **energeettisen syväosan** kanssa, ulkoistuu jotenkin tämä sisäinen tila. Tunne, energiapotentiaalihan tunkeutuu aina ihmisestä, myös rukoilijasta ulospäin.*

Tajunnan syvien osien energia ilmenee mm. rukoilijan lämpötilan nousussa. Toisin sanoen hänen tajunnanenergiansa muuntuu osittain lämpöenergiaksi. Tällaisen lämpöenergian monet ovat havainneet välittyvän siunaavan käden kautta tai näkyvän rukoilijasta voimakkaina väreilevinä aaltolina.

On aivan ilmeistä, että kirkon traditiossa käten päälle paneminen, siunaaminen ei ole vain elekieltä, jonka merkitys on symbolinen. Sillä on myös tajunnanfysiologinen ja hyvin konkreettinen perustansa: rukoilija, joka siunaa, siirtää omaa energiaansa toiseen.

Tältä pohjalta käyvät ymmärrettäviksi paranemiset, joita kutsutaan ihme paranemisiksi. Myös monet sellaiset ilmiöt, jotka kuuluvat tajunnan sisäisen, ei aistihavainnollisen maailman piiriin ja joita kutsutaan yliluonnollisiksi, saavat selityksensä ihmisen tajuntaan sisältyvistä voimavaroista.

Edellä olevasta näkee selvästi, että tässä kuvataan kaikkea syvää rukous- ja meditaatiotapahtumaa. Aivan samat fysiologiset ilmiöt näkyisivät vaikkapa TM- tai zen-meditaatioissa tai jäisivät yhtä hyvin näkymättä. Myös käden lämpeneminen ja sen kautta paraneminen ovat tuttuja ilmiöitä uushenkisyydessä, New Agessa. Oikeastaan ilmiötä kuvataan hyvin samankaltaisin ilmauksin käyttäen juuri *energia* sanaa. Näyttää siltä, että ihminen voi päätyä käyttämään omasta sisimmästään avautuvia okkulttisiksikin kutsuttuja voimia. Erilaiset sisäänpäin kääntyvät meditaatiot, joihin liittyy tyhjentymisen periaate sekä eräät psykologiset tekniikat tai vihkimykset, avaavat näitä *sisäisiä "energiavoimia"*. Samoin ihmisessä saattaa alkaa ilmetä vaikkapa ilmestyksiä tai selvänäköön liittyviä taipumuksia, mihin ymmärtääkseni Tuomikoskikin viittaa ihmisen tajuntaan sisältyvillä voimavaroilla.

Kun liikutaan näillä ikään kuin raja-alueilla, niin kysymys on siitä mihin ilmiöt kuuluvat hengellisen lähteensä perusteella. Ovatko ne ihmisestä? Ovatko ne Jumalasta? Ovatko ne sielunvihollisesta? Tämä Tuomikosken kirja näyttäisi mielellään selittävän kaiken nousevan ihmisestä itsestään ja samalla se on kuitenkin lähtöisin ikään kuin jumalallisesta ytimeästä. Juuri tämä on mielestäni mahdoton ajatus.

Kristinuskon Jumala ei tarvitse esimerkiksi parantamiseen ”ihmisen sisäisiä energioita”. Hän vastaa usein lapsensa yksinkertaiseen pyyntöön, silloin kun se on Hänen suunnitelmissaan. Armolahjoja jakaa Pyhä Henki Jeesuksen omille seurakunnan parhaaksi ja taaskaan ei ole kysymys syvien tajunnan sisäisten kykyjen avautumisesta.

Tuomikoski jatkaa myöhemmin ja kuvaa eri uskontojen samankaltaisuutta sielun käsitteen osalta: *”Kun ihminen rukouksessa lähestyy itseensä sisältyvää ajattomuutta ja paikattomuutta, hän lähestyy sieluaan. Se mikä on ajatonta ja paikatonta, on ikuista. Se mikä on ikuista on häviämätöntä. Häviämätön, joka sijoittuu elävään ja sellaisena kuolevaan olentoon, on kuolematonta. Ihmisen sielu, joka elämän aikana on sidottu ruumiiseen, on olemukseltaan ikuinen, kuolematon.*”

Tässä kirjoittaja selittää rukouksen yleisellä, kaikkia uskontoja yhdistävällä tavalla siten, että rukoilija lähestyy omaa ikuista ydintään, sielua. Onko tässä enää sana *rukous* sopiva? Eikö tässä ole kysymys meditaatiosta, jossa on aina löydettävissä yhteiset piirteensä uskonnosta riippumatta?

Raamatussa rukous kohdistetaan Taivaalliselle Isälle. Se on lapsen puhetta, niin pyyntöä kuin kiitostakin. Miten voisimme kiittää tai ylistää omaa sieluamme tai pyytää siltä jotain. Miten voisimme olla tyydyttävällä tavalla rukoushiljaisuudessa oman sielumme läsnäolossa? Emmekö tahdo ollakaan Jeesusta lähellä?

Minusta tuntuisi tärkeältä ymmärtää aina, että ihminen on kokonaan luotua olemusta sekä maan päällä, että perillä. Ihmisessä ei ole itsessään mitään jumalallista tai palvottavaa, ei mitään mitä lähestytään rukouksin.

Ja edelleen kirjasta liittyen *sielun* ajattomuuteen: *”Tämän ajatusmallin eri variaatioita ovat eri*

uskonnot tuottaneet. Panteistisen käsityksen mukaan sielu vaelluksensa päätettyään liittyy ikuisen energiavirtaan, henkeen. Kristinuskon mukaan ihminen, joka on kristitty, on Kristuksen nimeen kastettu. Hänet on nimeltä kutsuttu. Hän on sekä ajallisen ruumiinsa että ajattoman sielunsa puolesta ikuisuusolento.”

Tässä tulee esiin se seikka, että kristillisyydessä liitetään ikuisuuteen samankaltaisen olemuksen säilyminen, kuin mitä ihmisellä maallisen vaelluksensa aikana on ollut. Eli sielun uudelleen syntyminen toiseen kehoon hylätään, samoin kuin ihmisen häviäminen energiavirtaan. Näin todellakin on, mutta kaikki Kristuksen nimeen kastetut eivät ole sydämeltään aitoja kristittyjä, vaikka suuret kristilliset kirkkokunnat tätä jatkuvasti opettavat.

Seuraavassa tulee hyvin esiin *tekojen* merkitys pelastuksessa ja ”**sielun kehittämisessä**”:

”Ihmisen sielu ilmenee hänen teoissaan, ja tekojensa kautta ihminen kehittää sieluaan. Tämän vuoksi kristityn elämää kutsutaan kilvoitukseksi. Kilvoitus on oman persoonallisuuden kehittämistä, sananmukaisesti sielun ympärillä olevien synnin kehien rikkomista. ”

Jokseenkin samoin kuvataan uushenkisyydessä ihmisen henkistä kehitystä. **Aidosti kristilliseen kilvoitukseen liitetään kuitenkin aina mukaan syntien tunnustaminen ja anteeksisaaminen Jeesuksen ristintyön nojalla, Pyhän Hengen osallisuus sekä Jumalan lapseus.**

Aivan kirjan alkuosasta näkyy ortodoksinen **viisausperinne**:

”*Vuosituhsien mittaan on koottu tietoa inhimillisyyden sisäisistä ulottuvuuksista. Se elää kansanperinteessä, saduissa, taiteessa ja erilaisissa filosofisissa järjestelmissä. Eräs keskeisimpiä ja vaikutuksiltaan laaja-alaisimpia kokoomateoksia on Raamattu. Siihen kuten muihinkin pyhinä pidettyihin kirjoituksiin on koottu viisautta. Viisaus on tietoa, joka on saatu mietiskelemällä.* ”

Tässä näkyy ehkä selvimmin ero edustamaani kristilliseen ajatteluun. Minulle Raamattu on Pyhän Hengen inspiraatiosta kirjoitettu kirja ja se kertoo myös historiallisista asioista. Näihin tulee lukea ennen muuta Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus. Raamattu ei suinkaan ole mietiskelemällä saatu viisauskirja.

6.4.3. Kulttuurikeskus Sofia

Miten ortodoksit sitten yleisemmin suhtautuvat viisauteen ja meditaatioon?

Ortodoksinen seurakuntalehti *Analogi* kertoo helmikuussa 2008 avatusta ortodoksisesta kulttuurikeskuksesta Sofiasta seuraavaa:

”**Tilaa hiljentymiselle ja dialogille**

Sofia on kulttuurikeskus. Jo sen nimessä on monikerroksisesti läsnä kulttuurimme viisaustraditiota. Sofia viittaa Platonin ja Aristoteleen, antiikin suurten ajattelijoiden, filosofiseen ja hengelliseen ajatteluun, jossa varhaiset kirkkoisät näkivät jo välähdyksen Pyhästä Hengestä. Kristillisessä perinteessä Hagia Sofia merkitsee Kristusta Pyhänä Viisautena, jolle tämän keskuksen kappeli on pyhitetty. ”

”Uskontojen kohtaamiselle tärkeää on sekin, että ortodoksisen hiljentymisperinteen parhailla ilmenemismuodoilla, esimerkiksi Jeesus-rukouksella, on useita selkeitä yhtymäkohtia Aasian suurten uskontojen meditaatioon sekä elämäntapakysymyksiin. ”

”**Askeesin mahdollisuus**

Retriittiliikkeestä ja muusta hiljaisuuden viljelystä kristilliset kirkot ovat löytämässä yhden megatrendin. Tämä yhdistettynä askeettisen tradition uudentyypiseen nousuun muissakin suurissa

uskonnoissa saattaa olla nykyihmiselle maailmanlaajuinen kohtalonkysymys, tai pitäisikö sanoa selviytymisstrategia.”

Näin kirjoitti Isä Hariton.

Huomaamme aluksi, että jälleen todetaan *antiikin filosofien* suuri merkitys etenkin kirkkojen hiljaisuuden perintöön. Ja ehkä on todella myös niin, että *viisausperimä* ja *meditaatio* ovat yhä kasvattamassa asemaansa. Samoin tämän kautta lähenevät kaikki suuret uskonnot toisiaan sekä *uushenkisyyttä*, *New Agea*. Kirjoitan myöhemmin *teosofiaan* liittyen *ajattomasta viisaudesta* ja siihen yhdistyy jälleen juuri viisausperimä sekä meditaatio. Minusta Isä Haritonin kirjoitus ja Paula Tuomikosken kirja valottavat samassa hengessä ortodoksista viisaus- ja rukousperintöä. Kirja *Rukouksesta* pyrkii tieteellisyyteen ja siitä lähtökohdasta vastaamaan nykyihmisen kysymyksiin rukouksesta. Minulla ei ole mahdollisuuksia arvioida kirjaa muutoin kuin hengellisestä näkökulmasta. Sen vuoksi on mahdollista, että tästä esityksestäni jää puuttumaan jotain, mitä kirjoittaja tahtoo esittää tieteen näkökantana. Kuitenkin kirjassani jo aiemmin puhuttiin uushenkisiin hoitoihin liittyvistä energioista sivulla 46. ”*Kaikki tiedemiesten yritykset edellä kuvatun elämänvoiman, vitalivoiman olemassaolon todistamiseksi epäonnistuivat*”, sanoi dosentti Marjaan Lindeman.

Näen vakavana tämän nykykehityksen, jossa uskonnot ja myös uskomukset lähenevät toisiaan *viisausperimän* ja *meditaation* kautta. Siinä katsotaan vähitellen kaikki tieto ja kaikkien uskontojen ja uuden ajan liikkeiden traditiot samanarvoisiksi. Lisäksi yhdistetään uskontoon kaikkialla samoiksi koetut syvän meditaation kokemukset. Itselleni Raamattu, Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus ovat asioita, joita ei voi rinnastaa mihinkään muuhun, mitä pyritään eri tavoin totuutena tuomaan esiin.

Kaikki sisäänpäin kääntyminen, sielun kehittäminen ja meditaatio vain ahdistavat minua. Olen Jeesuksen sovitustyön kautta löytänyt lapseussuhteen Jumalaan. Siinä kuljetaan Isän kädessä. Minulla on oltava tämä turvallinen ote Isästä. Elämässä on kipuja ja pettymyksiä. Miten niihin voisi saada minkäänlaista lohtua omaan itseensä kääntymällä. Usein juuri se pelottaa ja ahdistaa, mikä tulee vastaan ihmisen sisältä. Tämä on kirjoitettu kuin Isän puheena, jonka sain itselleni hyvin vaikeana ahdistuksen hetkenä.

Isän kädessä, Isän lohduttelussa

Rakas lapseni!

Sinua kaipaen, lohdutan.

Näet niin lyhyen matkaa.

Vain pieni iltavarjo

on sattunut kohdallesi.

Huomenna on uusi aamu,

uudet mahdollisuudet.

Murtunut mieli tai murtunut käsi,

ojenna minun puoleeni.

Minä parannan ja hoidan.

En soimaa ja vaadi.

En ketään eksytä tai kaada,

huojuvaista, heikkoa ihmislasta.

Älä pelkää huomista.

Älä säiky mitä sisälläsi on.
Ethän elä tuntemattoman kanssa.
Olen ilmoittanut itseni sanassani.
Sitä rakastat ja luet
ja tutkit päivittäin.

Voisiko silloin polun pää kadota
tai voisiko joki äkkiä katketa.
Eikö sumukin väisty
ja sadekuurot taukoa.
Maailma avautuu eteesi
tuoreena ja raikkaana.

Lapseni, pieneni!
Käteeni tartu, tukeni annan.
Lähdetään yhdessä kulkemaan.
Silloin saat olla sokea, kuuro.
Luota vaan, lepää minussa.
Se päivänmatka vain
ja hetki kerrallaan

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

6.5. Retriitti TIE HILJAISUUTEEN

Seppo Häyrynen ja Heikki Kotila kirjoittivat otsakkeen nimisen kirjan vuonna 2003. Sen pohjalta yritän valottaa aikamme hiljaisuuspyrkimyksiä.

6.5.1. Perusteltu kaipaus hiljaisuuteen

Kirjassa on hyvin perusteltuna hiljaisuuteen vetäytymisen tarve. Kerronta on helppolukuista ja ilmaisut välillä jopa hauskoja.

Lainaus sivulta 15:

”Kaikkiällä läsnä oleva melusaaste ja sen ihmisille aiheuttamat haitat ovat erityisesti tämän ajan ongelma. Länsimaisen kulttuurin edustajan äänekkyydestä on puhuttu jo ainakin kahden viimeisen vuosisadan ajan erilaisten kulttuurien kohdatessa. Intiaanipäällikkö Seattlen sanat Washingtonin suurelle päällikölle vuonna 1854 kuvaavat myös nykypäivän ihmisen todellisuutta:

’Ei ole hiljaista paikkaa valkoisen miehen kaupungissa. Ei yhtään paikkaa, jossa voisi kuulla silmujen rahinan. Mutta ehkä kaikki johtuu siitä, että olen villi enkä ymmärrä. Melu vain loukkaa korvia.’

Lainaus sivulta 19:

”Retriittitoiminnan ja hiljaisuuden liikkeen nousu rakentuu kristilliselle traditiolle: hiljaisuuden etsinnälle, rukousopetukselle ja ihmisen sisäisen uskonnollisen kokemuksen erittelylle.”

Retriittiliikkeen juurina ovat vetäytymisen ja sanoista luopumisen traditiot. Näin korostuu kuunteleva elämänasenne.

6.5.2. Usko Jumalan hyvyyteen ja läsnäoloon

Lainaus sivulta 43:

”Jumala-uskon perustana on luottamus yksin Jumalaan, joka tahtoo auttaa ihmistä ja antaa hänelle tuhlaillevan runsaasti kaikkea hyvää. Luottamus Jumalan hyvyyteen ei merkitse helpon tai kivuttoman elämän tavoittelemista. Turvautumisessa Jumalaan on pikemminkin kyse siitä, että ihminen luottaa Jumalan hyvyyteen hädän ja vaikeuksien keskellä. Tätä luottamusta Luther ilmaisee puhumalla siitä, miten Jumalalle on ominaista katsoa alas syvyyteen, inhimilliseen hätään ja kurjuuteen.”

Muun muassa näin kuvattiin ristin teologiaa, ja yhtään mainintaa ei ollut Jeesuksen ristin sovitustyöstä tässä Lutherista kertovassa luvussa, eikä myöskään muualla kirjassa. Paino oli tämän ajallisen elämän ristin ja kärsimyksen kokemuksissa ja Jumalan läsnäolosta niissä. On tärkeää toki muistuttaa, ettei Jumala hylkää ihmistä missään elämäntilanteessa. Tätä tahtovat opettaa kaikki uskonnot. Mutta meillä kristittyinä on paljon enemmän, kun meillä on ristin kärsimyksen läpikäynyt Vapahtaja, joka näin kuollessaan häväistynä todella katsoi alas ihmisen syntiin, hätään ja häpeään ja toi sovituksen, voiton ja yhteyden Isään.

6.5.3. Kontemplaatio ja jakamattoman ykseyden tila

Lainaus sivulta 29:

”Hiljaisuuden teologian kannalta erityisen merkittävä on Evagrioksen oppi puhtaasta rukouksesta, joka tarkoittaa rukousta ilman minkäänlaisia ajatuksia tai mielikuvia.”

Kontemplatiivisen rukouksen perinnettä korostetaan retriittiliikkeessä ja hiljaisuuden messuissa sekä rukoustapahtumissa.

lainaus sivulta 44:

”Spiritualiteetin teologian lähtökohtana on kaikille uskonnoille yhteinen tietoisuus elämän arkitason takana olevasta elämän merkityksestä. Ajatus uskon ja elämän yhteenkuuluvuudesta korostuu.”

Lainaus sivulta 44:

”Akateemista tutkimustakin merkittävämpiä ovat ihmisten harjoittama käytännön meditaatio ja mystiseksi kutsutut syvät tietoisuuden tilat. He aloittavat yksinkertaisista mietiskelyharjoituksista ja huomaavat tietoisuutensa siirtyvän ajattelun ja järkeilyn tuolle puolen jakamattoman ykseyden tilaan, joka voidaan tunnistaa monien vanhojen hengellisten elämän opettajien kuvauksista.”

Kirjoitan myöhemmin ykseydestä ja tietoisuudesta enemmän otsakkeen II. MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSENA alla.

lainaus sivulta 47:

”Kaikkien uskontojen mystiikka on osa elämän matkaa. Tällä matkalla ihminen kokee yksinäisyyden ja eristyneisyyden kausia sekä näennäistä erotetuksi tulemistä. Silti se on rakkauden matka, joka tuo mukanaan yhteyden toisiin ihmisiin, maailmankaikkeuteen ja perimmäiseen todellisuuteen, jota kristityt kutsuvat Jumalaksi.”

Edellä olevat lainaukset yhdistävät hiljaisuuden viljelyn hengellisesti samaan perustaan, millä lepäävät muut mystiikkaan ja syvämeditaatioon pyrkivät uskonnot. Juuri tämä mahdollistaa sekaannuksia liittyen uushenkisiin liikkeisiin ja idän uskontoihin. Käytännössä on myös jatkuvasti näitä synkretistisiä, kontemplatiivisia tapahtumia nähtävissä. Lähinnä tuottaa surua, kun näkee säännöllisessä kontemplatiivisessa rukoustapahtumassa kirkon virassa olevan diakonin rinnalla toisena vetäjänä reikiopettajan, joka on myös regressioterapeutti. Tämä uushenkisyydessä tunnettu henkilö on myös hiljaisuuden ystävien retriittiohjaaja. Suorat yhteydenotot eivät saa mitään aikaan, koska tätä tilannetta ei koeta kirkon taholla ongelmana, vaan aivan luonnollisena asiana. Olen jo

lukuisissa tilanteissa ollut keskusteluyhteydessä kirkon piirissä toimiviin ihmisiin. ”Kukin kulkee suunnaltaan tätä elämän matkaa”, kuului yksi vastaus ja kuin selityksenä: ”Olemme tilaisuudessa kaikki pyhän kolmiyhteisen Jumalan eteen kokoontuneet.”

Hiljaisuuden ystävien retriittien joukkoon on löytänyt tiensä monenlainen opetus. Vuonna 2006 oli erikoisesti **retriittejä liittyen tietoisuuteen**. Tämä asia kyllä sisältyy tämän referoimani kirjan sanoman mukaan Hiljaisuuden liikkeeseen. Tietoisuuden retriitit pidettiin hyvinvointikeskuksessa, jonka ohjelmistossa oli uushenkisiä kursseja, mm. enkeliterapiaa. Arvelen, että tässä asiassa mielipiteet jossain määrin hajosivat Hiljaisuuden liikkeen sisälläkin. Kuitenkaan silloinen toiminnanjohtaja ei voinut tehdä asialle mitään, koska kyseinen retriittiohjaaja oli hiljaisuuden ystävien kouluttama ja myös teologian tohtori. On selvää, että tällä kohdin ihmisten laatimat säännöt ohittivat sen, miten asia olisi pitänyt hoitaa.

6.5.4. Kristillinen uskonnollinen viitekehys

Retriitin kristillinen viitekehys tulee käsittelemässäni kirjassa esille luvussa *Hiljaisuuden retriitti ja sen toteutuminen*. Arvelisin, että nämä puitteet mahdollistavat myös syvällisen ja hengellisesti raittiin retriitin pidon, mutta se edellyttää retriitin ohjaajalta henkilökohtaista kristillistä uskoa ja tervettä kriittisyyttä hiljaisuuden liikkeen juuria kohtaan.

Uskonnollisuus (kristillinenkin) ja sen ulkoiset ilmenemät ilman julistettua sovituksen sanaa, on jo tänä aikana kuin liukuvalla pinnalla menossa kohti yleisuskonnollisuutta. Etenkin, kun meditaation taustat yhdistetään kaikkien uskontojen yhteiseen mystiseen perustaan. Minusta retriittiliikkeessä ei nähdä tämän ajan uushenkisen uskonnollisuuden leviämistä. Samoin ei ymmärretä sitä, että moni elää kristillissävytteistä uskonnollista elämää jopa kirkon yhteydessä ilman, että on uudestisyntyntynyt kristitty.

Lainaus sivulta 90:

”Retriitissä hoidetaan osanottajaa runsaalla yhteisellä sananharjoituksella ja rukouksella. Aamun aloittaa ehtoollisjumalanpalvelus eli messu. Opetuspuheissa viitataan usein kasteeseen. Kilvoituksen päämäärä ei ole edesspäin. Kristittyä kutsutaan pyrkimään kohti alkua – sitä, mitä hän on kasteensa kautta: lunastettu ja kutsuttu Kristuksen opetuslapseksi.

...

kokoavasti voidaan sanoa, että retriitin hengellinen sisältö lepää armonvälineiden (sana ja sakramentit), kirkon yhteisen rukouksen sekä ohjaajan ja osanottajien keskinäisen jakamisen varassa.”

Lainaus sivulta 112:

”Luterilaista retriittiä voidaan verrata laaja-alaiseen liturgiseen tapahtumaan. Se on kurinalaisesti käytettyä aikaa, jolloin ihminen meditoi jo luettua sanaa sekä jatkaa yksikseen yhdessä aloitettua rukousta.

Retriittitoiminta liittyy kirkon omaan hengelliseen perintöön, ja sillä on luonteva paikka kirkon toiminnan osana. Toiminnasta saadut kokemukset osoittavat retriittitoiminnan tarpeellisuuden ja toimivuuden lepoa, rukousta, mietiskelyä, henkilökohtaista kilvoitusta sekä oman elämäntilanteen hahmottamista varten.”

Retriitissä toteutuvasta hengellisestä ohjauksesta puhutaan kirjan loppupuolella. Siinä käy hyvin ilmi kirkollisten ja kristillisten ulkoisten tekijöitten läsnäolo. Selvästi lähtökohtana on oletus, että hiljaisuuden retriitin osanottajat ovat aidosti kristittyjä hengellisiä kilvoittelijoita. **On selvä**

pyrkimys palata kasteen sisältöön. Kirjan sanastoon ei liity uudestisyntyminen, koska tapahtuma ymmärtääkseni sijoitetaan kasteen yhteyteen. Myöskään **en löytänyt mistään kohdin sanomaa Jeesuksen ristin sovitustyöstä.** Tämä sisältö kätkeytyy parhaassa tapauksessa luettuihin Raamatun teksteihin. Samoin retriitissä mahdollisesti esillä oleva krusifiksi viittaa ristin sanomaan. Mutta riittääkö tämä? Vai hämärtyykö yhä retriittien kristillinen sanoma?

6.5.5. Retriittitoiminnan ekumeeniset yhteydet

Kehittymässä olleelle retriittitoiminnalle oli tärkeää saada tutustua myös ortodoksisen ja katolisen kirkon spiritualiteettiin. Idän kirkon opetukset Jeesuksen rukouksesta, sisäisen elämän vaalimisesta ja hengellisestä ohjauksesta olivat tulleet tunnetuiksi pääosin *Jeesuksen rukouksen antologiasta* sekä askeettisen kirjallisuuden merkkiteoksesta *Filokalia*. Läntisen tien spiritualiteettia on pitänyt esillä *Hengen tie*-kirjasarja.

Uudempaan kirjallisuuteen kuuluvat kotimaisen spiritualiteettikirjallisuuden lisäksi *Anthony deMellon*, *Martin Lönnebon*, *Thomas Mertonin*, *Henry J.M. Nouwenin*, *Wilfrid Stinissenin* ja *Owe Wikströmin* teokset. Lönnebo liittyy ennen muuta yleistyneeseen *rukoushelmien* käyttöön. *Ekumenia* on myös konkretisoitunut yhteisissä retriiteissä ja koulutustapahtumissa.

Lopetan kirjoitukseni lainaamalla *Thomas Mertonin* ajatuksia. Näistä huomaa, että **käytetään hengellisiä termejä, kuten syntiä ja armoa. Puhutaan myös elämän ja kuoleman Herrasta, puhutaan Isästä. Kuitenkin puuttuu selvä sanoma Jeesuksen ristin sovitustyöstä. Onko tämän ajan hengellisyys hylkäämässä opetuksen syntien sovitukselta Jeesuksen ristin uhrin kautta?**

Armasta Merton kirjoittaa:

”Heikkoutemme on avannut meille Taivaan, koska se on antanut Jumalan armon laskeutua meille ja voittanut meille Hänen rakkautensa. Onnettomuutemme on kaiken ilomme siemen. Jopa synnillä on ollut vastentahtoinen osansa syntisten pelastamisessa, sillä Jumalan ääretöntä armoa ei mikään voi estää vetämästä suurinta hyvää esiin suurimmasta pahasta.”

Thomas Merton rukouksesta:

”Suuri asia rukouksessa on olla rukoilematta ja mennä suoraan Jumalan luo - olemassaolosi varsinaiseen ytimeen, olet jatkuvassa välittömässä yhteydessä Jumalan äärettömään voimaan.”

”Kaikki tosi rukous tunnustaa ehdottoman riippuvuutemme elämän ja kuoleman Herrasta. Se on siten syvä ja elävä yhteys Häneen, jota emme tunne vain Herrana vaan myös Isänä. Kun todella rukoilemme, olemme todella olemassa. Koko olemuksemme täydellistyy.”

Vantaan Lauri kirjoittaa vuonna 2006: ”Merton oli vakuuttunut koko ihmiskunnan pohjimmaisesta ykseydestä, jota uskonnotkin ilmaisevat. Hän perehtyi idän uskontoihin, erityisesti zen-buddhalaisuuteen, ja islamiin, erityisesti sufi-mystikoihin. Jo aiemmin hän oli tutustunut ortodoksiseen kristillisyyteen. Hän näki mystisen kokemuksen olevan eri uskontoja yhdistävä tekijä.”

Zen periaatteista kirjoitan luvussa 11. *MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSENA.*

Hiljaisuuden liikkeessä yhdistyy monin eri tavoin ajatus eri uskontojen yhteisestä pohjasta, vaikka se pyrkiikin noudattamaan luterilaista kirkollista perinnettä. Tämä muodollinen kristillisyys pyrkii viime kädessä kuljettamaan osallistujansa kaikkien uskontojen perimmäisten mystisten kokemusten äärelle.

Jeesuksen ristinkuoleman uhriluonne ja ylösnousemus ovat kristinuskon ainutkertainen sanoma, mutta tämä aika ei tahdo ottaa sitä vastaan.

6.6. Ilmestykset ja kokemukset tulisi arvioida

6.6.1. Viestejä henkimaailmasta

Uskon kokemuksellisuus tuo mukanaan myös ilmestykset. Katolinen kirkko on lopultakin ollut tässä mielessä aina karismaattinen ja mystinen. Osa sen ilmestyksiin liittyvistä tiedoistani olen poiminut *Paavo Hiltusen* kirjasta ”*Marian kolmet kasvot*”. Nämä ovat asioita, joista ei tahdota kirjoittaa eikä niistä puhuta. Ekumeniaa ja yhteistä hiljaisuuden perinnettä ei tahdota häiritä millään säröäänillä. Ja kuitenkin juuri nyt näistä asioista pitäisi keskustella. Yhteinen vanhurskauttamisasiakirja reilun kymmenen vuoden takaa ei liene mikään syy kieltää hengellistä arviointia?

Nykyisin monet välittävät viestejä eri ”mestareilta” tai enkeliolennoilta. Hyvin moni Suomessakin uskoo, että *Uusi Aikakausi* on lähellä. New age -hengellisyydessä markkinoidaan huoletti, että *Kristus-tietoisuus* ei ole sidoksissa mihinkään uskontoon. Heidän kanavoijillaan on työkavereina ”Ylösnousseet Mestarit”. Jeesus ja Äiti Maria hänen kaksoisliekkinään ovat eräitä ilmestyviä henkimaailman valheellisia hahmoja.

Mutta onko tämä vain tämän ajan ilmiö? Eivätkö ilmestykset kuulu kaikkiin uskontoihin siinä kuin uuteen henkisyyteenkin? Myös kristillisen kirkon sisällä vastaanotetaan mitä erikoisimpia ilmestyksiä kaikkina aikoina.

Useissa näissä ihmisen sisältä tai ulkopuolelta henkimaailmasta tulleissa sanomissa kehoitetaan rakkauteen tai rauhaan. Nyt Uuden Aikakauden ”mestarit” varottavat myös katastrofeista. Välillä niissä ilmaistaan jonkin uskonnon arvoja. Yleensä ilmestyksille on tyypillistä, että arvot ovat sen kirkon tai aatemaailman mukaisia, mitä vastaanottaja itse edustaa. Tänä sekavana aikana ei saisi unohtaa keskustelua ja arviointia. Sitä olisi käytävä myös aivan kristinuskon keskeisistä asioista. Yhteinen sanaton rukous ja meditatiivisuus on nostettu näyttävästi esille ja unohdettu niin tarpeellinen sanallinen viestintä.

6.6.2. Arvioinnin merkityksestä ja vaikeudesta

Kristillisen kirkon alkuaikoina kirkko itse arvioi aktiivisesti sen piirissä esiintyneitä ilmestyksiä ja liikkeitä. Arvioinnin pohjana oli jo silloin muodostunut ja uskon perustaksi hyväksytty Raamattu. Kirkon johtohenkilöt kokoontuivat yhteen, ja näissä kirkon kokouksissa määriteltiin usko. Uskontunnustukset syntyivät harhaoppien ja väärin ilmestysten puristuksessa. Edellä kuvattua toimintaa päätöksineen ei voi tietenkään nostaa Raamatun rinnalle uskon perustaksi. Se antaa kuitenkin tietoa aikansa harhoista ja siitä, että niitä pyrittiin käsittelemään korkealla tasolla.

Arvioimisen kristillinen perinne häipyi jonnekin historian kulun aikana. Vain yksittäiset Sanan ja rukouksen ihmiset, kyllin vahvat uudistajat, jäivät historiaan usein jo itse kirkonkin arvioijina. Olen miettinyt paljon mistä on kyse esimerkiksi katolisen kirkon ilmestyksissä. Askeesi ja meditointi liittyen voimakkaaseen vihkiytymiseen neitsyt Mariaan, ja myös pyhimysten palvonta, saivat aikaan erikoisia ilmentymiä. Nämä ilmestykset kulkivat yhtä matkaa kirkon oppien mukana. Ne tukevat toisiaan yhä vieläkin.

On aivan selvää, että nämä ilmestykset eivät edes pääsääntöisesti ole Raamatun sanoman mukaisia. Siitä huolimatta on suuri joukko patsaita, luostareita, lähteitä, kirkkoja ym. **pyhiinvaelluspaikkoja** perustettu ilmestyspaikoille. Miten tällaisessa vaiheessa voisi enää tehdä arvioita ilman, että se olisi hyökkäystä katolista ja ortodoksista kirkkoa kohtaan. Voiko näitä arvioida ilman, että luterilainen kirkko kokee sen kohdistuvan itseensä tai hiljaisuuden liike?

6.6.3. Hiljaisuuden liikkeen ja katolisuuden kritiikkiä

Alkuaan raitis hiljaisuuden liike on mennyt siihen katolisuuden ansaan, että se hyväksyy sen, minkä katolinen kirkko on kanonisoinut tai korottanut pyhimykseksi, tai missä se on antanut henkilölle kirkon opettajan arvon. Lutherista yritetään nykyisin naivisti tehdä katolisen kirkon poika (viittaus kirjaan *Kirkon poika: Martti Luther tänään*). Minusta olisi huomattavasti tärkeämpää vieläkin arvioida Raamattuun verraten katolisen ja ortodoksisen kirkon oppeja, ja erityisesti myös niiden parissa tapahtuvia ilmiöitä, ilmestyksiä ja ihmeitä. Voisi lähteä liikkeelle loppupäästä eli tämänhetkisestä tilanteesta.

Pohjaksi ajatuksilleni mainitsen, että **1800-luvun tärkeimmät katoliset opit ovat Marian tahrattoman sikiämisen ja paavin erehtymättömyyden dogmit. Ilmestysten ja ihmeitten kannalta tärkein dogmi on ehkä vuodelta 1950 dogmi neitsyt Marian taivaaseenastumisesta.** CCC 966 (*Catechism of the Catholic Church or CCC*): ”Herra otti Tahrattoman Neitsyen, joka oli säilynyt vapaana perisyntien tahroilta, hänen maallisen elämän päättyessä, ylös taivaalliseen kirkkauteen ruumiineen ja sieluineen ja korotti hänet kaiken olevaisen kuningattareksi, jotta hän olisi täysin Poikansa kaltainen, joka on herrojen Herra ja synnin ja kuoleman voittaja. Siunatun Neitsyen taivaaseen ottaminen merkitsee erityistä osallisuutta hänen Poikansa ylösnousemukseen ja enteilee muiden kristittyjen ylösnousemusta.”

6.6.4. Taivaan Kuningattaren ilmestyksiä

Tällainen Taivaan Kuningatar Maria on rinnastettavissa täysin Uuden Henkisyyden ylösnousseihin ”mestareihin”. Tässä yhteydessä voidaan unohtaa se seikka, minkä verran katolinen kirkko on muuttunut Lutherin ajan jälkeen ja mihin suuntaan. Puhumme **katolisista ilmestyksistä nykyajassa**. Näitä seuraavia tietoja keräsin *Paavo Hiltusen* kirjasta *Marian kolmet kasvot*.

Esimerkkejä katolisen Marian sanomasta:

Medjugorje, Kroatia 1992: ”Minä rakastan teitä äidillisellä rakkaudella ja kutsun teitä avautumaan täydellisesti minulle niin, että minä teidän jokaisen kautta voisin kääntää ja pelastaa maailman, jossa on paljon syntiä ja monia pahoja asioita.”

Hruskiv, Ukraina 1987: ”Muistakaa, että ruusukkorukous varjelee ihmiskunnan synniltä ja tuholta.”

Naju, Etelä-Korea 1991: ”Kaikki maailman lapset tulevat pian tietämään, että minä olen kaiken armon välittäjä.”

Katolisissa perinteisissä yhteyksissä tämä ilmestyvä ylösnoussut Maria tukee katolisen kirkon dogmeja. Katolisten karismaattikkojen piirissä oppi on jo hieman toinen. New Agen piirissä Maria puhuu ilmestyksissään katolisen uskon värittämää Uuden Aikakauden sanomaa. **Marian**

ilmestysliike on yhä kasvamassa ja monimuotoistumassa.

Nyt ei ole kysymys siitä mikä näistä Marioista on katolisen kirkon oikea Taivaan Kuningatar. Täytyy kysyä onko tällä katolisellakaan Maria-hahmolla mitään tekemistä Raamatun Marian kanssa. Ei varmastikaan ole. **Raamatun Maria oli tavallinen ihminen alusta loppuun. Hänen tehtävänsä Vapahtajan äitinä oli hyvin erityinen. Saamme arvostaa ja muistaa häntä. Hänelle ei ole silti syytä keksiä arvonimiä eikä antaa palvontaa.**

Raamatun mukaan emme saa olla yhteydessä vainajiin emmekä enkeliolentoihin. Se on alue, joka ei kuulu ihmiselle. Sen sijaan Jumala antaa kyllä omilleen myös ilmestyksiä, mutta ne ovat täysin sopusoinnussa Raamatun kanssa. Saamme tyytyä tähän. Se riitti viisaille varhaisille kirkkoisillekin. Jumala itse lähettää myös enkelinsä varjelemaan meitä kaikilla teillämme.

6.6.5. Suosittelisitko seurakunnassasi meditointia ja mystiikkaa?

Kirkkojen *ekumenian* kehitys ja *hiljaisuuden liike* ovat olleet jossain mielessä esteenä terveelle raamatulliselle hengellisten ilmiöitten arvostelulle viime vuosikymmeninä. Myös tämä aika on sellainen, että rakkaudellisuus ja moniarvoisuus tekevät raamatullisesta henkien arvioimisesta hyvin vaikeaa. Tämä vaikeus läpäisee niin perinteiset kirkkokunnat kuin helluntai- ja vapaakirkotkin. Tällä hetkellä ekumenia ja hiljaisuuden liike ovat levinneet yli kaikkien kirkkorajojen.

Tieteellinen tutkimus olisi kenties kaikkien sallima tapa analysoida myös nämä henkivallan ilmiöt? Fysiologisilla mittauksilla tai haastatteluin voitaisiin päätyä siihen, että esimerkiksi meditoinnit, jooga tai retriitit rauhoittavat ihmistä. Varmasti vauhdin hiljentäminen ja säännöllinen paikalleen asettuminen näkyy tavalla ja toisella fyysisenäkin hyvänä. Tämä ei kertoisi kuitenkaan mitään tärkeimmästä asiasta eli siitä mitä ihmisessä hengellisesti tapahtuu.

Ehkä olisi hyvä perustaa yliopisto tutkimaan mystiikkaa? Näin on tehty *Avilassa* (ekumeeninen ja uskontojenvälinen karmeliittayhteisö Espanjassa käsittäen luostarin ja mystiikan yliopiston). Todellisuudessa se voi tarjota puitteet kaikkien uskontojen ja uuden aikakauden liikkeen mystisten ilmiöitten esiintymiseen samanaikaisesti yhdessä kompleksissa. Mutta voiko se tuoda jotain uutta? Ja mihin suuntaan se avaa yhteyksiä? Miten lähelle pahan voimia voi tarkoituksellisesti mennä ja välttää silti epäjumalanpalvelus? Hiljaisuuden ystävät ovat tehneet mystiikan opintomatkoja Avilaan ainakin vuonna 2006.

Tällainen yliopisto voi koota mystiikkaan innostuneet ihmiset yhteen. Kirkon uskontoasiainsihteri *Pekka Y. Hiltunen* on *Kirkkopalvelun* sivuilla sanonut: ”Mystiikka voi kuulua siis kristityn harrastuksiin siinä missä seiväshyppy, valkosipulin viljely, happipullosukellus tai kirkkohistoria ja dogmatiikka.” Hauskasti sanottu, mutta onko se niin huoletonta ja samantekevää mihin ihminen kalliin aikansa laittaa? Ja onko kaikkalainen mystiikka syvälle vietyä harmitonta kristillisen uskon kannalta?

Kaikki sellainen hengellisten ilmiöitten kanssa viihtyminen, mystiikka ja meditointi, joka ei millään tavoin tähtää kristillisen uskon syntymiseen tai kasvamiseen ihmisessä, voi mielestäni olla johtamassa ihmisiä harhaan. Lisäksi tarjonta on nykyisin uskomattoman kirjavaa uuden henkisyyden markkinoilla. Nimistö on usein hyvin kristillistä, vaikka on kyse selkeästi harhaopista.

6.6.6. Raittiuteen tulisi pyrkiä

On valitettavaa, että tämä kaikki suorittamani arvioiminen tapahtuu kuin ulkoa päin. Minä olen joutunut lukemaan kirjallisuutta ja tutkimaan asioita internetin kautta. Eihän tämä ole ideaalinen tilanne. Hengellisiä ilmiöitä tulisi arvioida reaaliajassa ja paikassa. Nyt näyttää kuitenkin siltä, että monen liikkeen sisällä syntyy sokeutta nähdä epäraittiutta. Näin arviointia tai raamatullista henkien erottelua ei juuri tehdä. Eikä sitä voidakaan tehdä enää nykyisin sisältä päin kuin harvassa kirkossa tai seurakunnassa. Tätä yrittävä joutuu kyllä useimmiten ulkopuolelle.

Tarvitsemme tänä aikana aivan erityisesti uskollisuutta Jumalan Sanalle. Sen lisäksi yksikään meistä ei voi säilyttää sisäistä rauhaansa, ellei löydä hiljaista aikaa lepoon ja rukoukseen. Uskovien yhteys on jokaiselle tärkeä asia. Tämä aika on erityisen sekava. Nyt tarvitsemme raittiita selkeitä kirjoituksia ja puheita pelastukselle keskeisistä kysymyksistä. Lisäksi hengellisten isien ja äitien tarve on kiistaton. Autetaan toisiamme matkalla, jotta emme väsy kesken. Tässä ajassa on mahdollisuus löytää tuki ja ystävyys hengellisiin kysymyksiin ehkä helpomminkin kuin aiemmin. Sähköisistä yhteyksistä on todella suuri apu ja ilo.

Joudun itse miettimään millä perusteilla arvioin jo niin laajaa hengellistä kenttää, että sisältäni nousee kysymys: ”Löytyykö enää mistään ystävää?” Tähän vastaan kuin itselleni, että ystäviä minulla on – vilpittömiä ihania, aitoja kristittyjä eri seurakunnista. Kuitenkin hylkäämisenpelko nousee jostain syvältä.

Luin juuri ilmestyneestä ensimmäisestä *Ajankohtainen teologia n:ro 1/2009* -lehdestä *Olavi Peltolan* ottaman lainauksen juutalaisuudesta kristityksi kääntyneen saksalaisen teologin *Philippin* kirjoituksesta. Tämä ote kuuluu: *”Se, joka ottaa minulta pois Jumalan Pojan sovintoveren, joka on maksettu lunnaina Jumalan vihalle, se, joka ottaa pois meidän Herramme ja Vapahtajamme hyvitysteon, joka on meidän sijastamme suoritettu Jumalan rankaisevalle vanhurskaudelle, se, joka siten ottaa pois vanhurskauttamisen tai syntien anteeksiantamuksen yksin uskon kautta Takaajani ja Välimieheni ansioihin, se, joka ottaa pois Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden hyväksilukemisen, ottaa pois kristinuskon kokonaan. Mitä minuun tulee, olisin tässä tapauksessa voinut aivan yhtä hyvin pysyä esi-isieni uskonnossa, heidän, jotka ovat Aabrahamin siementä lihan mukaan.”*

Huomasin, että tuo todella mutkikkaan oloinen virke sai kyyneleet silmiini. **Jos uskonnossa ei ole Jeesuksen sijaiskärsimystä ja hyväksi luettua vanhurskautta, se ei ole kristinuskoa lainkaan.** Sittenkin on kysymys hyvin syvistä asioista tässä arvioinnissani, vaikka se tuntuukin etenevän helpon jouheasti. Arviointini tuo kipua sekä minulle, että sanomani vastaanottajille. Tämä on väistämätöntä. Tunnen tämän todella vaikeana. Juuri nyt on hetki, että tehtäväni sattuu ja silti tuntuu tärkeämmältä kuin koskaan. Miksi minun tarvitsee tuottaa kipua? Minua ei kuitenkaan ymmärretä, ja saan itse kovaa kritiikkiä vastaan. Kannattaako tämä? Alitajuinen sisäinen viesti on se, että on kiellettyä arvostella. Se on kuin pahantekoa, vaikka tarkoitus on päinvastainen.

Arvioiminen on kuitenkin nimenomaan Jumalan Sanan mukaista toimintaa. Siellä missä puuttuu selkeä sovituksen sanoma, on kyse yleisuskonnollisuudesta, joka pettää ja eksyttää kristillisillä ilmauksillaan. Arvioiminen kehottaa aina palaamaan Raamatun äärelle tutkimaan miten asia on.

Lohduttaudun kipeissä tunteissani sillä, että jokainen meistä voi halutessaan löytää turvan Jeesuksen ristin juurelta. Voimme löytää Sovittajan, Armahtajan. Sinne Herramme lähelle eivät yllä meidän taitamattomasti lausumamme sanat, eivät sinun ja eivät minun. Tarvitsemme kahdenkeskistä aikaa Jeesuksen kanssa. Katsomme Jeesusta ristillä ja Hänen katseensa voimme ajatella kohdistuvan sieltä

meihin.

Yksi katse Jeesukselta

*Jeesus, Vapahtajani.
Vaikka kaikki hylkäisivät
niin Sinä et niin tee.*

*Kun muut sylkivät
tai halusivat kivittää
niin otit erilleen
lähellesi
kahden kesken.
Sanoit: "Rakas"*

*Annoit katseesi, luottamuksesi,
tulevaisuuden, ihmisarvon.
Sinä, vain Sinä voit sen tehdä.*

*Aikaa siihen ei tarvita.
Yksi katse vain
ja sana tai kaksi.*

*Jeesus rakas.
Katsoit ristiltä meitä jokaista,
mutta katsoit myös erikseen
juuri minua.
Minun silmiini.
Minun sydämeeni.*

Kiitos Jeesus.

Sisällyshuetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällyshuettelon alkuun [tästä](#)

7. UUSKARISMAATTISUUDESTA KOKEMISEN JA KERRONNAN NÄKÖKULMASTA

Olen aiemmin kirjoittanut ”torontolaisuudesta” ja ”menestysteologiasta”. Moni karismaattisen liikkeen kasvatti kokee, että tällaisia käsitteitä ei ole olemassakaan. He arvelevat kenties, että jotkut arvostelijat ovat keksineet nämä asiat. Minä ymmärrän hyvin tätä kritiikkiä. *Uuskarismaattisuus* on tässä mielessä hyvä sana. Jos karismaattisuus olisi pysynyt jossain vanhassa eikä olisi nyt uudessa aallossa, siitä kenties puuttuisi joitain piirteitä, mitä arvioijat pitävät virheinä.

Olen pitkät ajat miettinyt miten pääsisi edes jollakin tavoin käsiksi uuskarismaattisuuteen. Olen lukenut joitain nettisivustoja ja kuunnellut saarnoja ja puheita. Lisäksi olen lukenut netistä henkilökohtaisia todistuksia. Saarnoja kuunnellessani olen törmännyt jopa siihen, että seurakunta toistaa ulkomaisen julistajan perässä uskoa kohottavia lauseita. Moni julistaja kertoo kuolleista herättämisistä, enkelikohtaamisista, taivasmatkoista ja Jeesuksen tai Jumalan näkemisestä. Ihmisiä kehoitetaan tulemaan rohkeasti eteen, jos he kokevat tiedonsanojen kautta puhutun paranemisen koskevan itseään. Muutenkin pidetään esillä sitä, miten Jumala on vaikuttanut julistajan tai seurakuntalaisen arjessa paranemisen tai johdatuksen muodossa. Pyhän Hengen vaikuttamat kokemukset ovat esillä voimakkaasti. Samoin lähes kaikissa uuskarismaattisissa seurakunnissa näytetään puhuvan pahoille hengille ja niitä ”sidotaan”. Kaikkea tällaista olen lukenut ja kuunnellut ilman, että saisin uutta otetta asiaan. Osalle lukijoistani tapani tulkita torontolaisuutta ja menestysteologiaa aikaisemmassa kirjan osassa antaa pohjaa nähdä harhassa olevia seikkoja, mutta osa lukijoista ei ehkä saa sitä kautta mitään otetta siihen, mitä yritän valottaa.

Löysin internetistä sattumalta tiedon, että Kirkkohallitus päätti Kirkon tutkimuskeskuksen apurahojen jaosta vuodelle 2009. Suurimman apurahan sai *Tuija Hovi*, 16 000 euroa aiheenaan *uuskarismaattisuus*. Tämä innosti minua ottamaan selvää, mikä on tämän tutkijan mahdollinen lähestymistapa aiheeseen. Löysin netistä luonnollisesti maininnan Hovin väitöskirjasta *Usko ja kerronta - narratiivinen näkökulma uskonnollisuuteen*. FM Tuija Hovi tarkastelee väitöskirjassaan uskonnollisen vakaumuksen ja kokemuskerronnan suhdetta. Tutkimus perustuu sille näkemykselle, että yhteisölliseen perinteeseen perustuvana kokemusmaailmana uskonto sisältää mallit sekä kokemiselle että siitä kertomiselle. Tuloksena esitetään, että henkilökohtaista uskoa rakennetaan suureksi osaksi kertomalla ja kertaamalla yksilöllisiä arkielämän tilanteita yhteisöllisesti hyväksytyn tulkintamallin varassa.

En pääse mitenkään käsiksi tämän vuoden tutkimukseen, ellei aiheesta tule nettiin kirjoituksia. Sen sijaan tilasin itselleni Tuija Hovin väitöskirjan. Tiedän, että tutkimuskieli ja psykologinen lähestymistapa voi tuottaa minulle ongelmia. Kuitenkin olen jo pitkään odottanut kuin avaimen löytämistä aiheeseen ja tässä se nyt mielestäni on.

7.1. Artikkelin liittyen uskon kokemuskerrontaan

Odottelen tässä vaiheessa vielä väitöskirjaa. Kuitenkaan en ole malttanut olla etsimättä netistä jo jotain aiheeseen liittyvää. Linaan artikkelia *Suomen Kansantietouden Tutkijain Seuran julkaisusta vuodelta 2006*. Otan siitä mukaan erillisiä kappaleita.

”USKON PERFORMATIIVIT KOKEMUSKERRONNASSA, Tuija Hovi (alleviivaukset minun)

Tässä artikkelissa tarkastelen, millä tavoin uskonnollisen kokemisen ja kerronnan suhde rakentuu ja mikä on siten arkisen kokemuskerronnan ja uskonnollisen vakaumuksen ylläpidon suhde. Tarkastelun lähtökohtana on näkemys siitä, että uskonnollinen vakaumus ei ole staattinen tila eikä

kääntymys ole ainoa uskonnollisuuden muutos uskonnolliseen traditioon sitoutuneen ihmisen elämässä. Kysymys on pikemminkin jatkuvasta muutoksesta, toistuvasta ja uusiutuvasta identiteettiprosessista, joka edellyttää vakaumuksen aktiivista työstämistä arkielämässä.

...
Karismaattiseen liikkeeseen kuuluu olennaisesti myös vahva yhteisöllisyys, aktiivinen vuorovaikutus uskovien kesken. Kokemuksellisuutta korostavassa traditiossa on keskeistä vakiintunut tapa ilmaista ja jakaa koettu. Karismaattisen kristillisyyden kontekstissa "suun tunnustus" ja "todistaminen" ovat perinteisiä rituaaleja, joilla yksilö sitoutuu 'uskovien yhteyteen' ja julkituo oman hengellisen statuksensa, sen, että hän uskoo omaavansa henkilökohtaisen suhteen yliluonnolliseen. Rituaalisesti uskova jakaa kokemuksensa yhteisössään vakiintuneen todistusperinteen kautta. Uskosta kertomisen tärkeys ilmenee kuitenkin myös rituaalikontekstin ulkopuolella arkisissa kanssakäymistilanteissa. Tästä syystä on mielenkiintoista tarkastella niin ikään arkipuheen uskoa ylläpitävää ja tuottavaa potentiaalia.

...
Kenttä, jolla uskonnollisen vakaumuksen narratiivista rakentumista itse tarkastelen, on siis protestanttinen karismaattinen kristillinen traditio. Haastatteluaineistoni on peräisin turkulaisesta Elämän Sana -seurakunnasta, joka perustettiin vuonna 1990. Se kuuluu Yhdysvalloissa 1960-luvulla versoneeseen uskonliikkeeseen (Faith Movement), joka on saanut vaikutteita Raamatun auktoriteettia ja konversiokokemusta korostavasta evankelikaalisesta kristillisyydestä ja erityisesti helluntailaisuuteen liittyneestä parantumisherätyksestä. Suomessa liikettä edustavat pienehköt erinimiset itsenäiset seurakunnat. Hyvinvointi ja terveys kuuluvat opetukseen merkkeinä uskoville kuuluvista siunauksista eräänlaisina 'yliluonnollisina luontaisetuina'. Seurakuntalaiset itse haluavat kuitenkin korostaa liikkeen pelastussanomaa ja henkilökohtaisen hengellisen kehittymisen ensisijaisuutta.

...
Kokemuskerronta kuuluu yhteisön kokonaisvaltaiseen kerronnalliseen traditioon, sillä yhteisöllä ei ole vain kertomustraditiota vaan myös kertomistavan traditio. Samalla tavoin kuin ihmiset kulttuuriinsa kasvaessaan oppivat tuntemaan muut odotuksenmukaiset rakenteet, he oppivat tuntemaan myös kulttuurissaan tavalliset kertomukset ja kertomisen tavat. Tässä mielessä 'kulttuuri puhuu' yksilön kertomuksen kautta antaen mahdollisuuden merkityksellistä koettua yhteisesti ymmärrettävällä tavalla (Riessman 1993, 5).

...
Haastatteluissa epäolennaisiksi vaiettujen seikkojen nostaminen pohdinnan alaisiksi voi tuottaa uusia näkökulmia itsestään selvänä pidettyyn tai tabuoituun kysymykseen. Antropologi Gregory Bateson rakensi ajatusta nonkommunikaatiosta suojaamisen ja vallankäytön välineenä (ks. Ketola et al. 2002). Nonkommunikaation eli ilmaisemattomuuden suoja verhoaakin uskonliikkeen jäsenten puheessa esimerkiksi vahinkoja, epäonnistumista ja vaikeuksia uskossa. Ne ovat teemoja, jotka haastateltavat ohittivat yleensä hyvin nopeasti.

...
Hyvinvointi ja parantuminen ovat hyvin keskeisiä teemoja uskonliikkeen opetuksessa, ja ne toistuvat myös haastateltavien puheessa sekä vastauksina kysymyksiin että spontaanina kerrontana. Näiden teemojen keskeisyys johtuu siitä, että liikkeen opetuksessa uskovalla sanotaan olevan mahdollisuus ja jopa oikeus kaikkeen hyvään, myös hyvään terveyteen. Sairauden ja terveyden määrittelyn ideana on tässä se, että terveyden uskotaan olevan peräisin Jumalalta, kun taas sairauden uskotaan olevan Saatanan aiheuttamaa. Yksilön jumalasuhteen katsotaan olevan suoraan verrannollinen hänen terveydentilaansa.

...
Uskontotieteilijä Stephen Hunt on tarkastellut erityisesti uskonliikkeen sanamagiana, sanan sitovaa voimaa. Sen katsotaan rajoittavan pahojen voimien valtaa ja sanan vapauttavaa voimaa, jonka puolestaan uskotaan aktivoivan Jumalan positiivista, parantavaa voimaa. (Hunt 1998, 275–276.)

Takaisin sivulle 150 [tästä](#)

Merkityksenanto koetulle jäsentyy hyväksyttävien syy-seuraus-suhteiden hahmotukseksi, toisin sanoen se juonentuu. Esimerkiksi parantuminen uskonnollisena kokemuksena määrittyy samoin ehdoin, omaksutun uskonnollisen perinteen – kirjallisen ja suullisen – tarjoamien selitysmallien kautta.

...

Olen tutkinut henkilökohtaisen kokemuksen ja yhteisöllisen merkityksenannon dynamiikkaa kirjalliseen traditioon perustuvan, laajasti verkostoituneen ja tehokkaasti organisoitua lähetystyötä tekevän kristillisen herätysliikkeen piirissä. Uskonliikkeen, kuten karismaattisen liikkeen piirissä yleensäkin, systemaattinen yhteisöllinen opetus yhdistyy vahvaan henkilökohtaisen kokemuksen korostamiseen uskovan elämässä.

Kaikki tapahtumat ja käänteet voivat uskovan näkökulmasta rakentua juonelliseksi uskonkertomukseksi, jonka varassa vakaumus ja identiteetti säilyvät sekä muuttuvat.”

Uskon löytäväni näistä lähtökohdista jotain uutta uskarismaattisuuteen. Mielenkiintoni kohdistuu lähinnä ulkomaisten julistajien painotuksiin. Tätä kautta uskarismaattisuus vaikuttaa maailmanlaajuisesti yllättävänkin samankaltaisena. Olen ollut huomaavani, että aito uskoontulo voi tapahtua monessa eri ympäristössä ja ulkoisesti erilaisin tavoin. Kuitenkin juuri karismaattisuuden ääri-ilmiöt vetävät usein puoleensa uutta uskovaa.

Meilläkin Suomessa vierailee useita ulkomaalaisia julistajia ja myös televisiosta tulee päivittäin uskarismaattisia puheita. Julistusta on saatavissa niin kirjallisessa kuin puhutussa muodossa omalla äidinkielellä. Omien karismaattisten julistajiemme ja seurakuntalaisten uskonnollinen kieli saa vaikutteita näiltä ulkomaalaisilta superjulistajilta. Uskonnollinen vakaumus ja identiteetti rakentuvat juuri tätä kautta.

7.2. Tuija Hovin väitöskirjan nostamia ajatuksia

Kertaan hieman Tuija Hovin väitöskirjan *Usko ja kerronta Arkitodellisuuden narratiivinen rakentuminen uskonliikkeessä* nostamia ajatuksia. Tulen seuraavassa kirjoituksessani lainaamaan sieltä vapaasti itseäni kiinnostavia kohtia muuttamatta silti itse sisältöä.

Karismaattisessa kristillisyydessä kertominen on uskoa; uskovalta edellytetään jatkuvaa aktiivisuutta, sillä hänen tulee olla aina valmis ”todistamaan” uskostaan. Uskon kokemisella on suuri merkitys. Tietyn tyyppisiä uskonnollisia kokemuksia pidetään **mystisinä kokemuksina**, poikkeuksellisia mielentiloja, joissa kokijan ajatellaan olevan suorassa yhteydessä tuonpuoleiseen, jumalalliseen, pyhään. Karismaattisuuteen liitetään luonnollisesti ns. henkikaste ja armolahjojen ilmentyminen.

Vaikka klassisen mystiikan määrittely pitääkin passiivisuutta ja spontaanisuutta todellisen mystiikan kriteerinä, on myöhemmän tutkimuksen valossa kuitenkin selvää, että **elämysten syntymistä on mahdollista edesauttaa** eri tavoin. Seuraavat seikat toimivat uskonnollisten elämysten syntymistä helpottavasti, vaikka ne eivät niitä varsinaisesti tuotakaan: *psykedeeliset aineet, meditaatio, uskonnollinen kieli, musiikki*. Ne toimivat joko erikseen tai yhdessä. Psykedeelisiä aineita ei sentään tarvitse liittää äärikarismaattisuuden yhteyteen.

Edellä olevaa lukiessani huomaan itse juuri mystisyyden alueella hiljaisuuden liikkeen ja uskarismaattisuuden hengellisen sukulaisuuden. Yleensäkin voisi kiinnittää huomiota hengellisissä tilaisuuksissa käytettäviin tuoksuviin aineisiin (ortodoksit), valoihin (hämäryys, kynttilät, kirkkaat

vilkkuvat valot), musiikin meditatiivisuuteen, voimakkuuteen, toistoihin ja pitkäkestoisuuteen sekä puheen suggestiivisuuteen ym. seikkoihin. Liian usein pyritään aikaansaamaan sielullisia mystisiä kokemuksia. Nämä ovat minun henkilökohtaisia näkemyksiäni, jotka vain nousevat väitöskirjaa lukiessani.

Karismaattisen kristillisyyden piirissä, jossa korostetaan kokemuksellisuutta, ei ole harvinaista kuulla kertomuksia uskonnon harjoittamiseen liittyvistä tilanteista, joissa koetut tunteet ovat aiheuttaneet ahdistusta. **Elämykseen** liittyy usein mystisyys, hetkellisyys ja intensiivisyys.

Kokemus on jo jotain pysyvämpää, arkielämään liittyvää ja kokonaisvaltaisempaa, jo vakaumustakin ylläpitävää. **Vakaumuksen** yhteydessä puolestaan puhutaan tietoisesta asenteesta, uskosta ja siihen liittyy arvoon suuntautunut tunne- ja ajattelujärjestelmä. Tieto ja todellisuus ovat yhteisöspesifejä. **Eläminen samaa merkitysjärjestelmää edustavien kanssa mahdollistaa tulkintojen pitämisen itsestään selvinä**, kun kyseenalaistavaa palautetta tulkinnoille ei tule.

Karismaattisuudessa on performatiivisen eli asiantiloja muuttavan kielen näkökulma. Esimerkiksi **siunaaminen** ja **manaaminen** ovat malliesimerkkejä performatiivisista puheakteista, joilla todellakin **ajatellaan saatavan sanottu automaattisesti aikaan**. Uskonliikkeessä **ajatus uskosta (maagisena) voimana**, joka muuttaa asiantiloja, kiteytyy usein **voittamisen** teemoihin puheessa. Puhujalla on usein suuri **auktoriteettiasema** seurakunnassa. *Ulf Ekman* on käynyt lukuisia kertoja *Turun Elämän Sanassa* ja monet elämänsanalaiset ovat käyneet *Livets Ord* raamattukoulun Upsalassa. Herätyskokoustilanteessa negatiivista käyttäytymistä aiheuttavia **henkiä voidaan puhutella ja manata**.

Takaisin sivulle 150 [tästä](#)

Uskonnollisen elämyksen ja henkilökohtaisen kasvun pyrkimys on selkeästi nähtävissä sodanjälkeisen sukupolven uushenkisyydessä. Tätä piirrettä korostavat yhtäläisesti niin New Age-henkisyys kuin konservatiivinen kristillisyydskin. Painopisteen siirtyminen tradition kunnioittamisesta kohti ”elämän kunnioittamista” on tosiasia, mikä ilmenee esim. **kokemuksellisuuden tavoitteluna**. Uusi karismaattisuus omaksutaan helpommin teollistuneeseen keskukseen kuin periferiaan.

Karismaattisuus liittyy uskonnäkemyksessään evankelikaalisuuteen, mihin kuuluu käsitys Jeesuksesta jokaisen ihmisen henkilökohtaisena pelastajana, ja usko edellyttää ”uudestisyntymistä” eli uskonnollista kääntymistä. Nämä termit ovat suoraan väitöskirjasta. Elämän Sana seurakunnassa on luonnollisesti käytössä **ehtoollinen**. Sen lisäksi käytetään **öljyllä voitelua** sekä **rukousliinoja**.

Kerron aivan lyhyesti jotain historiasta. **Helluntalaiset parantamisliikkeet** toivat esille käsityksen saarnaajien parantavasta karismasta. *Parantamisherätys (healing revival)* (1947-1958) toi kiertävät evankelistat. Vaikka synneistä pelastumista ja Pyhän Hengen armolahjoja saarnattiinkin, ne eivät olleet keskeisin sanoma, vaan **olennaisinta oli ihme**, se, että Pyhä Henki paransi sairaita ja jopa herätti kuolleita liikkeen luoman käsityksen mukaan. Organisoitumistarpeeseen vastasi aluksi baptistisaarnaajana toiminut *Kenneth Hagin*. Hän perusti oman yhdistyksen, jonka koulutuskeskuksia on nykyisin 13 maassa.

Karismaattinen kolmas aalto, niin kutsuttu **Vineyard-herätys, Toronton siunaus**, menee opillisesti uskonliikettä lähelle. Molemmissa on käytössä mm. samaa opetuskirjallisuutta. Kaikkialla **karismaattisessa liikkeessä uskovan oma kokemus on uskon perusta ja tärkein asia**. Silti **vaikeista asioista ja kokemuksista mieluiten vaiettiin**. Kokemuksen on siis oltava **samansuuntainen opetuksen kanssa**.

Stephen Hunt on tarkastellut uskonliikkeen **sanamagiaa**, sanaan liitettyä voimaa. Voidaan todeta, että tässä **magian ja uskonnon raja hämärtyy**. **Rukousliinojen käyttö** puolestaan edustaa

kosketusmagian ideaa ja yliluonnollisella voimalla ladatun esineen parantava vaikutus ymmärretään tapahtuvan mekaanisesti. Öljyllä voitelu sen sijaan on aivan raamatullista toimintaa ja siitä puhutaan Jaakobin kirjeessä. Samaan yhteyteen liitetään syntien tunnustaminen. Paranemiseen yhdistetään usein **joko usko tai armolahjojen** toiminta. Uskonliikkeen piirissä sanotaan myös, että jos et anna kunniaa Jumalalle, sairaus voi tulla takaisin.

Tämän saman jaottelun uskoon ja armolahjoihin, joka ilmeni väitöskirjasta, löysin *Matti Wendelinin* opetuksesta hänen omilta internetsivuiltaan:

”23.5.2009 Miksi mielen pitää uudistua?

Miten sitten tulisi toimia käytännössä uudistuaaksemme mieleltämme. Se on hyvin yksinkertaista; ala ajatella ja mietiskellä kaikkea sitä, mitä Jumalan Sana sanoo! Jos esimerkiksi olet sairas, ajattele, että Jumalan Sana sanoo sinun olevan terve. Jesaja kirjoittaa ”Hänen haavojensa kautta me olemme (huomaa aikamuoto) parannetut” Jes.53:5. Sinä ehkä sanot tästä, että on hulluutta ajatella olevansa terve, jos kokee olevansa sairas. Kumpi mielestäsi on enemmän totta, se mitä Jumalan Sana sanoo, vai se mitä sinä (Sanan vastaisesti) koet todeksi? Valehtelee Jumalan Sana mielestäsi, ei - ei! Jumalan Sana ei valehtele! Muutos elämääsi tulee mielen uudistuksen kautta. Olen varsin tietoinen, että toki parantua voi monella muullakin tavalla, esimerkiksi armolahjojen kautta, mutta nyt käsittelemme sitä, mitä mielen uudistus voi saada aikaan.”

Parantuminen, hyvän voitto pahasta, kertautuu uskonliikkeen kerronnassa raamatullisten viittausten normittamana. Synti-käsite esiintyy Jumalasta erillään pitävänä voimana, jopa saatanan vaikutuksena uskovien sielussa. Tutkija Tuija Hovi huomauttaa kantanaan, että tietoisuus synnistä eli synnintunto edellyttää nimenomaan aktiivista uskoa ja halua pyrkiä pois synnin piiristä, eli tässä mielessä tiedostettu synti toimii pikemminkin lähentämässä uskovaa Jumalaan.

Uuskarismaattisen kristillisyyden piirissä elävän haastateltavan **minuus rakentuu nimenomaan juuri yhdenmukaisuudelle, yhteisön odotuksiin mukautumiselle**. Rukoileminen ja **ylistäminen** tuottavat sitä (hengellistä) todellisuutta, jossa ihminen voi kuulla ”Jumalan äänen”. **Profetian armolahja** on seurakuntalaisten elämässä paljon esillä. Sen käyttöä voidaan jopa harjoitella. **Voitelu** merkitsee Ulf Ekmanin käsityksen mukaan erityistä Jumalalta saatua hengellistä kykyä.

Ekman opettaa edelleen, että Jumala valmisti pääsytien ihmiskunnalle niin, **että se saisi takaisin sen aseman, yhteyden ja ylenpalttisen elämän, jonka se oli menettänyt syntiinlankeemuksen kautta**. Näin eräs seurakuntalainen lausuu ajatuksenaan, että Jumala haluaa siunata täällä ajassa. Taivaassa se on itsestäänselvyys.

Väitöskirjassa mainitaan seuraavaa. Ulkopuoliset tahot, kuten outona pidettyyn yhteisöön liittyneiden henkilöiden omaiset, ovat pyrkineet vapauttamaan läheisiään yhteisöstä eri tavoin. Kuitenkin tämän ”organisoidun poisohjelmoinnin” on todettu aiheuttaneen huomattavasti traumatisoivampia kokemuksia kuin itse poikkeavaan uskonnolliseen yhteisöön kuulumisen. Tähän minun on oikeastaan helppo uskoa. Tiivis uskonnollinen yhteisö läheisine ihmissuhteineen on aina niin suuri osa uskovien elämää, että siitä tuskin voi irtaantua muuten kuin oman sisäisen prosessin kautta. Terve seurakuntayhteys on oikealla tavalla kannattamassa uskovaa. Väärin rakentuneen yhteyden virheet on syytä tiedostaa. Silloin on hyvä nähdä, että on myös toisin painottunutta kristinuskoa. **Ehkä löytyy uusi uskon lepo ja rauha vähitellen. Joillekin se näyttäytyy vasta uupumuksen kautta.**

Uskovien uusi olotila Jumalan edessä on ennen kaikkea sitä, että hänellä on lapsen asema. Ihmisen ei tarvitse millään omilla teoillaan ansaita otollisuutta Jumalan edessä, vaan hän on sellaisenaan Jumalan rakastama ja tämän jatkuvan anteeksiannon kohteena. Kristuksessa oleva voi nähdä

avoimin silmin myös vaikeat asiat, koska hän on Jumalalle otollinen myös heikoimpina hetkinään.

Karismaattisuuteen liittyy usein myös tietty perfektionismi. Tarkoitan sillä oppia elämänvanhurskauden täydellisyydestä. Se tekee, jos täyttä totta tarkoitetaan, aivan mahdottomaksi kristillisen uskon, koska **kristillinen usko on uskoa syntien anteeksiantamukseen Jeesuksen ristintyön varassa ja edellyttää siis syntisyyttä ja ennen kaikkea sen näkemistä ja tunnustamista. Oma identiteetti ei rakennukaan enää utopian varaan, koska on täysin turvallista olla vain se pieni ihminen, joka oikeasti on. Siinä on lepo ja rauha.**

Minun on tässä yhteydessä hyvä mainita vielä kerran, että arvostan raitista armolahjojen ilmenemistä seurakunnassa. Mutta Kristus on sittenkin tärkein. Hänessä on lepo ja rauha. Heikkojen ja sairaiden rinnalle on asetettava. Terve vuorovaikutus ja arvioinnin salliva ilmapiiri vaikuttaa sen, ettei kukaan yksittäinen henkilö ole väärällä tavalla auktoriteetti. Uhraamiseen, niin tärkeää kuin se onkin, on syytä liittää vapaaehtoisuus. Tuntuu hyvältä, että se sanotaan myös ääneen.

Jumalan äänen kuuleminen on herkkä asia. Siitäkään ei pidä sanoa, että vain tietynlainen rukous tai ylistys tekee tämän kuulemisen mahdolliseksi. Vielä ikävämpää on se, jos väitetään ihmisen asettavan esteitä Jumalan tahdon toteutumiselle vaikkapa väärän rukoustavan vuoksi tai liian pienen uskon tähden.

Voimme usein havaita aivan arkisissa keskusteluissamme äärikarismaattisuuden vaikutukset eräiden uskovien sanoissa. Minä ihmettelisin, jos näin ei olisi. Kyllähän kaikki uskonnolliset kanavat ovat nykyisin tulvillaan uuskarismaattisuuden sanomaa. Usein on kyse sukulaisistamme, ystävistämme tai työtovereistamme. Tässä tarvitsemme jo paljon viisautta ja jaksamista. Jumala antakoon meille jokaiselle Hänen mielensä mukaista käyttäytymistä ja oikeita, rakentavia sanoja. Ennen kaikkea tarvitsemme rakkautta. Samoin esirukouksen kanavat ovat käytössämme.

Tässä luvussa olemme keskittyneet sanoihin ja kerrontaan. Myös niin kovasti kaipaamamme ihmeet ovat olleet esillä. Rukouksessa puhumme Jumalalle, Taivaalliselle Isällemme. Odotamme myös Hänen puhettaan meille joko Raamatun kautta tai muuten. On myös tärkeää ilman sanoja sydämen tasolla kiintyä ja kiinnittyä Pyhään Jumalaan. Nuo seuraavat sanat kirjoitin oltuani juuri tunturin laella yksinäni keskellä kesäkuista yötä.

Pyhän edessä

Sinä et aloita puhumalla.
Sinä hiljennät sydämeni
pyhällä äänettömyydelläsi.

Osaisinpa olla tässä lähelläsi!
Unohtaisin hetkeksi kaiken muun.
Keskittäisin sydämeni vain Sinuun.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

8. ÄÄRIKARISMAATTISUUDEN ERIKOISUUKSIA

Edellä pyrin lähestymään uuskarismaattisuutta kokemukseronnan kautta. Nyt tahdon poimia äärikarismaattisuudessa mukana olevien sanoja, sitä mikä on heille tärkeää. Näin pääsee tunnustelemaan mistä on kyse äärikarismaattisuudessa. Valitsen jossain määrin tarkoituksella ääripään ilmiöitä. Kuitenkin on kyse selvistä perusasioista, joista osa ilmeni myös Tuija Hovin väitöskirjassa. Tällaisia on esim. uskon sanojen kautta parantaminen ja aineellisen menestyksen korostaminen.

Aiemmin käsittelin torontolaisuutta ja menestysteologiaa (valtateologiaa). Siihen löytyy seuraavassa edellisten asioiden ohessa muitakin yhtymäkohtia, esim. Jumalan armeija ja uudelleen esiintyvät hengelliset virat ja erityisvoitelu. Sama lähde, mikä on torontolaisuudessa, esiintyy nykyisessä ”siunauksessa”. Lakelandin kevään 2008 ”herätyksestähän” sanottiin: *”Lähes jokainen kokouksissa haastattelemamme pastori ja uskova oli ollut jollain tavalla kosketuksessa esimerkiksi Rodney Howard-Brownen palvelutyön kanssa.”*

8.1. Enkeleistä

On jopa tavattoman yleistä, että ulkomaalainen tai myös suomalainen puhuja kertoo kokemuksistaan enkeleiden kanssa. Otan kuitenkin tämän esimerkkini kirjasta, josta tuli jättimenestys ja varmaan myös taloudellinen suurvoitto kustantajille.

Roland Buckin kirjasta Enkelit puhuvat minulle sanotaan: ”Edelleen maailman ainutlaatuisimpia dokumentteja enkelimaailman ilmestymisestä maan päällä. Buckin enkeliteos syntyi ennen nykyisten enkelikirjojen buumia. Se on lukuisille kielille käännettynä edelleen levikin kärkitiloissa monissa maissa. Kirjan voima on siinäkin, ettei se ole teoreettinen kertomus enkeleistä. Tämä on dokumentti miehestä, joka puhui enkelien kanssa ja tietää mistä kertoo. JO 8.PAINOS!!!” Ensimmäinen suomalainen painos ilmestyi vuonna 1982 Roland Buckin tyttären Sharon Whiten kirjoittamana nimellä *Roland Buck - Mies joka puhui enkelien kanssa*.

Tämä kirja löytyy jopa Kokkolan Baptistiseurakunnan kirjastosta. Kaikki mahdolliset kirjakaupat ja kirjastot pitävät sen valikoimissaan, koska sillä on varma menekki. Löysin kirjan myös Lohjan kaupunginkirjastosta. Ymmärrän, että Buck tapasi kirjan mukaan mm. enkelihahmoja *Gabriel* ja *Chrioni*. Hän tapasi usein ”enkeleitä” ja keskusteli niiden kanssa jopa useita tunteja. ”Gabriel ja Chrioni tulivat jälleen viime sunnuntaina, tällä kertaa pukeutuneina loistavimpiin näkemiini vaatteisiin. Kangas näytti puhtaalta kullalta. Ensimmäisen kerran näin Chrionin muussa kuin taisteluasussaan. He veivät minut takapihalle, missä heidän hohteensa heitti himmeän, kultaisen loisteen ruuhon ja veteen. Olin sanaton.”

”Sain taas taivaallisen vohvelin ja vettä juodakseni Gabrielilta. Ylistys ja palvonta, jota en voinut hallita, alkoi virrata minusta.”

”Enkeleiden ollessa eräänä iltana luonani Gabriel sanoi, että Jumala oli lähettänyt pyöreän, noin kymmenen sentin läpimittaisen vohvelin, joka oli puolentoista sentin vahvuinen ja muistutti tavallista leipää. Gabriel käski minun syödä sen, ja minä tottelin. Vohveli maistui aivan hunajalta. Kun olin syönyt kaiken, hän antoi minulle hopeiselta vaikuttavan maljan, jossa näytti olevan vettä. Nautin nesteen viimeistä pisaraa myöten, ja samassa sisimpäni täyttyi kiihkeällä halulla kiittää ja ylistää Jumalaa. Kiitoksen virrat kumpusivat sydämestäni Jumalan puoleen ja vielä päivien kuluttua, ruumistani tuntui kihelmöivän. Tunne oli sanoinkuvaamattoman miellyttävä!”... ”Työssäni tapahtui ihmeitä. Tämä ainutlaatuinen tila kesti useita päiviä.”

Erikoisten tapaamisten kautta **enkeleiden** välittämä viesti saattoi olla aivan oikea ja sovitukseen liittyvä. Silti jään kyllä miettimään miksi pitää olla jotain näin erikoista. Raamatun enkeli-ilmestyksiin ei liittynyt mitään tämänkaltaisia kummallisuuksia ja sensaatioita. Niissä ei tarjottu mitään outoa syötävää. Niissä ei kuvattu mitään ruumiin kihelmöintiä. **Enkeli saattoi esimerkiksi välittää jonkun tärkeän sanoman tai vahvistaa jotakuta vaikeassa elämänvaiheessa.** **Raamatun kuvaus enkelistä on usein niukka.** Missään tapauksessa ei joku enkeleistä ilmestynyt välillä sota-asussa ja välillä loistavissa kultavaatteissa seurustelemaan ihmisten kanssa.

Muistamme varmaan hyvin enkelin ilmestymiset Sakariaalle, Marialle ja paimenille Luukkaan evankeliumissa. Iäkkäälle Sakariaalle oli kyseessä sanoma Johanneksen syntymästä. Tällähän oli aivan erityislaatuinen tehtävä Jeesuksen edeltäjänä. Marialle kerrottiin, että hänestä tulee Jumalan Pojan äiti taivaallisen ihmeen kautta. Luuk.1:35: *"Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjoaa sinut; sentähden myös se pyhä, mikä syntyy, pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi."* Kummassakin tapauksessa kerrotaan enkelin olleen *Gabriel*.

Paimenille enkeli ilmoitti ilosanoman Jeesuksen syntymästä: *"Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa."* (Luuk.2: 8-11).

Minua on liikuttanut Jeesuksen Getsemanen rukous ennen Hänen ristin kärsimystään. Häntä tuli enkeli taivaasta vahvistamaan. Siitä kertoo Luukas 22: 41-43: *"Ja hän vetäytyi heistä noin kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja rukoili sanoen: 'Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.' Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä."*

8.2. Kultapölyä ja taloudellista siunausta

Kaikkein kiivain **kultahippukuume** oli Suomessa noin vuoden 2000 tienoilla. Useammasta lähteestä olen tullut siihen tulokseen, että ilmiö on liitettävissä Toronton ja Pensacolan hengellisiin liikehdintöihin. Kun näistä varsinaisista "torontolaisuuden" ajoista on jo pitkälti toistakymmentä vuotta, niin on mahdotonta jäljittää kuka on ollut kenenkin siunattavana ja milloin. Yhtenä esimerkkinä ilmiöstä otan *Anne Miettisen* viestin Australiasta, joka on luettavissa www.tulta.net-sivustolta. Linaan sen kokonaan tähän, jotta näkyisi minkä tason kuuliaisuutta Raamatulle tämä ilmentää.

"Anne Miettinen: Australian kuulumisia

23.2.2000 Brisbane

Jatkan nyt näitä todistuksia kullan kokemisista siitä todistusmateriaalista, mikä minulla on, jotta kaikki pääsevät osallisiksi näistä Herran ihmeistä, joita Hän jakaa puhtaasta ARMOSTA. Ne eivät tule sen mukaan kuinka hyvä jokin ihminen on tai että hän olisi pyhempi kuin toinen. Jumala jakaa sitä kaikille halukkaille ja jopa joskus haluttomillekin ja epäilijöille. Sen lie todistaa myös tapaus, jossa kultapölyä ilmaantuu erään ihmisen kissankin päälle. Herra näin tuntuu sanovan, että katso nyt sitä tippuu tuon luontokappaleenkin turkille, eikä se takuulla ole ansainnut sitä omilla suorituksillaan.

Kultapöly on saanut muutoksia monilla alueilla. Se on Jumalan kirkkautta meille ihmeteltäväksi. Sen aikaansaannoksia ovat ihmeelliset parantumiset, uudistuminen, uudestisyntymiset ja myös rahallinen siunaus, josta haluan kertoa ihan ensimmäiseksi rohkaisuksi monelle ja ravistella turhan

niuhottajien köyhyysmentaliteettia ulos...

Kultapölyä satoi Texasissa erään kirkon koko yleisön päälle ja Herra sanoi tekevänsä finanssi-ihmeitä. Mr. Mc Lean kertoi (Dallasista) olleensa hyvin kriittinen koko asiaan, kunnes näki kultapölyä laskeutuvan omille käsilleen. Kun hän palasi kotiinsa soitti hänen asianajajansa hänelle, että velka jota hänellä oli 400.000 dollaria oli täysin yllättäen peruutettu! Samassa kokouksessa muudan mies näki ilmestyksessä viisi sopimusta. Seuraavien päivien aikana työssä hän sai viisi uutta työtarjousta itselleen joiden totaalin arvo oli 750.000\$ Jokainen siinä kokouksessa ollut sai lähipäivien aikana kokea taloudellisia ihmeitä. Velkoja annettiin anteeksi, rahaa ilmaantui ihmisille mitä yllättävillä tavoilla. Eräs lady, joka oli omistanut monia yrityksiä ja oli menettänyt taloudellisesti, huomasi äkkiä, että hänen bisneskortilleen tuli kultapölyä. Seuraavana päivänä hän sai valtion toimistosta puhelinsoiton ja ilmoituksen että oli voittanut tarjouksen, joka oli 63 miljoonan dollarin arvoinen, mikä oli enemmän kuin hän oli koskaan omistanut.”

Tuommoinen on minusta niin kaukana evankeliumista kuin itä on lännestä. Hölynpölyä se on ja vakavaa sellaista! Taloudellista siunausta ennen kaikkea lahjoittamiseen liittyen julistaa eräs toinenkin aikamme supersaarnaaja, *Peter Youngren*, kirjassaan *Siunaava yhteys*. Se on vuodelta 2002 ja minulla on siitä pieni arvio sivulla 203 Liitteessä 5 [tästä](#).

8.3. Jumalan valtakunnan armeija

Lainaan jälleen www.tulta.net opetuksista seuraavaa. Tässä on monta kovin tyypillistä kohtaa. Alleviivaukset ovat minun.

”Rick Joyner: Profetaalinen ilmoitus seurakunnalle

Tämä on tiivistelmä Rick Joynerin sanomasta hänen kirjoissaan "The Final Quest" ja "The Call", jotka molemmat on myös käännetty suomeksi. Nämä kirjat sisältävät ainutlaatuisia profeetallista ilmoitusta lopun ajan seurakunnalle ja uskon, että näissä kirjoissa julki tullutta Hengen ilmoitusta tullaan tutkimaan vielä paljon.

Jumalan seurakunta on kohtaamassa ainutlaatuisen sisällissodan, jossa osa seurakunnasta antautuu sielunvihollisen palvelukseen, luullen tekevänsä palvelusta Jumalalle. Tämä sotatila hämmentää koko maailmaa ja erityisesti uskosta osattomat ihmettelevät tätä tilannetta. Se tulee olemaan äärimmäinen nöyryytys Kristuksen ruumiille, mutta Jeesus vie omansa voittoon näidenkin vaihteitten lävitse alkamalla vuodattaa Pyhää Henkeään myös sellaisella tavalla, jota aikaisemmin ei ole tunnettu. Uskovat, jotka elävät ylpeydessä, omavanhurskaudessa, arvokkuudessa ja kateudessa, joutuvat vangituksi vihollisen joukkoihin. Sokeudessaan he antautuvat pilkkaamiseen, juoruihin, syyttämiseen ja vikoiluun muita uskovia kohtaan ja näin taistelevat Jumalan valtakunnan edistymistä vastaan. Sokeus menee joissakin niin pitkälle, etteivät he enää vastaanota totuuttakaan. Sielunvihollinen hallitsee tätä petokseen antautunutta joukkoa pelolla ja sen lisäksi saastuttaa heitä tuomalla masennusta, häpeää ja tuomiota heidän ylle.

Saman aikaisesti Jeesus on varustamassa todellista taistelukykyistä Jumalan valtakunnan armeijaa. Jeesus ei enää anna aikaa kompromisseille, vaan Hän alkaa puhdistaa ja uudelleenvarustaa seurakuntaansa tehdäkseen sen todellisesti taistelukykyiseksi. Tämä armeija saa varustuksensa ja voitelunsa ehdottoman Isän rakkauden kohtaamisesta. Jeesus vuodattaa nopeasti erityisiä Hengen lahjoja ja virkoja niiden ylle, jotka suostuvat kohtaamaan Jeesuksen myös Vanhurskaana Tuomarina, näin puhdistuen elämänsä. Pian Herra on myös lähettämässä liikkeelle lopun ajan apostolit, profeetat, evankelistat, opettajat ja paimenet. Nämä tulevat toimimaan ennennäkemättömässä voitelussa suuren sekaannuksen keskellä osoittaen ihmeitten ja voimallisten tekojen kautta kaikelle kansalle, että Jeesus on Herra. Lopun ajan armeijassa taistelee vain Jeesukselle antautunut joukko. Tilanteet ja olosuhteet tulevat sellaisiksi, ettei kukaan enää voi

omalla ymmärryksellään tai kokemuksellaan ennakoida hengellisiä tapahtumia ja tilanteita. Kuuliaiset kantavat hedelmää ja tottelemattomat tekevät yhä enemmän turhaa työtä, joutuen lopulta pimeyteen, elleivät käänny. Jeesuksen kirkkaus tulee yhä ilmeisemmäksi jokaiselle Häneen liittyneelle.”

Kyllä tuossa näkyvät ”torontolaisuuden” ja ”menestysteologian” painotukset selvänä. Lopun ajan armeija, erityinen voitelu ja ennallistetut apostolisen ajan virat ovat juuri näitä perustermejä. Myöskin erotellaan mielellään kielteisessä mielessä tavalliset uskovat ja etenkin kriittisesti äärikarismaattisuuteen suhtautuvat henkilöt ikään kuin vastakkaiseksi ryhmäkseen.

8.4. Eheytynyt morsian ilman tahraa tai ryppyä

Seppo ja Marja Välimäki Tulta! Nettiraamattukoulusta kirjoittavat seuraavaa. Jälleen lainaan samoilta sivuilta, koska niitä tutkimalla löysin hyvin tyypilliset uskarismaattiset yhteydet. ”Jumalan valtakunnassa vaikuttaa kiihtyvä noste niiden elämässä, jotka antautuvat Jeesukselle ja kiinnittyvät sammumattomassa janossa Hänen lisääntyvään ilmestymiseensä. Pyhän Hengen uudistava ja puhdistava tuli laskeutuu astiaan henkilökohtaisessa antautumisessa ja sydämen kovuuden murtavassa palvonnassa. ...

Jumalan seurakunnassa tulee tapahtumaan suuri muodonmuutos. Pyhä Henki valmistaa morsianta, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä. Muutos alkaa hengen uudestisyntymisestä ja sydämen puhdistumisesta. Jumalan valtakunnan ilmestyminen jatkuu mielen ja minuuden uudistumisella. Orpouden tilalle tulee lapseuden henki ja uskon voima. Pyhän Hengen lisääntyvän läsnäolon kautta psyykkiset ja fyysiset sairaudet alkavat parantua lisääntyvällä vauhdilla. Jeesus nostaa opetuslapsensa kantamaan ja tuomaan ilmi Hänen kirkkauttaan tässä maailmassa. Alennustila ja puutteenalaisuus muuttuvat kirkkauden voiteluksi yltäkyläisyydessä, halleluja!”

Oikeastaan tässä on paljon kaunista ja antautunutta. Olen lukenut useita kirjoja aiheesta ja niissä sanotaan edellisen kaltaisen tekstin lisäksi, ettei Jeesus voi saapua ennen kuin seurakunta, morsian, on valmis ja puhdas, tahraton. Kuitenkin tahdon ennen muuta sanoa, että Jeesuksen paluu ei ole kiinni morsiamen ominaisuuksista, vaan Jumalan iankaikkisista suunnitelmista. **Etenkin puutteenalaisuutta ja sairauksia on syytä olla mainitsematta ikään kuin morsiamen tahroina tai ryppyinä. Sitä ne eivät nimittäin Raamatun mukaan ole.** Jeesuksen paluun odotus on lähes kauneinta mitä minä tiedän. Ujostelen laittaa oman runoni aiheesta, mutta laitan sen silti.

Minun Kuninkaani tulee

Katso, minun Kuninkaani tulee!

Saan jalon vieraan.

Riennätkö vastaan vai odotanko hiljaa?

Sydämeni pakahtuu.

Joko - joko Hän saapuu?

Onko Hän niin kaunis kuin sanotaan?

Tule Kuninkaani – tule!

Minä odotan Sinua!

Minä niin kaipaen nähdä Sinut.

Vaikka muut unohtaisivat,

minä en tapaamistamme unohda.

Joko – joko Sinä saavut, oi armaani?

Tule, oi sisimpäni Valtias!

Puhdista asumus itsellesi.

Tarjoan avoimen kodin.

Vain itse voit sen täyttää.

Vain Sinä voit sen kodiksi tehdä,

tuoda lämmön ja puhtauden.

Onko kaikki valmiina vai tulossa vasta?

Olet jo Kuningas ja Valtias,

kaikkia muita korkeampi.

Vaan milloin saamme nähdä sen?

Oi, milloin on kuninkuutesi täällä,

kaikkien nähtävänä, juhlistavana?

Vaan saanko vielä tyytyä tähän?

Oi, täytähän sisimpäni!

Vaan joskus, vielä joskus näen,

en kuin kuvastimesta arvoituksen tavoin,

vaan kuin kasvoista kasvoihin.

On Herrani mun, on Herrani mun!

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

8.5. Lyhyt mediaherätys

Kirjoitan edelleen samoilta sivuilta Seppo ja Marja Välimäen kuvausta herätyksestä, joka oikeasti kesti vain muutamia viikkoja, kolmisen kuukautta. Seuraavasta näkee mitkä toiveet herätykselle asetettiin. Siinä näkyy myös se, että tuo liikehdintä saavutti koko maailman muutamassa viikossa. Kuitenkaan sen julistus ei keskittynyt lainkaan Jeesuksen sovitustyöhön, vaan *ihmeisiin*. Se kertoo kuitenkin paljon tästä ajasta ja erikoisesta hengellisestä janosta, joka etsii ennen kaikkea Jumalan läsnäolokokemusta ja ihmeitä. Alleviivaus kirjoituksessa on minun.

Yleistä Lakelandin herätyksestä Tulta! Raamattukoulun sivuilta.

”Huhtikuun 2. päivästä 2008 alkaen on Lakelandissa Floridassa vaikuttanut uusi Pyhän Hengen läsnäolo. Hengen vuodatus Todd Bentleyn kokouksissa on avannut uuden ikkunan suurempaan Jumalan valtakunnan voiman ja todellisuuden ilmestymiseen. Hengessä voimme jo nähdä tämän herätyksen luonteen, vaikka kaikki on vielä keskeneräistä ja vasta kasvamassa. Paljon suurempia asioita tulee tapahtumaan, mutta uuden aikakauden siemen on jo näkyvissä.

Lakelandin herätyksessä on monia ennennäkemättömiä piirteitä, joiden vaikutus on valtava ja ennen kokematon:

1) Nämä herätyskokoukset ovat ensimmäiset historiassa, jotka ovat saaneet maailmanlaajuisen, pitkäaikaisen ja jokapäiväisen huomion God-TV:n tv- ja internetlähetyksen kautta. God-TV:n lähetykset tavoittavat yli 140 miljoonaa katsojaa tv:n välityksellä 214 maassa. Internetin kautta seuraavien lukumäärä kasvoi muutamassa viikossa yli 1,5 miljoonaan katsojaan. USA:n vaikutusvaltaisimpiin uutistoimistoihin kuuluva MSNBC julkaisi laajahkon artikkelin Lakelandin herätyksestä nettisivullaan (<http://fieldnotes.msnbc.msn.com>).

2) Herätyskokouksissa julistajat toimivat elävässä vuorovaikutuksessa katsojien kanssa sähköpostin ja puhelimen välityksellä. Tiedot Jumalan vaikuttamista ihmeistä ja voimallisista teoista välittyvät

nopeasti kokouksiin kun sähköpostin tai tekstiviestin kautta ihmiset lähettävät todistuksia vastaanottamistaan ihmeistä. Parantumisihmettä vastaanottava voi puhuessaan puhelimeen samalla katsoa televisiostaan tai tietokoneestaan julistajaa. Tämä on mediaherätys, jonka kaltaista ei ole koskaan ollut historiassa.

3) Pyhän Hengen kosketus leviää ja vaikuttaa julistuksen, opetuksen ja uskon sanan kautta kaikkiin katsojiin tiedotusvälineitten välityksellä. Kaikki rajat häviävät Pyhän Hengen kosketuksen tieltä. Vaikutus ulottuu myös islamilaisiin, hindulaisiin ja buddhalaisiin maihin yli maan piirin. Parantumisia tapahtuu tv:n, internetin ja puhelimen välityksellä yhtä hyvin kuin suoraan kokouksessa.

4) Kokoukset alkoivat "tavanomaisista" viikonloppukokouksista ja laajentuivat väkimäärältään yli kymmenkertaiseksi muutamassa viikossa. Kokouksia järjestävä tiimi joutui jatkuvaan muutokseen ja vaatimaan tehtävissä venymiseen ennalta arvaamatta. Kaikki järjestäjät saivat voiman ja uskon hengen voittaa esteet. Järjestävä tiimi toimii uskomattomalla kärsivällisyydellä ja uhrautuvaisuudella yhteisen päämäärän saavuttamiseksi - pitkäjänteisesti.

5) Pyhän Hengen parantava kosketus ulottuu kaikkiin tunnettuihin - parantumattomiinkin - sairauksiin ja vammautumisiin aina kuolleista herättämisiin asti. Tätä kirjoitettaessa 15 henkilöä on herännyt kuolleista tämän Pyhän Hengen vuodatuksen vaikutuspiirissä eri puolilla maailmaa. Yli 50 ihmistä on noussut rullatuolista paikallisissa kokouksissa Lakelandissa. Monet ovat parantuneet synnynnäisistä vaurioista, onnettomuuksien aiheuttamista rampautumisista ja jopa arvista. Monien kohdalla useat sairaudet ja vammat ovat parantuneet yhtä aikaa. Lääkäreiden asettamia metallitukia ja ruuveja on hävinnyt luustosta ja ihmisten selän ja nivelten liikkuvuus on palautunut.

6) Pyhän Hengen vaikutus on nopeasti levinnyt varsinaisten paikallisten kokousten ulkopuolelle. Paikallisia Pyhän Hengen vuodatuksen keskuksia on syntynyt ympäri maailmaa koteihin ja seurakuntiin. Näissä tapahtuu samoja asioita, mitä Lakelandissa. Uskovat eri puolilla maailmaa aktivoituvat hengessään ja ryhtyvät toteuttamaan sitä, mitä Herra on heille puhunut.

Tämän herätyksen syttymisessä vaikuttaa ratkaisevasti Herraa etsivien ihmisten jano, ehdoton antautuminen ja elämän pyhittäminen Jeesukselle. Suurin osa parantumisista vastaanottaneista on uskon sankareita, joille nämä kokoukset ovat uskon kiinnekohta parantumisen vastaanottamiseksi. He ovat kuin kuivat puut, jotka syttyvät pienestäkin kipinästä. Tämä herätys - kuten kaikki muutkin herätykset - leviävät vain janon ja Herralle antautumisen kautta. Sinäkin saat vastaanottaa tämän uuden Hengen vuodatuksen aallon, jos annat sydämesi syttyä uuteen ja kaiken synnin kuluttavaan janoon ja Jeesukselle antautumiseen."

Lakelandin herätyksen taustaa Seppo ja Marja Välimäen mukaan. Ylistyksen merkityksestä.

"Tämän herätyksen hengelliset juuret ulottuvat selvästi Charles & Francis Hunterin, Rodney Howard-Brownen, Toronto Airport seurakunnan ja Brownsville AOG seurakunnan kautta tapahtuneisiin Pyhän Hengen vuodatuksiin. Lähes jokainen kokouksissa haastattelemamme pastori ja uskova oli ollut jollain tavalla kosketuksessa esimerkiksi Rodney Howard-Brownen palvelutyön kanssa...."

Ylistyksessä ja palvonnassa on syvempi antautumisen ja sisäisen palvonnan kirkkaus kuin tähän asti on totuttu. Ylistys ja palvonta kestää kokouksissa 1 - 1,5 tuntia. Yleisö ryntää salin etuosaan ja palvoo karkeloiden Herran edessä väsymättä tämän koko ajan. Iltakokouksissa ylistys alkaa jo harjoituksilla ja innostunut yleisö on siten parikin tuntia pelkästään ylistämässä seisaaltaan."

Kaikki ei ole edellä aivan johdonmukaista. Toisaalta nostetaan jano ja antautuminen ykkösasiaksi. Kuitenkin myönnetään, että ylistamisellä on suuri merkitys. Ja kaikista tärkein asia lienee siinä, että lähes kaikki ovat olleet **Rodney Howard- Brownen** käsien alla. Tämä viimeksi mainittu mieshän tunnettiin "Pyhän Hengen baarimikkona" ja nimi oli hänen itsensä luoma. Hän oli **torontolaisuuden** lähdehahmoja. Näillä erikoisilla herätyksillä on olemassa juurensa, joita voidaan

tutkia ja selvittää. Se on asia, jota näissä liikkeissä mukana olevat eivät yritäkään peittää. He menevät paikan päälle kiireesti uudistamaan omaa **"voiteluaan"**.

8.6. Kuolleistaherättäjiä ja ihmeparantajia liikkeellä

8.6.1. Charles Ndifon

"KUOLLEISTAHERÄTTÄJÄ JYVÄSKYLÄÄN.

Maaailmalla ihmeparantumiskokouksistaan tunnetuksi tullut evankelista Charles Ndifon pitää neljän päivän mittaisen kokoussarjan Jyväskylässä. Ndifonin kokouksissa kerrotaan heränneen kahdeksan ihmistä kuolleista ja satatuhatta parantuneen erilaisista sairauksista." Näin mainostettiin vuonna 2002.

Uusi Elämä 5/2002 kertoo Ndifonin vaiheista. Hän itse kertoo seuraavaa: *"Näin Jeesuksen - en näyssä enkä visiossa - vaan avoimin silmin. Hän seiso i muutaman metrin päässä minusta ja sanoi: 'Jos ihmiset uskovat, että minä olen sinut lähettänyt, he ottavat vastaan ja parantuvat'. Sitten hän astui suoraan sisälle minuun. Minä kaadu i maahan ja maatessani minusta tuntui siltä kuin kehossani olisi ollut hehkuvia hiiliä. En voinut tehdä muuta kuin itkeä tuntikausia. Sitten välittömästi menin erääseen sairaalaan, jossa lyhyessä hetkessä näin 20 ihmettä tapahtuvan."* Ndifon oli tuolloin 18 vuotta vanha. Koen tuon kaltaisen ihmisen kehoon sisälle astumisen viittaavan enemmän okkultismiin kuin aitoon kristilliseen kokemukseen yhteydestä Jeesukseen. Joka tapauksessa näissä asioissa saa olla varovainen. Otan mukaan kokonaisuudessaan Petri Malkin hyvän kirjoituksen Charles Ndifonin kokouksesta.

Raportti Charles Ndifonin kokouksesta Helsingin jäähallissa 10.8.2003 klo 16, Petri Malk

"Olin sunnuntaina 10.8.2003 Näky-konferenssin päätöstilaisuudessa jäähallissa. Ihmeidentekijä Charles Ndifon (jäljempänä: CN) oli lavalla. Hän paransi ihmisiä ja mm. käski henkilöitä, joilla on joku sairas ystävä (joka ei ole kokouksessa), soittamaan heti tälle sairaalle kännykällä ja tulemaan sitten linja auki lavan eteen. 'This is a Nokia country'. CN antoi sitten, ei ohjeet, vaan määräykset, jotka soittajan tuli välittää sairaalle ja joita tarkasti noudattamalla saataisiin sairaan henkilön haluama ihme aikaan.

Jumalan voima tulee sairaan luokse puhelimen kautta. Ihme siis luvattiin tapahtuvaksi.

CN jatkoi: 'Minun sanani ovat Henki ja ovat Elämä. -- Ilmestyskirjan mukaan sanasta ei saa ottaa pois mitään eikä siihen saa lisätä mitään. Sen takia on hyvin tärkeää, että toistatte kaiken puhelimesta sairaalle ystävällenne täsmälleen siinä muodossa, kun minä sen teille sanon'.

"Parantuneita" ainakin oli Nastolassa, Pudasjärvellä, Kesälahdella, Keniassa ja Perussa.

CN sanoi, että hän ei rukoile sairaiden puolesta, vaan käskee heidän uskoa itsensä terveeksi. Hän sanoi: 'jos tunnet, että sinulla on sairaus, sinulla ei ole sitä, koska Jeesus on JO kantanut meidän sairautemme.' Eräälle, jolla oli parantamisen jälkeenkin kipuja, hän sanoi: 'Älä siteeraa siellä Raamattua'.

CN:n mukaan sairaus on lähtöisin saatanasta. Hän sanoikin: 'Nyt minä KÄSKEN tuota sairautta irrottamaan otteensa'. 'Minä sanon sinulle, että Jeesus otti äsken sairautesi, usko se'. 'Mitä sinä siellä sairaalassa enää teet?!'

Kysymyksessä on siis E.W.Kenyonilta tuttu oppi, jossa aistitieto kielletään.
Jos tunnet, että sinulla on kipua, sinulla ei ole kipua.
Tunnusta, että olet terve.
Ihmisen tulee uskoa JO olevansa parannettu.
Jos tunnet itsesi sairaaksi, usko, että Jeesus on JO parantanut sinut. Hän on tehnyt sen!
Hän kantoi JO meidän sairautemme - 2000 vuotta sitten!
Tunnusta se ja tee jotain, jota ennen et pystynyt tekemään. Jos olit sängyssä, nouse ylös. Jos olit sokeaa, katso ympärillesi!

Kuvaavaa tällaiselle toiminnalle yleensä - ja niin nytkin - on, että "parantuneet" kertovat parantuneensa yleensä kivuista ja muista pikkuvaivoista. Jokunen epilepsiapotilaskin uskoi parantuneensa, mutta sanoi: 'en pysty sitä nyt varmistamaan'.
Tällainen uskomusvaikutus on tunnetusti suggestiolla. Suggestiivisia keinoja CN käyttikin kokouksessaan runsaasti: loputtomasti lujalla soitettua itseään toistavaa ylistysmusiikkia, voimakkaiden odotusten lataamista yleisön joukkoon mm. käskemällä heidän toistaa lauseita perässä.

CN sanoi esim.: "Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu. Toistakaa perässä: 'Ei se minuun satu.' (Yleisö toistaa). Toistakaa uudestaan: 'Ei se minuun satu.' (Yleisö toistaa)". Musiikki soi kokouksessa niin lujaa, että minulla soi korvat pari tuntia kokouksen jälkeen, vaikka en istunut erityisen lähellä koväänistä. Ihmiset tanssivat, hyppelivät ja liehuttivat lippujaan musiikin tahdissa. Osa makasi lattialla.

Suurin osa kännykällä sairaalle ystävälleen soittaneista kuitenkin lähti pettyneenä lavan edestä pois. Sairas ei ollut kokenut parantuneensa. Näille CN ei suonut yhtäkään lohdutuksen sanaa. Tämä parantuminen siis kuuluu vain niille, joilla on tarpeeksi uskoa tunnustaa ja vastaanottaa terveys. Kuitenkin muutama minuuttia aikaisemmin parantumisihme oli luvattu kaikille, jotka noudattavat tarkasti CN:n ohjeita. Syyllisyys ja häpeä parantumatta jäämisestä siis jätettiin käytännössä sairaan ystävälle, joka ei noudattanut ohjeita kunnolla.”

8.6.2. Tutkimus ihmeparantumisista

On olemassa suomalainen tutkimus ihmeparanemisista:

Miettinen, Matti A., Uskonnolliset ihmeparantumiset lääketieteellis-psykologisesta näkökulmasta, Kirkon tutkimuskeskus, sarja A Nro. 51, 1990.

Kyseessä on lääketieteen tohtorin väitöskirja, jonka tutkija kirjoitti noin 10 vuoden aikana.

Tutkimuksen kohteena olivat Niilo Yli-Vainion (1920-1981) parantamiskokoukset vuonna 1980.

Otoksena hänellä oli 611 vapaaehtoista, jotka ilmoittivat yhteensä 1403 parantumiskokemusta.

Näistä 829 ilmoitettiin parantuneeksi ja 574 ei-parantuneeksi. Tutkimuksen johtopäätöksenä oli se, että kukaan ei parantunut Niilo Yli-Vainion kokouksissa. Sen sijaan Miettisen

kirjallisuuskatsauksessa mainitaan toinen tutkimus (Simson et al. 1977), joka tehtiin useiden parantajien kokouksista (Kathryn Kuhlman, Oral Roberts, Amine, Semple, Mac Person ym). Näiden tuloksien mukaan 350 ihmistä ilmoitettiin parantuneiksi, ja ilmeisesti 5 heistä todella oli parantunut.

Tässä kirjoituksessa lainasin lyhentäen Markku Siivolan internetsivuilta äskeisen väitöskirjan kevyempää versiota: *Matti A. Miettinen: Sinä paranet - nyt?* Olen myös itse lukenut kirjan.

Paranemisluvut tuntuvat pieniltä. Ehkä tutkimuksessa jää näkymättä subjektiivisesti koetut paranemiset, joita on vaikea näyttää toteen. Näitä voisi olla esimerkiksi jotkin nivelvaivat, unihäiriöt tai muut vastaavat. Olen sitä mieltä, että hengellisiin kokoontumisiin kuuluu rukous

sairaiden puolesta ja uskon Jumalaan, joka voi niin hyväksi katsoessaan tehdä myös paranemisihmeitä keskuudessamme. Tuolla aiemmin kirjoitin ihan arkisen tuntuista paranemisista, joista olen kuullut. On vain niin, että on hyvin tärkeää olla juuri niiden rinnalla, joiden kohdalla ei ihmettä tapahdu. Ei saa toimia heitä syyllistävällä tavalla eikä saa luoda paineita kenenkään uskolle. Jumala itse lahjoittaa uskon kaikkeen tarvittavaan ja Hän on aina suurempi kuin meidän uskomme tai ymmärryksemme.

8.7. Huutakaa: Synergiaa!

Kuuntelin ja katselin yhden erikoisimmista ”hengellisistä” videoiduista raamattutunneista. Sen piti **Guy Peh** USA:sta. Kirjoitin ylös samalla, kun katsoin ja kuuntelin tilaisuutta.

Peh aloittaa: ”Päivää Seinäjoki! Miten teillä menee! Meillä tulee hauskaa tänään. Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Halleluja! Halleluja! Kuinka moni on kuullut minun puhuvan? Olen aika kovaääninen saarnaaja.” Tähän vastaa yleisö: ”Aamen. Aamen....” ”Olen iloinen mies. Ihmiset luulevat, että olen juovuksissa”, sanoo Peh. Sitten seuraa nopeaa Pyhän Hengen lahjojen luettelemista. Hän jatkaa: ”En tiedä mitä Jumala tekee. Kun saamme Hengen toimintaan, niin tapahtuu. Sanon tiedonsanoja sairauksista. Ihmiset eivät uskalla tulla esiin. He ihmettelevät, että ehkä on kyse jostain toisesta. Tule esiin. Parantuminen tapahtuu, kun sinä vastaat sanaan. Kuuliaisuus tuo Jumalan ilmestymisen. Kuurot ja sokeat paranevat. Kyse on Hengen vastaanottamisesta.”

”Noustaan seisomaan. Toistakaa perässäni: Isä Jeesuksen nimessä julistan rohkeasti, että uskon yliluonnollisiin. Uskon ihmeisiin. Anna silmät nähdä, korvat kuulla, sydän vastaanottaa, tahto totella. Jeesuksen nimessä otan vallan jokaisen hengen yli, joka ei tunnusta Jeesuksen nimeä: pelko, epäusko, noituus....Jeesuksen nimessä minä murran teidän voimanne, lamautan voimanne, sidon teidät, käskän teitä lähtemään tästä paikasta. Ja minä julistan, että tämä paikka on avoin taivas ja Jumalan Henki on vapaa liikkumaan.” Tämän kaiken Peh puhui lyhyissä pätkissä ja yleisö toisti perässä äänekkäästi.

”Saarnaa, Pyhä Henki!

Opetä, Pyhä Henki!

Profetoi, Pyhä Henki!

Paranna sairaat, Pyhä Henki!”

”Isä Jeesuksen nimessä lupaan antaa sinulle kaiken kunnian. Aamen Jeesuksen nimessä.” Tämän kaiken yleisö toisti kuuliaisesti. Tyypillistä oli puhe Pyhälle Hengelle. ”Jos uskotte, että tämä on totta, taputtakaa käsiänne!” Kuului valtavaa taputusta, huutoa ja kiljuntaa.

”Tämä on Jumalan vierailupäivä. Mikki kovemmalle! Tämä on Pyhän Hengen vierailun aikaa. Isä, annan sinulle kutsun Jeesuksen nimessä. Sopiiko, että opetan Jumalan sanaa? Demonstroimme sen. Tänään puhun synergian eli yhteisvaikutuksen voimasta. Synergiaa! Synergiaa!” Kaikki huutavat yhteen ääneen tuota ”raamattutunnin” keskeistä sanaa. ”Vapautuu eksponentaalinen voima. Sanotaan kaikki yhdessä: Synergia...synergia... halleluja...halleluja” ”Verrataan kahteen hevoseen. Tämä on profetaalista puhetta. Voidaan verrata kahteen hevoseen. Näyttää kuin olisi mukana näkymätön hevonen. Voima on suurempi kuin kahdella hevosella. Sanokaa yhdessä: Yhteisvaikutus! Synergia!” Johon yleisö: ”Synergia! Synergia!” ”Kyse on jumalallisen voiman salaisuudesta. Älä yritä ymmärtää. Puhun henki-ihmiselle. Ihmisen matematiikalla $1+1=2$. Jumalalle $1+1=10\ 000$. Isä, Poika ja Pyhä Henki on yksi. Ihmisen matematiikan mukaan se on kolme. Huutakaa: Synergiaa!”... ”Synergiaa! Synergiaa!”... ”Kohta löytyy Raamatusta, se on Mark.16:19-21: ’Herra vaikutti heidän kanssaan.’ Sana synergiaa löytyy. Se tarkoittaa ’yhdessä’....”

”Saarnaan voimassa Pyhän Hengen kanssa. Rukoukseni eivät paranna. Jeesus ja Pyhä Henki voi. Synergian voimassa! Ei väellä, ei voimalla, vaan minun hengelläni.”... ”Jumala tulee vahvistamaan sanansa ihmetekojen ja tunnustekojen kautta. Huutakaa: Synergiaa!” ”SYNERGIAA! SYNERGIAA!” ”Toimit Pyhän Hengen voimakkaassa yhteisvaikutuksessa. Synergia vapauttaa ihmeet ja merkit.”

Synergian demonstraatio järjestettiin niin, että eteen kutsuttiin neljä ihmistä. Yksi asettui siunattavaksi. Kolme oli siunaamassa siten, että he olivat asettuneet peräkkäin siunaten edellä olevaa. Peh selvitti, että ensimmäinen siunaaja oli Jeesus, toinen oli Isä ja kolmas oli Pyhä Henki. Kun asettelu oli kohdallaan, Peh puhui ja huusi taukoamatta useita minuitteja. En saanut ylös sanoja. Lopulta vihdoinkin siunattava kaatui lattialle. Tämä sai aikaan huutoa, vihellyksiä, taputusta ja selvänä sanana metelin lomasta erotin sanan ”Aamen”.

”Raamattutunti” jatkui mm. siten, että Guy Peh kertoi miten hän herätti erään kuolleen. Lopussa on ”tiedonsanoja”, ”profetioita” ja ”paranemisia” ja hoippumista, holtitonta naurua ym. Minun oli aika vaikea syventyä siihen mitä oikeastaan tapahtui, saati sitten arvioida ilmiöitä. Kaikki tuntui liian pahalta.

Aivan lopussa kaikeksi onneksi Peh sanoi: ”*Jumala on kiinnostuneempi sielustasi kuin parantamisestasi.*” Myöskin tilaisuudessa kehoitettiin antamaan elämä Jumalalle. Varmasti tapahtuu joitain aitoja uskontulojakin tällaisissa suurtapahtumissa. Vaikutti kuitenkin enemmän siltä, että väki oli tullut pitämään hauskaa. Minä koen epäpyhänä ja vastenmielisenä tällaisen hengellisyden. En löydä itselleni yhtään mitään koko äärikarismaattisuuden piiristä. Olen kasvanut vuosikymmenten aikana hiljaiseen uskoon, jonka henki on toinen kuin uuskarismaattisuudessa.

8.8. Tärkeimpään keskittyminen

Näin joudun siis tänä aikana huomaamaan, että en kuulu hiljaisuuden liikkeeseen. En myöskään kuulu äärikarismaattisuuteen. Kuitenkin jokaisella Isän omalla on hyvä paikka. Se on pelkistynyttä uskoa, joka on riisuttu tämän ajan uskonnollisuudesta. Jeesuksen läheisyys on tarjolla meille kaikille. Jumalan Sana avautuu sitä hiljaa rukoillessa. Risti on keskus. Sieltä loistaa armon valo elämään.

Kunpa valosi löytäisi

Kaiken keskellä suostut
aina hellästi auttamaan,
neuvomaan ja opastamaan,
että Sinun valosi löytäisi minut.

Aina saan tulla luoksesi
puhdistuslähteelle saakka.
Saan silmävoidetta nähdäkseni
ja levon omista yrityksistäni.

Isä, tahdon suostua valoosi.
Se on niin puhdas ja hellä

Kristuksen kirkkaus ristiltä.
Se on armon ihmeellinen syli.

*Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)
Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)*

9. PARANORMAALI MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA

9.1. Keskeiset näkemykset

Yliluonnollisuus ja *paranormaalit ilmiöt* ovat kiinnostaneet ihmistä niin monin eri tavoin, että on vaikea muodostaa aiheesta kokonaisuutta. Myös aitoon kristinuskoon liittyy monenlaista yliluonnollisuutta. Armolahjat muistuttavat myös paranormaaleja ilmiöitä, vaikka näin kristilliseltä kannalta katsoen on kyse aivan eri asioista. Ilmiöiden alkulähde on tällöin ratkaiseva.

Sekä *teosofit* että *spiritualistit* vakuuttavat, että juuri heidän oppinsa on alkuperäistä ja aitoa kristillisyyttä. Spiritualisti ja kirjailija *Helmi Krohn* sanoo, että he yrittävät perustaa uskonsa Kristuksen opille sellaisena kuin hän itse sitä julisti ja yhä edelleen julistaa henkimaailmassa. Spiritualisteille on ominaista juuri yhteys henkimaailmaan erityisten meedioitten välityksellä.

Teosofi *Pekka Ervast* on kirjoittanut paljon *kosmisesta Kristuksesta*, joka hänen mukaansa tuli Jeesukseen kasteen yhteydessä. Teosofia on *jumalviisautta* ja *okkulttista tiedettä*. Kaikki okkulttiset ilmiöt selvänäköä, astrologiaa, numerologiaa ja mediaalisia kykyjä myöten saattavat ilmetä teosofian yhteydessä.

Näin lyhyidenkin viittausten perusteella näkee, että paranormaalit ilmiöt liittyvät keskeisesti sekä spiritualismiin että teosofiaan. On kuitenkin näistä liikkeistä erillistä parapsykologian ja paranormaalien ilmiöiden harrastamista ja tutkimista. Ja tätä toimintaa varten on perustettu erilaisia yhdistyksiä. Mielestäni tätä voidaan pitää paranormaalien sävyttämänä maailmankatsomuksena, jossa oudot ilmiöt ja sielunvaellukseenkin liittyvät ajatukset muovaavat ihmiskäsitystä, maailmankuvaa ja ymmärrystä jumalallisen olemassaolosta.

9.2. Paranormaalit ilmiöt ja parapsykologia

Tässä yhteydessä joudun tukeutumaan internetsivujen lisäksi *Harri Heinon* kirjaan *Mihin Suomi uskoo?* Hän määrittelee käsittelemämme asian näin. ”*Parapsykologia tutkii ja käsittelee ilmiöitä ja kokemuksia, joita on vaikea sijoittaa vallitsevan maailmankuvaamme ja tieteenkäsittelemme puitteisiin.*”

Parapsykologiset ilmiöt jaoteltiin Heinon kirjassa neljään alueeseen.

1. ESP eli *aisteista riippumaton havaitseminen*, joka jakautuu telepatian, selvänäköisyyden ja ennaltatietämisen alaryhmiin.
2. *Psykokinesia* eli kyky vaikuttaa esineisiin ajatuksen voimalla.
3. *Kehostairtautumiskokemukset* (OBE eli Out-of-the Body Experience), joissa ihminen uskoo katselevansa itseään ruumiinsa ulkopuolelta. Tästä aiheesta kirjoitan lisää myöhemmin.
4. *Mediumismi* eli yhteydenpito henkimaailmaan, alitajuntaan tai muuhun tuonpuoleiseen lähteeseen meedion eli välittäjän avulla. Tähän lähinnä spiritualismin piiriin kuuluvaan ilmiöryhmään voidaan lukea mm. spiritualismi, automaattikirjoitus, automaattinen taiteen tuottaminen ym. (*Harri Heino, Mihin Suomi uskoo?* s. 297)

Muita alueita on mm. reinkarnaatio eli jälleensyntyminen, magia, ufot, maasäteily ym. Jo vuonna 1907 Suomeen perustettiin ensimmäinen *parapsykologinen yhdistys*. **Rajatieto** on hyvin läheisessä yhteydessä parapsykologian kanssa ja käsittelee paljon samoja ilmiöitä. 1970 -luvulla oli jo erittäin kirjava joukko eri rajatiedon yhdistyksiä. Sen vuoksi perustettiin *Rajatiedon yhteistyöryhmä*, jonka

työskentelyn tuloksena julkaistiin 1976 *Ultra-lehdessä* kahdeksalla sivulla 50:n rajatiedon yhdistyksen ja yhteisön esittely aakkosjärjestyksessä Ananda Margasta Yogaterapiayhdistykseen. Yhteistyöryhmän tunnetuin jäsen oli kirkkoherra *Voitto Viro*. Ryhmän kokouksia pidettiin Lauttasaaren kirkkoherranvirastossa niin kauan, kunnes Viro jäi eläkkeelle vuonna 1977. Yhä vielä etenkin spiritualistit säilyttävät ja kommentoivat myönteisesti internetsivuillaan Viron ajatuksia. Juuri tämän vuoksi kirjoitan myöhemmin lisää aiheesta.

Syksyllä 1983 Rajatiedon yhteistyöryhmä järjesti Helsingissä ensimmäiset Hengen ja Tiedon messut ja ne on nyt siis järjestetty jo 25 kertaa. Vuonna 1982 perustettiin myös Suomen Henkisen Kehityksen liitto ry. Se järjestää yhteyksiä ulkomaisiin vierailijoihin ja erilaisia jäsen- ja yleisöiltoja. Se edustaa spiritualismia, joka käyttää itsestään paljon nimeä *Henkinen Kehitys*.

9.3. Spiritualismi

Seuraavaan kirjoitukseeni olen saanut materiaalia internetistä sekä *Harri Heinon* kirjasta *Mihin Suomi uskoo?* ja *Helmi Krohnin* kirjasta *Mitä on spiritualismi?* Samoin olen lukenut joitain *Voitto Viron* kirjoja.

Keskeisellä sijalla spiritualismissa on usko henkimaailman olemassaoloon ja mahdollisuuteen luoda yhteyksiä siihen. Tässä liikkeessä puhutaan avoimesti *meedioista*, jotka ovat yhteydessä vainajiin. Samoin he harjoittavat säännöllisesti *henkiparannusta* (Spiritual healing).

9.3.1. Liikkeen taustoista

Uuden ajan *spiritualismi* alkoi vuonna 1848. Tämä liittyy nuoriin *Foxin sisaruksiin*. Talossa, jossa he asuivat, alkoi kuulemma kuulua outoa kolkutusta. Tämä jatkui koko maaliskuun ajan. Kate Fox alkoi matkia kolkutuksia napsauttamalla sormiaan ja tähän vastattiin sisarusten mukaan ”henkimaailmasta”. Jännittävien vaiheiden jälkeen kellarista löytyi luuranko, jonka arveltiin liittyvän talossa tapahtuneeseen murhaan. Ilmiöt kävivät yhä vaan ihmeellisemmiksi ja ne saivat suurta huomiota julkisuudessa.

Sata vuotta myöhemmin vuonna 1948 perustettiin *Kansainvälinen Spiritualistinen Liitto*. Kaksi vuotta aiemmin eli vuonna 1946 oli jo perustettu *Suomen Spiritualistinen Seura*, jossa *Helmi Krohn* ja *Gerda Ryt*i vaikuttivat aktiivisesti mm. kirjallisuustyössä.

Toisaalta *spiritualistit* pitävät juuriaan 2000v. sitten ajassa, jolloin Kristus vaelsi maan päällä. Tätä korostaa ennen muuta suomalainen spiritualismi. Helmi Krohn sanoo: ”*Samat ilmiöt, jotka ovat ominaisia uudenaikaiselle spiritualismille, selvänäköisyys ja -kuuloisuus, näyt ja äänet, materialisaatiot, sanalla sanoen kaikki se, mikä todistaa henkimaailman ja näkyvän maailman yhteyttä ja elämän jatkumista kuoleman jälkeen, olivat jo silloin (viittaa Jeesuksen aikaan) olemassa; vieläpä paljon ennen sitä aikaa, niin kuin Vanhasta testamentista käy ilmi.*” Jeesusta spiritualismi arvostaa ennen muuta esikuvallisena, korkealle kehitystasolle edenneenä opettajana, ihmeidentekijänä ja parantajana.

Suomessa suurin osa spiritualisteja on ev.lut. kirkon jäseniä. Spiritualististen medioiden sanomista kuvastuu halu lohduttaa vainajien omaisia tai auttaa sairasta. Ne rohkaisevat kasvuun henkisessä kehityksessä. Sanomat muistuttavat hyvin paljon nykyisin yleistyneitä kristillisiä profetioita, joita voi lukea internetissä ns. *rhema-sanoina* tai Jumalan puheena. Tarvitsemme todellakin valppautta ja

henkien erottamista tänä aikana. Raamatun toivoisin kiinnostavan enemmän kuin epämääräisten profetioiden. Turvallisinta olisi lukea Sanaa yksinään tai kuulla opetusta raittiissa seurakunnassa. Moni jää siteisiin seuratessaan sanomia vääristä lähteistä. Ja hämmennystä lisää vielä se, että myös spiritualistit käyttävät Raamattua.

Amerikassa spiritualismi on muodostunut seurakunniksi, kirkoiksi ja kirkkoliitoiksi. Myös suomalainen meedio *Aulikki Plaami* on perustanut miehensä kanssa spiritualistisen kirkon *Gate of Heaven Chapel* Kaliforniaan. *Kaariporttiystävien* ja Seppo ja Aulikki Plaamin Suomen ohjelma on vilkas vuonna 2009. Kokoontumispaikkoja ovat kirjastot, koulut, eri seurojen toimintakeskukset, yksityiset lomakodit, Konsan kartano ym.

Spiritualistinen jumalanpalvelus aloitetaan aina laululla, esim. spiritualistisilla virsillä. Sen jälkeen luetaan kappale Raamatusta tai jostakin spiritualistisesta kirjasta, sitten seuraa puhe. Monesti puhujana on pappi. Sitten seuraa jälleen virsi ja vielä henkisanomien välittäminen.

Islannissa spiritualistit saivat ystävän ja puolustajan teologian professori *Haraldur Nielsonista*. Suomessa kirkkoherra *Voitto Viro* puolestaan alkoi tehdä aktiivista yhteistyötä rajatiedon järjestöjen kanssa. Vieläkin spiritualistit muistavat, että Voitto Viron mukaan yhteydenpito henkimaailmaan meedion välityksellä on Raamatun mukaan sallittua. Tässä on toki suurikin ristiriita, mutta se vaatii hieman laajempaa käsittelyä.

9.3.2. Voitto Viron ajatuksia

Voitto Viro painottaa kirjassaan *Sielu on suunnaton ihme*, että on olemassa tarkka tieto katolisten mystikkojen kokemusten luonteesta ja menetelmistä, jotka vaaditaan kokemuksen saamiseksi ja jatkaa: ”*On niin paljon liittymäkohtia vastaaviin kokemuksiin ja meditaatiomenetelmiin, joiden uoma ei ole syntynsä puolesta muodollisesti tapahtunut 'kirkon helmassa', että näyttää olevan perusteita pitää hyvin ilmeisenä, että kysymyksessä on sama ilmiö.*”

Omastakin mielestäni on mahdollista, että esiintyy sama sielullinen tila eri meditaatioissa, niin uushenkisissä kuin ”kristillisissäkin”; etenkin kun zen-meditaatio on yleistynyt kristillisissä yhteyksissä. Tämä ei kuitenkaan kerro mitään siitä, missä hengessä toiminta tapahtuu. Me kristittyinä emme pyri sielullisiin kokemuksiin ja kaikille yhteisiin meditaatiomenetelmiin, vaan rukoukseen Kristuksen Hengessä.

Kirkkoherra Voitto Viro toteaa edelleen samassa kirjassaan: ”*Raamattu ei kiellä sitä, että ihminen elää kuoltuaan, se nimenomaan etenkin myöhemmän ja kirkastuneemman ilmoituksensa osalla vakuuttaa hänen elävän. Raamattu ei liioin kiellä yhteyttä poissiirtyneisiin. Se kieltää ainoastaan loitsimisen ja noituuden sekä karkeat pakanalliset sensuaaliset jumalanpalvelusmenot. Jos Raamattu kieltää yhteyden näkymättömän maailman henkiolentoihin, silloin Jeesuksen keskustelu kirkastusvuorella Mooseksen ja Elian kanssa olisi valhetta tai yhteyttä demonisiin voimiin. En usko, että voisitte omaksua tällaista kantaa.*” Alleviivattu lause on juuri sellainen mihin spiritualistit vetoavat. Hehän tahtovat pitää yhteyttä vainajahenkiin ja niin sanottuihin mestareihin. Käsittelen asiaa myöhemmin perusteellisemmin.

Tässäkin yhteydessä sanon kuitenkin, että Raamatun kiello kääntyä henkien tai poissiirtyneiden puoleen on aivan ehdoton ja yksiselitteinen. Ihminen on näillä alueilla petettävissä ja hyvin suojaton. Jumalan itsensä valmistama ilmestys ei ole ihmisen aktiivista toimintaa ja yhteydenottoa tuonpuoleiseen maailmaan.

Tähän samaan teemaan Viro paneutui kirjassaan *Muistelmia elävistä sieluista* sivuilla 128-129.

"Kaikkina aikoina on elänyt ihmisiä, joilla on ollut elävä ja heidät itsensä ehdottomasti vakuuttava kokemus yhteydestä poissiirtyneihin." Kirkkoherra kertoo eräästä henkilöstä, jolle kuolleet henkilöt ilmestyvät. Hän löytää kuulemma myös kadonneita esineitä. *"Kun hän menee hautaustilaisuuteen, hän voi nähdä poissiirtyneen seuraavan saattoväen kanssa omaa hautaustaan. Olen pyytänyt häntä kirjoittamaan yksityiskohtaisesti henkisistä kokemuksistaan."* *"Kuulee hyvin yleisesti sanottavan, että Raamattu selvästi kieltää yhteyden henkimaailmaan. Tällöin vedotaan melkein poikkeuksetta 3 Moos. 19 luvun jakeeseen 31: 'Älkää kääntykö vainaja- ja tietäjähenkien puoleen, älkää etsikö heitä, ettette tulisi heistä saastutetuiksi. Minä olen herra, teidän Jumalanne.'*... Raamatun sana kieltää ainoastaan noituuden ja pakanallisen jumalanpalveluksen tapoineen, ei suinkaan yhteyttä näkymättömään maailmaan", kirjoitti Voitto Viro. Kaikessa edellä olevassa näkyy Viron läheiset yhteydet spiritualisteihin ja rajatiedon väkeen. Hän luonnollisesti tuntee ihmisiä, joille on avautunut paranormaaleja kykyjä. Viron Raamatun tulkinta heijastaa nimenomaan näitä hänen hengellisiä yhteyksiään ja haluaan puolustaa tuttuja meedioita.

Voitto Viro kirjoitti esipuheen **Astrid Gilmarkin** teoksen *Tiedän että elämä jatkuu* suomennokseen. Kirjassaan *Muistelmia elävistä sieluista* Viro kertoo sivulla 131 seuraavaa: *"Upsalan yleisen syyttäjän puoliso Astrid Gilmark on yksi monista, jotka uskovat omien kokemustensa pohjalla saaneensa vastauksen kuoleman jälkeisen elämän mysteeriin. Siksi kutsuin hänet kertomaan henkisistä kokemuksistaan seurakuntaamme."*

S.132: Astrid Gilmark sanoo tuossa seurakuntatilaisuudessa: *"Minulla on johtotähtenä ja tien näyttäjänä ilmoituksen tiellä, jolla etsin vastauksia ja totuutta, Jeesus Kristus itse. Minulle on tullut itsestään selväksi liittää käteni yhteen ja luottaa siihen, että olen Jumalan suojeluksen ympäröimä. Ja kun käännyn luottamuksessa Jumalan puoleen Jeesuksen Kristuksen kautta, minä pyydän saada palvella lähimmäisiäni sillä meediolahjalla, jonka hän on antanut minulle."*

Edelleen Gilmark: *"Erilaiset elämysten muodot ovat saaneet aikaan, että kristillisen sanoman ydintä on aina pidetty elossa, ja se on, että sielu elää, persoonallisuus elää kuoleman jälkeen."*

Ei Raamattu kuvaa missään kohtaa sitä, että kristitty palvelee seurakuntaa meediolahjalla ollen yhteydessä "poissiirtyneihin" eli vainajiin. Tämä on täysin vastoin Raamatun ilmoitusta ja lukuisia esimerkkejä.

Myöskin ruumiistapoistumiskokemuksia käsiteltiin laajasti Viron kirjassa *Muistelmia elävistä sieluista*. Niitä verrattiin Paavalin kokemukseen, kun hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen (2 Kor.12) ja siten näitäkin paranormaaleja ilmiöitä pidettiin ihan raittiina asiana.

Lukuisten kirjojensa kautta Voitto Viro vaikuttaa yhä uushenkisessä liikkeessä hämärtäen todellista kristillistä sanomaa. Hänen teksteistään saa sen käsityksen, että rajatiedon asiat ovat yhdistettävissä kristinuskon totuuteen. Todellisuudessa okkultismi on epäjumalanpalvelusta ja siten äärimmäisessä ristiriidassa kristinuskon kanssa.

9.3.3. Spiritualismin opillisia näkemyksiä

9.3.3.1. Helmi Krohn kirjoittaa

Laitan tähän näkyviin Helmi Krohnin keskeisiä ajatuksia kirjasta *Mitä on spiritualismi?*

" Ihminen ei ole paha, hän on vaan heikko. Ja heikkoudessaan hän erehtyy. Mutta erehdykset annetaan anteeksi, jos hän katuu ja sovittaa ne. Ellei hän jaksa sovittaa niitä tässä elämässä, niin hän saa sovittaa ne tulevassa."

"Jumala johtaa jokaisen luokseen, joskin tiet, joita hän sallii meidän kulkea, ovat monenlaiset. Tiet

ovat erilaiset, mutta päämäärä sama: vaellusta suurempaa valoa, kirkkautta ja autuutta kohti.”
”Kaikkien uskontojen perusta on yhteinen. Kullakin uskonnolla on ollut perustajansa ja he ovat kaikki olleet Jumalan lähettämiä sanansaattajia. Kristuksen kyky ilmentää Jumalaa on suurempi kuin kenenkään muun.”

Otin keskeiset väittämät näkyviin alleviivauksella. Ensimmäinen ajatus luonnollisesti viittaa sielunvaellukseen. Ihminen voi itse Krohnin mukaan sovittaa omat erehdyksensä. Kaikkien uskontojen tiet vievät perille. Mutta noinhan sanotaan jo usein kristillisissäkin piireissä. Hiljaisuuden liikkeen parissa arvostetun Richard Rohrin ajatukset sopivat tähän oikein hyvin. ”Kaikki uskonnot ovat kuin yhteiseen kohteeseen osoittavia sormia”, sanoi hän. *Aiheesta lisää Richard Rohrin ajatuksia, Liite3 [tästä](#)*

9.3.3.2. Spiritualistinen maailmankatsomus ja ihmiskäsitys

”Spiritualistien tunnus Suomessa on risti, joka on sisäkkäisten pallojen päällä. Kuvio ilmentää yhteyttä fyysisen maailman ja sitä edeltävän ja seuraavan henkimaailman välillä. Kuvan ristiin päättyvä pystylinja on kuin kädet nöyrästi sivuilleen levittänyt ihminen. Se kertoo myös elämämme tarkoituksenmukaisuudesta: henkisestä kasvusta kohti kirkkautta. Linja viestittää, että niin fyysistä kuin henkisiäkin tasoja yhdistää ja ohjaa korkein, Suuri Henki, Jumala, Rakkaus.”

”Kehitys on tieteellisesti todistettu luonnon laki, sillä elämä liikkuu eteenpäin ja ylöspäin kuten spiraalissa kohti suurempaa täydellisyyttä ja kauneutta.”

Ihminen elää spiritualistien oman internetsivun mukaan henkimaailmassa tai fyysisessä maailmassa, joiden välillä vallitsee yhteys. Kummassakin on mahdollista kehittyä eteenpäin hyvissä ominaisuuksissa. Ihminen siirtyy heti kuoltuaan ikuisen *henkimaailmaan*. Tämän näkemyksen mukaan ihminen on henki tai sielu, joka asuu maalliset elämänsä fyysisessä ruumiissa. Kristinuskossa ihminen on aina hengen, sielun ja ruumiin muodostama kokonaisuus. *Tietyissä valta- ja menestysteologisissa suuntauksissa ihminen käsitetään spiritualistien tapaan hengeksi, joka asuu ruumiissa*. Spiritualismissa on aina mukana ajatus sielunvaelluksesta. Kristinuskossa tämä yksi maallinen elämämme on ainutkertainen. Spiritualismissa on jatkuvan kehityksen ajatus. Monen nimellisesti kristityn maailmankuva ja ihmiskäsitys lienevät jo lähempänä spiritualistista kuin kristillistä.

Katso lisää eräiden menestysteologioiden ihmiskäsityksestä [tästä](#)

Spiritualistin kirjoittamaa internetsivustolla *Spiritualismi, Henkinen Kehitys*:

”Tällaisia sanomia tulee niiltä, jotka ovat siirtyneet rajan tuolle puolen ja päässeet kehityksessään korkeammalle tasolle ja haluavat meitä täällä maatasolla olevia auttaa eteenpäin: ”Vaella kiinteämmin Jumalan tahdon mukaan tuntien Hänen läsnäolonsa hiljaisina hetkinäsi. Näin välttyt synniltä ja erehdyksiltä, sillä Jumalan läsnäolo suojelee Sinua kiusauksilta ja estää Sinua puhumasta terävästi tai epärehellisesti. Jumala on aina osa Sinua ja Sinä osa Häntä. Rukous on se kanava, joka aukaisee tien korkeimpaan valtakuntaan. Niinpä älä koskaan emmi rukoilla johdatusta niille, jotka sitä tarvitsevat äläkä epäröi pyytää viisautta ja rakkautta ja anteeksiantamusta ja johdatusta itsellesi.”

Spiritualistit ovat yhteydessä ”henkimaailman olentoihin”. Kristityiltä se on ehdottomasti kielletty. Spiritualisteilla ihmisen ajateltu henkiolemus tekee rajan Jumalaan, Suureen Henkeen, epämääräiseksi. Kristinuskossa ero Pyhän Jumalan ja syntisen ihmisen välillä on valtava, vaikka voidaan myös sanoa, että Jumala asuu meissä Pyhän Hengen kautta. Kun ihminen pyrkii omin toimin aikaansaamaan voimakasta fyysistä Jumalan läsnäolon kokemusta esimerkiksi meditaatiolla tai mekaanisella ylistyksellä, ollaan kenties jo lähellä spiritualismia.

9.3.3.3. Spiritualistin ajatuksia Jeesuksesta, sovituksista ja ikuisesta elämästä

"Kuolemaa ei ole, on vain siirtyminen uuteen elämään. Miksi tämä tieto jää niin vähälle huomiolle siellä, missä sen luulisi olevan tärkeää? Jeesuksesta puhutaan mieluummin pahojen tekojemme sovittajana kuin siitä, että hän osoitti tien henkimaailmaan. Hän todisti, että se on olemassa."

"Mutta Jeesus korosti myös tekojen merkitystä. Hänen keskeinen sanomansa oli lähimmäisenrakkaus, jota meidän tulisi osoittaa maanpäällisen elämämme aikana. Se helpottaa tietämme iankaikkisessa elämässä. Rikkaalle nuorukaiselle Hän ennusti vaikeaa tietä."

"Ajatus syntien sovittamisesta on tietävästi syntynyt Jeesuksen kuoleman jälkeen. Hänen oma näkemyksensä kuolemastaan ei sitä välttämättä sisältänyt."

Spiritualistit arvostavat Jeesusta opettajana. Tässä joitain heidän ajatuksiaan: *"Jeesus opetti sekä korkeaa moraalia että parantamista. Hän ilmestyi kuoleman jälkeen ja näin välitti tiedon uudesta henkisestä elämästä."* Spiritualistit eivät usko kristilliseen tapaan siihen, että ihminen on syntiinlangennut ja erossa Jumalasta, kadotettu. He eivät usko siihen, että Jeesus kertakaikkisella sovituksella ristinpuussa avasi tien Jumalan yhteyteen ja iankaikkiseen elämään. Raamattu tuo esille useassa kohdassa sen, että Jeesus oli hyvin tietoinen tehtävästään ja puhui siitä opetuslasten kanssa. Yksi tällainen kohta on Matt.26:27-28: *"Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi."* Myös lukuisat Vanhan testamentin kohdat viittaavat Jeesuksen tehtävään syntien sovittajana. Aivan keskeisistä eroista huolimatta spiritualistit suhtautuvat myönteisesti ja suvaitsevasti myös kristinuskon sanomaan ja kaikkiin muihinkin uskontoihin.

9.3.3.4. Sovituksen merkitys spiritualistille

"Erilaisuuden havaitseminen virittää kaipuun korkeampaan elämään, mutta sielu oppii, että ainoastaan sovituksen ja elämänmuutoksen kautta hän voi saavuttaa nämä ihanat mahdollisuudet. Sovitus tuhoaa asteittain sielunvihollisen ja sielu jalostuu, valaistuu ja tulee soveliaaksi hienompiin sfääreihin."

Näin siis ihminen itse **henkisen kehityksen** kautta sovittaa sielunvihollisen vaikutuksen. Sitä en nyt osaa sanoa miten spiritualistit ajattelevat sielunvihollisen ja pahan vaikutukset. Spiritualistien oppi vaikuttaa julmalta ja toivottomalta. Armo Jeesuksen työn kautta on aivan ihmeellinen ja ihana asia, jota en voi lakata ajattelemasta joka välissä.

9.3.3.5. Spiritualistien lähimmäisen rakastaminen

"Meidän on oltava kiinnostuneempia auttamaan muita kuin itseämme. Niin tehdessämme edistämme automaattisesti omaa kehitystämme. Tämän ilmoituksen ovat tuoneet maapallolle vuosituhansia sitten suuret uskonnolliset johtajat kuten Kristus. Ilmoitus ei ole hitustakaan muuttunut. Se pysyy samana kuin se oli kun Kristus sanoi 'rakastakaa toinen toistanne'. Tämä ei ole yksi tapa edistyä henkisesti, vaan ainoa tapa."

Rakkauden käskyn toteuttamisesta tulee spiritualistilla keino edistyä henkisessä kehityksessä. Kristityllä lähimmäisen rakastaminen sisältyy Jumalan käskyihin ja lakiin, ei millään tavoin henkiseen kehitykseen.

9.3.3.6. Spiritualistien parantamistehtävä

Healing toimintaa on säännöllisesti. Siihen voidaan myös kouluttaa ihmisiä. Ihmisillä on myös

parantamiseen liittyvää henkistä lahjakkuutta usein jo syntymässään, ainakin spiritualistien näkemyksen mukaan.

Jälleen spiritualistien omia kirjoituksia: *"Suomen Spiritualistisen Seuran jokaisessa palkallisosastossa on säännöllisiä parannusiltoja, joihin kaikilla on vapaa pääsy. Paikoitellen on myös kirkossa herätty kyselemään parannustoiminnan perään. Kirkoissahan sitä ei juuri tapahdu."*...*"Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama", kirjoittaa parantamisesta paljonkin puhunut apostoli Paavali korinttolaisille ensimmäisessä kirjeessään. Kannattaa muuten lukea saman tien kirjeen 12-14 luvut kokonaan."*

Parantaminenkin on spiritualistilla yksi muoto lähimmäisenrakkautta, ja ihminen voi oppia käyttämään siihen tarvittavia henkisiä ominaisuuksiaan. Parantaminen ei kristityllä ole omaa opeteltua healing -toimintaa vaan ihminen rukoilee Jumalaa, joka voi niin tahtoessaan parantaa myös fyysisistä sairauksista. Spiritualistit liittävät jälleen oman toimintansa raamatullisten armolahjojen käyttöön. Kyseessä ei todellakaan ole sama asia.

9.3.3.7. Rukouksesta spiritualistit kirjoittavat

"Me ihmiset olemme kukin osaltamme vastuussa siitä, millainen on maailmamme. Rukous on joka tapauksessa yksi keino lisätä myönteisiä energioita maailmassamme. Ajatus on energiaa."

"Matteuksen evankeliumista löytyy Jeesuksen itsensä opettama rukous. Siihen sisältyy kaikki tärkeä, myös ajatus, jonka mukaan emme itse päätä siitä, millaisen vastauksen saamme.

"Tapahtukoon Sinun tahtosi." Sitä meidän on vaikea hyväksyä, sillä emme aina itse tiedä, mikä meille on parhaaksi elämämme kokonaisuuden kannalta."

"Rukous toisen ihmisen puolesta kumpuaa aina rakkaudesta. Yhdistystemme lukuisat rukous- ja kaukoparannuspiirit tekevät epätavallista työtään rakkaus käyttövoimanaan. Näiden piirien jäsenet saavat ehkä harvoin kiitosta työstään, eivätkä sitä tietysti odotakaan. He toimivat kuitenkin esimerkillisellä tavalla."

"Voisimme varmaan korostaa jäsenistömme keskuudessa laajemminkin rukouksen merkitystä järjestämällä tietyntyyppisiä ajankohtana, esimerkiksi viikoittain, yhteisen rukoushetken. Siihen voisi jokainen osallistua riippumatta siitä, missä kulloinkin sattuu olemaan. Kohteista ei ole puutetta. Vähäisin niistä ei ole oman maamme ja kansamme tulevaisuus."

Spiritualistit aloittavat kokouksensa Herran rukouksella, mikä ilmeisesti on Isämeidän rukous. He päättävät kokouksen Herran siunaukseen. Hyvin usein tapaa ajatuksen, että samanaikaisesti eri paikoissa toteutettu rukous olisi erityisen tehokasta.

Spiritualistit arvostavat rukousta kuten kristitytkin. He sanovat, että Hengen hiljainen pyhättö on meissä itessämme. He kehottavat kääntymään sisään päin. *"Hiljenny kuuntelemaan sisimpäsi ääntä, kutsuitpa sitä Jumalan ääneksi, omantuntosi ääneksi tai ihmisen jumalkipinäksi"*, sanoo spiritualisti. Melkein samoin kuulee nykyisin kehoitettavan myös hiljaisuuden liikkeessä ja muuallakin kirkoissa. Mitähän on hengellisesti sisäänpäin kääntyvä meditatiivinen rukous, kun osanottajat eivät ole uskossa tai ovat eri uskontokunnista tai uushenkisyydestä? Jumalan tuntemista ei voi löytää irrallaan Raamatun sanasta pelkästään sisimpään kääntyvässä rukouksessa.

Spiritualisteille rukous on myönteistä energiaa, joka itessään muuttaa maailmaa. Kristitylle rukous on puhetta Taivaan Isälle ja Luojallemme ja saamme lapsen lailla heittää kaikki murheemme Hänen kannettavakseen. Saamme rukoilla Jeesuksen nimessä. Kristinuskon Jumala ei ole Alkuvoima, Valo, Rakkaus tai Suuri Henki epämääräisellä tavalla. Saamme myös tunnustaa uskoamme kolmiyhteiseen Jumalaan, Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Joskus tuntuu siltä, että

kristillisestäkin rukouksesta tehdään spiritualismin tapaan menetelmä muuttaa maailmaa aivan kuin se olisi energiaa, mitä ihminen ohjaisi.

Voit verrata tässä esiintyviä ajatuksia ”kristityn” Agnes Sanfordin kirjaan [tästä](#)

Spiritualistit ovat *meedioitten* välityksellä yhteydessä henkimaailmaan. Jopa niin, että tämän toiminnan tulisi käytännössä todistaa, että henkinen maailma on olemassa.

Lisäksi he ennustavat. Mutta siitä alueesta en aio ottaa tähän kirjoitukseen mitään. Tässä oli tarkoitus verrata lyhyesti spiritualistin elämäkatsomusta, parantamista ja rukousta kristityn elämään.

9.3.4. Epäjumalanpalveluksesta ja yhteydestä henkiin

Helmi Krohn kirjoitti: *”Kaikkien uskontojen perusta on yhteinen.”*

Vuonna 1992 tuli uusi raamatunkäännös. Internetistäkin yhä löytyvän spiritualistien lehden *Henkinen kehitys* numerossa 1/1993 kirjoittaa Helena Kontio pääkirjoituksessa seuraavaa:

”Käsittämätöntä on, että nimenomaan Mooseksen kirjoista edelleen jotkut uskonnot poimivat lakinsa ja elämänohjeensa. Sieltä löytyy lupa etnisiin puhdistuksiin, jollaisia parhaillaankin on menossa Euroopassa. Edelleen on olemassa sellaisia kansallisia ryhmiä, jotka uskovat olevansa erityisasemassa Jumalan edessä ja omaavansa oikeuden muiden alistamiseen.

Mooseksen kirjoista löytyy tukea myös niille fanaattisille ryhmille, jotka katsovat oikeudekseen tuomita spiritualistisen elämäkatsomuksen. Silloin kun he tuomitsevat yhteydet henkimaailmaan he vetoavat usein Mooseksen kolmannen kirjan lukuun 19 ja siinä jakeeseen 31.

Tunnettu teologi ja toisinajattelija, kirkkoherra Voitto Viro kehottaa kuitenkin kirjassaan Sielu on suunnaton ihme lukemaan kyseisen luvun kokonaisuudessaan. Silloin selviää, että tuossa luvussa puhutaan pakanakansan epäjumalanpalveluksista, noituudesta, seksuaalisista uhripalveluksista. Sellaisen kanssa ei spiritualisteilla ole mitään tekemistä. Ilmeisesti sellaistaikin harjoitetaan edelleen, onhan julkisuuteen tullut tietoa Saatanan palvojien toiminnasta myös Suomessa.”

Omissa muistiinpanoissani luki Voitto Viron kantana, että Raamattu kieltää loitsimisen ja noituuden sekä karkeat pakanalliset *sensuaaliset* jumalanpalvelusmenot. Alleviivaukset edellisessä lainauksessa ovat luonnollisesti minun tekemäni. On syytä joka tapauksessa paneutua asiaan. Mistä on kyse kolmannen Mooseksen kirjan luvun 19 jakeessa 31? Puhutaanko siinä jotain seksuaalisista uhripalveluksista tai yleensäkin jumalanpalvelusmenoista? Missä muualla Raamatussa puhutaan aiheesta?

Vanha testamentti puhuu Jumalasta, joka asui kansansa keskellä. Hän johdatti omiaan kaikissa vaiheissa ja ilmaisi heille miten tulee elää. Kyse on elävästä Jumalasta, Luojusta ja kaiken ylläpitäjästä. Israelin kansan tuli antaa kiitos, palvonta ja kunnia Jumalalle. Sydämen asenne oli ratkaiseva. Kansan johtajilla ja kuninkailla oli suuri vastuu siinä, mihin he johdattivat kansaa sekä konkreettisessa mielessä, että hengellisesti. Raamattu toteaa järjestään jokaisesta kuninkaasta ennen muuta hänen toimensa tästä näkökulmasta.

2 Kun.3:1-3: *”Jooram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Joosafatin, Juudan kuninkaan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta. Hän teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, ei kuitenkaan niinkuin hänen isänsä ja äitinsä, sillä hän poisti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli teettänyt. Kuitenkin hän riippui kiinni Jerobeamin, Nebatin pojan, synnissä, jolla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä; siitä hän ei luopunut.”*

2 Kun.12:1-3: *”Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena tuli Jooas kuninkaaksi, ja hän hallitsi*

Jerusalemmissa neljäkymmentä vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Sibja Beersebasta. Ja Jooas teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niin kauan kuin hän eli, sillä pappi Joojada oli opettanut häntä. Kuitenkaan eivät uhrikukkulat hävinneet, vaan kansa uhrasi ja suitsutti yhä edelleen uhrikukkuloilla.”

Raamattu puhuu **epäjumalista** ja kulteista mainiten mm. Baalin, Aseran, Astarten ja Tammuksen. Nimiä tärkeämpää on se seikka, että kuninkaan tai kansan sydän ei ole oikeassa suhteessa Herraan Jumalaan, jos se palvoo epäjumalia. Käytännön uhritoimet ovat seurausta jo tapahtuneesta sisimmän luopumuksesta.

Ensimmäisen Samuelin kirjan 28:nessä luvussa kerrotaan *kuningas Saulista*, miten hän kääntyi noitavaimon puoleen suuressa hädässään. Sanotaan, että Jumalan Henki oli poistunut Saulista. Luvusta ilmenee, että noitavaimokin tiesi, että oli kiellettyä välittää tietoa henkimaailmasta. Itse asiassa juuri Saul oli toimittanut pois maasta vainaja- ja tietäjähenkien manaajat. **Tässä asiassa, yhteydenotossa henkiin, Raamatun linja on hyvin johdonmukainen. Se kielletään. Tämä on yleinen kristillinen tulkinta asiassa eikä suppean fanaattisen ryhmän esitys.**

Kolmas Mooseksen kirja ja sen luku 19 mainittiin *Henkinen Kehitys* -lehden pääkirjoituksessa. Siinä on otettu esiin joitain pyhyttä teroittavia säädöksiä. 3 Moos.19:2: ”...*Olkaa pyhät, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä.*” 3 Moos.19:4 kuuluu: ”*Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkään tehkö itsellenne valettuja jumalankuvia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.*” Jälleen yksiselitteisesti kielletään kaikki ja kaikenlainen epäjumalanpalvelus. Ja jakeessa 31 sanotaan vielä: ”*Älkää kääntykö vainaja- ja tietäjähenkien puoleen; älkää etsikö heitä, ettette tulisi heistä saastutetuiksi. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.*”

Raamatun kielto kääntyä henkien puoleen on aivan ehdoton ja yksiselitteinen. Ei voi millään tavoin jakaa tätäkään aluetta sallittuun ja kiellettyyn. Ei edes niin kuin Helmi Krohn on sanonut, että yhteys hyviin kehittyneisiin henkiin olisi sallittua ja yhteydet alhaisiin tulisi välttää.

Elämämme on ainutlaatuinen ja ainutkertainen täällä maan päällä. Meidän on mahdollisuus juuri tämän elämämme aikana valita usko Jeeseen, sovitus ja armo. Yhteys elävään Jumalaan ei ole teoriaa, vaan se on aivan oikeasti elämämme tärkein, kaunein ja ihmeellisin asia. Jumalan Pyhä Henki on todellinen auttaja ja Raamatun sanan avaaja. Iankaikkisuus alkaa jo täällä maan päällä ja jatkuu ilman ajan rajoituksia Kristuksen yhteydessä kirkkaudessa. Sanoma Jeeseen sovitukselta on muut vaihtoehdot poissulkeva. Kristinuskon perusta poikkeaa täysin muista uskonnoista.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

9.4. Teosofia

9.4.1. Yleistä teosofiasta

Teosofia (kreik. Theos = jumala, sophia = viisaus) tarkoittaa jumalviisautta. Se tarkoitti alun perin filosofista ajattelua, jolla pyrittiin saamaan selville Jumalan olemus salaperäisellä, välittömällä tavalla. Suomeen Teosofinen Seura perustettiin vuonna 1907.

Nykyään teosofialla tarkoitetaan lähinnä *H. P. Blavatskyn* opetuksiin perustuvaa uskonnollisfilosofista ajatussuuntaa, jonka perusopetuksiin kuuluvat muun muassa karman laki, jälleensyntyminen sekä kaiken olevaisen takana oleva absoluuttinen jumaluus. Samoin teosofian aatteisiin liitetään ns. *Mestarit ja salainen veljeskunta*.

[Antroposofian](#) perustajana tunnettu [Rudolf Steiner](#) toimi teosofisen liikkeen piirissä ennen siitä

irtautumistaan. Suomessa antroposofinen liike vaikuttaa mm. *Steiner-koulujen* ja -päiväkotien välityksellä steinerpedagogiikan kautta. Samoin [biodynaaminen viljely](#) ja laajennettu [antroposofinen lääketiede](#) ovat tunnettuja.

Ruus-Risti ry on [Pekka Ervastian](#) vuonna 1920 perustama [teosofiseen](#) liikkeeseen lukeutuva yhdistys. Sen ohjelma perustuu yleisteosofiseen maailmankatsomukseen samalla kun siinä painottuu Kristus-kysymys sekä ajatus Suomen erityistehtävästä ja mahdollisuuksista. Kulmakiviä ovat yhtäältä Jeesuksen opetusten ytimen kirkastaminen ja tutkiminen sekä toisaalta suomalaiskansallisen mystisen ja okkultistisen perinnön tutkiminen, vaaliminen sekä liittäminen nykypäivän yhteiskuntaelämään.

Suomalainen *Kristosofia* uskoo Pekka Ervastian ajatusten mukaisesti uuteen maailmanuskontoon, jossa Suomen "valittu kansa" näyttää esimerkkiä. 1960-luvulla Tyyne Matilainen perusti *Kirjeopisto Vian*, joka järjestää kursseja Savonlinnassa. Kursseilla ei käytetä oppikirjoja, vaan opiskellaan "ajattelemalla".

Teosofian yksi haara *The Summit Lighthouse* on yhdysvaltalaisen [Mark L. Prophetin](#) vuonna 1958 perustama järjestö, jonka johtajana Mark L. Prophet toiminnan aloitti. Hänen kuolemansa jälkeen toimintaa johti hänen vaimonsa [Elizabeth Clare Prophet](#). Elizabeth C. Prophet'in sairastuessa 1990-luvun lopulla sekä vetäytyttyään eläkkeelle, siirtyi kolmihenkinen johtokunta vastuuseen toiminnan johtamisesta. Järjestön jäsenet uskovat lähettiläänsä olevan *ylösnousseiden mestareiden* opetusten välittäjiä. *Violetti liekki* ja *Vesimiehen aika* sekä *dekreet* liitetään järjestön toimintaan. **Dekreet** ovat mestareiden opettamia, mantran tapaan lausuttuja runomittaisia rukouksia. Ne liittyvät ehtoollisen ohessa järjestön sunnuntaijumalanpalveluksiin. *Takaisin henkiseen tiehen sivulle 146 tästä*

Suomen vapaa katolinen kirkko on vuonna 1927 perustettu [synkretistinen teosofinen](#) yhteisö. Kirkko järjestäytyi [uskonnolliseksi yhdyskunnaksi](#) paria vuotta myöhemmin. Toimintaa on useilla paikkakunnilla.

Kaiken kaikkiaan teosofisten järjestöjen jäsenmäärät eivät ole korkeat. Kuitenkin näyttäisi siltä, että niiden sanoma on levinnyt laajalle. Varsinkin aiemmin useat tunnetut taiteilijat liittyivät teosofiseen liikkeeseen ja tekivät aatetta tunnetuksi, samoin kuin *Pekka Ervastian* todella lukuisat kirjat ja luennot. Nykyisin nettisivut levittävät aatetta eteenpäin. Voidaan nähdä, että usein muu uushenkisyys ja New Age -ajattelu kulkee hyvin lähellä teosofista liikettä, jopa niin, että teosofia hengellisesti kuuluu tähän.

9.4.2. Ajatuksia Pekka Ervastian kirjoista

Referoin kahta *Pekka Ervastian* kirjoittamaa kirjaa, jotka käsittelevät teosofiaa. Kirjat ovat *Tieni totuuden lähteelle* toinen painos vuodelta 1962 ja *Pieni Ruusu-Risti-Katekismus*. Tuon kritiikkini erikseen esille kirjoituksen lopussa, missä vertaan teosofian ajatuksia kristinuskoon.

9.4.2.1. Mitä teosofia sanoo Jeesuksesta?

Jeesus ei ollut Ervastian mukaan ainoastaan ihminen. Jordanin kasteessa hänestä tuli Jumalan poika. Silloin Kosminen Kristus täytti hänen olemuksensa ennen kuulumattomalla tavalla.

Teosofian opettama mystinen Kristus on ollut Konfutsen, Laotsen, Krishnan, Buddhan, Zarathustran, Mooseksen, Orfeuksen, Pythagoraan, Osiriksen ja Hermeksen, Odinin ja Väinämöisen takana.

Pekka Ervastian mukaan kaikista pätevin tie mystisen Kristuksen luo on tietysti se, jonka Jeesus Kristus itse meille osoitti. ”*Sillä ei ole mitään tekemistä lunastusopin tai muiden oppien kanssa, sillä se kohdistuu yksin siihen neuvoon ja kehotukseen, minkä Jeesus antoi opetuslapsilleen: seuraa minua elämässä, täytä minun käskyni, usko, että isä puhuu minun kauttani.*”

Kun lunastus ei teosofian mukaan vie ihmistä evankeliumien Jeesuksen, hänen elämänsä ja oppien luo, niin lähempänä Kristusta on silloin sen mukaan buddhalainen, joka uskollisesti seuraa oman mestarinsa jälkiä.

9.4.2.2. Ajatuksia jälleensyntymästä

Ainoastaan silloin, kun ihminen on mallikelpoinen, valmistaa hän itselleen onnellisen olotilan kuoleman jälkeen. *Darwin* toi esiin kehitysajatuksen, jota saattoi soveltaa myös hengellisesti. Tämä sama kehitysajatus esiintyy ihmiseen liittyen maailmanuskonnoissa, esim. buddhalaisuudessa ja hindulaisuudessa. Ihminen on näiden mukaan ruumiiseen puettu sieluolento. Hän jälleensynty useisiin elämiin. **Karman laki** hallitsee periaatteella ”ihminen niittää mitä on kylvänyt”.

Teosofia opettaa, että jälleensyntymä oli yleisenä oppina kristinuskon alkuaikoina ns. *gnostilaisissa* piireissä. Teosofinen kirjallisuus tietää kertoa, että vasta *Konstantinopolin kirkolliskokous v.553* tuomitsi jälleensyntymisopin vääräksi. Kirkolliskokouksissa ei kuitenkaan ole ollut esillä jälleensyntymisoppia. Jälleensyntymistä on eräiden teosofien väitteitten mukaan opetettu esoteerisena jopa alkuseurakunnassa.

Lisää aiheesta liitteessä 6 [tästä](#)

9.4.2.3. Teosofisen Seuran perustaja Blavatsky ja kosminen Kristus

Madame Blavatsky (1831-1891) on opettanut, että ihmiskunnan takana on suurempi **yhteistajunta**, jota nimitetään erilaisilla nimillä. Sitä nimitetään milloin Jumalaksi, Maailman Sieluksi, Aalajaksi, Logokseksi, Jumalan Pojaksi tai Kristukseksi. Kosminen Kristus on hänen mukaansa ihmiskunnan takana. Tämä henkitajunta eli Kristus on teosofian oppien mukaan myös kaikkien uskontojen takana.

Ervast kuvaa seuraavasti ihmisen henkistä tietä eteenpäin. **Ihmisen kehitys ja täydelliseksi tuleminen** on siinä, että hän yhtyy hengessään siihen suureen tajuntaan, joka on *Jumalana meidän kaikkien sisäisessä taivaassamme*. Kysymys on siitä, että ihminen yhtyy tähän **Kristus-tajuntaan**, jossa hän itse asiassa tietämättäänkin ”on, liikkuu ja elää” Paavalin sanojen mukaan. Tullessaan siitä tietoiseksi ihminen ottaa Vapahtajan vastaan omaan henkeensä. On kuin Jumala hänessä syntyisi. Hän tulee Jumalan Pojaksi, ja nyt hänen on verraten helppo kasvaa ja edistyä hyvässä, luopua itsekkyydestä ja kaikesta pahasta.

9.4.2.4. Mitä ovat Mestarit?

Maapallomme ihmiskuntaa autetaan teosofien ja Madame Blavatskyn mukaan ns. Mestareitten kautta. Osa mestareista on kotoisin ulkoavaruudesta. Uskonnot on perustettu siten, että viisaitten tietäjien joukosta on tullut joku silloin tällöin maailmaan totuutta julistamaan.

Myös oman ihmiskuntamme yksilöitä on kehittynyt pitkälle henkisesti ja saavuttanut Kristuksen mitan. Näitä viisaita nimitetään teosofiassa Mestareiksi, vanhemmiksi veljiksi, adepteiksi, vihityiksi. He muodostavat ns. salaisen tai valkoisen veljeskunnan, tietäjien pyhän seurakunnan.

9.4.2.5. Salatieteen harjoittajia

Madame Blavatsky ja Pekka Ervast olivat paitsi teosofeja, myös *salatieteilijöitä eli okkultisteja*. Heillä oli mm. yhteyksiä edellä kerrottuihin Mestareihin.

Yksi **salatieteen** määritelmä on seuraava: ”Korkeammassa salatieteessä ihminen kehittää itse itseään eli omaa sieluaan tutkimuksensa välikappaleeksi. Hän kehittää omassa sielussaan kykyjä ja aisteja, joita hän henkisenä olentona käyttää tutkiessaan näkymätöntä maailmaa”.

Ervast sanoo kirjassaan *Tieni totuuden lähteelle*:

”Ryhtyessäni parhaimman kykyni mukaan seuraamaan Kristusta hänen käskyissään ja elämän neuvoissaan, astuin itse asiassa tielle, jota voisimme nimittää okkulttiseksi eli salatieteelliseksi tieksi. Se oli tuo kaita tie elämään, josta Jeesus puhui. Jeesus itse lupasi, että se, joka kulkee kaitaa tietä elämään ja ahtaasta portista astuu sisälle taivasten valtakuntaan, tulee samalla osalliseksi totuuden pyhästä hengestä, joka opettaa hänelle ’kaiken’.”

Usein juuri okkulttisella tiellä ihminen kokee todellisia tuntemuksia ja kokemuksia siten, että hän puhuu mieluummin tietämisestä kuin uskomisesta. Runsaista aistimuksista huolimatta se ei luonnollisesti ole Raamatun ilmoittama tie.

9.4.2.6. Uudestisyntyminen teosofin kuvaamana

”Uudestisyntyminen” voi olla hyvin vahva kokemus, kuten Pekka Ervast kuvaa:

”Uudestisyntymisessään” ihminen tuntee olevansa Jumala, suuri salainen elämä, ja samalla sen Poika, Jumalan Poika. Niin kuin Jeesus sanoi itsestään: Minä olen Isässä ja Isä on minussa. Tämän ihminen kokee mystisen uudestisyntymisensä hetkellä, jolloin hänet kastetaan uudeksi olennoiksi.”

Intialaiset vuorostaan sanovat vastaavasta kokemuksestaan: aham Brahmaasmi (=minä olen Brahma).

Voimakkaan kastekokemuksensa jälkeen Pekka Ervast ymmärsi saaneensa selvän käskyn panna alulle teosofinen liike Suomessa.

Ervast kertoo myös erikoisista kokemuksistaan *Mestariaan* tavaten. Tämä tapahtui hänen ollessaan *poistuneena ruumiistaan*.

Samoin hänet kertomansa mukaan kuljetettiin tilaan, missä oli kuolleita. Ervastille avautui näin tietoisuus siitä, että hänkin oli tällä tavalla elänyt kuolemanjälkeisissä tiloissa ja vielä saattoi elää näin tulevaisuudessakin.

Tämän kaltainen ”*okkulttinen tutkimus*” antaa sen läpikäyneelle selvän kokemuksen siitä, että sielunvaellus ja karman laki ovat totta.

Vaikka esim. uudestisyntyminen oli voimakas kokemus siitä, että ihminen on Jumala ja Jumalan Poika, niin Ervast kehottaa nöyryyteen. Hänen mukaansa on opittava sanomaan, että Jumalan Poika on minussa tai että Kristus on minussa. **Jumalan Poika on kuitenkin teosofian mukaan metafysisesti katsottuna sama kuin sisin Itsemme**. Ervast liittää kuitenkin kokemuksen Paavalin sanoihin ”Kristus meissä”, Christus in nobis.

9.4.2.7. Syntiinlankeemuskertomus teosofien tapaan

Ervastin mukaan syntiinlankeemuskertomuksen hyvän ja pahan tiedon puu, samoin kuin elämän puukin, ovat ihmisessä itsessään. Ihmiskunnan tehtävä on muuttaa hyvän ja pahan tiedon puu elämän puuksi.

Mikä tämä elämän puu on teosofisessa ajattelussa?

Se on Jumalan Poika, jota nimitämme *kosmiseksi Kristukseksi* eli *Logokseksi*. Meidän minämme voi yhtyä Kristuksen minään, ja siinä on sen pelastus. Kun minämme ei enää pidä kiinni omasta sielustaan, omasta eläimellisestä puolestaan, omasta itsekkästä itsestään haluineen ja himoineen, silloin se vapaana saattaa yhtyä Kristukseen, niin että Jeesus Kristus elää meidän minässämme.

Jokainen ihminen voi Ervastin mukaan kokea tuota mystistä lunastusta, jos hän seuraa Jeesusta Kristusta.

Ken vilpittömästi todella *pyrkien ja ponnistaen* seuraa *ketä tahansa mestaria*, Buddhaa, Zarathustraa tai Laotsea tai Krishnaa tai *ketä tahansa*, hän varmasti joutuu kosketukseen kosmisen Kristuksen kanssa, kirjoittaa Pekka Ervast.

9.4.2.8. Joitain kysymyksiä ja vastauksia kirjasta *Pieni Ruusu-Risti-Katekismus*

Suoria lainauksia esiin poimittuna kirjasta. Alleviivaukset minun:

”- Nimittääkö Jeesus itseään jumalan ainosyntyiseksi pojaksi?

- *Eipä suinkaan. Jumalan ainosyntyinen poika on Kristus meissä, Kristus Jeesuksessakin. Jeesus oli ihminen.*

- Alkaako iankaikkinen elämä kuoleman jälkeen vaiko ns. ylösnousemuksessa?

- *Iankaikkinen elämä alkaa sinä hetkenä, jolloin ihminen hengessään tulee tietoiseksi isän läsnäolosta ja tuntee ja tietää itsensä jumalan pojaksi.*

- Mistä ihminen tietää mikä oppi on oikea ja mikä väärä?

- *Totuuden pyhä henki, joka hänessä vaikuttaa, auttaa häntä karttamaan vääriä ja valheellisia oppeja, kunnes hänestä tulee tietäjä, joka itse näkee totuuden.*

- Voiko ihmisestä kehittyä tietäjä? Eikö hänen tarvitse aina uskoa?

- *Usko ei ihmisessä koskaan häviä, koska usko on siveellinen voima, henkinen elämä, joka yhdistää hänet isään jumalaan. Mutta kun hän on uskon elämän saavuttanut, herää hänessä sisäisiä aisteja, uusia sielullisia kykyjä, jotka avaavat hänen tutkivalle järjelleen ja ajatukselleen uusia, ennen kuulumattomia maailmoja.*

Hän on tilaisuudessa tutkimaan askel askeleelta yhä suurempia ja syvempiä elämän ja luonnon salaisuuksia, eikä hänen enää tarvitse pitää opinkappaleita tai oppeja tosina ilman muuta, vaan hän kykenee tutkimaan ja näkemään, mitä tosiseikkoja ja totuuksia oppien takana piilee.

- Koska jumalan valtakunta kerran toteutuu maan päällä? Onko se siis ”jumalan suunnitelma” eli ”aikakausien suunnitelma” maailman ja ihmiskunnan hyväksi?

- *On. Taivaat ja maat muuttuvat uudeksi, kun ihmisten hengissä ja sydämissä tapahtuu jumalan valtakunnan tulemus. Tätä ”jumalan lasten eli poikain ilmestymistä”, kuten apostoli sanoo, ”odottaa huokaillen koko luomakunta”.*

- Mikä on kaste?

- *Kaste on vertauskuvallinen toimitus, joka muistuttaa vasta kääntynyttä ja herännyttä veljeä sekä teroittaa hänen mieleensä, että hän on nyt astunut totuuden etsijän tielle, jonka askelia totuuden pyhä henki tulee ohjaamaan ja inspiroimaan, ellei hän itse kadota yhteyttään sen kanssa.*

Salaisessa mielessä kastetuksi tulee pyhän hengen inspiroima totuuden etsijä silloin, kun isä tunnustaa hänet pojakseen samoin kuin isä tunnusti Jeesuksen pojakseen Jordanin luona.

- Mitä on pyhä ehtoollinen?

- *Salaisessa merkityksessä ottaa osaa pyhään ehtoolliseen se isän poika eli jumalan valtakunnan lapsi, joka vapahtajana omassa maailmassaan saa lunastaa menneet ruumistuksensa (Ervastin käyttämä sana) voidakseen astua ihmisten keskelle tietäjänä ja auttajana, jonka kädessä on taivaan valtakunnan avaimet.*

- Eikö tämä ole vaikeatajuista?

- Se onkin mystério, joka vasta kokemalla ymmärretään. Sekin tapahtuu näkymättömässä maailmassa.

- Ovatko vanhemmat veljet henkiolentoja?

- *Toiset ovat jättäneet fyysillisen ruumiin, mutta toiset elävät ruumiissa niin kuin me. Veljeskunnalla on jäseniä sekä ”elävien” että ”kuolleiden” keskuudessa.*

- Miksi nykyaikana monet ihmiset niin hartaasti odottavat joko maailmanopettajaa tai Kristuksen tuloa?

- *Uskonnolliseen uudestisyntymiseen ei välttämättä tarvita erikoista uutta opettajaa. Se on jo pantu alulle. Se on jo käynnissä maailman kaikissa uskonnoissa ja kirkoissa. Ihmiskunta itse sitä kaipaa ja uudistus lähtee ihmisten omista sydämistä.*

”Jos henkistä sysäystä ulkoapäin tämän työn yhteydessä ajattelemme, älkäämme silloin unohtako teosofista liikettä ja madame Blavatskya. Hän antoi muodon ja sanan nykyajan sisäiselle kaipuulle. Hänen uhrityönsä pani suuren uskonpuhdistuksen lumipallon kiertämään”, kirjoittaa Ervast.

9.4.2.9. Ajatuksia lunastuksesta ja sovituskuolemasta *Ruusu-Risti-Katekismuksessa*

Ervastin mukaan ihmiskunnan suuri henkinen lunastustyö pantiin alulle silloin, kun jumalan henki valtasi Jeesuksen sydämen ja mielen ja teki hänestä Kristuksen. Kaikki myöhempi henkinen lunastustyö on palaamista Kristuksen luo. Sen tähden kaikki *valkoisen veljeskunnan lähettäiläät* aina viittaavat siihen Kristukseen, jonka täytyy syntyä ihmisten sydämissä ja joka täydellisenä ilmeni Jeesuksessa Kristuksessa. Sen tähden **madame Blavatskyn sanoma oli läpeensä mystillisen Kristuksen sanoma.**

Historiallinen ristinkuolema ei teosofiassa todista mitään lunastuksesta. Sen sijaan se kysyy: ”Mitä järkemme sanoo asiasta?”

Sillä tavoin esitettynä kuin kirkko sen sanoo, on se järjetön ja mahdoton oppi, sanoo teosofi. Se on järjetön, koska se edellyttää, että jumala olisi paholainen, joka tuomitsisi luomansa elävät ja tajuiset olennot ikuisen kadotukseen. Se on mahdoton, koska **kehityksen hitaasti toimiva laki vallitsee maailmassa ja ihmiskunnan itsekkyyks ja pahuus ylen hitaasti askel askeleelta vähitellen tulee voitetuksi.**

Mitään äkkinäistä pelastusta pahasta ei ole saatu aikaan ja mitään ”sovitusta olemattoman jumalallisen tyrannin kanssa” ei ole ollut tarpeellista aikaansaada. Noin vahvoisin sanoisin

torjutaan siis Jeesuksen sovitustyö Ruusu-Risti-Katekismuksessa.

Ihmiset viittaavat uskonnolliseen kokemukseen, siihen, että ovat saaneet rauhan Jumalan kanssa Jeesuksen uhrikuoleman kautta. Ervastin mukaan tällainen sielullinen kokemus ei todista mitään Golgatan sovituskoulemasta. Se todistaa kuulemma vain, että ihminen on joutunut jollain ehkä heikollakin tavalla kosketuksiin mystisen Kristuksen kanssa.

Päästäkseen kosketukseen Kristuksen kanssa ei teosofian mukaan tarvitse uskoa Golgatan verikuolemaan. Pikemminkin voisi kuulemma sanoa, että ”sovituskoulemaan uskomisen sen karkeassa muodossa estää ihmistä syvemmin yhtymästä Kristukseen”.

9.4.2.10. Teosofian vertailua kristinuskoon

On aivan selvää, että teosofia ei sisällä kristinuskon ydintä eli oppia Jeesuksesta Jumalan Poikana, joka sovitti ristillä ihmisten synnit ja nousi kuolleista kolmantena päivänä. Jeesus on teosofiassa opettaja ja viisauden välittäjä. Hänestä tuli Jumalan Poika, kun kosminen Kristus täytti hänet. Jeesus oli tuohon tapahtumaan asti teosofian oppien mukaan vain ihminen. Kristinuskossa Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntynen Poika, joka on olemukseltaan ikuinen. Hän oli olemassa jo ennen ihmiseksi tuloaan ja on nyt kirkkaudessa Isän oikealla puolella.

Kristinuskossa Jumala itse valmisti pelastuksen ihmiselle ja tämä on otettavissa vastaan uskolla, armosta. Teosofiassa taas kaikki maailmanuskonnot ovat viemässä tunnollisen seuraajansa viimein kosmisen Kristuksen luo. Ihmisen kehityskulku jatkuu kohti täydelliseksi tuloa. Muun uushenkisyyden tavoin teosofia puhuu jälleensyntymisestä ja karman laista.

Teosofia laittaa suuren painon Jeesuksen käskyjen noudattamiselle ja täten oikeille teoille. Erityisesti Vuorisaarna on saanut sen hyväksynnän. Nyt on ilmennyt myös kristinuskossa sellaisia piirejä, jotka eivät juuri puhu Jumalan armosta ja sovituksesta, vaan korostavat tekojen merkitystä pelastustienä.

Erikoista on, että teosofia opettaa Raamatusta poistetun jälleensyntymän opetukset. Näin ei ole tapahtunut. Itse asiassa Raamattu esittää koko elämän ainutkertaisena ja ihmisellä on vastuu ottaa vastaan pelastus Jeesuksen sovituseressä. On vain tämä yksi elämä maan päällä ja iankaikkisuus sen jälkeen joko kadotuksessa tai taivaassa Kristuksen yhteydessä.

Konstantinopolin kirkolliskokouksessa v.553 ei puhuttu varsinaisesti jälleensyntymisestä, vaan sielun ennaltaolosta, jota oppia mm. Origenes oli aikanaan edustanut. Se torjuttiin tässä kokouksessa. Jälleensyntymisajatusta ei ole koskaan ollut Raamatussa. Myös Origenes itse torjui omissa kirjoituksissaan opin jälleensyntymästä, kuten sen olivat tehneet useat kirkkoisät jo ennen häntä.

Teosofiassa esitetään kaikkien uskontojen takana olevan yhteistajunnan, jota voidaan kutsua eri nimillä. Samoin se puhuu ihmisen henkisestä tiestä kuten uushenkisyys, New Age, yleensäkin. Yhteydenpito mestareihin ja niiden kautta oppien saaminen on myös aivan yleinen New Agen käsitys, samoin kuin ruumiistapoistumiskokemuksetkin.

Teosofiassa ”uudestisyntyminen” on kokemus siitä, että ihminen on Jumala ja samalla Jumalan Poika. Intiassa kokemus voi tarkoittaa: ”Minä olen Brahma”. Se on voimakas yhtyminen jumaluuteen, hyvin vahva kokemus. Kristinuskossa uudestisyntymiseen liittyy

rauha Jumalan kanssa sen perusteella, että ihminen saa syntinsä anteeksi Jeesuksen sovintoveren tähden. Näin ihmiseen asettuu Pyhä Henki asumaan ja hänestä tulee Jumalan lapsi.

Syntiinlankeemuskertomus selitetään teosofiassa ilman syntikysymystä. Mystinen lunastus tapahtuu Jeesusta Kristusta tai ketä tahansa mestaria, Buddhaa tai Krishnaa, seuraamalla.

Teosofiassa puhutaan totuuden pyhästä hengestä. Se auttaa kuulemma ihmistä karttamaan valheellisia oppeja, kunnes hänestä tulee tietäjä. Tämän ymmärrän viittaavan uushenkisyydessä tavoiteltavaan *tietoisuuden muutokseen*, jolloin ihmisessä avautuu uusia sisäisiä aisteja ja sielunkykyjä.

Teosofiassa jumalan valtakunnan tuleminen tapahtuu ainoastaan ihmisten hengissä ja sydämissä. He korostavat syvää yhtymistä kosmisen Kristuksen kanssa. Välillä myös eräissä kristittyjen piireissä ajatellaan, että ihmisten tarvitsee ensin valmistua tiettyyn pyhyiden asteeseen, ennen kuin Jeesus voi tulla toisen kerran. Tässä ajattelussa on jotain samaa. Kuitenkaan Raamattu ei anna tukea tuolle näkemykselle.

Madame Blavatskyn ja teosofian sanoma liittyy *mystiseen Kristukseen*. Jeesuksen ristinkuolemalla ei ole tässä mitään merkitystä. Päinvastoin *Ervast kertoo kirjassaan, että ristin sovitustyöhön uskomisen estää ihmisen yhtymistä kosmiseen Kristukseen*. Teosofiasta löydät lisää ajatuksia seuraavista liitteistä. Clara M. Codd, Elämän ajaton viisaus Liite 6 sivulla 205 [tästä](#). Siinä ilmenee hyvin mm. teosofien käsitys yhteisestä *viisausperimästä*. Pekka Ervast, Gnostikot Liite 7 sivulla 212 [tästä](#).

Eikö tämä kaikki ole johdattamassa ajatuksia siihen, että on palattava kristinuskon ytimeen. Vain Golgatan sovitustyö sekä Raamatun arvovalta erottavat meidät tämän ajan harhoista.

Takaisin sisällyshuettelon alkuun [tästä](#)

9.4.3. Antroposofia

Kirjoitukseni antroposofiasta pohjaa lähinnä kolmeen lähteeseen. Käytän *Harri Heimon* kirjaa *Mihin Suomi uskoo*, *Riikka Seppälän* kirjoitusta *Antroposofia uushenkisyyden airueena* *Elämään* lehdestä ja *Heikki Ervastin* kirjoitusta *Antroposofian pseudotieteellinen maailmankuva* *Skepsis* lehdestä. Lisäksi toki käyn liikkeen omilla internetsivuilla.

Rudolf Steiner (1861-1925) pyrki *hengentieteensä* avulla osoittamaan maailman olevan ytimeltään henkisen ja silloittamaan tieteen ja uskonnon välisen kuilun. ”*Antroposofiaansa hän sai vaikutteita toisaalta eurooppalaisesta aatehistoriasta (etenkin Goethelta ja Hegeliltä), toisaalta teosofiasta ja sen välittämistä okkulttisista, gnostilaisperäisistä ja intialaisen uskonnonfilosofian vaikutteista.*” (Harri Heino). Steiner itse sanoo, että antroposofia on tiedostamistie, joka pyrkii johtamaan ihmisessä olevan henkisyyden maailmankaikkeudessa olevan henkisyyden yhteyteen.

Antroposofisen liikkeen nousu voidaan liittää yleiseen New Age kulttuurin kasvuun. Yhteistä on mm. luovuuden ja henkisen kasvun korostus, meditaatio, ekologiset painotukset ja usko jälleensyntymiseen.

Steinerin ajatukset kanavoituivat 1900-luvun alussa lähinnä teosofisen liikkeen kautta. Olihan hän alkuaan Saksan Teosofisen Seuran pääsihteerinä ja vasta sieltä erottuaan hän johti kehittämäänsä *antroposofista liikettä*.

Suomessa antroposofian merkittävänä vaikuttajana toimi Jyväskylän Yliopiston filosofian

professori *Reijo Wilenius*, joka oli myös Suomen antroposofisen liiton puheenjohtaja ja arvostettu kasvatust- ja kulttuurikeskustelija. Hän oli myös *Snellman-korkeakoulun* perustajajäsen. Viime mainittu antaa juuri antroposofiaan painottunutta opetusta.

Steinerkoulujen esikuvana on Steinerin perustama Waldorf-koulu Stuttgartissa. Ensimmäinen suomalainen Steinerkoulu perustettiin Helsinkiin vuonna 1955. Nyt kouluja on 24 ja lisäksi useita erityiskouluja ja yhteisöjä kehitysvammaisille. Ne ovat valtionavun piirissä.

On muistettava, että **Steinerin kehittämä hengentiede** läpäisee koko antroposofista ajattelua. Se on jopa Steinerkoulujen eurytmisen liikunnan takana. Steiner on kirjoittanut kirjan **Antroposofinen hengentiede**. Siitä ilmenee, että hengentiedettä harjoitetaan *selvänäköisyyden* ja *meditaation* avulla. Hänen mukaansa jokaisen ihmisen on mahdollista saada tietoa henkisestä todellisuudesta *yliaistillisen havaintokyvyn* avulla, jos hän kehittää itselleen ”tavallisia aisteja korkeammat havaintoelimet”. Steiner kuvailee kirjassaan erilaisia harjoituksia, joilla ihminen voi kehittää henkistä havaintokykyään. Kosmoksen ja maapallon tiloista voidaan saada tietoa siksi, että kosmoksella on Steinerin mukaan oma muistinsa, joka tallettaa kaiken tapahtuneen. Tätä hän kutsui teosofien tavoin *akasha-kirjoiksi*. Edellä olevaan ajatteluun liittyen myös eurytmisen liikunta on pohjimmiltaan avaamassa Steinerille niin olennaista yliaistillista havaintokykyä. Myöhemmin kirjassani tulevat esiin käsitteet *kollektiivinen tajunta ja tiedostamaton*, jotka ovat C. G. Jungin ja New Age-liikkeen käyttämiä termejä. *Aiheesta C. G. Jung hyvin lyhyesti [tästä](#)*

Antroposofian juuriin liittyy teosofiaan ja intialaiseen uskonnonfilosofiaan kuuluvia ilmauksia kuten ”*eetteriruumis*”, ”*astraaliruumis*”, ”*aura*”, ”*vihkimykset*”, ”*Akasha-kronikka*” jne. Näitä on pyritty pitämään osittain piilossa ja niistä sanotaan jossain määrin luovutunkin. Kuitenkin samoista lähteistä on peräisin oppi ihmisen henkisen kasvun ja näkemisen keskuksista, ”*lootuskukista*” eli **chakroista**. Puhutaan niiden väreistä, aktivoitumisesta sekä *kundaliinitulesta* ja *-voimista*. Nämä käsitteet ovat yleisiä juuri New Age -liikkeessä. Myös Harri Heino liitti chakrat ja kundaliinitulen antroposofian juuriin kirjassaan *Mihin Suomi uskoo*.

Kirjoitan joitain ajatuksia **Steinerin ihmiskäsityksestä** Heinin kirjan valossa. Steiner erottaa ihmisen (ihmiskunnan) kehityksessä seitsemän vaihetta, jotka vastaavat seitsemää maailmankauden evoluutiojaksoa. Nykyihminen elää neljättä kauttaan. Hänessä voidaan erottaa *fyysinen ruumis*, *elämänruumis* (*eetteriruumis*) ja *sieluruumis* (*astraaliruumis*) sekä *minä*, joka puolestaan jakautuu aistisieluun, ymmärryssieluun ja tietoisuussieluun. Seuraavien kolmen jäljellä olevan kehityskauden aikana evoluutio jatkuu Steinerin mukaan niin, että ihmiselle kehittyvät korkeimmat olemuksen osat: henki-itseys (*manas*), elämänhenki (*buddhi*) ja henki-ihminen (*atman*). Edellisen kaltaisia mutkikkaita ajatuksia ja jaotuksia liittyen ihmisen olemukseen ei voi millään tavoin liittää kristilliseen ihmiskäsitykseen.

ihmiskäsityksestä lisää [tästä](#)

Kristillisestä

Steinerillä oli lukuisia erilaisia **ajatuksia ja opetuksia liittyen Kristukseen**. Hänen mukaansa *Akasha-kronikka* kertoo Raamattua tarkemmin mistä on kyse ”Golgatan tapahtumassa”. Siinä on kuulemma olennaisinta **Aurinkologoksen yhtyminen Maanhenkeen**. Tapahtuma sai ”Maan auran” muuttumaan toisenlaiseksi. Ja kuulemma Aurinkohenki-Kristus lähettää ihmiskuntaan ja kosmokseen ”*Kristus-impulsseja*”, jotka kääntävät maapallon ja ihmisen kehityksen kulun jälleen kohti **henkistymistä ja jumalallistumista**. Tähän henkistymisen päämäärään tähtää myös antroposofisen hengentieteen opiskelu ja meditaatio, joiden kautta voi saada Steinerin arvostaman *selvänäköisyyden*.

Yksinkertainen sanoma Kristuksen ristin sovitustyöstä on täydellisesti kadoksissa antroposofiassa.

Sanoma Kristuksesta on esoteerinen kuten koko teosofisessa liikkeessä. Siinä on erittäin selvänä näkyvissä koko New Age -liikkeen markkinoima ihmisen jatkuvan henkistymisen ja jumalallistumisen tie ja tähän tahdotaan liittää myös Jeesuksen ristinkuolema. Kristinuskon armon, sovituksen ja lunastuksen sanomaa ei ole mahdollista sijoittaa antroposofian ajatusrakennelmaan.

Steinerin antroposofian pohjalta on luotu *biodynaaminen viljely*. Siihen liittyy luonnonmukaisen viljelyn yleisten periaatteiden lisäksi kylvö- ja korjuuajankohdan määrittäminen auringon, kuun ja eläinradan tähdistöjen aseman mukaan.

Antroposofiseen lääketieteeseen kuuluu ennen muuta *homeopatia*. Siihen liitetään periaate, että lukemattomien tarkoin määriteltyjen rytmisten laimennuskertojen jälkeen aine potentoituu lääkkeeksi. Todellisuudessa homeopaattinen lääke on aina länsimaisen perinteisen lääketieteen näkökulmasta pelkkää vettä. Antroposofisen lääketieteen muita hoitomuotoja ovat muun muassa hoitoeurytmia ja eräät taideterapian muodot. *Moderniin vyöhyketerapiaan liitetään homeopatia [tästä](#)*

Rudolf Steiner yhdisti ihmisen henkisyyteen kuuluviksi myös esimerkiksi sairastetut infektioaudit. Tämä on aiheuttanut mm. *rokotusten* välttämistä. Asia tuli voimakkaasti näkyviin sikainfluenssaepidemian yhteydessä loppuvuodesta 2009. Kyse ei ollut ainoastaan henkilökohtaisesta ratkaisusta, vaan laajoista rokotustenvastaisista kampanjoista. Ainakin osa näistä muutenkin koululääketiedettä vastustavista liikkeistä näyttäisi olevan lähtöisin antroposofian kannattajien parista.

Antroposofia liittyy kaikilta osin tiiviisti uushenkisyyteen. Asiaa ei muuta millään tavoin se, että Steiner-koulut antavat tarvittaessa luterilaiseen kirkkoon kuuluville oman uskontokuntansa mukaista opetusta. Pikemminkin tämä seikka on vain korostamassa sekavuutta, mikä vallitsee antroposofian uskonnollisuuden ympärillä. Sana antroposofia merkitsee ihmisviisautta, kun taas teosofia tarkoittaa jumalviisautta.

9.5. Erikoisia kiinnostuksen kohteita

9.5.1. Ufot

Kerron aluksi *Harri Heinon* kirjan *Mihin Suomi usko?* pohjalta asiasta. Ufotutkimus virisi Amerikassa ja Euroopassa heti toisen maailmansodan jälkeen. Suomessa ensimmäinen alan seura Interplanetaristit ry perustettiin vuonna 1962. Laajempi kiinnostus ufo-ilmiöihin syntyi vasta 1970-luvun alussa. Vuonna 1972 alkoi ilmestyä Ufoaika-lehti, joka muuttui kohta laaja-alaisemmaksi ja nimi vaihtui *Ultraksi*.

Erityisen laajan levikin saivat *Eric von Dänikenin* kirjat, joista ensimmäinen *Vieraita avaruudesta* ilmestyi vuonna 1968. Kaikki Dänikenin kirjat on käännetty suomeksi. Vuoteen 1977 mennessä hänen kirjojaan oli painettu Suomessa noin 150 000 kappaletta. Tässä valossa pitäisi kai näiden teosten edustaa jotain suunnattoman tärkeää asiaa. Varsinaisia hengellisiä kirjojahan painetaan yleensä vain joitain tuhansia kappaleita, ehkä välillä vain pari tuhatta. Tällaiset erikoiset asiat kiinnostavat ihmisiä.

Itsekin muistan lukeneeni useita Dänikenin kirjoja. Niitä tuli ostettua kirjakauppojen alennusmyynneistä. Kirjoissa oli yritetty selittää Raamatun tapahtumia, profeettojen näkyjä ja maan pinnan erikoisia muodostumia avaruudesta laskeutuneiden ufoalusten ja muilta planeetoilta tulleiden muukalaisten aikaansaannoksiksi.

Nyt aihe ei juuri ole ollut pinnalla kirjallisuudessa tai keskusteluissa. Usein kiinnostus ufoihin liittyi läheisesti muiden paranormaalien aiheiden yhteyteen. Näin oli esim. *Rauni-Leena Luukaisen* kohdalla, jonka kirjoja luettiin paljon etenkin 1980-luvulla. *Kuolemaa ei ole* nousi maamme ostetuimpien kirjojen kärkeen. Kirja käännettiin kuudelle kielelle ja sitä myytiin kaikkiaan 170 000 kpl. Mutta se liittyikin jo osittain seuraavaankin aiheeseen.

9.5.2. Ruumiistapoistumiskokemukset

Palaan jälleen 1970 ja 1980 -luvulle ja tukeudun jossain määrin Harri Heinon kirjaan. Kuolemasta ja ruumiistapoistumisilmiöstä syntyntä keskustelua loi erityisesti *Elisabeth Kübler-Ross*, jonka *Raportti kuolemasta* oli valtaisa myyntimenestys. Luin aikanaan kirjan ja siinä oli sellaisten ihmisten kuvauksia, jotka olivat käyneet kuoleman rajalla ikään kuin oman ruumiinsa ulkopuolella ja palanneet sitten kehoonsa takaisin elämään. Kyse saattoi olla esim. vakavasta onnettomuudesta tai sairaskohtauksesta.

Uskon, että näitä kokemuksia voi olla edellä kuvatuissa tilanteissa kenellä tahansa. Kuitenkin vaikuttaa siltä, että samankaltaisia kokemuksia voidaan myös tuottaa erilaisin uushenkisin menetelmin.

*Raymond Moody*ltä oli vastaava kirja. Sen olen myös lukenut. *Rauni-Leena Luukaisen* kirjassa *Kuolemaa ei ole* käsitellään myös hieman eri näkökulmasta OBE (Out of the Body Experience) ilmiöitä.

Kübler-Rossin tutkimusalueena olivat alun pitäen kuolemaa edeltävät kokemukset, mutta hänen kiinnostuksensa suuntautui myöhemmin spiritualismiin ja kuolemanjälkeiseen elämään, johon hän liitti ajatuksen jälleensyntymästä. Hän oli myös alkanut aktiivisesti harjoittaa *ruumiistapoistumista*. Harri Heino kirjoittaa kirjassaan *Mihin Suomi uskoo?* seuraavaa: ”*Syyskuussa 1976 yli 2000 hengen kuulijakunnalle pitämässään luennossa Kübler-Ross seikkaperäisesti kuvaili yhteyksiään henkimaailmaan, kertoi omasta henkioppaastaan Salemista ja tämän ystävistä Ankasta ja Williestä, jotka olivat viipyneet hänen luonaan aamuyöhön asti keskustellen, nauraen ja laulaen hänen kanssaan.*”

On aivan selvää, että OBE ilmiön tunnetuimmat tulkitsijat ovat itse teosofis-parapsykologisen perinteen edustajia.

9.5.3. Ennustaminen ja astrologia

Monen lehden palstalta voimme lukea: ”Selvänäkijä-ennustaja; Syvästi vastuunsa tunteva, kokenut, laajasti arvostettu; Alana rakkaus, uskottomuus, yksinäisyys, työ, talous, terveys.” Tai: ”Luotettava selvännäkijä auttaa Sinua, myös vastaanotto.” Tai: ”Ennustukset, unet, kaukoparannus.” Tai: ”Haluatko tietää tulevaisuutesi? Astrologi S.S.” Tai: ”Ennustaja-selvännäkijä-astrologi-Tarot-tulkitsija.”

Kuinka laajasta bisneksestä mahtaakaan olla kyse? Kirjakaupat ja kirjastot ovat täynnä alan tuotteita.

Nyt internet on varmaan jo ykkössijalla kontaktien luomisessa. Eräältä sivulta: ”...*Meitä on useampia tulkitsijoita, selvännäkijöitä ja reikienergian välittäjiä. Meillä jokaisella on erikoisominaisuutemme.*

Uskomme, että tutustuessasi oheisilla ennustajasivuilla meihin, löydät meistä hänet, joka voisi olla apuna juuri sinua askarruttavissa kysymyksissä.... Puhelun hinta 2,17 €/min +pvm.”

Tulevaisuudesta halutaan tietää. Uskonnollisissa yhteyksissä lienee ennustavien profetioiden osuus kasvussa. Aina on ollut toki ennustamista ja taikuutta, mutta näin laajana kaupallisena toimintana sitä tuskin on milloinkaan voinut olla. Onko ihminen muuttunut vai onko aika niin epävarma ja kysymyksiä herättävä, että se laittaa ihmiset turvautumaan näihin erikoisiin asioihin.

En aio paneutua eri ennustusmenetelmiin. Kuitenkin tämä kaikki sitoo ihmistä taikaukseen ja uushenkisyyteen. Se ei kuulu uskovien elämään.

Astrologiasta otan kuitenkin joitain faktoja esiin. Sillä tarkoitetaan uskomusta, että aurinko, kuu ja aurinkokuntamme kiertotähdet eli planeetat vaikuttavat ihmisten ja koko luomakunnan elämään ja kohtaloihin. Se on ”tähdistä ennustamista”.

Astrologiaan liittyy magiaan viittaava periaate: ”*Kuten ylhäällä, niin myös alhaalla.*” Voimat, jotka vaikuttavat taivaankappaleiden liikkeisiin makrokosmoksessa, vaikuttavat tämän opin mukaan myös kansakuntien ja yksittäisten ihmisten elämään eli mikrokosmokseen.

Astrologiaa pyritään markkinoimaan tieteenä ja virallisena ammattina. Tästä löydän esimerkin internetistä. *Suomen Ammattiastrologit ry - Professionella Astrologer i Finland* yhdistys on perustettu Helsingissä 11.6.2000.

Harri Heino arvioi astrologiaa kirjassaan *Mihin Suomi uskoo* seuraavasti: ”Astrologia liittyy inhimillisiin tarpeisiin ja pyrkimyksiin selittää olemassaoloa ja varautua tulevaisuuteen. Tieteellisesti se kuitenkin ylläpitää vanhentunutta syntyäikansa maakeskiseen maailmankuvaan sidoksissa olevaa ajattelua. Taivaankappaleiden vaikutuksia arvioitaessa ei myöskään oteta huomioon niiden kokoa, etäisyyttä tai fysikaalisia ominaisuuksia. Kuvitellut kosmiset vaikutukset ihmiselämään on jostain syystä rajattu kapeaan eläinratavyöhykkeeseen. Ylipäätään ei ole voitu osoittaa mitään vaikutusmekanismeja, jotka ulottuisivat planeettojen liikkeistä ihmisten elämään.” ”Vuosisatojen myötä tähtikuviot ovat myös siirtyneet, sillä auringon paikka tähtikuvioiden suhteen siirtyy täyden ympyrän 26000 vuoden aikana. Siirtymä on nykyisin jo kuukauden luokkaa....Useimpien astrologien mukaan esim. lokakuun alkupuolella syntynyt henkilö on yhä vaaka, vaikka aurinko todellisuudessa tuolloin on Skorpionin tähdistössä. Toisaalta Uranukselle, Neptunukselle ja Plutolle ei yleensä ole löytynyt paikkaa astrologisissa kaavailuissa, koska astrologian säännöt oli laadittu ennen näiden planeettojen löytymistä.”

Juuri siksi, että astrologiaa markkinoidaan tieteellisenä oppina, näitä keskusteluja on syytä käydä. Itselleni asia ei ole missään vaiheessa ollut tärkeä. Oma ja läheisten elämä on hyvän Jumalan käsissä. Myös tulevaisuus toteutuu Hänen iankaikkisten aivoitusten mukaisesti. Oikeastaan olen koko elämäni pitänyt vastenmielisinä ennustamista ja horoskooppeja. En ole tahtonut ottaa siltä alueelta mitään vaikutteita ajatuksiini. Jokin yksityiskohta jää herkästi muistiin ja saattaa sitoa ajatusmaailmaa. Olen tahtonut pitää mieleni vapaana taikuudesta ja ennustamisista. Nykyisin vastenmielisyyttä asiaa kohtaan lisää tämä suunnaton bisnes asian ympärillä.

9.5.4. Ihmeiden oppikurssi

Professori *Helen Schucman* kirjasi saamansa *kanavoidut viestit* kollegansa tohtori *William Thetfordin* kanssa ja vuonna 1976 ilmestyi *Ihmeiden Oppikurssi*-teos USA:ssa. Suomalainen käännös tuli vuonna 2002. Eniten aiheesta ovat kiinnostuneet New Age ja henkisen kasvun yhteisöt. Nyt on jo lukuisia opintopiirejä tämän aiheen parissa ja on myös perustettu yhdistys **Ykseys ry** ajamaan eteenpäin Ihmeiden Oppikurssin ideaa.

Ykseys ry:n toiminta liittyy Ihmeiden Oppikurssiin ja kurssin ympärille syntyneisiin opintopiireihin. Yhdistys järjestää myös *terapiakeskusteluja* ja Ihmeiden Oppikurssiin liittyviä *luentotilaisuuksia*. Ensimmäinen opintopiiri aloitti toimintansa 22.2.2003 Haminassa. Yhdistys rekisteröitiin 7.9.2006. Vuonna 2007 yhdistyksen opintopiirejä toimii 22 eri puolilla maata. Moni yhdistys pitää yllä jonkinlaista toimintakeskusta. Ykseys ry:llä sellainen on *Rauhan Majatalot*.

Seuraava on lainausta Ykseys ry:n sivuilta:

”IHMEIDEN OPPIKURSSI

Ihmeiden oppikurssin vastaanottivat Helen Schucman ja William Thetford. He toimivat New Yorkissa sijaitsevan Columbian yliopiston psykologian professoreina. Helen otti kurssin saneluna vastaan 60- ja 70-lukujen vaihteessa 7 vuoden aikana. Kurssin sanelija ei kirjassa esittele itseään, mutta kun kirjaa lukee jonkin verran tulee täysin vakuuttuneeksi, että sanelijana on toiminut sielu, joka eli maapallolla aikoinaan Jeesus Nasaretilaisena. Ihmeiden oppikurssin merkittävyyttä kuvastaa se, että useat nykyajan henkisten kirjojen kirjoittajat viittaavat siihen omissa teoksissaan. Ihmeiden oppikurssin johdannossa on kaksi yllättävää väittämää: "Tämä on ihmeiden oppikurssi. Se on pakollinen kurssi. Vapaaehtoista on vain se, milloin sen suoritat." ja "Tämä kurssi voidaan tiivistää hyvin yksinkertaisella tavalla seuraavasti (kahteen lauseeseen!): "Mitään todellista ei voi uhata. Mitään epätodellista ei ole olemassa.". Ensimmäinen ei varmaankaan tarkoita, että jokaisen tulisi opiskella tämän kirjan avulla vaan että jokainen omassa elämässään tavalla tai toisella tulee aikanaan käymään kurssin asiat lävitse. Mutta, miksi ei ottaisi avuksi kurssia, joka on annettu juuri tähän tarkoitukseen, jolloin opiskelu on johdonmukaista eikä sieltä täältä summittaista etsimistä. Toki kaikki tiet vievät perille, mutta usein unohtuu, että toiset tiet ovat pitempiä kuin toiset. Prosessin tuloksena ihmisen oma ajattelumalli eli ego vähenee häviten lopuksi kokonaan. Tällöin ihminen kokee ykseyttä kaiken kanssa eli palaa ykseyteen, alkulähteeseensä, "kotiin". Hän ymmärtää ja kokee olevansa ääretön henki, joka käyttää itsensä ilmentämiseen kehoa, mutta ei ole erillinen keho."

Egosta luopuminen psykologisessa vyöhyketerapiassa [tästä](#)

Ihmeiden Oppikurssi kirja on vastaanotettu *kanavoinnin* kautta. Sitä sanotaan jopa Jeesus Nasaretilaisen sanelemaksi. Siinä mielessä liikumme paranormaaleissa kysymyksissä. Yhdistyksen nimi ykseys sekä referaatin toteamus oman ajattelumallin ja egon häviämisestä viittaa jo seuraavaan pääotsakkeeseeni MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA. Siellä käsittelen kaiken ykseyttä perusteellisemmin.

Hengen ja mielen vapaus on teemana *rajatiedon* tapahtumassa **Hengen ja Tiedon messut** lokakuussa 2009.

Ihmeiden oppikurssi opettaa aiheesta seuraavaa: *"Tietämättömyytemme ja siitä johtuva vankeus johtuu egomme rajallisuudesta, kun taas Hengellemme kaikki on mahdollista. IOK:n opetus pähkinänkuoressa onkin: etkö vihdoin vaihtaisi ohjaajaa egostasi Henkeesi? IOK on annettu meille muistuttamaan, miksi valitsimme tämän fyysisen kokemuksemme. Olemme ottaneet sen vapautuaksemme tästä egomme tekemästä olotilasta todelliseen kotiimme."*

Huomaamme myöhemmin, että ainakin psykologisessa vyöhyketerapiassa pyritään vapautumaan egosta. Samoin muistamme kuinka tuolla aiemmin osa menestysteologeista vakuutti ihmisen olevan henki tai Henki, jolla on sielu ja joka asuu ruumiissa.

9.5.5. Enkelikurssit ja enkeliterapia

Moni luontaishoitola ilmoittaa nykyisin enkelikursseista. Ohjelma voisi olla vaikkapa tämä:

”Enkeli-illoissa käydään läpi seuraavia asioita. Miten enkelit ja oppaat ilmentävät itseään meille? Miten he haluavat auttaa ja opastaa meitä? Miten opitaan suojautumaan ja maadoittumaan?

Meditointia hoitavan rummutuksen kera ja ilman. Alkumeditaatio tapahtuu Arkkienkelin suojaavissa energioissa.”
Edellä oleva on yhdistelmä parista ilmoituksesta.

Kun etsii Googlessa sanan **enkeliterapia**, niin saa 808 osumaa. Sitä on tarjolla joko ihan yksistään tai muiden New Age -terapioiden, kuten reikihoidon ohessa. Ilmoitukset ja kirjoittelut ovat houkuttelevia. ”*Enkeliterapia auttaa meitä löytämään tien Kotiin.*” ”*Enkeliterapiassa saamme leijua kauniissa universaalin rakkauden virrassa.*” ”*Olin eilen enkeliterapiassa. Olo on ihanan rauhallinen. Sain itselleni henkioppaan ja kuulin entisistä elämästäni.*” ... jne. Näin herkkäuskoisia eksytetään ihmeelliseen henkiseen maailmaan.

Tietoa arkkienkeleistä ja *enkelikorteista* on jaossa monissa lehdissä ja lähes kaikilla rajatiedon messuilla. Ensin mainituista sanotaan seuraavaa: ”*Arkkienkelit auttavat meitä puhdistumisprosessissa, jotta voisimme avata yhteyden suureen kokonaisuuteen ja toteuttaa Korkeinta jumalallista suunnitelmaa –Rakkautta.*” (Minä Olen 6/2005)

Monelle on tullut tutuksi *Diana Cooperin Ihanat enkelit* ja *Anja Kuloveden enkelikortit*. Niin hulluksi on maailma mennyt, että erään kaupungin koulutuksenkin yhteyteen oli otettu mukaan enkelikortit. Jopa eräässä kristillisessä lehdessä oli 2000-luvun alkupuolella kirjoitus siitä miten eräs henkilö oli enkeli-ilmestyksen jälkeen perustanut enkelikaupan. Muistan asian siitä syystä, että asuin paikkakunnalla ja iäkäs kristitty ystäväni näytti minulle artikkelia kuin isoa ihmettä. Luin kirjoituksen, mutta ilmeeni taisi sanoa enemmän kuin sanani olisivat kertoneet. ”No, etkö sinä pitänyt kirjoituksesta?”, sanoi ihmettelevä rakas vanhus. ”Kuule, nyt en pitänyt. **Enkeleillä** on Raamatussa ollut aina jokin merkittävä sanoma. Jumala ei lähetä heitä sen vuoksi, että perustettaisiin enkelikauppa.”

Jumala ei lähetä näitä tässä yhteydessä mainittuja ”enkeleitä”. Ne eivät itse asiassa ole enkeleitä lainkaan vaan valheen luomia olentoja henkimaailmasta. Ja en pidä siitä, että näillä asioilla leikitään edes jonkin kurssin yhteydessä. Kaikki kuulostaa ja näyttää niin enkelimäiseltä ja ihanalta. Ja kuitenkin näin viritetään jälleen valheen verkkoa. Sielunvihollisen tarkoitus on aina johtaa harhaan ja se tekee sen mielellään käyttäen kristillisiä aiheita. Myös terveydellisiä riskejä on ollut näkyvissä. On vaarana, että saatetaan ihminen alttiiksi henkiselle sairastumiselle.

Jumalan oikeilla enkeleillä on ollut ihania tehtäviä ilmoituksen tuojina. Hän lähettää myös enkelinsä meitä varjelemaan. Raamatussa puhutaan paljon enkeleistä ja sieltä heistä onkin turvallista lukea.

9.5.6. Hengellistä allergiaa vai armolahja?

On aika rupertella vähän omakohtaisia asioita välillä. Olen maalla mökillä. Olin katsonut useita kertoja kaunista iirispennäni. Siinä oli nuput mukaan lukien noin 60 kukkaa. Kaurit kävivät siitä syömässä aina muutaman kerrallaan. Ajattelin, että kukinnan jälkeen tahdon jakaa penkin kahteen osaan. Iris sibirica on ehdoton lempikukkani puutarhakukista.

Tänä aamuna herättyäni huomasin, että on hyvin kevyt tihkusade ja yöllä kauris oli syönyt kaikki iirikset; vain yksi kukka oli jäljellä. Kukinta oli siis ohi ja saatoin mennä istutuspuuhiin jakamaan iiriksiäni. Siinä samalla ajattelin monenlaista. Olin edellisenä päivänä kirjoittanut hieman ufoista ja ruumiistapoistumiskokemuksista. Mitähän varten olin oikeastaan lukenut Kübel-Rossin, Moodyn tai Luukaisen kirjoja? Miksihän ostin kirja-alennusmyynneistä von Dänikenin kirjoja? Nämä mystiset asiat ovat näemmä kiinnostaneet minua.

Olin jo nuorena jossain määrin kiinnostunut näistä asioista. Muistan, että meille tuli kotiin lehti, jossa oli pieni palsta paranormaaleista ilmiöistä. Oliko sen otsake ”Sielun peili”, vai jotain muuta? Mikä oli lehti? En muista nimeä. Kuitenkin sen oudoista asioista kertovan palstan luin aina. Koulun ohessa luonto, urheiluharrastukset, taide ja askartelut ovat tasapainottaneet elämäni. Eivät mystiset harrastukset ole sittenkään näyttelleet kovin suurta osaa. Eivätkä ne sitä tee tänäänkään. Nyt olen myös luonnon keskellä. Sudenkorento istahti juuri puseroni kukkakuvioille. Olen mökin pihakeinussa kirjoittamassa.

Minun on nyt ollut yllättävän helppo lukea tutkimusmielessä New Age -kirjallisuutta ja erilaisia henkimaailman juttuja jopa internetistä. Sen sijaan yllätyksiä on tapahtunut monenlaisissa tilaisuuksissa. Yhdessä vaiheessa pidin taukoa taidenäyttelyiden suhteen, kun kaksi kertaa jouduin tavallaan vaikeuksiin. Yhdessä taideopiskelijoitten näyttelyssä minulta hävisi voimat jäsenistä ja onneksi löysin tuolin mille istua. Huomasin vasta siinä vaiheessa eräässä taulussa satanismin symbolin kätkeytyneenä. Toinen kerta oli esillä Haitin voodoo-taidetta Retretissä. Minulla oli kyllä erikoinen olo sen jälkeen, mutta en osannut yhdistää asiaa oikein mihinkään. Vasta ystävä puhelimesta auttoi näkemään, missä olin hengellisesti ollut mukana. Samoin eräässä messutapahtumassa meni kaikki voimat ja tuli huono olo. Taas löytyi tuoli alle. Huomasin, että olin jäänyt **Fengshui**-osastolla katsomaan jotain esittelyfilmiä. Fēngshuī, tuuli-vesi, on kiinalaiseen kosmologiaan perustuva kokonaisvaltainen rakentamista käsittelevä oppi.

Toinen outo tapa reagoida on äänen meneminen. Olin ystävien ja ammattitoverien kanssa Turun Tuomiokirkon ullakolla museossa. Yhtäkkiä tunsin, että oli vaikea hengittää ja näin vierelläni puisen patsaan, jossa luki Pyhä Anna. Jouduin poistumaan tilasta saadakseni hengityksen kulkemaan. Alhaalla tapasin ystäviäni ja minun ääneni vain pihisi. Eräs heistä ihmetteli iskikö minuun flunssa noin äkisti. Joskus Jumala antaa mielikuvan sumusta tai synkkyydestä. Joskus on vain hienoinen tunne sisimmässä, rauhattomuuden häivä. On tärkeää, että Jumala saa monin tavoin oikaista ja neuvoa. On varmaan niin, että satutamme itseämme näillä harhapoluilla ja herkkyyys on silloin suurta Jumalan lahjaa. Itse ainakin pyydän Isältä yhä lisää Hänen tarkoittamaansa herkkyyttä ja tahdon ja kaipaan kirkkautta pimeyden sijaan. Tämänhetkinen asioiden tutkimisen helppous ja lukuisten kontaktien ylläpito on ehdottomasti Jumalan antamaa erityistä suojaa. Ja koen, että minun tulee sitäkin käyttää oikein.

Usein saatan Isän kasvojen edessä miettiä päivän kulkua ja pyytää selkeyttä nähdä, jos olen joutunut sidoksiin jonkin hengellisesti väärän asian suhteen. Sanoudun siitä Jeesuksen nimessä irti. Hän, joka antaa tehtävän, antaa myös riittävän varjeluksen ja suojan ympärille. Kuitenkin on tärkeää läheisyys Vapahtajaan. Jeesus on tärkein aamuvarhaisella ja iltamyöhällä. Hänessä, Hänen suojassaan ja Hänen rakkaudessaan jaksan. Hän, joka antoi kaikki syntini anteeksi, on voittanut myös pahan.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

10. MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA

10.1. Ykseys ja tietoisuus

10.1.1. Perusteista

Otsakkeessani on kaksi uuden ajan keskeisintä termiä. *Douglas R. Groothuisin* kirjassa *Uuden Aikakauden monet kasvot* on pyritty selvittämään näitä käsitteitä ja käytänkin nyt tätä kirjaa apunani.

Ajatuksen siitä, että kaikki on yhtä, tapaa lukuisissa yhteyksissä. Se liittyy kokonaisvaltaiseen terveyteen, uuden aikakauden fysiikkaan, transpersoonalliseen psykologiaan, idän uskontoihin ja okkultismiin. Toinen nimitys kaiken ykseydelle on *monismi*. Mono tarkoittaa juuri ”yksi”. *”Viime kädessä ei ole eroa Jumalan, ihmisen, porkkanan tai kiven välillä. Ne ovat kaikki osa yhtä jatkuvaa todellisuutta, jolla ei ole ääriä, ei lopullisia rajoja.”* Kaikki havaitut erot eri kokonaisuuksien välillä ovat tämän opin mukaan vain näennäisiä, eivät todellisia.

Yksi tämän käsityksen vaikeuksista on siinä, että myös arvot ovat ääriä välttämättömiä, hyvän ja pahan välillä ei ole rajaa kosmisessa yhteydessä. Luojan ja luodun välillä vallitsee tässä maailmanjärjestyksessä jakamaton ykseys.

Tahdon tässä yhteydessä viitata seuraavassa luvussa käsittelemääni zen-buddhalaiseen ajatteluun. Siinä tyhjyyden tilassa ihminen yhtyy jumalaan. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Lopulta sinä itse olet totuus ja sinä olet jumala. Zen-periaate sanoo, että on oikein elää tietoisesti ja väärin elää tiedostamattomasti. Näin se hävittää arvot, jotka ilmaisevat meille sen mikä on oikein ja totta tai toisaalta väärin tai valhetta. Ymmärrämme kuinka suunnaton on ristiriita kristinuskoon nähden.

Lainaan Groothuisin kirjaa. Tässä käsitellään tietoisuuden muutosta tämän merkillisen opin mukaan: *”Kaikki on yhtä: kaikki on jumala; me olemme jumala. Tarpeeksi yksinkertaista? Miksi emme sitten tunnista itseämme jumaliksi? Mikä on ongelmamme? Vastaus on yksinkertainen: tietämättömyys. Länsimainen kulttuuri on muokannut tietoisuutemme silottelemalla kokemuksestamme ja kesyttämällä metafysiikkamme. Tyydymme ihmisen rajoittuneisuuden ja äärettömyyden arkisiin illuusioihin. Meidän täytyy valaistua. Olemme unohtaneet todellisen identiteettimme.”*

Edellä oleva ei ole kaukana äärikarismaattisista äänenpainoista. Sielläkin sanotaan joskus: ”Identiteettimme on Kristus”.

Edelleen tietoisuuden opetuksista jatkaa Groothuis kirjassaan: *”Toivoa kuitenkin on. Tämä metafyyminen muistinmenetykseen voidaan kumota käyttämällä tavallisen tietoisuuden muuttamiseen suunniteltuja menetelmiä. Nämä menetelmät avaavat ’intuitiivisen ymmärtämisen ovet’ niin, että voimme nähdä koko todellisuuden. Tämä tietoisuuden muutos, mitä tahansa se tarkoittaakin, saattaa kuulemma ihmisen tietoiseksi ykseydestä ja hengellisestä voimasta.”*

Tässä liikumme hyvin lähellä spiritualistien ja teosofien opetuksia. Samoin uskonsanalaisia ja kokemuskerrontaa käsittelevässä luvussa mainittiin, että hengellisiäkin kokemuksia voi tuottaa tietyin menetelmin. Meditatiivisuus hiljaisuuden liikkeessä lähenee myös näitä ajatuksia. Siellä on tietoisuus yksi opetuksen kohde joissakin retriiteissä. Samoin ykseyden ja monismin kaltaiset ajatukset tulevat sinne myös zen-meditaation kautta.

Lisäksi mainitsen tässä yhteydessä **holismin**, joka on lähellä kuvaamaani ykseys-ajattelua. Siinä

ihmisen ajattelaa olevan pieni osa maailmankaikkeudesta, ja kaiken vaikuttavan kaikkeen, *mikrokosmoksen* makrokosmokseen ja henkisen materiaaliseen. Erityisesti uushenkisissä hoidoissa sanotaan olevan taustalla holistista ajattelua.

10.1.2. Tietoisuuden muutoksista

Ihmisille tapahtuu todellisuudessa tietoisuuden muutoksia ja myös valaistuskokemuksia. Silloin tapahtuu tietty peruskokemus, jossa voi sanoa, että kaikki on yhtä, kaikki on jumala ja me olemme jumala. Tässä ei ole kysymys älyllisestä olettamuksesta, vaan kokemisesta olemisen ytimessä. Kokemus voi olla spontaani ja suunnittelematon tai kurinalaista meditaation, joogan tai jonkun muun tietoisuuden kehittämistekniikan harjoittamista. On tietysti selvää, että ns. spontaaninkin kokemuksen taustalla on usein erilaista läheisyyttä uushenkisiin asioihin.

Tietoisuuden herättämiskeinoja voi olla myös visualisointi, itsesuggestio, tanssi, musiikki, laulu jne. Rummut tai monotoninen pitkäkestoinen laulu ovat tyypillisiä esimerkkejä. Itse katsoisin, että on myös suuri merkitys erilaisilla luennoilla ja kursseilla, ns. energiahoidoillakin. Messujen yhteydessä on mahdollisuus päästä kokemaan uutta meditatiivista maailmaa muiden samanhenkisten kanssa. Alkupuolella kuvasin *Marja-Leena Ahon* tietä ”parantajaksi”. Siinä hänelle avautui tietystä vaiheesta automaattikirjoitus ja alkoi esiintyä ruumiistapoistumiskokemuksia.

Yksi keskeinen väite on, että meidän tulisi ***katsoa sisäänpäin***. ”Vain kääntymällä sisään pääsee ulos”. ”Kaikki on täydellistä”, Werner Erhard sanoo. ”Ongelma on siinä, ettemme ymmärrä sitä. Ihmiset eivät ole turmeltuneita tai riippuvaisia mistään ulkoisesta pelastuksen tai voiman lähteestä. Vastaus ei ole sovinto meistä erillään olevan Jumalan kanssa, vaan sen oivaltaminen, että itse olemme Jumala. Oma itse on viisauden, voiman ja ilon kosminen aarreaitta.” Minua on jossain määrin kauhistuttanut, kun nyt yhä vähemmän puhutaan meistä erillisestä, ulkopuolellemme olevasta Jumalasta, joka kärsi ristillä puolestamme. Uusin Luther-tutkimus on nostanut puheen meissä olevasta Kristuksesta ja jopa eräällä tavoin jumalallistumisen ajatukset keskustelun foorumiin juuri, kun uushenkisyys tekee samoin.

Teosofian käsitys sanoista ”Kristus meissä”, Liite6 [tästä](#)

Monismin mukaan ykseyden ja jumaluuden kokemus ja oivallus johtavat hengelliseen voimaan ja hyvinvointiin. Se sanoo: ”Heti kun todellinen tieto (gnosis) todellisuudessa ymmärretään, korkeammat voimat aktivoituvat sisimmässä. Äärelliseksi ja epätäydelliseksi otaksutun olennon rajoitukset häipyvät todella valaistuneen olennon rajattomiin mahdollisuuksiin.” **Parapsykologian** pelottavat ulottuvuudet avautuvat eteemme: telepatia, ESP, selvänäköisyys, automaattikirjoitus, ruumiistapoistumiskokemukset.

Tietoisuuden tilan muuttavalle kokemukselle löytyy monta nimeä: *kosminen tietoisuus*, Jumala-realisoituminen, *valaistuminen*, *illuminaatio*, *nirvana* (buddhalainen), *satori* (zen-buddhalainen), *sovitus* (ei ole luonnollisesti aito kristillinen käsitys) tai *satchitananada* (hindulainen). Panteisminen monismi ja hindulainen käsitys kaikkialla läsnäolevasta persoonattomasta jumaluudesta hallitsee länsimaista uushenkisyyttä. On aivan ymmärrettävää tämä valaistuskokemuksen yhteneväisyys. Se ei tietenkään kerro mitään uskontojen yhteisestä perustasta, vaan kaikkialla samasta ihmisen psyyken kokemuksesta.

Nykyisin on paljon ihmisiä, jotka eivät ajattele taustafilosofiaa millään tavoin vaan kulkevat uteliaisuuttaan rajatiedon messuilla ja Mantra-tyylisissä tapahtumissa. Lisäksi *zen-buddhalaisen* kirjallisuuden lukeminen on yleistynyt. Samoin *joogaa* ja *TM-mietiskelyä* (Transsendentaalinen

Meditaatio) ja meditatiivisia retriittejä mainostetaan terveellisinä vaihtoehtoina. En ihmettelisi, vaikka moni kokisi vähitellen myös paranormaaleja ilmiöitä, vaikka heillä ei olisikaan taustalla mitään valaistuskokemusta. Samoin uushenkisillä terapioidella saattaa myös olla merkitystä. Joka tapauksessa kaikella tällä on haitallisia hengellisiä vaikutuksia. Kristityt toivottavasti osaavat pysyä pois näistä asioista. Tosin täytyy sanoa, että kokemukseni on se, että monet kristityt eivät suostu ymmärtämään mistä tässä on kysymys.

10.1.3. Tietoisuuden retriitistä

Joku vuosi sitten erään kirkollisen lehden kirjoitus käsitteli retriittiä, jonka teemana oli tietoisuus. Tahdon palata sen herättämiin ajatuksiin, joita minulla on koneellani ylhäällä. Jätän artikkelin nimeämättä.

Eniten kirjoituksessa häiritsi se, että Jumalan läsnäolo sidottiin mielestäni ihmisen tilaan. Näin jätetään pois kaikkivoipa, absoluuttinen, ihmisen ulkopuolella oleva Jumala. Jumala voi kirjoituksen perusteella astua ihmisenkin elämään vain tämän mielen tyhjennettyä läsnäoloon ja tietoisuuteen. Jumalan itsensä valmistama tie ihmisen luo Kristuksen sovitustyön kautta ei tällöin merkitse yhtään mitään eikä syntien tunteminen ja tunnustaminen. Emme voi puhua tässä ajattelussa lainkaan parannuksesta. Uudestisyntymää ei voi edes mainita artikkelin yhteydessä, luonnollisestikaan. Ainoastaan ihmisen tyhjentyneellä tilalla on merkitystä. Pyritään syvään rukouksen tilaan ja tietoisuuteen, tyhjyyteen, kuin pienen lapsen tilaan.

Artikkelissa oli myös hyvä kuvaus ihmisen aivojärjestelmästä. Siihen viittasi sanonta ”yläkerran vangit”. Pitää laskeutua kuorikerroksesta aivorunkoon. Tämä käy hyvin yksiin sen kanssa mitä uuden aikakauden ajattelijat muutoinkin vakuuttavat. ”Ykseys”, ”Yksi”, on aina sen ulkopuolella mitä normaali äly voi käsittää. ”Se” täytyy kokea, se ei selviä keskustelemalla.

Vaikka viitekehys ja osittain sanastokin olisi kristillinen tuossa retriitissä, niin tietoisuuden tai tyhjentymisen kautta ei päädytä oikeasti Jumalan läsnäoloon, saati lapseuteen. Tähän tarvitaan Kristusta. Tarvitaan myös syntisyyden näkemistä ja armoa. Jonkinlaiseen tyhjyyden, levon ja hyvänolon tilaan varmastikin päädytään. Kuitenkaan mikään tunnetila ei voi olla aito, syvä usko ja elämänkatsomus.

Itselläni on paljonkin kokemusta hiljaisuudesta. Samoin olen kokenut kuin erämaa-aikoja. Olen jättänyt tuolloin tarkoituksella kristilliset lehdet ja kirjat syrjään, jopa kontaktit mahdollisimman vähiin. Olen valinnut tietyn niukkuuden ja tahtonut ymmärtää tärkeimmän. Mutta tällä ei ole mitään yhteistä tietoisuuden muutosten tai tyhjentymisen kanssa eikä Jumalaan sulautumisen kanssa. Tunteet ja kokemukset olisivat kaipaavassa mielessäni kuin juhlaa, mutta niitäkään ei tarjota. Omaksutun Raamatun sanan merkitys syvenee ja kasvaa.

Kärsivällisyyteen viet

*Isä, luotan Sinuun.
Tiedät paremmin
mitä tietä kuljetat.*

*Et anna juhlaa,
vaikka sitä kaipaaisin.
Olen vain hiljaa.*

*Kuulisinpa sanottavasi!
Tuntisinpa kosketuksesi!
Kärsivällisyyteen viet.*

*Kiitän Sinua, Isä!
Erämaan suuri lohdutus
on sen niukkuudessa.*

*Sinä itse jätät.
Sanasi on sydämessäni.
Turvasi ympäröi minut.*

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

10.2. Zen-buddhalaisuus

Zen-buddhalaisuuden tavoitteena on *valaistuskokemus*, *satori*. Zen, kuten muukin Japanin buddhalaisuus, kuuluu pohjoiseen mahayana-buddhalaisuuteen. Sen mukaan myös maallikoilla on mahdollisuus valaistua.

10.2.1. Zen-periaatteiden vertailua kristinuskoon

Lainaan alkuun professori *Lars Aejmelaesta*, Kristinuskon synty, Kirjapaja Oy 2000:
"Uskonnot voidaan jakaa kahteen perustyyppiin, historiallisiin ja filosofisiin uskontoihin. Jälkimmäinen uskonnonmuoto on syntynyt, kun joku yksityinen ihminen tai ihmisryhmä on miettinyt syntyjä syviä. Pyhiä asioita pohtiessaan he ovat voineet saada erilaisia näkyjä, ilmestyksiä, 'valaistumisia' ja kokemuksia, joiden pohjalta on luotu uskonnollisten ajatusten ja sääntöjen systeemejä. Näistä muodostuu kyseisen uskontokunnan kannattajien uskonnollinen totuuspohja, jonka varassa he elävät. --- Filosofisen uskonnon vastakohtana on historiallinen uskonto, jollainen myös varhainen kristinuskko oli luonteeltaan."

Lähestyn aihettani *Oshon* kirjan **ZEN perimmäinen Totuus** pohjalta. Mielestäni ZEN kuvaa uskonnollisuutta, jota voisimme nimittää filosofiseksi edellisen lainauksen tapaan. Se ei pohjaa mihinkään historian tapahtumaan tai tapahtumasarjaan. Varsinaisesti uskontona ei Zen periaatteita voine kuitenkaan pitää.

Toinen vastaavanlaatuinen pääero on siinä, että kristinuskko on kirjan uskonto. Meillä on pyhä kirja Raamattu. Zenissä puolestaan luovutaan kaikista sanoista ja ajatuksista, niistä suorastaan tyhjennyttään. Kristinuskossa puhutaan mielenmuutoksesta, parannuksesta. Zenissä riisuudutaan mielestäkin.

Zen sanoo, että totuus on muuttuvaa. Mitään absoluuttista totuutta ei ole. Kristitylle totuus on se, minkä Jumala on ilmoittanut Raamatussa. Jeesus on itse sanonut: *"Minä olen tie, totuus ja elämä"*. Uskomme totuudeksi mm. Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen. Samoin uskomme ristinkuolemalle sen sisällön, minkä Raamattu ilmoittaa, kyseessä on sovituskuolema syntien tähden.

Zen ei puhu synnistä mitään. Kun katsot sisäänpäin, siellä ei ole sen enempää pyhimystä kuin syntistäkään, ei hyvää eikä pahaa – ei elämää eikä kuolemaa. Kaikki eroavaisuudet katoavat. Tällöin on luonnollista, että ei ole mitään sovituksen tarvetakaan.

Zen opettaa, että kaikki vaikuttaa kaikkeen. Kyse on holistisesta maailmankäsityksestä. ”Kaikki rajat katoavat, yhtyvät toisiinsa. Kaikki on yhtä; hennoin ruohonkorsi on yhtä suurimman tähden kanssa.” Jumala on lopultakin tämä kaikkeus, johon sinä yhdyt. Näin ihminen on yhtä Jumalan kanssa. Lopultakin sinä itse olet totuus ja sinä olet jumala.

Ja tämä kaikki on täysin toisin kristinuskossa. Luoja ja luomakunta eroavat kuin yö ja päivä toisistaan. Jumalan ajatukset ovat niin paljon korkeammalla ihmisen ajatuksia kuin taivas on korkeammalla maata. Jumala yksin on pyhä ja on taivaasta. Ihminen on syntinen ja on maasta. Missään muussa mielessä ei voi tapahtua yhtymistä kuin siinä mielessä, että Jeesus oli sekä ihminen että Jumala.

Zen sanoo, että vasta meditaation luomassa hiljaisuudessa ”voit alkaa kuulla totuuden hiljaisen, hennon äänen. Voit kutsua sitä Jumalaksi, voit kutsua sitä sieluksi”. Juuri näin sanotaan usein myös Kirkon hiljaisuuden liikkeessä ja samoin puhuvat meditatiivisen musiikin opettajat kirkoissa ja retriiteissä. Meditaatioon ja tyhjentymiseen kannustetaan ihmisiä. On vaikea edes sanoa ääneen mitä tämä kaikki tarkoittaakaan hengellisesti, kun kristityt ja New Age -liikkeen edustajat hiljentyvät yhdessä sanattomaan eli kontemplatiiviseen rukoukseen. Tämän kirjoituksen ajankohtana vuonna 2009 näin tapahtuu viikoittaisessa aamurukoushetkessä Leppävaaran seurakunnassa ja kahdessa Kirkon hiljaisuuden liikkeen sivuilla ilmoitetussa retriitissä. Toinen vastuunkantaja on molemmissa tapauksissa reikiopettaja sekä regressioterapeutti.

Mietiskely ja meditaatio eivät ole samoja asioita. Raamatun sanaan ja Katekismuksen käskyihin kohdentuvaa mietiskelyä harjoitti myös Martti Luther. Saksan kielessä on toki sana ”meditieren”, mutta kaukana zen-meditaatiosta olivat Lutherin ”hengelliset harjoitukset”. Olemme edellä nähneet, että meditoinnilla pyritään pois sanoista ja mielestä aivan toisin kuin Raamatun sanoja mietiskeltäessä.

On myös syytä muistaa, että uudestisyntymän ja Pyhän Hengen omistamisen kautta Jumala avaa Sanaansa uskovalle henkilökohtaisesti avuksi ja lohdutukseksi jne. Muuten sen äärellä olokin jää uskonnollisuudeksi, elämänohjeeksi tms. elämän laadun tai kristillisen rakkauden parantamiseksi. Näin tapahtuu varsinkin, jos Raamatun sana sisältää pääasiassa opetuksia ja vältetään ristin sovituksista kertovia osia.

Zen tuo esiin erikoisen väitteen, että ihmiskunnan kehitys on saavuttanut pisteen, jossa tarvitaan kipeästi **uutta tietoisuutta**, joka vapauttaa ihmisen politiikan ja uskonnon kahleista. Zenin mukaan vältelläkseen jumalaa, tottelet pappia ja luet Raamattua. Näin lopultakin zen korvaisi erilaiset poliittiset yhteiskuntajärjestykset ja uskonnot, myös meille tärkeän Raamatun totuuden, uudella tietoisuudella.

Zen sanoo: ”On oikein elää tietoisesti ja väärin elää tiedostamattomasti” ja ”Sinä itse olet totuus!” Se on äärimmäisen kaukana kristinuskon sanomasta.

Voit lukea laajemmin aiheesta Liite 8. Zen -periaatteista -vertailua kristinuskoon sivulta 219 [tästä](#)

10.2.2. Zen-mietiskely tai -meditaatio

Edellä kuvaamani zen-periaatteet ovat luonnollisesti zen-meditaation taustaoppeja. Kirkon sivuilla puhutaan tässä yhteydessä harhaan johtavasti mietiskelystä, joten käytän nyt sitä sanaa. Lukiessani kirjan zen-periaatteista, huomasin siellä käytettävän meditaatio-sanaa. Ymmärtääkseni tämä olisi luonnollisempi ilmaisu täysin sanat hylkäävälle, jopa valaistukseen pyrkivälle hartaustapahtumalle.

Artikkeliin, joka käsittelee zen-periaatteita, Liite8

[tästä](#)

Suomen ev.lut. kirkko on Pekka Y. Hiltusen johdattamana ottanut nykyisin omaperäisen kannan niin seuraavaksi käsiteltävään joogaan kuin tässä luvussa kuvaamaani zen-mietiskelyynkin. Eräät nuoremmat tämän opin kasvatit kertovat jo kirkollisilla sivuilla voivansa osallistua erilaisiin hindulaisiin ja buddhalaisiin meditaatioihin. Omana käsityksenään he sanovat, että se ei vahingoita mitenkään heidän kristillistä uskoaan.

Laajemmassakin merkityksessä on yhä enenevässä määrin sellaista yhteyttä maailmanuskontojen kesken, jota ei voi mitenkään pitää pelkkänä dialogina. Kun kaapatut lentokoneet törmäsivät New Yorkissa World Trade Centerin torneihin 11.9.2001, niin maailmalla järjestettiin *yhteisuskonnollisia rukoushetkiä*. Tähän vaikutti luonnollisesti aito järkytys ja halu rauhoittaa poliittista tilannetta. 25.9.2001 Helsingin Sanomissa oli kirjoitus. Tässä se on hieman lyhennettynä: *"Eri uskontokuntien yhteinen rukoushetki järjestetään Senaatintorilla. Tilaisuudessa on tarkoitus rukoilla sovinnon ja rauhan puolesta. Tilaisuudessa puhuu valtioneuvos Harri Holkeri. Rukoustilaisuuden toimittamiseen osallistuu edustajia evankelis-luterilaisesta ja ortodoksisesta kirkosta, Suomen Islamilaisesta Yhdyskunnasta, Helsingin juutalaisesta seurakunnasta, Helsingin Saalem-seurakunnasta ja katolisesta kirkosta. Tilaisuuden järjestävät Helsingin seurakuntayhtymä ja Helsingin hiipakunta."*

Tärkein piirre lähinnä Hiltusen välittämässä opissa on se, että mikä mietiskely- tai meditoitintekniikka tahansa voidaan ottaa vastaan ja omaksua siitä ulkoiset hartaudenharjoituksen muodot, matriisit, raamit. Tärkeää on kuulemma vain uskonnollisen sisällön vaihtaminen kristilliseksi. Näin sitten voisi rukoilla ja meditoida yhdessä toisin uskovien kanssa ja harjoittaa vaikkapa itsekseen joogaa tai zen-mietiskelyä. Tästä onkin kirkon sivuilla runsaasti esimerkkejä. En tiedä, onko seuraava teksti jo tarkoitettu varoitukseksi.

Kirkon uskontokasvatussihteeri Pekka Y. Hiltunen kirjoittaa:

"Nämä esimerkit kertovat, että kristitylle on periaatteessa mahdollista harjoittaa zen-mietiskelyä, mutta tämä tie, samoin kuin "kristillisen joogan" harjoituksen tie, on sangen vaativa: on osattava erottaa luomakunta luojastaan, luomakunnasta löytyvä yleinen ilmoitus erityisestä ilmoituksesta (Sanassa, Kristuksessa annetusta), itsestä ja itsen ja luomakunnan yhteydestä loistava valo Kristuksen ja evankeliumin valosta. On osattava tunnistaa harjoituksen tuottamat kokemukset ja nähtävä ne Kristuksen valossa. Tutustuessaan oman olemuksensa piiloiisiin kerroksiin, ihminen tutustuu Jumalan luomaan todellisuuteen, mutta samoin kuin tutustuminen reikäleipään, oli se sitten miten maukas tahansa, antaa vain kalpean aavistuksen leipurista: luomakunnan lainalaisuuksien tunteminen ei tee meistä vielä Luojan tuntijoita."

Olen sitä mieltä, että jos kristitty kaiken edellä olevan erottaa ja ymmärtää, niin hän pysyy kaukana zen-mietiskelystä. Ei ole syytä tuijottaa siihen mitä eräät yksityiset kristityt sanovat voivansa tehdä. Vaikka Raamattu ei puhu zen-meditaatiosta, joogasta tai islamista mitään, niin se kyllä kieltää kaiken yhteyden epäjumalanpalveluksen harjoittamiseen. Tämä on niin tavattoman selvä Raamatun ilmoitus läpi Vanhan ja Uuden testamentin.

10.3. Jooga

Ajattelin ottaa **hindulaisuudesta** tähän alkuun aivan pari lausetta. Se on kolmanneksi suurin uskonto kristinuskon ja islamin jälkeen. Persoonaton maailmansielu tai maailmanhenki on hindulaisuudessa kaiken olevaisen alkuperusta ja lopullinen päämäärä. Tämän monistisen katsomuksen mukaan koko maailmankaikkeus on syvimmiltään osallinen jumaluudesta. Voimme näin ollen puhua myös panteismista. Ihmisen oman kiertokulun, jälleensyntymisen, ohella koko hindulainen historian- ja aikakäsitys pohjautuu sykliseen käsitykseen maailmankaikkeuden loputtomasta kiertokulusta.

Nykyisen käsityksen mukaan jooga sai alkunsa noin 3000 vuotta eKr. (Heino, Mihin Suomi uskoo). Se tähtää ihmisen hengen vapautumiseen aineen ja harhan kahleista. Sen korkeimpana muotona on usein pidetty noin 200 vuotta eKr. eläneen Patanjalin Yoga Sutrisaan opettamaa *rajajoogaa*.

Jooga eri muodoissaan on kuulunut lähes kaikkien intialaisperäisten liikkeitten ohjelmaan. Myös teosofit ovat tuoneet joogaa Suomeen aktiivisesti. Suomen joogaliitto kokoontui aluksi *Viittakiven opistolla* Hauholla kunnes se sai oman opistonsa Saarijärvelle.

Joogan pääsuuntauksia ovat: Raja-jooga, Karma-jooga, Bhakti-jooga, Jnana-jooga, Kundalini-jooga ja Hatha-jooga. Niinsanotusta Sydämen joogasta sanotaan, että se johtaa tietoiseen yhteyteen *Korkeimman Itsemme kanssa*. Gurun sanotaan olevan Täydellinen henkilö; hän on saavuttanut täydellisyyden sekä Yogan teoriassa että myös sen käytännöllisessä harjoittamisessa.

Sanotaan, että Suomessa laajalti levitetty jooga olisi sopeutettu suomalaiseen kulttuuriin ja uskonnolliseen tilanteeseen. Tämä kuulemma tapahtui, kun *Viittakiven opiston* rehtori, teologian kandidaatti *Elvi Saari* oli pitkään joogaliiton puheenjohtajana. Mutta mahdotontahan on jättää jostain uskonnosta jäljelle vain ulkoinen osa kuten meditaatioasento tai liikkeet ja ottaa pois sisin. Joogassa kaikilla liikkeillä ja asennoilla on nimenomaan uskonnollinen merkitys.

Helsingin joogayhdistys selittää joogaa näillä sanoilla:

”Keho ja mieli yhdessä

Jooga on kokonaisvaltainen harjoitusmenetelmä, joka perustuu kehon ja mielen keskinäiselle yhteydelle. Jooga, jossa tehdään fyysisiä harjoituksia, on hathajoogaa. Sanskritin kielisessä hatha-sanassa ha tarkoittaa aurinkoa tai miehistä energiaa (jang) ja tha kuuta tai naisellista energiaa (jin). Jooga (yui) viittaa näiden yhdentymiseen.

Joogaharjoitus muodostuu kolmesta osatekijästä: fyysisistä harjoituksista (asanoista), tietoisesta hengityksen harjoituksista (pranayama) ja ohjatusta rentoutumisesta.

Jooga on ikivanhaa intialaista perinnettä

Joogan juuret ovat tuhansien vuosien päässä Intiassa. Ensimmäiset maininnat ovat vanhoissa Veda-kirjoituksissa (1500-1200 eKr.). Varhaisia joogakirjoituksia ovat myös Upanisadit (900-600 eKr.) ja Bhagavad Gita - Herran laulu (noin 200 eKr.). Joogan tärkein kirja Joogasutra ilmestyi noin 200 eKr. filosofi Patanjalin kirjoittamana. Joogasutra muodostaa joogan oppimisen ja opettamisen filosofian perustekstin. ”

Taavi Kassila puolestaan kertoo suoraan, että henkisen kasvun joogan päämääränä on lisätä asteittain henkistä kirkkautta ja saavuttaa lopulta joogan korkein päämäärä, valaistuminen. Se on hänen mukaansa täydellisen rauhan, rakkauden ja onnellisuuden tila. On myös mahdollisuus osallistua joogafilosofian luento- ja harjoitusiltoihin, jossa yksi aiheista on Joogin tulkinta Jeesuksen opetuksista. Kun tutkin joogasivuja, niin niissä kerrotaan yleensä avoimesti taustoista. Kun luen ev.lut. kirkon

sivuilla joogasta, niin uskonnollisesta taustasta ei kerrota selkeästi. Pääasiana on selittää miten joku voi korvata joogan uskonnollisen ja filosofisen sisällön kristinuskolla ja säilyttää joogan hengitysharjoitukset, asennot, liikkeet jne. Erästä katolisesta benediktiiniveljestä kerrotaan laveasti kirkon sivuilla: *”Hän tiedosti, millä tavalla joogan taustalla oleva oppi, mm. chakroista ja kundaliinienergiasta, liittyy kuhunkin tekniikkaan ja siirsi ne pois hindumatriisista kehittämällä niille uuden tulkinnan ja tavoitteen, jota alkuperäisessä joogassa ei ole.”*

Edellä oleva kertomus sai kirkon sivuilla moninkertaisen tilan sitä seuraavaan hyvin varovaiseen varoitukseen nähden. Minun mielestäni on Raamatun mukaista luopua kaikesta joogasta sen taustaoppien vuoksi, aivan yksiselitteisesti.

10.4. TM

Lyhennys tarkoittaa Transsendentaalista Meditaatiota. Otan aiheen esille erittäin suppeasti, koska vaikuttaa siltä, että tämä liike on hiipunut siitä mitä se oli 1960- ja 1970-luvulla.

Tiedoissani tukeudun Harri Heinon kirjaan *Mihin Suomi uskoo*. TM-liike sai alkunsa vuosien 1957-1958 taitteessa. Maharishi Mahesh Yogi perusti Madrasissa järjestön, jonka nimeksi tuli Spiritual Regeneration Movement (SRM) eli Hengellisen (tai Henkisen) Uudestisyntymisen Liike. Kuitenkin jo aika alussa säännöistä poistettiin sen hengelliseen tehtävään viittaavat kohdat.

Maharishin oma opettaja, guru, edusti hindulaisuutta ja oli antanut hänelle tehtäväksi viedä opetus länteen. Kaiken ydin oli jo tuolloin meditaatio. Vähitellen alettiin yhä enemmän painottaa TM:n terveydellisiä vaikutuksia. Vuonna 1972 Maharishi julisti maailmansuunnitelman, jonka tarkoituksena on ratkaista maailmanlaajuiset ongelmat avaamalla eri puolilla maailmaa 3600 TM-opettajaa valmistavaa keskusta.

Nyt meditaatiota mainostetaan tieteellisenä ja terveysvaikutteisena metodina seuraavaan tapaan:

”TM-tekniikka yksinkertaisesti ja luonnollisesti sallii mielen asettua kokemaan sisäistä järjestyneisyyttä ja tyyneyttä, jonka aikana vasen ja oikea aivopuolisko sekä aivojen etu- ja takaosa alkavat työskennellä sopusoinnussa keskenään. Tämän aivoaaltojen koherenssin on todettu olevan yhteydessä muistiin sekä ongelmanratkaisu- ja päätöksentekokyvyn paranemiseen. Tämä aivojen toiminnan muutos vaikuttaa myös muuhun fysiologiaan, alentaa kohonnutta verenpainetta, vahvistaen sydäntä sekä ylipäänsä parantaen terveyttä.”

Liikkeen juuria nämä modernit mainokset eivät voi muuttaa toiseksi. Harri Heino kertoo kirjassaan seuraavaa: *”TM-liikkeen sisäpiirien opetuksen mukaan sen Pyhä Traditio muodostaa kaikkien uskontojen perustan, viisauden puun päärunon, joka ylläpitää kaikkia muita uskontoja, universaalisen uskonnon haarautumisia, salaisessa The Holy Tradition -asiakirjassaan se väittää TM-tekniikan juurien juontuvan Maharishin opettajan Guru Devin (Swami Brahmananda Saraswati) välityksellä vuosituhsien taakse aina hindulaisuuden pääjumaliin Vishnuun (eli Narayanaan), Brahmaan ja Shivaan asti.”* TM-liike pitää itseään Veda-tradition ylläpitäjänä. Pelkän mietiskelykoulutuksen saaneet tietävät hyvin vähän tai eivät lainkaan liikkeen uskonnollisista päämääristä.

Mietiskelymenetelmää ei Heinon mukaan voi opetella osallistumatta intialaisperäiseen vihkimysseremoniaan, *pujaan*, joka koostuu uhreista ja rukouksista ja toimitetaan sanskritiksi, Intian pyhällä kielellä. TM-liikkeen edustajat kieltävät seremonian uskonnollisen luonteen. Internetsivuilla sanotaan varovasti: *”Parhaan tehokkuuden varmistamiseksi Transsendenttisen Meditaation tekniikka opetetaan valtuutetun opettajan henkilökohtaisessa ohjauksessa samalla järjestelmällisellä tavalla kuin se opetettiin tuhansia vuosia sitten.”*

TM:ää voidaan pitää yksinkertaisena mantrajoogatekniikkana. Tekniikka liittyy intialaisen **mantrajoogan** maailmankuvaan ja ihmiskäsitykseen. Sen mukaan ihmisen värähtelylukua voidaan muuttaa antamalla hänen lausuttavakseen jumaluuden taajuudella värähteleviä äänteitä. Mantrajooga ja **Veda-filosofia** muodostavat Heinon mukaan Maharishin ajattelussa kokonaisuuden. Jooga on ihmisen tie Jumalan luo ja Vedat taas Jumalan tie ihmisen luo.

1980-luvun kirjassaan Heino toteaa 11 000 suomalaisen saaneen vihkimyksen TM-liikkeeseen. Vanhallakin vihkimyksellä on merkityksensä, jos siitä ei sanoudu irti. TM ei ollut liikkeenä esillä Mantra 2009 tapahtumassa. Sen sijaan useampikin mantrajoogaa edustava yhteisö oli paikalla. *Mantraa* yritetään usein markkinoida irrallaan sen uskonnollisesta yhteydestään ikään kuin itseän keskittymisvälineenä. Vain harva kristitty tuntuu ymmärtävän näitä hengellisiä karikoita meditatiivisuuden liepeillä. Kristityt tarjoavat rukoussanaa mantraksi ja ehkä ajattelevat, että tie kristityksi rukoilijaksi käy näin helposti, vain sanaa vaihtamalla.

10.5. Äiti Amma

Suomessa vierailut intialainen pyhimys *Äiti Amma* on järjestänyt Helsingissä vuosittain kymmenen vuoden ajan rituaalisia vastaanottoja, *darshaneita*, joissa hän haluaa jokaisen luokseen tulevan. Jo kymmenet tuhannet suomalaiset ovat kokeneet tämän tapahtuman. Luin aiheesta kirjan ja siinä kerrottiin jopa järjestelytoimissa olevien olevan pääasiassa ev.lut. kirkon jäseniä. Kirjassa oikeastaan ihmeteltiin, että tapahtuma on saanut näin valtavan suosion juuri Suomessa ja yhdeksi selitykseksi arveltiin joogan levinneisyyttä maassamme.

Kimmo Ketotalta oli *Tieteessä tapahtuu* lehdessä artikkeli *Mitä on synkretismi - onko "puhtaita" uskontoja olemassakaan?* Hän kertoo siinä Äiti Ammasta seuraavaa: "**Darshan** on hindulainen seremonia, jolla tavallisesti tarkoitetaan temppelien jumalhahmojen tai pyhimysten ja gurujen kohtaamista, eräänlaista rituaalista audienssia, joka puhdistaa ja pyhittää siihen osallistujan. Kyse on siis muodoltaan perin juurin hindulaisesta seremoniasta. Kuitenkin Amma -liike korostaa väsymättä, että tilaisuus on kaikille avoin, eikä edellytä uskonnollista kääntymistä. Tilaisuuksissa kävijöiltä ei edellytetä määrättyä opillista tulkintaa Amman jumaluudesta voidakseen vastaanottaa siunauksen." Minusta on selvää, että aidosti kristitty ei mitenkään voi osallistua edellä kuvattuihin tilaisuuksiin. Eihän usko ole jokin ulkokohtainen, muodollinen asia, vaan syvä vakaumus ja elävä todellisuus.

10.6. Henkinen tie

Aivan lyhyimmillään **Henkinen tie** voitaisiin määritellä ehkä niin, että kaikki henkisen, meditoivan ja eri uskontojen opettaman hengellistymisen päämäärä on sama. Toisaalta myös itseän kääntyminen kuvaa tätä meditatiivisuutta. Voisin myös arvella, että Henkisiä teitä kuvataan hyvin eri korostuksin. Toisille yhteys Luojaan tai Jumalaan korostuu, toisilla sisäinen tai kollektiivinen tietoisuus näyttäisi olevan avainsanoja.

Reino Knaapila kuvaa Henkistä tietä *Minä Olen*-lehdessä 5/2004 seuraavasti korostaen itseän kääntymistä: "*Ihminen tarvitsee virikkeitä, ajatuksia ja ideoita muilta. Mutta se persoona, joka niitä tarvitsee, on ihmisen mieli, ego. Sielun, sisimmän tai sydämen tasolla, mitä sanaa kukin vain haluaa käyttää todellisesta itsestään, meillä on kaikki tarvittava tieto. Meissä on tieto kaikesta menneestä, kaikesta mitä haluamme kokea ja kaikesta siitä mitä tuon kokemuksen saamiseksi*

tarvitaan. Siksi henkisen tien suunta on itseen, ei maailmaan. Maailma aukenee itsen kautta.”

Toinen uushenkinen lehti mainostaa itseään näin: ”Sielunpeili avaa polun sisäiseen maailmaasi, josta löydät kaiken tiedon kasvaaksesi ihmisenä kohti tasapainoa ja sisäistä rauhaa.”

Itseen kääntyminen on hyvin korostuneesti esillä aivan kuin erällä hiljaisuuden liikkeen opettajilla.

Vuonna 2008 Hengen ja Tiedon messujen (Rajatiedon tapahtuma) otsake kuului *Elämän tarkoitusta etsimässä. Veronica Witikka* luennoi messulla yhteydestä Luojaan mm. seuraavin sanoin:

”Elämme voimallista muutosten aikaa, johon kuuluu vanhasta puhdistuminen ja uudenlaiseen, aikaisempaa herkempään tiedostamiseen herääminen. Verhoja vedetään tietoisuutemme yltä, ja hengellisen maailman todellisuus muuttuu meille yhä selkeämmäksi. Tähän liittyy myös voimistuva kaipaus henkiseen Kotiimme.”

...

”Kautta aikojen on ollut ihmisiä, usein mystikoiksi kutsuttuja, jotka ovat löytäneet henkilökohtaisen suhteen Jumalaansa. Ensimmäisinä vuosisatoina erämaihin vetäytyi erakkoja, joilla oli mitä syvällisimpiä mystisiä kokemuksia. Kun he olivat saavuttaneet valaistumisensa, heidän ympärillään alkoi tapahtua parantumisia ja muita ihmeitä – usein ilman, että he tekivät itse mitään.”

Tässä Messulehden lainauksessa ei suoraan puhuttu Henkisestä tiestä, mutta käsite onkin todella laaja. Sitä voidaan kuvata lähes kristillisin termein ja toisaalta vaikkapa buddhalaisin ilmauksin. Witikalla Henkiseen tiehen liittyyneen tuossa sekä tietoisuusajattelu, valaistuminen että ihmisen mystiikan kautta tavoittama suhde Jumalaan. Hän on uushenkisyyden arvostama reikiopettaja, regressioterapeutti, NLP Master Practitioner ja Elämän kukka -kurssien vetäjä ja todella paljon esillä New Agea käsittävillä sivustoilla ja foorumeilla. Hän on myös Steiner-koulun opettaja. (Tiedot vuodelta 2009). Sen lisäksi hän on kirkon Hiljaisuuden ystävien retriittiohjaaja. Hän oli vuonna 2009 kahdessa retriitissä toisena vetäjänä ja tapahtumat ilmoitettiin kirkkopalvelun sekä hänen oman uushenkisen yrityksensä sivuilla.

Minulla on ilo tähän korjattuun versioon (2013) tuoda tieto, että Veronica Witikka on jättänyt kaikki uushenkiset yhteytensä ja vaikuttaa nyt ainoastaan kirkon hiljaisuuden liikkeen piirissä. Hän ei enää opeta eikä anna esimerkiksi reikihoitoa tai regressioterapiaa. Juuri yhdenkään yksittäisen henkilön kohdalla en miettinyt yhtä perusteellisesti sitä, otanko nimen esille. Kuitenkin tahdon varoittaa juuri siitä, mikä on eksyttämässä. Miten sen tekisin ilman nimiä? Yritän kuitenkin pysyä ajan tasalla ja oikaista tietojani. Toivon sydämestäni etten aiheuta mitään vahinkoa, vaan olen nimenomaan keskustelemassa asioista. Joskus on vaikea nähdä mikä on Suomen ev.lut. kirkon tai hiljaisuuden ystävien hallituksen linja. Onko kirkonkin hiljaisuuden polku kaikille yhteinen henkinen tie? Ehkä se ei sitä ainakaan tarkoituksellisesti ole, näin ainakin itse toivon.

Mikähän on keskeisintä henkisellä tiellä? Sen kuvauksissa näyttää ilmenevän usein tietoisuuden käsite. Toisaalta etenemistä tiellä kuvataan usein eri tasoilla ja portailla tai polkua ei osilla.

Ihmisten jatkuva kehitys ja henkistyminen on ilmeisesti se punainen lanka asian ympärillä. Henkinen tie voidaan liittää astrologiaan, joogaan, *Tantrassa* (liittyy Hatha-joogaan) jopa parisuhteeseen. Tähän päättyy jo pienenkin internetselauksen tuloksena.

Sami Ahonen Helsingin *Summit Lighthouse ry*:stä kertoo Hengen ja tiedon Messulehdessä lokakuussa 2009 seuraavaa: ”Olen *henkisen polun kulkija* ja *sielun eheys* on päämääräni. Pidän luentoja ja tietoiskuja siitä, miten voimme hyödyntää ylösnousseiden *mestareiden* opetuksia löytääksemme sisäisen rauhan ja syvemmän yhteyden Luojaamme. Koen olevani henkisen tieteen alkemisti ja yritän ilmentää elämässäni Jumalan todellisuuden rakkautta.”... ”Voimme työskennellä yhdessä ylösnousseiden mestareiden, enkeleiden ja luonnonhenkien kanssa käyttämällä puhutun

sanan tiedettä, violettia liekkiä, visualisointia ja parantavaa ajatusmallia. Nämä kaikki ovat erittäin tehokkaita työkaluja henkisellä polulla. Esittelen näiden hengen työkalujen toimintaa ja kerron, miten voimme hyödyntää niitä omassa elämässämme.”

Edellä on puhe **ylösnousseista mestareista** ja enkeleistä. Tuttuja asioita teosofeille, spiritualisteille ja enkeliterapeuteille. Samoin siinä esiintyvät uskomukset yhdistettynä **sanan maagisiin voimiin** (vrt s.99, jossa kirjoitan sanamagiasta), **visualisointiin, parantavan ajattelumallin** tehokkuuteen sekä **violettiin liekkiin**. Tuossa oli paljon tuttuja käsitteitä liittyen Uskon Sanaan, Menestysteologiaan, sisäisen paranemisen liikkeeseen (Agnes Sanford) ja NLP:hen. Vain violetti liekki jäi ulkopuolelle.

Kun laittaa Googleen hakusanoiksi **violetti liekki**, niin haku antaa 83600 tulosta. Tästä voisi päätellä, että kysymys on huipputärkeästä asiasta. Eräältä sivulta ymmärsin, että kyseessä on *jumalallisen rakkauden aktiviteetti*, jota voi käyttää säännöllisesti kuluttamaan pois kaiken epätäydellisen. Teho kuulemma perustuu siihen, että ihmisen värähtely- ja tietoisuuden taso muuntuu. Sivulla kehoitetaan käyttämään violetti liekkiä, jotta näin voisi sovittaa oman karmansa vielä ollessaan fyysisessä kehossa. Tämän ja edellisten elämien epäsointuvat energiat kuulemma korjaantuvat tällä menettelyllä.

Sami Ahonen jatkaa Messulehdessä: ”Lopulta meille kaikille koittaa hetki, jolloin kateuden, pelkojen ja vihan ajatukset ja tunteet ovat poissa tietoisuudestamme. Mieleemme ja sielumme on vapaa, voimme kokea elävän Jumalan todellisuuden, koska olemuksessamme ei ole enää epätodellisuutta, joka erottaa meidät luojastamme. Silloin lausumme yhdessä suuren mestarin kanssa: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.”

Ikävää on se, että niin monet ihmiset aidosti uskovat kaiken tämän. Lainaukset Raamatusta ovat hyvin yleisiä näissä yhteyksissä ja ilmeisesti antavat vaikutelman luotettavuudesta. Järjestö Summit Lighthouse pitää kokoontumistensa yhteydessä myös ehtoollisia. Ilmoitus heidän sivuiltaan: ”Sunnuntaipalvelu on avoin kaikille kiinnostuneille. Palveluksessa kutsutaan henkistä valoa dekreedien, rukouksien ja laulujen avulla, myös ehtoolliseen voi osallistua.” Mitä ovat dekreet sivulle 123 [tästä](#)

Kristian Sand sanoi, että meidän täytyy kuolla syntiselle luonnolle, ennen kuin voimme kokea yhteyden Kristuksen kanssa. Muuten olemme ymmärtäneet vain ”puoli evankeliumia”. Sami Ahonen sanoo, että voimme kokea elävän Jumalan todellisuuden, kun olemuksessamme ei ole enää kateuden, pelkojen ja vihan ajatuksia. Witikka sanoo, että usein juuri mystikot ovat löytäneet suhteen Jumalaan. Kaikki he sanovat, että ihmisen puolelta on tapahduttava jotain, jotta jumalyhteyden todeksi eläminen tulee mahdolliseksi. Miten ihmeessä ihminen voi kuolla syntiselle luonnolle tai voittaa kateuden, pelot ja vihan? Ei siihen johda ihmisen usko vanhan ihmisen kuolemaan, ei mystiikka, ei visualisointi eikä muutkaan tekniikat. Siihen johtaa elävä uskonyhteys ristin kärsivän Vapahtajan kanssa. Kristus itse tuli tieksi. Hän täytti kaiken Golgatan keskimmaisella ristillä.

Minulla on ehkä hiukan lapsekas, mutta vakava mielikuva kaikille uskonnoille yhteisestä henkisestä tiestä. Laatikossa, jota lapset käyttävät leikeissään, on kaikkea hengellistä lelupalikoiden muodossa. Palikat poikkeavat mallinsa puolesta toisistaan. Rukouspalikka on yhdenlainen, meditaatiopalikka omansa mallinen, valaistuspalikalla on myös oma muotonsa. Kaikki uskonpalikat ovat myös laatikossa juuri tietynlaisina. Eri uskontojen värit näkyvät myös palikoissa. Aikansa kun sekoittaa ja ravistelee, niin pohjan tarkoin muotoilluista rei’istä putoavat kaikki palikat läpi. Ihmiset iloitsevat ympärillä. Kaikkien uskontojen hengelliset osa-alueet ovat samoja. Sekä hindujen että kristittyjen meditointipalikat putosivat samasta raosta. Buddhalainen valaistuminen on sama kuin erämaaisien.

Kaikkien uskontojen rukouspalikat tipahtivat samasta kolosta. ”Näistä ihanista palikoista teemme yhteisen uskonnon, jossa jokainen saa pitää omat rakkaat palikkansa”, riemuitsivat ihmiset. Onhan toki niin, että toinen pitää keltaisesta, toinen sinisestä. Näin ihminen innostuksissaan jättää elävän Jumalan ulkopuolelle ja on tehnyt inhimillisestä ja valhehengellisestä jumalansa ja uskontonsa. Palikkalaatikosta oli kuin huomaamatta vuosisatojen saatossa hävitetty Kristuksen leimalla merkityt palikat.

Miten sydämeistäni toivon ja rukoilen, että kristillinen opetus palaisi yksinkertaiseen evankeliumiin Jeesuksesta, Kristuksesta. Jumalan tie ihmisen luokse oli se, että Hän lähetti oman Poikansa ristille, jotta meillä olisi syntien anteeksisaaminen, rauha ja iankaikkinen elämä. Kristuksen Hengen läsnäolo ja osallisuus seuraa meitä jokaisessa hetkessämme.

10.7. Kristus-impulssi ja Kristus-tietoisuus

Aivan aluksi viitataan Steinerin *hengentieteen* ja uushenkisyyden käsitykseen, että Golgatan draaman seurauksena ”Aurinko-Kristus” antoi osan tietoisuudestaan inkarnoitua maahan ns. Aurinkohengen virtauksena. Tämä tapahtuma kuulemma käänsi Maan kehityskaaren ylöspäin ja vahvisti virtausta, joka ilmentää Jumalaa sisäisenä rakkautena.

Puhutaan myös toisesta 1980-luvulla alkaneesta uudesta *Kristus-impulssista* eli Aurinkoimpulssista. Sen alkulähde on kuulemma aurinkokuntamme Logoksen korkeamman tietoisuuden alueella, ja se vaikuttaa koko ihmiskunnan tietoisuuteen. Näin uskovat New Age-liikkeen ihmiset. Juuri tähän ymmärtääkseni myös Veronica Witikka viittasi luennollaan, jonka hän piti rajatiedon messuilla. Tästä kirjoitin aiheen Henkinen tie yhteydessä sivulla 144.

Asger Lorentsen kuvaa asiaa Minä Olen lehdessä 1/2007: ”Vasta uusi Aurinkohengen virtaus voimisti ylösnousemusvaloa Maassa niin voimakkaasti, että se voi antaa teologeille ja henkityhteen tutkijoille sisäisinä oivalluksina syvempää opetusta Jumalan vapauttamissuunnitelmasta. Vasta nyt voidaan kristinuskon opinkappaleita uudistaa henkisestä todellisuudesta käsin ja niiden todellinen syvyys voidaan ymmärtää.” Hän jatkaa: ”Tie Isän luo käy todellakin Kristuksen kautta. Tämä voidaan nähdä siinä, kun Aurinko-Logos antoi värähtelevän valonsa Kristuksen välityksellä koko matkalle ristiinnaulitsemisesta ylösnousemuksen kautta aina pyhittämiseen asti.”... ”Tässä kehityksessä persoonallisuus kehittyy ensin avoimeksi astiaksi, sitten Kristus täyttää sen, ja näin uudistuneena se ottaa paikkansa Jumalan suuressa luomistyössä.”... ”Kristuksen jälleentuleminen Ylösnousseena Kristuksena on alkanut tuhansien ja tuhansien elävien sydänten kautta. Näiden sydänten kautta Kristus on rakentamassa elävää siltaa ihmiskunnan ja Jumalan rakkauden valtakunnan välille.” Lorentsen on tanskalainen Uuden ajan mystikko, terapeutti ja kirjailija. Lehti Minä Olen, jota lainasin, on suomalainen Uuden Aikakauden lehti, joka myy itseään nykyisin sanoilla *Henkisyttä muuttuvassa maailmassa*.

Seija Nurmi kirjoittaa samassa Minä Olen lehdessä **Kristus-tietoisuudesta**. Hän sanoo, että henkisen kehityksen polku ei ole pyrkimistä mihinkään, vaan heräämistä sille tosiasialle, keitä me olemme. Se on sen osoittamista ja omistamista, mitä todellakin jo olemme. ”Me olemme Kristus, Buddha, Ikuinen itsemme, kuten Dr. Joshua David Stone on sanonut.” Stone on myös sanonut: ”Negatiivista egoa kuvaa parhaiten sana pelko, ja Kristustietoisuutta kuvaa sana rakkaus.”

”Kristustietoisuus ei ole sidoksissa mihinkään uskontoon, vaan se on yhtä kaikkien uskontojen Jumal-tietoisuuden kanssa. Päämäärämme tässä elämässä on tulla Kristus-tietoisiksi ja auttaa muita tekemään samoin”, kirjoittaa Seija Nurmi. Eikö keskuksesta, Kristuksen sovitustyöstä, syrjäytynyt kristinuskon ala yhä enemmän toistaa Uuden aikakauden New Age-uskonnollisuutta,

joka voidaan pukea hyvinkin kristillisiin termeihin? Mihin pyrkiikään nykyinen ajattelutapa, joka sanoo, ettei opilla ole merkitystä?

10.8. Kristillisen meditaation rajoista

Yhä enemmän näkee kristillisissä yhteyksissä nostettavan esiin mystiikkaa ja meditaatiota, joka aivan selkeästi on liittyneenä uuden aikakauden ykseys- ja tietoisuusajatteluun. Kun etsitään syvää mielen tyhjentävää kokemusta, niin unohdetaan kaikki ihmisen suojaksi luodut rajat. Sen vuoksi näistä asioista tulisi keskustella juuri nyt. Etenkin zen-buddhismin tai ”kristillisen” joogan tuominen hiljaisuuden ekumeeniseen liikkeeseen on mielestäni avointa siirtymistä uuden aikakauden uskonnollisuuteen.

Nykyisin tuodaan yhä useamman arvovaltaisen kirjoittajan taholta esiin, että Kristuksen sovitustyö ei olekaan ainoa ja välttämätön perusta edes ”kristillisessä” hiljaisuuden liikkeessä ja kontemplatiivisessa hengellisyydessä. Tällöin on jo siirrytty yleisuskonnollisuuteen ja ajatteluun uskontojen yhteisestä henkisestä tiestä.

Toisaalta minun on rehellisesti nähtävä, että osa kristillisen mystiikan traditiosta poikkeaa Uuden Aikakauden ykseysajattelusta, vaikka se joiltain osin näyttäisi kulkevan sitä hyvin lähellä. Voisikohan pohtimalla **Ristin Johanneksen** taustaa päästä näihin ydinkysymyksiin? Tiedostan tietoni vähäisyyden. Tässä kohdin lähteenäni on internet ja toisaalta *Maiju Lehmijoki-Gardnerin* kirja *Kristillinen MYSTIIKKA, Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle*. Otan tämän aiheen tarkoituksella esille vasta kirjani tässä vaiheessa. On hyvä, jos on ennen tätä tutustunut käsitteisiin tietoisuus, ykseys ja zen-periaatteet. Samoin luku *Henkinen tie* kertoo näistä asioista.

Ristin Johannes uskoi aikansa muiden mystikkojen tavoin, että Jumala asettui lopullisesti ihmiseen vasta, kun tämä oli inhimillisen elämän näkökulmasta ei mitään. Ymmärtääkseni juuri tähän perinteeseen liitetään käsitteet *puhdistautuminen (purgatio)*, *valaistuminen (illuminatio)* ja yhdistyminen Jumalaan (*unio mystica*). Siinä missä keskiajan mystiikka näki välittömän Jumalayhteyden eli union pitkän harjaantumisen ja usein askeesin tuloksena, Luther piti sitä hengellisen kasvun lähtökohtana. Silti minä olen ymmärtänyt, ettei edes tuo vanha kristillinen *unio*-käsite Ristin Johanneksellakaan tarkoita kaiken ykseyttä täysin uuden aikakauden uskon tavoin, vaan siinä säilyy Jumalan ja ihmisen erillisyys. Siinä on toivoakseni aina pyhä Jumala, Luoja sekä luotu, langennut ja lunastettu ihminen. Juuri tämä edellä sanomani seikka on nykyisinkin yksi ydinkysymyksistä. Raitis hengellisyys näkee vielä lunastetunkin ihmisen syntisenä ja Jumalan armoa tarvitsevana. Pyhyys ihmisessä on Kristuksen Hengen läsnäoloa.

Toinen samanveroinen kysymys on seuraava. Voimmeko oman hartaudentarjoituksen, tyhjentymisen, meditaation ja kenties askeesin kautta löytää yhteyttä armolliseen Jumalaan? Meille on ilmoitettu Raamatussa, että yhteys löytyy Kristuksen työn kautta. Tämä tarkoittaa pelastussanomien vastaanottamista ja siinä tapahtuu unio syvässä merkityksessä. Tuleehan elävä Kristus ihmiseen asumaan. Tästä alkaa kristityn vaellus ja kasvu, johon liittyy kyllä itsestä tyhjentymistä ja Kristuksen suuruuden ymmärtämistä ja jopa voisi ajatella Häneen yhdistymistä. Jumalallinen ja inhimillinen ei kuitenkaan sekoitu missään mielessä.

Ristin Johanneksen kirjallisessa tuotannossa näkyy käsittääkseni rakkaussuhde Kristuksen ja ihmisen välillä. Mistään tällaisesta ei voisi edes puhua, jos kaikki olisi yhtä. *Cántico Espiritual* oli Laulujen laulun hengessä kirjoitettu sielun ja Kristuksen välinen dialogi rakkaudesta. Johanneksen mystiikka korosti kristillisen perinteen mukaisesti Jeesuksen välittävää roolia pelastuksessa ja

hengellisessä kasvussa. Näin kertoi Maiju Lehmijoki-Gardner kirjassaan, joka käsitteli läntisen mystiikan perintöä.

Erämaakokemuksessakin kaikki on Kristuksen lahjaa. Sitä korostan myös omassa runossani.

Ajattelen erämaata

Ajattelen erämaata.
Se puhkeaa lähteiksi
ja on kuin kukoistava puutarha.

Ei omin ponnisteluin.
Ei siksi, että rakastan
Jumalaa sydämeistäni
ja tahdon täyttää käskyn
lähimmäistäni kohtaan.

Vaan koska armon liitto
on lujempi kuin lain liitto.
Saan jäädä Jeesuksen varaan.

Erämaassa en löydä vettä
omin suorituksin
vaan lähde puhkeaa siinä
missä Lunastajani sen avaa.

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

11. UUDEN AJAN PSYKOLOGIA JA HUMANISMI MAAILMANKATSOMUSTA MUOKKAAMASSA

11.1. Psykologinen pohja

Uutta henkisyyttä ja *Uutta Aikakautta (New Age)* käsiteltävissä kirjoissa puhutaan usein **transpersoonallisesta psykologiasta**. Harri Heino on määritellyt sen lyhyesti seuraavalla tavalla: ”Transpersoonallinen psykologia pyrkii edustamaan kokonaisvaltaista ihmisen tietoisuuden tilojen tutkimista.” Hän liittää vaikutteita antaneihin klassikoihin Carl Gustav Jungin ja Abraham Maslowin sekä joitain muita nimiä.

Lainaan vielä Heinoa kirjasta Mihin Suomi uskoo?:

”Transpersoonallinen psykologia kohdistuu tavanomaiset ajan ja paikan ulottuvuudet ylittäviin kokemuksiin ja sisältää usein tutkimusta mietiskelystä, ekstaasista, mystisistä kokemuksista, itsetoteutuksesta, ykseydestä, transsendentaali-ilmioistä, kosmisesta tietoisuudesta, ’huippukokemuksista’ ym. Se on saanut aineksia vanhoista kulttuureista ja itämaisistä hengellisistä perinteistä kuten hindulaisuudesta, zen-buddhismista, taolaisuudesta (esim. Fritjof Capran tulkitsema maailmankuva), Tiibetin buddhalaisuudesta ym. Transpersoonallinen psykoterapia on näiden teorioiden ja perinteiden soveltamista henkisen kasvun menetelminä.”

Lainaan myös Douglas R. Groothuisin kirjasta Uuden Aikakauden monet kasvot useita ajatuksia. Uuden Aikakauden liike on omaksunut Carl Gustav Jungilta opin **kollektiivisesta tiedostamattomasta**. Se on kuulemma psykologisten kuvien ja voimien kautta koko ihmisen historian aikana kertyneiden kokemusten varasto, joka siis on kaikille ihmisille yhteinen. *Takaisin antroposofiaan sivulle 129 [tästä](#)*

Maslowin urauurtavat ponnistelut raivasivat tietä pois vanhasta psykologisesta ihmiskuvasta kohti uutta ihmistä, joka on **pohjimmiltaan hyvä ja jolla on sisällään rajoittamaton kasvukyky**. Humanistisessa psykologiassa, jota Maslow edustaa, **itse** nähdään terveyden ja hyvyyden loistavana sydämenä, ja psykologian pitää pyrkiä saamaan ihminen kosketuksiin tuon lähteen, itsen, kanssa.

Terapeutin tehtävänä on ohjata ja toimia katalysaattorina, ei määrätä tai johtaa. Asiakkaalla on vastaukset sisällään; ne täytyy vain houkutella esiin. Martin Grossin mukaan olemme ”ihmiskunnan historian kaikkein ahdistuneinta, emotionaalisesti epävarmintä ja kaikkein eniten analysoitua väestöä”. Olemme ”tämän päivän psykologisen yhteiskunnan kansalaisia”. Psykologinen yhteiskunta on sellainen, ”jossa ihminen on keskittynyt itseensä, niin kuin ei koskaan ennen”.

Näin olen pystynyt tuomaan esille muutaman keskeisen asian. Ne ovat **kollektiivinen tiedostaminen, ihmisen pohjimmainen hyvyys, sisäinen rajaton kasvukyky, yksilön kokemuksen arvo sekä itseensä keskittyminen**. Näin ei puhu Raamattu ihmisestä. Kuinka paljon onkaan nykyisin kirjoja, seminaareja, luentoja ja valmennustilaisuuksia, jotka on suunniteltu realisoimaan mielen salatut voimat. Yritykset, kunnat ja seurakunnat käyttävät monia konsulttipalveluja, joiden sanoma perustuu usein juuri näille esiin ottamilleni arvoille.

Tänä aikana on opittava näkemään, että hyvin usein löydämme ristiriidan Raamatun ja uuden ajan psykologian väliltä. Toisaalta myös hengelliset kustantajat haluavat myyntimenestystä ja juuri nyt itseensä keskittyvät psykologiset kirjat myyvät. On syytä olla kriittinen näissäkin asioissa.

11.2. NLP

NLP tulee sanoista Neuro Linguistic Programming, mielen kielellisen ohjaamisen menetelmä. Tähän löysin hyvää tietoa *Marjut Vironhovi* kirjasta *Vapaaksi valkoisen valheen verkosta*: ”Kyseessä on yksi kognitiivisen psykologian menetelmä, joka syntyi USA:ssa 1970-luvulla. Suomessa se on tehnyt läpimurtonsa 1990-luvulla. Sitä käytetään päiväkodeissa, kouluissa, aikuisopetuksessa, sosiaali- ja terveydenhuollossa, kaupallisella alalla sekä terapiavastaanotoilla ja seurakunnissa.”

NLP:ssä uskotaan, että ihminen muovaa kaikki ajatuksensa ja tunteensa itse ja siksi hän voi itse myös manipuloida tunnemaailmaansa haluamaansa suuntaan. Mielikuvien käyttö, visualisointi, on tekniikka, jota tässä yhteydessä käytetään. Ihmiseen uskotaan hyvin vahvasti ja voidaan sanoa, että myös tämän jumalallisiin voimiin.

Marjut Vironhovi kirjoitti: ”*Oma tunnetila jostain henkilöstä voi olla esim. teräväpiikkinen kuvio, joka tulee ensin muuttaa mielikuvissa myönteisemmäksi ja sitten häivyttää kokonaan pois. Kun tätä toistetaan riittävän useasti, uskotaan, että negatiiviset tunteet tuota henkilöä kohtaan ovat kadonneet! Joku kuvitteellinen esine voi tuoda turvallisuutta jännittävissä tilanteissa, koska NLP:ssä uskotaan turvallisuudentunteen ehdollistuvan hermoratoihin riittävän usein toistuneen esineeseen sijoitetun ajatteluprosessin myötä. Ihminen voi käyttää myös kuvitteellista suojakilpeä, pleksilasia silloin, kun joku toinen henkilö hyökkää häntä vastaan voimakkaasti.*”

Olen tässä sähköisessä kirjassani käyttänyt erittäin harvoin sanaparia New Age, Uusi Aikakausi. Tämä johtuu siitä, että en tahdo luoda sitä kuvaa, että se olisi täysin erillinen muusta hengellisyydestä. Näen kaiken kuin limittäin. Uuden ajan hengellisyys, uususkonnollisuus, näkyy niin perinteisissä kirkkokunnissa kuin vapaissa suunnissa. NLP:n suosima mielikuvien käyttö ilmeni menestysteologiassa, Tuomasyhteisössä ja sisäisen parantamisen liikkeissä, etenkin *Agnes Sanfordin* oppien perillisissä.

NLP:n nimi ”mielen kielellisen ohjaamisen menetelmä” tuo omissa ajatuksissani tähän yhteyteen uuskarismaattisuuden ja etenkin *uskonsanalaisten* käyttämän ”sanamagian”, josta olen myös aiemmin kirjoittanut sivulla 99 [tästä](#) ja sivulla 101 [tästä](#). Samoin ns. positiivinen ajattelu on hyvinkin näiden kaikkien asioiden rinnalla niitä täydentämässä.

11.3. Wayne Dyer

Eräs aikamme tunnetuimmista uuden ajan psykologian soveltajista on amerikkalainen psykologi, kirjailija, luennoitsija, elämänmuutoksen saarnaaja *Wayne Dyer*. Hän syntyi v.1940 Detroitissa, Michiganissa. Hän on elämänsä aikana kirjoittanut noin 30 kirjaa, joista on suomennettu lukuisia. Nostan nyt esille seuraavat: *Elää omilla ehdoilla, Hyväksy itsesi - uskalla elää, Uskalla rikkoa rajasi, Pyrkimyksen voima*.

Dyer saarnaa elämäntapaa, joka **tuottaa menestystä, ystäviä ja vaikutusvaltaa**. Hän lupaa auttaa sinua kehittämään itseäsi ja ajatusmaailmaasi. Hän luo suuria näköaloja. Hän puhuu pyrkimyksen voimasta. Dyer käyttää termiä **universaalinen energiakenttä**. Hänen mukaansa maailmankaikkeus koostuu energiasta, joka liikkuu erilaisilla taajuuksilla. Mitä korkeampi on taajuus, sen myönteisempi ja edistystä luovempi se on. Matalat taajuudet ovat negatiivista energiaa, joka estää tavoitteiden toteutumista. Pyrkimys on itsessään energiakenttä, joka tuottaa asioita. Moniin itämaisiin uskonnollisiin suuntauksiin ja New Age -ajatteluun liittyy käsitys elämän energiasta, josta käytetään erilaisia termejä, kuten Ki, Chi, Prana, kosminen energia, universaalienergia, Logos.

Maineikkaalla psykologian alan uranuurtajalla *C. G. Jungilla* on samantyyppinen teoria kuin Dyerilla. Jung puhuu *kollektiivisesta tajunnasta*, ihmiskunnan yhteisestä mielestä ja historiasta, johon jokainen meistä voi olla yhteydessä tiettyjen edellytysten vallitessa. Luonnollisesti Dyer on saanut monet oppinsa juuri transpersoonallisen psykologian kehittäjiltä. Näin kollektiivisen tajunnan ja elämänenergian käsitteet leviävät laajalle. Juuri tämä energia-ajattelu löytyy monen nykyisen uushenkisen terapian taustalta kuten kirjoitin jo aiemmin toisessa yhteydessä. Näissä hoidoissa sanotaan välitettävän universaalienergiaa tai hoidettavan sen tukoksia. *Kirjoitin uushenkisestä energia-ajattelusta sivulla 12 [tästä](#)*

11.4. Humanismin sanoma

Humanismi on ihmisyyteen perustuva elämäkatsomus. Humanismiksi alettiin 1800-luvun lopulla kutsua keskiajan ja uuden ajan taitteessa syntynyttä, antiikin sivistysihanteeseen perustuvaa, inhimillisyyttä korostavaa suuntausta. Antiikkiin pohjautuvaa humanismia on kutsuttu **klassiseksi humanismiksi**. Näin kertoo Wikipedia.

Internetistä löytää kovin moneen henkilöön liitetyn humanismin aatteet. Poimin joitain heistä: *Erasmus Rotterdamlainen, Nikolaus Kopernikus, Elias Lönnrot, Johan Ludwig Runeberg, J. V. Snellman, Albert Einstein, Thomas More ...* Viimeksi mainittu **Sir Thomas More** vaikutti aikanaan 1500-luvun alkupuoliskolla renessanssihumanistina ja yhteiskuntakriitikkona. Tunnetuin hänen kirjoistaan on *Utopia*. Paavi Pius XII nimesi Moren *pyhimykseksi* vuonna 1935. Hänestä tuli valtiomiesten, lakimiesten ja poliitikkojen suojeluspyhimys. Nykyisin hänen nimensä esiintyy varsin yleisesti erilaisissa seminaareissa.

IHEU (Kansainvälinen humanistinen ja eettinen unioni) on Meksikossa vuonna 1996 antanut seuraavan minimimääritelmän humanismille: *“Humanismi on demokraattinen ja eettinen elämänsenne, joka katsoo, että ihmisellä on oikeus ja velvollisuus antaa omalle elämälleen merkitys ja muoto. Se puolustaa inhimillisempää yhteiskuntaa etiikalla, joka perustuu inhimillisiin ja muihin luonnollisiin arvoihin käyttäen inhimillisiä kykyjä järjen ja vapaan tutkimuksen ilmapiirissä. Se ei ole teistinen, ja se ei hyväksy yliluonnollista käsitystä todellisuudesta.”*

Edellisessä huomio kiinnittyy siihen, että nykyajan humanismi ei hyväksy yliluonnollista käsitystä todellisuudesta ja se ei ole teistinen. Toisin sanoen se ei hyväksy ajatusta Jumalasta. Kuitenkin internetissä **Elias Lönnrot** mainitaan suurena humanistina kuten Runebergkin. Tulee väistämättä mieleen Elias Lönnrotin virsi 79 ja sen ensimmäisen säkeistön sanat: *”Oi Jeesus, lähde autuuden, mun elämäni iäinen, sä kärsit ristinkuoleman mun edestäni katkeran.”* **Johan Ludwig Runeberg** puolestaan runoilee virressä 191: *”Suo Pojassasi rakkaassa nyt suoja sielulleni. Synneistä minut paranna, uudista sydämeni. On täydellinen Jeesus vain, hän kärsi rangaistukset lain.”* Voisin sanoa, että nämä virsirunoilijat eivät ole humanisteja nykyisen määritelmän mukaan. Sen sijaan tietyissä arvokkaassa mielessä he ilman muuta ovat suuria humanisteja ja syvällisiä kristittyjä.

Vakaumus on hyvin kaventunut silloin, kun se ei hyväksy uskoa Jumalaan. Humanismi liittyykin nykyisin läheisesti ateismin ihanteisiin. Mm. **elämäkatsomustiedon** (ET) markkinointi kouluihin yhdistää näitä liikkeitä ja moni muu toiminta, joka tahtoo hävittää tunnustuksellisuutta. Tässä mielessä humanismin vaikutus ja painotus on erilainen kuin uususkonnollisen psykologian. Sain kuitenkin yhteenvedoksi uudesta psykologiasta *kollektiivisen tiedostamisen, ihmisen pohjimmaisesta hyvyyden, sisäisen rajattoman kasvukyvyyn, yksilön kokemuksen arvon sekä itseen keskittymisen*. Tässä on paljon yhteistä humanismiin nähden, joka katsoo juuri ihmisen mahdollisuuksiin. Kieltäessään Jumalan olemassaolon, se luo ihmiselle lähes jumalallisia piirteitä.

Vaikka humanismi ei kovin avoimesti osallistu kristilliseen keskusteluun, niin minun arveluni on se, että silläkin on ollut oma vaikutuksensa yleiseen ajatteluun. Moni arvelee, että humanismi ja lähimmäisenrakkaus ovat jollakin tavoin sukulaisaatteita. Kristillisyydskin on ehkä vain sitä, että tahtoo hyvää ja yrittää parhaansa ja pitää kaikkia ihmisiä veljinä ja sisarina. Maailman ”pienentyminen” laajentaa lähimmäisenrakkauden käsitteen sisältämään kaikki maapallon kansat. Omasta uskosta kertomista ja lähetystyötä ei katsota suopeasti, vaan arvostetaan enemmän konkreettista avustustyötä.

Lähinnä klassisen humanismin pehmentämän kristillisyyden pääoppi voisi kuulua: Jumala on kaikkien ihmisten hyvä isä ja kaikki ihmiset ovat hänen rakkaita lapsiaan.

On myös aika mielenkiintoista, että **Erasmus Rotterdamilaista** pidetään humanistina ja **Martti Lutheria** ei. Heidän kiistansa suuntautui toki juuri ihmisen osallisuuteen pelastustapahtumassa. Erasmus myöntää kuitenkin, että ihmisen tahto ei kykene mihinkään ilman Jumalan armoa. Tässä on silti edelleen sama perusta: ihmisen tahto + Jumalan armo.

Perusajatus Erasmusuksen elämänihanteessa on, että hyvä tapahtuu ihmisen välityksellä, kun ihminen hyve päämääränä hankkii hyvyyden kyvyn. Tästä kaikesta voidaan vetää yhteen, että Erasmusuksen ajattelussa pelastuksen tie on jossain määrin ihmisestä ylöspäin Jumalaa kohti.

Luther näki *vanhurskautuksen* ja *pyhityksen* kokonaan Jumalan työnä. Ihminen pelastuu yksin uskosta, yksin armosta. Hän piti kiinni tässä suhteessa ihmisen turmeltuneisuudesta (*perisynnistä*) ja kritisoi kärkevästi Erasmusuksen Rotterdamilaisen kirjoitusta *Vapaasta tahdosta*. Lutherin määrettä *perisynnistä* ei tule mielestäni ymmärtää vain ihmisen ominaisuuksien synkempänä ymmärryksenä. Kyse on ennemminkin siitä, että ihminen ei luonnollisen hyvyytensä ja vanhurskautensa avulla voi omistaa Jumalan pelastustekoa Jeesuksessa Kristuksessa. Luther halusi käsittääkseni korostaa, että tie pelastuksessa suuntautuu Jumalasta ihmiseen päin.

On helpotus, kun saa uskoa Jumalaan jo pelastuksen lähtökohdissa. Kaikissa uskonnoissa ja uskomuksissa, kuten humanismissakin, turvataan ihmisen suorituksiin tai ominaisuuksiin, vain kristinusko nojaa Jumalaan ja Hänen Kristuksessa valmistamaan pelastustyöhön. Samoin kristittyinä saamme luottaa Jumalan apuun ja osallisuuteen arjen kysymyksissämme. On suuri helpotus, kun ihmiselle ei aseteta sellaisia vaatimuksia ja ominaisuuksia, mitä meillä ei ole. Näin meillä saa olla todella suuri Jumala.

11.5. Enneagrammi

Kun käsittelemme enneagrammia, niin siinä kiinnostaa hengellisesti lähinnä kaksi asiaa. Ensimmäinen koskee tämän opin tai uskon taustoja eli *hengellisiä juuria*. Toinen on sitten se miten tätä sovelletaan kristillisessä yhteydessä, *miten se suhtautuu Raamatun sanaan*. Koko muu laajakin asian soveltaminen ei kiinnosta tässä yhteydessä muuten kuin valaisemassa edellisiä näkökohtia.

11.5.1. Enneagrammin taustoista

Ultran Nettikolumnissa 6/2005 tunnettu Modernin Enneagrammin soveltaja *Victoria Rjabuhina* selvittää enneagrammin taustoja seuraavasti: ”*Enneagrammin taival länsimaiseen tietoisuuteen alkoi viime vuosisadan alussa, kun venäläinen esoteerikko G.I.Gurdjieff esitteli sen perusteita Moskovassa ja Pietarissa pitämillään kursseilla vuosina 1915 - 1917. Hän kertoi löytäneensä*

yhdeksänkulmaisen Enneagrammi-kuvion sufilaiselta veljeskunnalta matkoillaan Uzbekistaniin ja Afganistaniin, missä sitä perimätiedon mukaan on käytetty monenlaisiin tarkoituksiin vuosisatojen ellei peräti vuosituhansien ajan.”

Harri Heino puolestaan kertoo **Gurdjieffin** ajattelusta kirjassaan *Mihin Suomi uskoo* seuraavaa: ”Siinä on vaikutteita niin idän metafysiikasta kuin lännen uskonnonfilosofiastakin, gnostilaisperäisestä kristinuskosta, sufilaisuudesta ja muista perinteisistä uskonnoista. Syvimmältään se edustaa kuitenkin okkulttista mystiikan perintöä. Vaikutteita Gurdjieff sai matkoillaan eri puolilta maailmaa, mm. Tiibetissä, Egyptissä ja Etiopiassa. Hän lienee saanut virikkeitä myös venäläiseltä matemaatikolta ja mystiikan harrastajalta Peter Demjanovich Ouspenskyltä (1878-1947), joka puolestaan omaksui Gurdjieffin opetuksia.”

Mihin Suomi tänään uskoo kirjassaan Heino lisää Gurdjieffin saaneen vaikutteita myös ortodoksisesta mystiikasta, intialaisesta tantrismista ja ilmeisesti myös Blavatskyn teosofiasta.

Jatkan Rjabuhinan kirjoituksesta: ”Gurdjieff ei käyttänyt Enneagrammia persoonallisuustypologian luomiseen, vaan tämän suunnan käynnisti chileläinen psykologi ja esoteerikko Oscar Ichazo 1960-luvulla. ...Hän liitti Enneagrammi-tietoon piirteitä perinteisistä viisaudenopeista; mm. kabbalistisen filosofian symbolin ”Elämän Puun” vaikutus näkyy hänen luomuksessaan. Ichazo otti mukaan myös vanhan käsityksen ihmisen perusheikkouksista, ”kuolemansynneistä”, joita esimerkiksi keskiaikainen runoilija Dante kuvaa tuotannossaan. Dante kuvasi seitsemän kuolemansyntiä. Enneagrammi - typologiaan tarvittiin näiden seitsemän lisäksi kaksi, kullekin persoonallisuustypille omansa. Ichazo lisäsi kuolemansyntiluetteloön pelon ja petoksen, jotka nekin ovat Danten kuvaamia mielentiloja.”

Tässä yhteydessä on syytä mainita katolisuuden 7 kuolemansyntiä: **viha, ylpeys, kateus, kitsaus, ahneus, himo ja laiskuus**. Nämä siis täydennettiin enneagrammissa **pelolla ja petoksella** ja näin päädyttiin yhdeksään kuolemansyntiin.

Rjabuhina jatkaa: ”Voimakkaimmin Enneagrammin tuomiseen modernin psykologian piiriin on vaikuttanut Claudio B. Naranjo. ...Naranjo yhdisti länsimaisen syvyyspsykologian ja psykiatrian tietämystä Enneagrammi-tietouteen ja loi näin ihmisen mielentoimintojen kokonaisuutta kuvaavan dynaamisen mallin perustan.”

11.5.2. Enneagrammin yhteydet New Age -liikkeeseen

Enneagrammin johtava keskus on *The Enneagram Institute*. Sen sivut ovat todella laajat. Kirjallisuusluettelo sisältää suuren määrän kirjoja, joiden nimet ja esittelyt kertovat missä hengellisesti mennään enneagrammissa. *Eckhart Talle: A Guide to Spiritual Enlightenment* (Opas hengelliseen valaistumiseen) ja samalta tekijältä vielä: *Meditation Deckcards* (Kirja on opas meditaation tuomaan sisäiseen rauhaan ja sen avulla menestykseen). *Gurdjieff G. I.: Life Is Real Only Then, When ”I am”* (Elämä on todellista vasta kun ”Minä Olen”)

Neljäs tie Suomessa pitää yllä lähinnä Gurdjieffin ja hänen Englannissa asuneen oppilaansa ja seuraajansa *I. G. Bennettin* kirjoja ja opetuksia *Karatas-Seura* kautta. Tähän liittyy ihmisen jatkuvan kasvun ideat, periaatteet ja menettelytavat. Edellinen oli ortodoksi ja jälkimmäinen oli ensin anglikaani ja myöhemmin roomalaiskatolisen kirkon jäsen, eikä heidän oppiensa seuraaminen yleensä johtanut eroon perinteisistä kirkoista. Tässä enneagrammi on luonnollisessa ympäristössään liittyen okkultismiin ja New Age -liikkeeseen. Siitä siinä on ehdottomasti kyse.

11.5.3. Enneagrammin käyttö kristillisissä yhteyksissä

Erityisesti *Tuomasyhteisö* ja *Kansan Raamattuseura* ovat käyttäneet työssään enneagrammia. Teologit *Leila ja Olli Valtonen* ovat markkinoineet aatetta vuodesta 1996 lähtien, jolloin heiltä ilmestyi ensimmäinen enneagrammikirja.

He mainitsevat samat enneagrammin kehittäjät, jotka ovat jo olleet esillä (Gurdjieff, Ichazo ja Naranjo). *Jesuiitoista* ensimmäisenä enneagrammin otti käyttöön isä *Robert Ochs*. Enneagrammi levisi katolisten sääntökuntien keskuudessa 1960 - ja 1970 -luvuilla. Loyola Yliopisto muodostui opetuksen keskuspaikaksi. Fransiskaani-isä *Richard Rohr* (kirjoitin hänestä jo aiemmin) ja luterilainen *Andreas Ebert* ovat kristillisessä yhteydessä käytetyn enneagrammin pioneerejä.

Valtosten enneagrammikirjassa ***Yhdeksänkulmainen peili*** häiritsee eniten vääristynyt käsitys synnistä ja armosta. Vaikka puhutaan yhdeksästä kuolemansynnistä, ja siis kukin pääsee tämän opin mukaan ymmärtämään juuri oman helmasyntinsä, niin syntikäsité ei välttämättä vastaa Raamatun näkemystä.

Synnin selitys enneagrammikirjassa

Kirjan mukaan synty on kuin ampua ohi, päämäärä jää saavuttamatta. Tämä ei vielä sinänsä ole lainkaan väärin. Kokonaisuudesta näkyy kuitenkin se, että synty liitetään nimenomaan elämänlaatuun ja ajallisiin kysymyksiin. Raamatussa mielestäni synty on jotain perustavalla tavalla toista. Se erottaa ihmisen Jumalasta. Kyse on aina myös jumalasuhteesta ja iankaikkisuudesta.

Raamatun alkukertomuksiin liittyy jo syntiinlankeemus seurauksineen. Valtoset ohittavat synnin tässä kuvaamassani mielessä ja silloin ei tarvita myöskään synnin sovitysta. ”*Jumalan myönteinen asenne on sama kuin silloin alussa*”, sanoo Valtonen. Hyvin erikoisesti Valtonen yrittää yhdistää enneagrammin armoon ja uuteen elämään Kristuksessa: ”*Paavali puhuu uudesta elämästä Kristuksessa. Hän kuvaa tätä uutta elämää uudeksi luomiseksi. Siitä onkin kysymys silloin, kun ihminen havahtuu voimattomuuteensa oman persoonallisuusryhmänsä perustaipumuksen suhteen ja avautuu Jumalan uutta luovalle armolle. Ihmistä luodaan siinä uudelleen.*” Jälleen uusi elämä Kristuksessa ja uutena luomuksena olemisen kuvataan ilman Kristuksen ristin työn vastaanottamista omalla kohdalla. Se kuvataan tapahtuvaksi ilman Kristuksen Hengen, Pyhän Hengen, osallisuutta.

Armo on Valtosten kirjassa syvimmilläänkin Jumalan apu ajalliseen kysymykseen, päämäärän saavuttamiseen; aivan kuin synty vastaavasti oli sitä, että ajalliset elämän tavoitteet jäivät saavuttamatta itselle ominaisen kuolemansynnin vuoksi. Taivaallinen päämäärä jää saavuttamatta ilman syntien sovitysta riippumatta siitä miten pitkälle etenemme ajallisissa tavoitteissamme.

Ei Jumalan armo ole jokin yleiskäsité Jumalan hyvyydelle. Armoa on se, että ymmärrämme syntisyytemme ja otamme vastaan Jumalan itsensä valmistaman pelastuksen Kristuksessa. Silloin vasta olemme uusia luomuksia ja Jumalan lapsia sekä iankaikkisen elämän perillisiä. Silloin emme ”ammu ohi” Valtosen termiä käyttäkseni. Luonnollisesti pyrimme elämään maallistakin elämäämme Jumalan yhteydessä muistaen synnin vakavuuden ja eläen parannuksessa.

Enneagrammi nostettu Raamatun rinnalle

On myös ikävää, että Valtonen rinnastaa enneagrammin Raamatun kirjoituksiin: ”Enneagrammissa on aineksia, jotka muistuttavat Raamatun viisaukirjallisuutta. Viisaukirjallisuudella tarkoitetaan Vanhan testamentin joitakin kirjoituksia, esim. osia Psalmeista ja Sananlaskuista. Nekin ovat aineistoa, jonka alkuperää on vaikea jäljittää.”... ”Niitä on pidetty hyödyllisinä teksteinä, koska ne ovat välittäneet maailmanselitystä ja elämänviisautta.”... ”Samantapaisia ovat antiikin ajan hyve- ja paheluettelot, joita on lainattu Uuteen testamenttiin ajan yhteisestä elämäkokemusvarastosta.”

Raamattu on pyhä kirja. Esim. Psalmeissa on useita ennustuksia Jeesuksesta ja myös erityisesti Hänen kärsimisestään ja kuolemastaan. Esimerkkinä mainitsen Psalmista 22 jakeen 19: ”*he jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät minun puvustani arpaa*”. Ps.69:22 puolestaan kuuluu: ”*Koiruohoa he antoivat minun syödäkseni ja juottivat minulle janooni hapanviiniä*”. Pyhä Henki on vaikuttanut Raamatun sisältöön ja kokoonpanoon. **On erittäin vastenmielistä, että okkulttisista taustoista lähtevä enneagrammi näin mutkattomasti rinnastetaan Raamattun kirjoihin.**

Itse kunnioitan sitä mitä Uudessa testamentissa sanotaan synniksi. Mitään erityisiä antiikin hyve- tai paheluetteloita en sieltä pysty löytämään. En myöskään ymmärrä miten seitsemän kuolemansyntiä liittyy Raamattuun. Oikeastaan Raamatusta on mahdotonta löytää minkäänlaista pohjaa enneagrammin ajatuksille. Raamatun oma puhe avaa meille kristityille mahdollisuuden uudistua ja rakentua ihmisinä Jumalan lahjoittamassa aikataulussa ja levosta käsin. Jumalan Pyhä Henki itse ohjaa meitä.

Ensimmäinen kysymys luonnollisesti on tutkia onko uskossa lainkaan. Jeesus on ilmaissut olevansa luvattu Messias ja tie Isän yhteyteen. Hän sanoo jopa näin jyrkästi: ”...*jos ette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuulette synteihinne*” (Joh.8:24). **Kaikki synti on kuolemansyntiä, jos ei usko Jeesuksen kantaneen koko syntitaakamme Golgatan keskimmaiselle ristille.**

11.5.4. Katolisen kirkon syntiopetus ja sielunmessu

Koko katolisen kirkon opetus synnistä sekä siihen kuuluva kiirastulioppi on mielestäni järkyttävä. Tähän liittyvä **sielunmessu (requiem)** on tuotu myös luterilaisiin kirkkoihin usein kuin hartaana hengellisenä musiikkitilaisuutena. Se kieltämättä kuulostaa usein hyvin kauniilta ja on jopa maailmankuulujen säveltäjien tuotantoa. Mikä on alkujaan tämän messun ajatus? Sen tarkoitus oli helpottaa vainajan asemaa iankaikkisuudessa, auttaa hänet kiirastulesta taivaaseen. **Rukous vainajan puolesta** on olennainen osa messua, joka toteutetaan tarkan katolisen kirkon määräämän kaavan mukaisesti. Koskaan ei voinut olla täysin varma siitä oliko vainajalla kuolemansynti taakkanaan. Muut ajalliset synnit saattoi saada anteeksi ripittäytymällä, mutta myöskään tältä osin ei tunnettu vainajan taustoja. Lisäksi **messua itsessään alettiin pitää toimituksena, josta seuraa Jumalan palkitseminen**. Tähän tilanteeseen syntyi aikoinaan sielunmessukäytäntö katoliseen kirkkoon.

Usein tällaisen messun tilaaminen kysyi paljon varoja, ja köyhä väestö ei edes pystynyt järjestämään sitä omaiselleen. Kristuksen pelastustyössä vapaasti vastaanotettava armo on äärimmäisen kaukana tästä ajattelusta. Lohdutus ja lupaus iankaikkisesta elämästä ei saa perustua muuhun kuin Kristuksen sovitustyöhön.

Sielunmessu ei siis juuriltaan ole vainajan muistotilaisuus ja kunnioittamista, vaan se on yksi osa katolisen kirkon oppia synnistä ja kiirastulesta. Kiirastuli (lat. purgatorium, ”puhdistuspaikka”) on katolisen kirkon teologian mukaan olotila, jossa pelastuneen ihmisen sielu

kuoleman jälkeen puhdistuu synnistä ennen taivaaseen pääsyä. Voimassa olevassa **Katolisessa Katekismuksessa** suositellaan *esirukouksia* ja *eukaristista uhria* vainajien puolesta.

Ymmärtää tätäkin taustaa vasten hyvin, että enneagrammi istuu katoliseen yhteyteen. Siinähan tuodaan lohdullinen ratkaisu kuolemansyntiasiaan. Ihminen voi kuulemma enneagrammin ja Jumalan armon avulla vapautua kuolemansynnistään ja lisääntyvän itsetuntemuksen kautta elää parempaa ja ehkä synnittömämpää elämää. Näinhän enneagrammikirjoissa sanotaan.

Sekä enneagrammi että sielunmessu ovat esimerkkejä siitä miten väärät asiat otetaan ensin katoliseen kirkkoon ja sitä kautta taitavien markkinoijien välityksellä luterilaisen kirkon yhteyteen.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

12. UUSUSKONNOLLISISTA TERAPIOISTA

12.1. Useita ajatuksia lähtökohdiksi

Minulla ensimmäinen lähtökohtani on se, että kirjoitan uususkonnollisista terapioidista hyvin suppeasti. Näin siitäkin huolimatta, että aihe puhuttaa juuri nyt erityisen voimakkaasti. Uuden vaihtoehtoisia hoitoja käsittelevän lain kehittelyn myötä on tullut keskustelua julkisuuteen. Sitä on käyty pääasiassa lääketieteellisistä lähtökohdista.

Uususkonnollisia terapioidia voisi lähestyä uskontojen lähtökohdista. Silloin todennäköisin jako olisi seuraava. Ensimmäisenä olisi *hindulais-panteistis-monistinen lähtökohta*, joka perustuu kaiken ykseyteen ja jossa jumalan ja ihmisen erokin on ääriviivaton. Jumalakin on pohjimmiltaan energiaa. Aiheesta olen kirjoittanut jo aiemmin. Toisena olisi *taolaisuus*, jossa kaikessa olevaisessa vallitsee kaksinaisuus, *yang ja yin*, joiden tasapainotilasta kertoo terveys ja joiden epätasapainosta seuraa sairaus. Siinä sanotaan, että energioitten tulee voida virrata vapaasti ns. energiakanavilla, joita kutsutaan *meridiaaneiksi*. Mm. akupunktiopisteitten välityksellä sanotaan vaikuttavan harmoniseen energian virtaukseen. Kiinalaiseen lääketieteeseen liitetään myös *yrtilääketiede*. Samoin esim. meditaatio- ja liikeharjoitus *Taiji* kuuluu kiinalaisiin hoitomuotoihin.

Kolmas pääalue olisi *teosofian ja antroposofian maailmankuvaan liitetyt hoidot*. Jotain kirjoitinkin asiasta antroposofian yhteydessä. *Homeopatia* on tuon ryhmän hoidoista tärkein. Neljänneksi voisin ottaa erikseen spiritualistien käyttämän *henkiparannuksen*, jossa väitetään oltavan yhteydessä parantajahenkeen. Spiritualistit järjestävät Suomessa usealla paikkakunnalla ilmaisia parantamisiltoja jopa viikoittain, joten tämäkään asia ei ole aivan mitätön. Viidentenä ryhmänä saattaisi olla *uususkonnollisiin psykologisiin oppeihin pohjaavat terapiat*. Niihin liittäisin näin nopeasti ajatellen ainakin visualisoinnin, tietoisuuteen vaikuttamisen ja läsnäoloon yhdistetyt käsitteet. Ehkä joskus yritän paneutua aiheeseen suunnilleen näistä lähtökohdista.

Yksi lähtökohta ja mahdollisuus olisi puhua yleisluontoisesti *holistisesta terveyden liikkeestä*. Tällöin korostuisi tietty laaja-alaisuus, jota itse hoitojen antajat tahtovat pitää esillä. *Holismi* on merkitykseltään lähellä ykseyttä ja monismia. Nykyisin sanan käyttö on liukunut mielestäni tästä merkityksestä jo varsin etäälle. Useimpien korvissa se kuulostaa samalta kuin sana *kokonaisvaltainen*. Juuri positiivisessa mielessä kokonaisvaltaisuuteen uushenkisten hoitojen antajat eivät mielestäni yllä ja sen vuoksi hylkään tämän lähestymistavan.

Eräs lähtökohta olisi verrata hoitomenetelmiä länsimaiseen lääketieteeseen ja etsiä osittain käsitteitä ja termejä tätä kautta. Tällöin myös diagnostiikalta ja hoitojen vaikuttavuudelta voidaan etsiä vakaata tieteellistä pohjaa ja näyttöä. Ja juuri tämä jää auttamatta puuttumaan näissä hoidoissa.

Näissä asioissa pitäisi voida kuulla sekä lääketieteellistä, että uskonnollista kieltä, koska ilman muuta on kysymys molemmista. Kaikki on oikeastaan hyvin sekaista tällä alueella sen vuoksi, että uusien terapioiden taustalta löytää lähes kaikkea mahdollista uushenkistä ajattelua. Jo näiden hoitojen varhaisempi esiintulo ja markkinointikin ovat tapahtuneet pääasiassa rajatiedon yhteydessä. Koko uushenkinen filosofia ja New Age -liike on kytköksissä uuden aikakauden terapioihin. Ja siitä huolimatta niihin tahdotaan liittää mukaan ripaus länsimaista lääketiedettä esimerkiksi hieronnan tai lämpöhoidon muodossa. Joihinkin ”diplomeihin” vaaditaan viikonlopun mittainen kurssi fysiologiasta tai psykiatriasta. Useimpiin luontaislääketieteen tutkintoihin kuuluu lyhyt anatomian oppijakso, ja silti hoito saattaa perustua täysin kiinalaiseen meridiaani-ajatteluun tai ihmisen anatomiaan luetaan ”hermoradat”, jotka eivät ole sama asia kuin anatomisesti todettava hermosto.

12.2. Vyöhyketerapian eri variaatioista

Valitsin esimerkiksini tämän terapia-alueen seuraavista syistä. Ensinnäkin vyöhyketerapeutit näkyvät rekisteröityneen muita luontaishoitajia lukuisammin. Toinen syy löytyy siitä, että juuri kristityt käyvät usein näissä hoidoissa. Tiedossani on ollut kaksi perinteistä vyöhyketerapiaa antanutta kristillistä työntekijää. Lisäksi olen törmännyt erääseen iäkkäämpään teologiin, joka puhui minulle tämän hoidon puolesta erittäin ikävällä tavalla ylhäältä päin. Hänen perustelunaan oli tosin juuri se, että hän tuntee kristityn vyöhyketerapeutin, joten se ei voi olla silloin hänen mukaansa väärin. Hän lisäsi vielä vakuudeksi, että eräs kristillinen lehtikin oli joskus kirjoittanut asian puolesta. Näin ne väärät huhut lähtevät liikkeelle ja elävät kymmenien vuosien päästäkin. Puhutaan *jalkapohjavyöhyketerapiasta, klassisesta, modernista ja psykologisesta vyöhyketerapiasta ja refleksologiasta*. Viimeksi mainittu on koko kehon vyöhyketerapiaa, jossa kehon eri osien ja elimien ajatellaan heijastuvan (reflex, heijastaa) jollekin toiselle kehon alueelle.

Kiinalaiset harjoittivat erään internetsivun mukaan erilaisia paineluterapioita jo 5000 vuotta sitten. Joku ehdottaa vähän pienempää tuhatlukua. Perustana sanotaan olevan ajatuksen, että ihminen heijastuu kokonaisuudessaan tietyille alueille kehossa. Käsittelemällä jotain tiettyä vyöhykettä esim. jalkapohjassa, saadaan tämän mukaan vaikutus vastaavalle alueelle kehossa, esim. johonkin sisäelimeen. Vyöhykkeitä, joita nykyisin ajatellaan olevan myös korvissa, painellaan lähinnä sormin. Lisäksi käytetään erilaisia tekniikoita (magneetteja, heikkoa sähköä) sekä akupainantaa tehostamaan hoitoa.

Mitään lääketieteellistä tai anatomista pohjaa ei edellisillä väitteillä ole. Joku vuosikymmen sitten klassista jalkapohjavyöhyketerapiaa antava henkilö ei yleensä antanut muita hoitoja. Nyt valikoimaan kuuluu usein pari kolme uushenkistä terapiaa. Samoin luontaishoitolat tarjoavat sitä yhtenä mahdollisuutena melkoisesta terapiakirjosta. Nyt on helpompi nähdä vyöhyketerapian saumaton yhteys muuhun uushenkisyyteen kuin joku vuosikymmen sitten. Samat kädet antavat usein esimerkiksi reikihoitoa ja vyöhyketerapiaa.

Seuraavat esimerkit otan vakavassa mielessä, en väheksyen tai pilkaten. Näitä hoitoja antavilla ja niihin koulutautuvilla henkilöillä on itsellään se asenne, että he toivovat voivansa harjoittaa ihmisläheistä hoitoalan ammattia, jossa he pystyvät auttamaan asiakkaitaan. Välillä on niin, että esimerkki juuri pysäyttää ajattelemaan, mistä hoidossa on kyse. Siinä toivossa kirjoitan seuraavat otteet internetistä.

Eräs **modernin vyöhyketerapian** koulutuksen saanut henkilö mainostaa itseään näin: *”Olen saanut diplomini maaliskuussa 2004 Kairon Instituutista. Diplomi on todistus hyväksytysti suoritetusta koulutuksesta, johon kuuluu teoreettinen ja käytännöllinen opetus modernissa vyöhyketerapiassa sekä ravintoterapiassa. Lisäksi tutkinto edellyttää hyväksytysti suoritettuja anatomian, fysiologian, tautiopin, neurologian, psykologian ja psykiatrian opintojaksoja.”* Tarkistin ja totesin, että esimerkiksi psykiatrian ja anatomian oppijakso oli viikonlopun mittainen. Mielestäni tässä luodaan kyllä väärää kuvaa koulutuksen laadusta ja laajuudesta.

Onnistunut hoitotapaus **Luontaislääketieteen Instituutti Kaironin** internetsivuilla: *”Terapeutti oli mukana synnytyksessä. Hän oli hoitanut Maijaa akuutisti: homeopaattisesti Pulsatillaa itkuisuuteen ja tarpeeseen saada happea, Aconitumia pelkoihin, Mvt-hierontaa alaselän ratoihin, kivunlievitysmagneetteja korviin, kohtulihaspisteisiin, symfyysi- ja synnytyskanavapisteisiin, kaulapisteisiin pelkomagneetit (T12), tarjontamagneetit fossaan, sekä solar plexus-painantaa supistusten aikana. Magneetit ja painanta olivat rauhoittaneet Maijan hengityksen, ’Selviätkö minä’-pelko helpotti, avautumisessa syntynyt lukkotila aukesi, tarjonta korjautui ja avautuminen eteni tämän jälkeen ripeästi kohti ’Nyt haluan ponnistaa’-*

tunnetta, jolloin kätilö totesi avautumisen tapahtuneen ja auttoi vauvan maailmaan.”

Tuo edellä kuvattu hoito oli **magneettihoidon, homeopatian, neulattoman akupunktioidon ja modernin vyöhyketerapian yhdistelmää**. Varmaan siihen liittyi myös läsnäolon ja rauhoittavan puheen vaikutusta. Kairon Instituutin perustajan ja pääopettajan tausta näkyy edellä olevasta hoitokertomuksesta. Antti Pietiäisen omat loppututkinnot löytyvät vyöhyketerapiasta, klassisesta homeopatiasta ja neulattomasta akupunktiosta. Ei tarvitse paljoa internetiä selata, kun huomaa esimerkiksi monen reikihoitajan tai intialaista päähierontaa harjoittavan yhdistäneen valikoimaansa myös modernin vyöhyketerapian. Haalitaan herkästi useita erilaisia luontaishoitajan tutkintoja ja lisenssejä.

Antroposofian yhteydessä kirjoitin homeopatiasta [tästä](#)

Psykologisen vyöhyketerapian vyöhykejärjestelmiin sisältyvät *elinheijasteiden* lisäksi erilaiset *toimintatasot* ja *vyöhykeradat*, joihin liitetään käsite **”kehon tunnemuisti”** ja jotka kuulemma säätelevät elimistön kaikkia toimintoja. Nämä erilaiset tasot Pietiäinen yhdistää tietynlaiseen *elämänkaariterapiaan*, jossa pyritään vapauttamaan *”tunnelukkoja”*. Väitetään, että tunnemuisti siirtyy jopa seuraavaan sukupolveen.

Toivoisin löytäväni jonkin taikasanan, jolla voisin kumota erikoiset, pinttynneet väitteet, joiden mukaan vyöhyketerapia ei kuuluisi uushenkisiin, uususkonnollisiin hoitoihin. Ketään ei voi vakuuttaa vasten tahtoaan. Mitä mutkikkaampaa ja vähemmän perinteistä anatomiaa, fysiologiaa ja psykologiaa ”hoitoihin” kätkeytyy, sitä enemmän ihmiset vakuuttuvat asian toimivuudesta ja sen puolesta. Pietiäinen opettaa tunnemuistista, tunteiden dynamiikasta, antitunteesta ja tunnehypystä. Jälleen kerran sanotaan niin kuin niin monessa muussakin yhteydessä, että ensimmäinen tunnehyppy edellyttää heittäytymistä **järjen alueelta tunteiden alueelle**. Toinen tunnehyppy vaatii **luopumista egosta**.

Ykseys ry:n käsitys egon häviämisestä [tästä](#)

Aidot syvät tunteet kuvataan Pietiäisen opetuksessa lähes kristillisellä kielellä. Ne ovat anteeksianto, rakkaus ja totuus. Näitä tunteita ei tarvitse kuitenkaan etsiä terapeutin käsittelyssä tunnehyppyjen kautta. Ne löytyvät uskon vaikutuksesta. Ne ovat osa Raamatun opetusta ja Hengen hedelmää. Käykäämme sielujemme Paimenen, Jeesuksen, hoitoon. Silloin emme joudu kosketuksiin väärin hengellisten vaikutusten kanssa, emmekä astu millekään henkiselle rajavyöhykkeelle, josta saattaa olla arvaamattomia seurauksia.

12.3. Luontaishoitoloita ja hyvinolonkeskuksia

Suomessa on tällä hetkellä aivan tavattoman paljon luontaishoitoloita ja erilaisia hyvinolonkeskuksia. Niiden menestyminen näyttäisi ainakin osaksi perustuvan juuri erilaisiin uushenkisiin hoitoihin ja laajemminkin New Age -liikkeen leviämiseen.

Eräässä alan suurehkoissa ”instituutissa” on kylpylätoimintaa, luontaishoidon kursseja, työhyvinvointipalveluja, majoitusta, kokoustiloja ja ravintolatoimintaa. Samoin siellä näyttäisi olevan monipuolista retkitarjontaa. Tämän laitos antaa mm. seuraavia erikoishoitoja: *vyöhyketerapiaa, shiatsuhoitoa, aromaterapiaa, kiviterapiaa, reikiä, chakratasapainotusta ja akupunktiota*.

Kun edellisen kaltainen monipuolinen keskus on lähistöllä, niin on ymmärrettävää, että esim. työpaikat käyttävät sen palveluita hyväkseen. Kristitty joutuu väistämättä ristiriitaisiin tilanteisiin. On tärkeää ymmärtää nykyisten uusien hoitomuotojen taustat New Age -liikkeessä. Kuitenkaan kukaan ei pysy niissä täysin perässä. Kiivaalla tahdilla tulee jatkuvasti uusia hoitoja. Jos on

mahdollista, niin jäisin kristittynä pois tuollaisiin edellä kuvaamiini paikkoihin järjestetyistä koulutuksista. Jos se ei ole mahdollista, niin en kuitenkaan menisi hoitoihin paikassa, jossa on yksikin selkeä New Age -hoito tarjolla. Menisin omalla kustannuksella luotettavalle perinteiselle hierojalle tai fysioterapeutille, jos olisin hoidon tarpeessa.

Jos tavallinenkin hotelli järjestää New Age -aiheisia koulutustapahtumia, luentoja tai hoitoja, niin en yöpyisi tuollaisessa hotellissa. Muitakin on tarjolla. Jos löytyy vielä luotettavalla kristillisellä pohjalla oleva majoitusyritys, niin kannattaa harkita sen käyttöä. Samoin joitain raittiita kristillisiä kurssi- ja majoituskeskuksia voisi suosia.

Erilaisia luontaishoitoloita on valtavasti. Eräs sattumanvaraisesti valittu yritys tarjoaa mm.

hermoratahierontaa, intialaista päähierontaa, klassista hierontaa, modernia vyöhyketerapiaa, reikiä, shiatsua ja vartalosokerointia.

Valitsen vielä erään hoitolan tarjonnan: *energiahoidot (Cammalot® Seichem, enkeliporttihoito, henkinen terapia, sydänparannus), shiatsuterapia, liukukuppaus, klassinen akupunktio.*

Ja vielä otan yhden luontaishoitolan. Sieltä löytyy mm. *rosen-terapia, Navajo-terapia, reiki, aivojumppa, energiatasapainotus, bioresonanssihoito, homeopatia ja regressiohoito.* Näiden lisäksi siellä oli fysioterapeutin ja hierojan vastaanotto. Etusivulla mainostettiin *enkeli-iltoja* ja *shamanismin* voimaa.

Yrityksiä löytyi haulla **Luontaishoitolat** lähes sata, eivätkä ne ratkaisevasti poikenneet toisistaan. En valitsisi edes raitista, tehokkaaksi todettua hoitoa tuollaisen yrityksen tarjonnasta. Meillä on vielä jäljellä jonkin verran fysioterapeutteja ja hierojia, jotka tekevät työtään ammattitaitoisina ja välttämällä tämän ajan erikoiset uushenkiset pikakoulutukset. Kristittyinäkin voimme luottaa heidän työskentelyynsä. Toivoisin, että voisimme näin auttaa näitä perinteisiä yrittäjiä heidän valitsemallaan järkevällä ja raittiilla tiellä.

12.4. Pseudotieteellisiä uskomushoitoja

Viime vuosina on ilmaantunut tavattoman paljon erilaisia laitteita ja aineita ”auttamaan” lähes kaikkiin ympäristön ja ihmisen ongelmiin. Parannusvaikutus yhdistetään milloin veteen, kiviin, magneettiin, lasilinsseihin, kukkatiippoihin tai sähkövärähtelyihin. Yhteistä erikoisille laitteille tai esineille on niiden kova hinta.

Mainitsen esimerkkejä vedestä: Vanheneminen voidaan erään tiedon mukaan pysäyttää juomalla ionisoitua emäksistä vettä. Myös happivedestä on kirjoitettu jo vuosia. *Masaru Emoto* kirjoittaa puolestaan *veden muistista* ja siitä miten se kantaa rukouksiamme kaikkialle maailmaan. Näin voimme kuulemma suojata Maa-planeettaamme ja sen vesiä. *Aivojumppaa eli kinesiologiaa* markkinoivat ihmiset laittavat asiakkaansa juomaan litran pari vettä ennen liike- ja muita ”hoitoja”.

Hulda Clark puolestaan sanoo: ”*Syövän syntyy vaikuttavat loiset. Yleisin syöpää aiheuttava loinen on suoliston imumato, Fasciolopsis buskii, joka liuottimien ja bakteerien myötävaikutuksella laukaisee syövän. Lisäksi tarvitaan vain yksi tekijä, kasvutekijä (ortofofosfotyrosiini), jotta pienet toukat alkavat lisääntyä sadoittain lyhyessä ajassa.*”

Clark on kehittänyt erilaisia laitteita ongelman hoitoon. Yksi on leipälautaa muistuttava Ruoan *zappikaattori*, hinta on 156,00 €. Laitetta mainostetaan seuraavasti: ”*Tohtori Clarkin tutkimusten mukaan ruokaan kehittyy homeitiöitä jo hyvin varhaisessa vaiheessa ja ruoan mukana ihmisiin kulkeutuu homeitiöiden lisäksi loisia, bakteereita ja viruksia. Nämä voidaan eliminoida zappikaattorilla, joka myös energisoi ruoan. Ruoka asetetaan zappikaattorille 10 minuutiksi. Magneetit ja kierukat on rakennettu leikkuulaudan sisälle suojaan. Laite voidaan pestä ja puhdistaa.*” Kirjani viimeistelyvaiheessa tuli tieto, että Hulda Clark on kuollut ilmeisesti juuri

syöpään.

Kirja *Suomen luonnon valkoista magiaa*, Erkki Lehtiranta & Leena Niemelä johdattaa suomalaisten kukkauutteiden syviin vaikutuksiin. Sen keskeinen informaatio on saatu kuulemma ihmiskunnan suuriin opettajiin kuuluvalla *Mestari Hilarionilta*.

Saksalainen Peter Gross, GIE-vedenenergisointilaitteen isä, tuottaa myös erikoisia *lasilinssejä*, joilla on kuulemma saatu aikaan monia ihmeellisiä tuloksia. Käyttösuositus kuuluu: ”*Jos haluatte energisoida juomia, laittakaa yksi linssi juoma-astiaan, ja kahden minuutin päästä energeettisesti arvoton juoma (kuten esim. virvoitusjuomat) sisältää jopa 7.000 Bovis-yksikköä. Kymmenen minuutin päästä jo 20.000 Bovis-yksikköä.*”

Transformer 25 ruokien säilytykseen maksaa 37.00 €. Se on 33 millia halkaisijaltaan oleva kiekko, päällä kuparin värinen 8. Sitä kehoitetaan ostamaan jääkaappeihin ruokaa suojaamaan. Myös geenimanipuloidulle ruoalle.

Kaikkeä edellä olevaa myydään verkkokaupoissa, joiden valikoima koostuu pääasiassa New Age -liikkeen innostamista asioista. Uskonnollista taustaa on melko vaikea nähdä ellei nyt sitten puhuta rukouksesta, mestareista tai enkeleistä. Sen sijaan huomaa, että tavara myy, kun ihmiset eivät enää tiedä mitään biologiasta, fysiikasta tai lääketieteestä. Ihmiset haluavat olla mukana jossain uudessa, mystisessä liikehdinnässä, joka korostaa henkistä kehittymistä ja itsehoitoa ja lupaa lähes mitä vain.

Uusi uskonnollinen liikehdintä työntää muistista pois niin tärkeät luonnontieteelliset perustiedot ja hävittää terveen luottamuksen alan asiantuntijoihin. Vaikka näemme monenlaisia uhkia ympärillämme, niin elinikämme on koko ajan lisääntynyt hyvinvoinnin ja lääketieteellisen osaamisen vuoksi. Kristittyinä saamme luottaa Jumalan huolenpitoon sekä koskien itseämme, että tätä Maa-planeettaamme.

Hänen haavoissaan

*Sinä et vaatinut terveyttä.
Kovia ovat ihmisen ohjelmat
ja yritykset itse parantua.*

*Nyt olen löytänyt oikean tien.
Särkynyttä, murtunutta vahvistat.
Yhä heikkoa ja sairasta hoidat.*

*Suitsevaista kynttilänsydäntä
et käy koskaan sammuttamaan
vaan suojaat tuulia vastaan.*

*Sanot: "Lohduta rakkaitani
sillä lohdutuksella mitä saat."
Olemme vieraantuneet heikkoudelle.*

*Ja juuri kipujen keskelle
lähetit oman Poikasi ristille.
Hänen haavoissaan on parannus.*

*Rangaistuksen otit jo pois.
Rauhasi ja leposi lahjoitit.
Rakkautesi virtaa ja hoitaa.*

Sisällysluetteloon kohtaan RUNONI [tästä](#)
Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

13. MUITA OPPEJA JA ILMIÖITÄ

13.1. Kaiken suvaitseminen ja siunaaminen

Luin hiljan *Kaarlo Arffmanin* kirjan kristinuskon historiasta. Kun luin Ranskan radikaaleista valistusajan filosofiista, niin tämä aika tuli mieleeni. *Jean-Jacques Rousseau* vaikutti 1700-luvun loppupuolella. Hän ajatteli, että pelkkä järki ei riitä, tarvitaan myös uskonnollista henkistä elämää, joka sopii kaikille eräänlaisena *kansalaisuskontona*. Siihen sisältyy hänen mukaansa usko Jumalaan ja hänen huolenpitoonsa, usko tulevaan elämään sekä järjenmukaiseen yhteiskuntaan ja sen lakien pyhyteen. Syntiä oli vain yksi asia, suvaitsemattomuus.

Tämä edellä kuvattu voisi olla vaikkapa otos suomalaisten haastattelusta. Enemmistö uskoo Jumalaan ja jossain muodossa tulevaan elämään. Maalliset lait nähdään nykyisin heijastamassa enemmän totuutta kuin Raamatun arvot tekevät. Minkä yhteiskunta siunaa, sen siunaa kohta myös kristillinen kirkko. Kaikki uskonnot nähdään osoittamassa samaan totuuteen. Eikö silloin ole suvaitsemattomuutta nähdä kristinuskon muita oikeampana ja pidemmälle päässeenä? Kristinuskon näyttää juuri tältä Rousseau'n yleisuskonnollisuudelta, kansalaisuskonnolta, kun jätetään pois Jeesuksen ristin sovitustyö ja Raamatun ainutlaatuisuus.

Toinen paljon vaikuttanut kristillinen virtaus on *Vapautuksen teologia*. Se sai alkunsa *Gustavo Gutiérrezin* samannimisestä kirjasta vuonna 1971. Tämä Latinalaisessa Amerikassa köyhien ja sorrettujen asiaan huomionsa kiinnittänyt liike levisi eri puolille maailmaa. Ilmeisesti tässä voidaan sanoa, että tuo kirja osui aikaan, joka otti mielihyvin vastaan nämä uudet aatteet. 1960-luvun nuorena muistan hyvin, että nuorisjärjestöt politisoituivat, ja mm. kehitysmaiden köyhyys ja koko maapallon väestötilanne ja luonnon kestokyky olivat jatkuvasti esillä.

Markus Malk käsittelee Vapautuksen teologian heijastuksia aikamme teologiseen ajatteluun ja päätöksentekoon lehdessä *Ajankohtainen teologia* 1/2009. Vapautuksen teologiassa teologia paljastaa sosiaalisen todellisuuden vääristymät ja tarjoaa keinot taisteluun vääryyttä vastaan. Vapauden esteet täytyy purkaa. *Universaalin armon* käsitys on ongelmallinen. Sen mukaan kaikessa inhimillisessä toiminnassa on kyse viime kädessä armon toteutumisesta. Oikeutta ja politiikkaa analysoidaan teologiasta käsin, ja alkuperäiset teologiset termitkin saavat uuden sisällön. Vapautuksen teologia pyrkii vastaamaan siihen, millaista ihmisen ajallinen vapaus on, ja miten hän voi sen saavuttaa. Tässä lähestytään myös menestysteologiaa. Se kuuntelee yksilön ajallisia tarpeita ja haluja. Vapautuksen teologiaan liittyy aikamme tarve ilmentää *siunauksen* kautta ihmisen hyväksyminen ja yhteyden kuuluminen. Kirkon siunauksen saamiselle ei enää laiteta perinteisen teologian asettamia rajoja. Aikaisemmin nähtiin jo luomisen teologian mukaan, että mies ja nainen ovat tarkoitettut toisilleen ja juuri nimenomaan tähän perustuvalla avioliitolla on Jumalan siunaus.

Tämä jo olemassa oleva siunauksen raamatullinen sisältö vahvistettiin julkisella kirkon siunauksella. Nyt siunauksesta tehdään kuin maagisia sanoja, joita jaetaan eteenpäin. Tässä kohdin löydän jälleen yhteyden menestysteologiaan. He nimenomaan uskovat, että se mikä lausutaan uskossa, toteutuu elämässämme. Toki he eivät siunaisi raamatunvastaista elämäntapaa. Universaalinen armon käsite ei kuulu perinteiseen kristilliseen uskoon. Armon sanoma kuuluu syntinsä näkeväille ja tunnustavalle ihmiselle. Sen perusta on aina Jeesuksen sovitustyössä. Tältä hyvältä pohjalta saamme vaikuttaa oikeiden arvojen toteutumisesta ympäristössämme. Arvoristiriitoja emme voi välttää. Muutenkin minua kiinnostaisi kysymys siitä, miten ympäröivä kulttuuri vaikuttaa kristinuskon kokemiseen. Heijastuuko se myös teologiaan? Olisiko edes kysymys samaa sukupuolta olevien parien siunaamisesta esillä, jos kulttuurimme ei olisi muuttunut radikaalisti?

Olli-Pekka Vainio kirjoitti *postmodernista sukupolvesta* otsakkeella *Milleniumin perilliset IUSTITIA 12/2000*:ssa. Myös Ari Puonti on kirjoittanut vastaavasta aiheesta. Tämä ikäluokka käsittää nuorista alkaen reilusti nelikymppisiin. Mediassa puhutaan myös *x-sukupolvesta* ja *x-kulttuurista* Douglas Couplandin undergroundromaanin *Generation X: Tales from the accelerated culture* mukaan.

Modernissa kulttuurissa opit ja säännöt olivat yksilöiden turvaverkkona, postmodernissa kulttuurissa ne ovat tulleet hylätyiksi. Nuori aikuinen ei muodosta identiteettiään perinteen pohjalte vaan haluaa luoda sen itse.

Suvaitsevuus ei merkitse enää samaa asiaa kuin ennen. Vanha suvaitsevuuden määritelmä on:

"Olen kanssasi eri mieltä, mutta saat olla rauhassa väärässä, vaikkakin toivoisinkin, että olisit kanssani oikeassa." Uusi määritelmä puolestaan on: *"Olen kanssasi eri mieltä, mutta olet silti oikeassa, eikä minulla ole mitään syytä taikka oikeutta saada sinua muuttamaan mieltäsi."* Nyt on vaikeampi julistaa vain yhtä totuutta. Suuri osa aikuisväestöstä pitää totuutta suhteellisenä. Ajatus,

että kaikki uskonnot ovat oikeassa, on melko yleinen. Samoin arvelen tähän aikaan kuuluvan ajatuksen, että seksuaalisuutta voi kokea ja elää monin tavoin ilman, että siinä on mitään väärää tai edes kovin erikoista.

Jatkan vielä lainaten Olli-Pekka Vainion kirjoituksesta:

"X-nuori ei valitse itselleen uskontoa totuuskysymysten pohjalta, vaan pääasiassa sen tuottaman hyödyn mukaan, millä tarkoitetaan lähinnä niitä elämyksiä, joita uskonto kykenee tuottamaan. Samoin kaikenlainen psykouskonnollisuus, joka tähtää esimerkiksi persoonan eheytymiseen on x-nuorelle helposti omaksuttavissa."

Ja vielä lainaan kirjoituksesta:

"Perinteisen kristinuskon hengissä pysymisen kannalta totuuskysymyksien ja tuonpuoleisten tapahtumien, kuten viimeisen tuomion esilläpito tulee tärkeämmäksi, mikäli se haluaa säilyttää oman erityishuonteensa ja välttää muuttumisen psykologiaksi."

Mielestäni ainoa toivo on siinä, että teologia ja etenkin julistus palaavat juurilleen tutkimaan ja pitämään esillä Golgatan ristin sovitustyötä ja Raamatun arvovaltaa. Samoin elämän iankaikkisuusperspektiivin tulisi näkyä selkeänä, kuten Vainio painottaa kirjoituksessaan.

Kristinuskon tulee muuttaa maailmaa, mutta maailma ei saa muuttaa sitä.

Edellä mainitsin, että tänä aikana tahdotaan luoda oma maailmankatsomus itse ehkä poimimalla monelta taholta hyvältä tuntuvia vaikutteita. Seuraavassa luvussa otan esille liikkeen, joka menestyy vaikka siinä kaikki totuutena pidetty tuodaan ylimmän johdon taholta täysin valmiissa paketissa.

13.2. Jehovan todistajat

Jehovan todistajien liike syntyi Yhdysvalloissa Charles Russellin 1870-luvulta lähtien levittämän apokalyptisen odotuksen pohjalte. Maailmanhistorian kolmannen vaiheen olisi pitänyt päättyä tuhatvuotiseen valtakuntaan jo vuonna 1914. Oppia jouduttiin muuttamaan tässä kohdin, niin kuin näyttäisi tapahtuneen useasti myöhemminkin.

Nyt valtakunnansaleja näkyy Suomessa lähes jokaisella isommalla paikkakunnalla. **Vartiotorni** lehteä jaetaan ovilla. Toinen heidän lehtensä on **Herätkää!**. Kuukausittain julkaistavat lehdet ovat lähes identtisiä useimmilla kielillä. Artikkelit tulevat eri maista ja kootaan yhteen Yhdysvalloissa, josta ne toimitetaan painoille ympäri maapallon. *Vartiotorni* on järjestön oman ilmoituksen mukaan painosmäärältään maailman suurin uskonnollinen lehti. Kutakin numeroa painetaan keskimäärin 37 252 000 kappaletta 174 kielellä.

Jehovan todistajat ilmoittavat vahvuutensa usein aktiivisten julistajien määränä ja se on liikkeessä tällä hetkellä yli 7 miljoonaa 236 maassa. Suomessa tosin on saatu liikkeen ilmoittama jäsenmäärä ja se on lähes 19 000. Tämä tarkoittaa, että on kyse meidän maassamme kolmanneksi suurimmasta uskonnollisesta yhteisöstä. Järjestöllä on myös hyvin edustavat internetsivut 387 kielellä. Jehovan todistajat pitävät Raamattua Jumalan sanana, mutta käyttävät omaa **Uuden maailman käännöstään**. He pyrkivät pitämään sitä auktoriteettina elämänsä joka osa-alueella. Liikkeen päättävä elin, [New Yorkissa](#) kokoontuva yhdeksän-jäseninen [Jehovan todistajien hallintoelin](#), koordinoi liikkeen toimintaa ja käytäntöjä. Hallintoelin päättää liikkeen raamatuntulkinnasta. Jehovan todistajat muun muassa uskovat, että ihmisen tulee olla nöyrä, ahkera, uskoa Jehovaan sekä *Jeesuksen lunastusuhriin* ja välttää [väkivaltaa](#).

Harva yksityinen ihminen jaksaa paneutua Jehovan todistajien oppeihin. Kuitenkin yllätyin, että aiheesta on paljon netissä ja siitä on tehty monia tutkimuksia. *Asko Kariluoto* on kirjoittanut aiheesta kirjan *Jehova vai Jeesus?*. Mm. *Jari Iivanainen* on kirjoittanut aiheesta kotisivuillaan. Näistä lähteistä otan aivan muutamia asioita esille.

Ensinnäkin Jehovan todistajat pitävät Jeesusta luotuna olentona areiolaisten tapaan. He kieltävät Hänen jumaluutensa ja iankaikkisen alkuperänsä. Kolminaisuusoppi on jehovalaisten mielestä saatanasta. ”*Jehova Jumala on yksi, ja Jeesus Kristus on hänen Poikansa, ja pyhä henki on Jehovan toimiva voima.*” Jeesus on heidän mukaansa luotu olento, enkeli Miikael, joka syntyi ihmiseksi. Vuosi 1914 ilmenee heidän opissaan siten, että Jeesuksen, enkeli Miikaelin, tulo maailmaan tapahtui tuolloin näkymättömässä muodossa. Pyhä Henki on tässä opissa persoonaton voima, joka kirjoitetaan pienellä kirjaimella.

Raamatussa esiintyy Jumalan **kolminaisuus** hyvin monessa kohdassa ilman, että varsinaisesti mainitaan tätä sanaa. Jeesuksen iankaikkinen alkuperä ja jumaluus on kiistaton asia. Samoin Pyhä Henki on Jumala eikä voima. Tämä näkyy useissa tutuissa raamatunpaikoissa.

Esimerkiksi Room. 8:11 kuuluu:

”Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksi tekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.”

2 Kor.13:13 kuuluu:

”Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.”

Apt.7.55-56:

”Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella ja sanoi: ”Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella.”

Teen tiiviin yhteenvedon **Jeesuksen jumaluudesta ja iankaikkisesta alkuperästä**. Aihe on niin tärkeä.

Ensinnäkin Jeesus käytti hyvin yleisesti itsestään sanoja ”*Minä Olen*”. Kyseessä on Jumalan nimi JHVH. Jeesus myös korosti useaan kertaan yhteyttään Isän kanssa ja siis näin jälleen omaa jumaluuttaan. ”*Minä ja Isä olemme yhtä*” (Joh.10:30). Jeesus ilmoitti monessa eri yhteydessä ja eri tavoin tuntevansa Jumalan, Taivaallisen Isänsä. Jeesus käytti Isästä myös läheistä nimeä ”*Abba*”. Jeesus käytti itsestään myöskin nimiä ”*Ihmisen Poika*” tai ”*Poika*”, joilla sanoilla Hän viittaa Vanhaan testamenttiin, ja siellä ne liitettiin odotettuun Messiaaseen.

Jeesus sanoo tulleen taivaasta. ”*Ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta tuli alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa*” (Joh.3:13). Markuksen evankeliumin 14 luvun jakeesta 61 eteenpäin löydämme sanat: ”...ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: ’Oletko sinä

Kristus, sen Ylistetyn Poika? 'Jeesus sanoi: 'Olen'...' Kristus (=kreik. Khristos) tarkoittaa Vanhan testamentin lupaamaa pelastajaa eli Messiasta. Jeesuksen elämän moraalinen laatu oli sopusoinnussa sen kanssa, mitä Hän kertoi itsestään. Jeesus eli täysin ilman syntiä. Kirjoitukset ennustivat Jeesuksesta. Jeesuksen teot todistivat Hänen jumaluudestaan.

Vartiotorni opettaa, että ihminen häviää tyhjiin kuollessaan. 144 000 syntyy heidän mukaansa uudesti ja tämä ryhmä otetaan taivaasiin. He ovat "taivaissa kirjattujen esikoisten seurakunta". Linaan Kariluodon kirjasta sivulta 87: "Jehovan todistajat päästäisivät sisälle vain 144 000 tahrattoman inhimillisen menneisyyden omaavaa merkittyä, mutta Raamatun mukaan Jumala ei sulje portteja siltä, joka tahtoo pestä vaatteensa Karitsan veressä."

Oikeasti 144 000 on Raamatun mukaan Israelin jäseniä, miehiä. He ovat 12 000 edustajaa kustakin nimeltä mainitusta Israelin sukukunnasta. He ovat Israelin keskuudesta valittu esikoisjoukko. Jehovan todistajat eivät näe "luonnollisella" Israelilla enää mitään osuutta Jumalan suunnitelmissa. Jatkan Jari Iivanaisen sivuilta: "Mutta seuran opetuksessa on 144 000 joukon lisäksi myös toinen ryhmä eli ns. suuri joukko, jolta siltäkin vaaditaan Jumalalle omistautumista ja antautumista, mutta jonka jäsenet eivät kuitenkaan ole uudesti syntyneitä pelastettuja Kristuksen ruumiin ja seurakunnan jäseniä eikä heillä myöskään ole taivastoivoa. Sensijaan tällä ryhmällä on vain maanjäsen toivo. Heillä on mahdollisuus päästä ensin 1000-vuotiseen valtakuntaan, ja sen loppukokeesta selvitettynä sitten iankaikkiseen maanjäsen valtakuntaan eli paratiisiin maan päälle. 1000-vuotista valtakuntaa pidetään ensimmäisenä mahdollisuutena näille ihmisille saavuttaa iankaikkinen elämä."

Jehovan todistajat sanovat uskovansa Kristukseen, ja he puhuvat "lunnaista", jotka Jeesus on maksanut. **Lunastus ja sovitus eivät merkitse heille samaa kuin kristityille.** Jehovan todistajien mukaan Jeesuksen maksamat lunnaat takaavat vain sen, että sekä vanhurskaat että väärät saavat yhtäaikaisen ylösnousemuksen tuhatvuotiseen valtakuntaan. Tämä on heille "tuhat vuotta kestävä tuomiopäivä", jolloin tulee kyetä hankkimaan teoilla iankaikkinen elämä. Edellä oleva tieto oli Kariluodon kirjasta.

Raamatusta luemme aivan toisin. Joh. 3: 14-16 kuuluu: "Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä."

1 Piet.1:23 kuuluu: "...te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta."

2 Kor.5:19: "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan."

Otin nuo Raamatun paikat osoittamaan, että iankaikkinen elämä on tarkoitettu kaikille, jotka ottavat vastaan sovituksen sanan. Miten kallis asia onkaan armo. Jeesuksen jumaluudesta ja iankaikkisesta alkuperästä tulisi puhua ja kirjoittaa paljon. Samoin tulisi pitää esillä viisaalla tavalla lopun ajan tapahtumia ja iankaikkista elämää.

Henkilökohtaisesti koen aika käsittämättömänä Jehovan todistajien eli *Vartiotorniseur*an suosion. Sen opissa ei mielestäni ole mitään kutsuvaa eikä houkuttelevaa. He käyttävät paljon Raamattua, josta heillä on oma 'Uuden maailman' käänös (UM). Sen he todellakin osaavat, tuntuu että täydellisesti. Ehkä joistakin tuntuu hyvältä kuulua maailmanlaajuiseen hyvin järjestäytyneeseen liikkeeseen. Uskonnollisuus ja kurinalaisuus korostuvat. Kaikki "totuudet" ilmaistaan täsmällisesti johtajien ja liikkeen kirjallisuuden kautta.

"Erittäin usein uuteen uskontoon kääntyvä ihminen on elämässään uuden tai vaikean tilanteen

keskellä. Tyypillisiä värväystilanteita syntyy, kun ihminen on hiljattain kohdannut henkilökohtaisen kriisin, kuten vaikkapa konkurssin, työttömäksi jäämisen tai läheisen kuoleman. Myös uudelle paikkakunnalle muuttaminen houkuttelee värväreitä”, teologian lisensiaatti Matti Liljeqvist kertoo. Vaikka periaatteessa kaikissa uskonnoissa piilee mahdollisuus hyväksikäyttöön ja painostukseen, voi Liljeqvistin mielestä turvallisen uskonnon tai liikkeen erottaa vähemmän turvallisista yksinkertaisen nyrkkisäännön avulla: *”Oleellisinta on se, tukeeko liike aidosti jäsenensä henkistä kasvua vai pyritäänkö jäsenet pitämään lapsina, joiden tulee kyseenalaistamatta noudattaa uskonnon käskyjä ja määräyksiä. Terveessä liikkeessä hyväksytään ihmisen aikuistuminen ja hänelle annetaan vapaasti tilaa kasvaa maailmassa.”*

Jehovan todistajat kehottavat suoraan katkaisemaan välit kaikkiin niihin, jotka ovat lähteneet lahkosta. Perusteluna on, että Jumala on kehottanut vähentämään suhteet minimiin sellaisten kanssa, ”jotka tekevät syntiä katumatta”. Näin lähi-ihmissuhteet katkeavat julmasti.

Eräs seurakunnan jättänyt joutuu toteamaan internetin julkisella sivulla: *”Maailmankuvan jäsentäminen uudelleen ei ole helppoa, kun ei ole enää seurakuntaa kertomassa, mitä pitää ajatella mistäkin asiasta. Vaikka seurakunnasta lähteminen oli rankkaa, olen silti tyytyväinen päätökseeni. Nyt saan elää sellaisena kuin olen, ilman turhia pelkoja ja paineita.”*

Vaikka hän nyt ei ole omien sanojensa mukaan uskossa, niin juuri tässä vaiheessa hän mielestäni näkee kirkkaasti syvän totuuden: *”Sellainen Jumala, jonka rakkaus pitää ansaita, on yhtä tyhjän kanssa.”* Juuri tuohon toteamukseen sisältyy mielestäni *evangelisen* kristinuskon ydintotuus. Sitä on armo ja oppi *vanhurskautuksesta*. Kristuksessa, Hänen ristin työssään levätessämme, meillä on kaikki. Jos ajattelemme toisin, niin siihen tulee jo jonkinlainen suoritus mukaan. Meditaatio, ylistys, hyvät työt ja oikeastaan mikä tahansa hyväkin asia voi kääntyä ihmisen käsissä suorittamiseksi. Emme enää juo raikkaasta lähteestä ja ammenna muillekin, vaan alamme itse kantaa vettä lähteeseen.

13.3. Urantia-kirjan uskonnosta, Robert Crickett

13.3.1. Urantia-kirjan uskonnollisuus

Mikä on Urantia-kirja?

Kirjoitan Urantia-aiheesta referoiden Timo Eskolan kirjoitusta *New Agen evankeliumi -Raamatun uudelleenkirjoitelmat mystiikan käytössä*, IUSTITIA 12/2000.

Urantia-teos pyrkii synteisiin tieteen ja uskonnon välillä. Kirja kattaa laajan kosmologian (n.600s.), Urantian historian (n.600s.) ja Jeesuksen elämän ja opetukset (n.800s.).

Eskola kirjoittaa: *”Runsaan kahdentuhannen sivun laajuinen teos on sekoitus juutalaisesta enkelimystiikkaa (Mikael, Melkisedek, Gabriel, Lucifer), gnostilaisuutta ja kristinuskoa – puhumattakaan hindulaisuudesta ja muista uskonnoista. Lopputulos on eräänlainen Tähtien sodan ja Uuden testamentin risteytys.”*

Kirja julkaistiin vasta vuonna 1955 ja on kirjoitettu vuosien 1925-1935 aikana.

Urantia-kirjan maailma, jumala, ihminen ja synty

Urantia tarkoittaa maapalloa. Elämää on kirjan mukaan maailmankaikkeuden monilla eri tasoilla. Kulku järjestelmästä toiseen onnistuu ilman apuvälineitä kulkijoiden korkean henkisen tason vuoksi.

Jumaluutta kirjassa pyritään kuvaamaan raamatullisin termein. Isä, Poika ja Henki kuuluvat Urantia-kirjassa seitsenluvun alaiseen kolminaisuuteen. Jumalalliseen maailmaan kuuluu lisäksi suunnaton määrä jumalolentoja, joilla on oma hierarkkinen järjestelmänsä. Myös Jumalan Poika nimitys koskee lukuisia olentoja.

Kun puhutaan Urantiasta, maasta, siitä käytetään ilmaisua *Satanian 606*, mikä tarkoittaa kuudettasadattakuudetta asuttua maailmaa Satanian paikallisjärjestelmässä. Satanianin päämajaa kutsutaan Jerusalemiksi.

Evoluution pohjalta maassa oli alhainen ihmisrotu. Aadam ja Eeva lähetettiin Urantiaan, jossa he materialisoituivat tietyssä historian vaiheessa. Näin ihmiskuntaan vaikutettiin toisista maailmoista käsin. Tässä kohdin on läheinen linkki Ufo-harrastajien käsityksiin. Myös modernissa hindulaisuudessa on samoja piirteitä Eskolan mukaan. He vierailevat ”joogavoimiensa” varassa ’muilla planeetoilla’.

Tähän ”alkukertomukseen” ei luonnollisestikaan sovellu missään muodossa synti-käsitettä. *Synti* onkin Urantia-kirjan mukaan alkukantainen, villi-ihmisten uskomus. Alkukantainen ihminen katsoi olevansa velkaa hengille, olevansa lunastamisen tarpeessa (Urantia s.975).

Urantia-kirjan Kristus

Kristus on Urantian mukaan yksi jumalallisista henkiolennoista. Hän on Urantian menneeseen historiaan kuuluva sankarihahmo, Lusiferin kukistaja, **Kristus-Mikael**, joka on inkarnoitunut eri aikakausina maan päälle. Jeesuksen syntyessä tämä korkea henkiolento yhdistyi ihmis-Jeesukseen, Marian ja Joosefin poikaan. Näin kumoutuu luonnollisesti kristillinen käsitys Pyhästä Hengestä siinneestä ja neitseestä syntyneestä Jeesuksesta Kristuksesta. Tämä Kristus-Mikael on Urantian mukaan myös Paratiisin jumalallinen Poika ja tämän paikallisuniversumin luoja.

Pääsiäisen tapahtumat selitetään niin, että Jeesus ihmisenä kuoli ristillä, mutta Kristus-Mikael erosi hänestä. Jeesuksen lihallinen ruumis jäi hautakammioon. Kristillisessä uskossa hauta oli tyhjä. Mutta tyhjäksi se lopulta selitetään Urantia-kirjassakin. Nimittäin siellä sanotaan, että taivaalliset olennot hakivat Jeesuksen ruumiin haudasta ja dematerialisoivat sen kunniakkain menoin toisissa maailmoissa. Kristus-Mikaelista tuli ”ylösnousemuksen” jälkeen erään muun maailman hallitsija.

Urantia-kirjan teologian vertailua liberaaliin teologiaan

Tämän kirjani puitteissa en paneudu muussa yhteydessä nykyteologiaan ja otan sen vuoksi nyt runsaasti suoria lainauksia Eskolan kirjoituksesta. Hän on asiantuntija ja arvostan hänen ajatuksiaan.

”Urantia-kirjan teologinen asetelma onkin laajan science-fiction-rakenteen jälkeen hämmästyttävän lähellä uusprotestanttista, rationaalista kristinuskon tulkintaa. Uskonto itse on kirjan mukaan olemukseltaan lähinnä kokemusta ja tunnetta (s.1140-1): Uskonnollinen kokemus on uskonnon hengellinen sisällys... Uskonnossa on kysymys tuntemisesta, toimimisesta ja elämisestä, ei pelkästään ajattelemisesta... Olipa yksilön teologia miten harhaista ja erheellistä tahansa, hänen uskontonsa saattaa silti olla täysin aitoa ja ikuisesti totta.”

”Urantia-kirjan kirjoittaja tuntuu suorastaan siteeraavan Ritschliä, kun hän toteaa: ’Maailman tarvitsee nähdä Jeesus taas elävänä maan päällä niiden hengestä syntyneiden kuolevaisten kokemuksessa, jotka tuovat Mestarin vaikuttavalla tavalla kaikkien ihmisten tietoon.’ (s.2084)”

”Harnackin tapaan tekijä puolestaan julistaa: ’Nämä rodut eivät vielä ymmärrä, että on olemassa

Jeesuksen uskonto, joka on erillään kristinuskosta, ja jossain määrin siitä eroava, ja että kristinuskosta on yhä enemmän tullut uskonto Jeesuksesta. ' (s.2086) "

Uusprotestanttisen mallin mukaan Urantia-kirjankin oikea usko on ns. **Isän uskontoa**, 'elävää uskoa Jumalaan' (s.2087). Otan edelleen lainauksia Eskolalta, joka on jaksanut tutkia laajan Urantiakirjan. *"Urantia-kirjan teologia huipentuu siten erikoiseen uusprotestantismin ja gnostilaisuuden synteisiin. Jeesus itse kuvataan rationalistisen mallin mukaisesti ihmiseksi toisten joukossa. Gnostilainen kosmologia kuitenkin antaa taivaallisen suuruuden Kristus-Mikaelille, joka inkarnaatiollaan yrittää pelastaa Urantiaa. Ihmiskunnan tavoitteena tulisi olla todellinen viisaus, gnoosis, joka tuo pelastuksen, Jeesus itse on esimerkki jumalallisuuden saavuttamisesta. Korkean moraalin tavoittaminen (Jeesuksen sanat: "Kuka teistä voi osoittaa minut syypääksi syntiin?") oli Urantia-kirjan mukaan 'edistyvä nousu inhimillisestä jumalalliseen' ja 'puhtaasti kuolevaisen saavutus.' (s.2092) "*

Ymmärrän, että teologian tohtori Timo Eskola vertaa Urantia-kirjan teologiaa uusprotestanttisuuteen. Minulle tulee mieleen *Pekka Ervastian* opetukset teosofiasta ja aivan erityisesti kirjan *Gnostikot* ajatukset. Se on minulla Liite 7 kirjan lopussa sivulla 212 [tästä](#).

Myös Urantia-kirjan mukaan, jos oikein ymmärrän, korkeampi sivistys tulee tämän maailman ulkopuolelta, ja sitä välittävät ne henkistyneet ihmiset, jotka kykenevät olemaan yhteydessä tuohon suureen totuuteen ja sen korkeisiin henkiolentoihin. Näin asetelma on teosofian mukainen. He uskovat omistavansa täydellisen tiedon, gnoosiksen, ja he katsovat olevansa sen välittäjiä ihmiskunnan parhaaksi. Valkoisen veljeskunnan Mestareiden ja henkioppaiden sanoma on heidän hallussaan.

Idän uskontojen kehitysajattelu, jumalallistumisen tie, näkyy Urantia-kirjassa myös. Perinteisen hindulaisen mallin mukaisesti Vesimiehen ajan lapsille tarjotaan mahdollisuutta kehittymiseen, jonka päämääränä on sulautuminen jumalalliseen. Puhutaan myös saavutetusta *Kristus-tilasta*.

Teologisessa mielessä Urantia-kirja tarjoaa pelastusta ilman sovitusta. Se kauppaa ihmiskunnan kehityksen tietä kuten muukin New Age.

Liitän tähän Eskolan keskeiset ajatukset hänen loppuyhteenvedostaan: *"Urantia-kirja edustaa klassista kristinuskoa vastaan suunnattua harhaoppia. Se edistää modernia gnostilaisuutta. Tuloksena on kristinuskon ilman Vapahtajaa, sovitusta ja anteeksiantoa. Kyseessä on eskatologia ilman oikeudenmukaisuutta ja Jumalan toteutuvaa vanhurskautta viimeisellä tuomiolla. Kirja on new age-virtaukseen saumattomasti sopiva teosofinen raamattu, jolla ei ole mitään tekemistä kristinuskon kanssa. Raamatun uudelleenkirjoitelmana se kuitenkin pyrkii turhentamaan evankeliumin sisällön jokaiselta, joka harhautuu omaksuma uuden aikakauden mystiikan"*

13.3.2. Robert Crickettin taustoista

Otin Urantia-aiheen näinkin laajana, koska myös kristittynä itseään pitävät suomalaiset ovat osaksi liukuneet Urantia-kirjan uskonnollisuuteen.

Vuoden 2008 alkupuolella paneuduin tarkemmin Robert Crickettin opetuksiin. Silloin hänen kansainvälisen järjestönsä *ROB CRICKETT INTERNATIONAL MINISTRIES* sivuilta löytyi omien muistiinpanojeni mukaan toimintaa vuodelta 2001 sekä ilmoitus hänen kirjastaan, jossa hän käsitteli poikasuhdetta Jumalaan Urantia-kirjan valossa. Vielä nyt sivustoilta löytää helposti toimintaa

vuosilta 2001, 2002 ja 2003.

Pääset lähdeluetteloon ja k.o. sivuille [tästä](#)

Vuoden 3/2003 **Ultra-lehti** kertoo internetissä Crickettistä siinä yhteydessä, kun hän puhui **Ultra-päivillä**. Tästä Australiasta tulleesta luennoitsijavieraasta kerrottiin seuraavaa:

Pääluennon aiheena *Sonship with God: A Urantia Book Perspective Of Personal Enlightenment - Poikasuhde Jumalaan; henkilökohtainen valaistuminen Urantia-kirjan näkökulmasta*.

Lainaan Joel Rehnströmiä Ultra-lehdestä:

”Robert Crickett- Hengellisen sanoman lähetti

Robert Crickettillä on varsin monipuolinen ja erikoinen tausta. Hän on mm. ollut seitsemän vuotta buddhalaismunkkina Aasiassa ja kokenut valaistuksen sillä tiellä, myöhemmin hän on omaksunut myös karismaattisen kristillisyyden ja lopulta URANTIA-kirjan sisällön ja sanoman.

Robert Crickettin hengelliset kokemukset sekä niiden soveltaminen muiden ihmisten hyväksi ovat jotain ennen kuulumatonta. Niistä hän mm. kertoo kirjassaan ”Sonship and the URANTIA Papers, Sharing the mind of God”, joka on osittain myös käännetty suomeksi. Viimeiset kaksi vuotta hän on täysipäiväisesti kiertänyt ympäri maailmaa ohjaten ihmisiä Urantia-kirjan mukaiseen jumalasuhteeseen.”

Rob Crickettin omaa opetusta internetistä: *”On vain yhdenlaista **valaistumista**. Se on yhteistä kaikille valaistuneille. Valaistunut henkilö siirtää valaistumisen valaistumiskokelaalle. Kun oma valaistumiseni tapahtui, tiesin varmasti, että minun valaistumiseni oli sama kuin Ramana Maharsin ja sama kuin Lin Chin. Kaksikymmentä vuotta valaistumisen jälkeen voi kuitenkin havaita, että monet erilaiset polut vievät samaan kokemukseen henkilökohtaisesta yhdistymisestä Jumalaan, ja myös sen, että monet erilaiset kutsumukset syntyvät yhdenlaisesta valaistumisesta. On vain yksi Jumala, Isä, mutta valaistuneitten ihmisten, Jumalan poikien tai Jumalan tyttärien elämässä ilmenevät yksilölliset tiet eroavat toisistaan kuin yötaivaan tähdet; ei ole kahta samanlaista.”*

”Urantia-kirjan lukujen merkitys on siinä, että ne tarjoavat valtavan yksityiskohtaisen ja laajan kartan valaistuneelle ihmiselle. Tämä kartta lisää erilaisen ulottuvuuden valaistumiseen johtavalle kokemukselliselle tielle. Valaistumiskokemus itse ei voi tarjota tätä ulottuvuutta. Parasta kaikesta on, että Urantia-kirjan luvut antavat tarkan kuvauksen valaistuneen mielen potentiaaleista; mitä mielestä tulee, kuinka se kypsyy, mitä on vielä valaistumisen jälkeen. Sillä niin ihana kuin valaistuminen onkin, on olemassa paljon muuta valaistumiskokemuksen tuolla puolen.”

Crickett vieraillee usein Suomessa. Vuonna 2008 hän kävi **Minä Olen -keskuksessa** Kristiina Keravuoren vieraana ja nyt näemme, että Keravuori mainitaan Crickettin järjestön Suomen yhdyshenkilönä.

Kristiina Keravuoren järjestön tiedoista **vuonna 2008** voimme nähdä mm. seuraavat vierailijat:

”16.4 Pastori Rob Crickett Australia

7.5 Pekka-Yrjänä Hiltunen (Uskontokasvatussihteeri)”

Ilmoitus Minä Olen –lehdessä vuonna 2008:

”Rukousillat keskiviikkoisin Minä Olen Keskuksen tiloissa

Merikasarminkatu 8, Katajanokka alk. klo 18.00

mm. kristillistä meditaatiota, rukoilemme sairaiden puolesta

Kristiinan mukana yleensä Pastori Jukka Valkama (ev.lut)”

Luterilaiset papit ovat siis vierailleet Keravuoren järjestämissä tilaisuuksissa **Minä Olen -keskuksessa**. Itse näin jo tuolloin yhteyden Urantia-uskonnollisuuteen ja olin sähköpostitse yhteydessä näihin suomalaisiin teologeihin. Liittykö tämä jotenkin aikamme yleiseen avoimuuteen, joka tahtoo pitää yllä dialogia eri uskonnollisten näkemysten välillä? Toisaalta

uusprotestanttisuus on jo lähentynyt New Age-uskonnollisuutta kuten Timo Eskolan artikkelista näimme. Opilliset eroavaisuudet eivät merkitse juuri mitään, jos vain usko elää ja toimii käytännössä. Kuitenkin näin menetellessään luterilaiset papit välittävät tavallisille kristityille sen signaalin, että kaikki yhteydet ja kaikki uskonnollisuus kelpaa.

Robert Crickettin internetsivut ovat hieman muuttuneet. Urantia-kirjan sanoma ei ole siellä ainakaan juuri tällä nimenomaisella sanalla esillä. Hän markkinoi nyt tuoreilla internetsivuillaan mm. kirjaansa *A Biblical Model Of Spiritual Growth In Christ To Assist In Ministering To New Agers* (Raamatullinen malli kristillisestä kasvusta Kristuksessa, joka auttaa New Age:n pappudessa). Kirjaa esitellään sanoin: ”Robin tohtorinväitöskirja: oikein hyvä, että yliopisto järjesti uuden kurssin käsittelemään aihetta. Väitös varustaa meidät sillalla, joka yhdistää newagelaiset ja kristityt tutkimalla henkisen kasvun vaiheita Raamatussa käyttäen Jeesusta yhtenä esimerkkinä.”

Kristiina Keravuori markkinoi järjestönsä *World Evangelism Organisation* sivuilla **Robert Crickettin suomeksi ilmestyneitä kirjasia**. Tässä kolme esimerkkiä: *Prophetic School—Profeettakoulu*, *Questions And Answers About Spiritual Growth—Kysymyksiä ja vastauksia hengellisestä kasvusta*, *The Faith Of Jesus—Jeesuksen usko*.

Toistan sen mitä Timo Eskola kirjoitti:

”Harnackin tapaan Urantia-kirjan tekijä puolestaan julistaa: ’Nämä rodut eivät vielä ymmärrä, että on olemassa Jeesuksen uskonto, joka on erillään kristinuskosta, ja jossain määrin siitä eroava, ja että kristinuskosta on yhä enemmän tullut uskonto Jeesuksesta.’ (s.2086)”

Urantia-kirjan sanoma ja uusi newagelainen kristillisuus heijastuvat Robert Crickettin opetuksessa.

Lisää Robert Crickettin Suomen vierailuista. Hän on ollut Kristiina Keravuoren kanssa **Valonkantajien** (New Age -liikkeeseen kuuluva järjestö) vieraana pitäen heille myös ehtoollista. Syksyllä 2009 hän oli Suomen kiertueella 25.11.-7.12.2009. Ohjelmassa oli luentotilaisuus **teologian opiskelijoille**.

Teologian opiskelijat ilmoittivat tilaisuudesta internetsivuillaan seuraavalla tavalla:

”Evangelista Rob Crickett Eleonorassa 30.11 klo 18.

Nyt sinulla on ainutlaatuinen mahdollisuus päästä kuuntelemaan evankeliumia maailmankuulun julistajan suusta, sillä australialainen evangelista Rob Crickett on lupautunut tulemaan puhumaan meille teologian opiskelijoille Suomen vierailunsa ohella. Olit sitten kiinnostunut kristillisen ja buddhalaisen mystiikan yhtenäisyyksistä, kansainvälisestä evankeliointityöstä tai oman hengellisen kasvusi rakennuspalasista, olet tervetullut mukaan. ...Tilaisuus järjestetään tilassamme Eleonorassa Domus Gaudiumilla klo 18 ja siihen kannattaa varata aikaa noin 2-3 tuntia. Järjestämme yhteislähdön A7:n edestä klo 17.40. Ennakkoilmoittautuminen olisi erittäin suotavaa ja sen voi tehdä osoitteeseen ... Ota myös kaverisikin mukaan! Teologin titteli ei ole pakollinen.” Edellisiin yhteyksiin löydät linkit [tästä](#)

En saanut osakseni ymmärrystä, kun olin yhteydessä Kristiina Keravuoren vieraina Minä Olen -keskuksessa olleisiin teologeihin, Jukka Valkamaan ja Pekka Y. Hiltuseen. Sen vuoksi toin nämä nimet esille. Kenties teologit ja teologian opiskelijat voivat keskenään pohtia Crickettin järjestön toimintaa. Minulle vuonna 2008 asia tuli esille muutenkin kuin omien tutkimusten kautta. Sain nimittäin huolestuneen viestin keväällä, että tavalliset kristityt seurakuntalaiset käyvät kuulemassa Crickettiä ja ovat hänen opeistaan ihastuksissaan. Luottamusta oli luonnollisesti herättämässä luterilaisten pappien yhteistyö Keravuoren kanssa. Ehkä tämä on vaikuttanut myös teologian opiskelijoihin.

13.4. Paranormaaleista uskonnollisista ilmiöistä

Muutama sana **kyynelehtivistä ja verta vuotavista patsaista**. Ne lienevät yleisimmin mainittuja paranormaaleja uskonnollisia ihmeitä. Eräs kertomus paranormaalebloggerista: ”On kerrottu tapauksesta, joka sattui Sisilian Syrakusassa. Muuan pari sai keväällä 1953 häälahjaksi pienen Neitsyt Marian kuvan. Elokuun 29. päivänä vaimo, joka oli raskaana ja hyvin sairas, rukoili patsaan edessä ja näki kyynelten valuvan pitkin sen poskia. Hän toipui ihmeellisesti. Patsas itki neljä vuorokautta, ja poliiseista, lääkäreistä ja papeista koottu ryhmä kävi todistamassa ihmeen, jonka kirkko vahvisti. Kyynelten Neitsyt Maria on saanut luonnollisesti oman kappelin paikalle.”

Sevillasta löytyy La Macarenan basilika. Siellä kyynelehtii samanniminen neitsyt, joka on yksi palvotuimmista patsaista. Sen tekijästä ei ole tietoa; legendan mukaan se on tipahtanut taivaasta. Esimerkkejä löytyisi vaikka kuinka paljon.

Stigmatisaatiosta otan yhden esimerkin. Linaan Maiju Lehmijoki-Gardnerin kirjasta *Kristillinen mystiikka* (s.212): ”**Franciscus Assisilaisen** mystinen yhtyminen Kristuksen kanssa (lat. unio) huipentui stigmatisaatioon La Vernan vuorella Toskanassa vuonna 1224. legendan mukaan Franciscuksen jumalyhteys sinetöityi viidessä verisessä ristinhaavassa, jotka hän sai ristiinnaulitun Kristuksen ilmestyessä hänelle kuusisiipisen serafin lennättämänä. Tämä unio ei ollut vain aiempien mystikkojen vaalimaa itseyden rajojen menettämistä Jumalassa, vaan Kristuksen kaltaiseksi tulemista kärsimyksessä ja ylösnousemistoivossa. Franciscus oli ensimmäinen stigmat saanut pyhimys, jonka erikoisasemaa ’toisena Kristuksena’ (lat.alter Christus) fransiskaanit edelleen korostavat.”

Levitaatio on ilmiö, joka esiintyi harvinaisena jo eräillä katolisilla mystikoilla. Nyt se on yleistynyt kovasti erilaisten meditaatioiden piirissä. Ja puolueenakin on esiintynyt joogalentäjät.

Katolisuuteen liittyneitä paranormaaleja ilmiöitä on todellakin syytä verrata muihin paranormaaleihin ilmentymiin äärikarismaattisuudessa ja uushenkisyydessä. **Kultapöly** ja käsistä **erittyvä öljy** kuuluvat myös näihin ilmiöihin.

Lainaus Kristityn Foorumilta: ”Katoliset pyhimykset olivat ihmisiä, joiden elämään joko heidän elinaikanaan tai myöhemmin liitettiin erikoisia ilmiöitä tai ihmeitä. Meillä ei ole ymmärretty maailman karismaattisuudessa vaikuttavaa vahvaa katolista suuntausta, joka samoin korostaa ilmiöiden ja ’ihmeiden’ merkitystä. Tunnetut maailmanevankelistat taas eivät varoita tästä suuntauksesta koska heidän toimensa on suurelta osin mahdollinen katolisen väestön ja kirkon hiljaisella hyväksynnällä. Yksi uusimmista ’ihmeistä’ tapahtuu Silvana nimisen brasilialaisen naisen välityksellä. Hän ja erääseen helluntailiikkeen haaraan lukeutuva naispastori Ruth Heflin pitävät ’ihmekokouksia’ joissa rukoillaan sairaiden ja Pyhää Henkeä janoavien puolesta. Kun Silvana, jota monet pitävät ”pyhänä naisena”, rukoilee niin hänen käsistään erittyy hienoa öljyä. Öljyntulo saattaa olla niin voimakasta, että ajoittain sitä otetaan talteen niitä rukoushetkiä varten kun öljyä mahdollisesti ei erity. Tällä öljyllä sanotaan olevan ihmeitä tekevä vaikutus kun sillä voidellaan rukouspalveluun tulleita ihmisiä. Öljy ei ole kylliksi vaan lisäksi Silvanan päästä erittyy kultahiutaleita, kuin lumihiiutaleita konsanaan. Kullan seassa on myös hopeaa. Kokouksissa on tapana, että Silvana pöyhii hiuksiaan avatun Raamatun päällä, jolloin sen sivuille putoilee kulta- ja hopeahiutaleita selvästi havaittavat määrät. Ruth Heflinillä on yhteydet Pensacolan ja Toronton herätyksiin. Pensacolan pastoriin vaimo Brenda Kilpatrick ja Lila Terhune kuvaavat järjestämissään kokouksissa Pyhän Hengen vaikutusta ”elävänä kultatomuna”, joka leviää ihmisten ylle. Tätä Pyhän Hengen toimintaa verrataan mehiläisen suorittamaan kukan pölytykseen ja ne, jotka ovat jo ”pölyttyneet” voivat puolestaan ”pölyttää” muita.”

Minusta nämä paranormaalit uskonnolliset ilmiöt täytyy nähdä oikeassa yhteydessään liittyneinä ikivanhaan okkultismiin ja nykyiseen New Age -liikkeeseen. En näe minkäänlaista perustetta hyväksyä niitä kristillisessä yhteydessä. Itse en ole missään tekemisissä niiden tahojen kanssa, joissa tällaista ilmenee.

13.5. Esoteerisen Kabbalan nousu

Kabbala on juutalaista mystiikkaa ja filosofiaa, jota on yhdistetty useampaankin oppirakennelmaan, kuten ilmeisesti enneagrammiinkin. Samoin se leviää itsenäisenä muoti-ilmiönä lähes kaikkialla maailmassa. *Bnei Baruch*, Kabbalan opiskeluryhmä tavoittaa nettisivujensa mukaan ihmisiä useammassa maassa kuin YK. Tuore tieto sivuilta kertoo kuukausittaisen kävijämäärän olevan 500 000. Vuonna 2001 se oli siitä puolet eli 250 000.

Varhainen kabbalistinen viisaus pidettiin salaisena ja paljastettiin vain valittujen ryhmälle. Nyt asia on toisin. Tietoa ja opetusta Kabbalasta on helppo saada lukuisilla kielillä internetin, kirjojen ja esim. elokuvien kautta. Bnei Baruchin internetsivustolta voi lukea heidän mukaansa autenttisia Kabbalaa koskevia tekstejä 23 kielellä. Kansainvälisiä internetsivuja Kabbalasta löytyy 35 kielellä. Suomen kabbalistit osallistuivat näyttävästi vuoden 2008 kirjamesuille. Kuitenkin voisi sanoa, että on yhä vaikeampi erottaa, mikä on alkuperäistä Kabbalaa ja mikä uudemman ajan tuomaa esoteerisuutta ja okkultismia.

Joudun turvautumaan niihin tietoihin, mitä pystyn saamaan juuri nykyisestä esoteerisesta kabbalistisesta liikkeestä. Sen väitetään olevan tieteellistä ja kaikkia varten. Silti siitä sanotaan, että se asettaa harjoittajansa suoraan yhteyteen Luojan kanssa. Kabbala opettaa mitä ihmisen on tehtävä muuttaakseen itsensä vaihe vaiheelta. *Rabbi Laitman* sanoo: ”*Kabbala antaa ihmiselle hengellisyyden maun.*” ”*Tavoite on saada yhteys Luojaan. Yhteys on palkinto. Tarkoitus ja suunta (ylös hengellisiä tikkaita) ovat avaintekijöitä.*”

Rabbi Laitmanin mukaan Kabbala-kurssit auttavat kehittämään ja hiomaan henkistä aistia, ”kuudetta aistia”, yhä nukuksissa olevaa hengellistä aistia. Kabbala välittää perinteistä menetelmää, jonka avulla ihminen kuulemma saavuttaa täydellisyyden ja ottaa haltuunsa oman elämänsä.

Kabbalan opintojen tavoitteellisuus sallii sen tietämyksen soveltamisen yksilöllisesti sekä kollektiivisella tasolla koko maailman henkisyyden kehittämiseksi. Kabbalan tiede pyrkii olemaan mukana kansainvälisessä politiikassa ja talouselämässä ja se ottaa aktiivisesti yhteyttä päättäjiin. Löysin sivuilta myös lasten kasvatukseen liittyvän kirjoituksen.

Kabbala opettaa ihmisille kuinka otetaan vastaan katoamatonta mielihyvää. Se on ikuista, absoluuttista ja täydellistä; pysyvää rauhaa ja iloa. Sen vuoksi tätä metodologiaa kutsutaan nimellä *hochmat haKabbalah*, vastaanottamisen tiede. Tärkein kabbalistinen teos *Kymmenen sefirotin tutkimus* käsittää yli 2000 sivua. Siinä kuulemma ylemmän maailman rakenne selitetään nykyaikaisella kielellä.

Bnei Baruch televisioi päivittäisiä luentoja Kabbalasta ympäri maailmaa. Niitä voi seurata internetin kautta, missä ne tulkitaan samanaikaisesti heprean kielestä englanniksi, venäjäksi ja espanjaksi. Tällaista maailmanvalloitusta tekee nykyinen esoteerinen Kabbala. Siinä on monta tyypillistä New Age piirrettä, vaikka se ei puhu karmasta tai jälleensyntymisestä mitään.

Ihmisen kehitys ja täydellistyminen sekä hengellisen aistin hiominen, samoin kuin katoamaton mielihyvä kuuluvat hyvin selkeästi uushenkisyyteen. Myös tavoite koko maailman henkisyyden kehittämiseksi sopii hyvin muuhun New Age -ajatteluun.

13.6. Median suuri rooli

13.6.1. Media uususkonnollisuuden tukena

Olen jo pitkään seurannut miten lehdissä on valtava määrä New Age -uskontoa ja -filosofiaa. Helppimmin ehkä huomio kiinnittyy horoskooppeihin ja ennustajien ilmoitteluun. Kuitenkin vähän tarkemmin tutkien ei juuri löydä montakaan tässä mielessä ”puhdasta” lehteä. Jotkut harrastuksiin painottuvat lehdet kenties ovat sitä.

Kun paikkakunnalle tulee jotakin uutta luontaishoitoa tarjoava yritys, niin heti on siitä kirjoitus paikallislehdessä. Näin tapahtuu riippumatta mistä hoidosta on kyse. Siinä saa ilmaisen mainoksen niin enkeliterapeutti kuin reikihoitajakin. Joskus jopa lehden oma toimittaja saattaa tehdä positiivisen jutun vieläpä meediatilaisuudesta.

Erilaiset rajatiedon ja uushenkisyyden messut saavat suurta julkisuutta. Suomessa on ainakin *Hengen ja Tiedon messut, Minä Olen messut, Äiti Maa messut, Mantra messut, Ultra-päivät....*

Uskonnolliset, Raamattua vääristelevät kirjat ja elokuvat ovat myös suosiossa. Media on yhä jatkuvalla innolla hakenut uusia löytöjä ja sensaatioita liittyen kristilliseen sanomaan. Suureen menestykseen nousi *Michael Baigentin, Richard Leighin* ja *Henry Lincolnin* vuonna 1982 julkaisema *Pyhä veri, pyhä Graal*.

Olen lukenut kirjan pääpiirteittäin. Sen sensaatiomaisimmat väitteet ovat, että Jeesus oli naimisissa ja hänellä on jälkeläisiä, sekä se, että Jeesus ei kuollut ristillä. Minkä valtavan suosion saavuttikaan vuonna 2003 *Dan Brownin* kirja *Da Vinci -koodi*. Tähän mennessä se on käännetty 44 kielelle ja sitä on myyty 60,5 miljoonaa kappaletta. Kirjasta on tehty myös elokuva. Suomessa elokuvan näki ensimmäisenä viikonloppuna noin 60 000 ihmistä. Tässäkin teoksessa on pohjalla hyvin samoja ajatuksia kuin kirjassa Pyhä veri, pyhä Graal.

Ymmärtää hyvin, että maalliset kustantajat julkaisevat lähes kaikkea, mikä vain myy. Kuitenkin myös kristilliset kustantajat toimivat paljolti samojen markkinavoimien ehdoilla kuin muutkin. Myytävä on. Tällöin laatu laskee. Toki suuri kiitos vastuullisille kustantajille, jotka etsivät jopa vanhoja hengellisiä aarteita uudelleen kustannettaviksi.

13.6.2. Metallimessu puhuttaa

Se mikä on suosittua ”maailmassa”, on sitä usein myös seurakunnassa. Yhtenä esimerkkinä mainitsen *Metallimessun*. Se palkittiin v.2007 *Vuoden kristillisenä mediatekona*. **Kristillinen Medialiitto** on palkinnon takana. Valinnan teki *Ilkka Halava*, joka on sosiokulttuurisen muutoksen johtavia asiantuntijoita Suomessa ja tuttu nimi mediassa. Hän on suuryritysten, järjestöjen, median, seurakuntien sekä julkisen sektorin tunnustettu neuvonantaja.

Luin *Mikko Saaren* haastattelun liittyen Metallimessuun ja kristilliseen metallimusiikkiin (Sana 29.6.2006):

”Haluamme tarjota ihmisille mahdollisuuden kuulla Jumalan sanaa ja kokea hänen läsnäolonsa sellaisella kielellä, jota he ovat tottuneet kuulemaan.”

”Yksi tavoitteemme on poistaa ennakkoluuloja hevimetallin ympäriltä. Sitäkin tyylilajia voi käyttää

sanoman eteenpäin viemisessä. Emme kuitenkaan yritä sanoa, että ihmisten täytyy lopettaa kaikki metallimusiikin arvostelu, sillä kaikki metalli ei ole hyvästä.”

Jos on niin, että musiikki tyyliinsä ja juuriensa puolesta liittyy sellaisiin yhteyksiin, joita voi pitää hengellisesti vahingollisina, ei mielestäni sanojen tai sävelenkään muuttaminen ole mikään ratkaisu. Mitä Mikko Saari tarkoitti sanoessaan: *”Kaikki metalli ei ole hyvästä”*? Messussa säestettiin virsiä metallimusiikin keinoin. Muuttaako se musiikkilajin toiseksi? Oikeastaan kyselen tätä asiaa hieman hämmentyneenä. Minulle metallikulttuuri on hyvin vieras asia.

Yleensä hengellisissä asioissa on hyvä esittää kysymyksiä taustoista ja juurista. En usko, että musiikki tekee tässä mitään poikkeusta. On hyvä, että näistäkin asioista puhutaan. Erityisesti toivoisin perinteisiltä lähetysjärjestöiltä malttia, koska niiden piirissä tuskin on paljon niitä ihmisiä, joiden korvat ja hengelliset aistit ovat tottuneet hevimetalliin. Onneksi on näin, ja saamme mielestäni kunnioittaa kokeneiden kristittyjen hengellisiä arvioita. Se, että jokin asia on palkittu median taholta, ei tee sitä tarpeelliseksi seurakunnassa. Toisaalta on myös niin, että ulkoiset piirteet eivät saisi vaikuttaa meissä jyrkkää torjumista. Hiusten pituus tai vaatteiden väri eivät sinällään ole mitään olennaisia asioita.

Metallimusiikki käyttää usein sielunvihollisen, saatanan, nimeä ja muutenkin Raamattuun liitettyjä termejä. Tämän musiikin tulkinta on kaukana kristinuskon sanomasta. Erään ruotsalaisen metalliyhtyeen nimi on *Lord Belial*. Sen levyn nimi on Revelation (Ilmestyskirja). Suomalaisen metallimuusikon taiteilijanimi on *Belial*. Kyse on sielunvihollisen nimestä, joka muodostuu sanoista *beli* (ilman) ja *ool* (ies). Se tarkoittaa ilman iestä olevaa. Jos kristillisyydestä poistetaan ies, se tarkoittaisi kaiken hengellisen perustuksen poistamista (Raamatun kunnioittaminen, kuuliaisuus, rukouselämä jne.). Yhteiskunnassa se tarkoittaisi lainsäädännöstä luopumista.

Samael on vuonna 1987 Sionissa, Sveitsissä perustettu industrial metal -yhtye, joka soitti vuoteen 1995 asti black metallia. Risto Santala sanoo Samaelia yhdeksi saatanan nimistä, joka tarkoittaa myrkyn jumalaa. Wikipedian mukaan Samael on juutalainen kuoleman enkeli, joka yhdistetään usein saatanaan.

Itsestäni tuntuisi luonnollisemmalta, että uskoon tullut metallifani hylkäisi tuon musiikin ja kulttuurin. Muistuttaahan se kaikin tavoin hämärästä taustasta.

13.7. Ateismin ja agnostismin esiinmarssi

”Onko sinulla ateismia, pseudoskeptisyyttä sekä naturalistista ja materialistis-fysikalistisia filosofioita kriittisesti ja rationaalisesti käsitteleviä artikkeleita tai kirjaesittelyjä, jotka haluaisit julkaista sivustossa? Voit tarjota aineistoasi oheisen linkin välityksellä. Halutessasi voit julkaista kirjoituksiasi anonyymisti.” Näin kuuluttaa eräs vilpitön internetsivun ylläpitäjä. Uskon, että minun on mainittava myös lähde. Sivuston nimi on *argumentti*. Eräs nettikirja sivulta koskien Raamatun ja kristinuskon kritiikkiä on ladattu lähes 8000 kertaa. Koen sivut omalla sarallaan asiallisiksi ja mielenkiintoisiksi. Ymmärrän agnostikkoja tavallaan monin verroin paremmin kuin harhoihin välinpitämättömästi suhtautuvia kristittyjä.

Skepsis ry on jo lähes kaikille tuttu järjestö ja sen *Huuhaa palkinnot*. Silloin kun palkinnon on saanut jokin erikoinen epätieteellinen terapiayhdistys, olen ollut tietysti samaa mieltä. Näin oli esimerkiksi Suomen Kinesiologiayhdistys ry:n kohdalla. Kun sen on saanut vilpitön asiallinen kristitty, kuten Tapio Puolimatka, niin olen ollut eri mieltä. Tärkeintä lienee asian saama huomio ja

jatkokeskustelu.

Suomeen tuotiin Britanniasta *uskomaton bussikampanja*. Teksti ”*Jumalaa tuskin on olemassa. Lopeta siis murehtiminen ja nauti elämästä.*” oli Helsingissä luettavissa bussien kyljistä. Erikoista mielestäni oli humanistiliiton osallistuminen mainoskampanjaan. Turun ja Tampereen liikennelaitokset päätyivät yksissä tuumin hylkäämään mainoksen ”hyvien tapojen vastaisena”. Sinne sama ryhmä suunnitteli toista mainosta sanoin: ”*Iloitse elämästäsi kuin se olisi ainoasi. Koska se on.*” Tuosta tavallaan pidän, koska näen sen toimivan jälleensyntymisoppia vastaan.

Vapaa-ajattelijain liitto kuuluu myös ilman muuta tämän kirjoituksen yhteyteen. Internetiin on ilmaantunut myös sivuja kannattamaan kirkosta eroamista, uskonottomia perhejuhlia tai et-opetusta (elämänkatsomustieto). Kristillisellä foorumilla keskustelea usein ateisti tai agnostikko muiden mukana. Nämä ajan ilmiöt ovat lähinnä haasteita. Niistä huomaa myös, että kristinuskon sanoma on ymmärretty usein väärin, ja tästä ei voi olla vastuussa ainoastaan kuulija tai tarkkailija. Vastuu on ehdottomasti yhteinen.

Tammikuussa 2008 nousi julkisuuteen tieto, että *Erkki Tuomioja* ilmoittaa olevansa ateisti. Ennen kaikkea meidän tulisi Tuomiojan mukaan pyrkiä suojelemaan alaikäisiä lapsia siltä, ettei heitä ennalta määrätä jonkin uskonnon kannattajiksi; ettei heidän mieltään myrkytetä. Tällainen johtaa hänen mukaansa usein monenlaisiin ongelmiin sekä vaikeuksiin hahmottaa maailmaa oikealla tavalla.

Erkki Tuomioja kertoi esiintuloonsa ateistina rohkaissleen mm. *Richard Dawkinsin* kirjan. Ilmeisesti on kyse kirjasta *Jumalharha*, josta kustantaja sanoo: ”*Maineikas biologi, biologiaan keskittynyt tietokirjailija ja ateisti Richard Dawkins käsittelee tässä teoksessa Jumalaan uskomisen irrationaalisuutta ja sen yhteiskunnalle aiheuttamaa vahinkoa. Dawkins tutkii Jumalaa kaikissa muodoissaan alkaen Vanhan testamentin seksiin pakkomielteisesti suhtautuvasta tyrannista ja ulottuen joidenkin valistuksen ajattelijoiden lempeämpään, mutta edelleen irrationaaliseen taivaalliseen kelloseppään. Jumalharha käsittelee merkittävimmät Jumalan olemassaoloa puoltavat väitteet ja osoittaa, miten äärimmäisen epätodennäköinen Jumala on.*”

Voisi melkein väittää, että nämä kaikki asiat liittyvät toisiinsa. Täällä Suomessa tapahtuu paljolti samaa kuin Englannissa, vain muutaman kuukauden perässä. *Alister McGrath* on ansiokkaasti puuttunut Dawkinsin ateismia markkinoivaan kirjallisuuteen. Hänen teoksiaan kannattaa lukea. Suosittelen kaikille erikoisesti kirjaa *Dawkinsin Jumala*.

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

14. JUMALASSA ON TURVAMME

14.1. Kenen käsissä on tulevaisuutemme?

Yksi harhoille tyypillinen piirre on luottaminen ihmiseen. Tähän liittyy ajatuksia ihmisen jumalallistumisesta ja myös siitä, että ihminen voi suurestikin vaikuttaa maailmankaikkeuden ilmiöihin, vaikkapa lisäämällä ”positiivisia energioita”. Jotkut kristitytkin ajattelevat, että suuri ja ihmeellinen tapahtuma, Jeesuksen paluu, tapahtuu vasta seurakunnan saavutettua jonkin erityisen tason ja pyhyiden. Ajassamme hämärtyy se, että meillä on todellinen kaikkivaltias Jumala, jonka käsissä on kaikki, historiakin ja maapallon vaiheet. Meillä on Jumala, jolla on iankaikkiset ajatukset ja suunnitelmat.

Puhutaan joskus Jumalan yleisestä ilmoituksesta itsestään luonnon ja historian kautta. Erityinen ilmoitus liittyy Jeesuksen Kristuksen persoonaan ja Raamatun todistukseen Hänestä. Jumalan erityinen ilmoitus alkaa eräässä mielessä jo Aabrahamin kutsusta elää Jumalan yhteydessä ja kuuliaisuudessa Hänen puheelleen. Jumalan suunnitelmiin liittyi jo tuolloin Jeesuksen lähettäminen pelastukseksimme. Sanotaanhan 1 Moos.12:3:ssa: ”... ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä.” Lupa Jeesuksesta lepäsi koko Vanhan testamentin yllä. Se oli jopa siinä mielessä alusta lähtien, että Jeesus oli läsnä jo luomistapahtumassa.

Kaiken historian ydin kiteytyy Jumalan pelastussuunnitelmaan ja siihen, että Hän toteuttaa oman kirkkauden valtakuntansa ja hävittää kerran lopullisesti pahuuden valtakunnan. Koko ihmisen syyllisyyskysymys on ratkaistu Golgatalla, mutta Kristuksen työn lopulliset hedelmät ovat silti vielä toivon varassa. Lopullisen voiton päivä hämöttää edessä päin. Mutta on aivan varmaa, että hyvä Jumala toteuttaa oman suunnitelmansa viimeistä piirtoa myöten. Myös Kristus tulee toisen kerran aivan yhtä varmasti kuin Hän tuli ensimmäisen kerran.

Yhdyn Osmo Tiililän sanoihin: ”*Historia ei pääty kaaokseen, vaan pienintä piirtoaan myöten Jumalan käsiin.*”

14.2. Hengellisestä arvioinnista

14.2.1. Hengellisen arvioinnin perusteista

Raamatun arvovalta

Aivan perustavin asia lienee se, että Raamatulle annetaan pyhän kirjoituksen arvo. Jo Jeesus ja apostolit liittivät julistukseensa ja opetukseensa lukuisia Vanhan testamentin asioita, jotka avautuivat ja toteutuivat heidän aikanaan. Tärkeintä on se, että Jeesuksen elämä, kuolema ja lunastustyö oli tarkoin ennustettuna nykyisessä Vanhassa testamentissa ja luotettavasti toteutuneena Uuden testamentin kirjoituksissa.

Aikamme jumalakuvan muutos

On myös selvää, että vakaumukseemme ja maailmankuvaamme vaikuttaa se, mitä me ajattelemme Jumalasta ja itsestämme. Suuret uskonnot ja kirkot ovat avainasemassa tässä kysymyksessä. Samoin filosofia ja psykologia vaikuttavat ihmisten ajatteluun. Vielä 1800-luvulla ja 1900-luvun alussa suomalaisen kodin lukemistoon kuului usein vain Raamattu ja pari hartauskirjaa. Ehkä löytyi myös opastusta maanviljelyyn ja luonnollisesti opin tielle lähteneille oppikirjoja, joihin sinänsä heijastui

kristillinen maailmankuva.

Piispa *Alexi Lehtonen* sanoi *Paimenkirjeessään* vuonna 1945, että tulevaisuudessa ***Jumalasta ja olevaisesta yleensäkin puhutaan energiana***. Tänäpä löytää internetin kautta *Jouko Niemisen* kirjoituksen oppien arvioinnista ja henkien koettelemisesta. Hän ottaa esille kohdan 2 Tess.2:9-12: *"tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen."*

Nieminen kirjoittaa: *"Väkevä eksytys on kreikaksi 'energeian planes'. Huomattavaa on, että sana energeian on itse substantiivi, eikä adjektiivi kuvaamassa energian laatua. Jumala lähettää 'energiapetoksen'... Jumala lähettää siis 'virtaa' tai 'tulta', joka toimii ja näkyy. Ja monet eksyvät, koska eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen."*

Lähes kaikissa aikamme eksytyksissä Jumala muuttuu persoonallisesta pyhästä Kaikkivaltiaasta enemmän tai vähemmän energian ja voiman kaltaiseksi. Jumalan asema Luojana hämärtyy. Jumaluuden sanotaan löytyvän jopa luodun ihmisen ja jumalan yhdentymisen kautta tai kääntymällä sisimpään päin. Välillä taas Pyhä Henki on korotettu hallitsevaan asemaan, mikä ei vastaa Raamatun kuvaa, jossa olennaisinta on ihmisen synnin näkeminen ja Jeesuksessa täyttyneen pelastuksen vastaanottaminen.

Ihmiskuvan muutos

Harhojen perusvirhe on se, että ihminen voi oman jumalallistumisensa tai tekojensa kautta pelastua. Siksi on tarkoin vältettävä yhteyksiä, joissa keskitytään ihmisen kehitykseen eikä Kristuksen täytettyyn työhön. Tällä en luonnollisestikaan tarkoita sitä, ettei seurakunnissa saisi opettaa kristittynä kasvusta ja terveestä hengellisestä elämästä. Päinvastoin tätä opetusta tulisi olla paljon. Kuitenkin tähän kaikkeen liittyy pelastus, turva ja lohtu, mikä meillä on Kristuksessa monien vaatimusten ja pahan voimien keskelläkin. Keskenäisinä, sairaina ja heikkoinakin saamme levätä Kristuksessa ja olla Hänen rakkautensa kohteina.

Eksytysten ihmiskuva on suorituspainotteinen. Terve kristillinen ihmiskuva heijastaa lepoa ja rauhaa Kristuksessa.

Jeesus itse sanoo Matt.11:30:ssa: *"Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."*

Suuriin tekoihin rakastuminen

Matt.7:22-23 kuuluu: *"Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät.'"*

Tämä nykyinen aika rakastaa suuria tekoja. Sitä voi pitää yhtenä ajan merkinä.

Rakastakaamme totuutta

Rakkaus totuuteen on nykyisin suunnattoman tärkeää. Ja se on sitä jo senkin vuoksi, että tämä aika halveksii oppia. Raamattu teroittaa totuuden tärkeyttä. 2 Tess.2: 10 kertoo syyn, miksi saatana saattoi eksyttää: *"...sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua."* Berealaiset sitä vastoin tutkivat ahkerasti kirjoituksista miten asiat olivat. Apostolien teoissa

sanotaan 17:10-11: *"Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin."*

Jeesus myös sanoo Joh.17:17:ssa: *"Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus."*

Yhteyden ja seurakunnan merkityksestä

Matteuksen 24. luvussa Jeesus kertoo viimeisistä ajoista ja **eksytyksestä**. Opetuslasten kysymys kuului: *"...mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?"* (jae 3)

Jakeissa 11 ja 12 **väärät profeetat** ja **laittomuus** mainitaan näinä merkkeinä.

2 Piet.2:1 puolestaan sanoo: *"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja..."*

Seurakuntiin kulkeutuu sisään harhaoppeja. Opetuslapset ovat vakavassa vaarassa eksyä lopun aikoina.

Jeesuksen sanoissa Matteuksen evankeliumissa "profeetta" voidaan ymmärtää myös opettajaksi. Onkin hyvin vastuullista miten seurakunnissa opetetaan, ja kaikkien tulisi sitä valvoa omalta osaltaan. Jokaisen julistajan tulisi saada nauttia sitä etua, että seurakunta arvioi puheita rakkaudessa ja totuudessa.

Ajatuksia laittomuudesta

Laittomuudesta, sen tärkeydestä huolimatta, en ole juurikaan puhunut tässä kirjassani. Laki ilmaisee sen, mikä on oikein ja hyvää Jumalan silmissä. Sen sisältönä on rakkaus Jumalaan ja rakkaus lähimmäistä kohtaan. Laki ilmaisee Jumalan pyhyttä ja oikeudenmukaisuutta. Yksikään ihminen ei pysty täyttämään lakia. Jeesus täytti lain ja sovitti ihmisen synnin.

Mielestäni laittomuus voitaisiin selittää, että luovutaan tältä kristikunnan perustalta. Näin hylätään sekä Jumalan laki että ymmärrys ihmisen syntyisyydestä. Tällöin torjutaan Kristuksen sovituskouleman ja sijaiskärsimyksen sisältö.

Sielunvihollinen ja henkivallat eksytyksen takana

Raamattu puhuu oikeastaan hyvin monessa kohdassa siitä, että valheen ja eksytyksen takana ovat vihollisvoimat. Jo sielunvihollisesta käytetyt sanat ilmaisevat tätä. *Risto Santala* kertoo näistä saatanan synonyymeistä kirjassaan *Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään*. *Masiit* tarkoittaa villitsijää, *madiiach* viettelijää ja *samael* myrkyn jumalaa. Sana *listoot* tarkoittaa ajautua syrjään. *Klippaa* merkitsee kuorta. Voisimme ajatella tässä puhuttavan siitä, että askarrellaan toissijaisten asioiden parissa unohtaen keskuksen, Kristuksen ja Hänen ristin työnsä. *Belial* tarkoittaa ilman iestä olevaa. Voisiko juuri sen ajatella laittomuudeksi?

Raamattu puhuu myös **henkien koettelemisesta** mm. kohdassa 1 Joh. 4: 1-4: *"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa."*

Kristus on suurempi

Edellä Johannes toteaa, että ”hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa”. Vaikka tulee puhua paljon harhoista ja eksytyksistä, niin tärkeintä on, että itse Kristus asuu meissä. Hän on aina suurempi kuin vihollinen. Hän on turvamme. Pysykäämme aina Kristuksen yhteydessä ja Hänen rakkaassa hoidossaan. Pyrkikäämme kasvamaan Kristuksen tuntemisessa ja arvostamaan Raamattua Jumalan sanana.

14.2.2. Omista tuntemuksistani

Kerroin jo tuolla aiemmin omista yksinäisyyden tunteistani. Tämäkin kirjoitukseni on kuin kappale päiväkirjastani. Olen saaristossa mökillä suurenmoisen syksyisen luonnon keskellä niissä maisemissa, missä olen ollut kaikki elämäni kesät. Uskon, että moni kokee samoja tunteita Isän antamissa tehtävissä ja etenkin varoittaessaan harhoista.

Olen tyytyväinen, että varoittavat kirjeeni ovat nyt kassissa, ja luonnos hengellisestä arvioinnista odottaa lopullista puhtaaksikirjoittamista. Jumala antoi minun tuntea, että Hän on mukana. Silti tänään on minut jälleen vallannut suunnaton yksinäisyys. Siinä on jotain siitä näkemisestä mitä koin aamulla. Siinä on haikeutta, kun joudun varoittamaan rakasta ystävää. Siinä on tiivistymää kuin pienoiskoossa tästä tehtävästäni. Siinä on loppusuoran huokailuja tietäen, että maalintuloa ei juhlista täällä maan päällä. Siinä on uuden tilanteen odotusta, ei tosin pelkoa. Siinä on hiljaisuuden tuskaa, kun on liikaa vaikenemista liittyen kirjoitustyöhöni.

Tarvitsen tämän yksinäisyyden, koska kukaan ei voi olla ilman sen siunauksia näissä tehtävissä. Tarvitsen yksinäisyyden näissä mökkimaisemissa, missä koin yksin äitini sairauden ja kuoleman. Nämä kalliot, nämä puut, nämä kalusteet ja tämä meri sekä tämä taivas ovat ottaneet vastaan yksinäisyyteni vuosikymmeniä sitten. Täällä yksinäisyys on ystävä ja Isän työväline.

14.3. Kristus puolestamme ja Kristus meissä

Varmaan on käynyt ilmi kirjan vaiheissa, että olen ollut vuosikymmeniä kristittynä. Ajatteluni painopisteet ovat vaihdelleet riippuen elämäntilanteestani ja iästäni. Jossain vaiheessa sisäisen eheytyksen kysymykset olivat tärkeitä, toisessa tilanteessa taas ajattelin paljon Jumalan johdatusta. Välillä pyrin kasvamaan rukoilijaksi ja etsin sen alan hengellisiä kirjoja luettavakseni.

Nyt jo useamman vuoden ajan voisi koko hengelliselle elämälleni laittaa saman pääotsakkeen kuin olen antanut tälle luvulleni. Eivätkö siis harhat ole nyt pääkiinnostukseni, koska kirjoitin tämän kirjankin? Eivät. Eivät ne ole. Välillä tuntuu, että en ole niistä laisinkaan kiinnostunut. Haluaisin sulkea kuin komeroon koko teeman. Nyt on vain niin, että elämme ajassa, jossa kaikki tämä vaikuttaa sekä näkyvissä että piilossa. Sitä ei saa suljettua pois.

Kristus puolestani

Kun ajattelen Kristusta ja Hänen Golgatan työtään, niin minulle läheiset sanat ovat Sovittaja, Vapahtaja tai Lunastaja. Arvelen sen johtuvan osaltaan Paavalin kirjeiden läheisyydestä. Hänhän selittää paljon Vanhan testamentin uhri-taustaa. Muutenkin olen viime vuosina tahtonut ymmärtää paremmin Raamatun kokonaisuutta. **Jos hylätään Kristus syntien Sovittajana, niin joudutaan selittämään synti ja syntiinlankeemus kuin taruksi tai kuvitteluksi.**

Valistuksen humanistiseen oppiin liittyy juuri synnin käsitteen pois selittäminen. Se ei sopinut

ihmiskuvaan. Tämä vääristi kuitenkin myös opin Kristuksesta. Sovitus oli tuon opin mukaan tarpeetonta. **Raamatun oma rikas kieli pitää sisällään ainakin seuraavat käsitteet koskien Kristuksen ristin työtä: uhri, sovitus, lunastus, hyvitys, sijaiskärsimys, anteeksiantamus sekä voitto synnistä, kuolemasta, Saatanan orjuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.**

Olen viime vuosina iloinnut internetin suomista opiskelumahdollisuuksista. Olen tulostanut sieltä sivuja, jotka ovat tarkoitettut mm. teologian opiskelijoille. Merkintöjeni mukaan *Alister McGrathin* opetus on ollut näiden sivujen lähteenä. Sieltä uskon ammentaneeni paljon tietoa.

Synti tahdotaan myös nykyisin selittää pois. Kuitenkin saatana on etenkin uskovien syyttäjänä. Häntä ei voi millään saada puhuttua olemattomaksi. Juuri silloin syntinsä tuntevalle nousee lohdullisena esiin Jeesuksen sijaiskärsiminen. Ei ole enää mitään rangaistusta, joka tulisi päällemme. Ei mitään vihaa. On sulaa anteeksiantoa ja sulaa rakkautta. Miksi on näin? Kristuksen tähden.

Seurakunnan elämä jo aivan alusta lähtien muotoutui ristin ja ylösnousemuksen sanoman ympärille. Ehtoollisen vietto muistutti päivittäin Jeesuksen uhrista: ”Minun edestäni...annettu....vuodatettu.”

Sijaiskärsimyksen mysteerii on itselleni läheisimmin kuvannut Per-Olof Malk. Tämän löytää myös internetistä. Otan näkyviin joitain kohtia Raamatun opetuksesta liittyen Jesaja 53 jakeen 5 loppuosaan:

”SIAISKÄRSIMYS OLI RANGAISTUSKÄRSIMYS RAUHAMME TÄHDEN

Rangaistus oli hänen päällensä
että meillä rauha olisi,
ja hänen haavainsa kautta
me olemme paratut.”

...

Syvimmissä toivottomuudessa, vailla mitään mahdollisuuksia tehdä pienintäkään yritystä syyllisyytensä poistamiseksi, tuomiotaan kohti kulkeva ihminen saa nyt nähdä profeetankin puhuvan rangaistuksesta. Mutta profeetta näkee rangaistuksen olevan Herran kärsivän palvelijan päällä! Eikä hänen päällään ole vain osaa rangaistuksesta ikään kuin meidän tulisi jakaa se hänen kanssaan, vaan Kristuksen päällä on koko rangaistus. Hänen päällään ei ole vain joidenkin rangaistus, vaan meidän kaikkien. Häntä kohtaa rangaistus kaikkien meidän kapinoittemme ja mutkikkaitten tekojemme tähden. Hänet läpisurvotaan ja murskataan ja hylätään meidän kaikkien rauhan tähden.

Kaikki pelästyneet sielut ymmärtävät tästä kohdasta sen, ettei kukaan meistä ole tehnyt mitään tämän rauhan tähden. Olemmehan kaikki tyyni kelvottomiksi käyneet, täysin kykenemättömät edes ymmärtämään sovituksen syvyyttä puhumattakaan siitä, että olisimme voineet tehdä aloitteen sovintotekoon tai osallistua sen suorittamiseen. Jumalahan tässä toimii aloitettuaan kaiken itse ja toteuttaen kaiken itsessään. Vapaaehtoisesti - nähtyään niin hyväksi - hän astui alas sovittamaan häntä vastaan nousseet vihamieliset ihmiset. Kaikki se, mitä luulemme tehneemme tässä asiassa on harhaa, petollista valhetta.

Sovituksen syy on Jumalassa, hänen olemuksessaan, hänen rakkaudessaan. On kyllä totta, ettei sanaa rakkaus esiinny koko profetiassa, mutta sen sijaan jokainen rivi tässä luvussa todistaa Jumalan rakastavan. Jumala ei tässä puhu rakkaudesta, vaan hän rakastaa käytännössä. Kohtaamme tässä toimivan rakkauden, joka ei pidä itseään esillä, mutta joka palvelee ja antaa henkensä meidän edestämme. Voisimme ehkä sanoa, että syntimme ja syyllisyytemme synnyttämä Jumalan pyhä viha ja se rakkaus, joka hänellä on luomiaan ihmisiä kohtaan, ovat Golgatalla sulautuneet yhteen sovituksiksi.”

Minä olen rakentunut uskovana niin, että tarvitsen tähän tapaan kirjoitettua tekstiä. Tätä lukemalla Jumala yhä uudelleen vakuuttaa minulle, että olen Hänelle rakas ja Hänen omansa Kristuksen työn varassa. Se mitä näen itsessäni, onkin jo kovin suhdanteille altista. Siihen en jaksa kauan katsoa. Toki annan Jumalan Hengen näyttää sen mitä on syytä nousta esiin. Tahdonhan tuoda kaiken rakastavan Isän eteen. Silti edessäni on Kristus ja Hänen työnsä, eikä oma sisäinen maailmani. Laki kertoo minulle mikä on Jumalan tahdon mukaista elämää. Siihen ei yllä yksikään ihminen. Löysin Olavi Peltolan kotisivuilta seuraavan *Lutherin* helmen: ”Kun laki tulee ja syyttää sinua siitä, ettet ole sitä täyttänyt, käske sitä kääntymään Kristuksen puoleen ja sano: Siinä on mies, joka on sen tehnyt. Häneen minä turvaan, sillä Hän on minun puolestani täyttänyt sen ja lahjoittanut minulle täyttymyksensä.”

Nils Hamner sanoo puolestaan kirjassaan *Iankaikkisen elämän matkaopas* (vuodelta 1936) seuraavaa: ”Tiedä, ettei lailla ole oikeutta eikä se millään tavoin saa ottaa evankeliumilta voimaa ja totuutta, sillä laki ei ole mikään muu kuin kurittaja ja ahdistaja, joka vie evankeliumin turviin. Tiedä, että sillä, joka Vapahtajan tykö pakenee ja hänessä riippuu, ei ole mitään tekemistä lain uhkausten ja rangaistusten kanssa, vaan evankeliumin rauhan ja armolupausten kanssa.” Tulee aina vaan kaikissa asioissaan ja tilanteissa paeta Vapahtajan tykö ja riippua Hänestä ja nähdä armolupaukset silmien edessä.

Kristus minussa

Uuden ajan uskonnollisuus, hiljaisuuden liike ja **uusi Luther-tutkimus** kääntävät katseemme itseemme, sisäänpäin. Eriasteisella painotuksella puhutaan myös käsitteestä Kristus meissä. Itselleni oikeastaan se mitä olen tutustunut uuteen Luther-tutkimukseen, ei ole ollut mikään järkytys tai pääasiassa negatiivinen asia. Olen sen esiin tuomia ajatuksia vaistomaisesti yhdistänyt edellä kuvaamaani ajatteluun. En ole antanut uusien asioiden pyyhkiä vanhaa perustietoa pois. Vain se ajattelu, mikä tahtoo turhentaa ”jumalattoman vanhurskauttamista” tai kuvaa ihmisen jumalallistumista, on mielestäni arveluttavaa ja myös hylättävääkin, kun ajattelen sitä uushenkisyyden taustaa vasten. Sen sijaan kuva elävästä, vaikuttavasta Kristuksesta meissä saisi yhä vahvistua tässä ajassa.

Kun voisimmekin puhua paljon elävästä läsnä olevasta Kristuksesta niin, että emme siirrä vanhurskauttamisen perustaa pois Golgatan työstä sisäisiin hengellisiin vaikutuksiin. Lainaan *John F. Brugin* kirjoituksesta liittyen Luther-tutkimukseen: ”Kun Luther puhuu meissä uskon kautta asuvasta Kristuksesta, hän viittaa joko 1) siihen seikkaan, että vanhurskauttava usko ei ole pelkkää älyllistä tietoa, tai 2) Kristuksen ja Isän ja Hengen asumiseen meissä, joka tuottaa pyhityksen. Hän ei viittaa vanhurskauttamiseen ts. syntien anteeksisaamiseen tässä yhteydessä.”

Vanhurskauttava usko on kaikinpuolista luottamusta Kristukseen. Hän elää minussa. Saan myös oikeasti kokea tätä Kristuksen vaikutusta ja iloita siitä päivittäin. Kristus meissä asuvana vaikuttaa meissä ja antaa voimaa hyviin tekoihin, jotka ovat seurausta vanhurskauttamisesta, eivät vanhurskauttamisen syy. Tässä ei luonnollisestikaan puhuta nyt lähes muotitermiksi nousseesta *valaistumisesta* eikä monismin kuvaamasta Jumalaan yhtymisestä. Kyseessä on lähinnä se uusi todellisuus, mihin jokainen kristitty on asetettu Kristuksessa.

Lainaan tunnettua *Lutherin* ajatusta ja palaan ymmärtääkseni jälleen *McGrathin* opetukseen:

”*Unio cum Christo*”

Yhtymys Kristuksen kanssa: *’Kristus minussa, minä Kristuksessa’*; pitkälle synonyyminen ilmausten *’Pyhä Henki minussa’* tai *’minä Pyhässä Hengessä’* kanssa (Paavalin erittäin runsaasti viljelemiä ilmauksia, ks. Esim. Room. 8:9-11, 15-17; 1 Kor. 1:30; 6:17, 19; Gal. 2:19-20; Kol. 2:9-10). Kristus *’pysyy’* (menei) minussa ja minä *’pysyn’* hänessä (Johanneksen käyttämiä ilmauksia, ks. Esim. Joh. 6:56; 15:4-7; 1. Joh. 3:24).

Ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus Kristus tulee Pyhässä Hengessään persoonallisesti 'asumaan' (inhabitatio) syntiseen tuoden mukanaan sekä persoonallisen vanhurskautensa ja pyhyytensä että myös sovitustyönsä ja voittoisan ylösnousemuksensa 'hedelmät' tai lahjat. Lahjoittaja ja lahjat ovat toisistaan erottamattomat. Näin ihminen yhdistetään Kolmiyhteisen Jumalan omaan katoamattomaan elämään. Kristus otetaan vastaan uskolla. Tämä yhtymys-malli sisältää myös forenssisen mallin korostaman anteeksiantamuksen idean, mutta tuo siihen vielä paljon rikkaamman sisällön: persoonallisen osallisuuden Kristukseen, hänen ominaisuuksiinsa ja ansioihinsa sekä itse Kolmiyhteisen Jumalan elämään."

Täytyy sanoa, että paljon jää aina salaisuudeksi ja ymmärrykseni ulkopuolelle. Kuitenkin aina on hyvä viipyä tämän ihmiselämän keskeisimmän ja suurimman salaisuuden edessä. Uskon, että pelkkä "Kristuksen salaisuuden" aavistuksenomainenkin ymmärtäminen vaikuttaa elämämme arkeen. Ahdistuksen hetkellä pusertuu mieleen sana "Jeesus". Kun vihollisvoimat tuntuvat jylläävän ympärillä, niin tiedän, että Kristus on voittanut pahan ja on kaikkia pimeyden voimia suurempi. Kristus on aina enemmän. Enemmän. Hänen verensä antaa suojan. Hänen verensä. Verensä. Ihmisen murtuminen Jumalan käden alle avaa vasta käytännössä Jumalan ylimaailmallisen, taivaallisen todellisuuden. Se lahjoittaa myös vapauden, joka poikkeaa niin sanoinkuvaamattomasti maallisesta, ihmislähtöisestä vapaudesta, joka saattaa pohjimmiltaan olla jopa orjuutta. "Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tullette todellisesti vapaiksi." (Joh. 8:36). "Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen." (Gal.5:1)

Välillä saan uskoa käsittämättömällä tavalla koko ymmärrykselläni ja kehollani, että Kristus on vapauttanut minut. Silloin vaikuttaa siltä kuin koko maailma olisi puhjennut ylistyksen pauhuun. Olo on kevyt ja kirkkauden ja puhtauden tuntu huokuu kaikessa. Ilman näitä kokemuksia ehkä minun olisi vaikea tarjota Kristusta, olisi vaikea uhrata omaa aikaa tähänkään kirjoitustyöhön. Mutta nyt tiedän, että Kristus on jotain käsittämättömän valtavaa ja suurta. Hän on Jumalan ihmeellinen Lahja.

Takaisin sisällyshuettelon alkuun

LIITTEET

LIITE 1 Healing Rooms taustoista -kriittinen kirjoitus

Healing Rooms -rukousklinikoiden taustoista
Ceta Lehtniemi

Suomessa järjestö on toiminut syksystä 2006 lähtien. Sen on tuonut Suomeen *Susanne ja Markku Laitinen* ja he huolehtivat myös koulutuksesta ja markkinoinnista. Järjestö on yhteydessä mm. suomalaiseen "Viinitarha" srk-liikkeeseen (Viinitarha liikkeen perustaja oli John Wimber). Rukousklinikoita on tämän kirjoitukseni aikoihin keväällä 2008 seitsemällä paikkakunnalla ja valmistavaa toimintaa noin 20:ssä kohteessa. Järjestö on kansainvälinen ja sen keskuspaikka on *Spokane*, Washingtonissa. Johtaja on *Cal Pierce*. Idean isä on *John G. Lake*.

CD-kirjani valmistumisen aikoihin syksyllä 2009 Healing Rooms -rukousklinikoita on Suomessa 19:lla paikkakunnalla. Ihmisten ohjaaminen seurakuntiin tapahtuu Alfa-kurssin kautta. Nyt järjestöllä on lisäksi "parantumisiltoja", joissa on opetusta, ylistystä ja rukousta parantumisen puolesta. Viimeksi mainittu toiminta on pääasiassa vapaakirkoissa. Healing Rooms on osallistunut säännöllisesti rajatiedon messutapahtumiin.

Yhdistyksen ilmoittama toiminnan visio:

- Healing Room on kanava Jumalan parantavan työn ja eheyttävän rakkauden virtaamiselle sairaiden ylle Suomessa.
- Healing Roomissa eri seurakunnista tulevat Kristuksen palvelijat toimivat yhdessä.
- Healing Room varustaa kristittyjä olemaan Jeesuksen parantavan rakkauden kanavina.
- Nähdä Jumalan ihmeellisiä tekoja Suomessa, niin että Jumala saa kaiken kunnian.

Metodit palvelutyössä:

- Seurakuntien yhteiset palvelutiimit koostuvat Healing Room -työhön koulutetuista, seurakunnan valtuuttamista vapaaehtoisista. Tiimiläisillä on halu nähdä sairaiden parantuvan ja sidottujen ja masentuneiden pääsevän vapaaksi Jeesuksen nimessä.
- Tiimin jäsenet koulutetaan ja haastatellaan ennen palvelutehtävän aloittamista. Tiimiläisen tulee olla kristittyinä kypsä ja avoin Pyhän Hengen toiminnalle. Jokaisessa palvelutiimissä on kolme henkeä.
- Healing Roomin ilmoittama tavoite on saattaa Jumalan kunnia Suomeen niin, että uskovat eivät seuraa ihmeitä ja merkkejä, vaan ihmeet ja merkit seuraavat uskovia.

Taustalla miehet John G. Lake ja Cal Pierce

Yhdistyksen internetsivuilla kerrotaan varhaisesta Healing Room -toiminnasta. John G. Lake, "Parantumisen mies" perusti Healing Roomit eläkkeelle jäätyään Spokaneen, Washingtoniin n.1915. Vuosina 1915-1920 julistettiin Spokane yhdistyksen antaman tiedon mukaan Yhdysvaltain terveimmäksi kaupungiksi Laken työn johdosta. Lääkäreiden keskuudessa John Lake ei kuulemma ollut suosittu, sillä Lake vei työllään lääkäreiden toimeentulon. Healing Roomit toimivat noin 1930-luvun lopulle saakka kunnes pikkuhiljaa kuolivat. Cal Pierce alkoi tutkia Spokaneen kaupungin ja John G. Laken hengellistä historiaa 1990-luvulla ja koki, että Jumala kutsui hänet perustamaan Healing Roomin. Monien vaiheiden kautta 1999 avattiin ensimmäinen Healing Room -rukousklinikka täsmälleen samassa huoneistossa, missä John G. Laken palvelutyö oli toteutunut

vuosisadan alussa. Tällä hetkellä (kevät 2008) maailmassa on toiminnassa jo reilusti yli 600 Healing Room -rukousklinikkaa.

Liitän tähän joitain yksityiskohtia siitä miten Cal Pierce sai haltuunsa John G. Lakella olleet parantamisen kyvyt. Cal & Michelle Pierce muuttivat Spokaneen. Cal kävi vuoden ajan kerran kuukaudessa John G. Laken haudalla rukoilemassa. 28.2.1999 hän aloitti 40 päivän paaston. Hän meni jälleen Laken hautapaikalle rukoilemaan ja koki Jumalan sanovan: Nyt on aika rukoilla, ja aika lähteä asiassa liikkeelle. Pierce koki, että Jumala halusi heidän kaivavan uudelleen esiin parantamisen lähteet Spokaneessa. Cal kutsui ympärilleen esirukoilijoita ja alkoi harjoituttaa healing-ryhmiä valmiiksi. 22.7.1999 John G. Laken Healing Rooms Spokaneessa avattiin uudelleen samassa huoneistossa, missä se oli 80 vuotta sitten. Tämä tieto on Healing Rooms -sivustoilta.

Cal opettaa konferensseissa ympäri maailmaa, että Jeesus on sovitustyönsä yhteydessä hankkinut meille myös parantumisen. Kaikki ristin osa-alueet tulee hänen näkynsä mukaan saada sisältymään Kristuksen ruumiiseen. Pierce sanoo: ”Jumala on nostamassa lopunaikojen armeijan, jonka täytyy lähteä ulos teltoistaan ja marssia taisteluun ja ottaa talteen sato. Tämä armeija ei marssi taisteluun kainalosauvoilla. Sitä seuraavat merkit ja ihmeet.”

Mistä John G. Laken parantamistoiminta sai alkunsa?

John Graham Lake, (1870-1935), yleensä tunnettu nimellä ”John G. Lake”, oli liikemies, johon John Alexander Dowien parantamistoiminta teki vaikutuksen. Lake sai Pyhän Hengen kasteen Azusa-kadun herätyksessä ja on tullut tunnetuksi lähetystyöstään ja uskolla parantamistoiminnastaan. John G. Laken uran alussa hänen vaimonsa, jota hän syvästi rakasti, jopa jumaloi, sairastui henkeä uhkaavaan sairauteen. Koska Lakella oli takanaan jo koko ikänsä ollut kärsimystä ja menetystä, hän kieltäytyi hyväksymästä tätä, ja otti radikaalin askelen ja vei vaimon tapaamaan *John Aleksander Dowieta*. Dowieilla oli mainetta erikoisena uskolla parantajana. Hän oli perustanut *Zion Cityn*, joka oli Illinoisissa, 50 kilometriä Chicagosta pohjoiseen, tämän parantamis-uskonsa ympärille. Kyseessä oli maallisen Jumalan valtakunnan rakentaminen. Dowien harha-askleet eivät jääneet tähän. Sen lisäksi hän alkoi kuvitella olevansa Elia. Se tapahtui, kun muutamat henkilöt tulivat puhumaan hänelle asiasta. Dowie opetti parantumisen kuuluvan Kristuksen sovitustyöhön ja oli lääkäreitä ja lääkkeitä vastaan, koska hänestä Jumalan tahto oli, että sairast paranevat aina.

Laken vaimo toipui, ja Lake vedettiin mukaan Dowien liikkeeseen, ja hänestä tuli lopulta yksi kirkon vanhimista. Täällä hän alkoi harjoittaa ”jumalallista parantamista”. Vaikka Dowie hylkäsi helluntailaisten sanoman, alussa joukko helluntailaisia johtajia, mukaan luettuna F.F. Bosworth, saivat harjoitusta parantamistoimintaan Dowien alaisina. Dowie toimitti viikoittain ilmestyvää aikakauslehteä *Leaves of Healing*.

Spokane on maailmanlaajuisen toiminnan pääpaikka

Siellä järjestetään koulutusta, konferensseja ja healing -toimintaa.

Esim. syyskuun 10-13 pvnä 2008 järjestetään ”Spiritual Hunger Conference”. Pääpuhujat ovat piispa

Joseph Garlington, Bill Johnson ja Cal Pierce. Joseph L. Garlington on suosittu puhuja **Promise Keepers** -järjestössä.

Mikä on Promise Keepers?

1990-luvun alkupuolen tietojen mukaan **Latter Rain eli myöhäissade**-oppi johti USA:ssa ekumeenisen

”sotilaallisen” järjestön luomiseen! Sitä kutsutaan nimellä Promise Keepers (Lupauksen pitäjät). Järjestö

perustuu ajatuksiin ”Poikalapsen” syntymisestä seurakuntaan ja ”Jumalan lasten ilmestymisestä”. Lähtökohtana on Room. 8:19. Se on osoitus siitä, että yhden ainoan jakeen perusteella, sitä väärin tulkiten, voidaan eksyä mitä mielettömimpiin projekteihin. Nämä **Ilmestyspojat (Manifest Sons of God,**

MSOG) uskovat, että Kristus inkarnoituu viimeisenä aikana seurakuntaan, mutta vain yhdistyneeseen

seurakuntaan. Toinen lähtökohta järjestölle on oppi **Joelin armeijasta** (Joel 2:1–11). Tämä kaikkia kirkkoja edustava miesten armeija perustettiin, jotta Latter Rainin opetukset saataisiin markkinoitua USA:n kirkkoihin. Siihen kuuluu satoja tuhansia miehiä jo 1990-luvun alussa.

Promise Keepers -järjestön uutislehden mukaan miehet ovat tulleet yhteen täyttämään Joelin kirjan profetian, käymään sotaa. Järjestön ovat perustaneet *John Wimberin viinitarhaseurakunnan* (Vineyard) jäsenet. MSOG:n opetukset ovat nauruherätyksen perustana ja liittyvät Rodney Howard-Brownen. Promise Keepersien välityksellä nämä opit kulkeutuvat nyt kaikkien kirkkokuntien seurakuntiin. Perustamiskirjassa sanotaan, että järjestö on kirkkokuntiin kuulumaton, ylikirkollinen organisaatio, jonka tavoitteena on kunnioittaa raamatullista miehisyyttä ja motivoida miehiä Kristus-

kaltaiseen miehisyyteen. Toronton nauruherätys levisi vuodesta 1994 alkaen kaikkialle maailmaan. Herätykseen liittyi erikoisia liikutuksia, huutamista, vapinaa ja lattialla ”likoamista”. Myös liikkeen outoihin oppeihin alettiin kiinnittää huomiota. Toronton herätys räikeine muotoineen hävisi melko nopeasti, mutta se elää yhä monen toiminnan taustalla. John Wimberiä voidaan pitää keskeisenä hahmona liikkeessä.

Toisena nimenä Spokaneen ”Spiritual Hunger” konferenssissa on mainittu **Bill Johnson**. Hänet yhdistetään mm. New Wine -seminaareihin. Bill Johnson puhuu mm. Tukholmassa pohjoismaisessa

New Wine - konferenssissa 24-26.4.2008 parantumisesta

Mitä on New Wine?

Tärkeä vaikuttaja New Winen takana on varhainen *Vineyard-liike* ja *John Wimberin* opetukset, jotka tulivat Englantiin sellaisten miesten kautta kuin David Watson ja piispa David Pytches. Painotus on Jumalan valtakunta-ajatuksessa ja Hengen työssä ja Pyhän Hengen voimassa ja lahjoissa. Eheyttävään, vapauttavaan ja profeettalliseen toimintaan keskitytään. New Winen perusti v.1989 David Pytches, joka oli Chorleywoodin St. Andrewin anglikaanikirkon kirkkoherra Hertfordshiressa Englannissa. Davidin johdossa seurakunta kävi läpi voimakkaan hengellisen ”uudistuksen”, joka veti puoleensa tuhansia muita kirkkojohtajia, jotka halusivat oppia siitä mitä tapahtui. Tämä johti siihen, että David ja hänen puolisonsa Mary alkoivat järjestää vuosittaisia ”uudistuskonferensseja”. Näin syntyi New Wine. Myöhemmin muodostunut verkosto tukee kirkkoja ja niiden johtajia uudistumisessa. Tiedot ovat Ruotsin New Wine internetsivulta.

Yksi esimerkki Spokaneen laajasta opetusmateriaalista

Spokaneen Healing Rooms keskuksessa on myytävänä mm. *T.L. Osbornin* kirja ”100 jumalallisen parantamisen tosiasiaa.” T. L. Osborn kirjoittaa paranemisesta: ”Raamattu kertoo sen totuuden, että

meidät on parannettu jo Jeesuksen haavoissa, mutta tosiasia saattaa kuitenkin olla se, että parantuminen ei ole heti näkyvää. Parantuminen otetaan vastaan uskomalla totuuteen eli Jeesukseen, eikä tosiasioihin ja oireisiin. Parantuminen sairauksista ei ole itsestään selvä asia, sillä itse parantajan Jeesuksen täytyy olla paikalla. Kun otamme vastaan parantumisemme Jeesukselta, niin Jeesus tulee kirkastettua ja iloa ja riemua vapautuu pimeään maailmaan, sekä pimeys väistyy. Usko on luottamusta lupausten antajaan, että hän kykenee täyttämään lupaukset olosuhteista huolimatta. Meidän ei tule murehduttaa Pyhää Henkeä epäuskollamme, vaan kiittää ja ylistää Pyhän Hengen läsnäolosta.”

Joitain kohtia Suomen Healing Rooms -koulutuksen sisällöstä:

- ³⁵₁₇ Parantava Jumalan sana, parantamisen ainekset, sairauksien juuret ja muodot
- ³⁵₁₇ Mitä Jeesus parantaa? Miksi Jeesus parantaa? Miten Jeesus parantaa? HR periaatteita
- ³⁵₁₇ Parantumisen esteitä, miksi kaikki eivät parane? Olemmeko sairaita Jumalan kunniaksi?
- ³⁵₁₇ Pyhän Hengen läsnäolo rukoustyössä. Miten Pyhä Henki toimii tänä päivänä sairaan puolesta rukouksella? Pyhän Hengen lahjat ja Hengen hedelmät
- ³⁵₁₇ Hengellinen auktoriteetti, kristityn auktoriteetti Kristuksessa
- ³⁵₁₇ Rukousta tulevien tiimiläisten ja jokaisen osallistujan puolesta

Oma huomioni kiinnittyy kolmeen ensimmäiseen kohtaan. En näe, että Raamatun pohjalta on tarkoitus tehdä tämän kaltaisia oppeja sairauksista ja parantamisista. Tähän liitetään Osbornin, Laken ja Piercen esittämä ajatus, että Jeesuksen ristin työn perusteella olemme jo parantuneet. Tämä ilmeni myös John Aleksander Dowien opeissa. Ihminen rakentaa sitten tämän jo sovituksen yhteydessä tapahtuneen parantumisen varaan erilaisia oppirakennelmia siitä, miten parantuminen otetaan vastaan ja miten sen esteet poistetaan.

Voisimme puhua myös opista liittyen ”Jeesuksen läsnäoloon”. Tällä ymmärretään nykyisin tietynlaista tunnelmaa, johon päästään rukouksin ja ylistyksin, siis ihmisen suorituksin. Jeesus on kuitenkin luvannut olla omiensa kanssa joka päivä maailman loppuun saakka. Saamme luottaa tähän enemmän kuin mihinkään, mitä me koemme ja aistimme. Juuri silloin kun emme mitään koe, on tärkeintä tietää, että Jeesus on kanssamme.

Jumalan lapseuteen liittyy yksinkertainen luottamus, eikä parantamismenetelmien kehittäminen. Saamme rukoilla paranemista taivaalliselta Isältämme Jeesuksen nimessä. Käännymme Hän puoleensa kaikissa elämämme tarpeissa. Voimme myös pyytää luotettavia uskovia rukoilemaan kanssamme tai pyytää öljyllä voitelua. Samoin voimme turvautua seurakunnan tai uskonystävien esirukoukseen.

Olen kuullut ja lukenut aidoista paranemisista, joissa on hyvin yksinkertaisesti vuodatettu sairauden tuoma hätä Jumalan, Isän, hoitoon. Yhden paranemisen tiedän tapahtuneen ehtoollispöydässä.

Kohta ”**Hengellinen auktoriteetti**” vie ajatukset mm. *Kenneth Haginin* virheelliseen opetukseen kristityn auktoriteetista. Osa väärästä vallan ja auktoriteetin opetuksesta perustuu tähän tuttuun Raamatun paikkaan lähetyksenkäskyä, Matt.28:16-20: ... Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.... Valtateologit väittävät löytävänsä näistä Jeesuksen sanoista ns. vallan delegoinnin. He ovatkin mielessään lisänneet kaksi sanaa, joita ei Raamatussa ole. Sanat ovat: (Menkää siis) te samoin. Jeesus ei sano niin, vaan: Menkää siis ja tehkää! Tämä on hyvin yleinen selitys, jolla halutaan tukea vallan delegointioppia.

Yhteenvedoa Healing Rooms -toiminnasta

Healing Rooms toiminnalla on selkeät yhteydet ns. Toronton herätykseen (nauruherätykseen) ja toisaalta myös vuoden 1906 Azusa - kadun herätykseen. Aivan ilmiselvä ja erikoinen on yhteys John Alexander Dowiehen. Laken yhteys Dowiehen syntyi nimenomaan tämän elämän viimeisinä vuosina Zionin kaupungissa. Lake perusti parantumishuoneensa Spokanen kaupunkiin. Täsmälleen samoista tiloista alkoi Cal Piercen toiminta. Cal Pierce on kouluttanut maailmalle lukuisia healing-kouluttajia kuten Suomen Laitiset. Täällä Suomessa jokainen Healing Roomissa rukoileva käy läpi saman koulutuksen, ja sen pitävät Susanne ja Markku Laitinen. Lopuksi jokaisen koulutettavan puolesta rukoillaan henkilökohtaisesti. Muulla tavoin koulutetut henkilöt eivät voi anoa pääsyä rukoilijoiksi.

Torontolaisuudessa ”siunaus” ja ”voitelu” levisi käsien kautta. Healing Rooms toiminnassa tällainen vastaava ketju löytyy rukouspalvelijoista aina Cal Piercen asti. Healing Rooms työssä voidaan kuitenkin ilmoittaa työn isäksi ja lähdehenkilöksi John Graham Lake ja oikeammin se voisi olla John Alexander Dowie, kuten edelläolevasta näkyy. Klinikaille voi mennä rukoiltavaksi kuka vain kokee siihen halua tai tarvetta. Uskoa ei edellytetä. Hoituhuoneen seinässä lukee ”Jeesuksen läsnäolo”. Ylistyksellä ja esirukouksella pyritään saamaan aikaan Pyhän Hengen läsnäoloa.

Raamatussa varoitetaan olemaan liian kerkeä laittamaan käsiä ihmisten päälle. Samoin tulee olla myös varovainen siinä kenen käsien alle menee (1Tim.5:22). Nyt tässä Healing Rooms liikkeessä unohtuu kaikkinaisen varovaisuus ja arvioiminen. Toiminta leviää vauhdilla seurakuntiin ympäri Suomea. Toiminnan ytimessä on sama hengellinen ja opillinen sisältö, mikä esiintyi Toronton nauruherätyksessä, kuitenkin ilman sen räikeitä ulkoisia vaikutuksia. Tämä seikka ei tee toimintaa yhtään sen vaarattommaksi. Monet Raamatun vastaiset opit näyttäisivät olevan kytkeytyneenä toiminnan taustalle, kuten kirjoituksessani olen ottanut esille.

Varsinainen sovituksen sanan julistus syntien anteeksisaamiseksi jää Healing Rooms -toiminnassa syrjään, kun tavoitellaan parantamisia. Merkkien tulee seurata Sanan julistusta. Evankeliumin on oltava ensimmäisenä. Jumalan parantava työ ei myöskään ole missään vaiheessa tauonnut. Kirkoissa ja rukoushuoneissa on säännöllisesti rukoiltu sairaiden puolesta. Mielestäni Raamatussa ei puhuta evankeliumista irrallaan tapahtuvasta parantamisesta, jota voisi verrata rukousklinikka-toimintaan. Healing Rooms -järjestö osallistui syksyllä 2007 Hengen ja Tiedon (rajatiedon) messuille energiahoidojen rinnalla. Tämä jo sinänsä aiheuttaa epäselvyyttä ja hämmennystä muutenkin sekavassa erilaisia hoitoja tarjoavassa kentässä.

Lähteitä:

Paavo Hiltunen ”Torontoilmiö läpivalaisussa”, s.141

http://en.wikipedia.org/wiki/John_G._Lake

<http://koti.phnet.fi/elohim/elamankerratopettavat.html>

<http://leavesofhealing.googlepages.com>

<http://www.kristitynfoorumi.fi/eiuutta2.htm>

<http://www.healingrooms.fi>

<http://healingrooms.com>

http://www.healingrooms.fi/filearc/69_Healing%20Rooms%20-lehti%20%201_08%20.pdf

<http://healingrooms.com//index.php?src=spiritualhungerconference>

<https://healingrooms.com/index.php?src=content&cid=3>

<http://www.new-wine-finland.net>

<http://www.kairosnewwine.se>

<http://www.kolumbus.fi/pentti.mattila/Sivut/Parantuminen.htm>

<http://www.rajatieto.fi/fi/node/56>

<http://www.kristitynfoorumi.fi/menestysarha.htm>

Internetsivut olen tutkinut keväällä 2008

Takaisin sivulle 49 [tästä](#) sivulle 84 [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

LIITE 2: Olli Valtosen kirjan kritiikki – uhrikuolema ilman sovituserkitystä

KRISTINUSKO ILMAN UHRIKARITSAA – ITSENSÄ LÖYTÄMISEN USKONTO

Kirjoitan Olli Valtosen ajatuksista Kirjapajan vuonna 2006 kustantaman kirjan pohjalta. Kirjan nimi on ”**Kirjoituksia eksyville KAIKKI KÄÄNTYY HYVÄKSI**”. Kuin alustukseksi laitan myös merkintöjä vuoden 1994 kirjasta ”**TUULET TULEVAT**”.

TUULET TULEVAT

Olli Valtonen vaikuttaa monessa paikassa, ainakin Helsinki Missiossa, Tuomasmessussa ja Hiljaisuuden liikkeessä ja niin sanotussa aamupiirissä. ”Tuulet tulevat” kirjan loppupuolella Valtonen kertoo miten voimakas kokemus hänelle oli ensimmäinen hiljaisuuden rettriitti. Se oli käänteentekevä kokemus hengellisyydelle. Toinen vahva kokemus oli vierailu Lontoon Holy Trinityn eli Pyhän Kolminaisuuden anglikaaniseurakunnassa Bromptonissa. Valtosen vierailun aikaan oli Lontoon Holy Trinity seurakunnassa Toronton seurakunnan vetäjä pastori John Arnott. Kirkkoherra Sandy Millarin rukoillessa Olli Valtonen sai sellaisen hengen kosketuksen mitä nyt näissä yhteyksissä yleensä kuvataan rakkaudessa likoamisena. Valtonen kuvaa: ”*Tuule tuuli ja hengitä minuun voimasi ja Isän rakkautesi*”.

Kirjassa ”Tuulet tulevat” käy myös ilmi runsaat kontaktit kansainväliseen karismaattisuuteen ja ennen muuta katolisuuteen.

Sivulla 163 Valtonen kirjoittaa seuraavasti tulevaisuuden hengellisyydestä:

”Elämä on suuri kokonaisuus. Siksi tätä aikakautta kuvaa parhaiten huono suomenkielinen sana kokonaisvaltainen. Kokonaisvaltaisuus on 1900-luvun lopun suuri teema.

Tässä merkityksessä maallistuminen on out. Hengellisyys on in. Todellisuus on saamassa ihan uuden järjestyksen. Pelkkään järkeen perustuva todistelu ja argumentointi, samoin kuin sanat itsessään ovat menettämässä merkitystään. Niiden tilan ottavat vähitellen rituaalit, kokemus, symbolit, merkit ja suuret kertomukset.”

KAIKKI KÄÄNTYY HYVÄKSI

Nyt lähdän poimimaan kirjan ”Kaikki kääntyy hyväksi” ajatuksia siinä järjestyksessä kuin ne

kirjassa tulevat vastaan. Otsikointi on minun tekemäni. Valtosen teksti on kursivoitu ja tummanpunaisella värillä.

Sielun pelastuminen

”Sielun pelastuminen on sitä, että itsensä kadottanut ihminen saa kosketuksen itseensä”. ”Mihin ihminen herää? Ilmiöllä on hyvä nimi. Kutsumme sitä läsnäoloksi. Havahtuminen on heräämistä oman elämän läsnäololle”. Tässä kohdin Valtosen kertoo muutoksesta. ”Tähän asti olen kuvitellut, että sielun pelastus tarkoittaa pääasiassa syyllisyysongelman ratkaisua”. ”Enemminkin on ollut kysymys siitä, miten voin kokea rikasta ja yltäkylläistä elämää.”

”Kysymys kuuluu siis: Kuka minä olen, kaikkien ajatusteni, tunteitteni ja pyrkimysten takana? En voi pelastaa sieluani. Mutta voin löytää sen.”

”Sielunsa löytäminen on tärkeää kahdesta syystä. Ensinnäkin se herättää meidät henkiin. Ja toiseksi, tarvitset sieluasi, jotta voit olla yhteydessä Jumalaasi. Sielu on Jumalan reviiriä. Yhteys Jumalaan on kristinuskon ydinasia.”

Tähän tapahtumaan liitetään myös Pyhä Henki. *”Pyhän Hengen tuleminen on kuin heräisi kuolleista. Se on sitä, että Jumala puhalttaa elämän hengen keskelle kuolemaa. On niin paljon elävänä kuolleita. Niin paljon ihmisiä, jotka tarvitsisivat tätä puhallusta.”* ”Omassa elämässäni yksi näistä puhalluksista liittyi Hiljaisuuden retriittiin vuonna 1994.”

Paavo Rissanen veti retriitin. Hän sanoi: *”Hengitys on iso osa meditaatiota. Eikä liene sattuma, että Jumalaa kutsutaan hengeksi. Läsnäolon kokemus on Hengen työtä.”*

Sielun pelastuminen on Valtosen mukaan sitä, että ihminen saa kosketuksen itseensä. Ihminen herää läsnäoloon. Tämä puolestaan on tärkeää, että saa yhteyden Jumalaan. Pyhä Henki kuvataan tunnekokemuksena ja puhalluksena, joka tekee eläväksi. Missään ei mainita, että Pyhä Henki kirkastaisi Kristusta. Samoin sielun pelastuksen yhteydessä ei puhuta mitään Jeesuksesta.

Syntiinlankeemuskertomus ja sen seuraukset uudella tavalla

Pääkysymykseksi syntiinlankeemuksessa muodostuu se, että ihmisen kuva rakastavasta ja armollisesta Jumalasta muuttui vihamieliseksi ja kostavaksi. Syntiinlankeemuskertomus nimetään kirjassa myös sielun kadottamisen kertomukseksi.

Valtonen viittaa Drewermanniin ja selvästi hyväksyy hänen ajatuksensa: *”Ihminen ajoi itse itsensä pois paratiisista. Oman pelkonsa ja häpeänsä takia. Ihminen itse sulki itsensä ulos Jumalan yhteydestä. Pelko väärästi ihmisen jumalakuvan ja rikkoi yhteyden, joka oli tarkoitettu Jumalan ja ihmisen välille.”*

”Mitäpä jos Jumala olikin lähtenyt paratiisista etsimään ihmistä rakastaakseen hänet terveeksi, ei kosta suunnitellen tai rangaistus mielessään? Mutta Aadamın häpeä ja pelko muunsivat Jumalan kostajaksi.”

”Kauhusta vapisevaa ei auta julistus, jossa pelastusta saarnataan niin monimutkaisesti kaikkine kielipeleineen sovituksesta ja vanhurskauttamisista, että perusajatus Jumalan yksinkertaisesta rakkaudesta katoaa.”

”Kääntyminen tarkoittaa mielenmuutosta. Minkälaista mielenmuutosta? Sellaista mielenmuutosta, että Jumala ei ole alati vihainen tuomari, joka odottaa voidakseen jakaa rangaistuksiaan. Sillä Jumala ei ole tällaista pelkoa ansainnut. Mielenmuutos on jumalakuvan muutos. Jumala on

rakastava Isä, joka odottaa voidakseen osoittaa meille rakkautensa.”

”Jeesus antaa vastauksen kysymykseen, joka kuuluu: ”Miten löydämme takaisin Jumalan luo sellaisena kuin hän todella on?” Vain siten, että heitämme kerta kaikkiaan pois kaiken rangaistuksen pelon ja syyllisyyden tunteen.”

”Olimmepa tehneet mitä tahansa, ensimmäinen asia elämässämme on Jumalan hyväksyntä ja viimeinen sana on anteeksiantamus.”

Kääntyminen tarkoittaa Valtosen mukaan sitä, että jumalakuvamme muuttuu vihasesta Jumalasta rakastavaksi Jumalaksi. Syyllisyyden ongelma ratkeaa hänen mukaansa niin, että heitämme pois rangaistuksen pelon ja syyllisyyden tunteet. Tähän kokonaisuuteen ei kuulu mitenkään muuten Jeesus kuin siten, että Hän tuli kertomaan meille Jumalan rakkaudesta.

Ajatuksia uhraamisesta

”Miksi pitää uhrata jumalille? Tai miksi Jumalalle? Siksi, että Jumala on vihainen.”

”Drewermann sanoo, että syntiinlankeemuskertomuksesta lähti ihmiskunnan vääristyneen jumalakuvan voittokulku. Siitä lähtien kuva Jumalasta on ollut todellisen jumalakuvan irvikuva. Paratiisista karkottamisen jälkeen ihmiskunta on lukemattomilla eri uhreilla ja uhritavoilla yrittänyt lepyttää vihaiseksi kokemaansa Jumalaa.”

”Drewermannin mukaan Kain ja Abel ovat esimerkkejä ihmisistä, jotka eivät milloinkaan voi pitää mahdollisena, että rakkaus voisi kohdata heitä sellaisena kuin he ovat. Uskoa, että heitä rakastettaisiin yksinkertaisesti siksi, että he vain ovat.”

”Ja surullista tässä on se, että tätä kertomusta kirjoitetaan sydämissämme myös kristillisenä aikana, siis sen jälkeen kun Herramme ja veljemme Jeesus tuli 2000 vuotta sitten kertomaan, millainen Jumala, ihmisen luoja oikeasti on. Yhä edelleen elää vahvasti se ajatus, että Jumala tarvitsee uhrin voidakseen rakastaa paratiisiinsa kadonnutta ihmistä. Me tulkitsemme kristinuskoa tästä julmasta kuvasta käsin ajatellen, että Jumala oli lepytettävä niin äärimmäisellä tavalla, että hän vaati oman poikansa veren sietääkseen meitä silmissään.”

”Pääsiäisen ydin on tämä: Jumalalla ei ole muuta vihollista tässä maailmassa kuin kuolema. Ja sen Kristus tuli tänne voittamaan. Kuolemalla kuoleman voitti.”

”Ja siinä oheissa hän oli osa meidän elämäämme. Kärsi meidän kipumme, koki meidän kokemuksemme Jumalan hylkäämisestä. Ja nousi kuolleista osoittaakseen että vihollisista suurin on kukistettu.”

”Jumalalla ei ole muuta vihollista kuin kuolema. Ja kun hän kuolemalla kuoleman voitti, vihollisista viimeisin kukistettiin. Siksi on tärkeää, että me esittelemme tälle maailmalle sitä Jumalaa, jonka me näemme Jeesuksessa. Julistakaamme sitä sanomaa parannuksenteosta jota Jeesus julisti. Kreikankielinen sana metanoia eli kääntyminen tarkoittaa ennen kaikkea kääntymistä pois väärästä jumalakuvasta. Kohti oikeaa jumalakuvaa. Sitä kuvaa, josta Jeesus sanoo: ”Joka on nähnyt minut, hän on nähnyt Jumalan.”

Olli Valtonen hylkää ajatuksen Jumalan vihasta ja uhrista. Raamattu kyllä puhuu Jumalan vihasta. Mm. Paavali sanoo: ”*Me pelastumme hänen kauttansa vihasta*”(Room.5:9). Valtonen kieltää koko Jeesuksen uhrikuolema-ajatuksen. Sovitusta synneistä ei tarvita vaan ennen kaikkea uskomista Jeesuksen puheisiin, ja siihen millaisena Jumala näyttäytyi Jeesuksessa. Ja mihin syntien sovitusta olisikaan tarvittu, kun syntiinlankeemuksen seurauksena oli lähinnä vääristynyt jumalakuva?

Kuitenkin kuolema sentään Valtosenkin mukaan voitettiin Golgatalla.

Kilvoittelusta ja Jumalan armosta

”Puhun kilvoittelusta. Oikeastaan sen loppupisteestä. Siitä, kun olen tehnyt kaikkeni yrittääkseni voittaa ikioman heikkouteni – omimman syntini – joka uudestaan ja uudestaan vie minut keskelle suuria ongelmia.”

”Kullakin on oma Akilleen kantapäätänsä, oma heikkoutensa. Armon vastaanottaminen edellyttää sitä, että olemme tulleet tietoisiksi omasta haavoittuvuudestamme. Siksi kilvoittelun yksi tärkeä osa liittyy itsetuntemukseen.”

Kilvoittelusta ja itsetuntemuksesta kirjassa on hyvin paljon asiaa. Se tapahtuu myös enneagrammin pohjalta.

Valtonen palaa vielä ajatukseen, että Jumalan kasvot on julistuksessa saatu näyttämään vihaisilta eikä armollisilta. *”Olemme kirkossa jotenkin epäonnistuneet evankeliumin keskeisimmän asian, Jumalan varauksettoman armon välittämisessä.”*

”Ja tähän me olemme onnistuneet sotkemaan Jeesuksenkin.”

”Viesti menee salakavalasti näin: Koska Jumala vihaa niin paljon syntiä, hänen oli lähetettävä poikansa tänne maailmaan ja uhrattava hänet meidän pahuutemme takia. Jumala voi hyväksyä meidät vain Jeesuksessa, koska Jeesuksen tähden hän antaa meille synnit anteeksi. Jeesus tuli lepyttämään vihaisen Jumalan. Armo on tässä sitä, että Jumala voi hyväksyä minut silmissään vain veriuhrin takia.”

”Mutta ei se ole sitä armoa, josta Jeesus tuli todistamaan.”

”Jumalan rakkautta ja hyvyttä ei voida selvittää ihmisille lakitermein ja kuvin, jotka tulevat lakitivasta. Jumalan rakkautta ja hyvyttä ei voida selittää ihmisille ikään kuin Vanhan testamentin kautta, jossa Jumala vaatii koko ajan uhria.”

Jumalan rakkautta ja hyvyttä voidaan kuvata vain Jeesuksen kautta ja sen kautta mitä Jeesus meille armosta ja rakkaudesta opetti. Kysymys on aivan uudesta testamentista. Sen sisällön tuli Jeesus meille avaamaan. Ja ydinkohta on siinä, että Jumala rakastaa maailmaa ja sen ihmisiä. On aina rakastanut, maailman alusta alkaen.”

”Uskon uhrikuolemaan toisella tavalla. Jeesus oli uhri, mutta hänet tappoivat ihmiset – ei Jumala. Miksi hän kuoli? Siksi, että sen ajan hurskaat ja kirjanoppineet eli lain kiivailijat eivät yksinkertaisesti voineet sietää hänen julistustaan armosta.”

Itse lisäisin tähän Hebr.7:26,27: *”Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopiikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niin kuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.”* Tässä käy hyvin selville Vanhan testamentin uhrikäytäntö sekä Jeesuksen kertakaikkinen uhri Golgatalla. Ikävää, että Valtonen pitää tätä vain väärinkäsityksenä, koska uhria ei tarvita. Jeesus on hänen mielestään uhri vain siinä mielessä, että ihmiset tappoivat hänet.

Mitä on usko Jeesukseen?

”Mitä tarkoittaa se, että uskoo Jeesukseen?”

”Perimmältään kysymys on siitä, uskommeko siihen mitä hän sanoi.”

”Tässä on tiivistys ehkä kaikkein tärkeimmästä: Jeesus sanoo, että väärät ja pahat teot saa anteeksi. Tässä on sanottu se kaikkein olennaisin asia, johon koko kristinusko kiteytyy; se mitä Paavali kutsuu evankeliumiksi.”

”Kirkko on perustamisestaan lähtien opettanut syntien anteeksisaamista. Siihen perustuu 2000 vuotta vietetty messu, jonka kulminaatiopiste on siinä, kun liturgi nostaa viinimaljan kaikkien syntisten nähtäväksi ja sanoo: Tämä on sovinnon malja syntien anteeksisaamiseksi. Siihen samaan perustuu rippi ja synninpäästö. Väärin tehneille sanotaan: Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.”

Tässä kohdin ihmettelen eniten miten tämä voi toteutua ilman, että nähdään Jeesus uhrikaritsana ja syntien Sovittajana. Kuitenkin juuri ajatuksen uhrista Valtonen kieltää useammassa kohdin kirjaa. Jeesus tuli kertomaan, että väärät teot saadaan anteeksi. Ja tämä on myös muka Paavalin julistama evankeliumi.

Anteeksiantamisesta, katumisesta, parannuksesta ja kilvoittelusta

Kirjassa käsitellään aika laajasti vuorisaarnaa ja Jeesuksen opetuksia. *”Älkää tehkö pahalle vastarintaa.”*

”Tässä vuorisaarnan katkelmassa Jeesus halusi osoittaa, että taistelussa pahuutta vastaan on tehokkaampiakin aseita kuin revanssi – parempia kuin oikeudenmukaisinkaan kosto. Hän kuvaili tälle maailmalle uuden asenteen kohdata paha ja vääryys, uudenlaisen tien, joka kolme vuotta myöhemmin tuli maksamaan hänelle hänen henkensä.”

”On vain niin paljon asioita, joita ei voi koskaan korjata, siksi siihen liittyy niin paljon surua.”

”Mutta mitä se parannuksen teko sitten on, jos ei korjaamista? Palaamme takaisin tähän metanoia – sanaan. Se tarkoittaa siis mielen muuttumista, sisäistä uudistumista. Ja liittyy – ei ollenkaan korvaamiseen tai korjaamiseen. Siihen, että on asioita, joita ei kukaan voi muuttaa. Mutta joihin kohdistuu anteeksisaamisen todellisuus.”

”Saman anteeksiannon piiriin kuuluvat myös virheet, joskus tuntuu siltä, että elämme niin perfektionistisessa kulttuurissa, että synnit vielä saa anteeksi, mutta omaa vajavaisuuttaan ei. Vaikeinta on lopulta antaa anteeksi itselle. Siis tee täyskäännös. Tee parannus!”

Parannuksen tekemiseen Olli Valtonen ei liitä sitä, että tulisi uskoa evankeliumi Jeesuksesta, vaan se tarkoittaa mielen muuttumista anteeksiannon todellisuudessa, ja ihmisen sisäistä uudistumista.

”Jeesuksen mukaan kilvoittelu liittyy ihmisen pelastumiseen. Kilvoitelkaa päästäksenne sisään ahtaasta ovesta. Minä sanon teille: monet yrittävät mennä sisään, mutta eivät siihen kykene.”

”Mitä Jeesus sitten tarkoitti sanoessaan, että meidän täytyy kilvoitella päästäksemme sisään ahtaasta portista? Hän liittää sen oikein ja väärin elämiseen. Hän antaa esimerkiksi ohjeita kristityn elämäntavoiksi, mutta jostain syystä niistä puhutaan ja niitä opetetaan kristillisessä saarnassa hävyttömän vähän. Mieluummin tarjoillaan turvallisuushakuista hartausainesmössöä ja vakuutetaan sitä yhtä ja samaa asiaa: että Kristuksen veressä ja ristissä on vastaus.”

”Hiljaisuus on kilvoittelun voimanlähde. Se nousee autiomaasta, mistä luostariliike on peräisin.”

”Oletko selvillä omasta kiusauksestasi? Jos et ole, ehdotan matkaa erämaahan. Siellä voit sen kohdata. Oman peruskiusauksen tunnistaminen on tärkeintä ja parasta, mitä ihmiselle voi tapahtua. Se nimittäin liittyy elämän tarkoitukseen.”

”Koettelemusten aikana meitä sovitetaan siihen rakoon, joka on meidän paikkamme tässä maailmassa. Se on se meidän ahdas porttimme, josta pitää päästä läpi.”

Tässä Valtosen kuvauksessa kilvoittelu jää kovin ihmisen omien ponnistelujen varaan ja pelastus liittyy oikein elämiseen. Mitä omasta kilvoittelustani tulisikaan ilman jatkuvaa turvautumista Jeesukseen. Tarvitsen päivittäin puhdistusta ja anteeksiantoa ja siihen liittyy keskeisesti ristin työ. Kristillinen kilvoittelu tarvitsee sanomaa rististä ja Kristuksen verestä. Jeesuksen tarkoittamaa ahdasta porttia ei voi Raamatun mukaan tulkita oman paikkansa löytämisenä elämässä kuten Valtonen tekee.

Hyveistä ja hyvän tekemisestä

”Viisauden harjoittaminen on luomistyön jatkoprosessia.”

”Armo on Jumalan ihmeellinen interventio eli väliintulo keskellä näkyvää maailmaa. Armo pitää maailman kasassa. Armo estää meitä sairastamasta enemmän kuin tapahtuu. Armo pitää sinut ja minut hengissä.”

”Mitä ihmiselle tapahtuu, kun hän löytää elämänsä uskon?”

”Eräs Vanhan testamentin teksti kuvaa tätä seuraavalla tavalla: Näin sanoo Herra Jumala, Israelin Pyhä: Jos käännytte ja pysytte levollisina, te pelastutte, hiljainen luottamus on teidän voimanne.”(Jes.30:15)

”Siitä tulee edellä mainitun raamatunkohdan ensimmäinen opetus. Se on sana kääntykää. Kääntyminen tarkoittaa asenteen muutosta. Pysäyttäkää maaninen ryntäily ja ottakaa aikalisä.”

”Raamatun mukaan usko on luottamusta. Vastaavasti uskon puute on epäluottamusta.”

”Uskon syntyminen lähtee siitä, että ihminen uskoo Jumalaan. Mutta uskovaksi kutsumamme ihminen ei vain usko siihen, että Jumala on olemassa. Hän myös luottaa Jumalaan.”

”Luottamuksen omistaminen alkaa hiljaisesta kaipauksesta. Niin kummalliselta kuin se kuulostaakin luottamusta voi harjoitella. Istua hiljaa tuolillaan ja katsella auringon laskemista luottaen että se nousee taas huomenna.”

”Hyvän tekemistä voi opetella. Elämän tarkoitus on hyvyys.”

”Hyvyys on se syy, miksi maailma on olemassa. Eikä vain maailma; hyvyys on se syy, miksi sinä olet olemassa. Siinä lyhyin ja lopullisin vastaus kysymykseen elämän tarkoituksesta. Elämän tarkoitus on hyvyys.”

”Kerta toisensa jälkeen Jeesus sanoo, että taivaallinen Isä on muistava meidän hyvät tekomme. Ja että meidän palkkamme on oleva suuri. Kirkkovuoden tuomiopäivän teksteissä luemme saman tekojen korostuksen. Niiden mukaan meiltä ei viimeisellä tuomiolla kysytä, mitä pahaa me olemme tehneet, vaan mitä hyvää me olemme jättäneet elämässämme tekemättä.”

Usko on Valtosen mukaan Jumalaan luottamista. Usko syntyy asenteen muutoksen kautta ja se kasvaa luottamusta opettellessa. Jeesus oli kirjan sanoman mukaan tullut tuomaan esille Jumalan todellisen mielenlaadun, eikä sovittamaan syntejä uhrikuolemallaan. Eli Jumalan Pojan ristinkuolema ei ole johdonmukaisesti ajatellen välttämätön yhteyden ja uskon syntymisessä Jumalaan, ainakaan siten kuin on perinteisesti opetettu.

Tekojen ja hyvän elämän korostuksessa näkyi katolisuuden vaikutus kirjan sanomassa. Myös Helsinki Mission ja Tuomasyhteisön hyväntekeväisyydestä kerrottiin kirjassa aika laveasti.

Investoi taivaaseen

”Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. ...”(Matt.6:19-21)

”Ihmisen koko elämä on yhtä suurta etsikkoaikaa, aikaa, joka on annettu, jotta me voisimme löytää sen haavoittuneen ja syvällä jossakin geeniemme ja selviytymisstrategioittemme takana olevan todellisen itsemme. Sen me viemme kerran mukamme.”

”Ilmestyskirjan 2. luvun jakeessa 17 lukee, että jokainen saa Jumalalta valkoisen kiven, johon on kirjoitettu hänen nimensä.”

”Elämän etsikkoaika on kasvua kohti tätä nimeä. Kohti tätä persoonaa. Juuri siitä on kysymys, kun me puhumme sielun pelastuksesta.”

”Kilvoittelun tärkeä kohde on aina ollut Pyhä huolettomuus. Se on sitä, että voit sanoa äiti Juliana Norwichilaisen tavoin: Jos onkin totta että kaikki kärsimme syntiemme seurauksena, kaikki muuttuu hyväksi. Kaikki muuttuu hyväksi. Kaikki muuttuu hyväksi, kaikenlaiset asiat.”

Näin siis elämän tarkoitus Valtosen kirjan mukaan on todellisen itsemme löytäminen. Etsikkoaikaa on koko elämä. Jeesusta ja Häneen uskomista ei mainita tässä yhteydessä. Samoin Jeesus ei ole kirjassa syntiemme Sovittaja Golgatan ristillä, Jumalan uhrikaritsa. Jeesus tuli vain kertomaan Isän rakkaudesta ja anteeksiannosta, elämään ihmisen elämän ja voittamaan kuoleman vallan. Kääntymisemme on Valtosen mukaan mielenmuutos, mikä tarkoittaa jumalakuvan muuttumista.

Ceta Lehtniemi

Takaisin sivulle 50 [tästä](#)

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

LIITE 3. Richard Rohrin kirjan *Suostu elämään* kriittinen arvio

Suostu elämään, Rukoilijan matka kehältä keskukseen, Richard Rohr
Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja 2007

Kirjoittajan ja kirjan esittely

Richard Rohr on maailman tunnetuimpia hengellisiä opettajia, kirjailija, fransiskaanipappi ja erakkomunkki, joka on perustanut New Mexicoon 'Center for Action and Contemplation' nimisen keskuksen. Rohr on suosittu puhuja myös kansainvälisissä enneagrammikonferensseissa.

Kirjan keskeiset ajatukset ovat tiivistettyinä kirjan takakannessa. Richard Rohr sanoo, että elämme elämäämme ikään kuin kehällä, reunamalla, vailla kosketusta sisäiseen keskukseen. Suureen muutokseen on kaksi tietä: rakkauden ja rukouksen tie sekä kärsimyksen tie. Rukouksen tulee Rohrin mukaan johdattaa meidät mielen, sanojen ja ajatusten tuolle puolen -niin avaraan paikkaan, että Jumalalla on mahdollisuus astua sisään. Hiljaisuudessa pyritään kokemaan Jumala: *"Istun tyytyväisenä kuin lapsi äidin sylissä. Istun ja odotan, kunnes tuo totuus on koko olemuksessani."*

Kirjoittajan suhtautuminen kritiikkiin

Kirjaa lukiessa voi todeta sen, että kirjoittaja on törmännyt myös kriittisesti ajatuksiinsa suhtautuviin ihmisiin. Eriävät ajatukset Rohr selittää mielellään johtuviksi ihmisten peloista ja ahdistuksista. Toinen mahdollisuus liittyy arvioijan kehityksen alhaiseen tasoon. Näin kirjailija hämmästyttää lukijansa ilmoittamalla edustavansa totuutta ja ainoaa oikeaa evankeliumin ymmärtämistapaa.

Kirja kertoo, että sosiaalipsykologi Lawrence Kohlberg teki aikanaan tutkimuksen moraalikehityksen vaiheista. Hän huomasi miten vaikeaa on erityisesti moraalisen ja hengellisen todellisuuden näkeminen. Hän päätyi siihen, ettei meille ole mahdollista ymmärtää kuin omaa kehitystasoamme tai korkeintaan yhtä sen yläpuolella olevaa tasoa. Juuri tähän kirjan mukaan törmäämme evankeliumia julistaessamme. Kohlbergin luokituksen mukaan Jeesus edustaa selvästi kehityksen tasoa kuusi. Monien ihmisten omatunto ei ole vielä selviytynyt ensimmäisestä, toisesta tai kolmannelta tasosta. Heiltä puuttuu kirjan mukaan monimutkaisempi, vaativampi moraalinen käsityskyky.

"Minun on täytynyt hyväksyä tämä joiltakuilta, jotka hyökkäävät saarnojani ja opetuksiani vastaan", kirjoittaa Rohr kirjassaan ja jatkaa: *"He eivät voi käsittää, mistä evankeliumissa on todella kyse. Tässä suhteessa heillä on selvästi vielä kasvunvaraa."* Valtaosa ihmisistä jää kuulemma moraalikehityksen alemmille tasoille ja heille tulee antaa anteeksi Jeesuksen esimerkin mukaisesti. Rohr sanoo, että Jeesuksen evankeliumi tulee aina jäämään vähemmistön asemaan aivan kuten juutalainen, islamilainen tai buddhalainen mystiikka.

Suuren mysteerin koskettaminen yhteistä kaikille uskonnoille

Jo näin alkuvaiheessa kerron heti, että Richard Rohrin ilmoittama evankeliumi ei sisällä mitään ajatusta Jeesuksen ristinkuoleman uhri- tai sovitustuonteesta. Samoin hän näkee kristinuskon täydentämässä muiden uskontojen ilmoitusta. Kaikki uskonnot ovat kuin yhteiseen kohteeseen osoittavia sormia.

Kontemplatiivisen rukouksen ja elämäntavan kautta Jumalan kohtaamisesta ja läsnäolon tietoisuudesta tulee keskeinen asia ja siten myös harjoittajalleen totuus. Tämä yhteinen kokemustausta ja ajattelutapa vie väistämättä yhteyteen ja vuoropuheluun kaikkien muiden uskontojen kanssa.

Lainaan kirjasta: *"Kontemplatiivisen rukouksen ihmisissä on suvaitsevaisuutta, koska he täydellisen Jumalan kohdattuaan ymmärtävät asioiden katoavaisuuden ja oman mielensä rajallisuuden. Tämä on nöyrytyksen ja kenties kärsivällisyyden seurausta."*

Rukouksen ja hengellisen etsinnän on kirjan mukaan tarkoitus nähdä todellisuuden luonne. Sen pohjalla on aina hyvyys. Kaikki perustuu näin lopulta rakkauteen. Mielestäni kirja kuvaa nimenomaan kaikkien meditatiivisten kokemusten yhteistä luonnetta mm. seuraavassa:

"Valaistuminen tarkoittaa suuren mysteerin näkemistä ja koskettamista. Kosketamme suurta kertomusta, näemme tosiolevaisen. Jeesus kutsuu sitä taivasten valtakunnaksi ja Buddha valaistumiseksi. Sekä buddhalaiset että hindut puhuvat nirvanasta. Filosofit saattaisivat kutsua sitä Totuudeksi. Useimmat meistä kutsuvat sitä yksinkertaisesti rakkaudeksi."

Takaisin sivulle 118 [tästä](#)

Edellä olevasta näkee sen, että kontemplatiivinen kristillisyys löytää yhteyden muihin kontemplatiivisiin ja filosofisiin uskontoihin, mutta siltä puuttuu kenties yhteys perinteiseen kristinuskoon, jossa evankeliumi tarkoittaa uskomista Jeesuksen ristin sovitustyöhön ja tätä kautta lahjoitettuun Pyhän Hengen osallisuuteen. Minulle matka kehältä keskukseen tarkoittaa juuri edellä olevaa, Kristukseen keskittymistä. Samoin näen evankeliumin siten, että sille avautuminen ei kysy mitään erityistä moraalikehityksen tasoa. Usein juuri yksinkertaisen evankeliumin vastaanottaminen vasta kohottaa myös ihmisen moraalista tasoa.

Vaikka näen perinteisen kristinuskon ja kontemplatiivisen uskon välillä sovittamattoman ristiriidan, niin pyrin paneutumaan syvemmin Richard Rohrin sanomaan. Mitä hän tarkoittaa matkalla kehältä keskukseen? Tiedän, että kaiken oikein ymmärtäminen ei minulta onnistu erilaisen uskonnäkemykseni vuoksi, juuri siksi, että ajattelen hyvin Kristus-keskeisesti ja sovituskäsitteellisesti. Samoin pidän Pyhän Raamatun arvovaltaa täysin erilaisena kuin muiden uskontojen ja uskomusten tuottamalla kirjallisuudella on. Väitän siis, että ero on hengellisissä näkemyksissäni eikä moraalisisessä tasossani. Ellei sitten joku pidä juuri tätä ajatteluani epämoraaalisena. Onhan käsitykseni totuudesta täysin toinen kuin Richard Rohrilla.

Ajatuksia Jumalan läsnäolosta

En voinut olla ihailematta kirjoittajan tapaa kuvata Jeesuksen ihmiseksi tulon herättämiä ajatuksia. Me kristityt olemme ainoita, jotka uskomme Jumalan täyteen fyysiseen lihaksitulemiseen. Jeesus on kirjoittajan kuvauksen mukaan meille yhtä aikaa koko mysteerin vertauskuva ja täydellinen synteesi. *"Hänessä on jumaluus ruumiillistunut koko täyteydessään"* (Kol.2:9). Tästä huolimatta kristinuskon on häätänyt ruumiillisuuden jonnekin kauas pimentoon. Jeesus näytti meille, että juuri tähän inhimilliseen ja tämän puoleiseen kokemukseen meidän tulee luottaa.

Lainaan kirjasta: *"Ihastelemme taivaaseen nousemista, tietoisuuden kohonneita tiloja ja moraalista täydellisyyttä. Samalla Jeesus yksinkertaisesti vain tulee "ja asuu meidän keskellämme"*.

Mihin tuo edellä kuvattu yksinkertainen Jumalan lähellemme tulo katoaa, kun kirjoittaja esittää sanattoman, kontemplatiivisen rukouksen välttämättömyyttä, jotta pääsemme tietoisiksi Jumalan kannattelevasta läsnäolosta ja kokemaan sitä. Kontemplatiivisuus on kirjoittajan mukaan tapa olla ajattelematta. Se vie kuulemma sanojen tuolle puolelle. *"Rukouksen tulee johdattaa meidät mielen, sanojen ja ajatusten tuolle puolen - niin avaraan paikkaan, että Jumalalla on mahdollisuus astua*

sisään.”

Ja juuri joitain sivuja aiemmin saimme lukea, että Jeesus yksinkertaisesti vain tulee ”ja asuu meidän keskellämme”.

Raamatussa on lohdullinen sanoma Jumalan läsnäolosta, joka ei esitä meille vaatimusta itsensä tyhjentämisestä ajatuksista ja sanoista. Ajattelemmekin usein rukouksen alussa kiitollisuudella Jeesuksen ristin työtä. Meille kerrotaan Sanassa miten voimme puhua Isällemme ja heittää murheemme Hänen päällensä. Rukouksessa juuri lausutut sanat luovat yhteydentunteen Jumalan kanssa. Toki siihen usein liittyy hiljainen lepääminenkin ja tavallaan kuuntelukin. Siinä voi myös kirkastua uusia ajatuksia mieleemme.

Kirjan sanomasta

Kirjassa on joitain asioita sanottu tavattoman hyvin ja lyhyesti. Otin niistä muutaman ylös.

”Meidän ei pidä pyristellä eroon ahdistuksesta ennen kuin olemme ottaneet vastaan sen tuoman opetuksen.” ”Ihmisen tehtävänä on oppia laskeutumaan, menemään alas ’asioiden kyyneltasolle’ asti.”

”Kun Jumala on auttajamme, voimme muuntaa surumme voimaksi ja jopa iloksi. Muutoin vain tartutamme surua ympäristöömme.” ”Rukouksen ihminen on lopultakin ihan yksinkertaisesti kuvattuna henkilö, joka kykenee itkemään sydämensä pohjasta ja nauramaan vatsansa pohjasta asti.”

Kirja on erittäin laaja kuva kontemplaatiosta. En voi tilan puutteen vuoksi keskittyä siihen vaan pyrin tuomaan esille jotain kirjan hengellisestä sanomasta.

Rohrin käsityksen mukaan maailma on hyvä. Jumala on kaikissa ja kaikessa läsnä, myös kärsimyksissä ja ristiriidoissa. Meidän on vain vaikea kokea tätä Jumalan läsnäoloa. Tavallaan maailma ei tässä mielessä tarvitse sovitusta. Me sen sijaan tarvitsemme kirjan mukaan kontemplatiivisen, sanattoman kokemuksen Jumalan läsnäolosta.

Lainaan kirjailijaa: *”Elämäni ei kerro vain minusta. Se on osa paljon isompaa virtaa, jonka nimi on Jumala. Arvelen, että usko tarkoittaa juuri kykyä luottaa virtaan - ja rakkauteen.”* ”Usko kykenee luottamaan virran olemassaoloon, eikä virtaa sen vuoksi tarvitse pakottaa tiettyyn suuntaan. Virta virtailee, ja me olemme sen keskellä. Virta on Jumalan ihmeellinen rakkaus - ei siis tarvitse pelätä.”

Tämä luvun otsake oli ”Hengen virta”. Näin saamme kirjan kehottamana kuin irrottautua erilaisista siteistä ja heittäytyä Hengen virtaan. Raamatun mukaan kuitenkin Pyhä Henki näyttää todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion (Joh.16:8). Myös käytännön kokemus Hengessä vaeltamisesta on se, että joudumme usein kulkemaan maailmassa vastavirtaan.

Joitain lainauksia Jeesukseen liittyen

”Jeesus kehottaa toistuvasti evankeliumeissa: ’Älkää pelätkö’. Hän sanoo, että maailma on kauttaaltaan hyvä. Voit luottaa itseesi, koska Jumala luottaa sinuun.”

”Jos Jeesus paljastaa millainen Jumalan sydän on meitä kohtaan, nämä uutiset ovat meille todella hyviä.”

”Kun käsitämme anteeksiannon, käsitämme kaiken muunkin. Englannin kielessä rakastua -verbiin liittyy ajatus putoamisesta: ’fall in love’. Anteeksianto on melkein sama juttu: putoamme Jumalan rakkauden mysteeriin.”

Edellä oleva ei kaipaa mihinkään sovitusta perinteisessä kristillisessä mielessä, se on tarpeeton. Jeesus ilmoittaa, että maailma on hyvä ja että Jumala rakastaa ja antaa anteeksi. ”Putoamme

Jumalan rakkauden mysteeriin.”

Seuraavasta kohdasta kyllä pidän: *”Näin Jeesus kohtasi ihmiset. Hän otti vastaan edessään olevan elämäntarinan ja suuntasi sen sitten kohti valoa ja vapautta.”*Silti tämän nykyajan ihminen voi käsittää yleisuskonnollisesti, jos ei tuoda asiayhteyteen myös ristin sovitustyötä.

Rohrin kanta ristiin ja sovitukseen

Itselleni tärkeä asia on kirjoittajan kanta ristiin ja ristiinnaulittuun. Kirjassa palataan aiheeseen sivulla 182. *”Kun kiinnymme ja kun rakastumme, asetumme samalla alttiiksi kivulle ja kärsimykselle. Ei risti ole se hinta, joka Jeesuksen täytyi maksaa suostutellakseen Jumalaa rakastamaan meitä. Risti on yksinkertaisesti se paikka, johon rakkaus johdattaa meidät. Jeesus näyttää tässä esimerkkiä. Jos rakastamme ja jos suostumme tuntemaan maailman kivun, maailma ristiinnaulitsee meidät. Tämä tulkinta ristiinnaulitsemisesta on parempi kuin se, jossa Jeesus nähdään jonkinlaisena vihaisen ja kaukaisen Jumalan lepyttäjänä.”*

Kun sanotaan noin, niin siinä joutuu samalla unohtamaan monta yksiselitteistä Raamatun kohtaa. Esimerkiksi: *”sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.”*(Matt.26:28)

”Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä”. (Joh.3:14-16)

”Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran”. (2 Kor.5 :18)

Kirjan lopussa selvitetään ristin teologiaa kontemplatiivisen rukouksen näkökulmasta. Asiaa on useita sivuja. Kyse on hyvin keskeisestä ja samalla paradoksaalisesta ristin mysteeristä, jota rationaalinen, laskelmoiva mieli ei itsessään kykene tavoittamaan, sanoo Rohr.

Lainaan kirjaa: *”Ristin oppi, ristin hullutus ja risti kuvana kirkastavat hienosti totuutta ihmiskunnan historiasta. Voimme hyvällä syyllä sanoa, että risti pelastaa meidät. Ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus on yhtä kuin elämä. Hänessä näemme koko ihmiselämän kulun, muodon ja lupauksen. Jos voimme vastata myöntävästi näille Jumalan haavoittuville kasvoille, hämmennys lakkaa eikä uhreja enää tarvita.”*

Rohr edustaa käsitystä, että Jeesus tuli julistamaan kaikenkattavaa sanomaa ihmiskunnan haavoittuvuudesta ja alkuperäisestä ykseydestä, jota kaikki uskonnot ja ihmiset tarvitsevat selviytyäkseen hengissä. Hän sanoo: *”Vain kontemplatiivinen mieli on riittävän suuri käsittämään asiat näin avarasti - ja samalla riittävän taipuisa luottamaan ristin sanomaan.”* *”Jumala on antanut meille uudenlaisen tietoisuuden, jota kutsutaan rukoukseksi. Jumala antaa myös täysin odottamattoman ja kenties jopa ei-toivotun selityksen tai todellisuuden. Sitä kutsutaan ristiksi.”*

Näin kirjasta näkee, että kontemplatiivisen rukoilijan on mahdollista pitää kiinni ristin ja ehtoollisen mysteereistä ja samalla kieltää ristin merkitys uhrina syntien sovitukseksi. Samoin kontemplaatio mahdollistaa ristin sanomaan luottamisen omalla tavallaan. Samalla kertoo se näkee kaikki uskonnot osoittamassa samaa totuutta kohti, ja pitää uskontojen perustaa yhteisenä. Maailmalla ja Suomessa on yhä lisääntyvässä määrin kontemplatiivisen rukouksen tapahtumia, keskuksia ja luostareita. [Taizé](#) yhteisö on kansainvälisesti tunnetuin. Kaikkia näitä leimaa ekumeenisuus, usein käsittäen myös muut maailmanuskonnot ja uushenkisyyden, koska syvä meditatiivinen ja kontemplatiivinen pohja löytyy kaikista.

Mysteerien ja sanattoman syvän rukouksen alueilla löytyy yhteys, joka on yhteen sovittamaton Kristuksen ristin sovitustyön kanssa. Ei turhaan Jeesusta sanota eläväksi Sanaksi. Aito kristinusko

on ollut ja tulee pysymään Sanan uskontona pitäen Jeesuksen ristin sovitusta uskon keskeisenä totuutena.

Ceta Lehtniemi

*Takaisin sivulle 82 [tästä](#)
Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)*

Liite 4. Sama meditatiivinen musiikki uushenkisyydessä ja seurakunnissa

Sama meditatiivinen musiikki uushenkisyydessä ja seurakunnissa
Kirjoitettu syksyllä 2005

Lähtökohtia, perusteluja

Aivan alkuun tahdon sanoa, että en ole musiikki-ihminen enkä teologi. Olen hyvin tavallinen pitkän linjan kristitty ja toimin hammaslääkärinä terveystieteiden keskuksessa.

Otsake on erikoinen. Ehkä ensin tulee mieleen, että mitä ihmeellistä siinä on, että samaa musiikkia käytetään monessa yhteydessä.

Tätä musiikkityyppiä luonnehditaan kuitenkin rukoukseksi ja pyhäksi lauluksi. Sen avulla sanotaan löytyvän Jumalan ääni sisimmästä. Sen kerrotaan olevan voimakasta meditaatiota. Se on joidenkin mielestä henkisen kasvun tie. Sen avulla koetaan Jumalan parantavaa hoitoa. Eikö tämä merkitse, että tätä musiikkia tulisi edes yrittää arvioida hengellisistä lähtökohdista käsin.

Ymmärrän jokaisen yksittäisen ihmisen halun paeta hiljaisemmän musiikin pariin tänä meluisena aikana tai kaipauksen elävän Jumalan puoleen. Ymmärrän myös halun kulkea tietä, jota voi luonnehtia henkisenä kasvuna. Pyrkimykseni ei ole tuomita eikä loukata ketään.

Olen vuosien ajan seurannut uuden aikakauden liikkeen henkisiä virtauksia. Joitain vuosia sitten käytettiin yleisemmin nimeä new age, uusi aikakausi. Nykyisin puhutaan enimmäkseen uudesta henkisyydestä. Samoin olen seurannut mitä kristillisellä rintamalla tapahtuu.

Raamatun tutkiminen ja uskovien yhteys on säilynyt minulle kaiken aikaa tärkeänä. Jopa voin sanoa seurustelleeni viime vuosisatojen syvällisten kristittyjen kanssa lukiessani vanhaa hengellistä kirjallisuutta. Olen rukoillut, että voisin edes jossain määrin erottaa oikean väärästä tänä eksytysten aikana.

Nyt voimme jo palata otsakkeeni aiheeseen. Käsitteellä meditatiivinen musiikki on monta nimeä. Meditatiivinen ääni, rukouslaulu, hiljaisuuden ääni, harmoninen laulu, gregoriaaninen musiikki kuvaavat kaikki samaa asiaa.

Tämä musiikki esiintyy kirkon piirissä retriittiliikkeessä, kirkkokonserteissa ja tämän laulutavan kursseilla seurakunnissa.

Uudessa henkisyydessä sitä on muun meditaation ohessa esim. liittyen joogaan. Sitä käytetään myös ns. energiahoitojen yhteydessä.

Sama henkilö, joka pitää kirkossa konsertin voi myös opettaa äänimeditaatiota joogakoulussa. Uuden henkisyyden puolella esiintyy myös omia meditatiivisia retriittejä, joissa tämä musiikki ilmenee yhtenä osana kokonaisuutta. Hengen ja tiedon messuilla 2005 ja kristillisessä hiljaisuuden keskuksessa on samaa meditatiivista laulua.

Mitä tämä musiikki on?

Musiikkityypin kuvauksissa käytetään käsitteitä yläsävel ja moodi tai voidaan puhua melismoista, troopeista ja sekvensseistä. Puhutaan myös alkumusiikista. Tämä musiikki liitetään niin kristilliseen perinteeseen kuin shamaani- ja sufimuslimien rukouslauluun. Se liitetään antiikin Roomaan ja luostariperinteeseen sekä roomalaiskatoliseen liturgiaan.

Musiikin suureen suosioon meillä on vaikuttanut ranskalainen professori *Iogór Reznikoff*, joka on pitänyt Suomessa monia kursseja viimeisen parinkymmenen vuoden aikana. Juuri hänen kurssiensa kautta ovat lukuisat suomalaiset harrastajat ja ammattilaiset saaneet innoituksensa.

Professori Reznikoff itse luonnehtii musiikkiaan ja siinä tärkeää moodi-käsitettä seuraavasti eräässä haastattelussa, jonka löytää sivustolta www.harmoninenlaulu.org.

”Moodi on määrätyn psyko-fysiologisen tilan äänellinen heijastus: ilon, ikävän, epätoivon, rauhan, riemun, rohkeuden. Jokaisella tilalla on luonteenomainen äänen sointi, oma äänen sävelkulku, joka antaa moodille sen soinnillisen perustan. Sitä ymmärtääkseen on paneuduttava Iranin hengellisen musiikin oppineeseen traditioon tai Intian klassisen musiikin traditioon. Mutta Afrikan pygmit ja Amazonin metsien intiaanit voivat myös suuresti opettaa meitä, sillä he ovat säilyttäneet soinnillisen suhteen näkymättömään maailmaan. Haluan sanoa, että kristittyjen pappiemme kannattaisi ottaa oppia heiltä ymmärtääkseen, mikä on suhde näkymättömään - ennen kaikkea äänen avulla, sillä tämä taito elää vahvana näissä väestöryhmissä.”

”Puhun mieluummin antiikin kristillisestä laulusta kuin gregoriaanisesta laulusta, joka tuo mieleen XIX vuosisadan lopun luostarin ja seipitetyn akateemisen kirkkolaulun. Tuo lauluhan on syntynyt katolisen kirkon roomalaisista vaikutteista, mutta laulu ei tule alkuaan Roomasta vaan koko läntisen kristikunnan piiristä, erityisesti Galliasta. Sitäpaitsi se ei ollut pelkästään luostarilaulua, päinvastoin. Sitä lauloi koko kristikunta, naiset, lapset, miehet työtä tehdessään. Nämä olivat suuren suullisen tradition maita, missä laulettiin koko ajan. IV ja V vuosisadalta tunnetaan tekstin kirjoittajia, jotka puhuvat pitkistä halleluujoukoista.”

Reijo O. Holopainen uuden aikakauden lehdessä ”Minä Olen” 2/97 sanoo:

”Luostareissa hymnit olivat vain lainassa ja turvassa pahimman keskiajan pimeydeltä. Vokaalitavujen juuret johtavat esikristillisiin jumalkultteihin.”

Keisari Konstantinus Suuren suotua v.313 kristityille uskonharjoittamisen vapauden alkoi virallinen muoto kristillistä liturgiaa ja laulua kehittyä Rooman valtakunnassa.

Laulu liittyy olennaisesti myös Gregorius Suureen (s.n.540, k.604). Tietosanakirja Spectrum luonnehtii näin tämän paavin merkitystä.:

”Gregorius I Suuri on paaviuden historian tärkeimpiä henkilöitä. Ryhtymällä käännyttämään Länsi-Eurooppaa hän loi pohjan keskiaikaiselle paavinvallalle.”

”Gregoriuksesta tuli ensimmäinen maallista valtaa käyttävä paavi.”

”Hänestä tuli keskiajan luetuin ja vaikutusvaltaisin teologi Augustinuksen jälkeen. Häntä on joskus moitittu teologian liian pitkälle menevästä kansanomaistamisesta ja pakanallisuuden jäännösten kuljettamisesta tätä tietä kristinuskoon, erityisesti pyhimysten ja pyhänjäännösten kunnioittamisesta. Niiden arvostelijoiden käsityksen mukaan Gregorius oli vulgaarikatolisuuden perustaja.

Gregorius vaikutti myös liturgian alalla. Hänen nimensä on säilynyt roomalaiskatolisessa kirkkomusiikissa, jota yhä sanotaan gregoriaaniseksi lauluksi. Gregorius julistettiin pyhimykseksi hyvin pian kuolemansa jälkeen.”

”Ajan mittaan gregoriaaninen laulu joutui väistymään moniäänisen musiikin tieltä. Uusi kukoistus alkoi etenkin sen tutkimustyön ansiosta, jonka Solesmesin entisen benediktiiniluostarin yhteydessä toiminut pohjoisranskalainen keskus 1800-luvun lopulla aloitti. Vuonna 1903 Vatikaani määräsi, että gregoriaaninen laulu oli uudistettava Solesmesin tutkimusten mukaiseksi.”

”Myös Suomen evankelisluterilaisen kirkon liturgian introitukset, liturgian kirkkovuoden mukaan vaihtuvat alkulaulut perustuvat gregoriaaniseen lauluun.” (Spectrum 1974)

Näin päättelen maallikkona, että samaa juurta olevaa laulutapaa löytyy esikristilliseltä ajalta, antiikin IV ja V vuosisadoilta, sekä 1800-luvun luostariperinteen säilyttämänä, että katoliseen liturgiaan liittyneenä. Samoin sitä on luterilaisessa liturgiassa, nyt ilmeisesti vielä enemmän kuin ennen sen uudistamista ja messu-nimenkin käyttöön ottoa.

Miten tätä musiikkia luonnehditaan?

Laulaja, äänipedagogi, musiikin maisteri **Pia Skibdahl** sanoo Sana-lehdessä 25.2.1999 seuraavaa:

”Kun sielu kaipaa kotiin, musiikki on silta ja yhteys Jumalan luo. Musiikki ohittaa älyn ja vie hyvin syviin kerroksiin.”

”On olemassa harjoituksia yläsävelten kuulemiseksi ja tuottamiseksi. Me tarvitsemme tätä aitoa, puhdasta ääntä aivan samoin kuin puhdasta ilmaa tai puhdasta ruokaa ja luontoa.”

”Meditatiivisen laulun kursseilla on kysymys oman äänen löytymisestä, yhteyden löytymisestä omaan sisimpään. Laulussa löytyy myös yhteys toisiin ihmisiin. Laulu päättyy aina hiljaisuuteen, jossa jokainen voi rauhassa kohdata Jumalan.”

Näin Pia Skibdahl kertoo nettisivuillaan www.viriditas.fi. *”Meditatiivisen laulun / Varhaisen rukouslaulun kurssilla lauletaan gregoriaanisia lauluja ja opetellaan tuntemaan miten ääni resonoi kehossa. Kehitämme myös herkkävireistä kuulemista ja koemme miten hiljainen ääni puhdistaa, hoitaa ja rentouttaa.”*

Eräessä joogakoulussa syksyllä 2005 pitämistään äänimeditaatioilloista Pia Skibdahl sanoo: *”Äänen avulla hiljaisuuteen. Äänimeditaatio sopii jokaiselle, joka on kiinnostunut äänestä ja meditaatiosta.”*

Hengen ja Tiedon messujen 2005 messulehdessä laulaja, äänipedagogi Kirsti Autio kertoo: *”Meditatiivisen äänen avulla voimme saavuttaa sisäisen hiljaisuuden tilan. Mieleemme jatkuva dialogi on hiljentynyt. On tilaa kuulla sydämen sopukoista nouseva pieni aavistuksenomainen, mutta kohdalle sattuessa täysin tunnistettava ääni. Voisimmeko silloin tuntea, että Jumala puhuu sydämen hiljaisuudessa.”*

Reijo O. Holopainen ”Minä Olen” N:o 2/97 :

”Keskiaikaiset gregoriaaniset ylistyslaulut sekä esim. sufimuslimien rukouskutsut ovat todelliselta luonteeltaan voimakkaita äänimeditaatioita.

Oikealla ylä-ääniä korostavalla tekniikalla tavoitetaan rukouksen henki.”

”Laulusta kehittyy väline henkiseen kasvuun, kun oppilas vain jaksaa harjoitella: odottaa, toivoa ja etsiä.”

Meditatiivisen musiikin koulutus Suomessa tapahtuu mm. Viittakiven Opistossa ja Valamossa sekä useissa evankelisluterilaisissa seurakunnissa ja retiiittikeskuksissa. Viittakiven lyhytkursseilla opiskellaan myös taijitä, joogaa ja shiatsua (v.2005). (Opisto lopetti toimintansa v. 2007))

Gregoriaanisen musiikin sanoitukset ovat usein 1100-luvulla eläneeltä nunnalta **Hildegard Bingeniläiseltä**. Kuinka moni tietää, että tätä nunnaa pidetään uuden henkisyyden piirissä suuressa arvossa kanavoitujen tietojen välittäjänä? Hän kirjoitti kaksi tällä tavoin ilmoituksen kautta saatua lääketieteellistä teosta, joiden pohjalta on kehitetty uuden aikauden liikkeen psyko-, fyto-, jalokivi- ja ravintoterapiaa.

Vertailuja uuteen henkisyyteen nähden

Jo se yksistään on huolestuttavaa, että sama musiikki voi toimia meditaationa sekä seurakunnissa että uudessa henkisyydessä. Samoin se seikka, että joissain koulutuspaikoissa voi opiskellessaan meditatiivista laulua kurssittaa itseään uuden henkisyyden teemojen pohjalta.

Myös tällä tavoin luodut henkilökohtaiset yhteydet vaikuttavat aivan varmasti siihen, miten uusi henkisyys leviää monimuotoisesti kristillisiin opistoihin ja seurakuntiin.

Kuitenkaan ei tarvitse tyytyä tällaiseen rinnastukseen. Uuden henkisyyden sekä meditatiivisen musiikin sanomassa ja sisällössä on selkeitä yhteisiä näkemyksiä, joita pitää tarkastella. Ainakin yritän nyt niin tehdä.

Yksi piirre on se, että sanotaan Jumalan äänen löytyvän ihmisen sisältä. Usein viitataan sisäisen hiljaisen tilan saavutettavan meditatiivisen musiikin avulla. Musiikkia käytetään metodina jumaluuden etsimisessä. Rukouslaulujen musiikissa voi esiintyä kristillistä sanastoa latinaksi tai suomeksi. Kuitenkin toiston kaltainen käyttö on hyvin lähellä mantran käyttöä esimerkiksi joogassa ja itämaisissa mietiskelyissä. Vaikka sanat olisivat esim. ”Kyrie eleison” niin silti sama vaara on olemassa.

Meditaation avulla pyritään saamaan tyhjä sisäinen tila joko jumaluuden äänen kuulemiseksi tai jumaluuteen yhdistymiseksi. Näin muodostuu käsitys, että uuden henkisyyden, muslimien, shamaanien, Idän suurten uskontojen ja kristittyjen jumala on yksi ja sama asia. Ajatellaan, että kuljetaan samalla henkisellä tiellä. Uuden henkisyyden jumalaa voidaan luonnehtia myös energiana, josta käytetään lukuisia eri nimiä. Tällöin on ymmärrettävää, että meditatiivinen musiikki yhdistetään myös energiahoidoihin. Näissä usein käsien kautta sanotaan siirrettävän parantavia voimia.

Myös rukous esiintyy uuden henkisyyden puolella, mutta sen sisältönä on enemmänkin juuri kosmiset voimat kuin Raamatun ilmoittama Jumala.

Meditatiivisen musiikin yhteydessä korostetaan fyysisiä tuntemuksia, rauhaa, sisäistä kehitystä, ykseyttä tai uskontojen välistä ekumeniaa. Sanotaan sitä kautta löytyvän yhteyttä sekä Jumalaan että lähimmäiseen ja omaan sisimpään. Myös kristillisellä puolella tunnekokemukset ja mystiikka ovat ohittamassa Sanan ilmoituksen siitä, kuka Jumala on, ja ilmoituksen siitä, mikä on raamatullinen kuva ihmisestä.

Tähän yleisuskonnollisuuteen liitetään retriiteissä mukaan ikonit, jotka usein kuvaavat neitsyt Mariaa. Myös pyhiinvaellusten suosion kasvu kuuluu osaltaan tähän asiayhteyteen. Nykyisin tehdään paljon matkoja luostareihin ja mm. Taizén hiljaisuuden keskukseen.

Yleisuskonnollisuudesta vielä muutama ajatus

Simo Kiviranta on pitänyt v.1984 luennon ”Toimiiko kirkko yleisuskonnollisuuden ehdoilla?” Pari lainausta siitä:

”Jos Raamatun totuus ei ole lähtöisin ihmisen ulkopuolelta, vaan ilmoitus ymmärretään ihmisen sydämen kokemuksiin perustuvina tulkintoina Jumalasta, on yleisuskonnollisuus perinyt voiton. Samalla on kuitenkin menetetty kristinuskon ainutlaatuisuus ja sen matka synkretistiseen sulatusuuniin on alkanut.”

”Yleisuskonnollisuus ei esiinny vain suhteellisen välinpitämättömänä jokamiehen uskontona, vaan se on kokenut viime vuosina aivan erityisen nousun. Elämme aikakautta, joka etsii syvää ja voimakasta uskonnollista kokemusta.” ja ”Mystiikka puhuu ihmisen yhdistymisestä tai sulautumisesta jumaluuteen. Sen tavoitteena on ihmisen syvimmän olemuksen kirkastuminen eräänlaiseksi jumaluuden asunnoksi. Mutta sikäli kuin tähän pyritään uskonnollisten harjoitusten, erityisen elämäntavan tai muun ponnistelun avulla, kysymyksessä on luonnollisen ihmisen uskonto. Se jumala, jonka ihminen saavuttaa, onkin hänen oma keksintönsä, ja se vapautuminen, jota hän

tavoittelee, tosiasiaassa uskonnollisten tekojen vankila.”

Olen ottanut kirjoitukseeni paljon lainauksia. Samalla joudun itse pohtimaan asioitten luonnetta, etsimään olennaista. Omana ajatuksenani sanoisin kuin yhteenvetona, että meditatiivinen musiikki on yksi osa aikamme yleisuskonnollisuutta ja mystiikkaa.

Raamatullinen ihmiskäsitys kateissa?

Tähän yhteyteen tahdon aivan lyhyesti luonnehtia raamatullista kuvaa ihmisestä. Ja teen sen erityisesti siinä mielessä, että olennaiset erot uuden henkisyyden ajatteluun näkyisivät. Asiat kuulostavat kyllä näin kirjoitettuina pelkistetyiltä. Jumala loi ihmisen. Ihminen on persoona, joka elää vuorovaikutuksessa Jumalaan ja lähimmäiseen. Ihminen elää ja toimii myös suhteessa itseensä ja luomakuntaan.

Ihminen on kokonaisuus. Voidaan puhua ulkoisesta ihmisestä ja sisäisestä, sydämen ihmisestä. Tessalonikalaiskirjeessä on käytetty myös ilmausta henki, sielu, ruumis. Tässäkin kohdin se tehdään kuitenkin niin, että ihminen on samalla ymmärretty ehyeksi kokonaisuudeksi. Ihmisen henkeä ei korosteta esimerkiksi korkeammaksi arvoltaan suhteessa muihin olemuksen piirteisiin. Missään ei ajatella niin, että ihminen on henki, joka asuu ruumiissa.

Koko ihminen on syntiinlangennut ja erossa Jumalasta. Jeesus Kristus on syntien sovittaja ja ainoa tien avaaja Isän Jumalan yhteyteen. Tähän asiaan ei liity mitään ihmisen suoritusta. Usko tulee Jumalan Sanan ilmoituksen kuulemisesta ja vastaanottamisesta ja sellaisenakin yksin armosta.

Ihminen saa Pyhän Hengen sisimpäänsä uudestisyntymisessä. Koko ihmisen vaellus uskossa Herraan Jeesukseen on myös yhteyttä Raamatun Sanaan, jota Pyhä Henki kirkastaa. Jumalan lapsen elämä on vaellusta arjessa siten, että kaikki inhimillinen kuuluu tähän elämään. Saamme luottaa jokapäiväiseen johdatukseen ja tuoda murheemme ja syntimme, koko olemuksemme ja elämämme Pyhän Jumalan eteen jopa niin että saamme kutsua Jumalaa Isäksi. Erityinen yhteys saman Isän lasten välillä on olemassa tätä kautta.

Ihminen on aina taipuvainen syntiin, mutta saa turvautua päivittäin Jeesuksen sovitustyöhön. Jumalan työ meissä tapahtuu, kun vaellamme Jeesuksen yhteydessä kasvaen Hänen armossaan ja tuntemisessaan. Kaipauksemme ja päämäärämme on taivaallisissa, mutta ei epämääräisellä tavalla. Raamattu ilmoittaa vain pelastettujen, verellä puhdistettujen, saavan elää ikuisessa yhteydessä Jeesukseen, Karitsaan.

Loppuun

Nyt varmaan voi herätä oikeutettu ajatus siitä, että enkö huomioi sitä kaikkea aitoa ja hyvää mikä liittyy meditatiivisiin rukouslauluihin. Entä kaikki hienot, vilpittömät ihmiset asian parissa? Ymmärrän kyllä, että näihin arvioimiini asioihin on liittynyt todella hyviä kristillisiä pyrkimyksiä. On kaunista runoutta ja musiikkia. On hyvä tarkoitus vetäytyä arjesta lepäämään ja kohtaamaan Jumalaa. On aitoja, parastaan antavia ihmisiä.

Kuitenkin kysyn: Onko myös niin, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan? Sanoma Jeesuksesta Kristuksesta ainoana tienä Isän Jumalan tykö hämärtyy. Raamatun ihmiskäsitys vääristyy ja muuttuu yhä lähemmäksi uuden henkisyyden ihmiskuvaa. Synnin ja lain merkitys häviää johonkin. Syntisen ansioton armahtaminen, vanhurskautus yksin armosta hämärtyy. Viekö sisäisen tunteen sanoma voiton Raamatun ilmoituksesta? Syntyykö ykseys eri uskontojen nimessä vaeltavien ihmisten välillä ja tätä kutsutaan ekumeniaksi? Onko seurakuntiin kutsuttu meditatiivisen musiikin opettajia kertomaan uudesta tiestä Jumalan luo? Minusta nämä kysymykset tulee esittää.

Kerron vielä lopuksi yhden lähtökohdan asioitten tutkimiseen olleen sen, että itse koin hengessäni tämän meditatiivisen musiikin edustavan uutta henkisyyttä, joka ei johda elävän

Jumalan luo. Sen vuoksi minun on varoitettava ja kehoitettava muitakin kriittiseen arviointiin. Raamattu myös kehottaa näin toimimaan.

Toivon, että keskustelu meditatiivisen äänen osalta voisi nyt jatkua minua osaavampien henkilöitten toimesta. Mutta ehkä tämäkin palvelee alkuna johonkin uuteen. Uskon ja toivon saavani myös kritiikkiä osakseni kirjoitukseni vuoksi. Saan ehkä myös tietoa, jonka avulla voin ymmärtää enemmän.

Ceta Lehtniemi

Takaisin sivulle 81 [tästä](#) sivulle 84 [tästä](#)
Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

Liite 5. Peter Youngren, Siunaava yhteys, -kriittinen kirjoitus
Siunaava yhteys, Peter Youngren,
v.2002, Suomalainen kustantaja Evankeliumi Kaikkiin Maihin

Kyseessä on aivan pieni kirjanen. Sillä, että sen tahdon arvioida kriittisesti, en aseta kyseenalaiseksi Peter Youngrenin julistajan työtä enkä hänen uskoaan. Tuon esille sen näkemyksen, että kirja edustaa ns. menestysteologiaa. Tämän kirjasen takasivulla sanotaan: ”Oletko valmis vastaanottamaan siunauksien virran elämääsi? Jos vastauksesi on kyllä, **Siunaava yhteys** on sinua varten”. Kirjan sisältönä sen alusta loppuun asti on siunaus, joka on varattuna työn tukijoille. Sisältö liikkuu ainoastaan ajallisissa asioissa, kuten niin usein tapahtuu nykyaikana.

Antaminen avaa siunauksen yhteyden

Yksi kirjan perusasetelmista on se, että työn tukijat jakavat saman palkan kuin työstä vastaavakin. Youngren sanoo: ”*He eivät tule ehkä koskaan näkemään sitä, mitä minä juuri näin, mutta he tulevat jakamaan palkan minun kanssani!*”

Seuraavassa kuvataan miten **antaminen yhdistää antajan lahjan vastaanottajaan**. Tässä kohtaa minun on vaikea ymmärtää, että Jumalan uhraus, se että Jeesus kärsi ristinkuoleman syntiemme tähden, rinnastetaan ihmisten rahalahjoihin:

- Joh.3:16: ”*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi...*”
- Vastaavasti lähetystyölle annettu raha liittää antajan tähän työhön.
- Filippin seurakunnan antamat lahjat Paavalin maailmanlaajuiseen työhön, yhdistivät heidät häneen.

Fil.1:7: ”*Ja oikein onkin, että minä näin ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.*”

Apostoli Paavali sanoo tässä kirjan mukaan tukijoilleen, että hänen yllään oleva armo on myös hänen tukijoittensa yllä. Me olemme kirjasen mukaan osalliset samasta voitelusta, samasta ilmestyksestä ja samasta ylikuonnollisesta siunauksesta kaikilla alueilla lahjan saajan kanssa.

Youngren kertoo, että joissakin raamatunkäännöksissä tuo kohta kuuluu ”minun armostani”, ei siis Jumalan armosta. Paavali opetti Filippin ihmisille, että he olivat osalliset hänen siunauksistaan ja

palkastaan, koska he olivat hänen työtovereitaan. Tässä käännösasiassa Youngren oli aivan oikeassa. Molemmilla tavoin oli käännetty tuo kohta. Toisaalta vaikka jotkut käännökset kääntävätkin "minun armostani", Paavali ei oleta, että hänellä olisi jokin oma, erityinen armo itseään varten. Paavalin "oma armo" on sama Jumalan armo, joka kuuluu kaikille, ja josta kaikki ovat samoin osalliset.

Edellä oleva johdattaa helposti ajatukset siihen, että jumalasuhteen korjaantumisessakin on juuri siunauksien saamisella suurin merkitys. Samoin kirjassa sanotaan suoraan, että Youngrenin työn tukija saa saman palkan ja siunauksen kuin itse Peter Youngrenkin. Hän rinnastaa itsensä Paavaliin edellä kerrotun filippiiläiskirjeen esimerkin mukaisesti.

Youngren sanoo: *"Jumala käyttää sinua päivittäin ja siunaa sinua siinä, mitä teet. Myös Evankeliumi Kaikkiin Maihin -järjestön (EKM) työtoverina saat jakaa kanssamme palkan niistä miljoonista ihmisistä, jotka pelastuvat."*

Tämä lupaus koskee kirjan mukaan juuri niitä, jotka ovat mukana avustamassa maailmanlähetystä. Fil.4:19: *"Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa."*

Lainaan seuraavaa suoraan kirjasesta: *"Sana Kristus merkitsee "Voideltua". Se tarkoittaa, että jokainen työn tukija voi liittyä tähän ehtymättömään siunausten lähteeseen sen voitelun kautta, mikä on Jeesuksessa Kristuksessa."*

Youngren kertoo rukoillessaan pyytävänsä Jumalalta sellaista sanomaa, joka auttaisi hänen tukijoitaan vastaanottamaan Jumalan siunauksen. Samoin hän kehottaa heitä kylvämään jatkuvasti.

Golgatan sanoma kirjasen mukaan

Jes. 53:4-5: *"Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut."*

Peter Youngrenin selitys edelliseen raamatunkohtaan:

"Golgata yhdistää kaiken, minkä Jeesus on tehnyt edestämme: pelastuksen, parantumisen, vapauden ja menestymisen. Kaikki on meidän Golgatan tähden! Sinun tuellasi maailman evankelioimiselle on se syvä tarkoitus, että Golgatan evankeliumi voi saavuttaa jokaisen naisen ja miehen, pojan ja tytön tällä planeetalla."

Kirjan mukaan työn tukija antaa Jeesukselle ja rakastaa Häntä lahjan kautta: *"Hiljenny nyt hetkeksi palvoaksesi Jeesusta. Sano Hänelle näin: 'Jeesus, kiitos, että voin henkilökohtaisesti siunata Sinua. Sinä iloitset, kun minä annan lähetystyölle. Jeesus, minä rakastan Sinua'."*

Kirjassa ei puhuta siitä, että tulisi kiittää Jeesusta syntien sovitukselta ja armosta. Se juuri tuntuu kaikkein pahimmalta. Samoin niin sanottu laaja pelastuskäsitys on tyypillistä tälle kirjaselle ja menestysteologialle yleensäkin: Jeesuksen ristinkuolemaan liitetään pelastus, terveys ja menestys, jotka ihminen vastaanottaa uskolla.

Youngren rukoilee tukijoittensa puolesta

"Saatana, minä otan vallan sinusta, ja sidon ajatuksesi ja suunnitelmasi. Jeesuksen nimessä käskän sinua jättämään tukijani, heidän perheensä ja taloutensa rauhaan."

"Herra, kiitos voitelusta, jonka olet elämäni antanut, juuri nyt rukoilen, että se annettaisiin myös jokaisen tukijan ja heidän perheidensä ylle. Isä, kiitän Sinua siitä, että voitelu murtaa ikeet. Rukoilen, että jokainen ies ja taakka heidän elämästään murtuisi."

”Juuri nyt, Herra, rukoilen siunauksia Psalmin 112 mukaisesti heidän elämäänsä. Siunaa heidän lapsiaan ja salli heidän olla ”voimallisia maassa”. Rikkaus ja vauraus olkoon heidän huoneessansa.”

Menestysteologit sitovat edellisen esimerkin tavoin Saatanaa ja pimeyden voimia, usein jopa sairauksien ”henkiä”. Tähän ei löydy tukea Raamatusta. Kristus on voittanut ristillä Saatanan ja saamme kätkeytyä Kristuksen turviin ja suojiin kaikkea pimeyttä vastaan. Myöskään voitelun suhteen ei ole eritasoisia kristittyjä. Pyhä Henki on meissä kaikissa.

Osa rukouksista oli aivan Raamatun mukaisia. Kuitenkaan ainoastakaan ei löytynyt mitään viitettä Jeesuksen ristin sovitusyöhön. Lyhyitä rukouksia oli 18 kappaletta.

Tässä pienessä kirjasessa tuli esiin monta menestysteologialle tyypillistä asiaa, joita itse en hyväksy.

Peter Youngren vierailee Suomessa 24.6.2009 - 30.7.2009 monella paikkakunnalla.

Seuraavat paikat mainitaan nettisivuilla: Kouvola, Tampere, Virrat, Vimpeli, Lohja, Järvenpää.

Ceta Lehtniemi

*Takaisin sivulle 106 [tästä](#)
Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)*

Liite 6. Clara M. Codd, Elämän ajaton viisaus, -vertailua kristinuskoon

Clara M. Codd, ELÄMÄN AJATON VIISAUS,

kolmas painos 1979, Kalevala looshi, Teosofinen Seura r.y.

Referoin aluksi kirjaa ilman sen kritisointia. Kirjoitan erikseen loppuun arvostelua ja vertailua kristinuskoon nähden. Näin voi lukija itsekseen jo tehdä tätä erottelua mielessään. Toisaalta on myös sellainen tunne, että olisi tarpeellista korjata jokaista virkettä; niin suuria erot ovat terveeseen kristinuskoon nähden, ja niin epämääräistä on lainailu eri tahoilta. Jatkuva oikaiseminen puolestaan häiritsisi lukemista ja itse asian hahmottamista.

Tieto Jumalan suunnitelmasta

Jo kirjan esipuheesta käy ilmi kirjailijan teosofinen tausta jälleensyntymisuskoineen sekä uskomisen siihen, että juuri teosofia sisältää ajattoman viisauden ja totuuden. Koko maailmassa on ainoastaan kahdenlaisia ihmisiä -niitä, jotka tietävät, ja niitä, jotka eivät tiedä. Pääasia ei ole, mikä uskonto ihmisellä on tai mihin rotuun hän kuuluu; pääasia on todella tämä tieto -tieto Jumalan suunnitelmasta ihmisten hyväksi. Jumalalla on suunnitelma. Se on kehitys. Tyydyttävimmät, täydellisimmät vastaukset ihmisen kyselyyn antaa ikivanha tiede, teosofia, joka tutkii ihmistä ja selittää hänen kehitystapaansa tällä planeetalla. Teosofia tarkoittaa jumalallista viisautta.

Okkultisti tuntee Jumalan

Okkultisti sanan todellisessa ja ylevässä merkityksessä ”tuntee Jumalan” eli kaikkien asioiden ikuisen jumalallisen olemuksen. H.P. Blavatsky kuvaa tätä: *”Teosofia sen abstraktisessa merkityksessä on jumalallinen viisaus eli tiedon ja viisauden kokonaisuus, joka on maailmankaikkeuden perustana. Se on ollut olemassa kautta menneisyyden loputtomien*

ajanjaksojen ja on aina oleva tulevaisuuden äärettömyyksissä, sillä teosofia on ikuisen totuuden synonyymi.”

Teosofia on okkultinen tiede

Teosofiassa okkultismi ei ole magiaa, vaikka magia on yksi sen työkaluista. Okkultismi ei ole myöskään psyykkisten tai älyllisten voimien saavuttamista, vaan niistä tulee sen palvelijoita. Se on elämisen tiedettä ja elämisen taidetta. Itse asiassa kaikki okkultiset ilmiöt selvänäköä, astrologiaa, numerologiaa ja mediaalisia kykyjä myöten ilmenevät teosofian yhteydessä. Ne katsotaan kuitenkin kuuluvan siihen työkaluina ja palvelijoina. Suuret ajattelijat edellyttävät, että kaikkien tiedon muotojen takana täytyy olla perustieto. Jossain täytyy olla tämän ihmeellisen meitä koskevan tiedon mestareita. He antavat tätä tietoa lähettiläitensä avulla.

Keitä me olemme?

Muinaiset ihmiset sanoivat, että ihminen on mikrokosmos, pieni universumi, joka kopioi rajoitetussa ja symbolisessa muodossa makrokosmoksen kaikki voimat ja mahdollisuudet.

Henkinen itse on todellinen ihminen. Henki on kuolematon ja elää ikuisesti.

Raamatusta tai viisaukirjallisuudesta löydetään hyvinkin kauniita, mutta erikoisia lainauksia.

Käsiteltävässämme kirjassa lukee viitaten henkeen: *”Tämä on se enkeli ihmisessä, kuten Kristus sanoi, joka ei ole koskaan jättänyt Isän syliä, viaton, joka ei ole koskaan lähtenyt pois Eedenin puutarhasta, syvällä sisällämme olevasta taivaan valtakunnasta.”* Näin kuvataan sitä, että itsessään ihmisen perimmäinen olemus on puhdas ja tahraton.

Ihmisen ruumis on väliaikainen kuin puku. Kaikki mitä näemme täällä, on vain se, mikä ilmenee sillä hetkellä. Varsinaisesti ruumiimme eivät ole erillään ympäristöstämme. Ne ovat tehdyt samasta perusaineesta kuin puut, kalliit ja eläimet ympärillämme ja kaikkien muotojen välillä tapahtuu näkymätöntä säteilyä ja muutosta. Ihmisen sieluruumis on aineellinen ja sillä on muoto ja substanssi. Mutta aine, josta se on koostunut, ei ole fyysistä eikä sitä voida nähdä fyysisin silmin eikä koskettaa fyysisin aistimin. Kirjan mukaan Paavali kirjoitti *”Kristus meissä, kirkkauden toivo”* ja hän ikävöi näin aikaa, jolloin tämä Kristus-luonto ”on syntynyt teissä”. Ja kirja jatkaa: *”Paavalin epistolat perustuvat kokonaan tähän totuuteen – ihmisen olennaiseen jumaluuteen.” Takaisin tietoisuuden muutoksiin sivulle 137 [tästä](#)*

Kun ”kristustajunta” syntyy ihmisessä, se muuttaa ihmisen, tekee hänet jumalalliseksi, jota Idässä sanotaan ”kahdesti syntyneeksi”. Sisällämme oleva jumaluus puhdistaa ja vapauttaa vähitellen sielun ja ruumiin, sovittaa ne itsensä kanssa ja tekee tahrattomiksi.

Jokaisen ihmisen pyrkimyksen päämäärä ja Jumalan tarkoituksen toteuma on Adepti, täydellinen ihminen, Viisauden Mestari, Kristus eli Voideltu. Samalla, kun ihminen on ”ihmisen poika”, hän on myös ikuisesti Kaikkein Korkeimman poika. Jumala ihmisessä syntyy eräänä päivänä (kuten Vapahtaja kristillisessä kertomuksessa) ihmisestä, näkyvästä Äidistä, aineellisesta itsestämme ja ikuisesti näkymättömästä jumalallisesta Isästä.

Taivas on meissä

Kristus sanoi, että taivas on meissä. Kaikki suuret opettajat ovat kertoneet saman totuuden.

Herramme vertasi sitä kallisarvoiseen helmeen sanoen, että jos tietäisimme, mihin se on kätkeyty, niin haluaisimme myydä kaiken ja ostaa sen pellon, missä tämä aarre on ja kaivaisimme sen esiin. Niin me kaikki eräänä päivänä pyrimme löytämään sen ”syöksymällä oman loistavan olemuksemme syvyyksiin”. Mutta löydämme sen vain kaiken sen hinnalla, mitä meillä on, sillä hengen suuressa seikkailussa taivas vaatii koko sydämen uskollisuuden. Surun ja ilon vaihdellessa,

”kahden vastakkaisen voiman” avulla, ihminen lopulta saavuttaa jumalallisen itsetietoisuuden ja voittaa tietämättömyyden ja tuskan. Ihmisyyys meissä jokaisessa on Jumalan valinmuotti. Jumala on ilmennyt sana. Ehkä tämä juuri on tarkoitus Kristuksen sanoissa, että taivas ja maa katoavat, mutta hänen ”sanansa” eivät koskaan häviä. Sielumme taivas ja ruumiimme maa muuttuvat lakkaamatta ja poistuvat.

Ihmisen ikuinen herännyt henki

”Varjosi elävät ja häviävät, se mikä sinussa ainiaan elää, se mikä sinussa tietää, ei ole haihtuvaista elämää: se on Ihminen (todellakin isolla I:llä), joka oli, joka on ja on oleva ja jonka loppuhetki ei milloinkaan lyö”, sanoo käsittelemäni kirja. Jokaisen ihmisen kautta pyrkii ilmoille jotakin ainutlaatuista ja ikuista. Näin voidaan kuulemma sanoa vasta, kun sielu ja ruumis ovat sulautuneet yhteen heränneen hengen kanssa. Herännyt henki on ihmisessä, joka tulee yhdeksi Jumalan eli Elämän kanssa, tulee myös tuon elämän, viisauden ja rakkauden puhtaaksi kanavaksi. Kuolematon viisaus, loppumaton siunaus ja rajattoman voiman vapaus on syvällä meissä ja odottaa vain esiinkutsumista ja kehittymistä. Mutta tämä tapahtuu vasta sitten, kun olemme ”kadottaneet” eli hävittäneet pienen persoonallisen itsemme, sillä ”Jumalan tuulet puhaltavat minne tahtovat” eikä niillä voida tyydyttää pienen persoonallisen itsen tarpeita. Täten elämässä toisensa jälkeen Jumala meissä sovittaa kulloisenkin elämän ”synnit” odottaen aikaa, jolloin sovitus johtaa yhtymiseen ja ihmisestä tulee enemmän kuin ihminen.

Aarteita mukaan seuraavaan ruumistukseen

Kirjan mukaan Paavali sanoo: ”Minä tunnustan, että nykyisen ajan kärsimykset eivät ole mitään verrattuna siihen loistoon, joka paljastuu meissä”. Tulimme tänne ja pukeuduimme ruumiin työpukuun, ”koulu-univormuun” saadaksemme kokemuksia, joita vain tässä järjestelmässä voi saada. Jos voisimme elämän loppupuolella taaksepäin katsoessamme todeta, että olemme kasvaneeet ymmärtämisessä, kärsivällisyydessä, myötätunnossa ja suvaitsevaisuudessa, silloin emme tosiaankaan olisi eläneet turhaan. Sillä nämä ovat ”aarteita taivaassa”, nämä me voimme viedä mukamamme kuoleman portin läpi ja tuoda jälleen takaisin seuraavan syntymisen portin kautta.

Sielunvaelluksesta

Ihminen on ruumiin, sielun ja kuolemattoman hengen muodostama kolminaisuus, joka ei voi koskaan palata kehityksen alemmalle asteelle. Kirjan mukaan varhaisella kristillisellä kirkolla oli sielunvaellusoppi. Se oli hyvin tunnettu gnostikkojen eli ”tiedon omaavien” esoteerisen lahkoon keskuudessa. Mutta kun sivistymättömät kansanjoukot tulvivat kirkkoon, tämä oppi katosi. Konstantinopolin kirkolliskokouksessa kuudennella vuosisadalla keisari Justinianuksen aikana tehtiin päätös, että ne, jotka uskoivat oppiin sielun ennalta olemisesta ja siitä johtuvaan ihmeelliseen ajatukseen sen jälleenpalaamisesta, olivat julistetut pannaan. Niin katosi tämä pelastava totuus ihmisiltä moniksi vuosisadoiksi kristinuskosta, mutta ei kuitenkaan kokonaan, sillä esoteeriset ja kerettiläiset lahkot ovat säilyttäneet sitä kautta vuosisatojen, mm. muinaiset rosenkreuttilaiset.

Luonnonlait Jumalan käskyinä

Jumalan käskyjä ovat suuret ja järkkymättömät luonnonlait, eivät siis Mooseksen kivitaulut. Jokainen luonnonlaki, jokainen tapahtuma on Jumalan ääni, joka voi puhua meille. Jos tottelemme tätä ääntä, tuloksena on onni ja laajentuminen. Ellemme tottele, vaikkapa tietämättömyydestä, se merkitsee rajoitusta, surua ja kuolemaa. Tämä on uusi tapa ymmärtää vanhat sanat: *”Sielu, joka tekee syntiä, on kuoleman oma”*.

Miten päästä tiedosta selville?

Ero spiritualismin ja teosofian välillä on se, että teosofia tunnustaa täydellisesti psyykkisten ilmiöiden arvon, vaikka sanookin, että niiden syytä ja tarkoitusta ei ole aina ymmärretty. Teosofit eivät harjoita yleensä mitään mediumistisuuden muotoja spiritualistien tavoin, esimerkiksi eivät käytä meedioita apunaan. Siten useimmat todistukset kuoleman jälkeisestä elämästä tulevat spiritualistien taholta. Voidaan kysyä, miten teosofit sitten tietävät elämän toisesta puolesta? He ymmärtävät sitä paljon vaikeampien tutkimusmenetelmien perusteella. Niitä kykenevät soveltamaan ainoastaan sellaiset ihmiset, jotka ovat työskennelleet lujasti kehittäen kykyä nähdä ja ottaa yhteys näkymättömiin maailmoihin. Harjaantuneet näkijät merkitsevät muistiin huomionsa todellisella tieteellisellä kärsivällisyydellä ja tarkkuudella ja vertailevat tietojaan toistensa kanssa. Sillä tavoin koko laaja alue kuoleman toisella puolen on selitetty ja kartoitettu.

Mitä ohitan lyhyesti

Jätän toiseen yhteyteen kirjoituksen viisauden Mestareista. Samoin en käy käsittelemään kirjan sivuja koskien joogaa ja meditaatiota. Tiivistän kirjan ilmoittaman tien Jumalan löytämiseksi seuraavasti:

Jumala on ensin löydettävä sisältämme ja sen jälkeen löydämme sen kaikkialta, myös ulkopuoleltamme. Se on ihmisen heränneen hengen tietoista yhtymistä universumin ikuiseen henkeen. Kristillinen mystinen sanonta olisi kirjan mukaan ”Jumalaan yhtymistä”. Juuri edellä kuvattu ajatus on myös joogakoulujen pyrkimyksenä.

Loppupuolella kirjailija toteaa: ”Kuinka onnellisia olemmekaan me, jotka tiedämme nämä totuudet! Voimme hyvin toistaa Pythagoraan jalot sanat: ’Rohkaiskaa mielenne, ihmissuku on jumalallinen!’ Hitaasti, mutta kuitenkin varmasti ihmiskunta nousee varjosta valoon.”

Kirjaan liittyvä kritiikki ja vertailu kristinuskoon nähden

Kaksi asiaa nousee yli muiden näin alkuun. Ensimmäinen on historiallinen totuudellisuus. Toinen on se, mitä sanotaan Raamatun edustavan. Käytän välillä sanontaa ”viisaukirja” ja välillä ”teosofia” johtuen siitä, että tämän käsiteltävän kirjan oppi perustuu teosofiaan.

Sielunvaellusopin väitteet historian valossa

Teosofiassa yleensä ja siis myös koskien elämän ajatonta viisautta keskeisin oppi on jälleensyntyminen. Jostain syystä asia on kuin pakko kytkeä kristinuskoon. Kirkkoisä Origenes 200-luvulta oli omaperäinen ajattelija ja hän pohti myös ihmissielun ennaltaoloa. Toisaalta hän kirjoituksissaan kielsi jyrkästi sielunvaellusopin, joka oli siihen aikaan tiedossa. Ennaltaolo tarkoitti yksilön mahdollista olemassaoloa jo ennen kehittymistä kohtuun. Näitä Origeneen ajatelmia myöhemmät kirkolliskokoukset kävivät läpi ja kumosivat. Ajatus ennaltaolosta kumottiin **v.553 Konstantinopolin kirkolliskokouksessa**.

Yhdessäkään kirkolliskokouksessa ei ole käsitelty sielunvaellusta, saati sitten poistettu sitä opista tai Raamatusta. Kirjoittajan väite, että varhaiskirkko olisi opettanut sielunvaellusoppia on mahdoton. Se ei ilmene myöskään mitenkään Evankeliumeissa eikä esim. Paavalin opetuksissa. Sielunvaellusoppi saattoi olla tunnettu gnostikkojen eli ”tiedon omaavien” esoteerisen lahkon keskuudessa, mitä ei voi mitenkään pitää varhaisen kristillisen kirkon oppina. Juuri tämän tyylinen gnostinen, esoteerinen uskonnollisuus on myös nyt nostamassa päätään.

Takaisin teosofiaa käsitelleeseen lukuun [tästä](#)

Raamatun arvovalta

Jo varhaisessa kirkossa varjeltiin tarkoin oikean opin säilymistä. Yhtenä esimerkkinä otan Paavalin kehotuksen Timoteukselle 1 Tim.6:20:ssa: ”Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä.”

Tärkein asia väärää oppeja vastaan on se, että voimme pitää Raamattua luotettavana kirjana. Tarvitsemme Jumalan Sanaa, joka ei ole suhteellista totuusarvoltaan, kuten kaikki muu totuutena esitetty lopultakin on. Kun näin ajattelemme, niin emme voi hyväksyä tämän käsiteltävän kirjan huolimattontaa lainaustapaa Raamatun teksteistä. Monenlaista lausetta laitettiin siinä Paavalin tai Jeesuksen sanomaksi eikä käynyt ilmi siteerattiinko Raamattua vai jotain muuta kirjaa. Näin päädyttiin mm. väitteeseen, että ”Paavalin epistolat perustuvat kokonaan tähän totuuteen -ihmisen olennaiseen jumaluuteen.” Tässä viisaukirjassa oppi ihmisen jumaluudesta on niin olennainen, että se täytyy sovittaa Paavalinkin suuhun. Samoin Jeesuksen sanomaksi sovitetaan seuraavat sanat koskien ihmisen henkeä: ”Tämä on se enkeli ihmisessä, kuten Kristus sanoi, joka ei ole koskaan jättänyt Isän syliä, viaton, joka ei ole koskaan lähtenyt pois Eedenin puutarhasta, syvällä sisällämme olevasta taivaan valtakunnasta.”

Ihmisen hengen viattomuus ja ihmisen jumaluus ovat kuin päinvastaisia ilmauksia Raamatun totuudelle. Ihmisen sisältä lähtevät pahat ajatukset, Matt. 15:19: ”Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset” Room.3:23: ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla”.

Ihmisellä ei Raamatun mukaan ole mitään puhdasta, viatonta ydintä. Kaikki ihmiset ovat tehneet syntiä. Jumalan ratkaisu tähän oli se, että Hän lähetti ainoan Poikansa ja sovitti maailman itsensä kanssa. Jeesuksen ristin sovitustyön vastaanottaminen omalla kohdalla tuo pelastuksen.

Viisaukirjaa lukiessani huomasin myös, että siihen oli otettu lainauksia lähes mistä tahansa säilyneestä kirjallisuudesta. Eräässä kohtaa puhuttiin ”kristillisestä kertomuksesta”, kun viitattiin Jeesuksen elämään. Näin lainauksen historiallisuudella tai totuusarvolla ei näkyisi olevan mitään merkitystä. Maailmankirjallisuuden ja uskontojen kertomuksista poimitaan vapaasti materiaalia, joka sopii teosofiseen viisausajatuksen. Tällaisen ajattelutavan maaperään on vaikeaa mahduttaa sanomaa Raamatun erityisestä arvosta Jumalan ilmoituksena.

Valitettavasti myös kristillisissä piireissä aletaan yhä useammin ajatella, että kaikki uskonnolliset ”tiet” vievät perille. Siinä missä ennen oli lähetystyö, on nyt usein dialogi. Tähän on johtanut ennen muuta Raamatun arvovalan horjuttaminen modernin teologian kautta.

Pelastava totuus ja lunastus viisaukirjassa

On kuvaavaa, että Clara M. Codd sanoo kirjassaan, että pelastava totuus katosi kirkosta sielunvaellusopin hylkäämisen myötä. Näin keskeinen tämä oppi on. Oikeastaan teosofiassa kaikki perustuu jatkuvaan kehitykseen, koska se on sen mukaan perimmäinen Jumalan suunnitelma.

Koko maailmassa on tämän ajattelun mukaan ainoastaan kahdenlaisia ihmisiä – niitä, jotka tietävät, ja niitä, jotka eivät tiedä. Ja teosofia on luonnollisesti tämä välttämätön viisaus ja välttämätön tieto. Vain tätä kautta voi kuulemma ihminen kehityksen ja useiden jälleensyntymisten kautta päästä viimein siihen vaiheeseen, että hän on enemmän kuin ihminen. Hän on silloin **Jumalan tarkoituksen toteuma, Adepti, täydellinen ihminen, Viisauden Mestari, Kristus eli Voideltu.**

Mitä tämä kirja kertoo ihmiskuvasta

Ihminen on tämän opin mukaan henki.

Ihmisellä on myös sieluruumis, josta sanotaan, että se on aineellinen ja sillä on muoto ja substanssi. Mutta aine, josta se on koostunut, ei ole fyysistä eikä sitä voida nähdä fyysisin silmin eikä koskettaa fyysisin aistimin. Ihmisen ruumis on väliaikainen kuin puku; se on kuin työpuku tai kouluasu. Tässä olotilassa voimme kirjan mukaan oppia ja saada kokemuksia, joilla on arvo seuraavissa elämissä (ruumistuksissa).

Edelleen teosofian mukaan tapahtuu seuraavaa. Kun ”kristustajunta” syntyy ihmisessä, se muuttaa ihmisen, tekee hänet jumalalliseksi, jota Idässä sanotaan ”kahdesti syntyneeksi”. Sisällämme oleva jumaluus puhdistaa ja vapauttaa vähitellen sielun ja ruumiin, sovittaa ne itsensä kanssa ja tekee tahrattomiksi.

Äärikarismaattisuus lähenee teosofian ihmiskuvaa. Siinä sanotaan välillä, että ihminen on henki, jolla on sielu ja joka asuu ruumiissa. He kuvaavat vielä, että henki uudestisyntyy ja sitä kautta ihminen pyhittyy vähitellen kokonaan. Tällöin yleensä hengelle annetaan suurempi arvo kuin muulle ihmiselle. Näin lähennyttään sekä teosofiaa, että varhaista gnostilaisuutta.

Raamattu kuvaa ihmistä ennen muuta kokonaisuutena, vain harvoin käytetään jakoa henkeen, sieluun ja ruumiiseen. Yhtä hyvin puhutaan sydäimestä tai sisäisestä ihmisestä. Uudestisyntymän käsitetään kohdistuvan koko ihmiseen, hänestä tulee uusi luomus ja Jumalan lapsi.

Kirjan ihmiskuva viittaa myös **holismiin** ja monismiin seuraavan lainauksen mukaisesti. ”Kaikki mitä näemme täällä, on vain se, mikä ilmenee sillä hetkellä. Varsinaisesti ruumiimme eivät ole erillään ympäristöstämme. Ne ovat tehdyt samasta perusaineesta kuin puut, kalliot ja eläimet ympärillämme ja kaikkien muotojen välillä tapahtuu näkymätöntä säteilyä ja muutosta.” Holismi on oppina myös ponnistanut pinnalle eri yhteyksissään. Uushenkisyydessä siihen liitetään juuri kaiken yhteen kuulumista, käsittäen jumalan, maailman ja ihmisen. Yleensä tällöin puhutaankin energiasta, jota kaikki pohjimmaltaan sen mukaan on.

Okkulttinen ”tiede”

On erikoista millä määrätietoisuudella teosofiaa kuvataan tiedoksi tai jopa okkulttiseksi tieteeeksi. Okkultismi on perusteiltaan samaa kuin uushenkisyys tai New Age. Se uppoaa täydellisesti tuohon kirjavaan mystiseen henkiseen kenttään.

Olen miettinyt miksi puhutaan tiedosta. Luulen, että on kyse siitä, että tietoisuuden muututtua vastaanottavaiseksi, usein eri tekniikkojen ja maagisten oppien vaikutuksesta, ihminen todella kokee asioita, joita ei tavallisessa arjessa normaalisti koeta. Näin väitetään tätä kokemusta tiedoksi. Sehän on totta juuri hänelle, joka sen oikeasti kokee.

Ehkä teosofia tahtoo olla tiedettä uskottavuuden lisäämiseksi. Tai asia on juuri niin kuin siitä sanotaankin. Pääpainoa ei laiteta esimerkiksi kontakteihin Mestarien kanssa, vaan tutkitaan ja verrataan näin saatua tietoa. Selvänäkö, astrologia, numerologiakin ovat vain palvelijoita. Näin pyritään viisauteen ja tietoon käyttäen okkultismia ja samoin kaikkea koko maailman viisauksikirjallisuutta ja uskonnollista pääomaa.

Raamatun mukaan kristillisyyteen ei saa kuulua mitään okkultismia ja magiikkaa, saati yhteyksiä tuonpuoleiseen henkimaailmaan. Ihminen on pimeyden voimien petettävissä ja edellä kuvatuilla

tavoilla saamme vain valhetietoa. Todellinen tieto hengellisistä asioista löytyy Raamatusta.

Saamme turvautua ristin Jeesukseen ja Golgatan veren puhdistukseen ja suojaan. Näin olemme tässäkin ajassa täydellisesti turvassa aivan samoin kuin monet kristityt polvet ennen meitä.

Ceta Lehtniemi

*Takaisin sivulle 128 [tästä](#)
Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)*

Liite 7. Pekka Ervast, Gnostikot, -vertailua kristinuskoon
Gnostikot, Pekka Ervast

Kirja on koottu Pekka Ervastin v.1928 pidetyistä luennoista. Ensimmäinen painos kirjana ilmestyi v.1943. Tämä on v.1982 ilmestynyt näköispainos, jonka julkaisun takana ovat Kristosofinen Kirjallisuusseura r.y.

sekä Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura r.y. Kirjan loppuun on liitetty luettelo Ervastilta julkaistuista teosofisista kirjoista; niitä on noin sata.

Pyrin välittämään kirjasta tietoa siitä miten teosofi on omaksunut gnostikkojen ajattelun itselleen. Ja vertaan näitä käsityksiä siihen ajattelumaailmaan, mitä minulla on kristittyinä.

Essealainen veljeskunta

Heti kirjan alussa lukija törmää ajatukseen, että sekä Jeesus että Johannes Kastaja viettivät osan elämästään essealaisten parissa. Ervastin mukaan Jeesus toi monet oppinsa, monet neuvonsa, monet käytännölliset ohjeet, monet seremoniansa essealaisten veljeskunnasta. Ervast esittää väitteen, että Johannes Kastaja tunsi Jeesuksen.

Mieleeni nousee tässä yhteydessä Johannes Kastajan sanat,

Joh.1:31: *"Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan."*

Tämä on tietysti hyvin yksittäinen lause. Raamattu antaa kyllä sen käsityksen, että Jeesus ei liittynyt mihinkään essealaiseen yhteisöön. Jeesuksesta sanottiin myös: *"Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas?"* (Matt.13:55)

Qumranin kääröt on löydetty paljon Ervastin pitämien luentojen jälkeen. Samoin myös hyvin paljon gnostilaisuutta valottava Nag Hammadin kirjakokoelma. Jätän uudemman materiaalin sivuun ja pyrin vertaamaan kirjan sanomaa lähinnä Raamattuun ja ehkä jossain määrin yleiseen teosofiseen ajatteluun.

Kasteen merkitys

Jeesus Natsarealainen oli Ervastin mukaan ihminen. Raamattu puolestaan tuo erittäin monipuolisesti esiin Jeesuksen jumaluuden. Samoin sieltä näkyy Jeesuksen alkuperä iankaikkisuudesta ja paluu Isän kirkkauteen.

Kirjan mukaan Jeesukselle kirkastui vähitellen hänen tehtävänsä. Hän meni Johannes Kastajan luo ja antoi kastaa itsensä. Hän tahtoi mennä nimenomaan sen opettajan luo, jonka hän vanhastaan tunsi

ja joka oli hänen mielestään oikealla tavalla valmistanut tietä hänen sanomalleen.

Ervast kuvaa kirjassaan miten Johannes näki Jeesuksen kasteen yhteydessä kuinka sisäiset taivaat aukenivat Jeesuksen tajunnassa ja hänen yläpuolellaan. Kaukaa, kaukaa sieltä ylhäältä ja sisästä kuului ääni, joka sanoi sanat, jotka evankeliumissa ovat: ”Sinä olet minun rakas poikani, jonka olen tänään synnyttänyt.” Tuohon liittyy hyvin muualla ***kirjassa esiintynyt ajattelu, että kosminen Kristus tuli Jeesukseen kasteen yhteydessä.*** Kirjan kuvaus sisäisestä taivaasta ja sisältä tulevasta äänestä sopii luonnollisesti juuri teosofiaan ja gnostilaisuuteen. Raamatun kuvauksen kanssa tämä ei käy yhteen.

Kirja kuvaa Jeesuksen kastetta myös vihkimyksenä, joka on New Agessa hyvin tunnettu ilmaisu.

Jeesuksen elämän opetukset

Jälleen kerron kirjan mukaisesti seuraavaa. Jeesus teroitti kaikessa olemisessaan, kaikissa teoissaan, kaikissa opetuksissaan selvemmin kuin Buddha, että rakkaus on kärsimyksien päällensä ottamista. Jeesus näyttää koko olemuksessaan ja koko elämässään mitä on rakkaus, joka kestää, joka antaa anteeksi ja kärsii. Sen vuoksi hän on kuin uhrilammas, tai kuin viaton lapsi. Kirjassa on siis käytetty sanaa uhrilammas aivan eri tavoin kuin Raamatussa. Teosofia ja gnostilaisuus eivät hyväksy missään muodossa ajatusta Jeesuksen uhri- tai sovituskuolemasta.

Edelleen kirjan mukaan tässä Jeesuksen rakkaudessa oli se elämänymmärrys, joka on ***Kosmillisen Kristuksen*** elämää, joka maailman pelastaa. Ei kukaan ihminen kykene kristuselämään, ilman että Kristus on hänessä. Hänessä täytyy olla Kosmillinen Kristus, joka oli kokonaan Jeesuksessa. ***Meissä täytyy siis Ervastian mukaan syntyä Kosmillinen Kristus, mystillinen Kristus.***

Johannes lähetti vankeudesta kysymään onko Jeesus Messias. Jeesus ei kirjan mukaan antanut varmaa vastausta sen tähden, että kristusihminen ei koskaan sano itse: ”Minä olen Kristus”.

Todellisuudessa Raamatun mukaan Jeesus kuitenkin monin tavoin ilmoitti olevansa Kristus.

Mark. 14: 61-62:

Mutta hän oli vaiti eikä vastannut mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi häneltä ja sanoi hänelle: ”Oletko sinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?” Jeesus sanoi: ”Olen; ja te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä.”

Ervast kertoo, että Jeesus varoitti: ”Tulee monta ihmistä, jotka sanovat: Minä olen Kristus, tuossa on Kristus, minä olen se ja minä olen se. Älkää uskonto heitä siitä yksinkertaisesta syystä, että kristusihminen ei sano: Minä olen Kristus. Se on toisten sanottava, niiden, jotka ovat päässeet siitä tietoon.” Tuo lause oli lainausmerkeissä kirjassa. Jeesus toki varoitti myös Raamatun mukaan, että vääriä kristuksia tulee ja vakavia eksytyksiä, mutta kirjan tulkinta asiassa oli todella yllättävä ja selvästi Raamatun kokonaisuuden vastainen.

Jeesus ja opetuslapset

Ervast jatkaa kuvaustaan Jeesuksen elämästä. Opetuslapset tunsivat kuinka Jeesuksen läsnäolo antoi heille ymmärrystä ja rauhaa. Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään asioita. Samoin hän avasi erilaisia kykyjä, että he selvänäköisellä tavalla saattoivat nähdä jonkinlaisia salaisen maailman asioita, ja myös sellaisia kykyjä, että he saattoivat tehdä miltei voimatekoja.

Teosofiassa puhutaan siitä, että ihmisestä tulee tietyssä vaiheessa ”tietäjä”. Tämän ymmärrän viittaavan uushenkisyydessä tavoiteltavaan tietoisuuden muutokseen, jolloin ihmisessä avautuu uusia sisäisiä aisteja ja sielunkykyjä.

Raamatussa ei viitata tämänkaltaiseen mahdollisuuteen. Jumala toimii vajavaisen ihmisen kautta ja se on eri asia kuin uushenkisyydestä tutut henkiset yliluonnolliset ominaisuudet. Myös armolahjat ovat erotettavissa täysin uushenkisyydessä tutuista sisäisistä aisteista ja sielunkyvvyistä. Näitä viimeksi mainittuja ominaisuuksia on alettu joskus kutsua harhaanjohtavasti armolahjoiksi ja

vaikutuskanavaa Pyhäksi Hengeksi, joten täytyy olla tarkkana näissä asioissa.

Totuuden pyhä henki

Kirja kertoo, että Jeesus tarkoitti: Teillä on kovin vähän omaa tietoa. Te näette minun silmilläni, tunnette minun tunteillani jne. Sen tähden minun täytyy lähteä pois näkyvästä maailmasta, että te jäisitte yksin. Silloin minä lähetän teidän luoksenne totuuden pyhän hengen, joka muistuttaa teitä siitä, mitä minä olen opettanut.

Meidän täytyy muistaa, jatkaa Ervast, että ensi kädessä totuuden pyhä henki ei ole teologinen käsite, vaan psykologinen. Ihmisen kuoleman jälkeen emme nimittäin ole taipuvaisia muistamaan hänen heikkouksiaan ja inhimillisiä puolia, vaan muistamme mitä hyvää hän on tehnyt, mitä neuvoja hän on antanut. Sen tähden on aivan niin kuin jokainen ihminen kuolemansa jälkeen lähettäisi jonkinlaisen totuuden hengen jälkeensäjääneille.

Totuuden pyhä henki oli myös muutakin kuin psykologinen käsite. Se oli vuodatus Kosmilliselta Kristukselta, Kosmilliselta Logokselta. ***Pyhä Henki on gnostilaisuudessa se luomisvoima, luova tuli, toimiva järki, inspiroiva voima, joka on jumaluudessa.***

Raamatun ilmoittamasta Pyhästä Hengestä sanotaan: ”Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion” (Joh.16:8). Samoin Pyhä Henki kirkastaa Kristusta.

Jumalan poikia

Kosmillinen Kristus, josta kristosofit puhuvat, ja joka ilmeni Jeesus Natsarealaisessa, oli todellinen kaikkeuden elämä, äärettömyys. Sen tähden, kun Jeesus puhuu Isästä, hän puhuu siitä äärettömyyden Elämästä, jonka poika hän oli, ja jonka poikia me kaikki olemme. Olemme kyllä vielä huonoja ja pieniä, mutta Jumalan poikia ovat muurahaisetkin maassa, siitä emme pääse mihinkään. Näin siis totesi Ervast.

Kristikuntaa on Ervastin mukaan pitänyt eettisessä pimeydessä se, että emme osaa sanoa itseämme Jumalan pojiksi, vaan ajattelemme olevamme kuin maan matoja. Tuo ajattelu on kuin suggestiota. Nämä Ervastin ajatukset esiintyvät joskus kovin samoina äärikarismaattisessa liikkeessä ja menestysteologiassa. Sanotaan, että olet sitä mitä tunnustat olevasi. Kun tunnustat itsesi terveeksi, niin olet terve.

Kun Vesimiehen aika (Ervastin luennot pidetty v.1928) tulee, ja ihmiskunta herää unestaan, silloin me tulemme tuntemaan itsemme kuninkaiksi. Me voimme silloin tuntea ja tietää Ervastin mukaan, että kaikki ihmiset ovat kuninkaan poikia, jalosyntyisiä olentoja. Mitään ulkonaista vapahtajaa ei ole, mutta jokaisessa on sama sisäinen vapahtaja. Vesimiehen aika on [astrologinen](#) ajanjakso, jolloin [Aurinko](#) on [kevätpäiväntasauksen](#) aikana [Vesimiehen](#) tähdistössä. Kukaan ei tarkasti osaa kertoa aikakauden alun ajankohtaa.

Jeesuksen paluu

Kirja kertoo seuraavaa. Kun Jeesus Kristus kuoli eli läksi pois tästä näkyvästä maailmasta ja lupasi opetuslapsille, että hän tulee pian takaisin, niin opetuslapset käsittivät sen ensin niin, että Jeesus tulee fyysisesti takaisin. Edelleen kirja jatkaa. Jeesuksen paluu ei tapahdu tällaisessa fyysisessä ruumiissa, vaan hänen omassa kuolemattomassa taikaruumiissaan. Se tapahtuu tänä päivänä kelle tahansa, joka sillä tavalla voi hänet ottaa vastaan.

Ensimmäiset kristityt kirjan mukaan koettivat valmistaa auraansa niin, että Jeesus saattoi tulla ja opettaa heitä, niin että he näkivät hänet. Ja tapahtui kuulemma hyvin monessa gnostilaisessa ja kristillisessä seurakunnassa, että mysteeri- ja sakramenttitoimituksissa Jeesus esiintyi.

Gnostilaisessa kirjallisuudessa, esim. ”Pistis Sophiassa” on todistuksia siitä, että ainakin yhdentoista

vuoden aikana kuolemansa jälkeen Jeesus ilmestyi opetuslapsille ja opetti heitä.

Isä, Poika ja Pyhä Henki

Tässä kohdin kirjaa Ervast tahtoi kirjoittaa isolla alkukirjaimella Pyhän Hengen. Tähän mennessä hän kirjoitti sen usein pienellä kirjaimella. Isä kuvataan kaiken lähteenä. Poika on kaiken täydellisyyskuva. Pyhä Henki on elämisen taikavoima, luomisen voima, maailman järjen voima. Kaikki tämä on suuressa jumaluudessa ja kaikki tämä on jokaisessa ihmisessä.

Tahto vastaa Isää. Tunne vastaa Poikaa. Järki vastaa Pyhää Henkeä. Kaikki on lähtöisin Suuresta Elämästä.

On aivan selvää, että tässä luvussa Ervast tahtoi yhdistää ajatteluaan kristilliseen kolminaisuusoppiin. Kun on seurannut kirjaa ja muuta teosofista ajattelua, niin tässä gnostilais-teosofisessa kolminaisuudessa mikään ei todellisuudessa vastaa kristillisiä käsitteitä.

Planeettahenki Saatana

Isä Jumala ei ole gnostilaisuudessa kaikkivaltias, kaikkietävä persoonallinen Luoja, joka vaikuttaa historiassa ja yksittäisen ihmisen elämässä. Tuota ei tarkoita ”Suuri Elämä” tai ”Isä” gnostilaisuudessa. Ymmärtäisin tässä heidän kuvaamassa mielessä Isän tai Jumalan tarkoittavan sitä jumalallista, henkistä alkuperää, mistä ihminen on kotoisin ja Pyhä Henki on juuri tästä muistuttamassa.

Kirjassa puhutaan erikseen planeettamme jumalallisesta olennosta, planeettahengestä, joka on Saatana.

Ervast kuvaa Saatanaa seuraavasti. ***Meidän maapallollamme on aina ollut erikoinen tajunta, suuri joukko ja sen yhteistajunta ja siinä tajunnassa sen korkein johtaja, korkein minä, on Saatana.*** Saatana on maapallomme hallitsija ja kuvaa tätä tajunnallista olentoa tai olentojoukkoa. Se kehittää olentoja tällä planeetalla hyvän ja pahan tietoon, sillä ilman pahan tietoa ei elävällä olenolla olisi tietoa hyvästä.

Otan seuraavat lainaukset suoraan kirjasta:

”Tämän meidän planeettamme korkeana jumalallisena olentona on ollut suurenmoisesti itsensä uhraava olento, jota nimitämme Saatanaksi, ja jonka tehtävä on ollut meidän kannaltamme ja hänen itsensä kannalta verrattain synkkä. Hänen työnsä ei lopukaan, ennen kuin me olemme kaikki lunastaneet itsemme.”

”Jos meidän planeettahenkemme, Saatana, teki työtä niin kuin yön pimeydessä läpi miljoonien vuosien, niin Jeesus Kristuksen tulemisen kautta aamu valkeni. Hän (Saatana) sai kouriintuntuvan todistuksen siitä, että hänen työnsä ei ole toivotonta ja turhaa.”

Saatana odottaa kirjan mukaan häntä, joka lunastaa hänet siitä vaikeasta tehtävästä, mikä hänellä on. Saatana ajattelee: *”Koska minun lunastajani ja vapahtajani tulee; koska pääsen tästä kuoleman majastani?”* Tällä Saatana ei kirjan mukaan tarkoita kuolemaa, vaan sitä syntitaakkaa, joka on kerääntynyt hänen ympärilleen.

Kirja kertoo vielä, että kukaan ennen Jeesusta eläneistä ihmisistä, jotka meidän maapallollamme ponnistivat eteenpäin kaikessa hyvässä, ei noussut niin korkealle, että hän lopullisesti olisi koskaan kukistanut planeettahengen, Saatanan, aineen. Tässä käytettiin Saatanasta nimitystä aine. Kirjan kokonaisuus hahmottaa juuri hengen ja aineen vastakkaisuutta ja hengen voittoa aineesta.

Ihmisessäkin henki on arvokasta, mutta ruumis ei sitä ole. Tässä mielessä on oikeastaan ymmärrettävää, että aineellisella maapallollamme on oma jumalallinen hallitsijansa, Saatana. Saatanasta tehdään kirjassa suurenmoisesti itsensä uhraava jumalallinen olento. Samoin hän odottaa tulevaa lunastajaa ja vapahtajaa, joka kirjoitetaan pienellä kirjaimella.

Syntiinlankeemuskertomuksesta poimitaan Saatanan tehtäväksi opettaa ihmisille mikä on hyvää ja mikä pahaa. Enempää päälaelleen ei mielestäni voi selittää Raamattua.

Jeesus voitti kuoleman

Ervast kuvaa, että Jeesuksella kaikki valta merkitsee vain sitä, että Jeesus itse voitti oman persoonallisuutensa eli ruumiinsa kokonaan. Kun Jeesus tämän kirjan mukaan voitti kuoleman, hän kävi lävitse kuoleman kaikki tuskat, kärsimykset ja kokemukset, mutta ***jaksoi kuitenkin pitää ruumiinsa hengissä***. Hän ei kuollut.

Jeesus Kristuksen ylösnousemusmysteeri on kirjan mukaan siinä, että hän voitti kuoleman, eikä siinä, että hän kuoli ja esiintyi sitten ”jonkinlaisena kummituksena”, minkä voivat vapaaehtoisesti tehdä muutkin ihmiset, jotka ovat vähän kehittyneet. ***Jokainen mestari on kuulemma osannut esiintyä astraaliruumiissa, näkymättömässä ruumiissa, jonka hän on tehnyt näkyväksi.***

Ervast muistuttaa vielä siitä, että opetuslapset olivat saaneet tietää kaikenlaisista mysteereistä.

Heille ei näkymätön maailma ollut tuntematon. He kyllä tiesivät, että ihminen elää toisessa ruumiissa ja että me selvänäköisesti voimme nähdä henkiolentoja.

Se oli kirjan mukaan opetuslapsille odottamatonta, että Jeesus voitti kuoleman fyysisessä ruumiissaan, ettei hän kuollut, vaikka hän kuoli. Hän ei antanut kuoleman mennä niin pitkälle, että ”hopealanka” olisi katkennut, sillä silloin hänen olisi pitänyt esiintyä astraaliruumiissa, jonka hän olisi tehnyt näkyväksi.

Jeesuksen Getsemanen rukous on kirjassa seuraavassa muodossa: *”Jos minun vielä ei ole aika tehdä tätä ihmeellistä työtä, niin se on niin kuin sinä tahdot”*. Ervastin mukaan Jeesus tiesi, että hän silloin syntyisi uudestaan ja koettaisi toisella kerralla täyttää tehtävänsä.

Nyt kirjan mukaan Jeesus Kristus, joka on meidän maapallomme korkeampi minä, joka istuu Isän oikealla puolella, voi koska tahansa ilmestyä eläville ihmisille elävänä olentona. ***Jeesus on siis voittanut aineen viimeistä atomia myöten omassa itsessään, oli siis voittanut Saatanan ja päässyt maapallon valtaistuimelle.***

Tässä kirjassa mennään syvemmälle kuin joissain muissa gnostisissa tulkinnoissa. On nimittäin esiintynyt myös ajattelua, että ristillä kuoli ihminen Jeesus, mutta Kristus oli hänestä jo irtaantunut ja katsoi ikään kuin vierestä oman ruumiinsa kuolemaa.

Raamatun mukaan Jeesus, joka on iankaikkinen Jumala ja Jumalan Poika, syntyi ihmiseksi, kaltaiseksemme. Hän eli ja myös kuoli ihmisenä ja Jumalana. Jeesuksen kuolema oli uhrikuolema syntiemme tähden. Kolmantena päivänä Jeesus nousi kuolleista ja esiintyi opetuslapsilleen, kunnes hän nousi ylös taivasiin ja on siellä Isän oikealla puolella.

On tärkeää pitää mielessä, että Jeesus kuoli ihmisenä ja Jumalana, Kristuksena Jeesuksena.

Ylösnousemus tuo meille myös toivon oman ruumiimme ylösnousemuksesta.

Room.8:11:

”Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu”.

Pyhä Henki vie Kosmillisen Kristuksen yhteyteen

Käsiteltävä kirja puhuu perusteellisesti Pyhästä Hengestä. Nyt siis tämä todellinen Pyhä Henki, itse elämän Pyhä Henki, kun Jeesus Kristus lähti pois, laskeutui ja laskeutuu Kosmillisen Kristuksen lupauksesta niihin ihmisiin, jotka ovat vastaanottavia.

Ervast kuvaa seuraavasti ensimmäisen helluntain tapahtumia. Kun opetuslapset saivat tämän Pyhän Hengen Kosmilliselta Kristukselta, niin heidän ruumiinsa täyttyi siitä niin, joutui sellaiseen värähtelytilaan, että he saattoivat siunata toisia, **konsekroida** seuraajiaan. Kun apostoli laski kätensä sellaisen oikean Kristuksen seuraajan päälle, niin se Pyhä Henki mikä hänessä oli, meni hänen kätensä kautta toisen ruumiiseen. Ehkäpä juuri tämänkaltaisesta ajattelusta juontaa juurensa ns. apostolisen sukcession perinne roomalaiskatolisessa kirkossa. Samoin muissa perinteisissä kirkkokunnissa konsekroidaan eräässä mielessä liturgin toimesta ehtoollisaineet ennen niiden käyttöä.

Ervast korostaa, että nykyisin Pyhän Hengen vaelluksen tie on pitkä. Se on kulkua askel askeleelta, monenlaisten vihkimysten kautta, Kosmillisen Kristuksen yhteyteen. Päämääränä on päästä **Kristuksen tajunnan yhteyteen**.

Ensimmäinen seurakunta ei kirjan mukaan kokonaisuudessaan päässyt kristustajuntaan. Stefanus ja Paavali olivat poikkeuksia. Stefanus näki taivasten aukenevan ja Jeesus Kristuksen olevan Isän luona. Tämä merkitsee, että hän pääsi kristustajunnan yhteyteen, tunsu Jumalan Pojan itsessään, Pyhä Henki oli vienyt hänet Kosmillisen Kristuksen yhteyteen.

Paavali puolestaan pääsi kirjan mukaan kristustajuntaan Damaskuksen tiellä. Paavali löysi näin Jumalan Pojan omassa itsessään, hän näki Kosmillisen Kristuksen ja näki, **että hän itekin on tuo Kosmillinen Kristus**. Hän näki itse olevansa tuo Jumalan Poika. Hän näki Jeesus Kristuksen tuossa Jumalan pojassa sanovan: ”Miksi vastustat minua. Turha on taistella minua vastaan. Minä olen Jumalan tajunnassa. Nyt kun tulet Jumalan tajuntaan, niin näet kuka minä olen”.

Paavali ymmärsi Ervastin mukaan, että kristinusko eli Jeesus Kristuksen seuraaminen on siinä, että ottaa vastaan Jumalan pojan. Näin **ihminen huomaa olevansa Suuren Elämän, kosmillisen tajunnan poika, kosmillisen tajunnan synnyttämä tajuntakeskus**. Paavali on kirjan mukaan teroittanut sitä ulkonaista elämää, mitä ihminen voi seremoniaalisesti elää, jotta hän puhdistuisi sisäisesti ja ”pääsisi Kristuksen tuntuun”.

Ervast kertoo, että kun ihmiset mietiskelevät ja elävät uskossa ja kasvattavat itseään pyrkiessään Damaskus-kokemukseen, niin heissä voi ilmetä erilaisia psyykkisiä kykyjä. Nämä ovat kuulemma armolahjoja, joista Paavali puhuu. Toisessa yhteydessä Ervast mainitsi, että ihmiset voivat havaita itsessään kyvyn parantaa kädellään toisia ihmisiä.

Olisi tärkeää tiedostaa se, että juuri ihmisen tietoisuuden muutoksiin vaikutetaan nykyisin monin eri tekniikoin. Näin ihmisessä avautuu okkulttisia sielun kykyjä. Ja nämä toiminnot voivat muistuttaa myös armolahjoja. Niihin voi lukea esim. selvänäön ja käsillä parantamisen. Kuitenkin näillä kyvyillä ei ole mitään tekemistä niiden armolahjojen kanssa, mitä Pyhä Henki jakaa seurakunnalle.

Monet uushenkiset parantajat käyttävät okkulttisia tekniikoita usein sitä edes itse ymmärtämättä. Tämän vuoksi esimerkiksi **reikihoitajan** lisenssiin liittyy useita vihkimyksiä. **Viritys/vihkimys** on rituaali, jonka reikiopettaja tekee oppilaalle. Näissä hoidoissa niin sanottu reiki-sukupuu eli katkeamaton opettaja-oppilaslinja on tärkeä. Tällöin tämä okkulttinen ”siunaus” tai ”viritys” välittyy ”puhtaana” eteenpäin. Tämä esimerkki tuli tähän sen vuoksi, että siinä tulee esille vihkimyksen käsite ja konsektroimisen tai siunaamisen ketju. Samoin joskus äärikarismaattisuudessa kuten torontolaisuudessa tapaa vastaavaa ”siunauksen” siirtoa.

Tähän on kyllä totuuden nimessä lisättävä, että teosofia yleensä ja gnostilaisuus eritoten pyrkivät keskittymään ”tietoon” ja puhuvat varsin vähän uushenkisistä tekniikoista ja hoidoista. Silti ei

tarvitse paljonkaan tutkia New Age:n piiriin liittyviä messuja ja lehtiä voidakseen tehdä sen johtopäätöksen, että tähän samaan kirjajaan kenttään kuuluu myös gnostilaisuus.

Gnostilaisuus ja kirkko

Ervastin mukaan jo gnostilaiset olivat varhaisseurakunnan ajalla niitä kristittyjä, jotka pyrkivät tietoon ja tutkivat kaikkia uskontoja. Nimittäin kaikkialla on samanlainen esoteerinen ydin. Sellaista viisautta on ollut aikojen aamusta saakka.

Kirjassa kerrotaan, että gnostikot ovat kaikkein kiintoisimpia ensimmäisiä kristityitä sen tähden, että he loivat kristinuskon kaikki dogmit. Kirkko saa kiittää itse asiassa näitä gnostikkoja siitä, että kristinuskosta tuli ehjä filosofia, ehjä dogmiyhteys. Tämä ei kylläkään tapahtunut niin, että kristillinen kirkko olisi omaksunut gnostikkojen oppeja, vaan siinä merkityksessä, että kristillinen kirkko torjui näitä opetuksia, selitti samoja asioita toisella tavalla.

Kirkko meni Ervastin mukaan aivan harhaan. Mutta mistä hänen mukaansa johtuu okkulttisesti katsoen kaikki tämä? Se johtuu siitä, että kun kristinuskko hylkäsi gnostikot, sulki pois gnostikot seurakunnastaan, se samalla silloin leikkasi poikki yhteyden hengen maailmaan, sulki itsensä ulos siitä korkeammasta hengen elämästä, **jossa yksin ovat kaikki vapahtajat ja kaikki todella heränneet, kaikki hengellisesti kehittyneet ja pelastuneet ihmiset.**

Todellinen gnostilainen usko ei ole tekemisissä minkäänlaisten opinkappaleitten kanssa. Tämä gnostikkojen usko eli ***pistis vie tietoon eli gnosikseen.***

Gnostikot pitivät kiinni siitä, että ihmiskunnan alkuajoilta saakka oli olemassa salaista tietoa ja viisautta, joka oli säilytettynä salaisissa tietäjien piireissä. Gnostikkojen salaista tietoa oli myöhemmin keskiajalla hallussaan mm. rosenkreutsilaisilla ja temppeliritareilla. Tällä maaperällä oli Ervastin mukaan alkuaan vapaamuurarienkin aatteellinen tausta.

Lyhyesti loppuun

Kirjassa oli laajasti ihmissuvun lankeemuksesta, mutta en pidä tärkeänä ottaa siitä paljoakaan mukaan tähän esitykseen. Perustava tietoinen lankeemus liittyi siihen, että ihmiset loivat itselleen omia ihanteita hyvästä ja täydellisestä ja epäilivät, että maailmankaikkeudessa on jotakin pahaa, joka on Jumalasta lähtöisin. Samoin he epäilivät Jumalan täydellisyyttä ja ehdotonta hyvyyttä. Samoin tieto meidän syntyperäisestä jumaluudestamme kuulemma hävisi meiltä syntiinlankeemuksen seurauksena.

Tämä tieto sisäisestä jumaluudesta on Ervastin mukaan saavutettava takaisin. On kuulemma niin, että mitä me henkisesti tiedämme, sitä me ihmisinä olemme. Sen tähden se henkinen tieto omasta jumaluudestamme, joka meidän on saavutettava ja jonka saavutus samalla on meidän lunastuksemme, on samalla sitä, että me tulemme itse jumaliksi.

Päälankeemus kirjan mukaan oli se, että ihminen menetti tiedon syntyperäisestä jumaluudestaan. Raamatussa lankeemus oli päinvastainen. Käärme sanoi: *”Te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan”*. Ihminen lankesi oikeasti haluun olla kuin Jumala.

Miten tähän liittyikään Jeesus kirjan mukaan? On selvää, että seuraavaan kappaleeseen sisältyy sielunvaellusoppi ja siinä häivytetään täysin sanoma ristin sovitustyöstä. Muuten jätän seuraavan kappaleen kommentoimatta. Se olkoon kuin tiivistelmä kirjan keskeisestä vääristyneestä sanomasta: ”Vaikka Jeesus oli ihminen, joka monen, monen elämän aikana oli sanomattomasti pyrkinyt ja ponnistanut, hän viimein tuli siksi astiaksi, johon Jumalan täydellisyys saattoi vuotaa, joka saattoi

ottaa vastaan Isän Jumalan täydellisyyden, Vapahtajan. Sillä tavalla hän avasi tien meille, että mekin voimme ottaa vastaan Vapahtajan, jota nimitämme Kosmilliseksi ja mystilliseksi Kristukseksi.”

Ceta Lehtniemi

Takaisin sivulle 128 [tästä](#) sivulle 167 [tästä](#)
Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

LIITE 8. Zen –periaatteista –vertailua kristinuskoon
Osho Bibliography, ZEN perimmäinen Totuus, 1997

Teen kirjasta tiiviin yhteenvedon. En katkaise sitä kritiikillä tai omilla huomautuksilla. Sen sijaan kirjoitan loppuun mielipiteitäni liittyen zen -ajatteluun ja meditaatioon. Erityisesti paneudun siihen miten se suhtautuu kristinuskoon.

ZEN meditaatioon liittyen sanoo norjalainen teologian professori suomalaisessa kristillisessä lehdessä ”Vantaan Laurissa” vuonna 2003 seuraavaa: ”Koen, että on mahdollista sulkea pois oman ajattelun rakenteet ja astua kynnyksen yli. Ja sisällä odottaa Jumala yhtä lähellä kuin sydämenlyönti”. Juuri edellä olevaan ajatteluun tahdon puuttua kriittisesti.

Mitä on totuus?

Mitkään sanat eivät voi vangita totuutta. Totuuden voi ainoastaan kokea -sen voi elää, mutta sitä ei voi pukea sanoiksi. Jos alat uskoa oppeihin, et koskaan tavoita totuutta. Totuus voi avautua vain kokemuksen kautta. Uskomuksista ei ole apua; kaikki uskomukset luovat esteitä. Usko on vain helppo oikotie.

Uskominen ei vaadi muutosta tietoisuudestasi, mutta ellei tietoisuutesi muutu, usko on vain lelu. Voit leikitellä sillä, voit huijata sillä itseäsi, mutta se ei anna sinulle mitään olennaista.

Totuus on kaikkialla ympärilläsi ja sisäpuolellasi. Voit kohdata sen; se on tässä ja nyt. Totuus on elävässä elämässä, siinä, että elää tietoisesti. Sitä on perimmäinen totuus.

Totuus on luonteeltaan kokemuksellista, eikä sitä voi välittää toiselle. Jos elät johtopäätöksiä tehden, saavutat sen mikä on toisarvoista. Jos elät kokemuksen kautta, saavutat sen, mikä on ensiarvoisen tärkeää.

Totuus muuttuu jatkuvasti; se ei ole pysyvä ilmiö.

Totuus voidaan tuntea vain hiljaisuudessa.

Sinä olet totuuden pyhäkkö.

Irti mielestä, irti aiemmista yhteyksistä, irti uskonnoista

Jumala on yhtä kuin syvimmän olemuksesi kokemista. Kun lepäät omassa sisimmässäsi, tiedät tämän.

Sinä olet totuuden pyhäkkö -eivät raamattu, koraani, vedat. Siispä ainut tapa tavoittaa se, on kääntyä sisäänpäin. Juuri tästä on kysymys meditaatiossa. Sen tähden zen ei ole kiinnostunut opinkappaleista. Zenin pyrkimyksenä on auttaa sinua löytämään oma olemuksesi.

Zen-periaatteiden mukaan mielellä ei voi olla aitoa yhteyttä todellisuuteen. Kun ihminen elää mielessään, hän elää tyytymisen tavoin. Heti kun annat mielen päästää sinut irti, koet jumaluuden läsnäolon. Meditaatio tarkoittaa ”ei-mielen” tilaa, ajatuksettoman mielen tilaa. Meditaatio ei

tarkoita ”mietiskelyä”. Meditaatio tarkoittaa sitä, ettei ajattele mitään. Se tarkoittaa sitä, että ajatukset häviävät ja vain puhdas tietoisuus, puhdas läsnäolo jää jäljelle.

Takaisin zen-lukuun sivulle 140 [tästä](#)

Kun alat meditoida, kohtaat vanhempasi, kohtaat kaikki ne ihmiset, joihin olet ollut yhteydessä. Sinun on irrottauduttava heistä, sinun on tuhottava heidät sisäisesti; sinun on opeteltava olemaan yksin. Ja lopulta kohtaat sisäisesti Buddhan, Mestarin, mutta sinun on kuvaannollisesti tapettava hänet kuten muutkin. Sinun on oltava täysin yksin.

Joskus Mestari on käytettävissäsi -hän, joka on valaistunut, hän, joka on tullut tuntemaan todellisen olemuksensa. Kun hänen läsnäolonsa ja oppilaan avoimuus kohtaavat, liekki syttyy ja jotain kerta kaikkiaan tapahtuu.

Sillä hetkellä, kun ihminen herää, hän vapautuu; hän vapautuu politiikan ja uskonnon kahleista. Hän on uskonnollinen, mutta vapaa kaikista uskonnoista. Ei voida sanoa, että hän on muhamettilainen tai että hän on hindu. Ihmiskunnan kehitys on saavuttanut pisteen, jossa tarvitaan kipeästi uutta tietoisuutta, joka vapauttaa ihmisen politiikan ja uskonnon kahleista. Vältelläksesi jumalaa, tottelet pappia ja luet raamattua.

Kaikki vaikuttaa kaikkeen

Aallot ovat olemassa, mutta eivät erillään merestä. Niin mekin olemme olemassa, mutta emme erillämme tietoisuuden valtamerestä. Koko olemassaolo on kiinteästi, syvällisesti yhteydessä kaikkeen. Puut vaikuttavat sinuun, sinä vaikutat puihin. Tähdet vaikuttavat sinuun, sinä vaikutat tähtiin. Olet osa maata, maa on osa sinua. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Jumala on tämä kaikkeus. Et voi olla olemassa erillisenä.

Sisäinen tyhjyyden tila

Kun olet hetken hiljaisuudessa, huomaat yhtäkkiä, että sisälläsi on tyhjyys, ettei sisälläsi ole mitään. Jos katsot sisäänpäin, et löydä itseäsi. Sen tähden ihmiset eivät katso sisäänpäin; he pelkäävät. Zen tähdentää, ettei ole olemassa syntisiä eikä pyhimyksiä. Mikään ei ole hyvää eikä mikään ole paha. Kun katsot sisäänpäin, siellä ei ole sen enempää pyhimystä kuin syntistäkään, ei hyvää eikä paha -ei elämää eikä kuolemaa. Kaikki eroavaisuudet katoavat.

Tuossa tyhjyyden tilassa ihminen yhtyy jumalaan. Ihminen on yhtä jumalan kanssa -niin kuin on ollut hamasta alusta asti.

Perimmäinen totuus

Olet olemassa vain kun et ole olemassa -sillä olet olemassa vain kun egosi on hävinnyt ja olet itse jumala. Tämä on perimmäinen totuus.

Perimmäinen totuus on perusolemukseksi. Zen kutsuu sitä perimmäiseksi totuudeksi; muut uskonnot kutsuvat sitä jumalaksi. Jos siis haluat oppia tuntemaan perimmäisen totuuden, sinun on etsittävä sisältäsi alkuperäistä, todellista olemustasi, joka oli olemassa ennen kaikkea muuta.

Hiljaisuus, ajatuksettoman mielen tila

Hiljaisuus on aina läsnä. Ääni voidaan luoda, mutta ei hiljaisuutta. Sillä hetkellä, kun ääntä ei enää ole, vallitsee hiljaisuus. Ajattelua voi verrata ääneen, meditaatiota hiljaisuuteen. Siksi kaikki uskonnot ovat tavalla tai toisella etsineet tuota hiljaisuutta, josta kaikki saa alkunsa.

Kun ihminen ei enää ajattele, vallitsee ykseys, yhteisyys; olemassaolo on kokonaisvaltainen kokemus, jossa ei ole kaksijakoisuutta. Kaikki rajat katoavat, yhtyvät toisiinsa. Kaikki on yhtä; hennoin ruohonkorsi on yhtä suurimman tähden kanssa.

Tiede tuntee ihmisen ulkopuolella olevan, ei sitä mikä on hänen sisällään. Tiede tuntee kehon, ei sielua. Se tuntee maailman, ei Jumalaa. Se tuntee sen, mikä on toisarvoista. Sinun on laskeuduttava sille aallonpituudelle, missä totuus sykkii, sinun on laskeuduttava hiljaisuuteen. Tätä tilaa kutsutaan ajatuksettoman mielen tilaksi. Ajatukseton mieli oli olemassa ennen kuin sinun mielesi oli olemassa.

Mieli on vain verho

Mieli on vain verho, kuin kaapu, johon olet verhoutunut. Voit pujahtaa siitä pois. Huumeet auttavat ihmistä tulemaan pois mielestään, ne antavat ihmiselle rohkeuden katsoa maailmaa ajattelematta. Tämän vuoksi tulevaisuudessa käydään taistelu huumeiden ja meditaation välillä. Ihminen valitsee joko huumeet tai meditaation. Sinä synnyit vailla mieltä. Ihminen ei voi päästä eroon luonnollisesta, mutta hän voi päästä eroon keinotekoisesta.

Olemisen tilassa sulaudut todellisuuteen

Olemisen tilassa ihminen voi oppia tuntemaan olennaisen, ei ajattelemalla. Et pidä itseäsi tarkkailijana, joka on erillään kokonaisuudesta. Kohtaat todellisuuden, yhdyt ja sulaudut siihen. Silloin ihminen tietää. Tällaista tietämystä ei voi kutsua ”tiedoksi”. Kyse on pikemminkin rakkaudesta kuin tiedosta.

Mitä enemmän koet, sitä suuremmalta salaisuudelta elämä tuntuu. Uskonto on mystiikkaa, uskonto on magiaa, koska uskonto ei lähesty elämää mielen kautta.

Meditaatio - tavoitteena tyhjyys

Uskonnollisuus voidaan tiivistää yhdeksi sanaksi -meditaatioksi. Tai voit kutsua sitä hiljaisuudeksi - sellaiseksi, jossa miltei lakkaat olemasta. Sisimpäsi on täysin hiljainen, sisäinen rauha on rikkumaton. Vasta sellaisessa hiljaisuudessa voit alkaa kuulla totuuden hiljaisen, hennon äänen. Voit kutsua sitä Jumalaksi, voit kutsua sitä sieluksi.

Kun mielessäsi ei ole ajatuksia, elät tässä hetkessä; silloin sinun ei ole mahdollista paeta todellisuutta. Tietoisuus, johon ei liity ajattelua, on tavoite. Olet täysin tyhjä.

Tie olemiseen kulkee kuoleman kautta, antautumisen kautta. Se tie kulkee hiljaisuuden kautta.

Mutta hiljentyminen ei ole helppoa; hiljentyminen on äärimmäisen vaikeaa.

Monissa perinteissä ihmiselle annetaan mantra, eräänlainen hokema. Mestari antaa sinulle mantran. Kuitenkin meditaatio alkaa hiljaisuudesta, ei mantrasta, vaikkakin mantrasta voi olla apua.

Tule tietoiseksi -sinä itse olet totuus

Tottumukset ja tavat tekevät elämästä mekaanista. Yritä päästä niiden yli, tule tietoiseksi.

Kun näet jonkun tekvän virheen, niin ennen kuin hyökkäät hänen kimppuunsa, katso ennemminkin itseäsi -miten itse toimit. Jos voit katsoa kaikkien virheitä ja voit antaa noiden virheiden muistuttaa sinua omista virheistäsi, elämäsi muuttuu perinpohjaisesti. Silloin kaikista ihmisistä tulee opettajiasi. Silloin koko elämästä tulee mestarisi.

Silloin koko elämä suuntaa katseensa sinua kohti sanoen: ”Tämä ei ole tietoisista ... tämä on vastuutonta”.

On oikein elää tietoisesti ja väärin elää tiedostamattomasti.

Sinä itse olet totuus!

Miten ZEN suhtautuu kristinuskoon?

Lainaan alkuun professori Lars Aejmelaesta, Kristinuskon synty, Kirjapaja Oy 2000:
"Uskonnot voidaan jakaa kahteen perustyyppiin, historiallisiin ja filosofisiin uskontoihin. Jälkimmäinen uskonnonmuoto on syntynyt, kun joku yksityinen ihminen tai ihmisryhmä on miettinyt syntyjä syviä. Pyhiä asioita pohtiessaan he ovat voineet saada erilaisia näkyjä, ilmestyksiä, "valaistumisia" ja kokemuksia, joiden pohjalta on luotu uskonnollisten ajatusten ja sääntöjen systeemejä. Näistä muodostuu kyseisen uskontokunnan kannattajien uskonnollinen totuuspohja, jonka varassa he elävät. --- Filosofisen uskonnon vastakohtana on historiallinen uskonto, jollainen myös varhainen kristinuskko oli luonteeltaan."

Mielestäni ZEN kuvaa uskonnollisuutta, jota voisimme nimittää filosofiseksi edellisen lainauksen tapaan. Se ei pohjaa mihinkään historian tapahtumaan tai tapahtumasarjaan. Varsinaisesti uskontona ei Zen periaatteita voine kuitenkaan pitää.

Toinen vastaavanlaatuinen pääero on siinä, että kristinuskko on kirjan uskonto. Meillä on pyhä kirja Raamattu. Zenissä puolestaan luovutaan kaikista sanoista ja ajatuksista, niistä suorastaan tyhjennytään.

Kristinuskossa puhutaan mielenmuutoksesta, parannuksesta. Zenissä riisudutaan mielestäkin. Zen sanoo, että totuus on muuttuvaa. Mitään absoluuttista totuutta ei ole. Kristitylle totuus on se, minkä Jumala on ilmoittanut Raamatussa. Jeesus on itse sanonut: "Minä olen tie, totuus ja elämä". Uskomme totuudeksi mm. Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen. Samoin uskomme ristinkuolemalle sen sisällön, minkä Raamattu ilmoittaa, kyseessä on sovituskuolema syntien tähden.

Zen ei puhu synnistä mitään. Kun katsot sisäänpäin, siellä ei ole sen enempää pyhimystä kuin syntistäkään, ei hyvää eikä pahaa -ei elämää eikä kuolemaa. Kaikki eroavaisuudet katoavat. Tällöin on luonnollista, että ei ole mitään sovituksen tarvetakaan.

Zen opettaa, että kaikki vaikuttaa kaikkeen. Kyse on holistisesta maailmankäsityksestä. "Kaikki rajat katoavat, yhtyvät toisiinsa. Kaikki on yhtä; hennoin ruohonkorsi on yhtä suurimman tähden kanssa." Jumala on lopultakin tämä kaikkeus, johon sinä yhdyt. Näin ihminen on yhtä Jumalan kanssa. Lopultakin sinä itse olet totuus ja sinä olet jumala. Ja tämä kaikki on täysin toisin kristinuskossa. Luoja ja luomakunta eroavat kuin yö ja päivä toisistaan. Jumalan ajatukset ovat niin paljon korkeammalla ihmisen ajatuksia kuin taivas on korkeammalla maata. Jumala yksin on pyhä ja on taivaasta. Ihminen on syntinen ja on maasta. Missään muussa mielessä ei voi tapahtua yhtymistä kuin siinä mielessä, että Jeesus oli sekä ihminen että Jumala.

Zen sanoo, että vasta meditaation luomassa hiljaisuudessa *"voit alkaa kuulla totuuden hiljaisen, hennon äänen. Voit kutsua sitä Jumalaksi, voit kutsua sitä sieluksi"*. Juuri näin sanotaan usein myös Kirkon hiljaisuuden liikkeessä ja samoin puhuvat meditatiivisen musiikin opettajat kirkoissa ja retriiteissä. Meditaatioon ja tyhjentymiseen kannustetaan ihmisiä. On vaikea edes sanoa ääneen mitä tämä kaikki tarkoittaakaan hengellisesti, jos kristityt ja New Age - liikkeen edustajat hiljentyvät yhdessä sanattomaan eli kontemplatiiviseen rukoukseen.

Mietiskely ja meditaatio eivät ole samoja asioita. Raamatun Sanaan ja Katekismuksen käskyihin kohdentuvaa mietiskelyä harjoitti myös Martti Luther. Saksan kielessä on toki sana "meditieren", mutta kaukana zen -meditaatiosta olivat Lutherin "hengelliset harjoitukset". Olemme edellä nähneet, että meditoinnilla pyritään pois sanoista ja mielestä aivan toisin kuin Sanaa mietiskeltäessä. On myös syytä muistaa, että uudestisyntymän ja Pyhän Hengen omistamisen kautta Jumala avaa Sanaansa uskovalle henkilökohtaisesti avuksi ja lohdutukseksi jne. Muuten sen äärellä olokin jää uskonnollisuudeksi, elämänohjeeksi tms. elämän laadun tai kristillisen rakkauden

parantamiseksi. Näin tapahtuu varsinkin, jos Raamatun Sana sisältää pääasiassa opetuksia ja vältetään ristin sovituksista kertovia osia.

Zen tuo esiin erikoisen väitteen, että ihmiskunnan kehitys on saavuttanut pisteen, jossa tarvitaan kipeästi uutta tietoisuutta, joka vapauttaa ihmisen politiikan ja uskonnon kahleista. Zenin mukaan vältelläkseen jumalaa, tottelet pappia ja luet Raamattua. Näin lopultakin zen korvaisi erilaiset poliittiset yhteiskuntajärjestykset ja uskonnot, myös meille tärkeän Raamatun totuuden, uudella tietoisuudella.

Zen sanoo:

”On oikein elää tietoisesti ja väärin elää tiedostamattomasti”.

”Sinä itse olet totuus!”

Ceta Lehtniemi

*Takaisin sivulle 140 [tästä](#)
Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)*

Liite 9. Kirjoitukseni *Ajankohtainen teologia* lehteen

Näkökulmia aikamme harhoihin

Jos kristinuskon keskus, ristin sovitus, ei ole uskon tärkein sisältö, niin tapahtuu yleensä vähitellen kuin sivuraiteella ajautumista. Usko ei ole enää kirkasta Kristuksen evankeliumia. Uskomme päämääräkään ei silloin ole iankaikkisuus Taivaan kirkkaudessa. Tahdon tässä kirjoituksessani kiinnittää huomion harhoihin, karikkoihin, eksytyksiin.

Elimme vielä jokin vuosikymmen sitten Suomessa melko yhteneväisessä hengellisessä ilmastossa. Koulun uskonnonopetus, pyhäkoulut ja lastenlehdet sisälsivät selkeää sanomaa Jeesuksesta. Kirkollisissa toimituksissa heijastui vakava kristillinen ihmis- ja jumalakäsitys.

Toki aina on ollut ristiriitojakin kirkon ja erilaisten herätysliikkeiden sekä niin sanottujen vapaiden suuntien välillä. Kuitenkin nyt tästä sekavasta ajastamme käsin tarkasteltaessa uskon yhteneväisyyden huomaa selkeämmin kuin erot. Jeesusta pidettiin Jumalana ja syntien Sovittajana. Raamattua arvostettiin ja kunnioitettiin Jumalan ilmoituksena. Perusta oli kohdallaan.

Muutama sana äärikarismaattisuudesta

Armolahjojen runsaampi ilmeneminen monissa eri 1900-luvun liikkeissä ja herätyksissä on raamatullista ja itsessään hyvä asia. Evankeliumin etenemiseen tarvitsemme Pyhän Hengen lahjoja ja voimaa. Hän osoittaa aina ihmisen syntisyyden ja näyttää pelastusta Kristuksessa. Kuitenkin juuri karismaattisuuden sisällä, sen ääripäässä, löydän paljon kritisoitavaa. Mainitsen tässä yhteydessä ns. *torontolaisuuden*, *menestysteologian* ja *uuskarismaattisuuden* tai *äärikarismaattisuuden*.

Monen väärän opin alkujuurena on jo *E. W. Kenyonin* ja *Kenneth Haginin* väärä opetus Jeesuksen

ristinkuolemasta. He liittivät siihen ajatuksen, että Jeesus kuoli ristillä hengellisesti ja voitti saatanan helvetissä. Tämän kaltaiseen ajatteluun ei löydy luonnollisestikaan tukea Raamatusta. Vaikka tätä oppia on selitetty pois monin eri tavoin, niin sen vaikutukset ovat selvästi nähtävissä. Uskovat taistelevat demoneita vastaan ja puhuvat auktoriteetistaan kaiken sairauden ja pahan vallan yli. Näin tapahtuu erityisesti uskonliikkeen sisällä, mutta myös muualla äärikarismaattisuudessa.

Uskontotieteilijä *Stephen Hunt* on tarkastellut uskonliikkeen **sanamagiana**, sanaan liitettyä voimaa. Sillä katsotaan voitavan rajoittaa pahojen voimien valtaa. Sanan vapauttavan voiman puolestaan uskotaan aktivoivan Jumalan positiivista, parantavaa voimaa. Myös *Tuija Hovi* puhuu samasta asiasta väitöskirjassaan **Usko ja kerronta** *Arkitodellisuuden narratiivinen rakentuminen uskonliikkeessä*. Karismaattisuudessa on performatiivisen eli asiantiloja muuttavan kielen näkökulma. Esimerkiksi *siunaaminen* ja *manaaminen* ovat malliesimerkkejä performatiivisista puheakteista, joilla todellakin *ajatellaan saatavan sanottu automaattisesti aikaan*. Uskonliikkeessä ajatus uskosta (maagisena) voimana, joka muuttaa asiantiloja, kiteytyy usein *voittamisen* teemoihin puheessa. Puhujalla on usein suuri auktoriteettiasema seurakunnassa.

Lisäksi äärikarismaattisuuteen liittyy niin sanottu *voimansiirto*. Sen ilmeneminen **torontolaisuudessa** ja sen jälkeen lukuisissa yhteyksissä palautuu yhteiseen juureen ja alkulähteeseen, joka on *Rodney Howard-Browne*. Näin emme sano ainoastaan me kriittiset henkilöt, vaan myös *John Arnott*, jonka seurakunnassa torontolaisuus puhkesi vuonna 1994. Hän on muistuttanut asiasta internetissä avoimessa kirjeessään *Todd Bentleylle* keväällä 2008. Arnott ennusti myös uutta herätyksen aaltoa Pohjois-Amerikkaan Bentleyyn kautta, vastaavaa ilmiötä kuin Howard-Brownen vapauttama nauruherätys, torontolaisuus, oli. Toisin kuitenkin kävi. Tämä uusi ”herätys” viime vuoden keväänä kesti kolme kuukautta. Silti siellä ehti käydä lukuisa joukko seurakuntajohtajia siunattavana. Ilmiönä voimansiirto tai viritys on paremmin tunnettu uushenkisyyden, New Agen, alueella. Puhutaan usein katkeamattomasta ketjusta johonkin mestariin.

Uuden ajan uskonnollisuus, uushenkisyys

Uuden ajan uskonnollisuus on noussut monessa muodossa esille ja kaikkien ulottuville. Voimme puhua **New Age -liikkeestä** tai **uushenkisyydestä** tai **idän uskonnollisuudesta**. Sillä tarkoitamme ennen muuta, että ihmiskäsitys, maailmanselitys, ajatukset synnistä ja iankaikkisuudesta sekä jumalakuva ovat aivan erilaiset kuin mitä olemme oppineet tietämään kristinuskon mukaan. Nyt on tavallista puhua jälleensyntymisestä, maapallon kehitysjaksoista tai kosmisesta Kristuksesta. Ykseys, tietoisuus ja monismi ovat aikamme hengellisiä termejä.

Seuratessani tämän ajan kristillisiäkin ilmiöitä, näyttää siltä kuin uushenkisyys ikään kuin peilautuisi kaiken lävitse. Sekä äärikarismaattisuudessa että hiljaisuuden liikkeessä sekä myös katolisuudessa on tavattoman paljon uushenkisyyden vivahteita mukana.

Spiritualismi ja **teosofia** ovat aikamme hengellisiä liikkeitä, joiden taustat olisi hyvä tuntea, koska ne ovat hyvin esillä internetissä, lehdissä ja lukuisilla messuilla. Niiden kannattajista ei ole tiedossa jäsenmääriä, mutta vaikutus on laaja. **Antroposofia** on syntynyt Rudolf Steinerein välityksellä teosofian pohjalta. Suomessa on tällä hetkellä 27 Steinerkoulua tai -erityiskoulua. Vaikka niissä tarjotaan tarvittaessa myös luterilaista opetusta, niiden taustalla on vaikuttamassa Steinerein kehittämä antroposofinen hengentiede. Tämän erikoisen opin mukaan salainen maailmanmuisti, Akasha-kirjat, paljastaa myös ”Golgatan tapahtuman” sisällön. Siinä Aurinkologos yhtyi Maanhenkeen. Tapahtuma sai ”Maan auran” muuttumaan toiseksi. Aurinkohenki-Kristus lähettää sitten kuulemma kosmukseen ja ihmiskuntaan ”Kristusimpulsseja”, jotka kääntävät maapallon ja

ihmisen kehityksen kulun jälleen kohti henkistymistä ja jumalallistumista.

Ennen mystisenä salatieteenä pidetty **Kabbala** markkinoi itseään internetsivustolla, jonka kävijämäärä on 500 000 kuukaudessa. Se ottaa kantaa niin politiikkaan, talouselämään kuin lastenkasvatukseenkin. Kabbala välittää perinteistä menetelmää, jonka avulla ihminen kuulemma *saavuttaa täydellisyyden ja ottaa haltuunsa oman elämänsä*.

Uuden aikakauden **transpersoonallinen psykologia** ja **humanismi** toimivat kaiken taustalla muokaten maailmankatsomustamme. Luettuani aiheesta päädyin tiivistämään asian muutamaan keskeiseen seikkaan. Ne ovat *kollektiivinen tiedostaminen, ihmisen pohjimmainen hyvyys, sisäinen rajaton kasvukyky, yksilön kokemuksen arvo sekä itseen keskittyminen*. Kuinka paljon onkaan nykyisin kirjoja, seminaareja, luentoja ja valmennustilaisuuksia, jotka on suunniteltu realisoimaan mielen salatut voimat. Yritykset, kunnat ja seurakunnat käyttävät monia konsulttipalveluja, joiden sanoma perustuu usein juuri näille esiin ottamilleni arvoille. Konsulttifirmojen sanoma saattaa olla myös selkeästi uushenkinen, New Age -liikkeen värittämä. Usein myös erilaisia terapioiden, joiden tausta on uushenkisyydessä, liitetään lähes kaikkeen mahdolliseen ”hyvinvointipalveluina”.

Tänä aikana voidaan puhua myös **synkretismistä** eli uskontojen ja uskomusten sekoittumisesta keskenään. On oikeutettua todeta, että sitä on ollut aina. Nyt sitä kuitenkin on eri tavoin enemmän kuin koskaan. Toisaalta sitä myös aktiivisesti edistetään monin yhteisin tilaisuuksin, tiedotusvälineiden ja vaikkapa messujen kautta.

Ajan henki on sellainen, että se hyväksyy herkästi kaiken erilaisen, kaikki uskonnot. Silti se tuomitsee jyrkästi uskon, joka sanoo perustuvansa yhteen pyhään kirjaan, Raamattuun. Nykyisin puhutaan mieluummin ihmiskunnan yhteisestä viisausperimästä ja kauhistutaan usein muunlaista ajattelua.

Uskonto on myös eräällä tavalla privatisoitunut, muuttunut henkilön omaksi yksilölliseksi, mittatilaustyönä tehdyksi maailmankatsomukseksi. Tähän saattaa liittyä aineksia niin kristillisestä uskosta kuin uushenkisyydestä. Ja silti on myös olemassa tiiviitä uskonyhteisöjä, jotka määrittelevät hyvin tarkasti oikean tavan uskoa ja elää sitä todeksi. Viimeksi mainittuihin kuuluu ennen muuta Jehovan todistajat, joka on kolmanneksi suurin uskonnollinen yhteisö Suomessa.

Media on hakenut uusia löytöjä ja sensaatioita liittyen kristilliseen sanomaan. Suureen menestykseen nousi *Michael Baigentin, Richard Leighin ja Henry Lincolnin* vuonna 1982 julkaisema **Pyhä veri, pyhä Graal**. Sen sensaatiomaisimmat väitteet ovat, että Jeesus oli naimisissa ja hänellä on jälkeläisiä sekä se, että Jeesus ei kuollut ristillä. Minkä valtavan suosion saavuttikaan vuonna 2003 *Dan Brownin* kirja **Da Vinci -koodi**. Tähän mennessä se on käännetty 44 kielelle ja sitä on myyty 60,5 miljoonaa kappaletta. Kirjasta on tehty myös elokuva. Suomessa elokuvan näki ensimmäisenä viikonloppuna noin 60 000 ihmistä. Tässäkin teoksessa on pohjalla hyvin samoja ajatuksia kuin kirjassa Pyhä veri, pyhä Graal.

Elämme aikaa, jolloin olisi syytä miettiä miten kristinuskon perustava sanoma esitettäisiin ihmisille selkeässä muodossa. Tähän tulisi pyrkiä kaiken sekavuuden keskellä luottaen, että ihmiset ovat kyllä kiinnostuneita hengellisistä asioista.

Yhteinen ydin ja hyvät kokemukset

Voin todeta, että kaikki uskonnollisuuden muodot, jotka ovat luistaneet sovituksen perustalta, muistuttavat lopultakin toisiaan.

Hiljaisuuden viljely, spiritualismi, teosofia, idän uskonnot, äärikarismaattisuus ja eheytymisliike ovat kuin kietoutuneet yhteisen ytimen ympärille. Näin siltä osin kuin ne hylkäävät Jeesuksen ristin sovitustyön kaiken ehdottomana keskuksena. Tämä harhojen ydin on **sanoista tyhjentyvä, kontemplatiivinen, sisäänpäin kääntyvä hengellisyys**. Siihen liitetään usein sanat ”kokemus” ja ”läsnäolo”. Toinen keskeinen piirre on käsitys ihmisen kehityksestä ja jumalallistumisesta. Uudessa hengellisyydessä on tärkeää löytää hyvä ja jumalallinen meistä itsestämme.

Professori *Matti Leisola* on julkisuudessa esittänyt kirjoituksessaan *Biotekniikan oikea ja väärä* seuraavan ajatuksen ajastamme:

Yhteiskuntamme ei enää oleta, että on olemassa absoluuttisia mittareita oikealle ja väärälle.

Yhteiskuntamme eettinen "tunto" on kuin "pizza quattro stagioni" (neljän vuodenajan pizza):

- 1/4 eudaimonismia (=kaikki, mikä lisää nautintoa ja mielihyvää)

- 1/4 hedonismia (=kaikki, mikä antaa onnen tunteita)

- 1/4 utilitarismia (=kaikki, mikä on hyödyllistä tietylle ryhmälle)

- 1/4 tiede- ja yhteiskuntaguruismia (=kaikki, mitä tiedemiehet, massamediat tai julkisuuden henkilöt sanovat)

Tässä osutaan surullisen lähelle sitä, mitä aikamme hengellisyysskin välillä edustaa. Ehdotonta oikeaa ja väärää ei enää saa olla. Nautinto ja onnen tunteet nostetaan ykkösarvoiksi.

Hyödyllisyydellä ja toimivuudella on suurempi merkitys kuin totuudella. Uskotaan niitä, jotka on nostettu jostain syystä jalustalle, joilla arvellaan olevan voimaa tai salattua viisautta jaettava.

Hiljaisuuden liikkeestä ja sen yhdestä vaikuttajahahmosta

Näin varhaisessa *Hiljaisuuden liikkeessä* paljon hyviä asioita. Nyt kuitenkin siinä on noussut esiin yhä uusia karikoita. Ensinnäkin se ei sisällä pienintäkään kritiikkiä katolisuutta kohtaan omiessaan sieltä ja yhteisestä kirkon perinteestä mystiikan ja hiljaisuuden aatteita. Toiseksi se on hyväksynyt pohjakeen muiden maailmanuskontojen meditatiivisen sanoman, kuten zen-buddhismin. Se on ominut monen oman liikkeensä gurun näkemyksen, että kaikki maailmanuskonnot osoittavat samaan totuuteen. Se on usean aktiivihenkilön toimesta kieltänyt Jeesuksen kuoleman uhriluonteen. Kuitenkin se on säilyttänyt kristilliset puitteet ja ehtoollisen. Näin se kasvattaa yleisuskonnollisuuden suosiota maassamme.

Richard Rohr on maailman tunnetuimpia hengellisiä opettajia, kirjailija, fransiskaanioppi ja erakkomunkki, joka on perustanut New Mexicoon 'Center for Action and Contemplation' nimisen keskuksen. Rohr on suosittu puhuja myös kansainvälisissä enneagrammikongressseissa. Hän on Hiljaisuuden liikkeen keskuudessa ehdottomia aikamme guruja, josta on kirjoitettu nimenomaan kirkollisissa lehdissä. Moni suomalainen on kuunnellut hänen opetustaan Tuomasmessun järjestämässä tilaisuudessa vuonna 2008.

Lainauksia *Richard Rohrin* kirjasta *Suostu elämään, Rukoilijan matka kehältä keskukseen*, Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja 2007

”Valaistuminen tarkoittaa suuren mysteerin näkemistä ja koskettamista. Kosketamme suurta kertomusta, näemme tosiolevaisen. Jeesus kutsuu sitä taivasten valtakunnaksi ja Buddha valaistumiseksi. Sekä buddhalaiset että hindut puhuvat nirvanasta. Filosofit saattaisivat kutsua sitä Totuudeksi. Useimmat meistä kutsuvat sitä yksinkertaisesti rakkaudeksi.” Rohr pitää kaikkien uskontojen ydintä yhteisenä.

”Kun kiinnymme ja kun rakastumme, asetumme samalla alttiiksi kivulle ja kärsimykselle. Ei risti ole se hinta, joka Jeesuksen täytyi maksaa suostutellakseen Jumalaa rakastamaan meitä. Risti on

yksinkertaisesti se paikka, johon rakkaus johdattaa meidät. Jeesus näyttää tässä esimerkkiä. Jos rakastamme ja jos suostumme tuntemaan maailman kivun, maailma ristiinnaulitsee meidät. Tämä tulkinta ristiinnaulitsemisesta on parempi kuin se, jossa Jeesus nähdään jonkinlaisena vihaisen ja kaukaisen Jumalan lepyttäjänä.” Kirjassa tehdään oikeastaan lähes pilkkaa perinteisestä kristinuskon näkemyksestä, että Jeesus sovitti meidän syntimme ristillä ja valmisti meille voiton pahasta ja yhteyden Isään.

”Kun käsitämme anteeksiannon, käsitämme kaiken muunkin. Englannin kielessä rakastua -verbiin liittyy ajatus putoamisesta: 'fall in love'. Anteeksianto on melkein sama juttu: putoamme Jumalan rakkauden mysteeriin.” Anteeksiannon piiriin ei liitetä Rohrin ajattelussa ihmisen syntisyyttä ja tarvetta sovitukseseen ja parannukseen.

”Rukouksen tulee johdattaa meidät mielen, sanojen ja ajatusten tuolle puolen - niin avaraan paikkaan, että Jumalalla on mahdollisuus astua sisään”, kirjoittaa Rohr.

Kirjan lopussa selvitetään ristin teologiaa kontemplatiivisen rukouksen näkökulmasta. Asiaa on useita sivuja. Kyse on hyvin keskeisestä ja samalla paradoksaalisesta ristin mysteeristä, jota rationaalinen, laskelmoiva mieli ei itsessään kykene tavoittamaan, sanoo Rohr.

Lainaan kirjaa: ”Ristin oppi, ristin hullutus ja risti kuvana kirkastavat hienosti totuutta ihmiskunnan historiasta. Voimme hyvällä syyllä sanoa, että risti pelastaa meidät. Ristiinnaulittu ja ylösnoussut Jeesus on yhtä kuin elämä. Hänessä näemme koko ihmiselämän kulun, muodon ja lupauksen. Jos voimme vastata myöntävästi näille Jumalan haavoittuville kasvoille, hämmennys lakkaa eikä uhreja enää tarvita.”

Rohr edustaa käsitystä, että Jeesus tuli julistamaan kaikenkattavaa sanomaa ihmiskunnan haavoittuvuudesta ja alkuperäisestä ykseydestä, jota kaikki uskonnot ja ihmiset tarvitsevat selviytyäkseen hengissä. Sanoma sovituksesta on aivan vieras Rohrin tavalle esittää kristinuskon.

Ykseydestä ja tietoisuudesta

Otsakkeessani on kaksi uuden ajan keskeisintä termiä. Douglas R. Groothuisin kirjassa *Uuden Aikakauden monet kasvot* on pyritty selvittämään näitä käsitteitä ja käytänkin nyt tätä kirjaa apunani.

Ajatuksen siitä, että kaikki on yhtä, tapaa lukuisissa yhteyksissä. Se liittyy kokonaisvaltaiseen terveyteen, uuteen fysiikkaan, transpersoonalliseen psykologiaan, idän uskontoihin ja okkultismiin. Toinen nimitys kaiken ykseydelle on monismi. Mono tarkoittaa juuri ”yksi”. ”Viime kädessä ei ole eroa Jumalan, ihmisen, porkkanan tai kiven välillä. Ne ovat kaikki osa yhtä jatkuvaa todellisuutta, jolla ei ole ääriviivoja, ei lopullisia rajoja.” Kaikki havaitut erot eri kokonaisuuksien välillä ovat tämän opin mukaan vain näennäisiä, eivät todellisia. Yksi tämän käsityksen vaikeuksista on siinä, että myös arvot ovat ääriviivattomia, hyvän ja pahan välillä ei ole rajaa kosmisessa yhteydessä. Luojan ja luodun välillä vallitsee tässä maailmanjärjestyksessä jakamaton ykseys.

Tahdon tässä yhteydessä viitata zen-buddhalaiseen ajatteluun, joka on yleistynyt kristillisissä piireissä. Siinä tyhjyyden tilassa ihminen yhtyy jumalaan. Kaikki vaikuttaa kaikkeen. Lopulta sinä itse olet totuus ja sinä olet jumala. Zen periaate sanoo, että on oikein elää tietoisesti ja väärin elää tiedostamattomasti. Näin se hävittää arvot, jotka ilmaisevat meille sen mikä on oikein ja totta tai toisaalta väärin tai valhetta. Ymmärrämme kuinka suunnaton on ristiriita aitoon kristinuskoon nähden.

Ajatuksiani tietoisuuden retriitistä

Eräs kirjoitus taannoin kirkollisessa lehdessä käsitteli retriittiä, jonka teemana oli tietoisuus. Eniten kirjoituksessa häiritsi se, että Jumalan läsnäolo sidottiin mielestäni ihmisen tilaan, aivan kuten myös Richard Rohr teki. Näin jätetään pois kaikkivoipa, absoluuttinen, ihmisen ulkopuolella oleva Jumala. Jumala voi kirjoituksen perusteella astua ihmisenkin elämään vain ihmisen mielen tyhjennettyä läsnäoloon ja tietoisuuteen. Jumalan itsensä valmistama tie ihmisen luo Kristuksen sovitustyön kautta ei tällöin merkitse yhtään mitään eikä syntien tunteminen ja tunnustaminen. Emme voi puhua tässä ajattelussa lainkaan parannuksesta. Uudestisyntymää ei voi edes mainita artikkelin yhteydessä, luonnollisestikaan. Ainoastaan ihmisen tyhjentyneellä tilalla on merkitystä. Pyritään syvään rukouksen tilaan ja tietoisuuteen, tyhjyyteen, kuin pienen lapsen tilaan.

Artikkelissa oli myös hyvä kuvaus ihmisen aivojärjestelmästä. Siihen viittasi sanonta ”yläkerran vangit”. Pitää laskeutua kuorikerroksesta aivorunkoon. Tämä käy hyvin yksin sen kanssa mitä uuden aikakauden ajattelijat muutoinkin vakuuttavat. ”Ykseys”, ”Yksi”, on aina sen ulkopuolella mitä normaali äly voi käsittää. ”Se” täytyy kokea, se ei selviä keskustelemalla tai ajattelemalla.

Vaikka viitekehys ja osittain sanastokin olisi kristillinen retriitissäkin, niin tietoisuuden tai tyhjentymisen kautta ei päädytä oikeasti Jumalan läsnäoloon, saati lapseuteen. Tähän tarvitaan Kristusta. Tarvitaan myös syntisyyden näkemistä ja armoa. Jonkinlaiseen tyhjyyden, levon ja hyvänolon tilaan varmastikin päädytään. Kuitenkaan *mikään tunnetila ei voi olla aito, syvä usko ja elämänkatsomus*.

Kristillisen meditaation rajoista

Yhä enemmän näkee kristillisissä yhteyksissä nostettavan esiin mystiikkaa ja meditaatiota, joka aivan selkeästi on liittynyt uuden aikakauden ykseys- ja tietoisuusajatteluun. Kun etsitään syvää kokemusta, niin unohdetaan kaikki ihmisen suojaksi luodut rajat. Sen vuoksi näistä asioista tulisi keskustella juuri nyt. Etenkin zen-buddhismin tai ”kristillisen” joogan tuominen hiljaisuuden ekumeeniseen liikkeeseen on mielestäni lähes avointa siirtymistä uuden aikakauden uskonnollisuuteen.

Toisaalta minun on rehellisesti nähtävä, että osa kristillisen mystiikan traditiosta poikkeaa voimakkaasti uuden aikakauden ykseysajattelusta. Silloin kirkollinen, hengellinen ja historiallinen tausta oli toinen kuin nyt. Esimerkiksi *Ristin Johannes* ei tunnista nykyistä ajattelua omakseen.

Ristin Johannes tosin uskoi aikansa muiden mystikkojen tavoin, että Jumala asettui lopullisesti ihmiseen vasta, kun tämä oli inhimillisen elämän näkökulmasta ei mitään. Siinä missä keskiajan mystiikka näki välittömän Jumala-yhteyden eli union pitkän harjaantumisen tuloksena, *Luther* piti sitä hengellisen kehityksen lähtökohtana. Silti minä olen ymmärtänyt, ettei edes unio-käsite tarkoita kaiken ykseyttä uuden aikakauden uskon tavoin, vaan siinä säilyy Jumalan ja ihmisen erillisyys. Siinä on aina pyhä Jumala, Luoja sekä luotu, langennut ja lunastettu ihminen.

Ristin Johanneksen kirjallisessa tuotannossa näkyy rakkaussuhde Kristuksen ja ihmisen välillä. Mistään tällaisesta ei voisi edes puhua, jos kaikki olisi yhtä. *Cántico Espiritual* oli Laulujen laulun hengessä kirjoitettu sielun ja Kristuksen välinen dialogi rakkaudesta. Johanneksen mystiikka korosti kristillisen perinteen mukaisesti Jeesuksen välittävää roolia pelastuksessa ja hengellisessä kasvussa.

Missä ajassa elämme

”Maailmanevankelista”, ”parantaja” Robert Crickett puhui rajatiedon tapahtumassa vuonna 2003 aiheesta *Poikasuhde Jumalaan: henkilökohtainen valaistuminen Urantia-kirjan näkökulmasta*. Tarkistin, että hänen maailmanlaajuinen ”kristillinen” järjestönsä oli ollut toiminnassa ainakin jo vuonna 2001.

Hän markkinoi tuoreilla internetsivuillaan kirjaansa *A Biblical Model Of Spiritual Growth In Christ To Assist In Ministering To New Agers* (Raamatullinen malli kristillisestä kasvusta Kristuksessa, joka auttaa New Age:n pappeudessa). Kirjaa esitellään sanoin: ”Robin tohtorinväitöskirja: oikein hyvä, että yliopisto järjesti uuden kurssin käsittelemään aihetta. Väitös varustaa meidät sillalla, joka yhdistää newagelaiset ja kristityt tutkimalla henkisen kasvun vaiheita Raamatussa käyttäen Jeesusta yhtenä esimerkkinä.”

Robert Crickett vierailee säännöllisesti Suomessa ja ymmärtääkseni hän on saanut kannattajia niin rajatiedon väen kuin kristittyjen parista. Hänen järjestöllään on myös suomalainen yhteyshenkilö.

Mielestäni tämä aika antaa meille suuret haasteet. On nähtävä kaikkein olennaisin, kaikkein keskeisin. Kristuksen ristin sovitustyötä on pidettävä esillä uskollisesti. Haasteet kohdistuvat myös omaan uskonelämään. On syytä kasvaa taidossa olla Sanan ja rukouksen ihmisenä, yksilöuskovana, jolla on myös jaettavaa muille.

Tiedän vetäneeni tässä kirjoituksessa jyrkin ääriviivoin esille näkemyksiäni harhoista. Kirjoitan jossain määrin laajemmin ja pehmeämminkin aiheesta teon alla olevassa n. 200-sivuisessa CD-kirjassani. Siinä tulen myös henkilönä lähelle kertomalla omista kokemuksistani ja ajatusteni muotoutumisesta. Kristillinen sovitussanoma on siinä kirkkaana näkyvissä kaikissa kirjan teemoissa. Laitan esille myös runojani. Kirjani työnimi on Sovituksen syrjäytymisestä sivuraiteelle Aikamme harhoista Kristuksen sovituskäytännön näkökulmasta.

Lähteet:

Groothuis, Douglas R., Uuden aikakauden monet kasvot, New Age, Suomen ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys, 1989

Hiltunen, Paavo, Toronto-ilmiö läpivalaisussa, Länsi-Suomen ev.lut. Kirjakustannus, 1996

Hovi, Tuija, Usko ja kerronta. Arkitodellisuuden narratiivinen rakentuminen uskonliikkeessä, Turun yliopisto, 2007.

Lehmijoki-Gardner, Maiju, Kristillinen MYSTIIKKA, Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle, Kirjapaja, 2007

Rohr, Richard, Suostu elämään, Rukoilijan matka kehältä keskukseen, Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja 2007

<http://www.concordia.fi/lehti/2001/42001/6.htm> (Leisolan kirjoitus)

Elämään lehti 7/2004, Seppälä, Riikka, Antroposofia uushenkisyyden airueena

Useita Robert Crickettiä ja uuskarismaattisuutta käsitteleviä internetsivuja

Ceta Lehtniemi

Sisällyshuettelon alkuun [tästä](#)

Liite 10. Kirjoitukseni *Armo riittää* lehteen

Varoitus ja rohkaisu Raamatussa

Tässä kirjoituksessa on tarkoitukseni käsitellä tätä laajaa aihetta hyvin lyhyesti. Mietin aluksi mikä on olennaista aiheen kannalta.

Perustan tulisi löytyä Raamatusta ja rakkaudesta. 1 Kor. 13: 6 kertoo rakkaudesta näin: se *”ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa”*. Vääryydestä ja valheesta varottaminen yhdistetään tätä kautta nimenomaan rakkauteen. Monet ihmiset yhdistävät sen usein rakkaudettomuuteen ja arvostelunhaluun.

Rohkaisu tai lohdutus on Raamatussa usein varoittamisen rinnalla. Se voi olla samanaikaisesti tai vasta varoituksen jälkeen. Usein tällöin varoituksen sana on herättänyt oikeaa murhetta kuulijoissaan, ja he tarvitsevat lähelle tulevaa lohdutusta.

Lohdutus ja rohkaisu osoittaa usein Kristukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä.

Vielä mieleeni nousee ajatus siitä, että Vanhan testamentin kirjoissa rohkaisu osoitti usein eteenpäin kohti tulevaa Messiaista. Se oli ennustusta siitä, että Vapahtaja on syntyvä maailmaan. Uuden testamentin rohkaisu ja lohdutus perustui tavallisesti jo siihen, mitä Jeesuksen ristinkuolema ja ylösnousemus merkitsee Häneen uskoville.

Mistä varoitamme?

Nykyisin ei juuri puhuta epäjumalista. Raamattu puhuu niistä. Kaikki ei-oikeat uskonnot johtavat välttämättä palvelemaan epäjumalia. Se voi olla sitä, että jumaloimme itseämme ja omia mielikuviamme tai myös toisia ihmisiä. Se voi olla sitä, että rakastamme väärällä tavalla maailmaa, sen nautintoja, rahaa ja tavaraa.

Moni uskonto pohjautuu monistiseen ykseysajatteluun, jossa ei voi erottaa toisistaan Pyhää Jumalaa, Luojaa ja syntistä ihmistä. Lopulta tässä ajattelussa ihminen itse on pohjimmiltaan jumala ja sisimpään kääntymällä väitetään löytyvän ratkaisut elämän ja kuoleman kysymyksiin. Yksi yhteinen opillinen piirre on jälleensyntymiseen uskomisen. Eikö näistä asioista saisi sentään varoittaa?

Juuri filosofiset valaistukseen pyrkivät uskonnot ja uususkonnolliset liikkeet leviävät nyt Suomessakin. Näihin voisin lukea monet eri meditaatiot, joogan, Amma-liikkeen ja zen-buddhalaisuuden. Tähän samaan valhemaailmaan voi olla yhteydessä myös erilaisten hoidoiksi tai terapiaiksi kutsuttujen asioiden kautta. Näitä voisi olla esimerkiksi reiki- tai shiatsuhoito. Näiden yhteydessä puhutaan valheellisesti energian välittämisestä tai tukosten hoidosta. Kuitenkin on kyse uususkonnollisuudesta ja New Agesta.

Varoitus Vanhassa testamentissa kohdistuu juuri edellä olevassa laajassa mielessä kaikkeen epäjumalanpalvelukseen. Uudessa testamentissa varoitettaessa puhutaan edellisen lisäksi siitä, mikä valheellisesti muistuttaa aitoa evankeliumia, mutta ei ole sitä. Samoin etenkin Paavali varoittaa siitä, että mitkään teot tai muut ulkonaiset asiat eivät pelasta ihmistä. Kaiken harhan yhtenä tuntomerkkinä onkin keskittyminen ihmisen omiin suorituksiin ja henkiseen kehittymiseen.

Esikuvia varoittajista

Hesekiel sai Herralta hyvin vakavan kutsun toimia varoittajana oman kansansa parissa. Otan tähän näkyviin vain aloituslauseen Herran puheesta profeetalle.

Hes. 3: 17 kuuluu: *"Ihmislapsi, minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani."*

Näiden sanojen jälkeen Herra puhui profeetalle, että jumalattoman tai eksyneen vanhurskaan veri voitaisiin vaatia profeetan kädestä, jos tämä ei olisi kuuliainen ja varoittaisi heitä. Varmaan jokainen meistä tämän ajan ihmisistä pelästyy tätä ajatusta. Näillä sanoilla Herra kuitenkin puhutteli profeetta Heselieliä. Sanat tuntuvat kovilta. Onhan kyse ihmisestä myös profeetan kohdalla. Ja jokainen ihminen on syntinen. Tämä muistetaan hyvin ainakin näin Uuden testamentin aikana. Jeesus on ollut ainoa synnitön.

Näin sanoi Johannes kirjeessään, 1 Joh.1:10: *"Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä."*

Paavali sanoi Room.3:23: *"Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla."*

Varmaan ei ketään kutsuta nykyisin aivan vanhan testamentin profeettojen tavoin eri tehtäviin. Eikä meistä kenestäkään siihen olisi. Kuitenkin voimme ottaa omalle kohdalle rohkaisuna sen, että Raamattu puhuu aivan selkeästi varoittamisesta. Kukaan meistä kristityistä ei saa suhtautua välinpitämättömästi toisiin ihmisiin.

Moni on saanut Raamatun sanan äärellä kokea sisäisen kutsun varoittajan tehtävään. Tämä ei tarkoita tuomitsevaa ja arvostelevaa mielenlaatua. Se ei tarkoita kaikista asioista huolen kantamista. Kyse on aivan muusta. Se on jotain mitä Isä antaa lapsensa sydämelle rakkaudesta eksyviä ihmisiä kohtaan. Se on oikealla tavalla välittämistä ja paneutumista niihin asioihin, jotka vievät kanssaihmiä pois päin Jumalasta.

On myös hyvä, että varoittajan tehtävään on tullut vahvistus sanan äärellä. Silloin tietää, että ei ole liikkeellä omasta päähänpistosta tai arvostelunhalusta. Näin saa lujautta tehtävään. Herra antaa myös tehtävän tarvitseman suojan.

Ps.61: 4. *"Sillä sinä olet minun turvapaikkani, vahva torni vihollista vastaan."*

Sydämellä rohkaisun sana

Meillä nykyajan varoittajilla on sydämellä aina myös rohkaisun sana kuten se oli jo esimerkiksi profeetta Jesajallakin. Tässä Jeesus lainaa Jesajaa seuraavasti Luukas 4: 16-21:ssa:

"Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi lukemaan. Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna: "Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta." Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt. Niin hän rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen."

Voimmeko kuvitella tuon valtavampaa lohdutusta ja rohkaisua? Monella tavoin kahleissa olevat ja ajan sumunkin sokaisemat voivat vapautua ja saada näkönsä. Syntiset armahdetaan. Herran Henki koskettaa evankeliumilla. Ristin ja ylösnousemuksen sanoma on todellista, ja sen ulkopuolelle ei jää yksikään sitä tarvitseva ja sen vastaanottamiseen nöyrytyvä.

Jesaja varoittaa omaa kansaansa liittoutumasta vieraiden valtojen kanssa. Kuitenkin juuri tässä samassa kirjassa on valtavat lohdutuksen ja rohkaisun sanat meillekin.

Kirjan alkupuolella on sanoma neitsyestä, joka on synnyttävä Immanuelin, 7:14: *"Sentähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel."*

Jesajan sanomaa tulevasta Messiaasta ja Hänen iankaikkisesta valtakunnastaan (11:1-10) voidaan luonnehtia Ison Raamatun tietosanakirjan mukaan VT:n jouluevankeliumiksi.

Jesajan kirjan loppupuolella ennustetaan Herran kärsivän Palvelijan sovituskuolemasta. Lukua 53 pidetään Vanhan testamentin profetioiden huipentumana.

Uuden testamentin puolelta otan seuraavat lohdutuksen paikat:

1 Piet.3:18: *"Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas vääräin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö..."*

Hebr.2:18: *"Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa."*

1 Joh.4:18: *"Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa."*

Suurin lohtu on se, että Kristus kärsi kuoleman minunkin syntieni tähden. Kuitenkin tässä maailmassa ollessamme välillä pelkäämme ja joskus olemme kiusattuja. Tällöin on hyvä muistaa, että saamme aina turvallisesti paeta Jeesuksen turviin ja suojiin. Häneltä riittää rakkautta ja ymmärrystä sekä apua meille pienille ihmisille.

Ceta Lehtniemi

Sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

LÄHDELUETTELO

KIRJAT

- Aho, Marja-Leena, Rakkauden Parantava Voima, Panorama-kirjat, 1994
Arffman, Kaarlo, Kristinuskon historia, Otavan Kirjapaino Oy, 2004
Arlebrand, Håkan, Aura, karma, kabbala, Uuden aikakauden hengellisyys ja salatieteen nousu, Kirjaneliö 1994
Brosché, Fredrik, Olen ihme, PerusSanoma Oy, 2006
Chevreau, Guy, Sateet tulevat, Aika Oy, 1995
Grane, Leif, Luther ennen luterilaisuutta, Kirjapaja Oy, 1978
Groothuis, Douglas R., Uuden aikakauden monet kasvot, New Age, Suomen ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys, 1989
Engelsviken, Tormud, Vapaaksi Paholaisen vallasta, PerusSanoma Oy, 2008
Heikkilä, Risto, Saanko vastata sinulle?, Sley-kirjat, 1994
Heino, Harri, Mihin Suomi tänään uskoo, WSOY, 1997
Heino, Harri, Mihin Suomi uskoo, WSOY, 1985
Hiltunen, Paavo, Marian kolmet kasvot, Kuva ja Sana, 1997
Hiltunen, Paavo, Siunauksia syvyydestä, Päivä Oy, 1983
Hiltunen, Paavo, Superuskovat, Uusi Tie, 1986
Hiltunen, Paavo, Toronto-ilmiö läpivalaisussa, Länsi-Suomen ev.lut. Kirjakustannus, 1996
Hovi, Tuija 2007, Usko ja kerronta. Arkitodellisuuden narratiivinen rakentuminen uskonliikkeessä. Turun yliopisto.
Häyrynen, Seppo, Kotila, Heikki, Retriitti Tie hiljaisuuteen, Edita Publishing Oy, v.2003
Kariluoto, Asko A., Jehova vai Jeesus?, RV-Kirjat, 1984
Lehmijoki-Gardner, Maiju, Kristillinen MYSTIIKKA, Läntinen perinne antiikista uudelle ajalle, Kirjapaja Oy, 2007
Lehtonen, Aleks, Paimenkirje 1945, WSOY
Miettinen, Matti A., Sinä paranet - nyt? Kustannuskiila, 1990
Nouwen, Henri J.M., Rakkauden katse, Kirjapaja Oy, 1994
Osho Bibliography, ZEN perimmäinen Totuus, 1997
Pekki, Veikko, LISÄÄ, LISÄÄ!, Kuva ja Sana, 1995
Puonti, Ari, Lepo sinussa Sielunhoidon teologisia perusteita ja nykysuuntauksia, Päivä Oy, 2005
Pyykkönen, Matti, Me olemme Kristus, Ahava-tuote Oy, 2003
Raamattu 1933/38
Rissanen, Eetu, Piirteitä Paavalin ihmiskäsityksestä, Synodaalikirjoitus, 1942
Rohr, Richard, Suostu elämään, Rukoilijan matka kehältä keskukseen, Kotimaa-Yhtiöt Oy / Kirjapaja 2007
Sand, Ritva ja Kristian, Isän sylissä, Nokia Missio Kustannus Oy, 2007
Sanford, Agnes, Parantava valo, Karisto, 1992
Santala, Risto, Taivasten valtakuntaa vastaan hyökätään, Kansan Raamattuseuran Säätiö, 1965
Sormunen, Eino, Kerjäläisiä me olemme, Pellervo-Seura, 1947
Tarvainen, Olavi, Salattu Jumala, Suomalaisen teologisen kirjallisuusseuran julkaisuja LXI, 1955
Teinonen, Riitta ja Seppo A., Keskustelua mystiikasta, WSOY, 1990
Tiililä, Osmo, Kristilliset kirkot ja lahkot, WSOY, 1945
Tiililä, Osmo, Miksi kristinuskoa ei voi ei tarvitse eikä saa uudistaa?, WSOY, 1969
Tiililä, Osmo, Viimeiset tapahtumat, WSOY, 1953
Tuomikoski, Paula, Rukouksesta, Valamon luostari, 1985
Valen-Sendstad, Aksel, Kristillinen dogmatiikka, Suomen Raamattuopiston Kustannus Oy, 1985
Valtonen, Olli, Kirjoituksia eksyville KAIKKI KÄÄNTYY HYVÄKSI, Kirjapaja Oy, 2006
Valtonen, Olli, Tuulet tulevat, Rukous-kustannus Oy, 1994
Valtonen, Leila ja Olli, Yhdeksänkulmainen peili, Kirjapaja Oy, 1996

Viherkoski, Pirkko, Tänä päivänä, jos te kuulette Hänen äänensä, Kristillinen Kirja- ja Musiikkikustannus, 2006
Viro, Voitto, Muistelmia elävistä sieluista, WSOY, 1970
Viro, Voitto, Sielu on suunnaton ihme, Kirjapaja Oy, 1981
Vironhovi, Marjut, Vapaaksi valkoisen valheen verkosta, Uusi Tie Oy, 1999
Voipio, Aarni, Kirkkohistoria lyseoita varten, WSOY, 1954
Wislöff, Fredrik, Minä uskon Pyhään Henkeen, SLS, 1946

LEHDET

Ajankohtainen teologia, Numero 1/2009
Duodecim 7/2008, Lindeman, Marjaana, Intuitio ja usko yliluonnolliseen vaihtoehtolääkinnän suosion selittäjänä
Elämään 7/2004, Seppälä, Riikka, Antroposofia uushenkisyyden airueena
Hengen ja Tiedon messulehti 2003
IUSTITIA 12/2000
Minä Olen 2/1997
Minä Olen 5/2004
Minä Olen 6/2005
Minä Olen 1/2007
Shalom 9/2001, Kabbala -askel askeleelta sisäiseen harmoniaan
Tieteessä tapahtuu Vol 25, 3/2007, Kimmo Ketolan artikkeli
Uusi Elämä Nro 5/2002
Valonkantajat, N:o1, 1988

ELEKTRONISET LÄHTEET

<http://raamattu.uskonkirjat.net/servlet/biblesite.Bible>
<http://www.evl.fi/kkh/ktk>
<http://www.uskonnot.fi>

1. RAKKAUTTA DOGMATIIKAN HYLLYLTÄ

<http://www.mikao-usuin-reiki.fi> (03.08.2006)
<http://matti.vaisanen.sekl.fi/kirjat/nimensa3.html> (01.08.2009)

3. NAURUHERÄTYS, TORONTOLAISUUS

4. MENESTYSTELOGIA, VALTATEOLOGIA

<http://www.kristitynfoorumi.fi>
http://www.onewaymission.fi.m-serv.kotisivut.com/index.php?option=com_content&task=view&id=105&Itemid=288 (18.05.2009) Suonto
http://www.mesk.net/mika_on_mesk/meskin_jasenet/?session=85833028 (17.11.2009) SEA, yhteistyöstä

5. SISÄISEN PARANEMISEN KYSYMYKSET

<http://www.kristitynfoorumi.fi/outojayhteyksia.htm> (01.06.2009) Agnes Sanford

6. MEDITATIIVISUUS, KONTEMPLAATIO JA HILJAISUUS

<http://kallio.kirkkohelsinki.net/?deptid=2579> (01.02.2009) Kallion srk
[http://www.viriditas.fi/music/Voimaaani%201%20\(bon\).mp3](http://www.viriditas.fi/music/Voimaaani%201%20(bon).mp3) (18.08.2009) voimaaäinäyte
<http://www.mantrahelsinki.fi/Naeytteilleasettajat.10.0.html> (7.10.2009) ensimmäiset Mantra-messut
<http://www.ekumeenisetkarmeliitat.fi/page.php?id=3&js=1> (31.10.2009)
http://www.vatican.va/archive/ENG0015/_P2C.HTM (30.10.2009) dogmi neitsyt Marian

taivaaseenastumisesta

7. UUSKARISMAATTISUUDESTA KOKEMISEN JA KERRONNAN NÄKÖKULMASTA

http://www.elore.fi/arkisto/2_06/hov2_06.pdf (08.06.2009) Suomen Kansantietouden Tutkijain Seura ry

<http://www.wendelin.org/blogi230509.htm> (08.06.2009) usko itsesi terveeksi

8. ÄÄRIKARISMAATTISUUDEN ERIKOISUUKSIA

<http://www.biible.org/profetioita/vohveli.html> (04.06.2009)

<http://www.sanajaylistys.org/puheita/index.html> (18.08.2009) Guy Peh, puhe

<http://www.tulta.net/Opetus/rickjoyner1.htm> (07.06.2009)

http://www.netlife.fi/users/msiivola/krit/ihmeiden_aika_on_ohi.html (11.08.2009)

<http://koti.mbnet.fi/hulk/cn.html> (04.06.2009) Charles Ndifon

9. PARANORMAALI OSANA MAAILMANKATSOMUSTA

<http://paranormaali.blogspot.com> (11.09.2009)

<http://astridgilmark.suntuubi.com/?cat=7> (24.08.2009)

<http://www.uskonnot.fi/yhteisot/view?orgId=128> (24.08.2009) spiritualismista

http://www.henkinenkehitys.fi/lehti%20HK.htm#Kirjojen_kirja (25.08.2009)

<http://www.henkinenkehitys.fi> (27.10.2007) Spiritualismi

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Teosofia> (24.08.2009)

<http://www.teosofia.net> (01.04.2009)

<http://www.kolumbus.fi/lea.tikkala/index.htm> (11.09.2009) Ykseys ry, Ihmeiden Oppikurssi

<http://www.rajatieto.fi/fi/node/56> (15.04.2008)

<http://www.gateofheavenchapel.com/kaariporssiystavat/historia.htm> (24.08.2009)

http://www.gateofheavenchapel.com/kaariporssiystavat/hauho_09.htm (24.08.2009)

http://www.antropos.fi/?p=artikkelit&s=read&artikkeli_id=15 (22.11.2009)

<http://www.skepsis.fi/lehti/2001/2001-3erva.html> (28.09.2009) Antroposofia

<http://www.astrologit.net> (6.10.2009)

10. MEDITATIIVISUUS MAAILMANKATSOMUKSEN OSANA

<http://www.suol.fi/raamattunet/japasuol.html#zen> (9.11.2009)

<http://www.valaistuminen.com> (3.11.2009)

http://www.joogahuone.fi/joomla/index.php?option=com_content&task=view&id=45&Itemid=51 (6.11.2009)

<http://www.evl.fi/kkh/kuo/klk/uu/mysti.htm#Jooga> (6.11.2009)

<http://espoonihiippakunta.evl.fi/@Bin/131073/Joogaraportti.pdf> (8.11.2009)

<http://www.tieteessatapahtuu.fi/0307/ketola0307.pdf> (10.06.2009) synkretismi, Äiti Amma

<http://www.meditaatio.org/8-reasons.html> (7.10.2009) TM

<http://www.edu.joensuu.fi/ortoweb/jahak/byshengellisenkehitys.htm> (20.04.2009)

http://www.rajatieto.fi/hengen_ja_tiedon_messut/helsinki/2009 (24.08.2009) ”Hengen ja mielen vapaus”

<http://www.rajatieto.fi/messusivu/45> (15.10.2009) Ahonen, henkinen tie, The Summit Lighthouse

11. UUDEN AJAN PSYKOLOGIA JA HUMANISMI

<http://www.vaahtokylpy.net/tyo/tutkimus112.shtml> (11.09.2009) Wayne Dyer, Pyrkimyksen voima

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kiirastuli> (23.11.2009)

<http://www.ultra-lehti.com/kolumnit/kolumni-6-05.html> (09.09.2009) Enneagrammi

12. UUSUSKONNOLLISISTA TERAPIOISTA

http://www.runni.fi/files/Vyohyketerapiaesite_004.pdf (13.09.2009)
<http://www.kairon.fi/moodle/index.php/etusivu> (11.09.2009)
<http://www.kairon.fi/moodle/index.php/hoitokertomukset> (11.9.2009)
http://www.valli.fi/lehti_7-8_2006.htm (13.09.2009)

13. MUITA OPPEJA JA ILMIÖITÄ

<http://koti.phnet.fi/elohim/JehovantodistajatRaamatunvalossa8> (12.06.2009) Iivanaisen kirjoitus
http://fi.wikipedia.org/wiki/Jehovan_todistajat (17.08.2009)
<http://www.kotiposti.net/~raamattu/jt/lisatietoja/linkit> (12.06.2009) mm. Vartiotorniseura
<http://www.watchtower.org/fi/index.html> (2.12.2009) Vartiotorniseura
<http://www.rcim.org> (12.01.2008) (08.09.2009)
<http://www.rcim.org/Web%20Stuff%202007/HTML%20Pages/07%20Missions%20Menu/Missions%20Menu.html> (Crickett, löytyy ”kristillistä” toimintaa vuodelta 2001, 2002 ja 2003)
(05.12.2009)

Paluu Crickettiä käsitelleeseen artikkeliin sivulle 168

tüsti

<http://www.rcim.org/Web%20Stuff%202007/HTML%20Pages/04%20Online%20Shop%20Menu/Rob%20Crickett%20Books%20List.html> (08.07.2009) Crickettin kotisivut, kirjat
<http://www.valonkantajat.fi/albumi/markotuula.html> (07.12.2009) Crickett ja Keravuori
Valonkantajien tilaisuudessa.
http://74.125.77.132/search?q=cache:WwnJ66LbYIAJ:www.tyt.fi/kalenteri.php+Rob+Crickett+on+lupautunut+tulemaan+puhu+maan+meille+teologian+opiskelijoille+Suomen&cd=1&hl=fi&ct=clnk&gl=fi&lr=lang_fi
(06.12.2009) Crickett luennoimassa teologian opiskelijoille *Paluu sivulle 169 (Crickett) tüsti*
<http://www.weo.fi/tohtori-robert-crickett> (01.03.2008) (7.10.2009)
<http://www.weo.fi/tapahtumat> (01.03.2008) (7.10.2009)
<http://www.weo.fi/rob-ohjelma> (06.12.2009)
<http://www.ultra-lehti.com/lehdet/art-03-2003-crickett.html> (01.03.2008)
<http://www.argumentti.fi> (10.09.2009)
<http://uskomaton.fi/kampanja> (10.09.2009)
<http://www.skepsis.fi/lehti/2007/2007-4-jarvinen2.html> (04.01.2008) (27.11.2009) Ateismi,
Tuomioja
<http://www.terracognita.fi/kirjat/9789525697001.html> (05.01.2008) Dawkins, Jumalharha

14. JUMALASSA ON TURVAMME

<http://koti.mbnet.fi/hulk/pom/ettameilla.html#s> (13.10.2009)

Liite 1. HEALING ROOMS TAUSTOISTA

<http://www.healingrooms.fi> (15.04.2008)
http://en.wikipedia.org/wiki/John_G._Lake (15.04.2008)
<http://leavesofhealing.googlepages.com> (15.04.2008)
<http://healingrooms.com> (15.04.2008)
<http://koti.phnet.fi/elohim/elamankerratopettavat.html> (15.04.2008)
<http://www.kristitynfoorumi.fi/eiuutta2.htm> (15.04.2008)
http://www.healingrooms.fi/filearc/69_Healing%20Rooms%20-lehti%20%201_08%20.pdf
(15.04.2008)
<http://healingrooms.com//index.php?src=spiritualhungerconference> (15.04.2008)
<https://healingrooms.com/index.php?src=content&cid=3> (15.04.2008)
<http://www.kolumbus.fi/pentti.mattila/Sivut/Parantuminen.htm> (15.04.2008)
<http://www.new-wine-finland.net> (15.04.2008)

<http://www.kairosnewwine.se> (15.04.2008)

<http://www.kristitynfoorumi.fi/menestysarha.htm> (15.04.2008)

Liite 9. KIRJOITUKSENI *AJANKOHTAINEN TEOLOGIA* -LEHTEEN

<http://www.concordia.fi/lehti/2001/42001/6.htm> (08.09.2009)

APUNA OLLEET CD:T

Digi-IRT

Digi-Novum

Luther CD2

MicroRabbi 9,0 Pro

A. Saarisalon Raamatun Sanakirja

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

HAKEMISTO

Abba s.23, s.65

Adepti s.210 (Liite6)

Aejmelaeus, Lars asialainaus s.139

agnostismi otsake s.173

Aho, Marja-Leena kirja Rakkauden parantava voima s.11,s.137

Ahonen, Sami s.145

Aitoma, Juhani asialainaus s.69

aivojumppa, kinesiologia s.159

ajaton viisaus s.16

ajatusvärähtelyt s.71

akasha-kirjat s.129, s.130

Akasha-kronikka s.129

akupunktio s.158

Amma ktso Äiti Amma s.144

analoginen ajattelu s.46

anteeksianto s.82

antiikin filosofit s.88

antroposofia viittaus ihmiskäsitykseen s.28, s.123, otsake s.129

antroposofinen hengentiede s.129, ktso hengentiede

antroposofinen lääketiede s.130

apostolit s.40, s.107

areiolainen s.163

argumentti-sivusto s.173

armo s.17, s.23

Arnott, John s.33, s.34, s.35, s.224 (Liite9)

aromaterapia s.158

arviointi otsake s.94, s.97, otsake s.175

askeesi s.88

ateismi otsake s.173
Aurinko-Logos s.147
Arffman, Kaarlo asialainaukset s.85, s.161
Arlebrand, Håkan asialainaus uushenkisyydestä, New Agesta s.16
”armon voima” s.38, s.41
Aslan ry s.68, s.76
astraaliruumis s.129, s.130
astrologia otsake s.131, s.132
Asuza-kadun herätys s.40
Athos s.85
auktoriteetti s.101, ktso hengellinen auktoriteetti
auktoriteettioppi otsake s.52, s.52
aura s.129
auran puhdistus s.11
automaattikirjoitus s.11
Avila s.82, s.95

belial s.173, s.177
Bennet, I. G. s.153
Bentley, Todd s.33, s.108, 224 (Liite9)
Bickle, Mike s.38, s.40
Billheimer s.51
biodynaaminen viljely s.130
bioenergiakurssi s.11
Blavatsky, H. P. s.122, otsake s.124
Bnei Baruch s.170
Branham, William s.38, s.42
Brown, Dan s.172, s.226 (Liite9)
Brug, John F. asialainaus s.180
Buck, Roland s.104
bysanttilainen s.75

Cain, Paul s.38, s.40
Cantico Espiritual s.148
C.A.R.E-lehti s.76
celebraatiot s.63
chakrat (tsakrat) s.121, s.129
chakratasapainotus s.158
CHC ry (Kristillinen tervehtymiskeskus) s.76
Chevreau, Guy s.34
Chi s.12
Clark, Hulda s.159
Clerk, Randy s.33, s.35
Codd, Clara M. s.205 (Liite6)
Comiskey, Andrew s.68
Cooper, Diana s.134
Crickett, Robert otsake s.165, otsake s.167, 229 (Liite)

darshan s.144
Darwin, Charles s.41, s.124

Dawkins, Richard s.174
Da Vinci -koodi s.172, s.226 (Liite9)
dekreet s.123, s.146
demoni otsake s.67
demonien karkotus s.48
demonologia s.62
dialogi katso uskontojen välinen dialogi
dogmatiikka s.11
Dowie, John Aleksander s.183 (Liite1)
Dupont, Marc s.33, s.36
Dyer, Wayne s.50, *otsake* s.150

eetteriruumis s.129, s.130
ego s.133, s.147, s.158
eheytyminen otsake s.73
ekumeeninen s.92, s.95
ekumenia s.84
eksytys s.57, s.176, s.177, otsake s.177
Ekumeeninen Karmeliittayhteisö s.84
Elijah House s.68, s.76, *katso Suomen Elijah ry*
Ekman, Ulf s.57, s.101
Elliot, Charlotte *hymni* s.56
elämys s.101
elämäkatsomustieto s.151
elämänruumis s.130
Elämän Sana s.57, s.99
elämänenergia s.12, s.15
Elävä Sana s.58
Elävät vedet s.68
Emerging Church s.68
Emoto, Masaru s.159
energia otsake s.12, s.46, s.70, s.86, s.87, s.120, s.175
energiahoito otsake s.15, s.159
energialla parantaminen, energiatasapainotus s.12, s.159
Engelsviken, Tormod *asialainaus* s.57, s.67
enkelikortit s.134
enkelikurssit otsake s.134
enkelit otsake s.104, s.105, s.134
enkeliterapia s.12, otsake s.134
enneagrammi otsake s.152, otsake s.153, otsake s.154
ennalleen asettaa s.75
ennustaminen *otsake* s.131
epäjumala s.122
Erasmus Rotterdamlainen s.152
Eric von Däniken s.131
erittyvä öljy s.170
Ervast, Pekka otsake s.212 (liite7), otsake s.123
esirukous s.22
eskatologia s.39
Eskola, Timo *asialainaus* s.165

esoteerinen s.16
esoteerinen Kabbala ktso Kabbala
Essealainen veljeskunta, essealaisuus s.79, otsake s.212 (Liite7)
ESP eli aisteista riippumaton havaitseminen s.114
eukaristinen uhri s.155
evankelinen s.165
evangelistat s.107

Father Heart Ministries s.63
Fengshui s.135
filosofia s.79
Filokalia s.92
forenssinen s.55
Franciscus Assisilainen s.170
Freidzon, Claudio s.33, s.34
fundamentalistit s.13, s.68

Gabriel (enkeli) s.104, s.105
Garlington, Joseph s.183
Gilmark, Astrid s.117
gnosis, gnoosis s.16, s.137, s.167, s.218 (Liite7)
gnostikot s.218 (Liite7), s.212 (Liite 7)
gnostilainen (gnostilaisuus) s.71,s.124, s.153, s.167, otsake s.217 (Liite7)
Groothuis, Douglas asialainaukset s.136, s.149
Gross, Martin asialainaus s.149
Gurdjieff, G. I. s.152, s.153
guru s.144
Gutiérrez, Gustavo s.161

Hagin, Kenneth s.36,s.48, s.50, s.51, s.57, s.101, s.185(Liite1), s.224 (Liite9)
Halava, Ilkka s.172
Hamner, Nils asialainaus s.180
healing s.119
Healing Rooms s.49, s.84, otsake s.182 (Liite1)
Heino, Harri asialainaukset s.114, s.115, s.129, s.130, s.143, s.149
helluntai s.25, s.45
Helsingin joogayhdistys s.142
HelsinkiMissio s.35
hengellinen arviointi s.175
hengellinen auktoriteetti s.59, s.185 (Liite1)
hengellinen sodankäynti s.59
Hengen ja Tiedon messut s.11, s.133, s.144, s.172
hengentiede s.129, s.146
henki, Henki s.29, s.30, s.122, s.133
henkien koetteleminen s.177
henkien ulosajo otsake s.57
henkimaailma s.118
henkinen kasvu s.83
Henkinen Kehitys s.115, s.122
henkinen kehitys otsake s.16, s.119, s.124, s.145

henkinen tie, Henkinen tie otsake s.144, s.145
 henkiopas s.12
 henkiparannus s.115, s.153
 henkiruumis s.12
 henkistyminen s.130, s.145
 henkivallat otsake s.177
 henkivaltakartoitus s.43
 hermoratahieronta s.159
 Herra ktso Kristus, Jeesus, Jumala
 Herätkää-lehti s.162
 Herää valvomaan -lehti s.14
 Hildegard Bingeniläinen s.200 (Liite1)
 hiljaisuuden liike s.35, otsake s.227 (Liite9), ktso hiljaisuus, hiljaisuuden ystävät
 hiljaisuuden ystävät s.81
 hiljaisuus otsake s.79, otsake s.90, s.140, s.220 (Liite8)
 Hiltunen, Paavo asialainaukset s.34, s.38,s.48, s.50, s.52, s.95
 Hiltunen, Pekka Y. s.83, s.96, s.140, s.168
 hindulainen seremonia s.144
 hindulainen traditio s.16
 hindulaisuus s.141, s.156
 Hinn, Benny s.34
 holismi s.136, s.139, s.156, s.210 (Liite6)
 Holy Trinity Brompton -seurakunta s.35
 homeopatia s.130, s.156, s.158
 Hovi, Tuija asialainaukset s.98, otsake s.100, s.224 (Liite9)
 Howard, Michael s.76
 Howard-Browne, Rodney s.33, s.34, s.35, otsake s.41, s.42,s.104, s.109, s.110
 Humanismi otsake s.149
 Hunt, Stephen asialainaukset s.99, s.101
 hurmoksellisuus s.79
 Huuhaa palkinto s.173
 Häyrynen, Seppo kirja Retriitti TIE HILJAISUUTEEN s.90

 iankaikkinen elämä s.24
 ihme, ihmeet s.101, s.105, s.108, s.109, s.110
 Ihmeiden oppikurssi otsake s.132
 ihmeparanemiset s.108
 Ihmisen Poika s.23
 ihmiskuva, ihmiskäsitys otsake s.29, otsake s.176, antroposofiassa s.30,
 spiritualismissa otsake s.118, s.129, teosofiassa s.210 (Liite6)
 ihmisen jatkuva kehitys s.145
 ihmisen pohjimmainen hyvyys s.149
 Iivanainen, Jari asialainaus s.163
 illuminaatio s.137,s.148
 ilmestykset otsake s.93, s.94, s.95
 ilmestystieto s.40, s.59, s.63
 Ilmestyspojat s.184 (Liite1) ktso MSOG
 intialainen päähieronta s.159
 Isä (Jumala) otsake s.20, s.21, otsake s.64, otsake s.65, otsake s.66
 ”Isän sydän”-koulut, -seurakunnat s.63

Isän rakkauskirje s.65
Isän uskonto s.167
itse s.142, s.144, s.149

Jabesin rukous s.63
jalkapohjaväyryyden hoito s.157
jang ja jin s.142, kts myös yang ja yin
jatkuvan kehityksen oppi s.41
Jeesuksen paluu s.39, s.107
Jeesuksen rukous s.85
Jeesuksen uskonto s.167, s.169
Jeesus otsake s.22, s.23, s.78, s.163, teosofiassa otsake s.123
JDS-oppi (Jesus died spiritually) otsake s.51, s.60
Jehovan todistajat otsake s.162
Jehovan todistajat, Jeesuksen lunastusuhri, lunnaat s.163, s.164
jesuiitta s.154
JHVH s.23
Johnson, Bill s.183 (Liite1), s.184
Jones, Bob s.38, s.40
Joelin (Joelin) armeija, Jumalan valtakunnan armeija s.39, s.106, s.184 (Liite1)
jooga s.137, otsake s.141
Joyner, Rick s.106
Joutjärven seurakunta s.59, s.62
Jumala (Isä) otsake s.20, s.77, otsake s.175
jumalallinen s.16
jumalallistuminen s.130
jumalakuva otsake s.175
Jumalan ilmestyspojat s.39
Jumalan kuva s.26, s.53
Jumalan Poika otsake s.22, s.23
Jumalan pojat otsake s.214 (Liite7)
Jumalan vanhurskas tuomio s.27
Jumalan viha s.27
Jumalan voidellut s.36
Jung, C. G. s.149, s.151
Jyväskylän Vapaaseurakunta s.33, s.36
jälleensyntyminen otsake s.124, sana esiintyy useassa yhteydessä

Kaariporttiystävät s.38, s. 116
Kabbala otsake s.170
Kaikkivaltias s.21
Kairon Instituutti s.157, s.158
Kaitsija s.22
Kallion seurakunta s.80
kanavointi s.132
kansalaisuskonto s.161
Kansanlähetyksen kts Suomen ev.lut. Kansanlähetyksen
Kansan Raamattuseura s.35, s.36, s.68, s.154
Kansas Cityn profeetat s.38, s.40
Karatas-Seura s.153

Kariluoto, Asko asialainaus s.163
Karkun Evankelinen Opisto s.59, s.62
karma s.13
karman laki s.124
Katolinen Katekismus s.94, s.155
Katolisen kirkon syntiopetus s.155
kaukohoito s.15
kehon tunnemuisti s.73, s.158
*kehostairtautumiskokemukset, ruumiistapoistumiskokemukset s.114, s.117, otsake s.131, ktso OBE-
 ilmiö*
kehoterapia s.84
Ketola, Kimmo asialainaus s.144
Kenyon, E. W. s.50, s.51, s.224 (Liite9)
Keravuori, Kristiina s.168
kiirastuli s.155
Kingdom Now s.48
Kirjeopisto Via s.123
kirkko s.140
Kiviranta, Simo asialainaus s.201 (Liite4)
kiviterapia s.158
klassinen humanismi s.151
klassinen vyöhyketerapia s.157
klippaa s.177
Knaapila, Reino s.144
Koivisto, Markku s.33
kokemuksellisuus s.102, s.149
kokemus s.101
Koko kansan raamattukoulu s.57
Kollektiivinen Kristus s.39
kollektiivinen tajunta s.129, s.149, s.151
kollektiivinen tiedostamaton s.149
kolminaisuus Raamatussa s.163, teosofiassa s.214 (Liite7)
Kokkola, Rauno s.43
Kompassio ry s.83
konsekroida s.214 (Liite7)
Konstantinopolin kirkolliskokous s.124, s.208 (Liite6)
kontemplaatio, kontemplatiivinen otsake s.79, s.82, s.84, s.85, otsake s.90
korvausteologia s.48
kosminen energia s.12, s.15
kosminen Kristus, kosmillinen Kristus otsake s.124, s.125, otsake s.216 (Liite7), s.217 (Liite7)
kosminen tietoisuus, kosminen tajunta s.137, s.217(Liite7)
kosminen voima s.12
Kotila, Heikki kirja Retriitti TIE HILJAISUUTEEN s.90
Ki s.12
kiitollisuus s.77
kristallikulhohoito s.12
Kristillinen Medialiitto s.172
kristillinen meditaatio s.83, otsake s.147, otsake s.228 (Liite9)
Kristillinen tervehtymiskeskus (CHC ry) s.68
Kristityn Foorumi asialainaukset s.69, s.170

Kristosofia s.123
Kristus otsake s.22, s.24, otsake s.24, otsake s.29, otsake s.178, otsake s.180. Urantia-kirjassa s.166
Kristus-impulssi s.130, otsake s.146
Kristus Maitreya s.39
Kristus-Mikael s.166
Kristus-päivä s.34, s.58
Kristus-tajunta s.124, s.217 (Liite7)
Kristus-tietoisuus s.93, otsake s.146, s.147
Kristus-tila s.167
Krohn, Helmi s.114,s.115, otsake s.117
Kulovesi, Anja s.134
kultahiput, kultapöly s.63, s.105, otsake s.105, s.106, s.170
Kulttuurikeskus Sofia otsake s.88
kundaliini (kundalini), kundaliinituli, kundaliinivoimat s.129
kuolemansynnit s.153
kuolemattomuus s.26
Kuva ja Sana s.39
Kübler-Ross, Elisabeth s.131
kyynelehtivä patsas s.169
käsilläparantaminen s.11
”köyhyyden henki” s.61

Lahden Joutjärven seurakunta ktso Joutjärven seurakunta
Laitinen, Susanne ja Markku s.182 (Liite1)
laittomuus otsake s.177
Lake, John G. s.182, otsake s.182, otsake s.183 (Liite1)
Lakeland s.33, s.42, s.108
Latter Rain s.38, s.40, s.184 (Liite1)
Lehtiranta, Erkki s.160
Lehtonen, Aleksi asialainaus s.64
Lehmijoki-Gardner, Maiju asialainaukset s.75, s.79, s.147, s.170
von Leibniz, Gottfried Wilhelm s.16
Leisola, Matti asialainaus s.226 (Liite 9)
levitaatio s.170
liberaaliteologia s.166
liha (hengellinen käsite) s.30, s.53
Liljeqvist, Matti asialainaus s.165
Lindeman, Marjaana asialainaus s.46
listoot s.177
Livets Ord Bibelcenter s.57, s.101
Logos uushenkisyydessä s.12, teosofiassa s.215
Lorensen, Asger s.147
Loyola Yliopisto s.154
luettu vanhurskaus s.55, s.96
Luoja s.21
luominen s.26, otsake s.26
luonnollinen ihminen s.22
luontaishoitola otsake s.158, s.159
Luontaislääketieteen Instituutti Kairon ktso Kairon Instituutti
Luther, Martti s.40, s.148, s.152, s.181, s.229 (Liite9)

Luukainen, Rauni-Leena s.131
 lähdeihmiset s.38, otsake s.41
 läsnäolon kokemus s.73
 Lönnrot, Elias s.151

 maagiset tekniikat s.16
 Madame Blavatsky ktso Blavatsky
 madiiach s.177
 magneettihoito s.12, s.158
 Malk, Markus asialainaus s.161
 Malk, Petri asialainaus s.110
 Malk, Per-Olof asialainaus s.179
 manaaminen s.101, s.224 (Liite9)
 manifestaatiot s.41
 mantra s.143
 Mantra-messut otsake s.83, s.172
 mantrajooga s.143
 masiit s.177
 Maslow, Abraham s.149
 Maitreya s.39
 McGrath, Alister asialainaukset ainakin s.174, s.179, s.181
 media otsake s.171
 mediaaliset kyvyt s.11
 mediaherätys otsake s.108, s.109
 meditaatio, meditointi s.70, s.83, s.88, s.91, otsake s.95, s.129, s.140, otsake, s.221 (Liite8)
 meedio s.115, s.117, s.121
 menestysteologia otsake s.48, sana esiintyy kirjassa useassa yhteydessä
 Metallimessu otsake s.172
 Meditatiivinen musiikki s.198 (Liite4)
 meditatiivisuus otsake s.79, otsake s.136
 Mediumismi s.114
 MESK ktso SEA
 Messias s.24
 Mestari Hilarion s.160
 Mestarit (ylösnousseet mestarit) s.93, s.122, s.123, otsake s.124, s.145
 meridiaanit s.46, s.156
 Merton, Thomas s.92
 mieli s.221 (Liite8)
 mielikuvat, mielikuvien käyttö s.71, otsake s.72
 Miettinen, Anne s.46, s.76, s.105
 Miettinen, Matti asialainaus s.111
 mikrokosmos s.136
 Millar, Sandy s.35
 Minä Olen, Jumalan nimi s.23
 Minä Olen -keskus s.168, s.169
 Minä Olen -lehti ja messut s.23, s.144, s.147, s.172
 moderni vyöhyketerapia s.157, s.158
 moninkertainen sovituspöytä otsake s.53, s.59
 Mononen, Jukka s.43
 Moody, Raymond s.131

More, Thomas s.151
morsian, morsiusseurakunnat otsake s.107
MSOG (Manifest Sons of God) Jumalan ilmestyspojat s.39, s.184 (Liite1)
Muroma, Urho asialainaus s.14
mystiikka otsake s.79, s.91, s.95
mystikko s.75
mystinen Kristus s.127, s.128
mystiset kokemukset s.100
mystisismi s.41
myöhäissadeoppi s.181 (Liite1) *ktso Latter Rain*

Naranjo, Claudio B. s.153
nauruherätys otsake s.33, nimi esiintyy kirjassa useassa yhteydessä
Ndifon, Charles otsake s.110
neitsyt Maria s.94, s.95
neulaton akupunktiohoito s.158
New Age s.11, otsake s.12, s.16 sana esiintyy kirjassa useissa yhteyksissä
New Wine otsake s.184 (Liite1)
Neljäs tie Suomessa s.153
Nieminen, Jouko asialainaus s.176
Nilsson, Fred asialainaus s.51
nirvana s.137
NLP (Neuro Linguistic Programming) s.49, otsake s.150
Nokia Missio s.33
Nouwen, Henri J. M. kirja Rakkauden katse s.17
Nurmi, Seija s.147

OBE-ilmiö s.114, s.131
Ochs, Robert s.154
okkultisti, okkultismi s.16, s.205 (Liite6), s.125
okkulttinen, okkultistinen s.15, s.114
okkulttinen tie s.123
okkulttinen tiede otsake s.205 (Liite6), otsake s.210 (Liite6)
okkulttinen tutkimus s.125
opetuslapset s.44, teosofiassa s.213 (Liite7)
opin väheksyntä s.41
Oronmylly s.37
Ortodoksinen Katekismus s.85
ortodoksisuus s.85
Osborn, T. L. s.49, s.184 (Liite1)
Osho kirja ZEN perimmäinen Totuus s.139, otsake s.219 (Liite8)

Paavali s.25
Paimen s.22
paradigman vaihto s.41
paranemiset s.108
parannus s.45, s.64, s.65
parannusilta spiritualisteilla s.120
paranormaalit ilmiöt s.16, otsake s.114
paranormaali, paranormaalit uskonnolliset ilmiöt otsake s.169

parantamisliikkeet, parantamisherätys s.101
 parapsykologia otsake s.114, s.137
 Peak, Norman Vincent s.49
 Peh, Guy s.112
 Pehkonen, Seppo s.57
 Pekki, Veikko s.33, s.43, s.46
 pelastus otsake s.28, teosofiassa s.209 (Liite6)
 Peltola, Olavi asialainaukset s.40, s.96
 Pensacola s.170
 perimäoppi s.85
 perisynti s.152
 Pieni Ruusu-Risti-Katekismus ktso Ruusu-Risti-Katekismus
 Pierce, Cal s.182, otsake s.182 (Liite1)
 Pietari s.45
 Pietiäinen, Antti s.158
 Plaami, Aulikki s.116
 Poika (Jeesuksen nimenä) s.23
 positiivisen tunnustamisen tekniikat s.49
 postmoderni sukupolvi s.162
 Prana s.12
 profeetta s.40, s.59, s.107
 profetia s.40, s.102
 Promise Keepers s.39, otsake s.184 (Liite1)
 psykokinesia s.114
 psykologinen vyöhyketerapia s.157
 puhdistautuminen (purgatio) s.148
 puja s.143
 Puonti, Ari asiasialainaus s.68, s.69
 pyhiinvaellukset s.80, s.94
 pyhimys s.151, s.170
 pyhitetyt paikat s.79
 pyhitys s.152
 Pyhän Hengen temppeli s.30
 Pyhän Hengen vuodattaminen s.38
 Pyhä Henki otsake s.13, s.25, s.47, teosofiassa s.213 (Liite7)
 pyhä nauru s.34
 Pyhä veri, pyhä Graal s.172, s.226 (Liite9)
 Pyykkönen, Matti asialainaukset s. 48, s.53

 Raamattu s.25, s.27, s.44, s.77, s.88, otsake s.175, otsake s.209 (Liite6)
 rabbi Laitman s.171
 raittius (hengellisesti) s.47, otsake s.96
 rajajooga s.141
 rajatiedon yhteistyöryhmä s.115
 rajatieto s.114, s.133, s.144, s.145, ktso parapsykologia, paranormaali
 rajattomuus s.74
 rajoittamaton kasvukyky s.149
 Rakas rukous -teemavuosi s.58
 rakkaudenlaki s.26
 rakkauden ydin s.74

rakkaus Jumalan ominaisuutena s.21
 Randles, Bill asialainaus s.35
 Rauhan majatalo s.76
 rauhan majatalot s.133
 refleksologia s.157
 regressioterapia s.49
 reiki otsake s.15, s.217 (Liite7) sana esiintyy myös muualla kirjassa
 reiki-sukupuu s.15
 reliikki s.80
 requiem s.155
 RE-sielunhoitoterapeutit ry s.76
 restauraatio-oppi otsake s.40
 retriitti otsake s.90, otsake s.92, otsake s.138
 Reznikoff, Iogór s.84, s.199 (Liite4)
 Rhema Bible Training Center s.57
 rhema-sanat s.115
 riivaajien karkotus s.52
 risti sovituspaiikkana otsake s.24, spiritualisteilla s.118
 ristin salaisuus s.25
 Ristin Johannes s.147, s.229 (Liite9)
 Rjabuhina, Victoria s.152
 rohkaus Raamatussa otsake s.231 (Liite10)
 Rohr, Richard otsake s.81, s.154, s.194 (Liite3), s.227 (Liite9)
 rokotukset s.130
 rosentherapie s.12, s.159
 Rousseau, Jean-Jacques s.161
 rukous s.86, spiritualisteilla otsake s.120
 rukous vainajan puolesta s.155
 rukoushelmet maininta s.92
 rukousliinat s.101
 Runeberg, Johan Ludvig s.151
 Russell, Charles s.162
 ruumiistapoistuminen s.131
 ruumiistapoistumiskokemukset, kehostairautumiskokemukset s.114, s.117, otsake s.131
 ruumis s.29
 ruumistus (teosofien käyttämä sana elämistä eri ruumiissa) s.207 (Liite6)
 Ruusu-Risti ry s.123
 Ruusu-Risti-Katekismus s.123, otsake s.126, otsake s.127
 Ryti, Gerda s.115

 Saari, Elvi s.142
 Saari, Mikko s.172
 Saatana teosofiassa s.215 (Liite7)
 sairaus s.71, kts. moninkertainen sovitussoppi
 salainen veljeskunta s.122
 salatiede otsake s.124, s.125
 samael s.173, s.177
 Sana (Kristus) s.23
 Sand, Kristian otsake s.59
 Santala, Risto asialainaukset s.173, s.177

sanamagia s.99, s.101
Sandford, John ja Paula s.68
Sanford, Agnes s.68, s.69, otsake s.69, s.150
Satanian s.166
satchitananada s.137
satori s.137, s.139
Schuller, Robert H. s.49, s.50
SEA (Suomen Evankelinen Allianssi) s.58
selvänäköisyys s.129, s.130
seurakunta otsake s.177
Seurakuntien yhteys ry s.63
shiatsuhoito, shiatsuterapia s.12, s.158
sielu s.29, s.87
sielunhoitoterapia otsake s.76
sielunmessu otsake s.155
sielunvaellus s.13, s.16, s.117, otsake s.207 (Liite6), otsake s.208 (Liite6)
sielunvihollinen otsake s.177, s.207 (Liite6)
sieluruumis s.130
sijaiskärsimys s.24, s.96, s.179
sisäinen parantaminen otsake s.59, otsake s.68
Sisäisen parantumisen liike s.62, s.68
siunaaminen, siunaus s.101, otsake s.105, otsake s.161, s.161, s.203 (Liite 5), s.224 (Liite9)
Sjöberg, Kjell s.43
Skepsis ry s.173
Skibdahl, Pia s.81, s.84, s.200 (Liite4)
Snellman-korkeakoulu s.129
soukkaus s.63
SouthWest London Vineyard -seurakunta s.35
sovitus s.19, *spiritualisteilla* otsake s.119, *teosofeilla* otsake s.127, s.207 (Liite6)
spiritualismi otsake s.115, s.115
spiritualisti s.114, s.115
Spokane s.49, s.182 (Liite1), otsake s.183, otsake s.184 (Liite1)
Steiner, Rudolf s.123, s.129
Steiner-koulut s.123, s.129
stigmatisaatio s.170
sufilaisuus s.152, s.153
suggestio s.70, s.71
Summit Lighthouse ry (The Summit Lighthouse ry) s.123, s.145
Suomen ACC ry s.76
Suomen Elijah ry s.68, s.76
Suomen Evankelinen Allianssi (SEA) s.58
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys s.58
Suomen ev.lut. kirkko s.140
Suomen Raamattuopisto s.13
Suomen vapaa katolinen kirkko s.123
Suonto, Tapani asialainaus s.57
Suur-Helsingin seurakunta s.43, s.58
suvaitsevaisuus s.162
synkretismi s.225 (Liite9)
synnitön s.24, s.27

synti otsake s.27, s.74, *Urantiassa s.166*
syntien anteeksisaaminen s.17, s.24, s.45
syntiinlankeemus s.26, s.52 (mm. Hagin), teosofiassa otsake s.125

Taiji s.156
Taizé s.82, s.83
Taivaan Kuningatar s.94
tajunnan energeettinen syväosa, sisäiset energiavoimat s.86
Tantra s.145
taolaisuus s.156
Tarvainen, Olavi asialainaukset s.22, s.24
Teinonen, Riitta ja Seppo s.47
teosofia otsake s.122, otsake s.127 (vertailu kristinuskoon)
teot s.86, s.87, s.176
terapiakeskustelut s.133 (Ihmeiden oppikurssi)
Teresa Avilalainen s.79
tiedostamaton s.129
tietoisuuden muutos s.12, s.137, otsake s.137
tietoisuuden retriitti s.91, otsake s.138, otsake s.228 (Liite9)
tietoisuus, tietoisuuden tila s.91, otsake s.136, otsake s.137, s.140, s.149, otsake 228 (Liite9)
tietäjä s.211 (Liite7)
The Summit Lighthouse s.123, s.145
TM-mietiskely s.137, otsake s.142
Toronto s.170
Toronto Airport seurakunta 33, s.34, s.109
Torontoilmiö otsake s.34
Toronto-kokemus s.36
Torontolaisuuden taustaopit otsake s.38
Torontolaisuus otsake s.33, otsake s.36, s.110 sana esiintyy kirjassa useassa yhteydessä
Toronton siunaus s.33, s.101
tottelemattomuuden lapsi s.27
Totuus otsake s.176, zen-periaatteissa s.221 (Liite8)
Transpersoonallinen psykologia s.149
Transpersoonallinen psykoterapia s.149
Tuli on irti s.34
Tuomasmessu s.35, s.84
Tuomasyhteisö otsake s.84, s.154
Tuomikoski, Paula kirja Rukouksesta s.86
Tuomioja, Erkki s.173
tunnelukko s.158

ufo s.130
Ultra, Ultra-lehti s.115, s.168
Ultra-messut s.172
Ultra-päivät s.168, s.172
unio s.148, s.170
uniryhmä seurakuntatyössä s.81
universaalienergia, universaalinen energia s.12, s.150
universaalinen armo s.161
Urantia-kirja otsake s.165

usko s.64, s.71
uskomushoito otsake s.159
Uskon koulut otsake s.57
uskon voima s.70
uskontojen välinen dialogi s.83, s.84, s.88
uskontojen yhteinen ydin s.16, s.82
uskoon tulo otsake s.32
uskovan auktoriteetti s.36, otsake s.52, s.59
Uuden Aikakauden uskonto s.64
Uuden ajan psykologia otsake s.149
Uuden maailman käänös(UM) s.163
Uudestisyntyminen s.22, otsake s.52 (Hagin), s.65, s.128, teosofiassa otsake s.125, ktso myös uskoon tulo
uushenkisyys Arlebrandin kirjasta s.16, otsake s.225 (Liite9); sana esiintyy kirjassa useassa yhteydessä.
Uusi Aikakausi s.64, s.93, s.108, s.149 ktso myös New Age
uusi Luther-tutkimus s.137, s.180
Uusi testamentti otsake s.65
uusi tietoisuus s.140
uuskarismaattisuus s.76, otsake s.98
uusprotestantismi uusprotestanttinen s.166, s.167
uususkonnolliset terapiat otsake s.156
uususkonnollisuus otsake s.16

Vainio, Olli-Pekka asialainaus s.162
vakaumus s.101
valaistuminen s.81, s.137, s.139, s.148, s.168, s.180, s.195 (Liite3)
Valamon luostari s.86
Valonkantajat s.44
valkoinen veljeskunta s.127
valtateologia otsake s.48, s.48
Valtonen, Leila ja Olli s.154
Valtonen, Olli s.35, s.50, s.187 (Liite2)
vanha Aatu s.53
Vanha testamentti otsake s.64
vanhemmat veljet s.127
vanhurskas tuomio s.27
vanhurskaus s.21, s.23
vanhurskautus s.28, s.152, s.165
Vapaa-ajattelijain liitto s.173
vapaa tahto s.152
Vapahtaja s.25
vapautuksen teologia s.161
varoitus Raamatussa otsake s.231 (Liite10)
Vartiotorni s.162, s.163
Vartiotorniseura s.164
vastaanottamisen tiede s.171
Veda-filosofia s.143
Vesimiehen aika s.123
Via ry s.83, kirjeopisto Via s.123

vihkimykset s.15, s.129, s.217 (Liite7)
 vihkimysseremonia s.143
 viisausperinne, viisausperimä s.84, s.85, s.88, s.128
 Viittakiven opisto s.141, s.142
 viljeleminen ja varjeleminen s.26
 Vineyard s.35, s.41, s.69, s.101, s.184 (Liite1)
 violetti liekki s.123, s.145
 viritys s.15, *ktso vihkimys*
 Viro, Voitto s.69, s.115, otsake s.116
 Vironhovi, Marjut asialainaus s.150
 visualisointi s.49, s.70, s.145, s.150
 voima s.46, s.71
 voimansiirto s.224 (Liite9)
 voimaaännet s. 81
 voitelu (Pyhän Hengen työksi sanottu) s.34, s.36, s.42, s.59, s.102, s.110
 voitelunsiirtäjä s.42
 voitto pimeyden voimista s.24
 vuoden kristillinen mediateko s.172
 Vuorinen, Matti s.43
 vyöhyketerapia otsake s.157, s.158
 Välimäki, Seppo ja Marja s.107
 vääriä pelastusteitä otsake s.28
 väärät profeetat s.177

Wendelin, Matti s.101
 WestergÅrd, Håkan s.57
 Wislöff, Fredrik asialainaus s.74
 Wilenius, Reijo s.129
 Wilkinson, Bruce s.63
 Wimber, John s.40, otsake s.41, s.184 (Liite1)
 Witikka, Veronica s.144
 World Evangelism Organisation s.169

X-nuori s.162

yang ja yin s.156, *ktso myös jang ja jin s.142*
 yhteistajunta s.124
 yhteisuskonnollinen rukous s.140
 yhteys s.58
 yhteys henkiin otsake s.121, s.122
 ykseys s.58, s.84, otsake s.90, s.91, s.133, otsake s.136, otsake s.228 (Liite9)
 Ykseys ry s.133
 yliaistillinen havaintokyky s.129
 ylösnousemus s.25, s.45
 ylösnousseet mestarit *ktso Mestarit*
 Youngren, Peter s.106, s.203 (Liite 5)
 yrtilääketiede s.156

zappikaattori s.159
 zen-buddhalainen (zen-buddhalaisuus) s.93, s.137, otsake s.139

zen-meditaatio/mietiskely otsake s.140
zen-periaatteet otsake s.139, otsake s. 219 (Liite8)
Zion City s.183 (Liite1)

Äiti Amma otsake s.144
Äiti Maa messut s.172
äänihoidot seurakuntatyössä s.84
äänimeditaatio s.200 (Liite4)
äärikarismaattisuus s.104, s.224 (Liite9)
öljy, öljyllä voitelu s.101

Takaisin sisällysluettelon alkuun [tästä](#)

Kiittäen kiinnostuksesta
12.12.2009 Ceta Lehtniemi
ceta.lehtniemi@fimnet.fi